

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia graeca in Aristophanem

Dübner, Friedrich

Parisiis, 1842

Indices

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5255)

INDEX

CONTINUED FROM

IN THE FIRST PART OF THE

WORK

INDEX

OF

THE

PRÆFATIO.

Quod mirum videri potest, si qui erunt ad hanc paginam delati, *nominum et rerum indicem* præfatione instrui, non videbitur his perlectis. In illis sane poetis et scriptoribus, qui hoc ubique dicunt quod verba sonant, plana via inceditur; apud Aristophanem per lusum, per ironiam, per miram diversitatem loquentium, per omnia denique quæ veteris comœdiæ exsultatio ex ingenioso poeta elicit, res eam sæpe speciem induunt, ut, si in seria jejunitate *indicis* ita referantur, longissime abfuturæ sint a vera sententia poetæ. Hanc in *indice*, abstersis facetiis, comico choragio exutam, proponi conveniebat: sed quum collecta ὄλη ex comœdiis et scholiis jam per se in magnum acervum excrevisset, ne mea qualicumque expositione nudæ sententiæ in majus etiam augetur, ea quæ præcipua esse existimabam, verbis quidem ad Aristophanea quam proxime accedentibus referre tentavi, verum oratione ita composita, ut ficta a veris facile dinoscas et mentem Comici haud ægre dispicias. Attendendum est autem in ea re, nec usquam negligendum, ex qua quidque fabula afferatur.

Ceterum novo instituto et ad Aristophanem inprimis, opinamur, accommodato poetæ dicta et scholiastarum interpretationem et disputationes in unum conjunximus, per typorum formam utraque distinguentes: qui modus quum in universum multam commoditatem af-

PRÆFATIO.

ferre videbatur, tum si quibus totam molem scholiorum, quorum prope dimidia pars ab indoctis magistris composita est, perlegendi otium non est aut animus, utilia omnia his paginis breviter relata invenient. Nam hoc studiose consecutus sum ne quidquam omitterem quod usu aliquo esse possit. Sciendum est autem

ROMANO et vulgari caractere scripta esse POETÆ,

Italico, esse SCHOLIASTARUM,

parentheseos signis circumdata a NOBIS

addita esse quando necessarium videbatur. Si quis repetita quædam alicubi esse et brevius commodiusque disponi potuisse animadvertet, scito nos id spectasse ut quid et quantum de quaque re in quoque loco poetæ aut scholiorum legatur appareat : quæ notatio contractis nonnullis periisset.

Absolute indici nostro Kusterianum contulimus, et quæ in eo vidimus nobis non relata, uncis inclusa cum nomine ipsius adjecimus, quamquam ab nostro consilio aliena.

F. D.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

- Abaris Hyperboreus theorus venit in Græciam, Apollini servivit et scripsit oracula, Eq. 729.*
- Ablutio propinquorum mortui post exsequias, Nub. 838.*
- « Abscæde » clamabant qui vespera aquam per fenestras effundebant, *Ach. 616.*
- Abydenocomes vel Abydocomes (dictus sycophanta, quia Abydeni peregrinos calumniantur), fr. 568.*
- Abydus, fr. 460, sch. Eq. 84.*
- Academia gymnasium, ab Hecademo dictum, qui rem suam ad id instruendum reliquit, amœnissimum, ubi smilax, populus alba, ulmi, platani, sacre oleæ, Nub. 1005—1008.*
- Acalanthis Diana ficta ab ave ejus nominis, Av. 873, 874. Canis cur dicatur acalanthis, 874.*
- Acamantis tribus, Ach. 855, Nub. 134, 156, Pac. 1183, Av. 476.*
- Acaruanes ab Atheniensi duce victi, Eq. 409. Ab Atheniensibus petebant Phormionem duce[m] ἄτιμον, Pac. 347.*
- Acastus: ad eum Iolcum confugit Peleus, postquam invitus Eurytum occiderat. Quem expiat Acastus et per calumnias uxoris sive Hippolytæ sive Astydameæ, quæ frustra eum tentaverat, quasi venatum in Pelium educit et inermem dormientemque belluis prædæ relinquit, gladio ejus sub fimo boum condito, Nub. 1063.*
- [*Accentus diminutivorum in ων, Pl. 1097. Accentus translatio ab ultima syllaba in penultimam propter apostrophum, v. ΑΠΟΣΤΡΟΦΗ. Voces quædam encliticae quando et quomodo accentum transferant, Pl. 143. Oxytona in ος, in compositione accentum retrahunt, ut καλὸς πάγκαλος, γεωργὸς ἐγγέωργος, Pl. 223. In ος properispomena in compositione accentum retrahunt in antepenultimam, Ach. 142. Kust.]*
- Accipiter, fatidica avis, in capite Apollinis, Av. 516.*
- Acclamatio bellica, ἐλελεεὺ, Av. 364.*
- Accumbendi decore modus, Vesp. 1210 sqq.*
- Accusator qui quintam partem suffragiorum non tulit, erat ἀτιμος, fr. 17. Accusandi formula, Vesp. 894 sqq.*
- Acestor conviva; ad caput ejus peregrinus alius: nam Acestor tragicus cognomine Sacas ut peregrinus perstringitur, Mysus, ut ex Theopompo et Metagene apparet, Vesp. 1221. Vide Sacas.*
- Acetum Sphettium, Pl. 720.*
- Achæa, Ceres filiam querens, cur ita dicta, Ach. 709 cum nota.*
- Achæus legebatur in exemplaribus Aristophanis Thesm. 162, ab Aristophane grammatico mutatum in Alcæus, quia recentis Achæi inter veteres poetas nullus erat locus, 162. Achæi drama satyricum Æthon, Ran. 184.*
- Achæus, verum nomen Cillicontis Milesii, Meropis filii, Pac. 363.*
- Achane, mensura Persica, 45 medimnorum, secundum Aristotelem, Ach. 108.*
- Acharnæ: ibi dicitur templum esse Æsculapii, Pl. 621.*
- Acharnenses, pagus inter nobiliores, cujus incolæ bellicosi, Lys. 62. In pago carbonum divite, Ach. 34, sunt carbonarii, ib. 321, 326, 612. Hinc carbonum cophinus eorum popularis, sodalis dicitur, ibid. 333, 336.*
- Acharnenses, fabula egregia, pacem suadens, Lenæis docta per Callistratum, Euthydemo archonte, Ol. 88, 3. Vicit Aristophanes, Arg. 1 Ach. Acharnenses senes duri, μαροθονομάχοι, bellum cupiunt, ut ulciscantur vineta a Lacedæmonii caesa, et Amphitheum, inducias ab illis afferentem, persequuntur, 179 sqq. Sacrificaturum Dicæopolin domo exire vident, 238 sqq. Irati ob inducias, quas ille cum Lacedæmonii pepigerat, corripunt eum occisuri; tandem decepti permittunt ut suam Lacedæmoniorumque causam dicat cervice trunco lanionio imposita, 280—365. Audiunt Dicæopolin, 495 sqq. Pars ei favet, pars Lamachum contra eum advocat, 557 sqq. Vicisse eum judicant, 626. Acerbe queruntur senes se Marathonomachos juvenum subtilibus calumniis in judicio circumveniri et multari: id certe instituant Athenienses, ut senes de senibus, de juvenibus juvenes cognoscant, 676—718. Felicem prædicant Dicæopolin in pace sua, 836—859. Eundem probant quod sycophantam in Bœotos auferendum tradidit, 929—951. Beant eum; bello valedicunt et mirantur se ignorasse Pacem quam pulchra facie sit, eique per Amorem jungi cupiunt, vel senes ei utiles futuri, 971—999. Beant et sapientem dicunt Dicæopolin, 1008 sqq., 1037 sqq., 1143—1149. Antimacho, Psacadis filio, poetæ lyrico et chorago sordide parco, mala impreantur, 1150—1173. Dicæopolin victorem in festo Choum canentes comitantur, 1228 sqq.*
- Acharnica Musa, Ach. 665 sqq. Acharnica mulier virum defodit sub solio balneario, Thesm. 562 sq., res ficta secundum Clytæmnestræ facinus.*
- Achelous (simpliciter de aqua), Lys. 381, fr. 130.*
- Acherdus, pagus tribus Hippothoontidis, Eccl. 362.*
- Acherontius scopulus sanguine manans, Ran. 471.*
- Acherusia palus, Ran. 181.*
- Achillea, hordea pura et optima, Eq. 819.*
- Achilles φαίδιμος, ex Æschylo, Ran. 992. Achilles Phthiota, Æschylus in Myrmidonibus, Ran. 1264. Eum mater Thetis immortalem reddere volebat igni impositum; sed impedita est a Peleo, Nub. 1068. Achilles vulnerat Telephum, Nub. 922. Occidit Cynenum, Neptuni filium; apud Æschylum et Pindarum, Ran. 963. Achilles obvelatus sedens silensque introductus ab Æschylo in Phrygibus vel Hectoris*

- redemptione, nisi Myrmidones fabula intelligitur, in qua ad tertium diem silebat, *Ran.* 911—915. Achilles jecit duo puncta et quattuor, ut Euripidis profert Bacchus *Ran.* 1400, de quo loco valde diversas sententias scholiastarum vide.
- Achivi. Achivorum geminum imperium Hellenicæ pubis, *Atridæ*, Æschylus Agamemnone, *Ran.* 1285. Achivorum inclutissimus Agamemno, Æschylus, *ib.* 1270.
- Achradusius, fictum ab ἀχράς, pro Acherdusius, ex pago tribus Hippochoontidis, *Eccl.* 362.
- Actor, pater Euryti, *Nub.* 1063.
- Adimantus, Leucolphi filius, mortuus, apud Platonem philosophum et Eupolidem Leucopolidæ filius, dux nautici, perstringitur ut peregrinus et παραγεγραμμένος; cum eo malefici constringendi, *Ran.* 1513.
- Admetus: Ἀδμήτου λόγον, initium scoli, *Vesp.* 1239. Apud Cratinum tibiis canitur Ἀδμήτου μέλος. Hinc Admetum κωμωδοῦμένοις inseruit Herodicus. Sed scoliū est in veterem Admetum, qui cum Alcestide uxore et Hippaso filio Pheris exul ad Theseum venit, *ibid.* Admeti λόγος cantatus ad myrtum, *fr.* 377. Admeti carmen, *Ach.* 980.
- Adonia, festum celebratum Adonidi et Veneri, *Pac.* 420.
- Adoniasmus, festum Adonidis, in ædium tectis a mulieribus celebratus, *Lys.* 389.
- Adoniasusæ drama, *Lys.* 389.
- Adonis plangitur a mulieribus partim ebriis, *Lys.* 393, 396. Adonidis mors per suem, *Ach.* 793. Adonidis horti, *Lys.* 389.
- Adonis, Ptolemæi Philopatoris tragædia, in quo Echo ad Euripidis exemplum exhibuerat; de ea scripserat Agathocles amasius ejus, *Thesm.* 1059.
- Adonius (pro Adonis), *fr.* 575.
- Ἀδοροῖσαι, *Geryt.*, *fr.* 198.
- Adulteri: eorum pœna apud Athenienses, *Pl.* 168, *Nub.* 1083.
- Æacus, quum siccitas Æginam invasisset, Panhellenas ad venerandum Jovem collegit; unde Jovis Ἐλευθερίου cultus institutus, *Eq.* 1253. In *Ranis* Æacus ut servus Platonis auscultat, et viso Hercule, cujus habitu Bacchus accessit, vehementissimis minis et imprecationibus excipit furem Cerberi, 464—478. Exit cum servis ut constringat Herculem, cujus habitu jam Xanthias servus utitur; eo furtum negante et servum suum, Bacchum, quaestioni præbente, Bacchus se immortalem esse affirmat: verberibus igitur uter deus sit explorat Æacus; quod quum non procedat, ad heros ducit qui rem cognoscant, 605—671. Post colloquium prorsus vernile Xanthiæ narrat causam et processum certaminis de Æschylō et Euripide, quorum judicium multitudo poscit, Baccho commissum, 738—813.
- Æantis tribus, *Pac.* 1183.
- Ægeum promontorium Neptuni, *Ran.* 665.
- Ægeis tribus, *Ach.* 406, *Thesm.* 898, *Ran.* 477, 651.
- Ægeus, *fr.* 22. Ægeo, Pandionis filio, a patre data regio παρά τὸ ἄστυ μέχρι Πυθίου, *Lys.* 58, vel regio περί τὸ ἄστυ, ut est *Vesp.* 1223. Est Medi pater ex Medea, *Pac.* 289.
- Ægida (Atheniensis), *Eq.* 1067.
- Ægimius: ejus filii, Pamphylius, Dymas, Dorus, a quibus Laconicæ tribus, not. ad *Pl.* 385 *fin.*
- Ægina, in qua templum Æsculapii, *Vesp.* 132 *sq.* In Ægina Juppiter Ἐλλάδος colitur, ex eo tempore quo in siccitate Æacus cum collectis Panhellenibus Jovem venerabatur, *Eq.* 1253. Ægina ab Atheniensibus subacta et cleruchis divisa, *Ach.* 654. Ibi cleruchus Aristophanes, teste Theogene De Ægina, *Prol. XIII.* 19, coll. *XI.* 32 *sq.* Æginam ab Atheniensibus flagitant Lacedæmonii (ut fingitur) ob Aristophanem, qui in ea insula prædia possidebat, secundum nonnullos, *Ach.* 653. Ægina, commune emporium, *Ran.* 363.
- Ægineta, *Nub.* 1356
- Ægle, minima liberorum Æsculapii ex Lampetia, *Pl.* 701.
- Ægyptii et Phœnices messem incipiunt canente cuculo, *Av.* 504—506. Unde proverbium: Κόκκυ, Ψωλοὶ πεδίοι δε, nam Ægyptii erant recutiti, 507. Ægyptii sorte dividebant agros [*v. not.*], *Nub.* 203. Sunt λινοποιοί, *Thesm.* 935. Cramben cociam edunt ne inebriantur, *Eq.* 539. Ægyptii utuntur syrmaea ad dejiciendam alvum, *Pac.* 1253 *sq.* Ægyptius laterum bajulus, *Av.* 1133 *sq.* Ægyptii incomediis ut ἀγροφόροι memorantur, *ibid.* Sic in *Ran.* 1406, ubi vide schol. Sunt fraudum concinnatores dexterrimi, πικροδραγοί, *Nub.* 1130, *Thesm.* 922. Ægyptiis auxilia contigerunt ob pecuniam, ab Atheniensibus contra Persas sub Psammeticho, Amaside, Inaro regibus (quæ ad Pluti locum non pertinent), *Pl.* 178. Ægyptius a nonnullis dicitur Aristophanes, *Proleg. XIV.* 1. Ægyptiaca lingua, *Av.* 1294.
- Ægyptus, *Av.* 504, *fr.* 476 *extr.* Ægyptus, terra importuna, periculosa navibus, *Thesm.* 878. Ægyptus, caudida cum μελκνοσυρμαίω populo, a Nilo rigata, *ib.* 856 *sq.* Ægyptus pluvie experts, secundum Herodotum; est latronibus obnoxia, *Nub.* 1130. Frumenti copiosissima, *Av.* 301. Ægypti Ἐλη, *Pl.* 178, ubi vide notam Hemsterhusii. In Ægyptum abeunt grues, *Av.* 1136.
- Ægyptus capta a Megabazo satrapa Darii, *Av.* 484.
- Ægyptus cum filiis quinquaginta Argos appellens, Euripides Archelao, in cujus exemplis hoc non ferebatur, *Ran.* 1206—1208. Ægyptus, pater Lyncei, in *Danaidibus*, *fr.* 258, schol. *Pl.* 210 c. not.
- Æolica dialectus, *Eq.* 697, *Nub.* 633, 989, *Vesp.* 1234, *Pl.* 493, *Pl.* 673, not. *Ran.* 293.
- Æolis, *Ran.* 33, 698.
- Æolosicon, fabula Aristophanis: *v. fr.* 109—123, p. 463 *sq.* Qualis fuerit, *Prol. I.* 31—43.
- Æolus, pater Macarei et Canaches ex eadem uxore, ab Euripide in scena exhibitus, *Nub.* 1371.
- Æolus, tragædia Euripidis, *Ran.* 863, in qua incestus amor, 849.
- Aer immensus, qui terram sublimem tenet, ex philosophorum sententia in medio mundo, τῷ παντί, quod aer est, constitutam, ut deus invocatur a Socrate, *Nub.* 264. Per Aerem jurat Socrates, *Nub.* 627, et Socratici, *ib.* 667.
- Ærei numi: decretum a præcone promulgatum: Ne quis aereos numos accipiat; argento enim utimur, *Eccl.* 815—822.
- Aerope κορυβόουσα in Cretensibus Euripidis, *Ran.* 849.
- Aerope et Atreus in Cressis Euripidis, *Vesp.* 763.
- Æschinades (nomen rustici); secundum nonnullos nomen tibicinis, *Pac.* 1154.
- Æschines. Æschines, Selli filius, ψευδαμάξου, mendax, *Vesp.* 325, homo pauper, *ib.* 1267. Æschine Sellartii filio in ignem imposito fac fumum, nam erat χαρνωδής τὴν φύσιν, ψευδοπλουτος, *ibid.* 459. Æschinis, Selli filii, opes omnes sitæ erant in Nubicuculia, nam pauper divitem se per vanitatem ferebat, *Av.* 823. In *Vespis* Æschines, Selli filius, vir sapiens et musicus, canit scoliū, quo jactantia ejus perstringitur, *Vesp.* 1243—1246. Nam est inter convivas, *ib.* 1220.

- Eschylus, *Av.* 807, *Eleusinius pago*, *Ran.* 886. *Ejus fabulae in Eleusiniis* ἐπελοῦντο, *ibid.* Eschylus carmina antiqui Athenienses in conviviis recitabant myrti ramo in manus sumpto, *Nub.* 1364 sq. Eschylus laudatus in convivio, *fr.* 204. *Eschylus dicit apud Pherecratem Crapatalis: Atheniensibus παρέδωκα τέχην μεγάλην ἐξοικοδομήσας*, *Pac.* 749. *Eschylus spiritus*, *Teleclides Thesm.* 168. Eschylus novae disciplinae alumnis est strepitus plenus, incompositus, durus, confragosus, *Nub.* 1366 sq. Ejus asperitas perstringitur *fr.* 526. Σκότος mortui dicitur *fr.* 565. Apud Eschylum jurabant septem duces tauri sanguine in clypeum emisso, *Lys.* 188. Eschylus Lycurges, *tetralogia, Edoni, Bassarides, Neamisci, Lycurgus satyricus, Thesm.* 135. Vide Phryges. *Eschylus actor* *Œagrus*, *Vesp.* 566 cum not. Eschylus moritur sub Callia archonte eo qui post Mnesiltheum erat; Atheniensium decreto publico ejus solius fabula post mortem in scena edebantur, *Ach.* 10, et de eodem decreto *Ran.* 968. In *Ranis* Eschylus apud inferos in tragico solio sedens osculatus est Sophoclem advenientem et partem solli ei concessit (*v. schol.* 790); sed Euripidem idem solium affectantem fert graviter: ob multitudinis inde clamores res devenit ad iudicium, quod Eschylus non vult ab Atheniensibus haberi, quibuscum ei non convenit, multo minus a ceteris Graecis in poesi nihil intelligentibus; quare Bacchus iudex constituitur, 768—811. Prodit ad iudicium, vehementer indignatus Euripidis, qui poesin corruptit, confidenter procacitatem; neque æquum esse certamen, quum sua poesis apud superos manserit, Euripidea cum ipso mortua ad inferos descenderit, 832—870. Cererem Eleusiniam adorat, quæ mentem ipsius aluit, 886 sq. Euripides eum jactatorem prodigiosis sermonibus figmentisque spectatores decepsisse ait, 907—938, 961—966, dum ipse planum et populare drama fecerit, in quo omnes loquerentur: quod morte dignum iudicat Eschylus, 947 sqq. Inde exponit quod sit officium boni poetæ, et hoc se optimi exempli fabulis executum fortitudinem et magnitudinem animi spectatoribus injecisse per grandia verba quibus indui debeant grandes sensus; Euripidem vero omnia corrupisse, fallaciis, argutiis, sceleribus, ignominia civitatem implese, 1006—1008. Prologum Orestæ (Choephororum) ab Euripidis calumniis vindicat, 1122—1176, et æmuli prologorum initia inter se simillima eadem clausula cuique adjecta perdit, 1177—1247. Ejus cantica ab Euripide risu exponuntur, frusta disjecta ex multis in unum miscente, 1248—1297. Inde Eschylus Euripidea cantica, ex vilibus cantilenis undecunque collecta, et monodias ejus imitatione pulcherrima exprimit, modos faciente anicula testis crepitanibus, 1298—1363. Ad stateram adductis poetis, Eschylei versus infinito ponderosiores inveniuntur Euripideis: adeo ut Eschylus dicat duos ipsius versus plus ponderis habere Euripidea tota domu cum Cephisophonte, 1378—1410. Bacchus se Eschylo delectari dicit, Euripidem doctum iudicat: velle igitur, quo sciat uter sit optandus, audire utriusque consilia de Alcibiade, qui civitatem male habeat, et de republica sospitanda: quibus datis, *Pericleis quidem ab Eschylo*, Eschylum vicisse iudicat, 1411—1473. Ei et civitati de reditu gratulatur Chorus, 1482 sqq.; Pluto servare urbem præceptis utilibus jubet et *vestem* dat malis magistratibus ferendam, quo non cunctanter ad inferos veniant, 1500 sqq. Eschylus solium Sophocli custodiendum dat, mōnito ne vel invitus in eo sedet Euripides: deinde ab initiatis cum cantibus et tædis sacris
- ad superos dicitur, 1515—1533. *Eschylus soror*, *mater Philoclis majoris tragici ex Philopithe*, *Av.* 281. *Eschyleus* χαρακτήρ *Cratini*, *Prol.* III, 32.
- Esculapius ἔσπαις, *Pl.* 639, ubi schol. liberos ejus quinque recenset; addit sch. 701, eos quinque natos esse ex *Lampetia*, filia Solis, secundum *Hermippum*, quibus nonnulli adjiciant *Ianiscum et Alexenorem*. *Esculapius semper coronatus*, *Pl.* 685 et not. *Esculapii serpentes s. dracones sacri*, *Pl.* 733 et not. *Esculapii templum: erant duo Athenis, alterum in astu, alterum in Piræo vel Acharnis*, *Pl.* 621. *Esculapii templum in Ægina*, *Vesp.* 122, 121. In *Esculapii fano incubare*, *Pl.* 411, 621. In *Pluto Esculapius sanat Plutum*, 636, 640, 659 sqq.
- Esimus, *homo claudus, rudis, infamis*, *Eccl.* 208.
- Eson a *Medea coquendo in juvenutem restituitur*, *Eq.* 1321.
- Esopus. Esopus non trivisti, narrantem fabulam de alaunda, *Av.* 472—475. *Thrax erat, servus Xanthi, in libertatem vindicatus ab Idmone* κωφῶ. *Clarus evasit per fabulam ab se narratam, ut Aristoteles refert in Samiorum Politia. Deinde totum genus Esopo tribuebant, eique valde studebant. Ejus animam ab inferis rediisse significat Plato comicus*, 471. *Esopus, qui Delphos riserat non rustico opere se sustinentes, sed inhiantes sacrificiis dei, Delphi insimulabant furatum esse phialam sacram Apollinis, clam sarcinis ipsius insertam; deprehensus narravit fabulam de scarabæo, et de saxo ut sacrilegus præcipitatus est*, *Vesp.* 1446—1448. *Esopus, fabularum auctor, oraculum de divitiis consuluit*, *Av.* 968. *Esopi fabula de societate vulpis et aquilæ*, *Av.* 651—653. *Esopo fere tribuebantur ejusmodi fabulae, ut hæc, quæ est Archilochi antiquioris illo*, 651. *Esopi fabula de cantharo inimico aquilæ et in caelum volante, ut ova illius ex Jovis gremio decuteret*, *Pac.* 129—134, *sch.* 130. (Eadem fabula respicitur *Lys.* 695.) *Esopus quid temulentæ cani (mulieri) ipsum allatranti dixerit*, *Vesp.* 1401—1405. *Ejus γέλοιον quoddam (fabula quedam)*, *Vesp.* 566 (ubi errat schol.); *Ἀισωπικόν γέλοιον; quæ de bestiis erant*, *ib.* 1259. *Æsopica fabula*, *Av.* 15; *ignota*, *Av.* 440.
- Ætas ecclesiastica et judicialis (quæ ibi confunduntur)*, *Pl.* 330.
- Ether olim secerni cœpit et animalia in se gignebat, et nutrit nos, Euripides *Thesm.* 14 sq. Ether sacer, *Thesm.* 1068. Ether Jovis habitatio, Euripides *Ran.* 100, 311. Per Etherem domicilium Jovis jurat Euripides *Thesm.* 272. Ether, meum pabulum, precatur Euripides, qui eo vocabulo abunde utitur, *Ran.* 892. Ether lucidus a Socrate ut deus invocatur *Nub.* 265. Etherem, patrem suum venerandum, omnia nutrientem, celebrant Nubes, 568 sq.
- Æthon, drama satyricum Achæi*, *Ran.* 184.
- Etna urbs. Ejus conditor Hiero, ex hyperchematis *Pindari*, *Av.* 926.
- Etna mons, *Pac.* 73.
- Etnæus cantharus maximus, ab *Etna monte; a pluribus poetis memorantur*, *Pac.* 73. *Etnæi equi celebres ob cursum*, *ibid.*
- Etoli, quo nomine utitur Aristophanes ob lusum in verbo εἰτεῖν, *Eq.* 79. *Ætoli ab Atheniensi duce victi*, *Eq.* 409.
- Exonensis, ex pago *Cecropidis tribus*, *Vesp.* 895.
- Agamædes, filius *Apollinis et Epicastæ*, alius *Jovis et Iocastæ*, alius *Ergini*, alius *Epicastæ maritus, rex Stymphali in Arcadia: ipse et Trophonius, sui tem-*

- poris artifices optimi, condiderunt Apollinis templum Delphicum et in Elide thesaurum Augiæ; quem clam spoliaverunt; sed Dædali dolo pedica capti, Agamedis caput a Trophonio amputatur, ne agnosci posset. Filium ex Epicasta habuit Cereyone, secundum Characem, Nub. 508.
- Agamemno rex, Av. 509. Immolavit Amarynthi Dianæ arietem κόλον et templum ei statuit Colænidæ; auctores Callimachus et Euphronius, Av. 874. Apud Achæum in Philocteta Achivos excitat acclamatione ἐλελεεῦ, Av. 364. Vide Atreus, Iphigenia.
- Agatho, tragicus poeta, filius Tisameni, mollissimus, Ran. 83, ob molliem perstringitur in Gerytade, fr. 229 [adde schol. Luciani ap. Cramer. Anecd. Oxon. vol. 4, p. 269, 20]. Agathonem fuisse nigrum, robustum, barbatur tradunt Aristarchus et Didymus: sed per id quod non erat perstrinxisse eum Aristophanes videtur, nisi de alio ignobili quodam Agathone hæc intelligenda, Thesm. 31, 33. Erat lævis et barbatur sibi vellebat, 33. Tribus annis (v. not.) ante hanc fabulam docere inceperat, 32. In Thesmophoriazasis Euripides adit Agathonem, poetam tragicum inclytum, non illum robustum, nigrum, barbatur, sed pathicum, 29—35. Domo exit famulus ejus delicatus, orans silentium ut fiat choro Musarum heri, qui artificiose pangat tragædiam, 39—69. Ipse exit muliebri habitu, cantilans, choro suo cantica præcipiens, 101—129. Ejus effeminata mollietas ridetur, sed ipse explicat quam apta sit poematis suis, quibus parem debere esse poetæ habitum, 130—175. Non vult ut mulier intrare templum Thesmophoræ et periculum pro Euripide subire, pejori ceterorum exemplo periturus, quippe mulierum opera nocturna clepens, 177—208; sed ad exornandum Mnesilochum nevaculam, crocotam, strophium, vittas, mitram, galericulum, encyclum, calceamenta præbet, 218—265. In Ranis Agatho, bonus poeta et amicis desiderabilis, abiit ad beatorum epulas, quod vel de mortuo dictum, vel de discessione ejus in Macedoniam ad Archelaum regem, ubi ad mortem mansit, 83—85. Κωμωδικοῦ τοῦ Σωκρατικοῦ διδασκαλείου, 83. Amicos splendide accipiebat; apud eum scriptum Platonis Convitium, 84. Ejus verbum perstringitur fr. 494. Antifheton secundum Agathonem inventum, Thesm. alt., fr. 300, b.
- Agathoclea, soror Agathocles, amata a Ptolemæo Philopatore, Thesm. 1059.
- Agathocles, Agathocleæ frater, amasius Ptolemæi Philopatoris, scripsit de ejus tragædia Adonide, Thesm. 1059.
- Ἄγαθου δαίμονος. Vide Boni Genii.
- Agelastus rupes Athenæ s. Eleusine, ubi consedit Ceres Proserpinam quærens; ibidem consedissee dicunt Theseum in Orcum descensurum, Eq. 785.
- Agenor, pater Cadmi, Ran. 1226.
- Agis, dux Lacedæmoniorum, Atticam obsidebat quum Aves agebantur, Av. Arg. I.
- Aglæa, Gratiarum una, Nub. 773.
- Aglaophon, pictor Thasius, secundum nonnullos primus Victoriæ finxit alatum, Av. 574.
- Aglaurus: per eam jurant mulieres, Thesm. 533 et sch.
- Agna nigra immolabatur exoriente Typhone, turbine opaco, Ran. 847 sq.
- Agones octo: στάσιον, δίαυλος, δόλιχος, ὀπίλητος, πυγμή, παγκράτιον, πάλη, ἔλμα, Av. 292.
- Agoracritus, isiciarius (ab Aristophane fictus) in Equilibus, prodit cum apparatu isiciarii, plebeiis et rudis: ei incredulo demonstrat Demosthenes, reipublicæ administrationem et Atheniensium sociorumque imperium oraculo delatum esse ipsi, 146—210. Miratur se populi procurandis negotiis aptum esse, quæ nesciat, 211 sq. Animos ei addit Demosthenes, 213 sqq. Impudenti vociferatione certat cum Cleone, 273 sqq., et incitatus a Choro, ei demonstrat se malis ipsum artibus superaturum, et minus jacit, 335—374. Impudentia et turpitudinis gloriatione certat cum Cleone, quem tandem verberat, 409—452. Deinde Cleoni in Argivis conciliandis perfidiam objicit, Cleo eum ut proditorem delaturus in senatum abijt; sequitur Agoracritus alio et adhortationibus Chori exstimulatus, 465—502. Quam vilibus lenociniis senatum et Cleonem circumvenit, narrat, 615—682. Supervenit Cleo: afferantur et rem ad Populum deferunt, quem Cleo nunc quoque abjectis blanditiis ab se captum iri sperat, 691—727. Populo Agoracritus se amatorem rivalem Cleoni esse persuadet, et in pnyce cum eo certare jubetur, uter Populum magis amet, 733—755. Cleo postquam sua merita exposuit, Agoracritus victori Persarum, quod in petra nimis dure sedeat, pulvinar supponit, plaudente Populo et ex Harmodii prosapia ortum isiciarium existimante, 769—787. Deinde alia Cleonem merita commemorantem sigillatim refutat et inimicum potius Populi egisse demonstrat, 790—835. Deinde Cleonem ipsius artibus adortur et supplantat, dexterius calumnians et blandiens, calceos et vestem utrinque manicatam Populo donans et abjecta officia ei offerens, 843—940. Eum admiratur Populus, 884 sqq., 943 sqq., et annulum suum tradit cum penis administratione, 959. Certat cum Cleone de oraculis, 960 sqq. Uterque sua efferunt et opponunt: Agoracriteis fidem majorem habet Populus et isiciario suam senectutem committit, 997—1099, tandem, petente Cleone, exploraturus uter ei plus beneficiat, 1100—1110. Certatim Populo lautitias offerunt; tandem conspecta vacua Agoracriti arca, Cleonis plena, Populus se ab hoc deceptum planissime fatetur; et Cleo ipse Agoracritum oraculo sibi tanquam perniciem significatum agnoscit; hinc Agoracrito traditur, jam Populi res curanti, 1151—1262. Is Medæ arte Populum senem coquit et antiquum Marathonium splendorem ei reddit, pulcherrimis et utilissimis consiliis imbuto, 1316—1387; tandem venustissimas Inducias tricennales ei tradit, quas Cleo absconderat, et Cleonem in infimam plebeculam detruidit, ipse in Prytaneo et prima sede considens, 1388—1408.
- Agoronomi, mercium inspectores, judicantes de damno mercibus illato, Vesp. 1407.
- Agraule, Cecropis filia, Lys. 439.
- Agricole, fabula Aristophanis. Vide Georgi. In Pace prodit Agricolæ Chorus (quanquam Trygæus advocarat etiam mercatores, fabros, opifices, inquilinos, hospites, insulanos, 296—298, et Argivi, Bæoti, Megarenses, Lacones memorantur inter eos qui Pacem deam antro extrahunt, 466 sqq.). Alacres et læti adveniunt cum machinis et vectibus ad extrahendam deorum maximam et φιλαμπελωτάτην, sibi gratulantes, vociferantes, tripudiantes: ægre lætitia eorum compescitur a Trygæo. nam metus erat ne Πόλεμος (Bellum) intus illis clamoribus excitaretur, 301—336. Meminerunt duri belli, et se ipsos jam non acerbos et asperos judices fore, sed mites promittunt, 346—360. Mercurio supplicant, ne iratus a Pace effodienda ipsos arceat, 385—399. Trahere incepturi, in libatione vota concipiunt contra turbatores pacis, 428—457. Trahunt, assiduum operam laudantes, ignavorum reprehendentes; tandem solis agricolis fortiter intendentibus res succedit, 458—519. Salutant Pacem quæ emersit, et bona ejus recensent, 530—538,

556—559, 582—600. A Mercurio discunt cur tam longo tempore Pax ab civitate abfuerit, 601 sqq. Supellectilem suam comitibus servandam tradunt, dum parabasis pronunciat, 729 sqq. Musam invocant ut propitia ipsorum choreis adsit, deorum connubia, beatorum epulas celebrans, respuens spurcos et impuros poetas: Carcini filios, Morsimum, Melanthium, 775—816. Felicem prædicant Trygæum, de republica meritissimum, 856—862, 864, 909—915, 917. De sacrificio Paci offerendo consultant, 922 sqq., et peragendum urgent, 939—955, 1023—1038. Lætantur pace, suavitatem ejus pingentes, 1127—1172, eo gratiorem, quo magis in bello ab injustis centurionibus erant vexati, 1172—1190. Invitantur a Trygæo, ut post longum famis tempus in nuptiis se ipsius laute ingurgitent, 1305 sqq. Græcis bona pacis ex his nuptiis Oporæ cum rustico precantur, 1316—1328, læte fruituri ὀπώρα, 1338 sq. Hymenæum canentes sponsum humeris rus suum asportant, 1332—1356.

Agrius occisus a Diomede, quod filii ejus regnum ademerant Cæneo, Ach. 418.

Agrolera. Vide Diana.

Agyieus Apollo, quadratus, Thesm. 489. *Vide Apollo.*

Agyrrius, prius mulier, sub Pronomi barba cunctos fefellit, et summum in republica locum obtinet, Eccl. 102—104. *Agyrrius, natura meticulous, pathicus, dux erat in Lesbo; poetarum mercedem diminuit, primus ecclesiasticam mercedem imperavit, 102. Ob quam pravus homo dicitur ib.* 184 sq. *Vide infra Archinus.* *Agyrrius ob pecuniam pedit, nimirum dives, luxuriosus, edax, vel pathicus; perstringitur etiam ut impudens, et mollis. Recens schol. pauperem tradit et pathicum, Pl.* 176.

Ajax. Τὸ συζυγῆς ἐπ' Αἴωνα, Eschylus Thressis, Ran. 1294. *De Ajacis et Ulyssis virtute in parva Iliade judicant virgines Trojanæ, Eq.* 1056. *Ajacis scutum ἐπταπόδιον, Ran.* 1017.

Ἄϊδος κνή. Vide Orca galea.

Alabastrum, vasculum ex quo unguentur convivæ, Ach. 1053.

Alanda, terræ sacra avis, Av. 471.

Alcæus Lesbicus, mollis, Thesm. 161 sq. *Ad ejus carmina etiam alias respicit Aristophanes: quare falso dixit Didymus ejus carmina non ἐπιπόδισσα, sed alius citharædi Alcæi, de quo Eupolis: « Alcææ Siceliota Peloponnesie », 162. Alcæi scoliolum, fr.* 2.

Alcæus archon, Nub. 549, *Pac. Arg. I,* 466, 990.

Alcander, filius Trophonii, Nub. 508.

Alcathoa, mater Pausaniæ regis Lacedæmoniorum, Eq. 84.

Alcathus, Pelopis filius, apud Megarenses agonem instituit in honorem Dioclis, Ach. 774.

Alcedines, ab uxore Ceycis Trachiniorum regis, que viri demersi luctu se macerabat, in avem mutata ab Jove miserante, Av. 250. *Alcedines senes mares portant in alis, Av.* 299. *Alcedines canit Eschylus Euripideo modo in Ranis 1309—1312. Fabulosa de iis narrat schol.* 1309.

Alcedonia, secundum nonnullos septem dies hiemales, Av. 1594. *Vide Ran.* 1309 *et Alcyonitides.*

Alcestis cum Admeto et Hippaso filio ad Theseum fugit, Vesp. 1239. *Mortuam pro marito ad superos dimisit Proserpina, apud Euripidem Hercules cum Orco certans, ibid.*

Alcibiades, Clinix filius, ut libidinosus perstringitur, Ach. 716. *Alcibiades ἐπὶ Φαληγίου natus (lingitur, a φάλητι, quia ἐπασχητία), Triphal. p.* 508, a. *Amabat Simætham Megaricam meretricem, cujus rapiendæ*

auctor fuisse fertur, Ach. 524. *Alcibiades balbutit, τραλλίζει, Vesp.* 44—46. *Est amator Socratis, Arg. Nub. II. Ad Alcibiadem refert schol. dicta Pace* 450 sq. *Cum Nicia contendit in concione, postea, ad Lacedæmonios transfuga, auctor est obsessæ Decelææ, ib. Servus dictus, ob Cæsyræ, ibid. Ostracismo ejectus dicitur a schol. Eq.* 855. *Ad Alcibiadem relatum Hermocopidarum facinus, Lys.* 1094. *Per Salaminiæm arcessitus ad judicium de mysteriorum imitatione (et ob Hermarum amputationem, Arg. III), aufugit Thuriū in Peloponnesum, Av. Arg. II.* *Alcibiades anno ante Ranas doctam, Antigene archonte, Athenas redierat; ipso fabulæ anno Atheniensibus exosus, quia classem ejus Antiocho commissam Lysander fuderat, iterum fugit; quam fugam cum priore, in qua Decelæam occupandam Lacedæmonii suavit, male confuderunt nonnulli, Ran.* 1422. *De eo, quem urbs et odit et desiderat, in Ranis sententias Æschyli et Euripidis consiliaque exquiri et obtinet Bacchus, 1422—1434. Alcibiades, novator verborum, Dætal., fr. 1. Alcibiades Eupolidem, a quo in scena traductus fuerat, mari mersit, et comædiæ libertatem decreto coerces, Prol. IX, a, 51—65, p. XIX (quæ ficta esse constat). Ceterum Alcibiades quattuor erant, Ran.* 1422.

Alcæmonidarum gens, Nub. 46, 64, *nobilissima, sæpe victrix in ludis, Arg. Nub. II. Alcæmonidæ bello contra Hippiam et Pisistratidas suscepto Lipsydrium muro firmabant, Lys.* 665. *Delphicum templum condendum locaverunt, Lys.* 1153.

Alcmena, mater Herculis, Ran. 531, 582. *Alcmenæ (plurali), Av.* 558. *Alcmenæ in Licymnio Xenoclis tragici, Nub.* 1264. *Alcmenæ cum Heraclidis, Pl.* 385.

Alcyonitides dies 14 per annum, placidæ in mari, Av. 250. *Vide Alcedonia.*

Aleatores. Eorum mos numerandi puncta, Ran. 1400. *Multa afficiebantur Athenis, Eccl.* 672.

Aletes, cognomen Bacidis Arcadis, Pac. 1071.

Alexander. Vide Paris.

Alexander Macedo monumentum Bucephali equi mortui condidit urbem Bucephaleam, Nub. 23. *Eum in Persas comitata fertur Timandra, Pl.* 179 *et not.*

Alexander Ætolus, impellente Ptolemæo Philadelpho, veteres tragædias et satyrica dramata Alexandriæ διώρθωσαν, Prol. IX, a, 14 sqq., 35, p. XIX; X, a, 4 sqq.

Alexandri (?) dictum ridiculum, Thesm. 682.

Alexandrinæ bibliothecæ duæ, a Ptolemæo Philadelpho potissimum Demetrii Phalerei et aliorum doctorum opera collectæ, quot volumina continuerint; quorum virorum cura administratæ, Prol. IX, a, 18 sqq. p. XIX; X, a, 12 sqq.

Alexenor, filius Æsculapii et Lampetiæ, Pl. 701.

Alexis, poeta comicus: cum eo multum consuevit Menander et ab eo institutus dicitur, Prol. III, 80.

Alimūs pagus Leontidis tribus, Av. 496.

Ἀλιπῆριος unde dicti, Eq. 445.

Allium, ὄσμος, ἀγριοκρόμμυον, pauperum in Attica cibus, Pl. 253, 283; *item σκίροδα, ib.* 818. *Allio vescentibus lacrimæ oboriuntur, Pac.* 249. *Allia præbebantur gallis ad pugnam progressuris, ut incalcescerent, Ach.* 165, *Eq.* 494.

Ἀλλοίστροφα quid, Pac. 943, *Ran.* 1264.

Alopæ (plurali), Av. 559. *Alope Cercyonis filia, ex qua Neptunus genuit Hippothoontem, ibid.*

Alopeccensis Thucydides Melesii, Vesp. 947.

Alpheus. Alpheum spirans cursor, ex Pindaro, velox ut rapidus fluvius, Av. 1121.

- Alycus*, Peloponnesi urbs, in qua colitur Neptunus, *Lys.* 403.
- Amarynthus*: ibi Agamemno Dianæ immolavit arietem κώλον: unde ibi Diana Colænis, *Euphronius Av.* 874.
- Amasii*, *Pl.* 153—159.
- Amasis*, rex Ægypti, Atheniensibus petentibus famis tempore frumentum misit, *Pl.* 178.
- Amatores amasiorum nomina* scribunt in muris, arboribus, foliis, addito κλώς, *Ach.* 144, *Vesp.* 98.
- Amazones* in equis cum viris pugnantibus pictæ a Micone in *Pœcile*, *Lys.* 678 sq. Memorantur ib. 191.
- Ambraciotæ*; contra eos Cares bellum meditantur (v. not.), *Pl.* 1002.
- Aminias*, *Pronapis filius* [sed v. notam], *archon*, *Nub.* 31. *Aminias archon*, *Arg. Nub. V.* 549, *Arg. Vesp. I.*
- Amipsias*, poeta comicus vilis, *Ran.* 15. *Vicit Aristophanem* in *Nubibus* prioribus, *Arg. V.* et 525. *Aristophanem* risit quod *Callistrati* et *Philonidæ* nominibus fabulas doceret, *Prol. XI.* 13 sq.; *XII.* 10 sqq.
- Ammon*: ad eum in *Libyam* proficiscuntur sacra facturi et oraculum sciscitaturi, *Av.* 619. *Ib.* 716.
- Amor*, Ἔρως, *Eccl.* 957, 966; alatus, *Av.* 574; γλυκύθυμος, *Lys.* 551. *Amor desiderabilis*, aureis alis in tergo, ex ovo Noctis processit; deinde alato Chao mistus in Tartaro progenit avium genus, ante deos et homines, *Av.* 696 sqq. *Amor omnia* miscuit, unde prodiit cælum, Oceanus, Terra, dii et homines, 700—702. *Amor ἀμφιθυτός*, i. e. *patrimus* et *matrimus*, aureis alis currum regebat in nuptiis Jovis et Junonis, eorum pronubus, *Av.* 1737—1741. *Amor pictus a Zeuxide* Athenis in templo *Veneris*, rosis coronatus, *Ach.* 991 sq.
- Amorgus insula*, unde amorginæ subuculae, *Lys.* 150.
- Ampeliotæ*, *Libyæ* populus (v. not.), *Delphis* dedicabant caulem silphii, teste *Alexandride*, *Pl.* 925.
- Amphiarus*, *fabula Aristophanis*: v. fr. 83—104, p. 459 sqq. *Amphiarai filia Iaso* apud *Aristophanem*, *Pl.* 701.
- Amphictyones*: legati ἱερομνήμονες et *Pylagoræ* ad eorum conventum, coronati, *Nub.* 623.
- Amphidromia*, festum decima die post partum liberorum, quibus tum nomen dabatur, *Lys.* 757.
- Amphion*. *Amphionis* domus fulmine eversa, in *Niobe Æschyli*, *Av.* 1247. Vide *Amphodus*.
- Amphipolis in Thracia*: ibi occubuerunt *Brasidas* et *Cleon*, *Pac.* 284.
- Amphitheus in Acharnensibus* (orator fictus), qui genus suum deducit ab antiquo *Amphitheo*, *Cereris* et *Triptolemi* filio, sive potius sacerdote, ludicrum in modum, ut simul *Euripidei* prologi rideantur. Sibi immortalis commisisse deos soli ut pacem cum *Lacedæmoniis* componat: sed *prytanes* egeno viaticum non præbere. Abducitur, intercedente *Dicæopolide*, 46—58. A quo ad *Lacedæmonios* mittitur, ut privam pacem ipsi, liberis et uxori componat, 129—133. Redit cum variis induciis, *Acharnenses* duros et bellicosos metuens, et, datis *Dicæopolidi* triennialibus induciis, fugit, 175—203.
- Amphodus* vocandus erat (*Amphion*), *Thesm. alt.*, fr. 304.
- Amyclæ*: ibi cultus *Apollo*, *Lys.* 1299.
- Amynias* ut timidus perstringitur, ἡ Ἀμυνία potius appellandus, *Nub.* 686—692. A *Comicis* præterea ut mollis, gloriosus, *sycophanta*, legatus infidus perstringitur, 691. *Amynias*, *Pronapis* filius, amator alexæ: a *Cratino* perstringitur etiam ut assentator, gloriosus, *sycophanta*, *Vesp.* 74 sq.; porro perstringebatur ut populi osor, improbus, comas alens, ib. 466, ubi Κομῆταιμνία. *Selli* filius esse fingitur, quo paupertas ejus notetur: erat autem *Pronapis* filius, de *Crobvli* prosa-
- pia*, stolidus, famelicus ut *Antiphon*, legatus *Pharsalum*, ubi inter *Penestas* *Thessaliæ* vivebat, ipse ut qui maxime penesta, *Vesp.* 1267—1274.
- Anacynias*, creditor *Strepsiadæ* in *Nubibus*, 31, advenit perditis per ἱπποτροφίαν fortunis, ut reddatur sibi debitum petens. A *Strepsiadæ* insolenter ludificatur et stimulo tanquam equus abigitur, 1258—1302, coll. sch. ad 31.
- Amynon*, non medicus, sed orator ἡταιρηκώς, *Eccl.* 365.
- Anacreon Teius*, mollis, *Thesm.* 161. *Anacreontis scolium*, fr. 2.
- Anacyndaraxus*, *Sardanapalli* pater, *Av.* 1021.
- Anadiptosis* figura, *Nub.* 267.
- Ἀνάγκη (secundum nonnullos judiciale vas), fr. 512.
- Anagyry*, pagus *Atticæ*, ab *Anagyro heroe*, *Lys.* 67.
- Anagyry*, *fabula Aristophanis*: v. fr. 135—155, p. 466 sqq.
- Anaphlystius*, ex demo *Atticæ*, *Ran.* 427, ubi fictum videtur ab ἀναφλίτων; item *Anaphlystius* homo, ad ἀναφλίτων alludendo, *Eccl.* 979.
- Anarrhysis*, altera dies festi *Apaturiorum*, *Pac.* 890, *Ach.* 146.
- Anchiale*: *Amor* et *Tarsum* in *Cilicia* uno die condidit *Sardanapallus*, *Av.* 1021.
- Anchomenus* (?), *Tagen.*, fr. 430.
- Anchusa*, herba s. radix ad fucum mulieribus parandum, *Lys.* 48, *Eccl.* 929.
- Ancylio*, pater *Myrtiæ panariæ*, *Vesp.* 1397. *Ancylio* in comediis notatur matrem male tractasse, *Vesp.* 1178.
- Andocides orator*, filius *Leogoræ*, *Nub.* 109; pater *Antiphontis* (v. not.), *Vesp.* 1270. *Andocidæ herma* non amputatus, teste *Philochoro*, *Lys.* 1094.
- Andreas grammaticus*, not. ad *Lys.* 1087.
- Androcles a Comicis* perstringitur ut servus, medicus, ἡταιρηκώς, crumeniseca, *Vesp.* 1187.
- Andromeda*, filia *Cephei*, qui exposuit eam ceto, *Thesm.* 1056 sq., 1113. (*Conf. sch. Nub.* 556.) Ejus partes ex *Andromeda Euripidis* expressas agit *Mnesilochus* in ea fabula, 1057—1134. *Andromeda Euripidis*, *Thesm.* 1012, *Ran.* 53. *Una cum Helena* fabula docebatur, *Th.* 1012, et octo annis ante *Ranas*, pulcherrima, *Ran.* 53. In ea inducebatur *Echo*, superiore anno in scena adjutrix *Euripidi*, *Thesm.* 1060 sq. *Andromeda* (non est fabula *Aristophanis*), p. 446, b.
- Anguillæ* in aqua turbida capiuntur, *Eq.* 865. *Add. Bæoticiæ*, *Copaides*.
- Annueri capite regum* est, *Av.* 929.
- Annuli nobiliorum*, *Eccl.* 632. *Anulus æneus ἀπείρων*, fr. 247. *Annuli φαρμακίται*, magice consecrati, apud *Comicos*, *Pl.* 883, 884.
- Annus judicum computatur decem mensium*, duobus in festa consumptis, *Vesp.* 663.
- Annus Ægyptius panum in clibano confectionem invenit*: unde proverbium Ἄνος χρίβανον, *Ach.* 86.
- Ἄνοδος, dies primus *Thesmophoriorum*, undecimus *Pyaneptionis*, *Thesm.* 80. Quare ita dictus sit et apud nonnullos κάθοδος, ib. 585. *Add.* 623.
- Anus dives* juvenem pauperem sibi amatorem alens, *Pl.* 958—1094.
- Anser*: per anserem, fatidicam avem, jurat *Lampo*: per eos jurari olim jussit *Rhadamanthus*, auctore *Sosicrate*, *Av.* 521. Per eundem jurant philosophi, *Vesp.* 83.
- Antæus in Libyæ*: ejus certamen cum *Hercule*, not. ad *Ran.* 688.
- Antea Homero* quæ aliis *Sthenebææ*, *Ran.* 1043.

- Antenor*: ejus domui appensum pardali corium in Sophoclis *Ajace* Loero, *Av.* 933.
- Anthesia* secundum Apollodorum appellatur festum Bacchi, cujus partes sunt Pithægia, Choes, Chytri, *Ach.* 961.
- Antigenes archon*, *Ran. Arg. I.*, 33, 694, 720, 1422.
- Antileo perstringitur ut malus et alienis negotiis se immiscens*, *Eq.* 1044.
- Antiochus*, in versu ex Myrmidonibus *Æschyli*, *Eccl.* 392.
- Antimachus, homo pulcher et effeminatus*, καταπόγων, *Nub.* 1022. Alius ob improbitatem a Comicis perstringitur; tertius est Psacadis; quartus trapezita ab Eupolide memoratus; quintus historiarum scriptor, *ibid.* Antimachus, Psacadis filius, malus poeta lyricus, choragus sordidus, de quo v. scholia: ei mala imprecatur Chorus *Ach.* 1150—1173. Eundem esse dicit scholiasta, qui decretum fecisse ferebatur ne comici poetæ nominatim quemquam perstringerent; secundum alios, ne chori quicquam acciperent a choragis.
- Antiochis tribus*, *Av.* 645.
- Antiochus, gubernator Alcibiadis; cui commissam classem vicil Lysander*, *Ran.* 1422.
- Antipater archon*, *Pl. Arg. IV.*, 173.
- Antipater Thessalonicensis: ejus epigramma in Aristophanem*, *Prol. XVI.*
- Antiphanes Atheniensis, Stephani filius, mediæ comædiæ poeta, docere incepit olymp.* 98, secundum nonnullos Thessalus, παρεγγραπτός a Demosthene. Ejus ingenium. Mortuus Chii (Cii?). Ejus comædiarum 260 partem docuit Stephanus, *Prol. III.*, 63—71.
- Antiphon, Andocidæ filius (v. not.), famelicus, pauper*, *Vesp.* 1270. Est inter convivas *infra* 1301.
- Ἀντισίμα, *sch. Ran.* 153.
- Antisthenes, durum cacans, effeminatus*, *Eccl.* 366—368, avarus, *ib.* 806—808.
- Antistrophe unde dicta*, *Pac.* 796.
- Antitheus Atheniensis Gargetius*, *Thesm.* 898.
- Anytus et Melitus, accusatores Socratis*, *Arg. Nub. II, VII—X.* His Aristophanes in Nubibus scribendis gratificatus dicitur, falso ob temporum rationem, *Nub.* 627.
- Aornus lacus in Iberia*, *Ran.* 475.
- Apaturia, festum Atheniense mense Pyanepsione celebratum per tres dies, δόρπεια, ἀνάρρυσιν, κοινεῶν: quorum primo φράτορες isicios epulabantur; altero sacrificabant Jovi φρατρίω et Minervæ; tertio pueros puellasque in φρατρίαις recipiebant, hinc a grammaticis nonnullis ἀπατῶρια quasi ὁμοπατῶρια explicata; alii ab antiqua ἀπάτη Melanthi derivant, in pugna singulari cum Xantho Bæoto de Celænis, quæ hic narratur, *Ach.* 146, *Pac.* 896. Filii a patribus ad phratores ducebantur cum ove victima, quæ cur meion vocaretur et κοινεῶν, producta a μειαγωγῶν et libra appensa; phratores victimæ partes accipiebant, *Ran.* 798. Apaturiis multa affliciebantur a phratoribus ovem nimis levem offerentes, *fr.* 277. Carnes ex Apaturiis, *Thesm.* 553. Adde *sch.* 750. Apaturiorum tertio die agebantur cursus equestres, *Pac.* 901.*
- Apelles, discipulus Pamphili pictoris*, *Pl.* 385.
- Aper Calydonius*, *Ran.* 1238. Apri dentes exacuunt ad pugnam, *Ran.* 815.
- Apes hieme nutriuntur caricis*, *Eq.* 755.
- Æphareus, pater Idæ et Lyncei*, *Pl.* 210.
- Aphrodisium, pars Pirææi portus*, *Pac.* 144.
- Ἀφροδίτης, de Venere, *fr.* 271.
- Apollo, Av.* 772; χρυσοῦρας, Delum tenens, *Thesm.* 315 sq.; εὐλύρας [(sine subst.)], *ib.* 969; φορμικτᾶς, *Ran.* 231. Apollini sacræ cicadæ, utpote musicæ, *Nub.* 984. Apollo ἑαρινοπώλης, *fr.* 604. Accipitrem gerit in capite, famulus Jovis, *Av.* 516. Χρυσόθρονος (sine subst.), *ib.* 950. Ejus pharetra, *Eq.* 1272. Ἐκάεργος, *Thesm.* 972. Apollo geminus (Dianæ), ἀγέρορος, Ἰήσιος, *Lys.* 1281 sq. Apollo Amyclæus, *Lys.* 1299. Delius, Cynthiam altam rupem tenens, *Nub.* 595—597. Apollo qui Delum et Pythonem tenens, *Naxum, Miletum, Claron, veni ad sacra, aut ad Scythas profecturus*, versus Hippo-nactis, imo Ananii, *Ran.* 659, 661. Didymæus a Didymo Mileti, *Lys.* 1281. Lycius, *Eq.* 1240. Unde λύκειος, λυκακτόνος dictus, *Av.* 369. Apollo Napeus Lesbî; ejus oraculum Pelopi datum, *Nub.* 144. Cur Pythius, *Pl.* 39. Cur dicatur oracula dare ἐκ στεμμάτων, *ibid.* Apollinis templum Delphicum condiderunt Agamedes et Trophonius, *Nub.* 508. Quorum Agamedes secundum nonnullos filius erat Apollinis ex Epicaste, *ibid.* Apollini servit Hyperboreus Abaris, *Eq.* 729. Cum Apolline certarunt Eurytus et Marsyas, *Ran. Arg. IV.* Apollo dat Bacidem καθαρετήν mulierum furiosarum Lacedæmonii, *Av.* 962, quod narrat Theopompus, *Pac.* 1071. Apollo Agyieus, γειτων, προθύρου προπύλαιος, columnæ acuminatæ, ut obelisci, forma ante januam positus: a Doriensibus derivatus, secundum Dieuchidam (qui plura ibi, loco corrupto), *Vesp.* 875, ubi Bdelycleo eum veneratur. Apollo Agyieus quadratus, *Thesm.* 489. Apollo fatidicus, *Av.* 722, *sch. Pl.* 438, ab Jove oracula accipit, *fr.* 299. Ea effert λοξῶς, *Eq.* 196. Cur Loxias dictus, *Pl.* 8. Unde tripodem Delphicum nactus sit, *ibid.* 9. Reddens oracula quatit Pythicam laurum, *Pl.* 213. Fjus oraculum Laio datum de Oedipo, *Ran.* 1184. Apollo vates, medicus, et musicus, *Pl.* 11 et *sch.* Medicus, *Av.* 584. Operam suam mercede locat, dictum ob muros Laomedonti mercede structos, *ibid.* Apollo patrius, πατρῷος, Athenis colitur, quia Erechthei filiam Creusam duxit, unde Ion prognatus. Ei ut προγόνοι sacra faciebant magistratus mimus incuntes, *Nub.* 1468, *Av.* 1527, *Pl.* 438. Apollo averruncus, ἀποτρόπαιος, ἀλεξίκακος, *Av.* 61, *Vesp.* 161, *Pl.* 359, 854, *sch.* 438, *sch. Pac.* 422. Per eum jurant viri *Lys.* 938, 942, etc., *Eccl.* 160. Per eundem mulier insolite, *Lys.* 917, *Ran.* 508, *Eccl.* 631. Apollinis festum agitur in pago Athenarum Cicynnensi, *Nub.* 134. Ei novilunia et septimæ mensium sacræ, *Pl.* 1126. Apollinis corvi sacri ad Pagaseticum sinum in Thessalia, *Pl.* 604, *Nub.* 133. Est pater Aristei ex Cyrene, *Eq.* 894; secundum nonnullos Agamedis ex Epicaste, *Nub.* 508. Apollo idem qui Sol, *Nub.* 595.
- Apollodorus archon*, *Prol. III.*, 43.
- Apollodorus pictor; ejus Heraclidæ supplices Athenis*, *Pl.* 385.
- Apollodorus histrio Pacem Aristophanis egit*, *Pac. Arg. I.*
- Apollodorus, novæ comædiæ poeta*, *Prol. III.*, 74.
- Apollonius, poetarum (Homeri) interpres*, *Prol. IX.*, a, 47, p. XIX.
- [Apostrophus. Voces quæ apostrophum patiuntur, si in ultima habeant acutum, eum transferunt in penultimam, *Pl.* 143. Kust.]
- Apeudes archon*, *Av.* 997.
- Apuæ, gratus Atheniensibus cibus, etiam scholiastarum tempore; earum species*, *Eq.* 645.
- Aqua: κατά χειρὸς ὕδωρ*, ad epulas, *Av.* 464. Aqua petitur in animæ deliquio, *Vesp.* 995. Aquam reste haurientium, ἰμνοιοστράφων, carmina, *Ran.* 1297 et *sch.*
- Aquila in sceptro Jovis: loci poetarum*, *Av.* 515; apud

- Aristophanem in capite Jovis, quia sacra cuique deo animalia in capite statuarum ponebant, ibid. Vide Æsopus.*
- Αρῆζ, templum (Athenis), Hor., fr. 481.*
- Arabia felix, Av. 145.*
- Aranee canuntur Euripideo modo in Ranis 1313—1316.*
- Araros, filius Aristophanis, qui cum Pluto fabula popularibus commendabat, Prol. XI, 77 sqq.; XII, 36 sqq.; XV, 21. Araros suis et patris fabulis certavit, Prol. XIII, 16. Adde Aristophanes.*
- Arbitri. Vide Dietetea.*
- [Arbores. Rustici olim pedes vel crania animalium arboribus affigere solebant, fascini avertendi gratia, ne exarescerent, Pl. 943. K.]*
- Arceades ante lunæ originem in desertis vagabantur, arborum frugibus vescentes; unde προσελθῆνοι dicti; sed a Phrygibus in certamine de gentis antiquitate victi, Nub. 398.*
- Arcadia, Eq. 798, 801. In ea educatus Juppiter, Nub. 468.*
- Arcas κωνῆ κωνάξ, alata, Sophocles Av. 1203. Arcas Bacis, Pac. 1071, Melanthius, ib. 890.*
- Archagetæ (tribunum heroes ἐπόνομοι), fr. 186.*
- Archedemus peregrinus, nunc populi dux principatum nequitiae obtinet, Ran. 417—421. Ut peregrinus traducitur etiam ab Eupolide, 418. Devovetur Archedemus lippus, γάμω, quod Callistratus pro nomine proprio accipit, ut Charon, Ran. 588.*
- Archegetis Minerva, Av. 516.*
- Archelaus, rex Macedoniae: apud eum vixit] Agathum cum multis aliis (poetis), Ran. 84. Ob Archelaum Nubes fabulam scriptam esse somniabantur ab Aristophane, cui prætulit ille Socratem, Arg. Nub. I.*
- Archennus, pater Bupalii et Athenidis, primus Victoriam alatum finxit, Av. 574.*
- Archenomus: ei (restem) mittit Pluto cum minis, Ran. 1507.*
- Archeptolemus (coryphæus legationis septimo anno belli) pacem a Lacedæmoniis obtulit, repudiatam a Cleone, Eq. 794—796 (ubi errat scholiastes, ad quem v. notam Palmerii). Erat Hippodami filius, Cleonis inimicus, Eq. 327 cum nota Meieri.*
- Archias, Syracusarum conditor, divitiis ei et bona valetudine in oraculo propositis, divitias prætulit et opulentissimam urbem condidit, Eq. 1091.*
- Archilochus Parius poeta, turpiloquus in iambis, Prol. X, b, 157. In pugna adversus Saïos Thraciæ abjecta parma fugit: ejus versus in hanc rem, Pac. 1298 sq. Scripsit trimetra et tetrametra, Nub. 641. In Paro victor primus hunc hymnum Cereris (τί νεῖλα καλλίνικος?) sibi acclamasse fertur, Av. 1764. Versus ex ejus Hymno in Herculem post ærumnam in Augeæ stabulo, ibid. Archilochi erat fabula de societate vulpis et aquilæ, quæ juniore Æsopo tribuitur Av. 651 sqq.*
- Archimolius mari missus a Lacedæmoniis contra Hippam, repellitur, Lys. 1153.*
- Archinus et Agyrrius memorantur a Platone et Sanyrione publicæ mensæ præpositi diminuisse mercedem comicorum poetarum, a senatu acceptam. Ad horum alterutrum a Comicis tractum, referunt Ran. 367 sq.*
- Archippus poeta maxime omnium perstringitur ob dicta forensia et inficeta, Vesp. 481. Ei tribuuntur quattuor fabulæ quæ Aristophanis feruntur, Prol. XI, 87.*
- Archon. Archontum εὐβουζι in judicio imitatione exprimentur Vesp. 963 sqq. Archontes myrtis coronabantur, Vesp. 861. Archon (judicat) Vesp. 1108. Archontem non perstringi, lex Comicis, Nub. 31, Ran. 501 et not.*
- Archon rex præerat certamini bibendi Choum festo, et utrem vincenti dabat. Etiam pomparum mysticorum curator et sacrificiis præfectus erat, Ach. 1224. Adde Polemarchus.*
- [Archontes: Callias, Ach. 10, 406, 737. Stratocles, Eq. Arg. I, 8. Euclides, Eq. 237. Euthymenes, Ach. Arg. 5. Mnesitheus, Ach. 10. Euthymenes, Ach. 66. Morychides, Ach. 67. Theodorus, Ach. 67. Lacratides, Ach. 219. Hipparchus, Vesp. 706. Chabrias, Av. Arg. 2. Arimnestus, Av. Arg. 7. Pythodorus, Av. 998, Pac. 60. Scythodorus, Pac. 604. Leocritus, Lys. Arg. Callias post Leocritum, Lys. Arg. Chabrias, Pl. 179, Av. Arg. 2. Diocles, Pl. 179. Antipater, Pl. Arg. Isarchus, Nub. Arg. 8, 549, 552. Alceus, Nub. 549, 552. Aminias, Nub. Arg. 8, 31, 549, 552. Stratocles, Nub. 584. Callias, Nub. 967, Ran. Arg. 3. Antigenes. Ran. Arg. 3, 7, 33, 732. KUST.]*
- Ἀρπτος, virgo Dianæ consecrata, Brauronis crocotâ amicta, Lys. 645, cujus ritus originem, causam et rationem multis explicat schol. Adde fr. 337.*
- Areopagus, Pl. 1166, 1167. In eo judicandi socii Cylo-nis, Eq. 445.*
- Argentaria (ἀργυροκοπέιον) publica, Vesp. 1007.*
- Arginusa, Æolidis oppidum e regione Lesbi et Maleæ promontorii: ibi Athenienses anno ante Ranas doctam, Antigene archonte, Lacedæmonios vicerunt per servos manumissos, Ran. 33, 191; post pugnam duces tempestale impediti mortuos ad sepulturam non quæsierunt et insepultos reliquerunt; quorum ducum sex capitis damnati, quattuor fuga salutem quæsierunt, ἀπίμοι declarati: pro quibus intercedere videtur Aristophanes Ran. 689—705, sch. ad 698 et 688 et 191. Nomina ducum sex supplicio affectorum recensentur ex Philochoro, ib. 1196. Culpa Theramenis et Callixeni in judicium abducti erant, ib. 541. De pugna dictum ib. 693 sq.: Pugna navalis una sola servos reddiderat dominos et Plateenses. Hellenicus narrat Antigene archonte servos qui navali pugna interfuerant in civitatem receptos ut Plateenses, 694. Athenienses servis civilia jura pollicebantur si ad Arginusa pugnassent; post pugnam servi occisorum corpora insepulta coligebant et libertate donabantur, Nub. 6. Post eam pugnam Lacedæmonii pacem offerebant, Ran. 1532.*
- Argivi, socii Lacedæmoniorum; eorum amicitiam quaerit Cleo, accusatus Lacedæmonios convenire apud Argivos, Eq. 466 sq. Argivi paci adversantur, Pac. 493, et auxilii nihil præstant ad liberandam deam, sed dum derident Athenienses et Lacedæmonios bello pressos, quia ab utrisque merentur stipendia, ib. 475—477. Hinc sæpe a Comicis perstringuntur ut ambigui: post inducias bellum renovantibus Corinthiis socii fiunt, ibid. Argivorum et Lacedæmoniorum ad pugnam ad Orneas, Av. 399. Argivus prudens vobis est stultus, Hieronymus stultus prudens, ironia, Eccl. 201, ubi schol. pro nomine proprio capit Ἀργεῖος. Argivi fures, Anag., fr. 153. Ostracismus apud eos, Eq. 855.*
- Argo navis, Euripides Medea Ran. 1382. Memoratur sch. Pl. 1127.*
- Argolas (heros), fr. 284.*
- Argos, Eq. 813, Thesm. 1101. Ὁ πόλις Ἄργους, exclamatio ex Telepho Euripidis, Pl. 601 et not. Argos venit Ægyptus, Ran. 1208.*
- Argus, Iūs custos, in pavonem mutatur, Av. 102. In-*

trodicitur in *Inacho Sophoclis*, *Eccl.* 80, ubi Pano-
 ptes, 81.
Aries Phrixii, *Nub.* 257.
Arignotus, Athenis notissimus, *Ariphradis filius, citharæ-
 rædus, libidinibus contra naturam gaudens*, *Eq.*
 1278 sq. *Frater Ariphradis in sch. Vesp.* 1281.
Arimas, lochus Lacedæmoniorum, *Lys.* 453.
Arimnestus archon, *Av. Arg.* II.
**Arion Methymnæus primus cyclios choros instituit,
 auctoribus Hellanico et Dicæarcho**, *Av.* 1403. *Arionis
 fabula*, *Ran.* 1315.
**Ariphrades, pater Arignoti et Ariphradis hominis tur-
 pissimarum libidinum**, *Eq.* 1278.
**Ariphrades, Ariphradis filius, ignobilis, libidinum exse-
 cribilium homo, quæ describuntur *Eq.* 1280—1289.
**Ariphrades perstringitur ut cunnilingus, φοινικιστής,
 Pac. 883—885. *Ariphrades, filius Automenis, suo in-
 genio didicit lingua patrare in lupanaribus*, *Vesp.* 1280
 —1283. *In Ecclesiastis est inter mulieres, citharæ-
 dus turpis*, 129.
**Aristæus, Apollinis et Cyrenes filius, laserpitii et
 mellis usum docuit, *Eq.* 894.
**Aristagoras Melius, dithyramborum poeta, Eleusinia
 ἑσωγγύσσοτο et maxime impius judicabatur**, *Nub.* 830.
**Aristarchus (ex triginta tyrannis), stipatus Iberibus, Tri-
 phal.**, *fr.* 467.
**Aristarchus 140 annis minor Zenodoto et Ptolemæo
 Philadelpho**, *Prol. X, a, 50; qua re refutatur error
 Heliodori, IX, a, 40, p. XIX.*
Aristides Justus, *Eq.* 1328. *Instituit eranium in ara-
 rium confendum sociis, si forte cum Persis bel-
 landum esset*, *Lys.* 651, 653. *Ostracismo ejiciebatur*,
Eq. 855.
Aristo, spurius filius Sophoclis ex Theoride Sicyonia,
Ran. 78.
**Aristocleides, citharædus optimus, magister Phryni-
 dis, a Terpandro genus ducens, forens tempore
 belli Persici**, *Nub.* 971.
**Aristocrates, Scellie filius (de quo vana narrat
 scholl.)**, *Av.* 126, 125.
Aristocrates, dux ad Arginusas, supplicio affectus,
Ran. 1196.
Aristocrates (vitiose pro Pherecrates), Nub. 971 et
not.
Aristocritus: ejus mythus de Vesta, *Vesp.* 846.
**Aristodemus (sædus, cinædus homo) dictus podex, Dæ-
 tal.**, *fr.* 42, 6.
Aristogiton tyrannicida, *Lys.* 633, *sch. Eq.* 786. *Vide
 Harmodius.*
**Aristomache (tanquam) Marathoniam (ad victoriam Mara-
 thoniam respiciendo): nomen meretricis, Thesm.**
 806.
Aristonicus Thessalus, quem Lais amavit, *Pl.* 179.
**Aristonymus risit Aristophanem, quod per Philoni-
 dem et Callistratum fabulas doceret**, *Prol. XI, 13
 sq.; XII, 10 sqq.; XIII, 9 sqq.*
**Aristophanes. Aristophanis vita narrata in Prol. XI—
 XV, quorum singula hic non referimus. Genere
 Ægyptius erat, quare Nili hoc loco meminit**, *Nub.*
 272, *sed v. not. Philippi filius: ejus ingenium: per
 Callistratum et Philonidem fabulas docebat, per
 illum πολιτικός, per hunc quas in Euripidem et So-
 cratem scripserat; postea suo nomine; aliquot fa-
 bulas filio dedit. Ejus fabularum numerus, Prol.*
*III, 47—55. Consummavit artem comædiæ a Cra-
 tino inchoatam, Prol. V, 24 sqq.; IX, a, 91 sqq.*
Ejus χαρακτήρ, Prol. II, 19 sqq. Ejus gratia, Prol.
*II, 3. Aristophanes utitur ore rotundo Euripidis, sed*******

sensus minus forensis proœclit, *fr.* 397. *Erat calvus,
 Nub.* 545, 554 et *Eq.* 1291, *ubi ex Eupolide, Eq.*
 550. *A Cleone accusatus ob Babylonios comædiam
 falsis criminibus apud senatum, civitati et senatui
 præsentibus sociis insultasse, quum ne Atheniensis
 quidem esset, sed peregrinus, ægerrime evadit, Ach.*
 377—382. *Adde 502 sq. In Parabasi Acharnensium
 exponit, se modeste Atheniensibus consilia optima de-
 disse, ne a peregrinis se regi neve ab assentatoribus
 decipi se patiantur: hinc jam Persarum regem ex le-
 gatis Lacedæmoniorum sciscitatum, utris faveat Ari-
 stophanes, et eos esse victuros dixisse qui hujus poetæ
 consillis utantur; Lacedæmonios autem Æginam affe-
 ctare, alia de causa nulla, quam ut poetam hunc in
 Ægina prædia possidentem Atheniensibus auferant.*
*Se justa usque suasurum in comædiis, quidquid machinetur
 Cleo, 626—664. Equites primam fabu-
 lam suo nomine scenæ dedit, Eq.* 503; *Nub.* 530.
*In qua milto vel fæce faciem oblitus Cleonis partes
 ipse egit, Eq.* 230 sq., *Arg. II: nam artifex nemo
 Cleonis personam fingere audebat, 230 sq. (unde illud
 fictum.) In Parabasi Equitum explicat qua causa
 non prius comædias in scena docuerit, 507—550.*
*Nulla simultate in Socratem motus scriptis Nubes,
 philosophos in universum depingens, Nub.* 96;
*quoniam dicitur Anyto et Melito gratificans So-
 cratis atheismum per polytheismum traduxisse; at
 temporum ratio obstat, Nub.* 627. *Nubium fabulam
 postea διασκευάζει, Arg. V et VI. In Parabasi Nu-
 bium queritur de victa apud spectatores adeo elegantes
 fabula Nubium priorum: probatam ab ipsis fuisse pri-
 mam comædiam, Dætalenses, quam ut virgo, cui parere
 nondum liceret, exposuerit sub alienis Callistrati et
 Philonidis nominibus. Nunc igitur quæreret eundem
 spectatorum animum, in comædia præsertim cum
 summo labore composita, modestissima et sibimetipsi
 versibusque fidente, repudiante vulgaria Comici leno-
 cinia. Se non eadem sæpius introduere, sed novas sem-
 per formas easque lepidas comminisci: Cleonem po-
 tentissimum percussisse semel, non insultasse jacenti,
 ut alios Comicos Hyperbolum ad tædium usque perse-
 quentes, in quibus Eupolin Equites suo usui accommo-
 dantem. Rectius igitur se probatum iri, 518—562.*
*Nubes, solem et lunam dicit mala omnia ostendisse
 quum Athenienses Cleonem ducem eligerent, et consi-
 lium dat ut voracem furem capissent et nervo constrin-
 gant (hæc ex prioribus Nubibus), 575—594. Deinde
 Lunam introducit querentem de perturbatione festorum
 dierum, qui jam non amplius responderent deorum con-
 suetudini; quare hos iratos Hyperbolo sacro legato coro-
 nam ademisse, ut discatur vitæ dies agendos esse se-
 cundum lunæ cursum, 607—626. Qualis sit comædia
 Vespæ significat v. 54—66. In Parabasi Vespærum in-
 juria in se commissæ accusat spectatores: nam quum
 non solum alios poetas comicos clam adjuverit, sed aperte
 etiam Herculeam ira potentissimum monstrum Cleonem
 sit adortus, post victoriam modeste se gesserit, specta-
 tores optimam comædiam, Nubes, anno superiore ne-
 gligenter audivisse nec præmio ornasse, in qua aliam
 pestem a civitate averruncaverit. Sed ipsis probato esse
 ejusmodi incuriam; se apud sapientes nihilo deterio-
 rem poetam habitum iri: quare monere ut in posterum scita
 inventa poetarum velut poma cum vesibus in arcis
 condant, ita dexteritatem olituri, 1015—1059. Deinde
 narrat esse qui dixerint se in gratiam redisse cum
 Cleone, quum ab eo accusatus urgeretur, foris exspec-
 tantibus multis si dixerint emitteret poeta pressus:
 se igitur ei velut pœnitentem aliquantulum illussisse,*

- deinde irrisum deseruisse, 1284—1291. In *Parabasi Pacis* exponit se, si quis alius poeta comicus, dignum esse laude magna, primum quod humilia et inficeta argumenta amulorum primus antiquaverit et ab ignobilibus nugis ad altiora verterit artem; deinde quod non privatos homunculos mordeat, sed potentissimum monstrum *Cleonem* audacter sit aggressus, pro urbe et insulis usque pugnans. Harum rerum gratiam sibi habendam esse a spectatoribus, eoque magis quod palæstras non obeat adolescentes tentans, sed modestus sit: proinde viros, pueros, tandem calvos favere oportere poetæ calvo, 734—774. In multis fabulis id egit ut Athenienses ad pacem cum Lacedæmonis componendam compelleret, *Pac. Arg. I.* (Tangit Comicum qui ipsum expilaverat, *Anag.*, fr. 149.) Aristophanem *Eupolidis* dicta furari dixerat *Cratinus*, *Eq.* 531. Ei *Eupolis* in *Autolyco* objecit ambitiosam frequentationem palestrarum post victoriam, *Vesp.* 1025. Vide *Enpolis*. Antipatro archonte ultimam fabulam suo nomine docuit *Plutum*; sequentes duas *Coculum* et *Æolisonem* filii *Ararotis* nomine, quem commendare spectatoribus volebat, *Arg. Pl. IV.* Aristophanem pudebat uxoris et duorum insipientium filiorum, fr. 487. Aristophanem primum in *Pluto* faces postulasce annotaverat *Lycophron*; refutator Comicorum testimoniis, *Pl.* 1194. (Aristophani veteres quidam critici tribuebant *Πόλις* *Philyllii* et *Σκευάς* *Platonis*, p. 446, b.) Aristophaneum metrum ab usu frequenti poetæ dictum, quanquam ipso antiquius, *Pl.* 487.
- Aristophanes* (grammaticus), *Nub.* 967.
- Aristoteles*, qui et *Battus*, quod v. *Pl.* 925.
- Aristoteles* philosophus poetæ explicit, *Prot. IX, a*, p. XIX.
- Aristoxenus Selinuntius* antiquior *Epicharmo*, *Pl.* 487.
- Aristoxenus*, primum venditor acuum, postea dives et vanus, deprehenditur cum *Pamphilo* in furto publico, *Pl.* 175.
- Aristyllus*, *cunningus*, *Eccl.* 647, *Pl.* 314, ubi *Aristyllus* ore hiant lambens. *Aristyllus* (diminutivum nominis *Aristocles*), *Telm.*, fr. 456.
- Arma ad caminum suspensa (paci signum), *Av.* 434—436. Arma oppignerare non licebat, *Pl.* 451.
- Arthephoria* Athenis virginum septennium in pompa *Minervæ* cistas ferentium, vel in pompa *Hersæ*, *Cecropis* filicæ, secundum *Istrum*, *Lys.* 641.
- Ars*. Artis definitio, *Nub.* 318. Adde *Artes*.
- Artabazus* (imo *Artaphernes*), *Eq.* 781.
- Artamuxia*. Vide *Artemisia*.
- Artaphernes*. Vide *Datis*.
- Artaxerxes*, *Xerxis* filius, quæ largitus fuerit *Themistocli* exuli, *Eq.* 84. Ad eundem se recepit *Thucydides* *Melesii* exul, secundum *Idomeneum*, *Vesp.* 947.
- Artaxerxes* (*Mnemon*) et *Cyrus* minor, *Eq.* 969.
- Artemisia*, *Ephesia*, *Lygdamidis* filia, cum *Xerxe* adversus Græcos navigavit et fortem se præstitit, *Lys.* 675.
- Artemisia*, in *Thesmophoriazasis* nomen meretriciæ, 1200, quam *Scythia* vocat *Artamuxiam*, 1201, 1213, 1217, 1222, 1225.
- Artemisium*, promontorium *Eubææ*, Laconice *Artamitium*, ubi præclare pugnarunt Athenienses in *Medos*, *Lys.* 1251. In ea pugna boreas ventus ingruens classem *Persarum* destruxit, *Vesp.* 1122, ubi ad eam rem respicitur.
- Artemo*, tempore *Aristidis* justî machinarum bellicarum artifex optimus, qui, claudus, gestabatur quousus cum vocabat, quare περιφόρητος dictus. Secundum alios *Anacreontis* περιφόρητος Ἀρτέμιων est pulcher et ab omnibus expetitus puer. *Aristophanes* hoc in *Cratinum* vertit sic immutatum, περιπόνητος Ἀρτέμιων, *Ach.* 850.
- Artes et officia ob pecuniam inventa recensentur *Pl.* 160 sqq.; et Paupertati deberi demonstrantur, 510 sqq.
- Arx Athenarum: ascensus in eam, τὸ σιμόν, fortasse nomen proprium, ut ex aliis locis Comicorum apparere videtur, *Lys.* 288.
- Ascolia*, *Bacchi* festum, quomodo celebrentur ab Atheniensibus; locus *Eubuli*, *Pl.* 1129 et not.
- Ascondas cum *Ephudione* pancratio certavit, ficti, ut videtur, pancratiastæ, *Vesp.* 1191. *Ascondas* junior ab *Ephudione* seniore Olympiis pugilatu vincitur, *ib.* 1382—1385.
- Asiana dialectus*, *Av.* 1563, *Pac.* 259.
- Asiaticæ* lyre pulsus, *Thesm.* 120.
- Asinus* omen, unde, *Av.* 721. *Asini* umbra: unde in proverbium evaserit, *Vesp.* 191, fr. 238. *Asini* velle-ra, proverb., *Ran.* 186. *Asini* præ gaudio pedunt, *Pac.* 335. *Asini* vescebantur Athenienses, *Vesp.* 194. *Asinus* sacra portans, vide *Eleusinia*. *Philonides* *asinus Melitensis*, *Plato* com. *Pl.* 179.—*Asinus*, vas vinarium, *Vesp.* 616 sq.
- Asium pratium*, *Ach.* 68.
- Asopius*, pater *Phormionis* ducis, *Pac.* 347, *Lys.* 804.
- Asopodorus*, fortasse *Tharrheliæ* filius, ut valde parvus perstringitur a *Teleclide*, *Av.* 17.
- Aspasia*, *Periclis* σοφίστρια et magistra eloquentiæ, postea uxor; ejus ancillas duas rapiunt *Megareses*, *Ach.* 527, sch. *Pac.* 502. *Aspasiæ* κύριος (maritus) *Pericles*, *Eq.* 969. *Aspasia* nupsit ovium mercatori, *Eq.* 132.
- Assentator*, ψωμοκόλαξ, fr. 213.
- Assyriæ* litteræ, *Av.* 1021.
- [*Asteriscus*, nota quedam grammaticorum, *Pl.* 253. K.]
- Astydamas*, filius *Morsini*, tragicus poeta, *Av.* 287, *Ran.* 151.
- Astydamæa* (aliis *Hippolyte*), uxor *Acasti*, *Peuleum* frustra tentatum calumniis circumvenit, *Nub.* 1063.
- Astyochus*; ad ejus partes accedit *Phrynichus* dux Atheniensis, *Av.* 750.
- Asylum* servorum Athenis erat templum *Thesei* et *Furiarum*, *Eq.* 1312.
- Atalanta* *Schænei* inter heroes *Calydonium* aprum venantes; cujus pellis ei datur a *Meleagro*, aufertur a matris ejus fratribus, *Ran.* 1238.
- Atalanta* fugiebat *Milamionem*, *Lys.* 785.
- Athamas*: ejus et filiorum ex *Nephele* historia, *Nub.* 257. In *Sophoclis* dramate, duos autem *Athamantas* ille scripserat, altero *Athamas* introducit coronatus et ad aram *Jovis* mactandus, tandem servatur ab *Hercule*, *ibid.*
- Athanasia*. Vide *Immortalitas*.
- Athenæ*, *Lys.* 980; urbs sacra, *Pac.* 1036; τῆραι, *Eq.* 1037. Vide *Cranæ*. A *Cecrope* conditæ, *Pl.* 773. Urbis ὄρισμοὶ scripti vel picti, *Av.* 997. *Athenæ* urbs omnes deos veneratur, quum ceteræ urbes singulis se devoverint, *Nub.* 304. Athenarum encomium pulcherrimum, *Nub.* 299—313. Quare λεπαρὰ dictæ a poetis, 300, ut a *Pindaro*, *Ach.* 637, 639. Athenarum laus de eximiis commodis, quæ ob pietatem huic urbi contigere, *Hor.*, fr. 476. *Athenæ*, urbs ubi pulchræ illæ *Iriremes*, *Av.* 108. *Athenæ* antiquæ, ἰσοτέτατοι etc. celebrantur, *Eq.* 1323 sqq., *Ach.* 637. Athenarum urbi proprium ut mala consilia capiat, ea autem

dii in melius convertant : quorum prius Neptunum in certamine de possessione urbis a Minerva victum iis tribuisse, alterum Minervæ acceptum referri fama est popularis, Nub. 587 sq. Adde Athenienses. Atheniensis reipublicæ administratio ad rudissimos homines et sceleratos devenit, Eq. 191 sqq. Athenarum reditus annui recensentur Vesp. 657—660, prope bis mille talenta. Athenis erant plurima tribunalia, Vesp. 110. Athenas in iudicium citabantur insulani et ἔθνοι, Av. 1422, 1454 sq., 1458. Lex de peregrinis inter cives describendis post commorationem aliquantam in urbe, Ran. 416. Athenæ Byrsa dictæ (per lusum) Dram., fr. 280. Athenas confugit Cercyon, Nub. 508. (Athenas fuga rusticorum intelligitur Eccl. 243.) Athenæa non dicitur de muliere Atheniensi, sed ἄστὴ, Av. 828. Conf. Pac. 271.

Athenienses ἀτόχθονες, γηγενεῖς, Pac. 261. De qua re imprimis superbiebant et quod ipsorum urbs ante alias omnes exstitisset, Av. Arg. II. Ab Ione oriundi, Ach. 104. De Atheniensibus certamen Neptuni et Minervæ, Eq. 562. Athenienses oraculo jussi regna abrogare et solum Jovem sibi regem præficere, Nub. 984. Athenienses quomodo fame vel peste suis sacrificiis totam terram liberaverint, oraculi jussu sacrificium προσέβουον Cereri offerendo; unde frugum primitiæ undecumque ad eos missæ, Eq. 729, Pl. 1054. Quæ debeant Theseo, cujus cædem ulciscuntur, et honores heroicos festaque ei constituunt, Pl. 627. Atheniensium et Bæotorum bellum de Cætanis, sec. alium schol. de utriusque populi imperio, faustum Atheniensibus opera Melanthii Arcadis (quod v.), Pac. 890. Athenienses fore ut emineant inter urbes ut aquilam inter aves, Bacidis oraculum, Av. 978. Athenienses servilem κατωνάκην, gestabant sub Hippia, Lys. 1151, 1155, schol. 619. Antiqua et venerabilis disciplina Atheniensium immortalibus versibus describitur, Nub. 961—1023. Atheniensium veterum laus strenuitatis bellicæ, Eq. 565—574. Athenienses ex antiqua et nova disciplina inter se comparati, Ran. 727—733. Athenienses tenuibus natibus erant inde a Theseo, quem quum Hercules a petra (in Orco) solveret, partem natium reliquisset, Eq. 1368. Neptuni favore principatum in mari tenent, Nub. 304. A Ponto ad Sardiniam usque plurimis urbibus imperant, Vesp. 700. Iis mille urbes tributum pendunt, id est multæ, nisi verus est ipse ille numerus, Vesp. 707. Atheniensium tributa ex Græcia, Vesp. 520. Atheniensium civium fuisse numerum vicies mille, ex multis apparere, ut ex Demosthene, Vesp. 709. Athenienses utrimque germani archonte Lysimachide (ol. 83, 4) inventi sunt 14240, peregrini παρεγγεγραμμένοι 4760, sec. Philochorum, Vesp. 718. Atheniensium tres τάξεις tempore Solonis : Diacrii, Pedieî, Paralîi, Vesp. 1223. Eorum decem tribus, Pl. 277. Atheniensis populi divisio in quattuor classes, Arg. Eq. II, in tres classes, Eq. 627. Athenienses mysteriis et religionibus dediti, Nub. 302, 305. Eorum πατέρα sunt Juppiter et Apollo, Nub. 1468. Apud eos fratribus licebat in matrimonio ducere sorores ex patre, Nub. 1371. Lex eorum de filiabus ἐπιπέτρους, Av. 1653. Nutriebant homines nihili, ut immolentur in magna calamitate publica, Eq. 1136. Athenienses regiones bello expugnatas, eieclis incolis, sorte dividebant inter suos cives colonos; quæ dicebatur cleruchica terra, Nub. 203. Qua ratione mensium suorum diem numerent exponitur Nub. 1131, 1134. Tibicinio student, Ach. 862, et

citharæ, Nub. 964. Ore ferebant obolos, Av. 503 et schol. In bello cum Chiis horum numos litera X signabant et repudiabant : unde γίβδηλος—χιβδηλος de adulterino numo, Av. 158. Piscibus multum vescabantur, Pac. 811. — Atheniensium insana studia, ante ὀρνιθομανίαν, recensentur Av. 1280—1283; deinde ὀρνιθομανοῦσι, 1284—1307. Athenienses Κεχηναῖοι dicti, a verbo κεχηνέαι, Eq. 1262. Eorum inconstantia, Eq. 518 sq. Iis novæ res et earum studium sunt pro alio quovis imperio, Eccl. 568 sq., coll. 580, 583 sqq. Athenienses ταχέουλοι, μεταβούλοι, Ach. 630, 632, quales etiam in aliis comædiis traducuntur. Præpropere decernunt, decreta se exsecuturos negant, Eccl. 797 sq. Omnia justo tardius faciunt, Lys. 56 sq. et sch. Perstringuntur ut mala consilia sapientes, Nub. 587 sq., Eccl. 139; in Lysistrata 1227—1238, ut male consulentes sobrii, optime agentes ebrii. Sed quæ stulte decreverunt, ea divinitus in melius verti, vetus dictum, quo datum eis hoc ferebatur a Minerva, mala consilia autem a Neptuno, Eccl. 473—475. Adde Athenæ. Atheniensium concio ut peccudum, Vesp. 32 sq. Perstringuntur in tonstrinis et medicinis multum morantes, otiosi, Pl. 338. Atheniensium neglectus concionum, Ach. 19 seqq. et sch. 22. Athenienses κακοήθεις, Pac. 822 sq., sch. Pl. 342. Eorum lucri privati cupido in rebus publicis agendis, Eccl. 185 sqq., 205 sqq. Sunt homines πανούργοι, fures, sycophantæ et aliis vitiis, Eccl. 436—454, 560 sqq. Ob calliditatem et impudentiam notantur; quare Atticus obtutus in Phidippida, Nub. 1173 sq., 1176. Eorum τί λέγεις σὺ; 1174. Ut furaces perstringuntur, Pac. 402. Multi eorum cinædi, Pac. 11. Eorum juvenes impii in patres, Eccl. 638, Ran. 274—276 et sch. Adde Phidippides et Patricida. Ut perjuri notantur Ran. ibid. Athenienses φιλοσοφῶροι, Pac. 42. Eorum senes nihil magis amant quam iudicare et calculo suffragii mordere, Ach. 375 sq. Iudiciorum studium quo Athenienses flagrant, sæpissime notatur, ut, præter Vesp. passim, Nub. 208 cum schol., 1220, 1429, Eq. 1317, Pac. 505, Av. 38, 40 sq., 1286—1289, Thesm. 1030 sq. Eorum paucissimi ἀπυλαστοί, litium osores, Av. 110 sq. Adde sch. Pac. 55, 107, Av. 1695, etc. Eorum sycophantia, Av. 38. Duri et acerbi iudices sub Cleone, Pac. 349 sq. Atheniensium præfractum ingenium, ὁ πύσθηε τρόπος, Pac. 607. Duri erant in socios, Pac. 936. Facillime adducebantur ut punirent urbes socias, Pac. 171. Vocantur κωτρεῖς, fr. 203; μολγῶι, fr. 157. Atheniensium colluvies, Lacæna Lys. 170. — Athenienses soli hominum aliquid certe sapiunt in iudicandis ingeniis poetarum (sic recte eum locum cepit schol.), Ran. 809. Neque poetis duris et austeris delectantur neque viniis, sed odoratis et νεκταροσταγέσι, fr. 563. Athenienses spectatores ironice laudantur Ran. 1109—1118, schol. 1112, 1114. Sunt in vino convivæ sapientissimi, Lys. 1227. Athenienses rustici laudibus reipublicæ facile capiuntur, Ach. 371—374. — Athenienses qui cum Cleomene Eleusinem occupaverant, morte et bonorum publicatione multati : pana scripta in œnea columna ad vetus templum posita, Lys. 274. Vide Marathon. Athenienses transfugas ad Persas deprehensos puniebant, Pac. 107. Qui Egyptiis auxilia tulere Inaro rege, per Megabazum pereunt, Pl. 178. Athenienses principatum accipiebant ob calamitates, quæ Lacedæmonem detinebant, Philochoro teste, Lys. 1138. Juvabant Lacedæmonios a Messeniis pressos, 1138. Vide Cimon. Atheniensium sacra bella duo, Av. 556. Athenienses (ol. 83, 4) in fame fru-

- mentis modios 30000 accipiunt a Psammeticho, Vesp. 718, et ab Amaside, Pl. 178. *Aegyptios contra Persas adjuverunt, sed postea Persas contra Aegyptios duce Iphicrate, Pl. 178. Atheniensium irruptiones in agrum Megarensis, Ach. 762 sq. Athenienses ut Chii, ita ipsis Chii in publicis sacrificiis bona precabantur, Av. 880. Melum insulam ἐξέλωσαν ob Diagoram, Nub. 830. Eubœam tributariam sibi faciunt et Hestiacensium regionem ipsi insident, Nub. 213. Samios bis subjiciunt, Vesp. 283. Athenienses quam misere habitaverint per septem annos belli, Eq. 792 sq. Longa obsidione ceperunt Potidæam, et incolae venderunt, Eq. 438. Eorum victoria ad Cenchreas ductu Nicæ, Eq. 609. Atheniensium et Lacedæmoniorum legati multui octavo belli anno missi ad inducias pangendas; eorum nomina (ex Thucyd. 4, 119), Eq. 794. Athenienses coriario auxore rejiciunt pacem ab Lacedæmoniis post res in Pylo oblatam, Pac. 665—669, sch. Eq. 668. Athenienses et Lacedæmonii: ex iis utri vincebant, pacem volebant componere, Pac. 211—219. In Laconicam et reliquam Peloponnesum infesti ingruunt, Pac. 507. Monebantur ut ad obtinendam pacem ab mare recedant neque affectent continentis tractus, ib. 507. Atheniensium classes Laconicam infestantes, Pac. 626 sq. Quinquaginta annorum induciæ cum Lacedæmoniis Alcæo archonte pactæ, Pac. 466. Athenienses post Cleonem malis et vulgaribus hominibus reipublicæ administrationem tradebant, quia non fidebant splendidis viris, quos Lacedæmoniis favere et popularem statum fortasse eversuros metus erat, Pac. 681. Athenienses laborant ad Scionem, quæ defecerat, Vesp. 210. Victi ad Mantineam, Av. 13. Defecerant ab iis Milesii et insularum multi, Lys. 107. Atheniensium legati ex urbe arrecta, per Lysistratum pacem componunt cum Lacedæmoniis, Lys. 1086—1188. Hymnus Atheniensium, 1279—1296. Athenienses viri noctu in muro excubias agebant ob bellum, Thesm. 495. Antigene archonte vicerunt navali pugna ad Arginusam per servos manumissos, Ran. 33, 191, Nub. 6. Athenienses probos oderunt, malis utuntur necessitate coacti, Ran. 1455 sq. Novarum rerum cupiditate pereunt, Eccl. 218 sqq. Atheniensium et Bæotorum συμμαχία inita biennio ante hanc fabulam (ol. 96, 2), teste Philochoro, Eccl. 193. In Ecclesiastis est Atheniensium duorum confabulatio, quorum unus, reverens legum, bona sua in commune deponit ex decreto ab Ecclesiastis perlato, alter non deponit, eventum et mutabilitatem populi auspicans, præcone autem cœnam de communibus bonis edicente, impigre accurrit meditans quomodo communium particeps fiat non præbens sua, 728—876.*
- Athenis, filius Archenni, Av. 574.
- Athenodorus cognomine Cordylion, Prol. IX, a, 45, p. XIX, in nota Hasii.
- Athletæ (al. Aurigæ) usque ad ætatem scholiastæ purpurea trabea, ἑσπίδι, amicti curribus pompaticè urbem intrabant, Nub. 70.
- Athmonensis, ex pago Attalidis, secundum alios Cecropidis tribus, Pac. 190, 919.
- Atlantius πόλος, Euripides Av. 179.
- Atreus. Atrei filius πολυκράτης (Agamemno) inclutissimus Achivorum, Æschylus Telepho, aut Iphigenia, Ran. 1270. Atreus et Aerope in Cressis Euripidis, Vesp. 763.
- Attage avis in Marathonis paludibus degit, Av. 250, Vesp. 257 et schol.; varius, Av. 761 et schol.
- Attalii (libri Aristophanis, bibliothecæ Pergamenæ), Av. 1508.
- Attalis tribus Athenarum, in qua Sunium, Nub. 401, Pac. 190.
- Attica αὐτοκρατῆς, ob benignum solum celebratur Georg., fr. 162. Est petrosa, δόσεργος, Pl. 224, ὄρουμ tamen, bulborum vel allii agrestis, ferax, 283, et olivarum ferax, Pac. 578. Atticæ terræ laus, Eq. 582 sqq. Attica quomodo in quattuor regiones divisa a Pandione rege et filii concessa, Vesp. 1223, Lys. 58 Atticæ tres muri: borealis, australis vel medius, Phalericus, Triphal., fr. 469, a. In Attica olim lupi, de quibus lex et præmia eos cadentium, Av. 369. Attici ἀπὸ γόνων, Vesp. 1076. Attici crabrones fortissimi audiunt Persis, 1090. Atticis proprium κωπώπαιον καὶ παίειν, Vesp. 859. Attici annum indicabant κατὰ τὸν ὑπερπίπτοντα ἀριθμὸν mensium post Dionysia, Thesm. 750. Atticæ virgines a quinto ad decimum ætatis annum cur cogantur cocrota amictæ ἀρκτηέσθαι Dianæ Brauronicæ et Μυνυχίτιε exponitur Lys. 645. Atticæ, non Athenæ, ob decem nomen Ἀθηναία, vocantur mulieres Atheniensium, Pac. 271. Conf. Av. 828. Atticum mel, Thesm. 1192. In Pace Atticum mel in mortarium injicit Bellum: quod dextre fictum est, quum hostiles civitates brassica, allio, caseo represententur, 252. Statim monetur Bellum ut Attico melli parcat, quattuor obolis veneunti, utatur alieno viliori, 253 sq.
- Attica dialectus media, neque effeminate urbana, neque rustice illiberalis, fr. 552. De ea præcipitur ad Ach. 1133, Eq. 3, 4, 37, 89, 245, 284, 433, 474, 539, 634, 639, 641, 645, 658, 671, 1158, Nub. 5, 17, 33, 34, 38, 43, 57, 72, 94, 110, 145, 218, 226, 232, 240, 254, 271, 315, 319, 381, 409, 439, 488, 509, 614, 616, 633, 694, 735, 743, 749, 758, 817, 832, 862, 911, 964, 993, 1041, 1056, 1065, 1149, 1171, 1223, 1338, 1481, Vesp. 22, 30, 62, 140, 446, 772, 897, 900, 943, 1057, 1074, 1086, 1120, 1397, Pac. 1, 5, 11, 25, 70, 71, 153, 166, 180, 259, 528, 659, 712, 772, 858, 930, 956, 1069, 1182, 1261, Avium 6, 7, 54, 70, 102, 122, 132, 268, 299, 877, 884, 1009, 1142, 1269, 1310, 1363, 1514, Lys. 13, 89, 135, 143, 196, 408; 416, 509, 549, Thesm. 83, 141, 393, 572, 852, 941, 947, 1170, Ran. 6, 23, 35, 58, 103, 127, 303, 338, 388, 469, 558, 638, 730, 750, 1068, 1378, Eccl. 209, 217, 557, 835, 853, 1151. Plut. 3, 5, 7, 12, 18, 21, 25, 27, 29, 33, 35, 40, 62, 66, 72, 75, 77, 103, 109, 127, 145, 147, 166, 198, 204, 229, 233, 249, 268, 277, 351, 355, 392, 406, 453, 469, 493, 517, 528, 538, 544, 545, 612, 627, 657, 662, 673, 677, 689, 696, 714, 745, 807, 827, 839, 883, 916, 930, 947, 1055, 1056, 1144.
- [Attici pro ἴσταθι dicunt ἴστη, pro ἐπιτιμιαθι ἐπιτιμια, etc. Av. 1310. Ἐτερος et ἄλλος sæpe confundunt, Pac. 11. Genitivum ponunt pro accusativo, Pac. 772. ἦδειν dicunt pro ἦδει, ut προσήειν pro προσήει, etc. Pac. 1182; τυπτήσις pro τύψεις, Pl. 21. Voces ejusdem significationis ἐκ παραλλήλου jungere solent, ut τυχόν ἴσω, etc. Pl. 25. Τὸν ἐμὸν αὐτοῦ βίον dicunt pro τοῦ ἐμοῦ αὐτοῦ, Pl. 33. Secundas personas singulares verborum passivorum per ei efferunt, ut πέουσι pro πέουσι, Pl. 40. Interdum accusativum pro genitivo et dativo ponunt, Pl. 69. Ea contrahunt in η, Pl. 77. Nominativum ponunt pro genitivo absoluto, Pl. 277. Τροπαίον dicunt, non τρόπαιον, Pl. 453. Ellipseos Atticæ exempla, Pl. 469, 593, Av. 7. Dicunt βαδίσεται, φεψέεται pro βαδίσεται, φεψεται, Pl. 493. Atticorum est dicere λήρον ληρεῖν, ὄβρον ὄβριζειν, etc. Pl. 517. Ἡρώνα dicunt pro Ἡρώνα, ut ἦθει pro ἦθει, Nub. 313. Imperativi formæ Atticæ ποιούτων

pro ποιείτωσαν, χρήσθων pro χρήσθωσαν, *Nub.* 439. Apud eos articulus sæpe redundat, ut quum dicunt τὸ ποῖον etc. *Pl.* 5. Accusativum interdum ponunt pro dativo, ut ἀρέσκει με pro μοι, *Ran.* 103. Apud eos prepositiones sæpe vel abundant vel deficiunt, *Eq.* 37, 46. Loca appellare solent nominibus ipsarum rerum quæ in iis venduntur, ut μύρον pro μυροπωλείον, *Eq.* 1375. Κεχίγη dicunt pro κεχίγηα per synæresin, *Ach.* 10. Accusativum interdum ponunt pro nominativo, *Av.* 1269. *Kust.*]

Atticonici, pro Athenienses, secundum præcedens ibi Laconici, *Pac.* 215.

Auani lapis in Orco, secundum nonnullos etiam locus Athenis; vel a siccitate mortuorum aut diu expectantium fictus, *Ran.* 194, sch. 186.

Auge apud Euripidem in templo parit, *Ran.* 1080.

Augias: ejus thesaurum in *Elide* condiderunt Agamædes et Trophonius, deinde spoliarunt; sed Dædalus, in fuga ex *Creta* apud Augiam devertens, dolo suam Agamedem deprehendit, cui Trophonius caput amputat: hinc Augias Dædali jussu Trophonium et Cercyonem persequitur ad expiationem sanguinis, *Nub.* 598. Augiæ stabulum ab Hercule purgatum, *Pac.* 753, *Herculis* ἄβλον Ἀύγιου, *Av.* 1764.

Aures regis Persarum, ὠτάκουσταῖ ἐjus, *Ach.* 92.

Aureus. Vide Numus.

Aurigeæ. Vide Athletæ.

Aurum ob timorem flavum, *Comicus* nertus *Pl.* 204.

Autolycus, pater Lyconis, *Vesp.* 1169, *Lyconis* ex *Rhodia* filius, *Lys.* 270. Autolycus (non est Aristophanis fabula), p. 445, b.

Automenes (ironice) felix predicatur ob tres filios sollarissimos, citharædum, histrionem, Atriphradem suo ingenio lingua in lupanaribus patrantem, *Vesp.* 1275—1283. Est pater Arignoti, 1281.

Averruncatores, ἀεξίκακοι, *Hercules* et *Apollo*, *Pac.* 422. Vide ulrumque nomen.

Aves ut venum exponantur, *Av.* 1079—1082, *schol.* 14.

Avium genera poetica notatione recensentur *Av.* 229—254. *Conf.* 1332 sq. et *schol.* Aves, ut aquilæ, in surmis sceetris regum ad ornatum fictæ, 510, sch. 512.

Aves, donum potens amasiis ab amatoribus datum, 705 sqq., sch. 704. Aves dicuntur omnia ejuscumque generis quæ futura indicant, 719—721, sch. *Pl.* 63. Aves domesticæ dormiunt in κατήλις, *Ran.* 566.

Aves, fabula ingeniosissime composita, docta est *Chabria* archonte (ol. 91, 2) per Callistratum in urbanis Dionysiis, quum Lencis poeta Amphiarum docuisset per *Philonidem*. Secundo loco vicit, *Av. Arg. I* et *II*. In ea Avium Chorus convocatur ab Epope et cantu lusciniæ, 209—309, ubi multæ ex eo aves enumerantur, partim describuntur. Aves advenientes Pithetærum et Euelpiden ut hostes invadunt; sed persuadetur ipsis ab Epope summa commoda disci posse ab his advenis, popularibus suis, minime infestis et hominibus dexterrimis, si inducias et audientiam facere velint: quod præstant, iis ægre fidentes, 310—461. Vehementer mirantur se reges esse et deos, 467 sqq.; et, Pithetæri documentis convicti, deplorant patrum suorum ignaviam, qui tantam dignitatem passi sint ab se auferri, Pithetærumque implorant ut regnum ipsis reciperet, 539—549. Cujus consiliis auditis et probatis, 626—637, convivio excipere jubent Epopem advenas, 658 sqq. Interea Lusciniæ quæ egressa est salutant, 677—684, et hominibus serumnosis, somniorum et umbrarum similibus, suam antiquitatem, quæ omnes deos superet, potentia magnitudinem et commoda summa exponunt, quæ sint experturi qui ipsas jam deorum in

loco colant, 685—735. Lusciniæ, Musam silvestrem, invocant, 737—751. Spectatoribus monstrant quam jucunde et facile, si qui velint, cum avibus sint victuri, 752—768. Cyncnorum cantum celebrant, 769—782. Commodis quantis fruatur qui alatus sit et avis, exponunt, 785—800. Urbe Nubicuculia, Νεφέλοκοκκυγία, condita et inaugurata, augurantur honores divinos quibus se mortales sint affecturi in ipsos meritissimas, 1058—1070, et decreta ponunt in eos qui male agant cum avibus, 1071—1087. Vitæ suæ felicitatem canunt, 1088—1100. Judicibus præmia promittunt, si suo Choro victoriam adjudicent; mala minantur, si sinant vinci, 1101—1117. Iride clam in urbem ingressa, omnes armari jubent, 1189—1198. Diis et nidori sacrificiorum transitum per Nubicuculiam interdixerunt, 1262—1266. Advenarum multitudinem et invalescentem amorem urbis suæ gratulantes sibi, aliis instrui jubent advenas omnes, 1313—1334. Narrant mirabilia quæ volando conspexerunt, de Cleonymo ζυφάσπις et Oreste heroe grassatore, 1470—1493, de Pisandro, 1553—1564, de oratoribus genere barbaris, lingua vindemianibus et ficis legentibus, 1694—1705. Salutant Jovis Basileam (Potentiam regiam), quæ Pithetæro nupta urbem intrat, hymenæum cantant, et novorum regum beatam potentiam celebrant, 1720—1764.

*Ἄζονες et κέρβεα, *Nub.* 448 in not.

B.

Babylon muro laterum coctilium asphaltum victorum communita a Semiramide, *Av.* 552.

Babylonii, fabula Aristophanis anno ante Acharnenses Dionysiis vernis edita, lacesens magistratus tam sorte quam suffragiis electos et Cleonem, præsentibus sociis: quare accusatus a Cleone poeta, *Ach.* 378. *Add.* 503. Vide fragmenta 43—73, p. 452 sqq.

Bacchæ, *Lys.* 1312; Delphicæ, *Nub.* 605. Bacchæ boves rumpebant et crudas carnes vorabant, *Ran.* 357.

Bacchebacchum canere, *Eq.* 408.

[*Bacchiadæ*, princeps Corinthi familia, not. *Ran.* 439.]

Bacchus dominus, hederifer, etc., celebratur *Thesm.* 988—1000.

Bacchus, Διόνυσος, Jovis filius Nyseus, *Nysæ* in Arabia vel *Æthiopia* natus, *Ran.* 216. Nyses dictus ab Indis et omnibus fere populis orientalibus, *ibid.* Bacchi imaginem Pegasus Eleutheris Bæotia in Atticam detulit; quo primum non honorifice accepto, tandem morbo genitalium Athenienses afflicti, cultum dei et ἀλλοφροσίαν apud se instituerunt, *Ach.* 243. Bacchus μελάναιγες, atræ capræ pelle indutus, qui est habitus rusticus, fallit Xanthum Bæotum de Cætanarum possessione cum Melantheo pugnantem: hinc ejus festum Athens, *Ach.* 146, *Pac.* 890. Bacchus Lycurgum timens in mare fugit, *Eq.* 539. De Baccho ab Lycurgo correpto quedam ex Lycurgea *Æschyli*, *Thesm.* 136 sq. Bacchus Penthei violentiam fugiens, recipitur ab Icaro, cui hoc hospitium dono rependit, *Eq.* 700. Bacchi nutrices Medea in juventutem restituit coquendo, apud *Æschylum*, *Eq.* 1321. Bacchum ipsum contempsit vel asinos ejus læsit Midas et a deo punitur, *Pl.* 287. Bacchi amasius Staphylus Thasi, *Pl.* 1021 et not. Baccho sacre sunt tres plantæ, hedera, vitis, myrtus: quarum postremam Plutoni dedit, carissimum quod haberet ab ipso postulanti, quum Semele mater ex Orco reducebat, per Junonem imperato reditu; testis Iophon, *Ran.* 330. Bacchus, filius

- Stamnii, *inexpectate dictum, quum deberet, filius Jovis, a σταμνίω vase quo vinum servatur, Ran. 22.* Bacchus thyrsos et hinnulorum pelles gestans inter tædas in Parnasso choreas agit, *cum Delphicis virginibus, Euripides Hypsipyle, Ran. 1211—1213.* Bacchus, *κωμαστής*, conspiciendus inter Delphicas Bacchas cum facibus, tenet Parnassiam rupem, *Nub. 603—606.* Bacchus Nysius, cum Menadibus, *Lys. 1282—1284.* Celebratur *Thesm. 988—1000.* Bacchi templum, *Βαχχείον, Lys. 1.* Vide Dionysium. *In ejus templis parca angues, Pl. 690.* Bacchi templum Eleusine, *Ran. 343.* Bacchi mysteriis immolatur sus, *quare, Ran. 338.* Bacchi sacra patria (Dionysia), *Ran. 368.* Habebat templum et festa cum choris celebrata *Limnis Atticæ, quare Linnæus dictus Callimacho, Ran. 216.* *Ei celebrantur Chytri festum decimo tertio die Anthesterionis, Ach. 1076.* Bacchus Lenæus, et ejus festum Athenis, *Ach. 961.* Bacchi daducho in Lenaico agone dicenti, *Invocate deum, respondetur, Σμελέη Ἰαχέ πλουτοδότα, Ran. 479.* Bacchi sacerdos per præconem vocat ad Choas, *Ach. 1087.* Bacchus, *theatri et rerum in pace agendarum ἵκσιος, Pac. 267.* Bacchi signum in theatro, *Eq. 536.* *Ei sacræ comædiæ, Ran. 404.* Ejus alumnus se dicit Comicus *Nub. 519,* et per eum jurat poeta, *Vesp. 1046.* Bacchi sacerdos rubra facie, *ab Eupolide ἀίπυρρος dictus, Ran. 308 et not. Is προεδρίαν habebat in spectaculis scenicis, Ran. 297.* Bacchus *ταυροζάχος* apud Sophoclem, *secundum Apollonium a tauris qui dithyramborum poetis præmio dabantur; alii dictum putant a Bacchis discerpentibus crudos boves. Erat et ταυροζάχος. Alii μοσχοζάχος, Ran. 357.* Bacchi festum Ascolia Athenis quomodo celebretur, *Pl. 1129.* Baccho præstat (sacrificium?) Phormio ad abolendam multam, *Pac. 347.* Per Bacchum juratur *Nub. 91, 108, Eccl. 344, 357, etc.* Variæ significationes vocabuli Bacchus, *Eq. 408.* Bacchus et Iacchus iudem secundum nonnullos, *Ran. 324, 404.* Phrygibus est Sabazius, *Av. 875, Vesp. 9, Lys. 389.* Idem Hyas et Ewæus (Evius? Eusius? v. not.), *Av. 875.* Bacchus (a Comicis) introducit ventriosus, tumidus a desidia et vino, *Ran. 200; meliculosus apud Eupolidem, Pac. 741.* In *Babyloniis* Bacchus in iudicium abit et duo oxybapha ab ea postulant demagogi Athenienses, *fr. 48.* In *Ranis* Bacchus cum Xanthia servo, qui sarcinas portat asino insidens, venit ad portas Herculis: qui progressus risu prope emoritur de habitu Bacchi, leoninam pellem crocotæ injectam, cothurnum una cum clava gestantis, *1—47.* Narrat Herculi, legenti sibi dum navigaret Andromedam immane desiderium injectum esse Euripidis poetæ, quem jam descendat ab inferis reducturus; nam solum superesse Iophonem, poetam bonum, nisi Sophoclis patris sint quæ edat; Agathonem ad beatorum epulas abiisse; ceteros esse contaminatores artis; Euripidem secundum et audacem, *48—107.* Quærit ex Hercule viam qua in Orco eatur, deversoria, cauponas, et aliquamdiu ludificatus discit, *108—165.* In Charonis cymba remum agens audit cantus Ranarum (malorum poetarum), quibus oppedit, *166—270.* Inde viam faciens in Orco timet parricidas, perjuros, belluas quas Hercules dixerat, Empusam, usque dum ad Initiatorum choros pervenit, *271—322,* quibus gaudet, *414 sq., 444 sq.,* et ad Plutonis ostia se adesse discit, *431 sqq.* Pullat; progressus Æacus in eum ut Herculem Cerberi furem durissime invehitur, et terriculamenta Orci accessitum currit, *460—478.* Vehemens timor Bacchi; qui a Xanthia impetrat ut ipse Hercules fiat, *479—502.* Jam adest ancilla Proserpinæ Herculem ad lautas epulas invitans; resumit igitur Bacchus habitum Herculis, *503—548.* At irruunt cauponæ duæ quarum merces Hercules cum ipsis fiscellis devoraverat, cum ad Cleonem et Hyperbolum iudices *mortuos et plebiculæ vehementer studentes* rapturæ; hinc iterum petit timidus deus a Xanthia, ut Herculis habitum resumat, *549—604.* Interea Æacus cum servis progreditur, ut vinciat Herculem; Xanthia negante se unquam ante huc venisse, servus, Bacchus, ad quæstionem trahitur, deum se esse testans; jam uter servus sit, verberibus explorat Æacus frustra, et ad Plutonium Proserpinamque ducit cognoscendos, *605—674.* Baccho, artis perito, iudicium defertur de Æschylo et Euripide, *810 sq.* Progreditur moderationem suadens Æschylo ira excandescenti; thus in ignem injicit et preces concipere poetas jubet, *830—891.* Audit poetas, certamenque eorum moderatur, tandem poesin utriusque lance examinat: nec tamen litem discernere sustinet: se alterum (Euripidem) sapientem judicare, delectari altero (Æschylo), *905—1413.* Sed ne re infecta redeat, ex utroque utilia reipublicæ consilia quærit, de Alcibiade, de servanda civitate: quibus auditis, Æschylum eligit, *1415—1478,* et convivio a Plutone excipitur, *1481.*
- Bacchylides, *Opuntius tibicen, a Platone comico in fabula Sophistæ inscripta recensetur inter sophistas, Nub. 331.*
- Bacis vates, *Pac. 1070 sq.* Erant tres Bacides: antiquissimus ex Eleone Bœotiæ; alter Atticus; tertius Arcas, ex oppido Caphya, Cydas et Aletes dictus. Theopompus narrat Bacidem primum esse oraculo Lacedæmoniorum mulieres furiosas expiisse, *1071, Av. 962.* Memoratur vates Atticus Bacis *Eq. 123, 124, 1003, 1004.* Ubi schol. v. 123: Erant etiam alii duo, Bœotus, et Arcas. In Bacidis oraculis erat etiam illud de Athenis olim emicaturis inter urbes ut aquila inter reliquas aves, *Av. 978.* Bacis pro vate dictum appellative *Pac. 1119.* Bacis, epithetum Pisistrati, *Pac. 1071.*
- Baculi iudicium eodem colore quo tribunal, in quo judicandum iis erat, *Vesp. 1110.* Vide Iudices, Iudicia.
- Balnea: mos ibi *παρὰ λουθρα* (divitibus, qui) spongias relinquebant (pauperibus, alioqui habentibus) sparteum contextum pro spongia, *fr. 150.* In balneis, dum frigus est, inopes et mendici noctem transigunt, *Pl. 535.* Balneum nuptiale, de quo Menander, *Lys. 378.*
- Balneatoris apparatus, *Ran. 710 sqq.*
- Baptæ. Vide Eupolis.
- Barathrum, profundum sive hiatus terræ Athenis, in quem præcipitabant malefici, *Ran. 574, Pl. 431, Eq. 1362.* Eo præcipitaverant Athenienses legatos Darii, *Eq. 1362.* Adde Phryx.
- Barbitum, instrumentum musicum, *Eq. 522.*
- Basilea, in Avibus formosissima virgo, est potentia Jovis, qua is omnia administrat, *1536—1543, et sch. 1536.* Eam uxorem sibi poscit Pisthetærus, *1634 sq.,* de consilio Promethei, *1536.* Conceditur Pisthetæro ab legatis, *1678 sqq.,* de celo petenda, *1686 sqq.* Eam magnifica pulchritudine splendens ducens jam potentissimus accedit Pisthetærus, *1706 sqq.* Basilea salutatur a Choro, *1730, πάρεδρος Διός, 1753.*
- Basilica porticus, in iudicium sortibus litera B notata, *Eccl. 685.*
- Battus Thera prope Cretam in Libyam duxit coloniam Cyrenen: qua re adeo læti Libyes, ut in numis cum altera manu regiam potestatem, altera silphium,

præstantissimum olus, accipientem representarent: unde Batti silphium proverbiale de eximiiis honoribus. Narrat Aristoteles, *Pl.* 925. Batti alterum nomen Aristoteles, *ibid.*

Batus, homo ob molliam notatus, *Pl.* 1011.

Bdelycleo (Osor Cleonis, fictus ab Aristophane) in *Vespis*, filius Philocleonis insano iudiciorum furore acti, patrem agerrime custodit ex superiore aedium obstructarum et rebus cinctarum parte, postquam plurimos sanandi patris modos frustra tentaverat, 67 *sqq.*, 114 *sqq.*, moribus *φραγμοσευνάτοις*, 135. Deprehendit patrem evadere conantem novis machinis pluribus, et servorum opera agerrime cohibet, 136—210, quos jam cavere jubet iudices senis sodales iracundos, de nocte adventuros cum arcessitum, 214—227. Quorum auxilio quum pater rete arrodatur, Bdelycleo audit, servos vocat, 395 *sqq.*, et ad pugnam cum *Vespis* incitat, 433 *sqq.* Cum repressis sermonem conferre et in gratiam redire cupiens, agre ab iis, populi osorem, tyrannidis et Lacedæmoniorum amantem appellantis, impetrat audientiam, 471 *sqq.* Et primum exponit abusum tyrannidis vocabuli, 488—507, deinde demonstraturus iudices derideri ab demagogis et servitutum eis servire, 512—520. Quod admittentibus patre et Choro, scribium afferri jubet, ut aliqua notet ex patris oratione iudicum potentiam probatur, 529 *sq.*, 537, 559, 576 *sq.*, 588 *sq.*, 603 *sq.* Jam ipse primum ostendit ne decimam quidem partem redditum civitatis cedere iudicibus, reliqua et pretiosissima quæque demagogis, qui rejectanea modo iudicibus obijciant, 650—679. Deinde ab iisdem res de composito ita agi ut iudices sæpe fraudentur, quum viginti millia civium, illi si vellent, in deliciis et ut Marathonachas deceat, vivere possint, 682—712: at quam pauca ex magnis promissis agre redeant patri! Quare se domi eum continere et laute tractare, 715—742. *Vespæ* plane in ejus sententiam eunt; sed Philocleone iudicandi furorem non dimittente, filius ei parvum tribunal domi instituit, magni simulacrum planissimum, ut omni tempore, vel febricitans, satur et omnibus vitæ commodis affluens iudicet de rebus domesticis, ut delictis servorum, 760—834. Ecce Labes canis Siculum caseum furatus (*vide dicta in Laches*) adducitur: hanc causam patri statim mandat et tribunal, quod inchoaverat, absolvit, patre condemnare properante, 835—859. Vota concipit ut pater clemens fiat et deponat injustam asperitatem, 860 *sqq.*, 875—884; deinde præconem iudicii ipse agit, 891—905; et invito patre testes citat; deinde reum tam accurate defendit, ut misericordia tangat patrem, 936—984. Nihilominus condemnatum illum dolo circumvenit, ut insciens absolvat Eabetem. Quare desperantem de salute sua patrem consolatur et ad convivium jucunde agendam vitam in domum ducit, 985—1008. Omni modo invitatur et fere cogit patrem ut pallium, *επίβρωνα*, et calceos permutet cum molli gaunaco ex Persis et baxeis Laconicis, 1120—1173; deinde docet eum sermones quales tum in usu erant inter elegantes et scitos homines, et in conviviis decore versandi modum, 1174—1249. Abducturum ad cenam quum Philocleo moneat quanta mala sequantur ebrietatem, quæ pœna rerum designatarum, filius non ejusmodi morem esse dicit inter bonos et honestos viros: ibi veniam petendo et faciliis fabulisque ridiculis proferendis omnia sic placide componi. Talibus igitur sermonibus ad effugiendam penam studendum esse Philocleo intelligit, 1250—1264. His convenienter quum petulantissime in convivio omnes insultasset, ebrium cum face et tibicine redeuntem et obvios ver-

berantem sequitur Bdelycleo, pro ejusmodi commissis in jus vocandum esse clamans, 1332 *sqq.*, sed irridens pater regerit ei elegantias illas, quas ab ipso scilicet didicerat; ita ut protervum senem a pluribus in jus vocatum tandem vi in aedes auferat, 1334—1449. Splendide laudatur a Choro ob pietatem, 1462—1473. Tandem furorem patris cohibere non potest, et spectat saltantem et cum Carcini filiis chorea certantem, 1496—1511.

Bdēū pro Zēō, *Prolog.* VI, 11; IX, a, 6, p. XVIII.

Beatorum insulæ, *Vesp.* 639.

Bellaria, *καταχύσματα*. Vide Servus, *Nopti*.

Bellerophontes (plurali) Euripidis, *Ran.* 1051. *Bellerophon per calumniam Sthenebææ a Præto ad socerum missus ut periret, castitatem suam eventu probavit et rediit*, 1043. *Pegaso alato vectus in cælum ascendere cupit apud Euripidem*, *Pac.* 76. Bellerophon sordidus et claudus a casu de Pegaso equo inducebatur ab Euripide, *Ach.* 427. *Adde sch.* *Pac.* 147, *Ran.* 846. Ab eodem Euripide mendicus, garrulus et disertus exhibebatur, *Ach.* 429. *Fertur, absumpta Chimæra Corinthum redux, Præti uxorem dolose Pegaso impositam in mare dejecisse*, *Pac.* 141.

Bellum sacrum. De sacris bellis duobus jussu Delphici oraculi gestis v. narrationem historicorum in *Av.* 556. *Bellum Corinthiacum*, *Pl.* 173. [*Bellum Peloponnesiacum tangitur* *Eq.* 794, 1392, *Ach.* 266, *Vesp.* 41, 210, *Pac.* 435, 466, 479, 665, 990, *Av. Arg.* II, 186. *Ejus origo et caussa*, *Ach.* 526 *sqq.*, *Pac.* 606. K.]

Bellum, Πόλεμος, ut persona, *Ach.* 979. In *Pace* Πολέμο dii, Græcis usque belligerantibus irati, cælum cesserunt: tum is Pacem in antrum profundum superingestis lapidibus conclusit, 205 *sqq.* Exit in scenam cum mortario, cui urbes Græcas fructibus earum significatas injicit, contususur in cyceonem, 236—252. Hinc famulum Tumultum sibi afferre jubet pistillum ab Atheniensibus; sed ab his, mox ab Lacedæmoniiis vacuus redit, quum hi ipsi suos pistillos, *Cleonem* et *Brasidam*, nuper in Thracia perdidissent; intrat igitur Polemus confecturus sibi novum, 255—288.

Belonopoles (Acium venditor) plorabit cum Pamphilo, pro proprio nomine accipiunt scholia; et dicitur fenerator, aliis assentator Pamphili, *Pl.* 175. *Sed vide Aristoxenus.*

Belus, pater *Lamiæ* ex *Libye*, *Pac.* 758.

Bendis, magna, potentissima dea (Thracia), cujus nunc calida est ara (apud Athenienses), *Lemn.*, fr. 332.

Bereschethi, *insaniæ præsidis dii, vox ficta*, *Eq.* 635.

Blande appellationes amicorum, *Eccl.* 973 *sq.*

Blepsidemus, in *Pluto* petulans homo, furti insimulat Chremylum ob repentinas divitias, et impellit ut ad amicos mittat Plutum aut cito sanandum curet, 332—414. Paupertatem, a qua inhihentur, conviciis insectatur; ea violenter repulsa, ceteros urget ut in *Æsculapii* fanum properent, 415—623.

Blepyrus, in *Ecclesiastizasis* maritus Praxagoræ (v. sch. 516), cacaturiens exit, miratus quo uxor cum vestimentis suis noctu evaserit; vicino rem narrat, cui eadem plane evenerunt; diu parturit, 311—371. Interea superveniens Chremes ei narrat quæ in concione populi mira facta sint, ut moderatio reipublicæ mulieribus mandata, 372—477. Praxagoram redeuntem Blepyrus conspiciet et ob exitum intempestum de mœcho accusat; commentis placatus, ei ut ignare narrat quæ in concione perlata sint, 520—563. Inde audit Praxagoram sua consilia de reipublicæ salute exponentem et dubitationibus suis ad singula dilucidius persequenda ex-

- citat; jucunda quae futura est otiosorum virorum vita ei arridet, et abit cum uxore in forum, 583—727. Ad cenam lautam venit, felix praedicatus ob talem uxorem, 1125 sqq.
- Bibliotheca (Alexandrina)*, Nub. 967. Vide *Alexandrina*.
- Bædas philosophus*, in quem *Diphilus* carmen scripsit, ut *seruum eum exhibens*; quod læto animo tulit *Bædas*, Nub. 96.
- Bœoli* (non est *Aristophanis* fabula), p. 445, b.
- Bœoli. Eorum et Atheniensium bellum de Celænis*, Pac. 890. *Bœoti a Thracibus expulsi sedes querentes inveniunt in Thessalia ad Pagaseticum sinum, ubi offendunt corvos albos quos sequi oraculum iusserrat*, Pl. 604, Nub. 133. A *Bœotis* transitum rogabant Athenienses *Delphos profecturi*, Av. 189 et sch. *Bœoti κολλυκοράγοι*, Ach. 872. Vendunt gallos gallinæceos et (quod ob tibicinium *Thebanorum* facete additur) cicadas, 871, et alia plurima, 874—884. *Συβοιωτοί*, *Cratinus* Pac. 741. *Bœotorum boves σκοποράγοι*, Pl. 706 c. nota. *Bœoti Phocensibus oraculum Delphicum ablaturi vincuntur ab Atheniensibus*, Av. 556. Ex *Phyle* boves rapuerunt, Ach. 1023; ipso *Choum* et *Chytrorum* festo irruptionem in agros Atticos faciunt, 1076 sq. Eos odit *Lamachus*, Ach. 624. Sunt hostes Atheniensium, Eq. 479. *Bœoti vocantur qui pace non videntur gaudere*, Pac. 466. *Nimirum Alcæo archonte induciæ 50 annorum fiebant inter Athenienses et Lacedæmonios una cum sociis præter Bœotos, Corinthis, Eleos, auctore Philochoro, ib. Erant hostes Atheniensibus dum Lacedæmonii Deceleam occupabant*, Av. 189. *Bœotios quoque legatos adfuisse oportet in altera parte Lysistratæ*, Lys. 1242, coll. 1108. *Bœoti*, Lys. 35, 40, etc. *Bœotorum et Atheniensium συμμαχία inita biennio ante hanc fabulam (ol. 96, 2), teste Philochoro*, Eccl. 193.—*In Acharnensibus Brotus homo Thebis advenit in forum Dicaeopolidis, plurimas merces Bœotias ferens et venditurus: Atheniensium mercibus ad permutandum oblatis, domum auferendum accipit sycophantam*, 860—958.
- Bœotia ἐπιπέδιος*, Lys. 88 et sch. *Recensentur quæ Bœotia in Atticam venum mittat*, Pac. 1003—1005. *Est ὄρνιθότροπος*, 1003. *Mullus in ea caseus*, Eq. 479. *Bœoticæ merces decreto prohibita*, Lys. 702 sq. *Bœotie anguillæ, e lacu Copaide*, Lys. 36, 702, fr. 333. *Bœotica dialectus*, Ach. 796, 871, 889. *Bœotica harmonia*, Eq. 989.
- Bœotium, modi musici genus a Terpandro inventum*, Ach. 13.
- Bœotius (?)*, *Tagen.*, fr. 430.
- Boni genii*, Ἄγαθοῦ δαίμονος, poculum primum vocabatur, circumlatum post cenam, Eq. 85. *Ib.* 106, Pac. 300, Vesp. 525. *Sumebatur mensis sublatis, et poculum rursus implebatur*, Vesp. 525.
- Boreas magnus irrupens in Persarum classem ad Artemisium*, Vesp. 1124. *Boreas et Sol in fabula certant, uter viatori σισύρρι sit exuturus*, Ran. 1459.
- Bos in didrachmis Atheniensium*, Av. 1106. Vide *Cestrini boves*, *Epirotici*.
- Brasidas, dux Lacedæmoniorum, Tellidis filius*, Pac. 282, in *Pylô* contra *Demosthenem* pugnat, et fugit abjecto scuto, Eq. 55. *Brasidas effecit ut Scione ab Atheniensibus desciceret*, Vesp. 210. Cum *Brasida* facere insimulatur *Bdelycleon* in *Vespis* 475. *Brasidæ favere dictum pro λακωνίζεω*, Pac. 640. *Athenis laceratus sermonibus*, 641. *Dux Lacedæmoniorum Brasidas occubuit in Thracia ad Amphipolin, ib.* 282—284, octo mensibus ante editam hanc fabulam, *ib.* 48. *Et Cleone mortuis induciæ tricennales inibantur inter Athenienses et Peloponnesios*, Eq. 1392.
- Brauron, pagus Atticæ, ubi multæ meretrices*, Pac. 874. *Ibi Dionysia celebrantur*, Lys. 645 nol., Pac. 874. *Brauronia Diana, cui ἀρκεύονται virgines Atticæ Brauronis festo*, Lys. 645. *Brauronia Diana apud Philaidas*, Av. 874.
- Brauronia, festum*. Vide *Brauron*.
- Brettia lingua nigra vehemens (ab Tyrrenorum urbe Bretto)*, fr. 719.
- Britomartis nympha in venatione retibus incidit: ex quibus a Diana liberata, Dictynnæ Dianæ templum condidit*, Ran. 1356.
- Bromius, Thesm.* 991. *Bromia festivitas, Dionysia, Athenis adventante vere*, Nub. 311.
- Bucephalus equus*, fr. 135. *Bucephalus equus dictus ob bovini capitis figuram ei inustam, ut Alexandri ille, cui mortuo Bucephalea urbs tanquam monumentum ab rege condita*, Nub. 23.
- Bulbi, aphrodisiaci*, Eccl. 1092.
- Bupalus, cui verbera minatus erat Hipponax*, Lys. 361.
- Bupalus, filius Archenni artificis*, Av. 574.
- Buphonia, festum vetus, quod post mysteria solitum agi dicunt, in quo bovem mactant in memoriam primi bovis in Arce mactati ob devoratum Diipolis sacrum libum*. *Schol. Venetus Minervæ agi dicit*, Nub. 985.
- Busiris, Pl.* 178.
- Butalio, ob stoliditatem notatus*, Ran. 990.
- Buzyges, cognomen Demonstrati, qui ab Eupolide ut furiosus notatur*, Lys. 397.
- Byrsa dictæ Athenæ (per lusun)*, *Dram.*, fr. 280.
- Byrsine, mater Hippiaë facta pro Myrrhine*, Eq. 449.
- Byzantium: ibi numi ferrei, tenues, mali*, Nub. 249. *Custodiæ Byzantiæ ab se olim actæ meminerunt senes Attici in Vespis* 236 sqq.

C.

- Cabiri. Eorum mysteria in Samothrace*, Pac. 278. *Iis initiati habentur justi et servantur in periculis et tempestatibus, ibid.*
- Cadmus Agenoris filius, relicta Sidonia urbe, Thebas venit, Euripides Phrixo altero*, Ran. 1125 sqq. *Oraculum ei redditum v. in nota.*
- Cæcias ventus*, Eq. 437.
- Cænium, κανών (Novum), locus in foro judiciali, ut Parabystron, Trigonon, Meson*, Vesp. 120.
- Calamintha planta male olens, qua usta serpentes abigunt*, Eccl. 648.
- Calchedon, Eq.* 174. *Scholiastæ legunt Carchedon, i. e. Carthagena. Eo expeditionem parare dicitur Hyperbolus, ib.* 1303.
- Calculi suffragiorum perforati damnabant, pleni absolvebant; alii χύριοι, alii ἄκροιοι*, Vesp. 987. Vide *Chærinæ*, *Lupini*.
- Callias, Phænippi filius, Av.* 283, *daduchus, sacra veste indutus in Marathonis pugna, ubi effosso thesauro dives evasisse dicitur; ter curru vicit Olympia, quare filium appellavit Hipponceum*, Nub. 64.
- Callias Hipponici filius, paterna bona per lasciviam absumpsit, etiam mæchus deprehensus; satis perstrictus ab Eupolide in Adulatoribus. A primo Callia Phænippi filio sibi successerunt Hipponici et Calliæ alternantes, Av.* 283 et not. *Perstringebatur etiam a Cratino, Eq.* 527. *Callias Hippolini, pro Hip-*

- ponici, filius in pugna navali κύσθου λεοντῆ indutus, quo insania ejus in mulieres notatur, *Ran.* 428—430. Nam patrimonium libidinibus absumpsit, *ib.* 429, *Eccl.* 810. Quare in *Avibus* ei plumae defluunt, a sycophantis et meretricibus vulso, *Av.* 284—286. *Habitabat in pago Melite: ad quem nonnulli referunt Ran.* 501. Calliam subigit Meletus (poeta tragicus), *Georg.*, *fr.* 176. Τὸ Καλλίου νόθον, *Metagenes Vesp.* 1221. Adde Clisthenes.
- Callias archon** (ol. 81, 1), *Ach.* 10, *Nub.* 971, *Lys. Arg. I.*, 173, *Ran. Arg. I.*, 404, 694, 725.
- Callias**, προβασιτώλης, et ejus administratio reipublicae Atheniensis tangitur *Eq.* 132.
- Calligenia** dea invocatur in Thesmophoriis, comes *Cereris*, quae προλογίζει in Thesmophoriazusis alteris, *Thesm.* 298, *fr.* 300, a.
- Calligenia**, tertius dies Thesmophoriorum, tertius decimus Pyanepsionis, *Thesm.* 80.
- Callimachus dux in Marathonica pugna** vocit Dianae tot tauros quot hostes interfecit ut sit exercitus Atheniensis: sed quum nimis esset numerus, capras immolabat, *Eq.* 660.
- Callimachus chori magister**, *schol. χαμαιδιάσκαλος*, pauper, *Eccl.* 809.
- Callimachus titulos** inscripsit libris bibliothecarum Alexandrinarum, *Prol. IX*, a, 26, p. XIX; X, a, 23.
- Callippides** (nomen nobilium Athenis), *Nub.* 64. Καλλιστέφανος. Vide Olea.
- Callistratus**: per eum Aristophanes docebat fabulas πολιτικὰς, *Prol. III*, 50 sq. Sic Acharnenses Aristophanis docet, *Arg. Ach. I.* A Cleone in senatu accusatus: quo fortasse refertur *Vesp.* 1284—1291. Per eum etiam *Lysistrata* docta, *Lys. Arg. I.*, et *Aves*, *Av. Arg. I.*, II. Terram cleruchicam possidebat in Aegina insula ab Atheniensibus subacta, *Ach.* 654.
- Callixenus** in causa erat quod duces ad Arginusam in iudicium abducti, *Ran.* 541.
- Calonice**, mulier, in *Lysistrata* venit in concionem *Lysistratae*, 6 sqq. Jusjurandum ceterarum nomine praestat, 212—236. Cum ceteris in arcem abit, 253.
- Calumnias ventus** ab Aristophane fictus, Συκοφαντίας, *Eq.* 437.
- Calyca**, nomen mulieris, *Lys.* 322.
- Calydon haec regio Pelopiae terrae**, Euripidis Meagri initium, *Ran.* 1328. In *Calydonii* apri venatione a Peleo occiditur Eurytus, *Nub.* 1063.
- Camarina**, urbs Siciliae, *Ach.* 606.
- Cambysae et Psammethich bellum**, *Pl.* 178.
- Camelus** θερμόπρωκτος et libidinosus, *Vesp.* 1035.
- Caminus**. In caminis fabri aërii fingeant βασιάνια (ridiculas species ad averendum livorem), *fr.* 510.
- Camirensis** a nonnullis putatur Aristophanes, *Prol. XIV*, 2.
- Canache**, soror Macarei filii Aëoli, a fratre uterino subigitur in dramate Euripidis, *Nub.* 1371, in *Eolo*, *Ran.* 849.
- Cancelli tribunalis**, *Vesp.* 386 et *sch.*, 552.
- Canephorus** (canistrifera), *Lys.* 1194. Canephorus Dionysiis: sumebantur ex nobilibus virginibus; canistris, quas ferebant, ex auro confectis impositae erant omnium frugum primitiae, *Ach.* 242, 260. Canephorae virgines habent caricarum catenam in pompa, ferentes pateras auro solidas, *Lys.* 646 sq. Canephorae cerussate, ἐντετριμμένα, *Eccl.* 732, et ex *Hermippo comico* *Av.* 1551. Eas sequebatur puella umbellam ferens et sellam, *Av.* 1551, ubi *schol.* locos
- Comicoorum habet de sellifera**, διαφοφόρα. *Add. sch.* 1508.
- Canis**. Per canem juratur *Vesp.* 83, ob superstitionem aut philosophorum imitationem. Canis culus, proverb., *Ach.* 863. Canis Acalanthis, *Av.* 874. Canes ἀερόφοιτοι, Aeschyle in Agamemnone sunt aquilae, *Ran.* 1291.
- Canistrum ad sacrificium**, *Av.* 43.
- Cannonus**. Cannoni decretum, ex quo seorsum audiebatur defensio duorum qui in eadem re κατ' εἰσαγγελίαν judicabantur, *Eccl.* 1089 et *not.* Craterus addit, hoc ad clepsydram fieri eum jussisse. Obiit in barathrum conjectus, publicatis opibus, *ibid.*
- Cantharus**, heros Atticus, *Pac.* 145. Canthari portus in Piræo, in quo navalia, ab heroe Cantharo dictus, *ibid.* Erat etiam vicus in Attica Canthari portus, non Cantharus, dictus, ab heroe indigena, *ibid.*
- Cantharus aureolus**, χρυσομηλοδόνθιον, quos pueri pede vinclos evolare sinunt, *Vesp.* 1342.
- Cantharus, κάθαρτος**. In *Pace* cantharus ingens stercore nutritur ab duobus famulis Trygaei, 1 sqq. Cui insidens Trygaeus, et velut Pegasus palpans, in caelum fertur, 63—176, fictione ex nota fabula Aesopi petita, 129 sqq. Deinde cantharus hic Jovis currum subiit et fulmen gerit, Ganymedis ambrosia (*conf. schol.*) nutritus, 722—724. Cantharus feminei sexus non exstat, sed mares sterces asinorum semine suo immisso glomerant, unde genitura fit, *ib.* 7 et 82.
- Cantharus**, navigium, Ναξιουργίς, Naxi fabricatus, *Pac.* 143.
- Caphya** in Arcadia, unde Bacis vates oriundus, *Pac.* 1071.
- Capnias**, quale sit vinum, *Vesp.* 151. Secundum nonnullos Beneventi in Italia provenit. Capnias erat etiam cognomen Ephantiidae, *ib.*
- Car**, *Av.* 762. Cares collium apices incolunt, gens bellicosissima, quae mare tenens multas regiones occupavit, *Av.* 292 sq. Cares servi: unde nomen servile Carion, *Pl. Arg. V.* Cares contra Ambraciotas (v. not.) bellum meditates, dubitabant cum Persisne totius Asiae potentissimis an cum Milesiis vicinis ac tum florentibus se conjungerent: oraculo hos rejiciente nihilominus cum Milesiis Persas adorti, prope omnes interierunt, sub Dario Hystaspae; narrat *Demo*, *Pl.* 1002.
- Carcinus**. Carcini pater Thorycius, Pherecrates *Vesp.* 1509. Carcinus si cum filiis tragicis χορευταίς venerit choreas institutum, Musa rogatur ut eos respuat, parvos et impuros saltatores, μηχανοδόφας, *Pac.* 782—790. Perstringebantur filii Carcini tres, Xenocles, Xenotimus, Xenarchus, ut parvi statura, 782, 789. Xenocles in tragediis fertur machinas et mirabilia exhibuisse; unde δωδεκαμήχανος dictus a Platone comico, 790. Carcini filius medius, *Vesp.* 1501. Carcinus habebat quattuor filios quorum tres χορευταί, quartus Xenocles, poeta. Accurate recensentur a Pherecrate, *ib.* et 1509. Erant Xenocles, Xenoclitus, Xenotimus, Datis, *Ran.* 86. Medius rhythmici imperitus, *Vesp.* 1504, parvus et macilentus, 1503. Carcini filii στρόβωλοι, quod vocabulum varie exponitur, *Pac.* 864. (De his saltantibus fort. intelligendum *fr.* 523, v. 2.) Carcinus, pater Xenoclis, *Thesm.* 441; pater Datis tragici poeta, *Pac.* 289. Carcini filius, Carcinites, alius, tragedus, ut ὀλοφάγος perstringitur, *Vesp.* 1505 sq. Tertius accedidit, minimus natus, tragicus poeta, pinnoteres, 1508—1511. In hac fabula cum omnibus in certamen descendit Philocleo, felice praedicto patre ob εὐπαιδίαν, 1512 sqq. Deinde ridetur a Choro ut carcini, 1518 sqq., et pater vocatur ποικυρομένων ἀναξ, 1531.—Carcini

- daemones, *vel dii ab hoc tragico poeta in scena exhibiti, vel filii ejus, Xenocles poeta tragicus, et Xenoclinus choreutes, Nub.* 1261. In Pace Carcinus dixit drama sibi praeter spem quod contigerit, a mustela vesperi strangulatum, ubi Comicus *vel Μύες, Mures, drama ejus illudit, vel de dramate in quo ipse vel Xenocles victus erat loquitur, 791—795.*
- Carcinus Corinthius quidam, Eq.* 608.
- Cardia, urbs Thraciae, Av.* 1474.
- Cardopio matrem ferit, *fabulae initium ignotae, Vesp.* 1178.
- Cares. *Vide Car.*
- Caria, *Eq.* 173. In hac regione *cibus χῆδρον, Pac.* 595. *Caricæ habitationes, Av.* 292. Carici modi tibiurum, *vel flebiles, vel barbarici et serviles, Ran.* 1302.
- Cario, servus Chremyli in *Pluto*, ridet heri insaniam, caeco sene duce utentis ex oraculo, 1—70. Pluto ipse et herus ei persuadent potentiorum esse Jove, 80—192. Heri jussu populares rusticos adducit, divitias ipsis eventuras promittens, Cyclopem cum ovibus, Circeen cum suis ad eos ridendos saltans, 253—321. Stragula effert ad pompam in templum Æsculapii duendam, 624 sq. Redux narrat quomodo incubatio facta fuerit in templo, quomodo deus sanatus, Neocles fur caecior factus, quæque ipse verniliter egerit, 627—747; et immensam hominum turbam sequi herum. Jusso choro saltare, obviam procedit pompæ redeuntis, 750—770. Exit et domus felicitatem describit, 802—822. Sycophantam devovet et vexat, 876, 926—943. Mercurium ad Plutum transfugientem rogatus ut excipiat, difficilem se præbet, ex tot illius dei ministeriis unum, certaminum festorum præsidium, probans; et deum ad puteum mittit exta lavatum, 1097—1170.
- Carmina convivalia. *Vide Scolia.* Adde *not. Ran.* 1302.
- Carnea, festum Lacedæmonæ; in iis certamina citharædorum, Av.* 11.
- Carphæa, urbs Doridis, not. Pl.* 385.
- Carthago, Eq.* 173.
- Carystii, in *Eubæa*, boni et fortes, *perstringuntur ut adulleri, Lys.* 1058, 1181; *sunt socii Atheniensium, ib.* 1181.
- Carystio quidam consilia, quæ Samii agitabant de defectione, Atheniensibus aperit et cum familia premis et civitate donatur, Vesp.* 283.
- Carystus, urbs Eubææ, Lys.* 1058.
- Castor et Pollux, τὸ σῶ, per quos jurat Laco *Lys.* 1095, 1171, 1174, 206. Per Castorem jurat Laco *ibid.* 988, Lacaena *ib.* 206.
- Catabasion a nonnullis dictum oraculum Trophonii, Nub.* 508.
- Catalogus militum, *Eq.* 1369, *sch. Pac.* 1181. *Proponebatur ad prytaneum, eo loco ubi sunt statuæ duodecim heroum eponymorum tribuum: ibi singuli cognoscebant an exeundum ipsis esset, Pac.* 1183.
- Catonaca, *servorum vestimentum, Eccl.* 724. Κερωνάκις gestabant Athenienses sub Hippia, *Lys.* 1151, 1155.
- Catophagas avis, *quasi dicas Vorax, Av.* 288.
- Canda victimarum: *ex ea et lumbo igni impositis omina petunt sacrificantes, Pac.* 1054.
- Caunace, καυνάκη, vestis, etiam Persis dicta, mollis, *Vesp.* 1143, Ecbatanis ex lana texta, 1143 sqq., Sardibus venalis prostant, 1139.
- Caunii: ab iis καυνιάζειν dictum sortiri, Pac.* 1081.
- Cauponæ duæ in *Ranis* apud inferos, quarum merces Hercules Cerberum petens cum fiscellis devoraverat, Bacchum Herculis habitu indutum ad Cleonem et Hyperbolium iudices tracturæ, 549—578.
- Caystrium pratum, *ad fluvium Caystrium Lydiæ circa Miletum, ubi multi anseres, Ach.* 68.
- Cebriones, gigas θεομάχος, quem vicit Venus, *Av.* 553.
- Cecides, *vetustissimus poeta dithyramborum, cujus meminit Cratinus, Nub.* 985.
- Cecropida (Atheniensis), in oraculo *Eq.* 1055. *Plurali sch. Pl.* 773.
- Cecropis tribus, *Av.* 1407, *sch. Pac.* 190, *Vesp.* 895.
- Cecrops, Atheniensium ἀρχαίγονος, *Nub.* 300, *Ægyptius, Athenarum οἰκιστής, biformis, Pl.* 773, *Vesp.* 438, ubi invocatur Cecrops in draconem desinens. *Rex Athenarum, Lys.* 58. *Illud εὐφρόης multis modis explicatur in sch. Pl.* 773. *Add. Eq.* 1055. Cecropis regio, *Pl.* 773. Cecropis urbs, *fr.* 162. *Ejus filiae, Pandrosus et Agraule, Lys.* 439, *Herse, ib.* 641.
- Celæna, locus in confinis Bœotiae et Atticæ, qui Atheniensibus cessit per pugnam singularem Xanthi et Melanthi, narratam Ach.* 146, *Pac.* 890.
- Celeus, Triptolemi pater, non filius, *cujus meminit Bacchylides in Hymnis; ejus uxor (singitur) Phænareta, Ach.* 48, 49, 55. *Hospitio recepit Cererem, Eq.* 698.
- Κελευσταί sæpe etiam silentium indicabant, Av.* 1273.
- Cenchrea; ibi Corinthios vicit Nicias, Eq.* 609.
- Centaurus, *Nub.* 346, 350. *Eorum origo, not. Ran.* 38. *Centauri in Pelio deserunt Peleum, Nub.* 1063. *Sunt ὄβρισταί: hinc Centaurice, Ran.* 38.
- Centaurus, fabula Aristophanis. *Vide Dramata.*
- Centesimæ ex urbibus multæ Atheniensibus redeunt, *Vesp.* 658.
- Cephale, pagus Acamantidis tribus, *Av.* 476.
- Cepnallens, *Lys.* 394.
- Cephalus, pater Lysiae, *adjuvat victoriam de triginta tyrannis, not. Pl.* 1146 in fine.
- Cephalus, demagogus pronus ad convitiandum, *Eccl.* 248, delirans, atra bile percitus, ollulas male fingens, republicam pulchre, 250—253; *erat enim figuli filius, 253.*
- Cepheus, pater Andromedæ, qui eam ceto exposuit, *Thesm.* 1056 sq., 1113.
- Cephisodemus, Atheniensis, audax et loquax caussidicus, accusat Thucydidem senem, *Ach.* 705.
- Cephisophon poesi Euripidis admixtus, *famulus poetæ, quem ferebant adjuvare illum in melicis præsertim tragædiæ partibus; Comicus dicitur etiam rem cum uxore ejus habuisse, Ran.* 944, 1408. Cephisophon nigerrime, cum Euripide convivens et partes lyricas tragædiarum componens, ut fama est, *fr.* 231, b. Qui in *Acharnensibus* procedit famulus Euripidis, 395 sqq., eum Cephisophontem esse annotat *sch.* Ejus inventum memoratur in versibus spuris *Ran.* 1452, 1453.
- Cephisophon, alius a superiore, rogationem fecit qua σίτησις in Prytæo prohiberetur, *Ran.* 944.
- Κέπρος, qualis avis sit, ex poetis ostenditur *Pac.* 1067, *Pl.* 912.
- Ceramei, incolæ Ceramicæ pagi, ubi lampadedromia celebrabatur, percipiunt in portis ultimos currentes, *Ran.* 1093 sq. *et schol., qui hinc explicat proverbiales Ceramicas plagas.*
- Ceramicus: ibi publice sepeliuntur qui in hello occubuerunt, *Av.* 395 sq. *Cippi eorum ab utraque Ceramicæ parte positi, inscriptis nominibus sepultorum et locis ubi occubuerunt; ex Menecle vel Callierate, 395. Quod intelligendum de Ceramico extra urbem Athenarum sito: nam erant duo; in Ceramico intra urbem sito prostabant meretrices, Eq.* 772. Ceramicus, ubi lampas, cursus lampades gestantium,

- mittitur, spectatoribus mitti iubentibus, vel lampas jacitur signum dimittendorum cursorum, Ran. 129—133. In Ceramico Athenienses celebrabant annum ἀγώνα λαμπάδουχον. Fiebant autem tres ibi λαμπάδουχοίαι, Minervæ, Neptuni, Promethei, ib. 131. Add. sch. Vesp. 1203. In Ceramico turris excelsa, Ran. 130. Ab Ceramico incipiebat pompa Panathenæica, Eq. 566, et pompa Bacchi Eleusinem, Ran. 395—399.
- Cerasis, Pontica urbs, a cerasis dicta, Pl. 586.*
- Cerberii, qui apud Homerum Cimmerii, quos apud ipsum quoque nonnulli Cerberios scribunt; de loco in Orco ad Cerberum respiciendo dictum, Ran. 187.*
- Cerberus, Eq. 1030, Ran, 111. Eum Hercules ex Orco abstulit angens, Ran. 467 sq. Cerberus de Cleone dictum: etiam Plato comicus ita eum vocavit, Pac. 313.*
- Cercops inferior certavit cum Hesiodo, Ran. Arg. IV.*
- Cercyon, pater Alopes, Av. 559, secundum Characem filius Agamedis et Epicastæ, cum patre thesaurum Augiæ expilat; illo obruncato, fugit Orchomenum, et persequente Augia, Athenas, Nub. 508. Callimachi versus de eo, ibid.*
- Cerebrum: ejus forma describitur, Ran. 134.*
- Ceres, Δημήτηρ, triticum proferens, Av. 580. Eî, Δησὶ, Athenienses pro omnibus populis, quos fames urgebat, oraculi jussu sacrificium προηρόσιον obtulerunt, Pl. 1064. Vide Athenienses. Ceres relicto calo filiam a Plutone raptam quærens, in rupe Agelasto plorans consedit Eleusine, ab Hermionensibus edocta fatum filia, Eq. 785. Ceres, patria dea Atheniensium, rependens hospitium Celei, Eq. 698. Ceres ἀρχηγέτις, Lys. 644. Vide Chloë. Ceres et filia Θεσμοφόρω, Thesm. 83, quale auxilium ex Eleusine tulerint Græcis pugnam Salaminiam capessentibus, Nub. 303. Cereris et Proserpinæ mysteria, Thesm. 948 et sch. Ceres, purorum orgiorum regina, hymno invocatur ab choro initiatorum in Ranis 383—394. Ceres domina invocatur Thesm. 286, 296. Invocatur ab Æschilo, ut se, cujus mentem aluerit, dignum mysteriis suis reddat, Ran. 886 sq. Cereris festis et mysteriis qua causa immoletur porcus, Ran. 338, Ach. 44, 764. Quare vocetur χοιροκτόνος: porcellum ei immolabant initiandi, Pac. 374; et sacra suserat Cereri, Ach. 764. Quæ Cereri et Proserpinæ sacrificabantur, ea efferre non licebat, Eq. 283. Cereri et Proserpinæ secundum nonnullos celebrantur Scira, Eccl. 18, quibus sacra fieri his deabus nonnulli dicebant, Thesm. 834. Hæc deæ τῶ θεῶ Atheniensibus dictæ simpliciter, Pac. 214. Per eas, τῶ θεῶ, jurant Atticæ mulieres, Lys. 81; 148. Quod jusjurandum per τῶ θεῶ mulieribus proprium est, Eccl. 155—158 et sch. 155. Per Cererem (solam) jurant viri Vesp. 629, Lys. 272, 500, Thesm. 225, Ran. 42, 1222, Eccl. 662, Pl. 64 (ubi schol.: per Cererem jurat ut agricola), 364. Ceres et Proserpina deæ γήνοια, Inferæ, Thesm. 101. Cereris comes Calligenia, Thesm. 298. Ceres cum Baccho συνίδουσα, Ran. 324. Cum ea consuescit Iacchus, ibid. Cereris et Triptolemi (fictus) filius, sacerdos, Amphitheus, Ach. 47. Ad Cererem referuntur omnia ex obviam venientibus, et alia omnia hujusmodi, auctore Philocho, Av. 721. (Dorice) Δάματερ in σπελαιασμῶ, Pl. 555, 872. In Cererem hymnus Archilochi, Av. 1764. (De frumento) ἡ σκιδναμένης Δημήτηρος ἡ συνιούσης in oraculo Eq. 1040. Vide Phryx.*
- Certainia musica et gymnica, Pl. 1163. Aliorum certa-*
- minum species, Av. 292. Conf. Carneæ, Lampadedromia, etc.*
- Cervi: ex eorum ossibus olim tibicæ fiebant, Ach. 863.*
- Cerylus, mas alcedinum, qui moritur in coitu; senes a femellis gestantur in alis, Av. 299.*
- Cestrini boves in Chaonia, Pac. 925.*
- Ceyx, Trachiniorum rex, potentiæ superbissimus, Jovem se et uxorem Junonem vocari jussit: quare Juppiter eum in mari perdidit, uxorem ejulantem tandem misertus in alcedinem mutavit, Ceycem in κηρύλον, Av. 250.*
- Chabes Phlyensis, senex iudex in Vespis 234; στρατηγός in sch. Rav.*
- Chabrias, dux mercenariorum in bello Corinthiaco, Pl. 172.*
- Chabrias archon, Av. Arg. I, II, 766, 997, Pl. 179.*
- Chæreas, peregrinus apud Eupolidem; ejus filius mollis et impudicus, viator, Vesp. 687 sqq.*
- Chæredemus, Evangelii filius, Cælcensis, dedicavit equum Durium ex ære in arce, Av. 1128.*
- Chærephon Sphettius, Nub. 157, Socratis sodalis, ib. 104, 144, 503, 1465, 1505. Qui pulicum novit vestigia, 831. Erat animo calidus, cum fratre inimicitias habens, quas componere studebat Socrates. Ei oraculum datum de Socrate, ib. 144. Erat densis superciliis, 146, niger, gracilis, pallidus, exili voce: quare Vespertilio, νυκτερίς, et buxæ dictus, Nub. 104, 503, Vesp. 1408, Av. 1296, ubi et 1564: Chærephon Vespertilio (quorum locorum postremo ut umbra notatur); ἡμῶν, Nub. 504; Noctis filius, in Horis, fr. 486, a. Perstringitur ut sycophanta in Telmessensibus, fr. 457, ut fur, in Dramatis, fr. 282. In Vespis Chærephon, testis in jus vocationis mulieri panariæ, 1408, adest ei buxæ, Inoni, quæ ab Euripide pallida introducitur ob miseriam, pendentem ad pedes Euripidis, 1412—1414.*
- Chæretades, vir, Eccl. 51.*
- Chæridæζ. Vide Chæris.*
- Chærrippus (romen nobilium Athenis), Nub. 64.*
- Chæris, citharædus et aulædus malus, Ach. 16; frigidus citharædus et tibicen, Av. 858, in sacrificiis canere solitus: timetur ne accedat invocatus ad sacrificium, Pac. 951—955; quod facere solebat; de eo versus Pherecratis, Av. 858. Ab hoc tibicine, Thebano, ἀμύσσο, dicti Chæridæζ, i. e. Chæridis pulli, Ach. 866. Erat etiam alius Chæris citharæda, Pac. 951, sive tibicen, a Cratino memoratus, Av. 858.*
- Chalcedon, Thraciæ urbs e regione Byzantii; eo expeditionem suscepturum dicunt Hyperbolum, Eq. 1303 sq.*
- Chalcidenses, coloni Atheniensium in Eubæa insula; alii sunt in Thracia, Eubæensium coloni, Atheniensibus subjecti; defecerant ab Atheniensibus Euclide archonte [sed vide annot.], Eq. 237. Chalcidenses in Eubæa ab Atheniensibus sub Pericle obsessi, Nub. 213.*
- Chalcidicum poculum, figlinum, Eq. 237.*
- Χαλκοί, numi erant argentei, Vesp. 795.*
- Chaones, gens Epirotica, Ach. 604, 613; gens Thraciæ; alii eos in Epiro, alii in Thesprotis ponunt, Eq. 78.*
- Chaonia: ibi boves λαρυνοί, Cestrini dicti, Pac. 925.*
- Chaos in principio erat, Av. 693, 691; alatum; quocum in Tartaro mistus Amor edidit avium genus, 698 sq. Chaos, id est æter, Socrati deus, Nub. 424; qui per id jurat ib. 627.*
- Charadrius comestus, secundum alios conspectus modo, aurugine laborantes sanat: quare venditores eum occultant ne sanet non venditus, Av. 266.*

- Chares (dux), ut homo rudis perstringitur, Ach. 604.
Chares dux Atheniensis Mytilenenæ, quæ desciverat, subegit, Eq. 834. (Chares aliquoties vitiose legitur pro Laches, quod vide.)
- Charinades, senex iudex in Vespis 232.
Charinades (nomen rustici), Pac. 1155.
Charitimides, nomen senis rustici, Eccl. 293.
Charixena, mulier simplex et stulta, Eccl. 943
Charminus, nomen virile: erat dux Atheniensium cum Phrynicho in expeditione Samiaca, apud alium schol. in Thracia, nec memorabile quicquam gessisse videtur, Thesm. 804.
- Charon, Pl. 278; vocat mortuos, Lys. 606. In Raris Charon cymbam appellit, mortuos vocat, inter quos etiam Bacchum excipit, paludem Acherontiam transvehitur inter cantus ranarum; in altera ripa vectores exponit, et nautum poscit, 180—270, duos obolos, 140, sch. 142.
Charon, frater Hyperboli demagogi, Pac. 681.
Charybdis, Eq. 248, sch. Pl. 312 (ex Hom. Od. M., 432).
Chersonesus, Thraciæ regio et urbs, tritici dives, Atheniensibus tributaria, qui frumenta inde petebant, Eq. 262.
- [X, Chi litera, nota vitii apud grammaticos veteres, Pl. 863, Nub. 518, 562, 766, 815, 925, 962, 1178, Ran. 35, 557, 634, Vesp. 1172, 1480, Av. 76, 107, 204, 1372. Kcstr. Adde Chius.]
- Chii. Vide Chius.
- Chimæra a Bellerophonte absumpta, Pac. 141.
Χιών, Nix, Theognidi tragico inditum cognomen ob frigus, Ach. 11.
Chiron servat Peleum belluis expositum in Pelio, Nub. 1063. Adde not.
- Chius, egregia sociæ Atheniensium, magnifice laudatur ab Eupolide Av. 880. Chii ubique adjunguntur ab Atheniensibus in votis et sacrificiis publicis, ob auxilia impigre missa; locus Theopompi, et aliorum, Av. 880. Chii vicissim pro Atheniensibus precabantur, auctore Hyperide, ibid. Numi ab Chiis adulterati χιῶνιοι—χιῶνιοι dicti, vel quod Athenienses eos in bello cum Chiis litera X signatos repudiabant, Av. 158. Chii, famosi ob εὐρηπρωκτίαν et summam molliem, Pac. 171. Unde χιῶνιον, fr. 558. Proverbiale Non Chius, sed Cius, alii de jactu talorum explicant, alii de patria Theramenis; alii legunt Cius, Ran. 970. Chiorum et Ciorum bellum, in quo Theramenes, Ran. 541. In Chio vel Cio mortuus Antiphanes comicus, Prolog. III, 69. Chium vinum, fr. 301, 448, Eccl. 1139, sch. Pac. 835. Chium (vinum) ex Lacænis (κῶνιον), fr. 3. Chius Ion, Pac. 835.
- Chloe Ceres: ejus templum in arce, in quo Atheniensis sacra faciunt mense Thargelione; testis Philochorus, Lys. 835.
- Χοῶν mortuorum, Ach. 961.
- Chœnix: quot ex ea mensura frumenti panes fiant, Vesp. 440. Τριχόνικος, tres chœnices valens, pro vili, Vesp. 481. — Chœnices, vincula pedum, Pl. 276, 275.
- Chærite sive Charine (vide notam), uxor Euripidis, Thesm. 1.
- Χοιρίνας, concharum marinarum specie, utebantur pro suffragiis, Eq. 1332. Vide Lupini.
- Chæriion, tanquam nomen muliebre, Thesm. 289.
- Choes festum, celebratum secundum nonnullos octava die Pyanepsionis, secundum alios decima Anthestersionis; Orestæ matricidæ caussa institutum a Pandione, Athenas venientis festo Bacchi Lenæi, Ach. 961, Eq. 95, Ach. 1076. Choum festo ad tubæ clangore-
- rem, quo convocabantur, bibebant certatim χοῶν quasque, foliorum sertis coronatus: qui exhauserat primus, utrem vini accipiebat, Ach. 1000—1002. Cives per præconem vocantur ad Choas celebrandos, ibid., a Bacchi sacerdote, 1087. Eo festo nemo symbolas exigit, Ach. 1211. Eo convivæ secum apportabant χίστην (i. e. ὀψοθήκη) et χοῶν (congium), ne pocula communicarent, ex Pandionis instituto ob Oresten piacularem, Ach. 1086 et sch. 961. Vide Archon rex.
- Cholargenses, demus Atticus tribus Acamantidis, Ach. 855. Cholargensis, Ran. 86.
- Chollides, ex pago Ægeidis [al. Leontidis] tribus, Ach. 406.
- Cholozuges Demonstratus, pro Buzygges, ad μελαρχολῶν alludendo, Lys. 397.
- Choragia amputata Callia archonte: nam duo choragi, teste Aristotele, illo tempore dabantur (uni fabulæ) Dionysiis, adeo ut haud dubie Lenæis etiam sit diminutio facta. Paulo post totam choragiam sustulit Cinesias ὁ χοροκόπος, Ran. 404.
- Chordæ olim ex intestinis tortæ, nunc nervi, Ran. 230.
- Choregus, Pac. 1022, sch. Av. 890. Choregi quando defecerint, Prolog. I, 28 sqq., 60.
- Chorica carmina. Eorum genera varia recensentur Vesp. 270. Sunt tripartita, strophe, antistrophe, epodus, Pac. 795. Alia de chorici carminis divisione, Ran. 354. Adde Parabasis.
- Chorocles, pater Phrynichi histrionis, Av. 750.
- Chorus dithyrambicus 50 χοροστατών, Prolog. X, b, 15. Quis eum instituerit, Av. 1403. Chorus comicus et chorus tragicus ex quot choreutis fuerit compositus; quando in ἑπιχόρου diversa divisus, quali hoc factum fuerit temperamento, Eq. 589. Chorus tragicus 15 personarum, Av. 297, tragicus et satyricus 16 personarum, Prolog. X, b, 108 sq. Vide Tragœdia. Chori comici ratio, Prolog. VII. Chorus comicus quomodo procedat in orchestram et agat, Prolog. IX, a, 11—41; 57—88, p. XX. Est 24 personarum, Ach. 214, Ran. 354, Av. 297, Prolog. X, b, 108 sq. Chorus comicus nullus unquam saltans orchestra exiit; quod audet Chorus Vesprium 1536 sq. Chori antiquæ comœdiæ habitus, Danaid., fr. 248. Lex erat ne peregrinus saltet in choro Dionysiorum urbanorum; licitum erat in Lenæo agone, cujus etiam melæci choregi erant, Pl. 953 cum not. Choreutæ ἐπιτόντο δημοσίῃ, sch. Rav. Ach. 886. Πρὸς χορὸν λέγειν dictum, quando histrionibus pronunciantibus ἤσαν tetrametram vel anapesticam vel iambicam, chorus saltabat, Nub. 1352. Chorum non habet nova comœdia, Prolog. V, 13.
- Chremes, pater Hyperboli demagogi, Pac. 681.
- Chremes, in Ecclesiazasis redux ex populi concione, cui Ecclesiazusæ interfuerant, narrat Bleypro quæ dicta factaque ibi fuerint et quomodo mulieribus reipublicæ moderatio suffragiis tributa; sperat deos nunc quoque, ut in veteri proverbio est, stulla decreta Atheniensium in meliorem exitum versuros, Eccl. 371—477.
- Chremo, senex iudex in Vespis 401.
- Chremylus senex in Pluto Apollinem sciscitatus utro modo felicior sibi futurus sit filius, probus an, quod ea tempestate utilissimum esse videatur, mutatis moribus, hoc responsum fert!, ut a primo obvio ne discedat, eique ut se sequatur domum persuadeat: offendit senem cæcum, difficilem, cui adhæret, ridente servo Carione, 1—75. Senex se Plutum esse fatetur, cui Chremylus multis demonstrat, eum potentiorem esse Jove, cujus tyrannis in contemptum sit abitura, si ipse visum re-

- cuperet, 76—207. Quam curationem in se recipit Chremylus, vicinis adjutoribus quos arcessi jubet; Plutum autem domum suam ducit, moderatum se esse hominem affirmans, 208—252. Salutat populares advenientes, quorum Blepsidemus furto divitem evasisse Chremylum putat; post colloquia ad Esculapii templum viam affectant, 322—414, quum Paupertas eos inhihet infandam rem ausuros quæ artes omnes et vitæ ordinem sit eversura: quod Chremylus refutare nititur, mendicorum et pauperum vitam confundens; tandem illam insolenti violentia abigunt et deum cum sacrificiis ad Esculapii fanum deducunt, 415—626. Uxor Chremyli, servi narrationem de incubatione avida audit, et festum intus parat, 641—769. Plutum salutat et Chremylum, qui de nova amicorum turba queritur, 782—801. Justum hominem inopem benigne excipit, 823—849, sycophantam qui se meliora edoceri non patitur, vexatum dimittit, 850—957, anum nunc ab juvene paupere, qui se amare eam simulaverat, derelictam ludit, 958—1096. Sacerdote Jovis Servatoris, cui nemo amplius sacrificet, ad Plutum confugiens, deum Chremylus cum ollis dedicat in ὀπισθοδόμῳ Minervæ, ubi est ararium civitatis, 1172—1207.
- Χρησμολόγια* nonnulli publice in Prytæneo alebantur, Nub. 339. Adde Vates.
- Chrysiūm*, nomen meretricium, Thesm. 1172.
- Chrysus, servi nomen, Vesp. 1251.
- Chus, qualis mensura Athenis, Eq. 95.
- Chytri festum, quo ebriorum κῶμος in Bacchi lucum in Limnis descendit, Ran. 218 sq. Chytri secundum Philochorum Athenis celebrabantur decimo tertio die Anthesterionis; Mercurio Infero, ut narrat Theopompus, quia servati ex diluvio πανοπιστίας in ollis (χῆτρας) coquebant; de olla autem, quam in urbe coquebant, gustabat nemo (« sacerdotum » addit sch. Ran.) Similiter Didymus, qui Baccho et Mercurio solis eo festo sacra fieri dicit, Ach. 1076, Ran. 218. Chytri, pars festi Bacchici Anthesteriorum, Ach. 961. Chytris agebantur ἀγῶνες χῆτρων, Philochoro teste, Ran. 218.
- Cibi delicati multi uno verbo juncti Eccl. 1169—1174.
- Cicada ἀγέτης describitur Av. 1095 sq. Cicadas, τέττιγας, canentes non vocari masculino genere, secundum Aristarchum, Pac. 1159. Cicadarum genera tria, qualia, Av. 1095. Cicadæ garrulæ, canoræ, Nub. 1360; ut musicæ, sacra Apollini, Nub. 984. Cicadis aureis crines revinciebant antiqui Athenienses, Eq. 1331, sch. Nub. 984.
- Ciceres, ἐρεθίνθους, tostos ad potum gluttiunt, Eccl. 45, ad potandum quippe invitantes, Pac. 1136.
- Ciconia. Ciconiarum pietas, Av. 1354—1357 et sch. Earum effigies ut δεικνύοντες sculpsit in summo sculptorum, 1354.
- Ciconiæ, Ἠελαργοί, fabula Aristophanis: v. fr. 376—387, p. 498 sq.
- Cicuta refrigerando necat, Ran. 125 et sch.
- Cicynnenses, pagus Atticus tribus Acamantidis, ubi festum Apollinis agitur, Nub. 134, 210.
- Cilicia, croci ferocissima, Av. 301. Ib. 1021.
- Cilissa nutrix, unde Achæus Milesius dictus fertur Cillicon, Pac. 363.
- Cillicon, secundum nonnullos Achæus, Meropis filius, Milesius, cui a Cilissa nutrice Cillicontis nomen inditum, prodidit vel Samum, vel Miletum, vel Syrum insulam Prienensibus vel Samiis, nam diverse res narratur: quod quum pararet respondit amicis ex eo quærentibus quid ageret, Nihil mali. Tandem a Theagene Syrio ei manus abscisa: copiose de his narratur, appositis scriptorum et Callimachi locis, Pac. 363.
- Kimberica vel Cimberina, vestis muliebris, Lys. 45, 52 Cimberii. Vide Cerberii.
- Cimolia terra, νηροποιός, ad balnea, vel ex cyclade insula Cimolia, vel ex promontorio Erythrarum Ionie, Ran. 712.
- Cimon dux Atheniensis cum quattuor millibus gravis armaturæ militum Lacedæmonem servavit belli Meseniaci et terræ motus tempore, Lys. 1141—1145, duodecimo anno post pugnam ad Plateas, Theagenida archonte, 1144. Cimon ostracismo Athenis abigebatur, Eq. 855.
- Cinachyra, servæ nomen, Eccl. 730.
- Cineas et Phrinus legem tulerant adversus mollitiem et luxum juventulis, Eq. 580.
- Cinesias, Thebanus, pessimus poeta carminum cyclicorum sive dithyrambicorum, Ran. 153, 366, Nub. 333, Av. 1379, Lys. 838, Geryt. fr. 198. Dicitur a multa κνήσει in choris ejus, ceterum corpore tardi (δύνηστος) et vehementer macilentus, Ran. 153. Erat tenuis et gracili corpuscule, Av. 1401, 1406, Ran. 1437; claudius etiam secundum nonnullos, certo tamen testimonio non nitentes, Av. 1379. Tangitur Nub. 333. Ejus carmina ἀδικολόγητα, Av. 1376. In Avibus Cinesias, dithyramborum poeta, alis aeriis arti suæ aptissimis instrui cupiens, Nubicuculiam venit, et a Pisthætero ludificatur, 1373—1409. In Ranis dictum, Cinesias pro alis applicandum Cleocrito, nam ut gracilis valde perstringitur; ut peregrinus et assentator, 1439. Hecata signum polluisse fertur, Ran. 153, vel malo carmine Hecaten conspurcasse: quod tangi statuit Ran. 366. (Eodem refer:) Cinesias mollis an te concecavit? Eccl. 330. Multa machinabatur contra Comicos, ne chorum adipiscerentur, Ran. 153. Non multo post Ranas doctas choragiam totam sustulit: quare Strattis eum in fabula contra eum scripta vocavit χοροκόπτον, Ran. 404. Duos Cinesias Aristoteles refert in Didascalii, Av. 1379. Cinesias libidinosus, Lys. 838. In qua fabula in arcem venit, ubi mulieres collectæ erant, vehementer pruriens, uxorem Myrrhinam quesitum; quæ ipsum, a Lysistrata etiam magis excitatum, infinitis modis ludificat, 831—958. Derelicti miseret senes, Myrrhinam exsecrantes, 959—972.
- Circe maga in Lestrygonum insula: ejus historia ex Odyssea; Ulixi filium peperit Telegonum; sodales Philonidæ, quem Aristophanes pro Ulixe ponit, in sues mutavit, ab Ulixe comprehensa, Pl. 302—312.
- Cithæronia echo circa Bacchum resonat, Thesm. 996.
- Cithara docebantur veteres cantum et carmina, Thesm. 126.
- Citharistria, quæ se sæpe mane excitasti orthio (matutino, quum exspectes orthio) modo, de moletrice, Eccl. 739—741.
- Citharodici modi Eschyli, Ran. 1282 et sch.
- Cius insula, ubi morantibus Argonautis Hylas raptus, Pl. 1127. Ciorum et Chiorum bellum, in quo Theramenes, Ran. 541. Cius erat Theramenes secundum Demetrium, Ran. 970, ubi non Chius, sed Cius. In ea insula mortuus Antiphanes, Prol. III, 69 not.
- Claros Apollinis, apud Ananiam, Ran. 661.
- Claves erant olim μονοβέλκων, Thesm. 423.
- Clazomenæ, fr. 460.
- Cleænetus, de quo rarissime memorato varia conjiciunt scholiastæ, Eq. 574.
- Cleandridas, harmosta Lacedæmoniorum ab Pericle pecuniam acceperat ad proditionem, quo efficeret ut

Attico solo parceretur: qua re detecta, ab ephoris capitis damnatur et bona ejus publicantur, Nub. 859.

Cleo, *filius Cleonymi, qui coriariorum officinam habebat, Eq. 44*, ob comœdiam *Babylonios* Aristophanem accusaverat et in senatu calumniatus erat, quod peregrinis (sociis) præsens male locutus esset de republica, *civitali et senatui insultans, quum ne Atheniensis quidem esset, sed peregrinus, Ach. 377—382, 502 sq., 659 sq., sch. Vesp. 1291, qui adeo de psephismate Cleonis loquitur, μηκέτι δὲ τὴν κορυφίαν ἐπὶ τῷ θεάτρῳ εἰσάγεσθαι.* Cleo accusatione urget poetam qui eum ludit et deserit, *Vesp. 1284—1291. Callistratum ob comœdiam Aristophanis in senatu accusaverat, 1284. Cleo quomodo persecutus sit Aristophanem, Prol. XI, 15—42; XII, 13 sqq.* Cleo in vehementi odio est senibus Acharnensibus, *turbans rempublicam coriarius, Ach. 300.* Quinque talenta evomit, *i. e. reddere coactus est ab Equitibus, accepta ab insulanis quo persuaderet Atheniensibus ut tributorum onus ipsis levarent, Ach. 6.* A Potidæatis decem talenta expressit, *Eq. 438 et sch. Promisit se intra vigesimum diem bellum in Pylo proficigaturum, et Lacedæmonios, qui in Sphacteriam fugerant, captivos Athenas adducturum; risere tum et ebrium putarunt Athenienses, Eq. Arg. II, 1054. Demosthenis gesta in Pylo sibi arrogavit, ib. 392, 1056, militarem gloriam facili opera adeptus, ib. 409.* Duces Atheniensium in Pylo supplantat, et captivos Lacedæmonios adducit, *ib. 742 sq. Add. sch. Nub. 186, et Pylus. Post gesta in Pylo impediēbat Atheniensis quominus legatos Lacedæmoniorum de pace admitterent, Eq. 668, paci oblata se opponens, tumultuante concione; narrat Philochorus, Pac. 665 coll. 669; quod factum biennio ante Vespas editas, Vesp. 41. In Equitibus Paphlago coriarius, nuper Atheniensium civitati ascriptus, βυρσοπαλάγων, blanditiis Populum senem plane sibi devinxit, oracula canens, ceteros ejus servos durissime habens, falsis criminibus accusans, ipsorum merita sibi arrogans, ut nuper Demosthenis victoriam de Lacedæmonis in Pylo, 1 sqq., 40—70. Omnia inspectat, ubique agit et rapit, 74—79. Dormit publicatis (bonis) ebrius, 105 sq. Per somnum oracula, quæ occultabat, ei rapiuntur: apparet ex iis eum detrusum iri ab isiciario, 116 sqq. Ejus personam artifex nemo fingere volebat: quare Aristophanes ipse egit, 230 sqq. Eum divites metuunt, plebecula formidat; Equites et boni omnes ei infensi, 223 sqq. Prodit calumnians, 235—239: hinc advocati a Demosthene Equites eum cum criminibus multis vehementer aggrediuntur, 247 sqq.; ipse senes heliastas, quos triobolo pascit, in auxilium vocat, 257 sqq.; et ludere studet Equites, 267 sqq. Clamat et impudenter vociferatur, sed impudentia cum eo certat Agoracritus, 273—302. Eum criminibus iterum aggrediuntur Equites, et Agoracritum impuriorem, ut cum eo decertet, incitant, 304—334. Hinc de pessimis artibus suis, quas sigillatim exponit, impudenter gloriatur, suas opponente Agoracrito, 344—363; minationes mutuae, 364—374. Impudentia et turpitudinis gloriatione certat cum Agoracrito, a quo tandem verberatur, 409—452. Se conjuratione circumveniri queritur, et, objecta ipsi in conciliandis Argivis prodicione, graviora de Agoracrito et Equitibus delaturus in senatum abit, sequente Agoracrito, 461—481. A quo vincitur in senatu et a prytanibus lictoribusque trahitur, 624—665. Insequitur Agoracritum et post minas ad Populum rem defert, quem abjectis blanditiis se semper capere gloriatur,*

691—727. Coram Populo queritur se verberari ob eum, merita in Pylo crepat et concionem advocari cupit, 730—748. In concione se devovet nisi maxime amet Populum, et raptus certaminaque in ejus gratiam, merita sua Themistocleis superiora exponit; sed sigillatim refutatur ab Agoracrito, rapinas, belli mala per septem annos, pacem rejectam, turbas studiose auctas, ne rapinae ejus cernantur, urbem deminutam, injustas lites et sociorum depeculationem objiciente, 763—835. Deinde Pylia victoria et conspirationibus eradicandis magnifice se effert, sed suis ipsius artibus supplantatur ab Agoracrito, dexterius quam Cleo calumniant et blandiente: ita ut Populus ipsius dona corium olentia respuat, 843—926. Annulum suum ab eo reposcit Populus; Cleo falsum, annulum rapacis Cleonymi, tradit, 946—959; instat autem ut oracula ipsius audiantur, 960 sqq. Ejus rapacitatem ab infantia agitatam exaceratur Chorus, 973—996. Affert Cleo oracula multa, quibus sua opponit Agoracritus: his credit Populus et isiciario se committit, rejicit Cleonea, 997—1099, petente tamen Cleone, tandem exploraturus est uter ei magis benefaciat, 1100—1110. Plurimas lautitias certatim offerunt; tandem Populus plena visa Cleonis arca, vacua Agoracriti, se delusum ab illo esse planissime agnoscit et coronam deponi jubet, 1151—1228. Cleo isiciarium oraculo ut perniciem suam significatum agnoscit, spem omnem deponit et Agoracrito traditur, 1229—1259. Inducias tricennales domi suae abscondisse detegitur, 1392 sqq. Eum Agoracritus, probante Populo, in infamam plebeculam detrudit, 1395—1408. — Cleonem diis invisum coriarium ubi duces deligebant Athenienses, cœlum erat intempestum, et luna defecit, *Boedromione mense anni sub Stratoacle archonte acti, Nub. 581—586. In parabasi ejus fabula Aristophanes dixit se potentissimum hominem semel percussisse, neque rursus insultasse jacenti, 549 sq. Atheniensium consilium dat ut voracem furem capissent et nervo constringant, 591—594. — In Vespis servo in somnis conspicietur Cleo ut balæna omnivora in concione pecudum, incensæ suis voce orans, populum appendens et distrahens, 34—41, ubi v. scholl. Cleonem iterum contundere non vult Aristophanes, ut fecerat in Equitibus, 62 sq. Cleo auxilio advocatur a Philocleone, ut mercedem iudicibus (quam ad tres obolos exegerat, ib. 88, Pl. 330) et plebecula præbens, 197, et ab iudicibus contra hominem lites improbantem, ut qui sit reipublicæ osor, 408—414. Columen iudicium, mature eos probe iratos adesse jubet ad iudicium de Lachete duce, 242 sq. Κεραεῖδῶμα, ille solos iudices non arrodit, sed fovet et palpat, 596 sq. Cleonem ne furti reum deprehendat optat Philocleon, quippe condemnaturus vel illum ipsum præ iudicandi et condemnandi studio, 759. (Cleo, ut tanquam conjectura indicat schol. v. 991, putandus est esse) accusator Labetis canis, ipse Labe Cydathenæensis, id inprimis urgens quod prædam ille secum consorte non communicaverit, 894—930. Conf. 970—972. (In Cleonem) canit Philocleo « Nemo ita versutus neque fur », de periculo admonitus a Bdelycleone, 1227—1230. Inde Philocleo aliud Alcæi canit de civitate per hominem ambitiosum peritura, 1231—1235. Cleonis pictura horribilis ib. 1031—1035 et (verbis prope iisdem) Pac. 753—760. Inter convivas est Vesp. 1220, 1224, 1238. Cleo dictus Cerberus a Platone comico et Pac. 313. Mortuus Aminia archonte, secundum Androtionem sequenti anno, archonte Alcæo, Nub. 549, octo mensibus ante Pacem fabulam commissam in Thracia occumbens, Pac. 47. In ea fa-*

- bula* Cleonem putaverit aliquis significari cantharo in scenam producto, quia impudenter *σπατῶν* comedit; et acer est odor coriariorum, 47. (Cleo) coriarius, qui Græciam turbavit, quasi pistillus afferri jubetur à Bello: perisse eum famulus nunciat, Minervæ grates agente Trygæo, quod opportuno reipublicæ tempore hoc factum, 268—273. Cleo præ ceteris omnibus in caussa erat cur pax non conveniret, 648. Quæ dicuntur quum jam mortuus esset: quare de illo nihil amplius dicendum esse, licet fuerit nequam, loquax, sycophanta, turbator rerum omnium, 648—654. *Cleone mortuo induciæ tricennales*, *Eq.* 1392, et ab *Eupolide Maricas fabula docta*, in qua ut de mortuo loquitur *Comicus*, *Nub.* 591, 549. In *Ranis* Cleo mortuus in Orco invocatur ut patronus a caupona, 569, 577. *A Cleonis epistola Pylo et Sphacteria ad senatum populumque Atheniensem de gestis ibi missa obtinuisse dicunt ut epistolis præmittatur χάρειν*, *Nub.* 609, *Pl.* 332, negant alii, *Nub.* l. c.
- Cleocritus*. Cleocrito pro aliis applicandus Cinesias, ut in altum extollantur, quo ex acetabulis acetum inspergant oculis hostium, *Ran.* 1437—1441, locus salis ex-pers, rudis, neque ad rem optus: quare ejectus ab *Aristarcho et Apollonio*. *Cleocritus perstringitur ut homo improbus*, 1437. *Cleocriti mater*, *Cybele struthe*, *Av.* 877, vel quia effeminatus et cinædus erat *Cleocritus*, in mysteriis autem *Rheæ evirati aderant*, et talis est *Cleocritus apud Eupolidem*; vel quia *στρουβόπους* erat aut facie *στρουβώδης*. *Perstringitur ut peregrinus, ignobili loco natus, et fortasse histrio*, *ib.*
- Cleocritus archon*, *Lys. Arg. I.*
- Cleomachus scribitur Eccl.* 22 pro *Phyromachus*: erat *tragædiarum actor*, qui *ἔδραξ* in agenda fabula dixisse videtur et notatus esse ob *κακέρφατον*, *Eccl.* 22.
- Cleombrotus, pater Pausaniæ regis Lacedæmoniorum*, *Eq.* 84.
- Cleomenes rex Lacedæmonius ad evertendum Hippium missus vicit Thessalos ejus socios, et in Atticam ingressus Pisistratidas in Pelargico muro inclusos cepit*, *Lys.* 1153. *Cleomenes, dux Lacedæmoniorum*, cepit arcem Athenarum, sed ab Atheniensibus obsesus, squalidus abiit, *Lys.* 274—282. *Nimirum cum Atheniensibus quibusdam (sub Isagora) tyrannidem affectans, arcem occupavit; deinde cum fide dimissus, domum profectus Eleusinem occupavit; in qua re qui Atheniensium auxilium ei ferebant, morte et publicatione bonorum multati sunt*, 274.
- Cleomenes, poeta dithyramborum*, *Nub.* 333.
- Cleonæ*: acetabula *Cleonis* (ubi optimum acetum), *fr.* 550.
- Cleonymus, pater Cleonis, habebat officinam coriariorum*, *Eq.* 44.
- Cleonymus demagogus*, *Eq.* 149, *Vesp.* 822; perstringitur ut timidus, magno corpore, sycophanta, *ῥήσασπις*, *Av.* 1473—1481; *ῥήσασπις* terra et mari, *Vesp.* 19—23; *add. Ach.* 88, 844, *Eq.* 1290, 1372, *Nub.* 673, 674, *Vesp.* 823, *Pac.* 446, *Av.* 289, *Thesm.* 829, in *textu et scholl.* *Cleonymus ἀσπίδαποδῆς*; dicitur *κόλακώρως*, *Vesp.* 592: nam erat etiam assentator. In *Pace* per ironiam dicitur *Paci* faventissimus, fortissimus, nisi quod in bello subjectitius (abjectitius, ἀποβολιμαῖος pro ὑποβολιμαῖος) sit, non sui patris, 673—678. *Præterea perstringitur ut vorax*, *Ach.* 88, 844, *Eq.* 1290, *Av.* 289, 290, ubi est *Cleonymus sine crista, κατωφαγῆς; ut rapax et luxuriosus*, *Eq.* 958, ubi 956 in ejus annulo mergus hians; et divitum bon-
- impudenter vorat, *ib.* 1290—1299; ut *cinædus et effeminatus*, *Nub.* 673, 674: quare v. 680 *Cleonyme* feminine dictus; ut *pauper et parasitus*, nec matram habens, sed in mortario farinam subigens, *ibid.* 675 sq.; ut *longus et ἄρρηθρος*, *Vesp.* 22, *vili aspectu et male composito corpore*, *ib.* 822; ut *locutulejus*, *Eq.* 1381; ut *perjurus*, *Nub.* 400. In *Pace* *Cleonymi* filius puer in nuptiis *Trygæi* versus *Archilocho* de clypeo abjecto cantat, in patrem ipsius, quem sit imitatus, 1295—1304. — *Cleonymus*, Atheniensis nomen, *Thesm.* 605.
- Cleophon*, cujus in labris fremit *Thracia* hirundo, in bar-
baro sessitans folio, cantans eum periturum esse etiamsi pares fuerint calculi, *Ran.* 679. a. 685. *Erat dux Atheniensium, quem ut peregrinum, ignobilem, rudem, loquacem perstringunt; filius Thrassæ, vel Thraciæ mulieris vel Thrassæ proprio nomine dictæ, quam βραχάρζουσαν introducit Plato in Cleophonte, fabula in illum demagogum scripta, Thracem eum appellans*, 679, 681, 1504, 1532. *Ebrius et loricator in concione venit, oblatam post prælium ad Arginusam ab Lacedæmoniis pacem et decessum Decælea se nunquam admissurum, nisi ceteras quoque urbes universas Atheniensium illi reddiderint; narrat Aristoteles*, *Ran.* 1532. *Quare ei restem ad suspendium mittit Plautum minis*, 1504, et *Chorus* pacem optans dicit: *Cleophon* vero pugnet in patriis arvis, terra peregrina, 1532.
- Cleophon*, nomen virile: erat *lyrarum faber, et perstringitur ut cinædus*, *Thesm.* 895.
- Clepsydra*, fons in arce Athenarum prope sacellum *Panis*, olim *Empedo*, quare *Clepsydra* dictus, *Lys.* 913, *Av.* 1695, *Vesp.* 857; profundissimum esse et salsa aqua fluere ferunt, cum *Phalerico* junctum viginti stadia distante, *Av.* 1695, subterraneo fluctu exeuntem in *Φιλέρω*..., *Lys.* 913.
- Clepsydra* posita in tribunali, ad quam oratores verba facerent, *Vesp.* 93, 321, *Ach.* 694, *sch. Av.* 1695, ubi explicatur, instrumentum *ὄρονομαχῶν*.
- Cleruchica* terra, *Nub.* 203 cum *schol.*
- Clidemides, aliis filius Sophoclis, aliis actor tragædiarum ejus, sed neutri suæ opinionis testimonium afferant. Perstringit (Aristophanes?) Clideniden etiam ut κακόςων*, *Ran.* 791.
- Cligenes* parvus, balneator pessimus, qui nunc turbas dat, mox periturus; quod timens non ut in pace solent, sed cum fuste exit, *Ran.* 706—716. *Erat ex divitibus, sed hospes et barbarus, rem publicam administrans*, 709.
- Clinareta*, mulier, *Eccl.* 41.
- Clinias, pater Alcibiadis*, *Ach.* 716.
- Clisthenes demarchos instituit naucrarorum loco, secundum Aristotelem*, *Nub.* 37.
- Clisthenes, Sibyrtii filius, genis ad cutem tonsis*, *Ach.* 118, ut *lævis tanquam eunuchus, effeminatus, insignita mollitie et pathicus* ab *Aristophane* sepiissime perstringitur, ut *Eq.* 1374, *Nub.* 355, *Vesp.* 1187, *Av.* 831, *Lys.* 621, 1092, *Thesm.* 235, *Ran.* 48, 57. *Ut cinædus etiam ab Cratino in Pyline perstringitur*, *Nub.* 355. In *Thesmophoriazusi* *Clisthenes*, ob insanum amorem mulierum lavigatus, *Thesmophoriazusi* defert asinem *Euripidis* *Mnesilochum* mulieris habitu indutum inter eas esse; deinde ad eum deprehendendum et convincendum ipse operam præstat; rem detectam *prytanibus* nunciatum abijt, 474—654. *Clisthenes turpiter plangit mortuum pathicum Sebinum*, *Ran.* 422—427, et *sch.* 422, 427. In illo loco alii *Calliam* dici putant *Clisthenem*; alii (qui in

- suo exemplo invenerunt τὸν Κλεισθένην) de filio Clithenis patris simili haec dici putant, 422.
- Clitagora, nomen muliebri, Nub. 684. Clitagora, Thes-sala, poëtria, Vesp. 1245. Apud Cratinum Κλειταγό-ρας (μέλος) ᾄδειν est carmen de Clitagora, quum Apollonius Charidis Clitagoras masculine positum crederet, ibid. et ad 1239. Clitagora, poëtria scolio-rum Laconica, Lys. 1237, Danaid., fr. 257.
- Clito, venditrix olerum, mater Euripidis, Ach. 457, 469, 478, Thesm. 1, 910, teste Alexandro, Ran. 840.
- Clitophon, ex disciplina Euripidis, perstringitur ut otiosus, hoc loco ut versutus Theramenis in modum, Ran. 967.
- Clitus, Κλειτός, magnam comam alens perstringitur Nub. 348.
- Clopidæ, fictum ex κλέπτειν ad normam nominis pagi Attici Cripidæ, Eq. 79.
- Clypei veterum rotundi, quare ἀσπίδες dicti, ab serpente qui in gyros multos convolutus dormit, Vesp. 18. Clypeis qui diis consecrabantur, demebantur anse, quare, Eq. 849, 858.
- Clytemnestra, Thesm. 562. Ob ejus cædem Pylades primus judicatus ab Amphictyonibus, Nub. 623.
- Cnidii : Κνωσουργεῖς naves, quarum structura a Cnidii inventa, Pac. 143.
- Coalemus, insipientiæ deus ab Aristophane fictus, Eq. 231. Coalemi, i. e. stulti, ib. 634.
- Cobali (dii scurrilitatis præsides), Eq. 635.
- Cocalus, fabula Aristophanis : v. fr. 124—134, p. 465 sq.
- Coeyti circumcursantes canes, Furia, Ran. 472.
- Cæle, Κόλη, pagus (tribus Hippothoontidis), Av. 1128.
- Cæna. Ad comam iri solet, quando δεκάπουν τὸ στοιχείον, solarii umbra decem pedum, Eccl. 652.
- Cæsira, Ach. 614, Eretriensis, nobilissima et opulen-tissima mulier, superba, uxor Alcæonidis, mater Megaclis; secundum nonnullos nupsit Pisistrato tyrannidem affectanti, sch. Nub. 46, 48, Ach. 614, olim serva, Nub. 64, Pac. 451. Cæsira et prosapia ejus εὐπτερος, id est nobilis et potens, Nub. 800. Erat ex majoribus Alcibiadis, Pac. 451.
- Cæsypopolis, (ficta) gens abominanda, Nub. 48.
- Colænis Diana : de ea Av. 874.
- Colænus, Mercurii ἀπόγονος, Av. 874.
- Colacretes (quasi dicas Quaestor) : eorum munus expo-nitur Vesp. 695, 724, ex Aristophane grammatico et Androtione, Av. 1541.
- Colchi, Pl. 1127. Ad Colchos venit et habitabat ibi Phryxus, Nub. 257.
- Colias dea vel Venus ædem habens Athenis qua causa sic dicta, Nub. 52. Coliadis Veneris templum in At-tica in loco et ipso dicto Colias, ejus incolæ Colii, quare, Lys. 2. Ibi testæ pulcherrime, ib.
- Collatio, εἰσφορά, publica quando indicebatur, erant qui mercaturam simulantes eam effugerent, nec puniebantur, ob utilitatem publicam mercaturæ : sic Euphronius explicat Pl. 904.
- Colonia Atheniensium bovem quæque Athenas mitte-bant in sacrificium Panathenæum, Nub. 386.
- Colonus pagus : inde non oriundus Meton, sed dedica-vit ibi monumentum astrologicum, heliotropium : quod quia in Pnyce situm, queritur an Pnyce circumdantia loca sint Coloni pagi, diversi ab altero Colono μισθίω. Sic vocari consuevit regio pone ma-gnam porticum, quæ non est Colonus, sed Melite, ut apparet ex ἑρσιμῶν urbem. In Colono fortasse fons Metonis, Av. 997, 998.
- Colophonium aurum, fr. 131.
- Columbæ cur amata Veneri, Pac. 40.
- Columna : in στήλαις decreta et leges scribebantur, Av. 1050, 1054.
- Comam alere liberorum est, Av. 911.
- Comarchides (nomen rustici), Pac. 1142.
- Comias, senex judex in Vespis 230.
- Comici, τραγωδοί, Vesp. 650. Quare τραγοδαίμονες dicti, Nub. 296. Pedestri oratione proferunt preces publi-cas et decreta, Thesm. 295. Quinque judices in cer-tamine poetarum comicorum, Av. 445. Vincentium præmium τρῶξ, i. e. νέος οἶνος, Ach. 398. Comici poetæ accipiebant mercedem a senatu decretam per mensularium publicum, Ran. 367. Comicis velutum lege perstringere archontem, Ran. 501 et not. Co-mici Tragicos eadem sæpe repetentes perstringere solent, Ran. 688; nonnunquam etiam auditores perstringunt, ut Plato in Ηεκάδαριω, Ran. 308. Vul-garia tum comicorum argumenta recenset et contemnit Aristophanes Vesp. 58—63, et artificia eorum igno-bilia argumentaque humilia, quæ recenset, se solum sustulisse dicit, artem altius extruendo, Pac. 739—751. Viles eorum ex rebus illepidis risus excitandi modos perstringit Nub. 538—543, Ran. 1—20, Pl. 797—799. Add. sch. Nub. 296. Alii Comici ab Aristophane (Eq. 864) sumunt imaginem de anguillis, Nub. 559. Erant qui in palaestris inter adulescentes victo-riam ambirent, Pac. 763. Comicis inimicus Cinesias machinabatur ne chororum nanciscerentur, Ran. 153. Adde Comædia.
- Commeatus trium dierum a ducibus imperabatur mili-tibus in bellum exituris, Ach. 197.
- Commotria, ornatrice mulierum, ἐμπλέκτρια, nunc κοσμία, Eccl. 737.
- Comædia, τραγωδοποιουμουσική, fr. 313. Multis exponitur Comædiæ natura, divisio in genera, historia apud Græcos, Proleg. I—X. Unde dicta, Prolog. III, 2 sqq., IV, 22 sqq., IX, a, 54 sqq.; b, 1 sqq., 76 sqq., 113 sqq., XV, 25 sqq. Comædiæ natura exponitur et quibus mo-dis risum excitet, Prolog. X, d (schemata ex Aristotele petita); VI; IX, a, 94 sqq. Ejus origo et utilitas, Prolog. IV, 1 sqq.; XV, 29 sqq.; IX, a, 3—36; b, 16—53; X, b, 26—50 Comædia tragediam et satyricum drama etiamnum complectens, ib. 51 sqq. Comædia ut differat a tragedia, vide in Tragedia. Antiquæ comædiæ origo, Prolog. IV, 1 sqq. Ejus partes quat-tuor, Prolog. IX, a, 96 sqq. p. XIX sq.; X, c, 11—18. Ejus argumenta, Prolog. I, 61 sqq., III, 12—15. In anti-qua comædia personæ (larvæ) similes erant homi-nibus qui perstringebantur, Prolog. I, 80 sqq.; nam in ea homines ἀποπροσώπως introducebantur, Nub. 146. Chori antiquæ comædiæ habitus, Danaid., fr. 284. De eodem Prolog. VII. Antiquæ comædiæ fabulæ exstabant 365 comprehensis spuris, Prolog. III, 16. Ejus poetæ præcipui, ib. 16—55, et numerus fabu-larum quas septem ex illis composuerant, Prolog. VIII. Libertatis antiquæ comædiæ quæ causa fuerit, Prolog. I, 3—18, deinde infractæ per oligar-chiam, ib. 19 sqq. Ψήρισμα περί τοῦ μὴ κομῶδειν fa-ctum sub Morychiæ archonte Ol. 85, 1, vahit illo anno et sequentibus duobus sub Glaucino et Theo-doro, abrogatum sub Euthymene (Ol. 85, 4), Ach. 67. Decretum χορηγικὸν ne quis nominatim κομῶδοί, Prolog. XI, 65 sq. Decretum a Syracosio latum, ne nominatim tangerent quenquam Comici; memorat Phrynichus Monotropo, Av. 1297. Ceterum lege ve-litum erat κομῶδειν archontem, Nub. 31. Nec lice-bat mortuos κομῶδειν, Pac. 648.— antiquæ et novæ comædiæ differentia tempore, dialecto, argumento, metro, æconomia, Prolog. V, 1—13; IX, a, 68—80.

- Adde X, c, 69—81. Trium comædiæ generum differentia, *Prolog.* IX, a, 47—53; 50—72, p. XIX; IX, b, 65 sqq.; X, 3 sqq., X, b, 77 sqq. Aristophanis merita in omnem comædiam, *Prolog.* XI, 3—10; XII, 3 sqq. Mediæ comædiæ origo, *Prolog.* IV, 15 sqq., IX, a, 36 sqq., p. XIX, 64 sqq.; IX, b, 55 sqq.; X, c, 72 sqq., et natura, *Prolog.* III, 56—60. Ejus argumenta, *Prolog.* I, 65—79. Ejus comædiæ poetæ erant 57, fabulæ 617 (817 Meinek.), *Prolog.* III, 61 sq. Potiores poetæ ejus Antiphanes et Stephanus (imo Alexis), 62. In nova comædia personæ (larvæ) monstroscæ, quare, *Prolog.* I, 84 sqq. Novam comædiam ut præciverit Aristophanes, *Prolog.* XI, 65 sqq. Ejus comædiæ poetæ erant 64, quorum potiores recensentur, *Prolog.* III, 72 sqq. Adde Comici, Scena, Chorus.
- Conchæ parvæ γοφίνας dictæ pro calculis erant iudicibus, ante eas lupini, *Vesp.* 333, 349, sch. 1364. — Conchæ sigillis impositæ, ne deleantur, *Vesp.* 585.
- Concio Atheniensis: in eam cives fune rubrica infecto agebantur, *Eccl.* 378. Concio Atheniensis quomodo instituta ad exostracismum in aliquem decernendum, *Eq.* 855.
- Concylus, Homeri διορθωτής sub Pisistrato, *Prolog.* X, a, 36; IX, a, 45, p. XIX, ubi vide not.
- Conisalus, dæmon Priapeus, *Lys.* 982.
- Connas, tibicen, Olympionica sæpe coronatus, ebrius, pauper, nihil nisi laurus suas habens; de quo *Cratinus*, *Eq.* 534. Adde Connus.
- Connus. Conni calculus memoratur ut res nihili; nisi Κόννος est a nominativo Connas. Connus erat citharædus juvenis, suavis; aliis, homo vilis et pauper, qui paterna bona comederat, *Vesp.* 675.
- Conon, qui suaserat συμμαχίαν (contra Lacedæmonios), indignante populo fugit, *Eccl.* 195 sq. Dux Atheniensium, victor Lacedæmoniorum, mercenariorum exercitum collegit Corinthi, Lacedæmoniorum accessum observans, *Pl.* 173.
- Conthylensis, ex Conthyle, pago Attico Ptolemaidis vel Pandionidis tribus, *Vesp.* 233.
- Convivæ ad συμπόσιον vocati cibos secum apportabant, vinum commune erat, *Vesp.* 1005, 1251. Scolia ad *Lyram* cantabant, quomodo, *Vesp.* 1223, 1239. Convivarum elegantium mores describuntur *Vesp.* 1208 sqq. Adde Convivia.
- Convivia. In conviviis ex antiqua traditione Atheniensis carmina canebant myrti vel laurus ramum manu tenentes, ut narrat *Diocarchus*, *Nub.* 1364. In conviviis tertius crater τέλειος, *fr.* 347. In iis griphi proponebantur, *Vesp.* 21. Convivii splendidi apparatus describitur *Eccl.* 838 sqq. Convivium πανδοσιον, in quo quisque cibos apportabat in commune conferens, *Pac.* 565.
- Copaides anguillæ, a Copaide lacu Bæotiae, *Ach.* 880, 962, *Pac.* 1005. Dictæ Copaides nymphæ, respectu versus *Æschylei* de Nereidibus, *Ach.* 883.
- Copais lacus Bæotiae, *Lys.* 36, 702, etc.
- Coppa, antiquum signum literæ, postea in numeris modo usurpatum et equis nobilioribus inustum, *Nub.* 23.
- Coppatis equus, *Nub.* 23, ubi v. schol., *fr.* 135.
- Coprius, insula [certe demus] Atticæ, *Eq.* 899.
- Coraces, locus præceps Athenis, unde ἐς κόρακας, *Pl.* 394, *Ran.* 189.
- Corcyra: ibi multæ seditiones, unde multus usus scuticarum, quas habebant magnas et duplices, eburneis capulis, *Av.* 1463.
- Corcyraei, a Corinthiis conditi, ab his desciverunt et devoti sunt; quid acciderit legato Corinthio ad eos misso, *Ran.* 439. A Corcyraeis inventoribus dicti *Cercuri*, *Pac.* 143. Corcyrae alæ, de scutica, ex proverbio Κορκυραίων μάστιγι, de cujus origine locus *Aristotelis*, *Av.* 1463.
- Cordylion. Vide *Athenodorus*.
- Corinna ἐπειράζει, *Ach.* 720.
- Corinthiacum bellum tribus vel quattuor annis ante Antipatrum (archontem Ol. 97, 4) conflatum in Lacedæmonios, *Pl.* 173.
- Corinthii, *Av.* 969. Neptunum venerantur eique et Palæmoni celebrant Isthmia, *Eq.* 609. Corinthii naves per Isthmum trahunt, ne circumnavigent Peloponnesum, *Thesm.* 648. Sunt conditores *Polidææ*, *Eq.* 438. Ut adulteri perstringuntur *Thesm.* 404. Κορινθιάζειν (μαστροπέσειν), *fr.* 133. Corinthii tributarios habebant Megarenses, qui mala ab ipsis passi desciverunt; quid acciderit legato ad Corcyraeos misso, qui ab ipsis, conditoribus suis, desciverant, *ibid.* Corinthios dicit *Aristophanes* ubi κόρακις debebat, quia tum hostes Atheniensium, Atticam infestabant, *Nub.* 710. Corinthii non erant participes induciarum in quinquaginta annos Alæo archonte pactarum, *Pac.* 466. Bellum renovantes Argivos socios assumunt, *Pac.* 477, ex *Philochoro*. (Schol. 475 corrigendum.) Ad Corinthios a *Philochoro* relatum facinus *Hermocopidarum*, *Lys.* 1094. Corinthios legatos adfuisse oportet in altera parte *Lysistratæ*, *Lys.* 1242. Corinthii nunc boni et commodi, iis tamen succensent Athenienses, *Eccl.* 199 sq. Corinthii pressi ab Lacedæmoniis, obtinent ab Atheniensibus socios, quos alunt, *Pl.* 173. — Corinthiæ, γὰρ, *Lys.* 90—92 et sch. Corinthiæ meretrices, quarum nobilitates recenset schol., *Pl.* 149. Corinthio hospiti (Bellerophonti) fracta olla, ex *Sthenebæa* *Euripidis*, *Thesm.* 404.
- Corinthus Jovis filius, conditor et rex Corinthi, quem usque crepabant legati Corinthii, *Ran.* 439. Hinc in proverbio est Jovis Corinthus, *Eccl.* 828, *fr.* 434, *fr.* dub. 6.
- Corinthus, urbs. Regio inter Corinthum et Sicyonem egregie fertilis: quare *Æsopo* fabularum scriptori de divitiis oraculum sciscitanti designabatur, *Av.* 968. Eo redux *Bellerophon* absumpta Chimæra, *Pac.* 141. Corinthum appulerunt Atheniensium naves ἱππαγωγοί, nimirum præter hoplitas portantes ducentos equites duce *Nicia*, qui vicit, *Eq.* 604 et schol. 609. Corinthi exercitus conductus, τὸ ἐν Κορίνθῳ ξενιχόν, a *Conone* victore Lacedæmoniorum collectus in bello Corinthiaco, quod tribus aut quattuor annis ante hanc fabulam inceperat; in eo sociorum contra Lacedæmonios exercitus Corinthi colligebatur; mercenarii Atheniensium erant sub *Polystrato*, *Chabria*, *Iphicrate*, aliis; *Pl.* 173, ubi scholiaste narrat etiam de Corinthiorum mercenariis, Atheniensium metu Corinthiorum, et aliis (huc non pertinentibus). Corinthi degit *Philonides* ob *Laidis* amorem, *Pl.* 303. Nam *Lais* ibi vixit, et *Timandra*, *Pl.* 179, in urbe meretricibus abundante, *Lys.* 91.
- Cornix vivit quinque ætates hominum, secundum *Hesiodum* qui dicit ἐννέα γενεάς, *Av.* 609.
- Coræbus ob stoliditatem notatus, *Ran.* 990.
- Corollas plectere amantium, *Thesm.* 401 et sch. Corolla mortuorum, *Lys.* 602, 601, 604.
- Corona. Coronam sumunt oratores verba facturi, *Eccl.* 131 et sch., 148, 163, 171; et convivantes, *ib.* 133, ad temperandum calorem vini quod bibitur, *Av.* 463, 464, ubi *Pistheterus* oraturus coronam et aquam

- poscit; socius autem ex eo quaerit, Coenaturine summus? Coronam sumebant deos accessuri et servi et liberi, Pl. 21. Corona oleagina olympicarum, Pl. 585 sq. et sch. Arundinea, κλάμπος, corona Dioscurorum, Nub. 1006. Corona myrtea Thesmothetarum, de qua Apollodorus, et initiatorum, quae non erat, ut alii tradunt, hederacea, Ran. 330. Myrtea corona Archontum, Eq. 964, Vesp. 861.
- [Coronis, signum distinctionis, ubi in dramatibus veterum poetarum poni soleat, Pl. 253. K.]
- Corvi sacri Apollinis ad Pagaseticum sinum, Pl. 604, Nub. 133. Κόρακες locus Athenis vocabatur, unde ἐς κόρακας, Ran. 189, Pl. 394. Corvum jurare, Av. 1611.
- Corybantēs, filii Rheae, ab nonnullis ūdem habiti qui Curetes, et custodes Jovis, decem, aliis novem, Lys. 558; Rheae pedissequi; ab nonnullis orti dicuntur ex lacrimis Jovis, Vesp. 9. Furorem et ἐπιθεσμίον injiciunt, ib. 8. Corybantum sacris expiabantur furiosi, Vesp. 119. Eorum ex periculis servantium mysteria in Samothrace, Pac. 277; initiatio, Vesp. 9. Corybantes! exclamatio Eccl. 1069.
- Coryphasium, Πύλι ἐπιωνυμία (v. not.), Nub. 186.
- Cosmogonia ludicra, Av. 690 sqq.
- Cothocidae, in pago Aeneidis tribus, Thesm. 620, sch. Ran. 501.
- Colturnus, calceamentum utriusque pedi congruens, Eccl. 346, vel, ut alii dicunt, tam virorum quam mulierum; quare Theramenes dictus Colturnus, Ran. 47, 541, Nub. 361.
- Cotinus insula Gadira dicta, quare, Pl. 586.
- Collabus ludus, Nub. 1073, Pac. 343, qui in scholiis ad eos versus describitur, copiosissime ad Pac. 1242, 1244. Memoratur fr. 9, 207. Μεθυσκόταβοι, Ach. 525 et sch.
- Coturnicum pugnæ, Av. 1797, 1299.
- Cous alii pro Cius scribunt Ran. 970
- Crambe orta ex lacrimis Lycurgi vite vincti, Eq. 539. Cramben coctam edunt Aegyptii, ne inebriantur, ibid.
- Cranæa urbs, Athenæ, apud Aeschylum et Sophoclem, i. q. aspera, ob soli Attici naturam, Ach. 75. Cranæa, Athenæ, unde, Av. 123. Cranæa (arx Athenarum), Lys. 481.
- Cranæus, antiochthon Athenis, Ach. 75, rex, Av. 123.
- Crates, Atheniensis, antiquae comediae poeta, multum a spectatoribus vexatus, persiluit, urbanas sententias proferens, modo cadens, modo vincens, Eq. 537—540. Prius Cratini fabulas agebat, postea, fabulas scripsit, ἀλλόστραχά ποιήματα (nisi error subest: conf. not.); spectatorum favorem emisse dicitur, ibid., Prol. III, 34 sqq. Primus ebrios in scenam produxit; quot ejus fuerint fabulae, Prol. l. c. et 38 not., Prol. VIII. Ejus inventum τάρχεος ἐπελάττειον splendide exceptum, Thesm. alt., fr. 313.
- Crates (grammaticus) de comedia scripsit, Prol. IX, a, 96, p. XIX.
- Cratinus Atheniensis veteri comediae primus artis formam induit, quomodo, Prol. V, 18—24; IX, a, 85—91. Aristophane antiquior, Eq. 400. Vicit post olymp. 85; quando sit mortuus, et quot ejus fabulae; Aeschyleo erat caractere, Prol. III, 27—33. Ejus χαρακτήρ iterum exponitur Prol. II, 1—10. Cratini laudes splendidissimae, tum tamen senis et delirantis, neglecti ab Atheniensibus, quum deberet in prytaneo bibere et ad Bacchi statuum sedens spectare, Eq. 526—536. Ejus carmina in omnibus conviviis canebantur, ib. 529 sq. In Pace Cratinus sapiens quid agat quaerit Pax: mortuum esse respondetur quum
- Lacones irruptionem acerent, ex animi deliquio, quod dolium vini frangi vidisset, 700—703: nam ob amorem vini perstringitur, 702. Quare Κρατίου κώδιον, putridum urina continenter ebrii, fieri sibi aliquis imprecat, Eq. 400 et sch. Cratini taurivori linguae bacchica mysteria; Bacchus ipse a Sophocle dicitur ταυροφάγος, Ran. 357. Ad fabulas ejus spectare versus Pacis 741 sq. nonnulli dicunt. Cratinus ob Aristophanem, qui delirare ipsum dixerat, scripsit Pytinen fabulam, Eq. 531, cujus argumentum narratur Eq. 400. Aristophanem compilare Eupolidem dixerat, ib. 531. In Panoptis Hipponem philosophum perstrinxit, Nub. 96. Cratini Ulixæ sine choricis carminibus et parabasi, Prol. I, 41; parodia partis Odysseae, 71 sq. Ejus actor erat Crates, postea poeta, Prol. III, 35. Ejus fabulae a grammaticis explicatae, Prol. IX, b, 69.
- Cratinus, poeta lyricus, una forlice μοῦχον i. e. cinædice tonsus, celer fingere modos, cum hirco in alis, περιπύνητος, immutatus ex Anacreonteo περιφόρητος, Artemo dictus, Ach. 849—853.
- Cratinus, Ach. 1173, non poeta comicus, sed alius quidam, audax, gloriosus, insanus, ebriosus.
- Crepitacula testacea: ad ea olim sallabatur, teste Didymo, Ran. 1305.
- Cressæ. Vide Cretenses.
- Creta: in ea educatur Juppiter, Nub. 1468.
- Cretenses, Idaei filii, cum arcubus suis auxilio vocantur, ex Cretensibus Euripidis, Ran. 1356 sq. Κρήτες et Κρησσαι Euripidis, in quibus Icarus et Aerope, Ran. 849, Ach. 433. Cretensis, Plato com. Av. 798.
- Creticæ monodie Euripidis, quas ad que dramata ejus retulerint scholiastæ, vide apud ipsos, Ran. 849. Cretico rhythmo saltatio, Eccl. 1165. Creticum, vestis genus, Thesm. 730.
- Creusa, Erechthei filia, Xuthi uxor, Apollini nupta, unde oriundus Ion, Nub. 1468, Av. 1527.
- Critias condemnat Theramenem, Ran. 541. Occisus in pugna contra socios Thrasymbuli in Piræeo, Pl. 1146.
- Crytilla, nomen mulieris, Lys. 323.
- Crytilla, Antitheï filia, Gargettia, Thesm. 898.
- Crius, luctator Aegineta, de quo in celebri epinicio cecinit Simonides, Nub. 1356.
- Crius, pagus tribus Antiochidis, a Crio quodam dictus: unde Euelpides Κριώθεν, Av. 645.
- Crobylus: ex ejus prosapia Amyntias, Vesp. 1267.
- Crocotula mulierum, Eccl. 332 et sch., 879.
- Cromnites, locus Eubææ, Eq. 561.
- Cronia, festum Hellenicum, quod Hecatombæone mense agebatur, Nub. 398.
- Cronides Juppiter, Vesp. 652.
- Cronus, de stupido, Nub. 929, 1070. Vide Saturnus.
- Cropidæ, pagus Leontidis tribus Atticæ, Eq. 79.
- Croton, urbs a Myscello condita, qui, oraculo ei divitias aut valetudinem proponente, hanc prætulit: unde Croton robustæ sanitatis hominum et præstantium athletarum plena, et proverbium ortum, Κρότωνος υγιέστερος, Eq. 1091.
- Crotoniata Phormio, Pac. 347.
- Cryptæ, κρύπται, (κρυπτεται? v. not.), magistratus in Thaso, Thesm. 600.
- Crystallus, ὄζλος, lapis pellucidus, quo ignem accendunt, apud pharmacopolas venit, Nub. 766—768. Conf. schol.
- Ctesias ut sycophanta perstringitur, Ach. 839.
- Ctesiphon ut crassus et ventre prominulo perstringitur, Ach. 1002.
- Cuculus Phanicus ad messem appellat, Av. 505 sq. et sch.

Culler ad sacrificandum abscondebatur in canistro sub mola et coronis; locus Platonis comici, Pac. 948.
Cupido. In Pace Cupidini, Πόθος, votum fit ad liberandam Pacem, 456, Cureolis. Vide Apaturia.
Curetes. Vide Corybantēs.
Cureticus, carminum in Curetas rhythmus, Nub. 651.
Curatrophos, Κουροτρόφος, Juvenum altrix (Ceres) invocatur Thesmophoriis, Th. 299.
Currus duplices, ἄρματα ἀμλλητήρια et πολεμιστήρια, Nub. 28. Curulia certamina aurigarum armatorum invenit Theseus, ibid.
Cursus: δολιχοδρομοὶ οἱ ἐπτά (ἅπλᾳ) τρέχοντες σταδιοδρομοί, qui faciunt duplicem cursum, Av. 292. In cursu armato cristas ferebant, ibid.
Custodia Atheniensium a Lacedæmoniis obsessorum in muris, Ach. 72. Custodum inspectores κωδωνοφοροῦσιν, Av. 842.
Cybele dicta Rhea, a Cybelis montibus, Magna Mater deorum et hominum, Av. 877, 875. Dea montana, leonum iugo vecta, 877.
Cybeli montes, a quibus Rhea dicta Cybele, Av. 877.
Cyclii poëtae sive dithyrambici præstantiores sunt περιμάχτοι inter tribus, Av. 1403 sq., quarum quæque unum alit, 1404. Cyclii chori primi instituti ab Laso Hermionensi; secundum Hellenicum et Di-cæarchum, ab Arione Methymnæo, Av. 1403. Vide Dithyrambi.
Cyclochorus, torrens Athenis, ab Atheniensibus obrutus, Eq. 137, Ach. 381, fr. 275, 539.
Cyclops Polyphemus, pastor cum lyra, exæcatus ab Ulixæ. Eum citharam pulsantem et Galatææ nymphæ alludentem exhibuerat Philoxenus dithyrambicus poeta, Pl. 290, cum pera et oleribus campestribus, 298. Quo astu eum effugerit Ulixes, Vesp. 181.
Cyclus, forum Athenis, præsertim piscium, Eq. 137.
Cyeni (pro Cycnus) Æschyli, Ran. 963. Duo erant Cyeni, alter Martis filius ab Hercule occisus, apud Hesiodum; alter Neptuni, ab Achille, etiam apud Pindarum, ib.
Cygnus. Cygnorum ad Hebrum cantus celebratur Av. 769 sqq.
Cydas, cognomen Bacidis Arcadis, Pac. 1071.
Cydathenæensis, ex pago Pandionidis tribus, Vesp. 895, 902, Prol. XI, 2; XII, 2; XV, 3.
Cydius Hermionensis citharædus: ejus carmen lyricum Τηλέπορον τι βόαμα λύρας, Nub. 967. Κυδοιμός. Vide Tumultus.
Cydonia mala, fr. 634.
Cyllene, mons Arcadiæ, ubi Mercurius colitur, Ran. 1266. Cyllene, urbs Arcadiæ; in ficta etymologia hujus nominis ludit Aristophanes, Eq. 1081 sqq.
Cylli pera (locus in Hymetto), lupanar, fr. 268.
Cyloneum piaculum describitur Eq. 445. Cylonis historia, ibid.
Cynalopex, Philostratus leno, Lys. 957.
Cynna, clara meretrix Athenis, impudentissima, Eq. 765, Vesp. 1032, Pac. 755, ubi Cleoni tribuuntur acerrimi ut ex Cynnæ oculis radii.
Cynocephalus, Eq. 416.
Cynthia rupes alta, mons Cynthus, quam tenet Apollo, Nub. 596.
Cyprii. Nonnulli Cypriis oraculum datum narrant quod vulgo de Milesiis refertur, Olim fortes Milesii,

Pl. 1075. Cyprium aulecum varium, fr. 513. Cypria dialectus, Nub. 10.

Cypris (Venus), Ach. 988, Lys. 1290, Eccl. 722, 965, 973. Cyprus, Thesm. 446. Cypri regina Venus, Lys. 833; Κυπρογένεια, Venus, ib. 551.
Κύρβεις et ἄξονες quid, Av. 1354, Nub. 448 in not.
Cyrenaica: ibi optimum provenit laserpitium, Eq. 894, Av. 1582. Cyrenaicus ὄπις, Eccl. 404.
Cyrene colonia Thera prope Cretam in Libyam deducta a Batto, Pl. 925. Ejus numi quid repræsentent, ibid. Cyrenæorum dialectus, Pac. 70.
Cyrene, mater Aristæi ex Apolline, Eq. 894.
Cyrene, meretrix nobilis, cognominata δωδεκαμήχανος; ob tot σχήματα συνουσίας, quibus comparat Æschylus melicam poesin Euripidis, Ran. 1327 sq. Memoratur etiam Thesm. 98. Inter Corinthias meretrices Cyrenen recenset sch. Pl. 149.
Cyrus minor, Artaxerxis filius, Lydiæ satrapa, pecuniis adjuvit Lacedæmonios adversus Athenienses, Eq. 969, Lysandro mutuum pecuniam mittens ad bellum, Ran. 365.
Cythera. Cytherorum regina Venus, Lys. 833. In Cytherorum montes fugit Philoxenus, Pl. 290.
Cytinium s. Cytinium, urbs Doridis, Pl. 385 in not.
Cyzicena tinctura, de mollibus et effeminatis: nam Cyziceni ut cinædi et timidi perstringuntur; Eupolidis locus de dissolutis moribus in urbe Cyzico, Pac. 1176.

D.

Daces, nomen (ex δάκνω) fictum a Teleclide comico, Vesp. 836.
Dactylicum χρῶμα tibicinum ante nomum, Nub. 651
Daduchi πόρρησις in Pæcile, Ran. 369.
Dædalea (statua a Dædalo facta), fr. 232.
Dædalus, quum Minoem fugeret, apud Augiam in Elide devertitur; cui furem thesauri dolo deprehendit, eoque occiso a fratre, præcipit ut occisorem persequatur ad expiationem, Nub. 508.
Dædalus, fabula Aristophanis: v. fr. 232—241, p. 478.
Δαίμωνος ἀγασθῶ poculum, vide Boni Genii. Damon Epiales, Tiphys, Euopas dictus, ex Didymo, Vesp. 1038.
Dactalenses, fabula Aristophanis prima, sch. Nub. 529: V. fr. 1—42, p. 447 sqq.
Damasias et Læspodias ut κωκόννημοι una perstringuntur ab Eupolide, Av. 1569.
Damnati. Quando plures capitis damnati apud Athenienses, mortis diem inter se sortiebantur; nam unus tantum quoque die occidebatur. Ita fiebat ut cives nonnunquam judicii pæniteret, Pac. 364.
Damon, pater Philemonis comici, Prol. III, 75.
Danae. Danaes et Megarei, secundum nonnullos, germanorum concubitus in Æolo Euripidis, Ran. 849.
Danaides, fabula Aristophanis: v. fr. 242—259, p. 479 sqq.
Danaus. Δαναώτατος, fr. 259, b.
Dardania: inde adducuntur tibicinæ, Vesp. 1371.
Dardanis tibicina, Vesp. 1371.
Darici, numi qui, Eccl. 602, fr. 425.
Darius, antiquus rex Persarum, qui Ægyptum per Megabazum satrapam occupavit, Av. 484. Darius Hystaspæ: ejus in Caras bellum, Pl. 1002. Darius Græciam subacturus Marathone, Eq. 781. Ejus legatos Athenienses in barathrum precipitarunt, Eq. 1362. Darii mors nunciatur in Persis Æschyli, Ran. 1028, sed v. schol.
Datis, Datidis carmen in sole lascivientis, ὡς ἦδοναι καὶ

- χαίρομαι, *Pac.* 289—291, quod barbare dictum et δατισμός vocatum ab satrapa Datide, qui frequenter legatus Athenas linguam et mores Atheniensium adamare cepit; alii Datidem Darii ducem ad Marathonem intelligunt, qui Atticam ut suam poposcit, ortus ex Medo Aegaei et Medee filio; fugiens auri multum reliquit, *ib.* Datis et Artaphernes, duces Persarum in pugna Marathonica, *Ach.* 84, *Eq.* 781. Datidis exercitus tum erat 500 millium, *Nub.* 986. Datis, tragicus poeta, Carcini filius, *Pac.* 289, *Ran.* 86.
- Daulia cornix, de Iuscinia, *fr.* 727.
- Davus, Δῶς, nomen servile, *Ach.* 243.
- Deae duae, τῶ θεῶ (Ceres et Proserpina), *Vesp.* 378. Earum ψηφίσματα sacrosancta, pro μυστήρια, quod exspectabatur, *ib.* Vide Ceres.
- Debitorum debita solvere Athenis tenebantur ultimo mensis die, τῇ ἑνῇ καὶ νέῃ, *Nub.* 1134.
- Decelea. Eam magno Atheniensium periculo occupant Lacedaemonii, suasu Alcibiadis, *Ran.* 1422, *Pac.* 451. De ea cum Atheniensibus pugnant Lacedaemonii, *Av.* 189. Obsidebatur dum Aves agebantur, *Av. Arg. I.* Ea decedere volebant Lacedaemonii post pugnam ad Arginusam, *Ran.* 1532.
- Deceleicum bellum, *Av. Arg. II.*
- Decima deorum, i. e. decima pars ex victimis, quam lanii dabant prythanibus, *Eq.* 301. Decima deae ex bonis publicatis, *Lys.* 313.
- Decreta in columna promulgabantur, *Lys.* 513. In Avibus Decretorum populi venditor, ψηφισματοπώλης, Nubicuuliam venit, novas leges mercede laturus: cito abigitur, 1035—1052.
- Dedicatio deorum simulacrorum, hermarum, altarium ollis quo ritu fiebat, *Pl.* 1197 *sqq.* et *sch.*, *Pac.* 922. Dedicatio vestium in quibus quis initiatus fuerat, *Pl.* 844, 845 et *sch.*
- Defectus. Vide Sol.
- Delia (non est fabula Aristophanis), *p.* 446, *b.*
- Delii dii, Delia deae, *Thesm.* 333 *sq.* Delius Apollo, *Nub.* 596. Delius cyncus (ab Apolline), *Av.* 870.
- Delphi, *Av.* 716. Oraculum ibi, *Vesp.* 159. Delphos proficiscuntur sacra facturi, *Av.* 618. Delphis plurima sacrificia fiunt, *fr.* 551. Eo mittebantur qui cognoscerent impensas in sacrificia, *Nub.* 623. Delphi (incolae) ab Aesopo perstringuntur ut non suo opere rustico vicitantes, sed inhiantes sacrificiis dei: quare insertam sarcinis ipsius phialam sacram Apollinis eum furatum esse insimulabant, et deprehensum de saxo, quo sacrilegos solebant, praecipitabant, *Vesp.* 1446 *sq.* De Delphis proverbialiter iactabatur, Δελφός ἀνὴρ, στέφανον μὲν ἔχων, εἰψη δ' ἀπολωλός, *Eq.* 534.
- Delphicum oraculum: de eo duo sacra bella secundum historicos memorata *Av.* 556. Delphicum templum Alcmaeonidae condendum locaverunt, *Lys.* 1153.
- Delphides virgines cum Baccho in Parnasso saltant, Euripides *Ran.* 1213. Delphicae Bacchae, *Nub.* 605.
- Delphin φιλαιλος circa proras saltat oracula et stadia, Euripideus modus carminum, *Ran.* 1317—1319, *schol.* 1315. Delphin fatidicus in palude prope oraculum Apollinis, *ib.* 1315 in *nota.*—Delphines in nave quate instrumentum, *Eq.* 762.
- Delphinium, templum Apollinis Athenis, *Eq.* 762 in *not.*
- Delus, Apollo quam tenet, *Thesm.* 316. Delus Apollinis, *Ran.* 659. Non vastata a Persis, quia Apollinem putabant esse Solem quem venerantur, *Pac.* 410. Ibi fons incipientibus spirare etesiis impletur, cesantibus et ipse scaturire cessat, *Av.* 1695.
- Demagogorum artes, quibus munera urbibus extorquebant, *Vesp.* 666 *sqq.*
- Demarchus, *Nub.* 37, ubi scholiastae demarchorum Athenis munera et ortum exponunt ex veteribus scriptoribus. Demarchorum est pignora capere, *fr.* 412.
- Demetria, nomen muliebre, *Nub.* 684.
- Demetriades dies quatenam, *Nub.* 1131.
- Demetrius Phalereus adjuvat Ptolemæum in colligendis bibliothecis Alexandrinis, *Prol. IX, a, 19, p. XIX; X, a, 16.*
- Deminitiva in sermone amantium, *Ach.* 404.
- Democratia, *Av.* 1570. Democratiam Atheniensibus concessit Theseus, *Pl.* 627. Democratiae excessus perstringitur *Av.* 1570 *sq.*
- Demologocleon, *Vesp.* 342 et *sch.*
- Demophon, Hippocratis filius, *Nub.* 1001.
- Demosthenes, dux Atheniensis, in Pylo obsidenda quum multa praestitisset, imperio privatur a Cleone, post facilem victoriam ipsius merita sibi arrogante, *Eq. Arg. II,* 55, 392, 1053 [ubi errat schol. expeditionem in Siciliam admisceus], 1056, et *al.*; inde ab Aristophane in Equitibus introducitur tanquam servus Populi, vehementer querens de altero servo, nuper empto, Cleone, ceteros plagis pessime habente, 1 *sqq.* Postquam timide ei suavit Nicias, ut transfugiant ad Lacedaemonios, spectatoribus rem narrat: Populum senem vaferrimi coriarii blanditiis deceptum, eum solum audire, ceteros servos vapulare; adeo mazam Laconicam, victoriam de Lacedaemoniis in Pylo a Demosthene reportatam, Cleonem Populo ut suam apposuisse, 40—70. In tali republica quum vivi non possit, Nicias suadet ut tauri sanguinem bibant; sed Demosthenes vinum mavult; bibit, et audax factus, Cleoni dormienti oracula clam habita furari jubet Nicias, 80—112. Ex quibus cognoscit, post stuppam venditorem pecudum venditore detruso a Cleone, ipsum Cleonem coriarium ab isiciario dejectum iri, 118—143. Agoracrito, isiciario rudissimo, commodum adveniendi exponit ipsum oraculo destinatum esse ad imperium Atheniensium et sociorum, 147—210. Dubitanti animos addit, 213—233. Cleone, qui prodit, ipsum calumniantem, in auxilium vocat et ad persequendum incitat Equites, 240—246. Fraudes Cleonis attingit 282 *sq.*, 319 *sq.*; eum devovet, 375—381. Plane victorem salutat Agoracritum, 1254—1256.
- Demosthenes: ab eo in civitatem receptus est Antiphanes Thessalus, *Prol. III,* 67. [Ejus dictum de Laide, *Pl.* 149 in *not.*; fabula de asini umbra, *Vesp.* 191 in *not. K.*]
- Demostratus, in concione suadebat expeditionem in Siciliam et milites e Zacyntho conscribendos, dum mulieres Adonidem ominose plangebant, *Lys.* 390—397, et *sch.* 368, scelestus et diis invisus Cholozyges, ad μολαχολῶν alludendo; nam Buzyges ejus cognomen erat, quod est apud Eupolidem, 397.
- Demus, filius Pyrilampis pulcherrimus, de quo etiam Eupolis, *Vesp.* 98.
- Δῆμος Atheniensis. Vide Populus.
- Deò, Δῆώ (Ceres), *Pl.* 515.
- Dercetes Phylasius, in Acharnensibus agricola Atheniensis, cui Boeoti duos boves rapuerant, a Diceopolide pacis quiddam petens (singitur et) abigitur, 1018—1036.
- Dercylus videtur esse vel caupo vel ebriosus aliquis, *Vesp.* 78. Alii schol. est histrio comædiarum, *ibid.*

Devotio publica (παροῦσται in) *Thesm.* 331—350. *Devotio in Pisistratidas et Hippiam decreta*, 339.

Dexineus caricas arrepturus : perstringitur ut pauper, obsonia rapiens, ligurritur; nonnulli prætorem esse dicunt, *Pl.* 800.

Dexitheus, optimus citharædus, pythionica. Atii frigidum fuisse dicunt, *Ach.* 13, 14.

Dextra ad fidem data, *Nub.* 81.

Diagoras Melius : eum qui occiderit, talentum accipiet, *Av.* 1073 sq. ex decreto publico in ænea columna scripto sumptum, quod talentum promissit occidenti irrisorem deorum, duo talenta virum capienti, *ibid.* et *Ran.* 320, ubi schol. addit, idem Peloponnesios fecisse, teste Cratero. Nam post expugnatam Melum *Diagoras Athenis habitans mysteriis iluserat et multos ab initiatione averterat.* Narrant *Craterus et Melanthius De mysteriis*, *Av.* 1073. *Erat inilio pius et deorum amans, deinde vero deposito fraudatus deos non esse credidit; adeo ut aliquando Herculis signum combusserit cum lepide dicto*, *Nub.* 830. *Ab nonnullis discipulus Socratis dictus*, *ibid.* *Telectylti filius erat, Simonidis et Pindari temporibus vivens, æteos, Socratis modo nova dæmonia introducens*, *Ran.* 320, ubi quum legatur, Iacchum cantant quem *Diagoras*, nonnulli dithyramborum poetam, alii comicum eundem putarunt. Alius *Diagoras ut magno corpore notatur ab Hermippo*, *ibid.*

Diabetes, διαβήτης, instrumentum literæ Δ forma, *Nub.* 178.

Diacria, pars Atticæ, Lyco filio data a Pandione, *Lys.* 58. *Adde seq.*

Diacrii, τὰς Atheniensium, Solonis tempore sub *Pisistrato*; ex iis se esse significat *Philoctole*, *Vesp.* 1223. *Quum Pandion imperium filiis divideret, Diacriam dedit Lyco*, *ibid.*

Diaetele testimonia ab se collecta echino, vasi æneo vel fictili, includebant, quod, reprobato forte arbitrio suo, iudicibus signatum tradebant, *Vesp.* 1436.

Διάλαρα dicta *Lysistratæ fabulæ pars posterior a v.* 1103 sqq., *Lys.* 1114, nam *Διάλαρα* ibi ministrat *Lysistratæ*, 1114 sqq.

Diana, Ἄρτεμις, venatrix, *Thesm.* 321, arcitenens, casta, *ib.* 970 sq. *Diana casta dux chori puellarum Laciænarum*, *Lys.* 1314 sq. *Dianæ domum μελισσοκόμοι (Melissarum sacerdotum præsides) aperiant*, *Æschylus Sacerdotibus*, *Ran.* 1274. *Diana Ephesi templum aureum tenens a Lydis puellis magnifice colitur*, *Nub.* 599 sq. *Diana πολυώνυμος*, *Thesm.* 320. *Diana Agrotera, ab Atheniensibus culla*, *Eq.* 660. *Callimachi votum ei conceptum in pugna Marathonica*, *ib.* *Diana Agrotera in silvis*, *Thesm.* 114 sq., filia *Latonis casta*, *ib.* 116—119, virgo invocatur *Lys.* 1262—1273, 1280. *Diana Brauronia et Munychia, cui virgines Atticæ ἀρκεύοντα, ob ursam cicurem deæ interfectam; quæ res multis narratur* *Lys.* 645. *Diana Brauronia apud Philaidas*, *Av.* 874. *Dianæ Chalciacæ ædes Lacedæmone*, *Lys.* 1300. *Diana Colenis a Myrrhinusiis dicta; secundum Hellenicum ejus templum ex oraculo conditum a Coleno Mercurii ἀποχόνω, secundum Euphronium et mythum a Callimacho memoratum ab Agamemnone posita Amarynthi, ubi arietem κόλον Dianæ fecerit; de ea locus Metagenis*, *Av.* 874. *Diana pulchra, Dictynna virgo cum canibus*, *Ran.* 1358 sq. *Unde Dictynna dicta sit narratur* *ib.* 1356. *Diana Leucophrys, cui Magnesiæ sacra fecit Themistocles*, *Eq.* 84. *Diana Munychia apud Piræenses*, *Av.* 874. *Add. Lys.* 645. *Diana Phosphoros, Lucifera, faces gerens, eadem quæ Hecate*, *Lys.* 443. *Diana*,

Luna, Hecate eadem, *Pl.* 594, coll. *Ran.* 1356. *Diana Tauropotos, de qua Apollodorus*, *Lys.* 447. *Dianæ comites Genetylides ἐποροι partium, secundum nonnullos*, *Thesm.* 130. *Per Dianam jurant mulieres* *Lys.* 435, 922, *Thesm.* 517, *Eccl.* 90, 136, *al.* *Et sextæ mensium sacra*, *Pl.* 1126. *Dianæ non offerebat (Æneus primitias frugum, Euripides; inde ejus ira et immissus aper Calydonius, Ran.* 1238.

Diasia sive Diipolia, festum Atheniense, tertio die ante finem Anthesterionis celebrari solitum, Jovis Mili-chii, quanquam Apollonius Acharnensis ab hujus Jovis festo diversum putat. Extra muros epulis celebrabatur, *Nub.* 408. *Ib.* 864 et sch. *Eq.* 445, item sch. *Thesm.* 750 (ubi de iis quadam corrupta).

Diaulion quid sit, *Ran.* 1251, 1264.

Dicaeopolis ex pago Acharnis, (dictus) in *Acharnensibus*, mane in concionem venit, de solitudine queritur, omnia præter pacis decreta turbare certus, 1—42. Intercedit pro *Amphitheo* pacem pacturo, 57 sqq. *Fraudes et fallacias legatorum ab Atheniensibus ad regem Persarum missorum indignatur et aperit*, 62—127. *Amphitheum revocatum octo drachmarum mercede ad Lacedæmonios mittit, ut sibi, uxori et liberis solis pacem componat*, 128—133. *Frustra habitos esse Athenienses ostendit per Theodorum legatum, socios Thracicos non nunci producentem, et concionem solvi jubet, tanquam ob ostentum*, 134—174. *Amphitheus Lacedæmone affert inducias quinquennales, decennales, tricennales. postremas lætus accipit Dicaeopolis et rus abit Dionysia celebraturus*, 175—202. *Exit domo cum uxore, filia canephoro, servo phallum portante, Dionysia celebrans, et phallicum canit plenum lætitiæ de bonis pacis*, 237—279. *Corripitur a bellicosus et ultionis Lacedæmoniorum cupidus semibus Acharnensium, occisuris eum ob inducias: contendit non per omnia injuriam fecisse, sed passos quoque esse Lacedæmonios, et dolo ab Acharnensibus id certe impetrat, ut audire eum velint cervice in trunco Ianionio posita Lacedæmoniorum causam agentem*, 280—369. *Pericula sua exponit in iudicibus assuetis audire laudes orbis et in iudicando mordere et (poetæ personam induens) narrat quanta difficultate evaserit calumnias Cleonis de comediæ præterito anno acta*, 370—382. *Abit supplicis miserissimi habitum sumpturus*, 383 sq., ab *Euripide*, quem eleganter deridet, 394—494. *Sic causam dicit Acharnensium senibus, inter Athenienses solos, absentibus sociis: se odisse Lacedæmonios, amare patriam, quam non esse auctorem belli, sed pravos quosdam homunciones: eos calumniis vexasse Megarenses, hos offendisse Periclem, qui decretis eos ex omni ditone Attica expulerit. Hinc auxilium Lacedæmoniorum, quarum deprecatione rejecta ab Atheniensibus, exortum esse bellum pro supplicibus et oppressis Megarensibus, culpa nulla Lacedæmoniorum*, 491—556. *Pars senum ei favet, pars Lamachus advocat, quem Dicaeopolis deridet et μεταρχίδην esse demonstrat, quum probissimi viri Acharnenses sine mercede et a rebus publicis alieni sint. Ita causa vivit*, 575—626. *Forum constituit in agro suo, in quo per pacem suam commercia agant Peloponnesii, Megarenses, Bœoti, non Lamachus (i. e. quicumque bellum cupiunt), et a quo longe absint sycophantæ*, 719 sqq. *Ab homine Megarensi, qui patriæ suæ conditionem miserrimam ostendit, parva mensura salis et aliorum, mercium Megarensibus propriarum, emit filias pro suis oblatas*, 729—835. *Felix prædicatur a choro*, 838—859. *A Bœoto, mercibus patriis onusto, emit anguillam Copaicam, quales per quinque annos non viderat; Atheniensibus mercibus ad permatandum*

- oblatis, et acceptis, Bœoto tradit sycophantam Nicarchum, sarmentis ut figlinum vas illigatum, 860—958. Lamachi famulum abigit turdos et anguilla frustum petentem, 959—970. Beator a Choro, 971 sqq., 1008 sqq. Choas celebrat, 1002 sqq. Derceten Phylasium pacis quiddam ab eo petentem abigit, 1018—1036. Aliquantillum pacis dat novæ nuptæ mariti partibus illinendum, 1048—1067. Deinde suavissimum convivium apparat, singula sibi apportari jubens in derisionem Lamachi, qui, eo ipso tempore et tempestate nimbo in expeditionem contra Bœotos vocatus, famulum jubet singula bellici apparatus sibi asferre, 1701—1142. Lamachus, qui graviter vulneratus infertur, iterum deridens, ipse potans cum amicibus, 1174—1227, et victor in festo Choum, sumpto utre exit, Choro cum cantibus prosequente, 1228 sqq.
- Dictynna Diana, retium et venationis præses, *Vesp.* 368. Dictynna virgo, Diana pulchra, cum canibus advocatur *Ran.* 1358—1360. Quare Diana dicta fuerit *Dictynna*, exponitur 1356.
- Didrachma Atheniensium incusum bovem habebant*, *Av.* 1106.
- Didymum Miletii*; unde *Didymæus Apollo*, *Lys.* 1281. *Didymus*, poetarum (*Homeri*) interpres, *Prolog.* IX, a, 46, p. XIX.
- Digma*, Δίγμα, qui locus in *Piræo*, *Eq.* 979.
- Dii. *Tria deorum genera sive atales: sub Ophione et Eurynome*; sub *Saturno et Rhea*, Οὐρανίωνες; sub *Jove*, Ὀλύμπιοι, *Nub.* 247. Dii duodecim (magni), *Av.* 95, *Eq.* 235. Dii προσβυτικοί, quorum est Neptunus; juvenum sunt *Bacchus*, *Apollo*, *Pan*, *Pl.* 1050. Dii Gigantes vicerunt in *Phlegræ* campo, *Av.* 824. Dii μενετοί, i. e. faciles et moræ patientes, in proverbio, *Av.* 1620. Ordo deorum in venerando, *Nub.* 616. Deorum simulacra stant manu supina porrecta, non quasi datura, sed acceptura, *Eccl.* 779—783, sch. 781. Eorum dedicationis ritus ollis factæ, *Pl.* 1197 sqq. et sch. Dii ἀγυαῖοι, *Eq.* 1320. Dii peregrini iudicati (finguntur) ejici Athenis, *Horis* fr. 478.
- Diipolia*, festum sacrificiis *Jovi* Πολιεῖ oblati celebratum Athenis die decima quarta *Scirophorionis* mensis, *Pac.* 420, etiam *Diasia* dicta, vetustissimum festum, quare οἰκολιώδης pro *Vetusto positum*, *Nub.* 984. *Conf. Buphonia*, *Diasia*.
- Diitrephes* vimineis alis evectus in locum phylarchi, hipparchi, ex nihilo homine evasit magnus et senator, *Av.* 798—800. Videtur olim viminibus texendis quæstum fecisse; ubique perstringitur ut rapax, improbus, omnibus se immiscens. A Platone vocatur peregrinus insanus, *Cretensis*, vix *Atticus*, 798, et a *Cratino* ut homo pessimus notatur, *ib.* 766. Ejus sermonibus ad rem equestrem impelluntur adolescentes: nam ἑπάρχος beatus evasit ex πετινοπλόκω, dives et qui equos alere posset, *ib.* 1442 sq. *Diitrephes* mensa (tanquam νεπιλοῦτου, nisi per ironiam dictum), *Her.*, fr. 292.
- Δίνος αἰθέριος, turbo ætherius, fert meteora, ex doctrina *Anaxagoræ*, *Nub.* 380 sq., ubi *Strepsides* vas figlinum ab *Atticis* δίνος vocatum intelligit, ut apparet 1472 sqq.
- Diocles* heros colebatur apud *Megarenses*; celebrantur *Dioclea* per agonem ab *Alcatho Pelopis* filio institutum, *Ach.* 774.
- Diocles* archon, *Pl.* 179.
- Diodorus*: ejus ἐπιτύμβιον in *Aristophanem*, *Prolog.* XVI.
- Diodotus Atheniensibus* persuadet ut contra decretum *Cleonis* parcant *Mylitænsis* qui desciverant a *Charete* sub *Atheniensium* potestatem reductis, *Eq.* 834.
- Diogenes philosophus* quomodo vocaverit *Laidem* meretricem, *Pl.* 179.
- Diomedea* necessitas, a *Diomede* rege *Thraciæ*, qui hospites cum filiabus suis concumbere atque ita consumi coegit: hinc fabula de equabus ejus ἀνθρωποφάγοις, *Eccl.* 1029.
- Diomedes* contra *Thrace* proficiscitur; redux *Agrinum*, cujus filii *Æneo* regnum ademerant, occidit et *Æneum* instaurat, *Ach.* 418.
- Diomedon*, dux ad *Arginusas*, supplicio affectus, *Ran.* 1196.
- Diomei*, pagus *Atticus*, a *Diomo* dictus, *Ach.* 695, *Ægeidis* tribus, ubi *Diomea* *Herculis* festum celebratur et templum hujus dei erat, *Ran.* 651 et not.
- Diomus*, amasius *Herculis*, a quo pagus *Ægeidis* tribus appellatus. *Rhianus* dicit δὲ Δίωμος Ἡρακλῆς ἐγένετο, *Ran.* 651. *Add. sch.* *Ach.* 605.
- Dionysia* cum choris cyclicis et concertationibus tragicorum et comicorum poetarum celebrantur adventante vere, *Nub.* 311, sch. 10: quare dicuntur et hieme celebrari *ib.* 267, et vere, *Av.* 683, *Ran.* 375. *Ἰς ἀγῶνας* tragicæ et veteris comædiæ agebantur, *Nub.* 108. *Dionysius* ὁ ἐπὶ τῶν ἑδῶν (minister, cui in theatro cura sedilium demandata erat. *ΜΕΙΝΒΚ.*), *Hermippus* *Av.* 1556. *Dionysius* vernis socii tributa *Athenas* ferebant, *Ach.* 378, 505 sq. *Dionysia* rustica, *Ach.* 250, sch. 505. Pax olet *Dionysia*, *Pac.* 530. O *Dionysia* (exclamatio gaudentis de pace), *Ach.* 195. *Dionysia* (magna) per πεντετηρίδα celebrata, *Pac.* 876, 879. *Dionysii* mysteria celebrabantur, *Ran.* 343. Ex *Dionysii*, *Thesm.* 747. (Huc referendum scholium corruptum male ad v. 750 appositum.) *Attici* annos indicabant κατὰ τὸν ὑπερπίπτοντα ἀριθμὸν mensium ἀπὸ τῶν Διονυσίων, 750 (ubi nonnulla de iis corrupta). Festum *Bacchi* apud *Nau-pactios*, *Ach.* 195. *Add. Lenæa*.
- Dionysium* (*Bacchi* templum), *fr.* 216, ubi larvæ affixæ, *fr.* 187.
- Dionysius*, vitiose pro *Διονύσου*, *Pac.* 347.
- Dionysius* dissimillimus *Thrasybulo*, tyrannus crudelis in *Sicilia*, insanus, ob aurum et delicatam vitam beatus prædicatus ab *Atheniensibus*, ut est apud *Polyzelum* comicum; vel facie diversus a *Thrasybulo* *Colyttensi* frater ejus aut propinquus aliquis, *Pl.* 550. *Dionysius* in *Sicilia* apud se habebat *Philoxenum* dithyramborum poetam, cui *Timandram* dono dedit; at ille quum *Galateam* pellicem ejus offendisset, a tyranno mittitur in *latomias*; inde effugiens, tyrannum ut *Cyclopem* in carmine risit, *Pl.* 179, 290. *Dionysius* *Eubuli*, qui in ea fabula recensebat contraria in *Dionysii* domo conjuncta, *Thesm.* 137.
- Diopithes*, *Niciæ* amicus, aut ob manus natura incurvas aut ob furta in reipublicæ administratione notatur *Eq.* 1085. *Diopithes* orator animosissimus, fere μανιώδης, fortasse idem qui a *Phrynicho* memoratur, *Vesp.* 380. *Diopithes* magnus, *Av.* 988, hoc loco vates, alibi ut incurvis manibus exhibetur, donis corrumpi cupiens. Apud *Teleclidem* orator subinsanus. Apud *Phrynichum* appellatur cum tympanis suis (quasi *Cybeliacus*), apud *Amipsiam* oracula canenda dantur insano, *ibid.*
- Diopithes*, pater *Menandri* comici, *Prolog.* III, 78.
- Dioscuri* ex ovo geniti, *Av.* 695, calami albi corona redimiuntur, *Nub.* 1005, 1006. *Lacedæmonis* τῶ σιῶ dicti, *Pac.* 214, per quos jurant *Lacæna*, *Lys.* 81.

- Dioscuris, quos venerantur Lacedæmonii, gratiam agit Trygæus de morte Brasidae, *Pac.* 285. Dioscuri, quantum peregrini, ab Atheniensibus mysteriis initiati, *Pl.* 845. Dioscuri ἐμπόλω, *Her.*, fr. 295. O Dioscuri! *Eccl.* 1069.
- Diotimus archon (libri *Philolimus*), *Prolog.* III, 50.
- Diphilus Sinopensis, æqualis Menandro, obiit Smyrnæ. *Fabulæ* ejus centum, *Prolog.* III, 83 sqq.
- Diphilus (non comicus) carmen scripsit in Bædam philosophum, quem tanquam servum exhibebat; *leto hoc animo tulit philosophus*, *Nub.* 96.
- [Διπλῆ, signum distinctionis, ejusque figura, *Pl.* 253. Διπλᾶ duæ ἔξω νενευκῦται, altera in principio, altera in fine versus, quid significant, *Nub.* 297. Διπλῆς ἀμοιβᾶς ἔχθεσις, *Nub.* 313 coll. 297. Διπλῆς ἔχθεσις, *Nub.* 438, *Eq.* 496. Ἐπέχθεσις τῆς διπλῆς ἀμοιβᾶς, *Nub.* 456, 476. Quando adhiberi soleat διπλῆ ἔξω νενευκῦται, et quando ἔξω νενευκῦται, *Nub.* 518, 563. Ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐχθέσεως δύο διπλᾶ, *Eq.* 439. Διπλῆ καὶ εἰσθεσις εἰς ἰάμβους τριμέτρους, *Eq.* 668. Ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκῦται, δηλοῦσα ἔχειν ἀνταπόδοσιν, *Nub.* 575. *Kust.*]
- Dipodia, saltationis genus, ap. Cratinum, *Lys.* 1243.
- Dithyrambi unde dicti, quales sint; eorum inventor Philoxenus Cytherius, *Prolog.* X, 6, 141—155. Sed vide Lasus. Dorica dialecto scripti, *Nub.* 339, *Av.* 929. Dithyramborum poetæ, κκλιουδιδασκαλοί, *Av.* 1483, taurum præmio accipiebant, teste Apollonio, *Ran.* 357; unde ταυροζάγοι dicti, *Prolog.* X, b, 16 sq. Quare dicti sint ἀμυζάναιτες, *Nub.* 595. Dithyrambos veteres pro corruptione musicæ artis habebant, *Nub.* 333. Dithyrambica poesis vulgaris qualis sit, ostenditur *Av.* 1383—1409. Dithyramborum loci perstringuntur *Nub.* 335—339: nam illi poetæ compositis et perplexis vocabulis utuntur, 335. In Pace Dithyrambicum poetarum animas in aere volitantes, ubi colligant proemia, se obvias habuisse narrat Trygæus, 829—831, quibus adde scholia. Dithyramborum poetæ nonnulli in Prytæneo publice alebantur, *Nub.* 339. Adde Cyclii.
- Ditylas, servus vel τοξότης barbarus, *Ran.* 608.
- Dives domus describitur *Pl.* 802—818.
- Divinatio ex oleo, *Ach.* 1128. Divinatores ex igne, *Pac.* 1026.
- Divitiæ timidæ, *Pl.* 203 et *schol.*
- Dodona, *Av.* 716.
- Dolopes: eorum erat Scyrus insula, *Pl.* 627 in nota, p. 575, b, med.
- Donaria in oleastris et aliis arboribus, quæ templis vicinæ, affigebantur, quæ sunt victimarum crania, prædæ ex venatu caput vel pes, *Pl.* 943.
- Dorica (Δωριστὶ) harmonia, *Eq.* 989. Unde poeta lusit δωροδοκιστὶ *ib.* 996. Dorica dialecto scripti dithyrambi, *Nub.* 339, *Av.* 929. Dorica dialectus, *Ach.* 742, 744, *Eq.* 603, 1225, *Nub.* 71, 249, 624, 1154, *Vesp.* 446, 1086, 1438, *Pac.* 214, 313, *Lys.* 1004 in nota, *Av.* 250, 299, 884, 935, *Ran.* 474 in nota, *Pl.* 493, 538, 839, 872, not. ad 1055.
- Dorienses, a Doro oriundi, *Pl.* 385 in nota. Ab iis, secundum Diuchidam, sunt quæ feruntur Hellenica, ut Apollo Aggyieus, *Vesp.* 875 (ubi plura, sed locus corruptus).
- Dorillus, (hoc nomine poetæ tragici Aristophanes usus erat) de pudendo muliebri, *Lemn.*, fr. 336.
- Doris regio: de ea multa in annot. *Pl.* 385.
- Doro, Δωρῶ συγκοπέδωσ (sycophantarum dea a Cratino ficta), *Eq.* 529.
- Δόρπειζ. Vide Apaturia.
- Dorus, not. in *Pl.* 385.
- Draces, nomen senis rustici, *Eccl.* 293. Item nomen senis in *Lysistr.* 254.
- Drachma est sex obolorum, *Ran.* 174, 178, *Pl.* 194.
- Dracones Esculapio sacri, *Pl.* 733.
- Dracontides reus, homo improbus et sæpe condemnatus; secundum nonnullos idem qui postea inter triginta tyrannos, et qui decretum de eorum oligarchia scripserat, *Vesp.* 157.
- Δρακοντιδῆς τὰ πρὸς ποδῶν dicitur Cecrops in draconem desinens, *Vesp.* 438.
- Dracyllus (nomen Acharnensis), *Ach.* 612.
- Drama: ejus descriptio, *Prolog.* X, b, 97—106. Dramata muliebria, in quibus chorus mulierum; virilia, in quibus virorum, *Thesm.* 151; virilia, 154.
- Dramata, duæ fabulæ Aristophanis: v. fr. 260—282, p. 481 sqq. Dramata aut Centaurus, fr. 260—270. Dramata aut Niobus, fr. 271—276.
- Drasippides (debebat Apodrasippides, [quod suo loco inserendum]) fictum nomen, *Vesp.* 185.
- Dryope, urbs Doridis, not. in *Pl.* 385.
- Durius equus, Trojanus ille, cujus imitationem æneam in adia dedicavit Chæredemus, *Av.* 1128, cum nota Dymas, Dymenenses, not. in *Pl.* 385.

E.

- Ecbatana, urbs Persica, *Ach.* 64, 613, *Eq.* 1089, *Vesp.* 1143 sq., *sch.* *Av.* 277. Erat regia Persarum regis, qui per hiemem ibi degebat, *Eq.* 1089.
- Ecclesia κυρία, *Ach.* 19. Erant Athenis tres per mensam κυρία ἐκκλησίαι, re urgente præter ordinem vocabantur πρόσκλητοι, σύγκλητοι: v. *ibi schol. et notas.* Tardi in ecclesiam cogeantur fune rubrica (μύλη) tincto; rubro sic infecti multam pendebant; viæ alio quam in pnycem ducentes cratibus occludebantur; merces de foro auferbantur, ne circa eas commoratio fieret, *Ach.* 22. Locus ecclesiæ et sedilia lustrabantur circumlato et immolato porco, *ib.* 44. Ecclesia solvebatur εὐσημία, ut quando pluvia cadebat, *ib.* 171. Adde *Concio.*
- Ecclesiazusæ (Concionatrices) in fabula sic inscripta virorum habitu barbisque assutis de nocte conveniunt, domi relictis viris, et instituuntur a Praxagora quomodo agere debeant in concione ut fallant viros, 30—189. Admirantur orationem Praxagoræ, iterumque monitæ de simulatione, in pnycem abeunt, 241—284, canticum senile rusticum canentes, in quo mercedem ecclesiasticam indignam republica notant, 285—310. Quæ in concione evenerint narrantur 383—464. Redeunt ex concione, viros evitantes, 478—503, admirantes Praxagoram, 514—516. Quam hortantur ut faustum populo consilium, quo valde egeat respublica, sollerter exponat, 571—582. Ad cœnam festinant cum facibus, 1149—1153, judicium (in poetarum certamine) favorem prius expetentes, 1154—1162, et parta victoria semichoriis saltantes, 1163—1182. Adde Praxagora.
- Ἐκκύκλημα in scena qualis machina, *Ach.* 408.
- Ἐκχειρία erat cum Lacedæmonii dum Pax agebatur, *Pac.* 908.
- Echecrates juvenis, fatidicæ virginis, quæ Delphis oracula edebat, amore correptus, not. *Pl.* 9.
- Echidna centiceps, *Ran.* 473.
- Echinus, vas æneum vel fictile, in quo diæteta testimonia ab se collecta reponebant et signatum iudicibus tradebant, si arbitrium a partibus reprobabatur, *Vesp.* 1436.
- Echinus sinus, portus pone Echimum, est Lacedæmoniorum, *Lys.* 1169.

- Echo : ejus partes ex Anaromeda fabula sua expressas agit Euripides in *Thesmophoriazasis*, 1056—1097. Echo καχοστένιακτον in *Andromeda* introduxerat Euripides, quem imitatus est Ptolemæus Philopator in *Adonide* tragædia, *Thesm.* 1059.
- Ecpphantides cognomine Capnias erat, *Vesp.* 151.
- Edolus, lochus Lacedæmoniorum, *Lys.* 453.
- Eidothea Homero, quæ aliis Theonoe, *Thesm.* 897.
- Einodia, Euripides in *Bellerophonte*, *Vesp.* 757.
- Eiresia, Eiresione. Vide Ires—.
- Ejuration, ἐπωμοσία vel ὑπομοσία, explicatur *Pl.* 725.
- Elaphium, in *Thesmophoriazasis* meretricula, quam adducit Euripides lenæ specie indutus ad fallendum Scytham, 1172 sqq.
- Electra in *Choephoris* Æschyli ex cincinno cognoscit fratris Orestis adventum, *Nub.* 534 sqq.
- Electrum Homerus novit, non ἔλεον, *Nub.* 768.
- Elei ex oliva καλλιστεράνω decerpunt coronas victorum athletarum in ludis Olympiis, *Pl.* 586. Ab Eleis Phidias, posita statua Jovis Olympii, occiditur archonte Pythodoro, ut materiei ipsi commissæ partem furatus, *Pac.* 605. Elei non participes erant induciarum in quinquaginta annos Alceæ archonte pactarum, *Pac.* 466.
- Eleon Bootiæ : ex ea urbe Bacis antiquissimus, *Pac.* 1071, *Av.* 962.
- Eleus Lepreus, vulgo τὸ Λέπρεον, *Av.* 149.
- Eleusinia. Iis canephora umbella teguntur ob solis ardorem, *Av.* 1508 coll. 1551. Eleusiniis ἐτελοῦντο fabulæ Æschyli, *Ran.* 886. Eleusinia vulgata ab impio dithyramborum poeta Aristagora Melio, *Nub.* 830.
- Eleusinium, quo deducebatur pompa Panathenaica, *Eq.* 566.
- Eleusinius pago Æschylus, *Ran.* 886.
- Eleusis, ubi rupes Agelastus, est Cereri et Proserpinæ sacra, *Eq.* 785, quarum ibi mysteria celebrantur, *Nub.* 302, *Pl.* 845. Eo ex urbe vehebant mysteria in asinis, *Ran.* 159. Carpentis eo vehuntur mulieres ad magna mysteria, *Pl.* 1014. Eleusinem ducitur pompa Bacchi ex Ceramico, *Ran.* 395, 399, 401. Templum Bacchi Eleusine, *ib.* 343. Eleusis a Cleomene ex arce Athenarum dimisso occupata, auxiliante parte Atheniensium, qui postea morte et bonorum publicatione multati sunt, *Lys.* 274. Ex Eleusi pulvis coortus boni ominis ante pugnam Salaminiam, parantibus Cerere et Proserpina, *Nub.* 303.
- Eleutheræ, Bootiæ oppidum, unde Bacchi cultus in Atticam venit, *Ach.* 243.
- Elymnum, locus Eubææ; secundum alios templum prope Eubæam; Sophocles memorat petras Elymniis, et νυμφικὸν Ἐλύμνιον, ubi Juppiter fertur cum Junone congressurus esse, *Pac.* 1126.
- Empedo, antiquum nomen fontis Clepsydreæ in Attica, *Vesp.* 857, *Lys.* 913.
- Empusa in omnes species se vertit, facie cornuante, cruribus altero æreo, stercoreo altero, *Ran.* 289—294, 305. Spectrum demoniacum ab Hecate inmissum miseris; meridie conspici putant quando inferiæ fiunt. Eandem esse atque Hecaten efficiunt ex versu *Tagenistarum*, *fr.* 426. Nonnulli dicunt uno pede esse, unde nomen quasi ἐνίποδος, 293. Alii asini crus habere dicunt, unde vocatam quibusdam ὀνόκωλον, 294. Empusa, demon, etiam ὀνοσελὴς dicta, saniosis pustulis tumens, *Eccl.* 1057 sq.
- Encladus gigas, a Minerva occisus, in ejus pepto acupictus, *Eq.* 566.
- Enchelenses, Ἐγγελαῖς, gens Bootiæ, secundum Helianicum, *Lys.* 36.
- Ἐγκύκλιος παιδεία quid, *Eq.* 189.
- Endixis, ἐνδείξις, contra eos qui publica bona vendebant, introducta ab Undecimviris, *Vesp.* 1108.
- Endymion secundum nonnullos lunæ περιόδος invenit, *Nub.* 398 in nota.
- Enoplius rhythmus, *Nub.* 651 et schol.
- Enyalius, filius Martis et Enyās, aliis Saturni et Rheæ; aliis idem qui Mars, ut Alcmani, qui tamen alibi diversum in modum, *Pac.* 457.
- Enyo : ejus et Martis filius Enyalius, *Pac.* 457.
- Eous, lyricum carmen, Ionis Chii, *Pac.* 835. Eoum sidus, *ib.* 837.
- Epaninondas Thebanus egregie cultus ἐγγυλίω παιδεία, *Eq.* 189.
- Epanadiplosis, ἐπαναδίπλωσις, figura rhetorica, *Nub.* 266, *Pac.* 1.
- Ephesus in Lydia, cujus ædem auream tenet Diana, *Nub.* 599. Ephesum non vastabant Persæ, quia Dianam putabant esse Lunam ab ipsis cultam, *Pac.* 410. Ephesi Lacones vulpecule, domi leones, *Pac.* 1189. Artemisia Ephesia, *Lys.* 675.
- Ephialtes, proditor Græcorum Thermopylis, *Eq.* 55. Ephialtes; de eo locus Phrygichi, *Vesp.* 1348.
- Ephudion senex et canus, sed robustus pancratiō certavit cum Asconda, *Vesp.* 1190—1195, juniore quam ipse, Olympiis, eumque vincit, 1382—1385 : res et personæ fictæ, nisi intelligendus Ephudion Mavalius olympionica ol. 79, schol. 1190.
- Epiale, daemon, *Vesp.* 1038.
- Epicaste, mater Agamedis ex Apolline, secundum Characem uxor Agamedis et mater ex eo Cercyonis, *Nub.* 508.
- Epicechodós, Ἐπιεχοδός (Qui adcaavit), fictum nomen, *Av.* 68.
- Epicharmus, olymp. 73; ejus merita, ingenium, fabularum numerus, *Prol. III.* 19—23. In Scironæ fabula φορμὸν loquentem introducit, *Pac.* 185.
- Epicrates herbam magnam alebat, quare ἀναξὺς ὑπὲρ σαρκεφόρος dictus a Platone; orator et demagogus, *Eccl.* 71.
- Epicurus (homo contemptus), *Eccl.* 644.
- Epidauros, urbs Laconicæ (Lacedæmoniis obnoxia), *Ran.* 364.
- Epigenes juvenis, *Eccl.* 931.
- Epigonus vel inter mulieres magis mulier esse videtur, homo mollissimus, *Eccl.* 167 sq.
- Ἐπιγνῖα (epulae a chorago victore præbitæ), *fr.* 379.
- Epirrhema cur vocata pars parabæos, *Nub.* 575; quid in eo fiat, *Ran.* 354.
- Epirus, *Eq.* 78.
- Ἐπιστάτης : ejus munus in concione, *Pac.* 665, *Thesm.* 373.
- Epistola. De γράφειν in capite epistolarum, quo primus usus esse Cleo fertur, librum singularem scripsit Dionysius, *Pl.* 322.
- Eponymi heroes pagorum et tribuum Atheniensium : eos recensuit Polemo, *Av.* 645.
- Epops, Upupa, avis plumis densa, tribus cristis, *Av.* 94. Tereus olim inter homines, in avem mutatus, in Avibus a Pisthætero et Euelpide quaeritur ut indicet ipsis urbem otio et mollibus deliciis commodam, 15 sqq. Ejus vitæ rationem describit Trochilus famulus, 72—84. Ipse prodit eo habitu, quo Sophocles in tragædia eum induerat, et urbes quas satis beatas viderat non probantibus advenis Atheniensibus, avium vitam eis describit : quare quum novum consilium condendæ

- avium urbis subnatum esset Pisthetaero et ipsi persuaderetur, 92—195, aves, quas græce intelligere didicerat, Lusciniæ uxor is lenociniis, in concionem convocat, 199—262, et advenientes quæ sint hospitibus explicat, 271 sqq.: in quibus est etiam alius Epops valde vilis, non Sophoclis, ut ipse, sed Philoclis *tragici*, 280 sqq. Avibus hostiliter advenas invadentibus persuadet esse illos populares sibi, amicos, dexterrimos, a quibus utilissima discere possent; et audientiam Atheniensibus ægre parat, 311—438; deinde Pisthetaero orationem adjuvat, 477—610; monstrat quomodo alis instrui possint advenæ, quos prandio excipit, dum Procne nxor ab ipso evocata cantibus chorum oblectat, 638—675. Adest sacrificio quo nomen urbi novæ ponitur, et custodia ejus constituitur, 809—835.
- Epopta esse, ἐποπτεῖσθαι, continebat anno post initiationem in mysteria, *Ran.* 745 et not. Adde Mysteria.
- Equestres cursus antiquo ritu instituti posterioribus diebus festorum certaminum, ut *Apaturiorum*, *Pac.* 899, 901.
- Equites mille, classis civium Atheniensium, exosi Cleonem, *Eq.* 225 sqq., sch. 226. Prius erant 600, postea 1200, *Eq.* 627. Equites Cleonem reddere cogunt quinque talenta, quibus se ab insularis corrumpi passus erat, *Ach.* 6, 7. Equites video (de re admiranda), *Ran.* 653.
- Equites, *Aristophanis fabula egregia, Lenæis Stratocele archonte* (Ol. 88, 4) in scenam data ab *Aristophane ipso, qui vicil, Arg. Eq. II. Est primum drama Aristophanis in didascaliiis, Vesp.* 1030. In ea Equites, a Demosthene advocati, prodeunt Cleonem cum multis criminibus persequentes, 247—277. Nova crimina in Cleonem et pessimam ejus administrationem reipublice jaciunt, 304 sqq., gaudentque eum ab impuriore dejectum iri, 328 sqq. Incitant Agoracritum ut eum adoriatur, 333 sq. Quanquam intelligentes Agoracritum impudente Cleone esse impudentiorem et confidentiorem, vota pro eo faciunt Cleonis injusta lucra execrantes, 384—408. Incitant et admirantur Agoracritum, qui Cleonem verberat, 453 sqq. Cleone ipsorum conjurationem in senatu delaturo, exstimulant Agoracritum alio et exhortationibus, ut insequatur eum et in senatu graviter invadat, 482—502. Deum suum Neptunum splendide hymno advocant, 541—564. Laudes bellicæ strenuitatis veterum Atheniensium; vituperatio suæ ætatis ducum, honores et præmia ante pugnam poscentium, 565—580. Palladem Urbis præsidem et Victoriæ hymno advocant, 581—594. Equorum suorum virtutem bellicam in mari plane singularem prædicant, 595—610. Lætantur de victoria Agoracriti, 616—623, quod sceleratum superaverit sceleratior, et auxilium suum ei promittunt, adveniente Cleone, 683—690. Agoracritum in concione cum Cleone certare jussum, uter Populum magis amet, enixe exhortantur, 756—762, 836—842. Cleonem devotent; puerum unam Δωριστι s. δωροδοκιστι harmoniam potuisse addiscere, 973—996. Præclarum imperium gratulantur Populo, sed mobilem esse et adulatoribus obnoxium monent, 1111—1120; mactandos esse furaces præsides, ut piaculares publicos, 1131—1140. Victores canere dulcissimum esse, nec sponte lacessere Lysistratum nec Thumantin domo carentem, 1263—1273. Sed maledictis lacessunt notissimi Arignoti fratrem ignobilem Ariphradem, turpissimis libidinibus coopertum, 1274—1289; de Cleonymo divitum bona comedente jocantur, 1290—1299; et improbissimum vappam Hyperbolom notant, quem triremes ad expeditionem in Chalcedonem postulate summa vi respuant, 1300—1315. Maxima lætitia salutant Populum recoctum et Marathonio splendori redditum, 1319 sq., 1329 sq. — Quid in hac fabula ausus fuerit et quo successu exponit poeta *Vesp.* 1021—1036.
- Equus. Equorum species variæ, *fr.* 136, 136, 137. *Equos alere Athenis sumptuosissimum, Nub.* 12, 243. *Equorum (Equitum) probatio usque ad vesperam ducebatur Athenis, Ach.* 1165. Equi certatores dicti ἀγρογάροι, *fr.* 574. Equus albus, cur a mulieribus immoletur, conjecturæ, *Lys.* 191 sq. Adde de notis quas equis inurebant, *Coppatias, Samphoras. Equus æneus in arce Athenarum dedicatus, ad similitudinem equi Trojani, v. Durius.*
- Eranus, ἔρανος, donum in publicum datum, quod qui non dedisset, habebatur ἄτιμος, *Ach.* 615. Eranus avitus Atheniensium ex Persarum bello, *Lys.* 651.
- Erasinides classi præfectus ad Arginusam, capitis damnatus et occisus; secundum Demetrium etiam furti accusatus pecuniarum in Hellesponto, *Ran.* 1196.
- Eratosthenes, bibliothecæ Alexandrinæ custos positus a Ptolemæo Philadelpho, *Prot. IX, a, 27, p. XIX; X, a, 26. Eratosthenis commorationem Athenis narrat Poles, Av.* 11.
- Erebus in principio erat, in cujus infinito gremio Nox ovum peperit, unde *Amor, Av.* 693 sqq., 691. Erebus peperit aerem nubilum, *Av.* 1194.
- Erechtheus, *Eq.* 1022, *fr.* 22. *Creusa pater, Nub.* 1468. *Erechthei sacerdos umbellam albam, σκῆπτρον, fert Sciris festo, Eccl.* 18. — Erechtheus (non est Aristophanis fabula), *p.* 446, a.
- Erechthida (Atheniensis), *Eq.* 1015, 1030.
- Eretria, *Nub.* 46. *Eretrienses in Eubæa ab Atheniensibus sub Pericle obsessi, ib.* 213. *Ob luxuriam notantur, ib.* 48. *Eretriensis dialectus, ib.* 46, 48.
- Ergasion, nomen agricolæ, *Vesp.* 1201.
- Erginus, pater Agamedis, *Nub.* 508.
- Erichthonius: ab eo deducitur mos quo θελλοδὸς gestant senes in pompa Panathenaica, secundum Philochorum, *Vesp.* 544.
- Ericusa, ab ἐρείχαις dicta, *Pl.* 586.
- Eriyres. Vide Furia.
- Eriole (lusus in eo verbo), *Vesp.* 1148.
- Eriunus Mercurius, *Ran.* 1144.
- Ersa, Cecropis filia; ei pompa virginum fiebat, *Lys.* 641. Adde Hersa.
- Erythræ. Erythrarum Ionice promontorium, in quo arena στενωπή, *Ran.* 712.
- Erythræa Sibylla, *Av.* 962, *Eq.* 61. Erythræum mare, *Eq.* 1088.
- Eryxis Philoxeni perstringitur ut deformis et morosus, secundum alium schol. ut κτηνοβότης, *Ran.* 934.
- Euæon, in Ecclesiastis dexterrimus orator, nudus, quanquam dicebat se habere pallium, orationem habet maxime popularem, 408—421.
- Eucæus (Evius? Eusius? v. not.) vocatus Bacchus, *Av.* 875.
- Euangelus, pater Chæredemi, *Av.* 1128.
- Euathlus, orator malus, loquax, τοξότης, εὐρύπρωκτος, *Ach.* 710, *Holc. fr.* 362; orator sycophanta sepe a Comicis memoratus, *Vesp.* 592.
- Eubœa, longa, quare Macris dicta, ab Atheniensibus duce Pericle prostrata et magnis tributis onerata, ejectis Hestiviensibus, quorum regionem ipsi Athenienses occupabant, victisque Abantibus, *Nub.* 211—213. Eubœam civibus promittebant demagogi, *Vesp.* 715, in quam anno ante Vespas actas expeditionem

fecerant, archonte Isarcho, 718. *Euboenses Paci non favent*, Pac. 1048. *Memoratur Eubæa sch. Pac. 1126, et Chalcidenses in ea, Eq. 237.*

Eubule, nomen muliebri fictum a consulendo, *Thesm.* 808.

Eubulus demagogus, *Eq.* 149.

Eucharides, allii mercator, *Vesp.* 680.

Euclides archon, *Vesp.* 240.

Euclides archon, *Eq.* 237.

Euclides: eo rem moderante decretum oblivionis perlatum, *Pl.* 1146.

Euclides de comædia scripsit, *Prol. IX, a, 97, p. XIX.*

Eucrates, κρηθισπώλης, στυππαῖς, *fr.* 540; στυππεισιπώλης, ejus reipublice Atheniensis administratio tangitur *Eq.* 129. Eucrates fugit ad furfures: nam molas habuisse videtur et μλωνάχης fuisse, *Eq.* 254. (Eucrates hispidus dictus) Melitensis caper, *Senect.*, *fr.* 193.

Eucrates, dux Atheniensis, qui notatur ut facilis ad corrumpendum, proditor, peregrinus; quare milites in Thracia dicuntur observare Eucratem, *Lys.* 103.

Eudamus, philosophus, vendebat anulos magice consecratos, φαρμακίτας, contra daemones, serpentes, etc. *Pl.* 884.

Eudoxus. Eudoxi opus, de lyra, poeta inc. in *Av.* 11.

Euelpides (persona ficta), civis Atheniensis ex demo Crio, *Av.* 645, comes Pisthetæri in *Avibus* 1—847. Vide Pisthetærus.

Euergides, senex iudex in *Vespis* 234.

Eumenides, σεμναὶ θεαί: templa Eumenidum erant asyla, *Thesm.* 224. Vide Furia.

Eumolpus, pater Musæi ex Luna, *Ran.* 1033.

Eunomides, pater Phrynichi comici, *Ran.* 14.

Euopas, daemon, *Vesp.* 1038.

Euphemius, adulator abjectissimus, *Vesp.* 599.

Euphorides, nomen senis Acharnensis, in *Ach.* 612.

Eupolis Atheniensis docebat Apollodoro archonte; ejus ingenium et fabularum numerus, *Prol. III, 43—46.* Ejus χαρακτήρ exponitur *Prol. II, 11—18.* Eupolis ut pannosus in scenam ducens perstringitur *Pac.* 740. Idem exhibuit Herculem famelicum, Bacchum meticulosum, Jovem adulterum, servos vapulantes, *ib.* 741. Idem calvos in comædiis irrisit, *Nub.* 540; senem verberantem etc. in *Prospaltis* induxit, 541 sq. Scripsit Maricam in *Hyperbolum*, *Ran.* 570, quem cum matre ejus in ea fabula perstrinxit, *Pl.* 1037 et *not.*, post mortem Cleonis eam docens, *Nub.* 591. Eupolis in Marica Equites Aristophanis expressit, mutatis et additis quibusdam, *Nub.* 553—556; contra in *Baptis* dixit se Equites simul cum Aristophane fecisse, 554, glorians se ξυμποιεῖσαι τῷ φαλακρῷ (cum Aristophane): et ipsius esse nonnulli putant versus *Eq.* 1288 sqq., ad *Eq.* 1291. Et Eupolidis dicta ab Aristophane pro suis venditari dixerat *Cratinus*, *Eq.* 531. In eodem Marica Eupolis anum temulentam, cordacem saltantem induxit, a Phrynicho sumptam, matrem *Hyperboli*, *Nub.* 555 sq. In *Autolyco* objecit Aristophani ambitiosam palestrarum frequentationem post victoriam, *Vesp.* 1025. Contra Eupolis tangitur ab Aristophane *Pac.* 762 sq., ut adolescentes in palestris ambiens et ad amorem sollicitans. Eupolis Socratem paucis verbis vehementer perstrinxit, *Nub.* 96. Multa apud eum σεστραμωμένα, *Eq.* 941. Eupolis (singitur) mari immersus ab Alcibiade, quem *Baptis* suis in scena traduxerit, *Prol. I, 25; Prol. IX, a, 51—64, p. XIX.* Euripides filius rusticæ divæ, *Ran.* 840; nam mater ejus

scandicem, olerum agrestium speciem, et olera vendebat, *Ach.* 478, *Thesm.* 387, *sch. Eq.* 19, *Clito* nomine, *Thesm.* 1, 19, *Ach.* 457, 469, *al.* Quare ignobile genus ejus tangit *Æschylus Ran.* 947. Ejus uxor Chærine s. Chærine (*v. not.*), *Thesm.* 1. Fatetur Aristophanes se rotundo ejus ore uti, sed sensus minus forenses producere, *fr.* 397. Κομφεραπικῶς, *Eq.* 18.

Euripides στρεψιμαλλός τὴν τέχνην, *fr.* 542; πανούργος, *Ran.* 80, *sch. Thesm.* 93. Plurimis σοφώτατος, *Nub.* 1377 sq. In tragædiis persuasit viris non esse deos, *Thesm.* 450 sq. Utpote Socraticus nova dæmonia finxit, *Ran.* 889. In *Acharnensibus* Euripidem adit Dicaeopolis et ab eo mendici miserimi instrumenta accipit, *Ach.* 394—484 (in qua ῥήσει: tota Euripidis studium misericordiam commovendi non animi doloribus, sed externo habitu fœdæ miseræ indice salse perstringitur). Euripides claudos facere in tragædiis amat, ut *Bellerophontem* (quod v.) et *Philoctetem*, *Pac.* 147. Forensium oratiuncularum poeta, quem non amari a Pace, *Pac.* 532—534. Eutripidem iterum traducere non vult Aristophanes, traductum in *Acharnensibus* et *Proagone*, *Vesp.* 61. Genealogie in prologis ejus videntur *Ach.* 47—51. Notatur quod nonnunquam personis sermones ipsi non convenientes tribuat, *Ran.* 949. Sæpe chororum aliena ab argumento fabulæ canentem et injuriis prope faventem introducit, velut in *Phanissis*, *Ach.* 443. Euripides ab Cephisophonte sodali adjutus in *μελοποιῖα*, *fr.* 231, b. Sapientissimus, qui impudentiam mulierum perspexerit, *Lys.* 368 sq. Ei invise erant mulieres, *Lys.* 283 et *sch.* Quare Penelopen, feminam castam, non fecit, *Thesm.* 547 sqq. In *Thesmophoriazasis* Euripides cum multis ambagibus dialecticis socerum suum Mnesilochum ducit ad domum Agathonis, 1—38. Is dum prodeat, socero narrat mulieres hac ipsa die tertia Thesmophoriorum judicium de ipso habituras, ut morte luat convicia in tragædiis usque in eas conjecta; velle igitur ut Agatho muliebri stolæ indutus quasi mulier verba pro ipso faciat, 71—95. Agathonem precibus adit; sed hic cum irrisione rem repudiat, 177—208. Quare Mnesilochum, qui se ei tradit, Agathonis novacula et indumentis muliebribus exornat ut mulierem, et abit signo concionis in Thesmophorio apparente, 213—279. Mnesilochus deprehensus et ut Helena in fabula Euripidis ad Nili fluente querente, advenit Euripides Menelaum agens, ut eum eripiat; sed accedente prytane fugere cogitur, novas machinas promittens, 871—927. Asseri strictus Mnesilochus ubi Andromedam imitatur, iterum advenit Euripides Persei partes agens, 1015—1025, deinde Echūs ex sua tragædia *Andromeda*, 1056—1097, iterum Persei, sed Scythia rudis custos Mnesilochi poetice fraudibus decipi non potest, 1098—1133. Quare Thesmophoriazasis pacem offert, se non unquam ipsas convicio læsurum promittens; oblatam accipiunt mulieres; ab Scythia ipse auferat socerum, 1160—1171. Quare eum accedit ut anus lena, cum meretricula et tibicine; meretricula dum operam dat Scythia, invocato Mercurio Mnesilochum solvit Euripides, et aufugiunt, 1172—1209.—Euripidis locus ex *Æolo*, in quo frater subagitat sororem uterinam, *Canachen Macareus*, *Nub.* 1371 sq. Vide Auge. Ejus tragædiæ nondum doctæ *Andromeda* et *Phanissæ* respici ab *Comico* videbantur *Asclepiadæ* in *Av.* 348, 423. *Archelai fabulæ initium* Euripides fortasse mutavit postea, *Ran.* 1206. Ejus *Hyppipyle*, *Phanissæ*, *Antiope paullo ante Ranas doctæ*, *Ran.* 53. *V. Andromeda.* Ejus *Ino*, *Vesp.* 1414. Ejus *Orestes* ab Hegelochō histrione actus, *Ran.* 303. *Ele-*

etra dicta fabula Orestes, *ibid.* et not. Pl. 639. Orestes et Alcestis sunt satyrica dramata, *Prol. IX, a, 76, p. XIX, schol. p. XXIV.* Ejus Sylei satyrici argumentum, *ib.* 78—90. Palamedes ejus non multo tempore ante Aves docta, *Av. 842.* Vide Palamedes, Minos, Oeneus. Euripides quomodo Telephum in scena exhibuerit, *Nub. 922.* Ex Telepho vituperatam aleatorum scenam exemit, *Ran. 1400 cum not.* Ejus Theseus, *Vesp. 312.* Troades septem annis post Vespas editæ, *Vesp. 1326.* Euripidis et Sophoclis συνεπιπτώσεις, vel alius de caussis alterius versus alteri tributi, *Thesm. 21, Her., fr. 289.* Euripides sexto anno post hanc fabulam moritur, *Thesm. 190.* In Ranis (mortuo eo doctis) Euripides quum primum ad inferos descendit, grassatoribus, crumenisecis, patricidis, parietum perforatoribus artem suam vehementer probavit; qua re elatus optimi poetæ solium, ab Æschilo occupatum, affectabat, 771—778. Hinc res ad iudicium devenit, in quo Bacchus iudex constituitur, 801 *sqq.* Percedit Euripides, potiore se dicens Æschilo feros mores in carminibus fingenti et præstigiatore, et examen flagitat, 830—864. Ut deos invocat Ætherem, linguam, intelligentiam, acumen, 892—894; deinde ostentationem et vanam jactantiam Æschyli demonstrat, quæ aliis est magnificentia et sublimitas, 907—938; se vero artem, quam turgentem acceperit, attenuasse versuculis, doctis nugis, nutriisse monodiis, omnes personas populariter loqui sivisse, mentis subtilitatem et res domesticas introduxisse, ut cuiuscunque sit utilis et omnes de eo iudicare possint, 939—979. At Æschylus probat illum reges mendicos, scelera mulierum, loquacitatem, argutias in scena exhibendo rempublicam prorsus pessum dedisse, 1043—1098. Hinc Euripides prologos Æschyli examinaturus Orestem (Choephororum) initium per singula vituperat, 1119—1174. Inde suos multos recitat, quos omnes pari subjecta clausula ridicula ipsis initiis Æschylus perdit, 1177—1247. Ad cantica converti jussus Euripides Æschyli μελῶν frustra disjecta in unum jungens risui exponit, 1248—1297. Euripidea, quæ undecunque ex vilibus cantilenis collecta dicit, et monodias Æschylus imitatione exprimit, modos faciente vetula testulis crepitantibus, 1298—1363. Poetis ad lancem adductis, Euripidei versus multo leviores veniuntur Æschyleis, 1378—1410. Bacchus Euripidem sapientem iudicat, at Æschilo se delectari; deinde quaerit ex poetis quid de Alcibiade iudicent, qui civitatem male habeat; quæ ratio servandæ civitatis ineunda sit; sophisticas nugas respondet Euripides, 1411—1453; iudicaturum Bacchum memorem esse jubet deorum per quos se reducturum esse juraverit; neglectus et convicians, suis ipsius versibus redarguitur, 1469—1478. Ne vel invitus in sede sua sedeat, abiens monet Æschylus, 1520 *sqq.*—*Euripidis filius post mortem patris ὁμωνύμως (ita legendum, non ὁμώνυμος) docuit in urbanis Dionysiis Iphigeniam Aulidensem, Alcæonem, Bacchas. Ex didascalii, Ran. 67.* (Locos infinitos, in quibus Euripides perstringitur, habes in *Indice auctorum.*) Euripides excogitavit quadragesimam ex singulorum opibus reipublicæ conferendam, quo confierent quingenta talenta; primum laudibus evecus, deinde ab iterum considerantibus vituperatus, *Eccl. 823—829.* Euripides dictus accusator Philocleonis *Vesp. 1415—1442.* Euripus, *Eq. 561.* Eurotas: ad eum ludunt Tyndaridæ, *Lys. 1301,* et curus puellarum Lacænarum fiunt, 1308—1313. Eurybatus proditor, *fr. 233.*

Eurybatus Juppiter, *Dædal., fr. 233.* Vide Juppiter. Eurycles vates ἐγγαστήριμθος: hinc ejusmodi vates omnes Εὐρυκλείδαι dicti, *Vesp. 1019.* Euryclidæ. Vide Eurycles. Eurylochus Thessalus. quem Lais amavit, *Pl. 179 et not.* Eurynome et Ophion, vetustissimi dii, *Nub. 247.* Eurystheus, *Ran. Arg. 111.* Post mortem Herculis persequitur Heraclidas, *Pl. 385.* Ejus expeditio adversus Athenienses, *Eq. 1151.* Ejus corpus conditum in promontorio Gargettio tribus Ægeidis, *Thesm. 898.* Eurytus, Actoris filius: ad eum Phthiam confugit Peleus post necem Phoci fratris et ab eo expiatur; deinde in venatione apri Calydonii Peleus invitus occidit Eurytum, *Nub. 1063.* Eurytus de sagittandi arte cum Apolline certavit, *Ran. Arg. IV.* Eusus. Vide Euxus. Euthydemus archon, *Ach. Arg. I.* Euthymenes archon (*Ol. 85, 4*), sub quo legati ad regem Persarum missi (finguntur) et redeuntes duodecimo anno post, quo diutius fruerentur duarum drachmarum mercede diurna, *Ach. 67.* Sub eodem archonte abrogabatur ψήφισμα περί τοῦ μὴ κομφοδεῖν, *ibid.* Εὐθύναι Archontum in iudicio imitatione exprimuntur *Vesp. 963 sqq.* Εὐθύνης centum minæ (solvendæ ex εὐθύνης actione), *Pac. 347.* Evius, *Thesm. 990, 993.* Excestides a Comicis perstringitur ut peregrinus, de quo loci scriptorum, *Av. 11.* Erat citharodus, viceerat Pythiis, Carneis et bis Panathenæis, *ib.* Excestides servus et Car, sæpe a Comicis notatus, *Av. 763; barbarus, ib. 1527.* Exilium. Ejus et ostracismi differentia, *Vesp. 947.* Expeditio. Expeditionis maritimæ apparatus Athenis fieri solitus describitur *Ach. 544—554.* In expeditionem profecturi trium dierum commeatum habere jubebantur, *Pac. 312.* Duces in bellum exeuntes tot dierum quot duratura esset expeditio commeatum ferre milites jubebant, trium modo dierum commeatum ex ærario publico præbentes, *ibid.* Exponere infantes. Vide Infantes. Exportatio rerum ad naves utilium vetita, *Ran. 362—364.* Exulum reditus a τοῖς κυρίοις concedendus, *Ran. 1168.*

F.

Faba. Fabas rodens, *i. e. judicans, Lys. 537.* Nam fabis pro calculis utebantur iudices Atheniensium, *Eq. 41.* Vide Lupini. Fabula (Æsopica), *Vesp. 1182, 1185.* Vide Æsopus, Sybariticus. Faces ex vitium sarmentis, *Lys. 308 et sch., fr. 341.* Faces jam a Philyllio in scena comica productas testatur Strattis, *Pl. 1194.* Fæx. Fæce peruncti ora comici actores, *Nub. 296.* Fatidicus, χρησμολόγος, in Avibus oracula ficta de nova urbe Nubicuculia blaterans, irrisus et verberatus abigitur, 959—991. Femina: in libellis judicialibus earum nominibus addebatur καὶ ὁ κύριος (maritus), *Eq. 969.* Adde Mulieres. [Festa: Ἀθηστῆρια, *Ach. 960.* Ἀποτοῦρα, *Ran. 810, Ach. 146, Pac. 890.* Ἀσκόλια, *Pl. 1130.* Βουζόνια, *Nub. 981.* Διάσια, *Nub. 407, 890.* Διπόλεια, *Pac. 418.* Θαγγήλια, *Pl. 1055.* Θήσια, *Pl. 627 sq.* Κρόνια, *Nub. 397.* Ἀθήνια, *Eq. 544.* Παύονια, *Ach. 1211.* Παναθήνια, *Nub. 385.* Πυανήσια, *Pl. 1055, Eq. 725.* Σαῖρα, *Eccl.*

- 18, *Thesm.* 841. Στήνιζ, *Thesm.* 841. Σνωτικέσια, *Pac.* 1019 sq. Χόες, *Eq.* 95, *Ach.* 960, 1075. Χύτροι, *Ran.* 220, *Ach.* 1075. *DISO.*]
- Ficulnei ligni fumus omnium acerrimus, *Vesp.* 145 sq. et sch.
- Ficus, malum lignum, *Pl.* 946. Ficus meridie comesae morbum afferunt, *fr.* 76. Ficus διφορος, *Eccl.* 708 et sch. Quomodo et qua causa a ficu nomen sycophantae descenderit, *Eq.* 259, *Pl.* 31, 873.
- Filia επίκληρος, quae nunc μονοκληρονομος, *Vesp.* 581, ubi add. not. Lex de filiabus επίκληρος, *Av.* 1653.
- Filii a patribus ad phratores ducti Apaturis cum ovis victima, *Ran.* 798. *Conf.* Apaturia.
- Flagellum. Vide Corcyra.
- Flammeum, κάλυμμα, mulierum, *Lys.* 530, 532.
- Fœdus. Fœdera tribus modis firmantur, verbis, factis, dextris, *Ach.* 308.
- Fores vermibus corroso ligno obsignatae, *Thesm.* 427.
- Forum. Fori judicialis apparatus recensetur *Eccl.* 675—686. Forum piscarium, *Ran.* 1068. Fori loca ubi ollae et olera venduntur, *Lys.* 557. Forum alliorum, ceparum, *Eupolis,* *Ran.* 1068. Fori tributum pendebatur λογίσταις (ἴμμο ἀγορανόμοις), *Ach.* 896.
- Fraus, Ἀπαιδία, dea παμβασίλεια, *Nub.* 1150.
- Fruentaria porticus, ἀφριτόπωλις, *Eccl.* 686.
- Fulgur. Vide Fulmen.
- Fulmen. Fulminum genera, *Eq.* 696. Fulgura, ἀστεροπαῖ, et fulmen, ἀργή, κεραυνός, distinguuntur *Av.* 1746 sq. Fulmen, alatum Jovis telum: fulmine ex utraque parte alas appingere (? προσφύειν) solent, *Av.* 1714. Ἔθος ταῖς ἀστεροπαῖς πομπύζειν, sch. *Vesp.* 626.
- Fumus. Pace in fumo suspenduntur scuta, gubernacula hieme, *Ach.* 279.
- Fungi in lucernis imbrem praesagunt, *Vesp.* 262 sq. et sch.
- Funis rubrica tinctus: eo Athenienses morantes in concionem compellebantur, *Ach.* 22, *Eccl.* 378.
- Furtivas res quaesituri nudi domos ingrediebantur, *Nub.* 499 et schol.
- Furiae, Ἐρινός, Eumenides et σεμνάς θεάς vocant, ut verum nomen evitent, *Nub.* 265. Furiae, Cocyti circumcursantes canes, *Ran.* 472. Asylum in earum templo, quo confugiebant servi, *Eq.* 1320. Timon Ἐρινός ἀπορρώξ, *Lys.* 811. Furia in tragœdia cum facibus prodit, *Pl.* 423, 425 et sch.
- G.
- Gadira quare dicta Cotinussa insula, *Pl.* 586.
- Galatea nympa, quam amabat Polyphemus; carmen Philoxeni dithyramborum poetæ, *Pl.* 290.
- Galatea, peller Dionysii tyranni, *Pl.* 290.
- Galea sacra (Victoriæ), *Lys.* 751. Galearum σφάκιον quid, *Pac.* 1216.
- Galericulus, κεραλή περιβέτος, quem mulieres sibi imponunt, *Thesm.* 258.
- Galerus: Galeri ex canina pelle, κυνά, ad pluviam arcendam, *Nub.* 268, *Vesp.* 445 et sch.
- Gallus gallinaceus Persicus ales dictus, *Av.* 483—485. Quum prius esset homo famulus Martis, quare in avem mutatus, *Av.* 835. Gallorum pugnae, *Av.* 71, 759, αἰεὶς πλήκτροις instructorum, *ibid.* 1365. Allio dato ad pugnandum excitantur, *Eq.* 494, *Ach.* 165.
- Ganymedes, amatus Jovi, solus mortalis inter deos, *Pac.* 724.
- Gargettus, pagus Ægeidis tribus, in cuius promontorio conditum corpus Eurysthei, *Thesm.* 898. Gargettius, *Ach.* 702, *Vesp.* 947.
- Gela, urbs Siciliae, *Ach.* 606. Εἰς Γέλαν (pro γέλων verborum lusu), *fr. ap. Plutarch. Comp. Aristoph. et Menandri in.*
- Geladas (Ageladas) Argivus, Phidiae discipulus, Herculis signum fecit in templo Melitensi, *Ran.* 501.
- Genetyllis, dea quae generationi praest, quasi Venus Genitrix apud Romanos, *Nub.* 52; dea comes Veneris a gignendo dicta, *Lys.* 2, sch. *Thesm.* 130. Ejus templum, *Lys.* 2. Genetyllides, plurali, dicuntur a nonnullis Dianae comites, Ἐφοροῖ, partum, *Thesm.* 130.
- Georgi (Agricolae), fabula Aristophanis: *v. fr.* 156—177, p. 468 sqq.
- Georgia, Agricultura, Pacis nutrix, celebratur Pace altera, *ap. Stob. Floril. vol. II,* p. 406 ed. Gaisf.
- Gephyra (eadem quae Tanagra), cuius incolae Athenas migrarunt, *Ach.* 709 cum nota.
- Gerastius Neptunus, a Gerasto, promontorio Eubaeae, in quo templa sunt Neptuni, *Eq.* 561.
- Geres perstringitur ut calvus, gloriosus, mollis, ex servo oriundus, *Ach.* 605, 604.
- Geres, homo senex et pauper, *Eccl.* 932.
- Geryones τετράπιδλος per jocum dictus, τρικέφαλος et τρισώματος, quocum Hercules pugnavit, *Ach.* 1082. Geryonae boves ab Hercule abducti, *Pac.* 925, *Av.* 465.
- Gerytades, fabula Aristophanis: *v. fr.* 198—231, p. 473 sqq.
- Gelas, nomen servile, *Ach.* 243.
- Geusistrata, cauponis uxor, *Eccl.* 49.
- Gigantes a diis victi in Phlegrae campo, *Av.* 824 sq.
- Gigantomachiam rideri nonnulli putabant Avibus, *Arg. II.*
- Glamon, γλάμων, nomen proprium secundum Callistratum, *Ran.* 588.
- Glanis, frater Bacidis vatis, nomen fictum de piscis cuiusdam nomine, *Eq.* 1004, 1035, 1097.
- Glaucetes ὄψοράγος, *Pac.* 1008. Glaucetes τὸ κῆτος: perstringitur ut piscium vorax, lurco, *Thesm.* 1033. Ψῆπτα dictus apud Platonem comicum Περικλέα, *Nub.* 109.
- Glaucinus archon, *Ach.* 67.
- Glaucippus archon, *Pl.* 972.
- Glaucus (non est fabula Aristophanis), p. 446, b.
- Glossae ex Homero et ex ἄλλοι Solonis, *Daetal. fr.* 1.
- Glyce, mulier, *Ran.* 1343, 1363. Alia, *Eccl.* 43.
- Gorgasus: Gorgasi filius per jocum dicitur Lamachus ob Gorgonem in clypeo, *Ach.* 1131.
- Gorgias, Philippi pater, perstringitur ut proditor et peregrinus, *Vesp.* 421. Gorgias, orator loquax, barbarus, *Av.* 1701, ubi plurali. Est alius quoque Gorgias, medicus, apud Alceum comicum, *ibid.*
- Gorgo. Gorgonis caput amputatum fert Perseus, *Thesm.* 1101—1103. Gorgonis caput in galea Minervae, *Eq.* 1181. Gorgo in Lamachi scuto, *Ach.* 574, 964, 1095, 1181, sch. *Pac.* 474. Γοργόνιον ἄσπίδος κύκλον, *Ach.* 1124. Gorgo (in clypeo), *Lys.* 560. Plurali Gorgones, pro clypeis, ab insigni in clypeo Lamachi, *Pac.* 561, 810. Gorgones Libya, a Comico Thirasiae dictae a pago Attico ob improbitatem famoso, *Ran.* 477.
- Gorgus, scriba, barbarus, *Thesm.* 1102.
- Græca, *Thesm.* 907, 908.
- Græci pacem inter se composuerant post Eubaeam captam, ante bellum Peloponnesiacum, *Eq.* 1389.
- Græci divisi in bello Peloponnesiaco sibi ipsi faciebant, quod maximo molimine hostes ægre perpetrassent, *Pac.* 108. Græcis irati dii, quod pacem non componunt, *Pac.* 204—219.
- Græcia sapiens, *Av.* 409, in oppositionem barbarorum. Græcia per bellum desolata, *Pac.* 646 sq.

Gratiæ, Χάρτες, *Ach.* 989, *Pac.* 41, *Eccl.* 974. Sunt *Pittho, Aglaia, Thalia. Eas Socrates, olim sculptor lapidarius, in muro sculpserat pone Minervam, Nub.* 773. Gratiæ in Olympo, *Av.* 783, *Olympiæ, fr.* 314, ἀμύροισι, *Av.* 1320. Gratiarum saltationes, *Thesm.* 121. Gratiarum horti, *Av.* 1100. Gratiarum pulcrimarum δαμόματα, ex *Stesichori Oresteæ, Pac.* 796. Gratiis votum sit ad liberandam Pacem, in *Pace* 456. Gratiæ invocantur in *Thesmothoriis, Thesm.* 300. Per Gratiæ jurat *Socrates Nub.* 773.

Gravidæ mulieres decem mensibus uterum ferre dicuntur, quum ferant novem, *Thesm.* 742.

Griphus quid? eorum species septem recenset *Clearchus, Vesp.* 20.

Grues lapides deglutiunt sive potius rostro ferunt, saburræ loco, *Av.* 1136, 1428 sq. In *Ægyptum* migrant, *ib.* 1136. Grus in *Libyam* migrans quid fieri jubeat, *ib.* 710—712.

Grypo-Aquila, γρυπάτος, ænei in scutis, apud *Æschylum, Ran.* 928 sq.

Gryttus ut mollis et cinædus perstringitur; eum delevit *Cleo, Eq.* 877.

Gymnici ludi: iis aliter quam a nudis certari non poterat, lege impediante, *Vesp.* 1195.

Gynæcea accurate clausa et custodita, *Thesm.* 414 sqq.

H.

Hagno *Stiriensis, pater Theramenis vel verus vel adoptivus, Ran.* 541, adoptivus apud *Eupolidem, ibid.* 970.

Halmus: ibi *Thesmothoria, Thesm.* 80.

Halirrhothius, *Neptuni filius, sacras Minervæ oleas excidere purans se ipse occidit, Nub.* 1005.

Halmion, cognomen *Philoclis majoris Tragici, ab acerbitate ἄλμης, Av.* 281.

Harmodius et *Aristogiton tyrannos occiderunt, gladiis in myrti ramis conditis, Lys.* 632, et patriam liberant, *Eq.* 786. Harmodius, carmen convivale, *Ach.* 980, 1093, ubi scolia convivialis de eo, et *Vesp.* 1225 sq., *sch.* 1239. Harmodii μέλος, *fr.* 377. Harmodii statua in foro, *Eccl.* 682. Harmodii prosapia, *Eq.* 786.

Harmonia quid sit, *Eq.* 994. Vide *Doricus, Lydus, Phrygius, etc.*

Ἄρμωσαι *Lacedæmoniorum quinam, Av.* 1022.

Harpyiæ, *Pac.* 811.

Hebe: eam cur *Homerus nectar diis infundere sinxerit, Vesp.* 855.

Hebræi etiam nunc coronamenta habent super mensis, *Pl.* 1054. Hebræici quoque libri in *bibliothecis Alexandrinis, quos græce verti jussit Ptolemæus Philadelphus, Prol. IX, a, 33 sqq., p. XIX.*

Hebrus fluvius *Thraciæ ex Rhodope monte, cui insident olores, Av.* 774.

Hecate, *Jovis filia, cum gemina face invocatur ad furtum detegendum in Ranis 1361—1363. Hecate infera, serpentum spiras quassans, Empusa, Tagen., fr.* 426. Hecate miseris spectrum suum *Empusam immittit; nonnulli Empusam et Hecaten eandem putant, Ran.* 293. Hecate institutum festum ludicrum, *παργύα, Lys.* 700. Hecate divites novilunius vespera in trivio deponunt cibos, quos pauperes accurrentes rapiunt, *Pl.* 594—597. Hecate sacrificium in trivio canis, *fr.* 23. Hecate ζωσφόρον ἀγάλμα canis (secundum *Euripidem, fr.* 535. Hecate signum, *Ran.* 153. Ejus simulacra conspurcata ab aliquo choris dithyrambicis succinente, quod ad *Cinesiam referunt, qui aut re aut malo vel impio carmine Hecaten conspurcarit, Ran.* 366. He-

cate simulacrum consultum a muliere, *Lys.* 64. Adde *Hecateum. Per Hecaten ζωσφόρον mulier jurat Thesm.* 858, per *Hecaten Eccl.* 70, 1097, *Pl.* 764, ubi *schol. proprium mulieribus jusjurandum dicit. Chremylus cum anu colloquens per eam jurat Pl.* 1070. Hecates mysteria in *Samothrace, Pac.* 277. Ejus orgia celebrabantur in *Zerintho antro, cum initiationibus et canum sacrificio, ibid. Hecate eadem quæ Diana Lucifera, Lys.* 443, et *Luna, Pl.* 594: sed alii *diversas faciunt, Ran.* 1356.

Hecateum, sacellum parvum *Hecate, ἐφόρου πάντων καὶ κούροσφόρου, ubique exstruebant Athenienses, Vesp.* 804. Hecatesium, *ibid.*

Hedera *Baccho sarra; ea coronari initiatos quidam falso tradunt, Ran.* 330.

Hegelochus, *tragædiarum histrio, etiam a Platone ut injucunda voce notatus, in agenda Oreste Euripidis v.* 269 pro γαλήν' pronunciavit γαλήν, ridicula sententia: quare perstringitur *Ran.* 303. Sunt qui *poetricam Ἠγέλοχον comminiscuntur, ibid.*

Helena. Ea nuda conspecta abjecit enses *Menelaus: narrat Ibycus, Lesches, Euripides, Lys.* 155 sq., *sch. Vesp.* 714. — Helena, recens fabula *Euripidis, Thesm.* 850, 853. (Sequentia, v. 855—922, ex ea per imitationem comicam expressa.) *Helena Euripidis docebatur una cum Andromeda, Thesm.* 1012.

Helicæa, *Eq.* 897, maximum tribunal *Athenis, ita dictum quia sub divo, Vesp.* 88, 772, *Eq.* 225, *Av.* 109, *Nub.* 863, *Pl.* 1166.

Heliasta, *Av.* 109, *fr.* 18, i. e. *judex in Helicæa, sch. Eq.* 897, *Av.* 109. Erant quingenti, *Vesp.* 88. Heliasticus senex, *Vesp.* 195. Heliasticus obolus, *Nub.* 863. Vide *Merces.*

Heliodorus: ejus errores in historia carminum *Homericorum, Prol. X, a, 42 sqq. coll. pag. XIX, a, 40 sq.*

Heliotropium *Metonis in Pnyce, Av.* 997 cum nota.

Helisson (male in *libris Ilissus*) sexaginta (v. not.) stadiis distans a templo *Olympico fluvius, ad quem oliva καλλιπέτρικος, ex Aristotele, Pl.* 586.

Helle. Vide *Phryxus.*

Hellenica sunt a *Doriensibus, secundum Diemichidam, Vesp.* 875. *Hellenica dialectus, Pl.* 559. V. *Juppiter.*

Hellespontus, πόρος Ἑλλάς ἑρὸς *Pindaro, Vesp.* 306. Ab *Helle dictus, quæ in transgrediendo illo freto ad Abydum de ariete in mare decidit, Nub.* 257. In *Hellesponto pecunias publicas furatus esse accusatur Erasinides, Ran.* 1196.

Helotæ? eorum defectio et bellum, *Lys.* 1144. Helotæ (in *dramate*) coronant *Neptunum, Eq.* 1225 et not.

Hemiolium, v. not. *Hermanni ad sch. Nub.* 651.

Hephestæa: iis ἀγῶν λαμπάδος, *Ran.* 1087. Vide *Vulcanus.*

Heraclea: inde *Simon argentum rapuerat secundum Eupolidem in Urbibus, Nub.* 351.

Heraclidæ supplices *Pamphili, aut pictura, aut tragædia, Pl.* 385. Post mortem *Herculis Heraclide, Alcmene et filia Herculis (Macaria), persequente Eurystheo, supplices erant Atheniensibus, ibid., in Misericordiæ ara considerantes, Eq.* 1151. Cujus res pictura spectabatur *Athenis, quam non Pamphili, sed Apollodori esse dicebant, Pl.* 385.

Hercus *Juppiter; ejus ara cum ollis dedicata, Danaid., fr.* 245.

Hercules, *Jovis filiorum fortissimus, Nub.* 1050. Τετράδε γενitus aliis, non sibi laboravit, *Prol. XIII, 11—14. Hercules, proprius Thebanorum deus, Eq.* 481. Est ἀλεξίκακος, averruncator, *Nub.* 1371, *Ach.* 284,

- Ran. 298, et talis colitur, Pac. 422. (Vide infra de Hercule Melitensi.) Per Herculem viri jurant Vesp. 757, Thesm. 26, etc. Hercules! Eccl. 1068. Hercules γάρρος, Ran. 282. Herculis ira, Vesp. 1030, Pac. 752, quam sibi tribuit poeta ut non parvos, sed potentissimos quosque adortus. Hercules leonina, Ran. 46. Hercules centicipitem Hydram occidit, Pac. 756. Hercules apud Syleum: argumentum dramatis satyrici Euripidei (Sylei), Prol. IX, a, 78—90, p. XIX. Hercules in expeditione Argonautarum ubi ad Cium insulam venit, perdidit Hylam amasiam ab Nymphis raptam, et ex aere audivit hunc versum, qui est Pl. 1127. Ejus pugna cum Geryone, Ach. 1082; cujus boves abductos Larino bubulco alentos tradidit, Pac. 925. Cum Orco depugnans Alcestidi reducendæ, apud Euripidem, Vesp. 1239. Theseum vi abstraxit a saxo cui (in Orco) adhaerebat, Eq. 1368. Occidit Cyncum Martis filium, apud Hesiodum, Ran. 963. Augeæ stabulum purgavit, Pac. 753. In Herculem hymnus Archilochi post eam cerumnam, Av. 1764. Ejusdem hymnus in Herculem et Iolauum, Ach. 1227. Hercules olivam καλλιπέφυκον plantavit Olympiæ, ex Aristotele, Pl. 586. Servat Athamanem, qui in eo erat ut mactaretur ad aram Jovis, Phryxum, qui per illum periisse credebatur, servatum esse nunciavit, Nub. 257. Hercules in Orco canem furatus, Ran. 605. In qua fabula Herculem adit Bacchus descensus ad inferos: in quo ille ridet pellem leoninam crocotæ injectam, clavam cum cothurno; et audito Bacchum Euripidi in lucem reducendo ad inferos abire, quaerit cur non reducat Sophoclem, potiorum Euripide, quid alii tragici agant, et annon jam sint adolescentuli Euripide loquaciores, 38—91. Inde inepta esse dicit quæ Bacchus in Euripide laudat; et interrogatus de via ad inferos qua usus sit Cerberum petens, et de suavibus ejus viæ locis, aliquamdiu ludificatum fratrem docet, et abit, 103—164. Ἡρακλειοῦ ἀναβίαις, ib. 499. — Hercules ut mysteriis initiaretur Athenas venit; cujus causa parva mysteria instituerunt Athenienses, Pl. 845, 1013. In pago Melite parvis mysteriis initiabatur; ibidem templum celeberrimum ejus ἑλεξικέρον, magnæ pestis tempore dedicatum, in quo signum dei fecit Geladas Argivus, Ran. 501. Hercules cum Melite nympa concubuit, ibid. Herculis festum, Ἡράκλεια, apud Diomeos in Attica, dictos a Diomo amasio Herculis. Rhianus dicit, ὅτι Δίωμας Ἡρακλῆος ἐγένετο. Erat etiam templum Herculis in illo pago, Ran. 651. Herculi bos mactatur, Av. 567, ubi voracitas ejus perstringitur, ut Ran. 63, 107, et alibi. Vide sch. Pac. 741. Hercules γαστήρμαχος, fr. 121. Non invenitur alliis vescens, Ran. 555. Hercules coena defraudatus in comædiis, ad risum captandum ob voracitatem ejus, Vesp. 60. In Avibus Hercules cum Neptuno et Triballo deo legatus a diis advenit Nubieuculiam, strangulatur Pistheterum, et præ nimia ira placandus a Neptuno: sed eo ipso tempore Pistheterus delicatas epulas parat, quarum nidor Herculem plane capit; propitiis audit Pistheterum, qui iram insuper ejus excitat demonstrando ex lege Solonis nullum ipsi jus esse in Jovis bona; quare ipse et territus ab eo Triballus omnia facile concedunt Pisthetero: Hercules ad epulas remanet, 1574—1692. — Hercules hospitio excipitur, proverbium de morantibus: nam accipientes edacem heroem morantur, Lys. 928. Hercules pinsentes apud Comicos, Pac. 741. — Herculeæ balnea, calida: nam Vulcanus calidas terra emisit in grabiam Herculis, ut Ibycus narrat; ut Pisander, Minerva Thermo-
- pylis, Nub. 1051. Hercules γῶλος (?) apud Sophronem, Pac. 527. Est pater Thessali, Vesp. 1271, et Macariæ, Eq. 1151, Pl. 385 c. not. — Hercules Prodicus, Nub. 361.
- Hermæ ante portas urceis leguminum positis dedicantur, Pac. 922. Conf. Hermula, Dedicatio.
- Hermion (ex proverbio), fr. 63, ubi vide.
- Hermionenses indicant Cereri raptum filia, Eq. 785.
- Hermionensis Lasus, Av. 1403.
- Hermippus poeta comicus, et Simermon ejus histrio, Nub. 539, 541. Hermippus Hyperbolum traduxit, non comædia in eum peculiariter scripta, sed in ἕξει quadam Ἀριστοπιδῶν, Nub. 557.
- Hermocopidæ, Lys. 1094, quadriennio ante hanc fabulam doctam: facinus Alcibiadi tribuitur a Thucydide, Corinthiis a Philochoro. Solutus Andocidæ herma non amputatus, ibid. Hermocopidæ Chabria archonte multabantur morte, infamia et publicatione bonorum; occidenti præmium statuebatur talentum; ex Philochoro, Av. 766.
- Hermon (fort. idem qui Simermon) histrio risum captabat verberando astantes, Nub. 542.
- Hermula, Ἑρμιῶν, querulus, leguminum olla dedicatus, Pac. 924.
- Herodianus, poetarum (Homeri) interpres, Prol. IX, a, 47, p. XIX.
- Heroici poetæ: eximiorum πεντάς, novitorum ἑσμός, Prol. X, b, 170—173.
- Heroes: eorum πανοπλία, fr. 42, a: nam cum panoptia representabantur, Vesp. 823. Iracundi sunt et difficiles hominibus qui obviam iis fiunt, ut testatur Menander, Av. 1490. Heroes novis nuptis (?) nihil boni præstant, sed ἀποπλήκτους reddere possunt: quare, teste Myrtilo, homines silentio prætereunt heroum fana, ibid. Noctu heroibus obviam facti oculos avertunt, ib. 1493. Heroum erant quæ a mensa decidebant, fr. 291. — Heroes trium eponymi duodecim et eorum statuæ ad prytaneum, Pac. 1183. Adde Eponymus.
- Heroes, fabula Aristophanis: v. fr. 283—299, p. 484 sqq.
- Herse: non invenimus per eam jurare mulieres, ut per Agtaurum et Pandrosum, Thesm. 533. Adde Erse.
- Hesiodus docuit agriculturam, fructuum tempora et sementis, Ran. 1033 sq. Cum eo certavit inferior Cercops, Ran. Arg. IV.
- Hestiæenses Eubæa ejecti et regio eorum civibus Atheniensibus sorte tributa, Nub. 213. Vide Histiæa.
- Ἡσυχία, Tranquillitas (Pax), Lys. 1289.
- Hieme deus bonum matrimonium dat, Av. 1490.
- Hiero, conditor Ætnæ, in Pindari hyporchematis, Av. 926. Ab Æschilo impetrat ut poeta Persas doceat Syracusis, Ran. 1028. Stratoni dedit mulos, Av. 941. Ejus coquus olim fuisse dicitur Phrynus, improbabiliter, Nub. 971.
- Hiero præco, qui res vendendas clamat, Eccl. 747.
- Hierocles, malus vales, ex Oreo Eubææ oriundus, in Pace lauro coronatus advenit dum Trygæus sacrificium Paci agit: oracula blaterat paci contraria; quæ quum rideat Trygæus, exta certe gustare vult; negata rapit et pelles; qui eripiuntur ei vapulanti et aufugienti, 1043—1126.
- Hierommemon, fr. 306. Hierommemones a Græcis Delphos ad panegyryn Pylaicam missi, Lys. 1131, Nub. 623, 624.
- Hieronimus, poeta lyricus et tragicus, argumenta affectuum plena male disponens, terribilibus personis utens; caesariem magnam alebat: hinc Orci galea

- ab eo petenda, *Ach.* 389. *Hieronymus*, *Xenophanta* filius, *dithyramborum poeta*, *hirsutus corpore et pederasta*, *Nub.* 349.
- Hieronymus*, *homo stultus*, *Atheniensibus est prudens*, *Eccl.* 201.
- Hierophanta* πρόφρασις in *Pœcile*, *Ran.* 369.
- Hilaones dicti φάλγητες* (ab *Hilaone heroe*, *Neptuni filio*, secundum alios deo παραπώδει), *Triphal.*, *fr.* 459.
- Hippalectryon* (Equigallus) flavus, ex *Æschyli Myrmidonibus*, *Av.* 800, *Pac.* 1177, est insigne navium, apud *Æschylum*, *Ran.* 932 sq.; et in *Persicis* aulaeis pingi solet, *ib.* 937 sq.
- Hipparchides perstringitur ut homo nequam*, *Ach.* 603.
- Hipparchus*, *Pisistrati ex Myrrhine filius*, *Eq.* 449, *Lys.* 1153, *tyrannidem non exercuit*, *Vesp.* 502.
- Hippasus*, *minimus filiorum Admeti*, cum parentibus *Athenas venit habitatum*, *Vesp.* 1239.
- Hippias non ipse tyrannidem Athenis instituit, sed a patre Pisistrato cum fratribus accepit*, *Eq.* 449. *Atheniensis jussit κατωνάκις uti*, *Lys.* 619. *Hippias tyrannus acrior Pisistrato patre*, *cujus erat filiorum quattuor secundum nonnullos ætate maximus*, *Vesp.* 502, *Lys.* 619. *In eum bellum susceperunt Alcæmonidæ*, *Lys.* 665. *Hippiæ tyrannus*, *Lys.* 619; *qui diverse traditur quot annos regnaverit, tandem ab Lacedæmoniis ea dejectus*, *ibid.* c. nota. *Hippiæ tyrannus eversa ab Lacedæmoniis*, *Lys.* 1150—1156, *sch.* 1153 ex *Aristotele*. *Hippias occisus ab Harmodio et Aristogitone*, *Eq.* 786.
- Hippo philosophus: de eo Cratinus commentus est quæ de Socratis προκιστάς repetit Aristophanes in Nubibus* 95 sqq., *sch.* 96.
- Hippobinus, paragrammatismus ex re pro Hipponicus*, pater *Calliæ*, *Ran.* 429.
- Hippocantharus dictum ut hippocentaurus*, *Pac.* 181.
- Hippocentauri: eorum pugna cum Lapithis ob intemperantem libidinem*, *Nub.* 349.
- Hippocliides* (de pudendo muliebri), *fr.* 621.
- Hippocrates (medicus) humana excrementa gustasse dicitur*, ob διαγνώσιν, *Pl.* 706.
- Hippocratis (Atheniensis) filii ut porcini et inculti a Comicis perstringuntur; tres autem erant, Telesippus, Demophon, Pericles*, *Nub.* 1001. Erant προκέρταλοι, *Georg.*, *fr.* 177, c, *Triphal.*, *fr.* 469, b. *Hippocratis Atheniensis contubernium: ipse et filii ut rudes perstringuntur*, *Thesm.* 273.
- Hippodamus, Milesius, ab aliis Thurius, ab aliis Sanius dictus, in magno honore ab Atheniensibus habitus, post Persicum bellum Piræeo exstruendo operam navavit*, *Eq.* 327 cum nota *Meieri*. *Alius, posterior, pater Archeptolemi, Cleoni in civitate regenda inimici*, *ibid.* Ob edacitatem notatus, *ibid.*
- Hippolyte Amazon, Hippolyti mater ex Theseo*, *Ran.* 849.
- Hippolyte (aliis Atydamea), uxor Acasti, quæ Peleum frustra in amore sui pertrahere tentabat*, *Nub.* 1063.
- Hippolytus Thesei ex Amazone filius*, *Ran.* 849, in *Theseo Euripidis*, *Vesp.* 312.
- Hipponax verbera minatus Bupalò*, *Lys.* 361. *Erat acerbissimus; quid tumulo ejus aliquis inscripserit*, *Prol. X*, b, 158—163. *Hipponactis versus: fallitur poeta; nam versus ille est Ananiæ*, *Ran.* 661.
- Hipponicus Calliæ filius*, *Av.* 283. *Vide Callias. Quæ caussa Calliæ filius sit dictus Hipponicus*, *Nub.* 64.
- Hippopotamus, improbissima bestia, in sceptris sculpta sub ciconia, probissima avi*, *Av.* 1354.
- Hippothon*, *Neptuni filius ex Alope Cercyonis*, *Av.* 559.
- Hippothonis tribus*, *Vesp.* 1138, *Eccl.* 362.
- Hippyllus, conviva in Vespis*, 1301.
- Hirci lascivi*, *Pl.* 295. *Hirci febricitantes quomodo a caprariis curentur*, *Pl.* 313.
- Hirundo nova, veris initium*, *Eq.* 419, *exoptata veris nuncia*, *Thesm.* 1, ex *Simonide*, *Av.* 1410. *Hinc χελιδόνες pro verno tempore*, *ib.* 1417. *Hirundo apprens quid fieri jubeat*, *Av.* 714 sq. *Earum βάδισις (?)*, *Av.* 1681. *Χελιδόνιζειν dicitur de barbara loquela apud Æschylum et Ionem*, 1680.
- Histiæa, Eubææ urbs Oreos apud Homerum*, *Pac.* 1047. *Adde Hestiæenses.*
- [*Histriones: Æsopus*, *Vesp.* 564. *Apollodorus*, *Pac. arg. Callistratus*, *Ach. arg.*, 654; *Av. arg.*; *Lys. arg. Cleomachus*, *Eccl.* 22. *Clidemides*, *Ran.* 803. *Dercylus*, *Vesp.* 78. *Hegelochus*, *Ran.* 305. *Molo*, *Ran.* 55. *Æagrus*, *Vesp.* 577. *Philonides*, *Ran. arg.*; *Vesp. arg.*, 1013; *Av. arg. Phrynichus*, *Vesp.* 1293, *Av.* 750. *Sthenelus*, *Vesp.* 1303. *Tlepolemus*, *Nub.* 1267. *DIND.* *Vide in iis nominibus et in Comœdia, Persona.*]
- Holcades (Naves onerariæ)*, *fabula Aristophanis: v. fr.* 354—375, p. 494 sqq.
- Homero-centra*, *not. Nub.* 450.
- Homerus*, *Nub.* 1056, *Pac.* 1089, *Av.* 575, 910, 914; σοφός, *Pac.* 1096. *Ejus versibus utitur Aristophanes ib.* 1090—1098. *Homerus divinus gloriam et decus adeptus utilia docendo, acies ordinare, virtutes bellicas, armationes*, *Ran.* 1034—1036. *Ex eo expressit Æschylus suos bellatores*, *ib.* 1040 sqq. *Homeri carmina laurum manu tenentes recitabant*, *Nub.* 1364. *Ejus hymni*, *Av.* 575, *Margites*, *ib.* 913. *Homerus pater omnium poeseos generum*, *Prol. X*, b, 94 sqq. *Ejus carmina, quæ ante Pisistratum sparsim ferebantur, eo regnante collecta et disposita a plurimis criticis, præsertim Orpheo Crotoniata, Zopyro Heraclæota, Onomacrito et Concylo, sub Ptolemæo Philadelpho a Zenodoto, multo post ab Aristarcho, de quibus errores Heliadori refutantur*, *Prol. IX*, a, 37 sqq., p. XIX; *X*, a, 30—51. *Cum Homero certavit inferior Syagrus (codd. Satyrus)*, *Ran. Arg. IV.* *In Homerum scripsit Theagenes*, *Pac.* 928. *In primo versus Odysseæ nonnulli scribunt πολύκροτον pro πολύτροπον*, *Nub.* 260.—*Homericæ glossæ, Dædal.*, *fr.* 1.
- Homines brevis avi componuntur cum immortalibus*, *Av.* 685—689.
- Horæ, Pac.* 1168. *His deabus celebrantur Athenis Pyanepsia et Thargelia*, *Eq.* 729, *una cum Sole*, *Pl.* 1054. *In Pace Horis votum fit ad liberandam Pacem*, 456.—*Horæ, liber Prodicis sophistæ, in quo Hercules ostenditur Virtutem optans præ blanda Vitiositate*, *Nub.* 361.
- Horæ, fabula Aristophanis: v. fr.* 476—486, p. 511 sqq.
- Hordeæ Achilleæ, quæ sint*, *Eq.* 819.
- Horti: apium et ruta in περιήποις*, *Vesp.* 480. *Hortulanorum tolleno*, *κηλώνειον*, *fr.* 554.
- Hyas vocatus Bacchus*, *Av.* 875.
- Hycara, oppidulum Siciliæ a Nicia captum*, *Pl.* 179. *Ex eo captiva Lais*, *Pl.* 7.
- Hydra centiceps ab Hercule sublata*, *Pac.* 756.
- Hydriaphoros*, *Eccl.* 738.
- Hygiea, filia Æsculapii*, *Pl.* 639.
- Hylas, amasius Herculis, in insua Cio ab Nymphis raptus*, *Pl.* 1127.
- Hylas, nomen fictum servi*, *Eq.* 67.

Hymen, Hymenæus, in carmine nuptiali *Pac.* 1335 et saepe deinceps, *Av.* 1742, 1754.

Hyperboreus Abaris, *Eq.* 729.

Hyperbolus demagogus a nonnullis perhibetur Syrus origine, *Pac.* 692, filius Chremetis, frater Charonis, *ib.* 681. De eo Andocides: ejus patrem stigmatate notatum adhuc servum esse in publica argentaria: ipsum peregrinum lychnos conficere, *Vesp.* 1007. Hyperbolus litibus te opplebit, *Ach.* 846, ubi sch.: ubique ab Aristophane ut litium amans perstringitur. Hyperbolus, pessimus civis, δέσπης, lucernarum fabricator sive argillarius, expeditionem in Chalcedonem facere cupit, *Eq.* 1304. Eum respuunt triremes ipse, 1305—1315. Lychnorum venditor, de Hyperbolo dictum, *Eq.* 739. Hyperbolus pro lapide appendendus hominibus in barathrum præcipitandis, *Eq.* 1363. Hyperbolus, lychnorum venditor, talenta multa lucrificavit propter malitiam et fraudes in lychnorum fabrica, quibus plurimum plumbi admiscuit pro ære, *Nub.* 1065. Ab Atheniensibus legatus ad Amphictyonum conventum, ἑσραμνήμων, sorte ductus est: ei tum dii ademerunt coronam, *Nub.* 623—625. Talenti pretio didicit artes delusorias, *Nub.* 876. Hyperbolus iudices fallens et irridens, *Vesp.* 1007. Post Cleonis mortem demum clarus, *Nub.* 624, et rempublicam regens, *Eq.* 1304, 149, *Pac.* 681. Hyperbolus rempublicam Atheniensium administrans, homo malus: quare, quum alius non præsto fuerit, in tempus assumptus dicitur, utpote lucernarum venditor, quo civitas non in tenebris, sed ad lucernam res suas agat, *Pac.* 681—692. In qua fabula eum reprimit Trygeus, 921. Athenis expulsus bello favens, 1319. Ob pravitatem et quia civitatem ejus pudebat, ostracismo ejectus, Sami habitabat, *Pac.* 681, ex Theopompo, *Vesp.* 1007. Postremus ostracismo pellitur Athenis, non obtemperans legi ob debilitatem reipublicæ, *Eq.* 855. Hyperbolum, ubi semel ansam dedit, ipsum et matrem ejus assidue calcabant Comici, *Nub.* 551 sq., ut in Marica Eupolis, 553, Hermippus in Ἀρτοπόλει, 557, alii omnes, ut Plato comicus integra fabula, 558, coll. sch. *Thesm.* 808. Hyperboli mater ut anus temulenta, cordacem saltans in Marica ab Eupolide inducitur, *Nub.* 555, fabula docta in eum post mortem Cleonis, *ib.* 591, *Ran.* 570. In ea Hyperboli matrem τῆλίζα comparavit Eupolis, vel Hyperboli ossa in τῆλίζα dixit esse conjecta, *Pl.* 1037 et not. Hyperboli mater quo nomine fuerit, frustra quæsierunt grammatici, *Thesm.* 840. Sami mortuus est per Samios ei infestus, *Ran.* 570, insidiis inimicorum Atheniensium, *Pac.* 681, corpusque mortui utri vel sacco inclusum in mare demersum est, teste Theopompo, *Vesp.* 1007, *Pac.* 681. Hyperbolus mortuus in Ranis auxilio vocatur a caupona in Oreo, 570.

Hypodædios, Ὑποδαεῖός (Meticulosus), ficta avis Libyca, *Av.* 65.

Hypsipyle, filia Thoantis, *fr.* 324.

Hypso et Hypsipyle, idem nomen, *Eq.* 1068.

I.

Iacchus qui sit variae sententiæ, *Ran.* 324. Mysteriorum εἰσαδὴ educitur, *ibid.* Iacchum saltabant in honorem Cereris et Proserpinæ, in pulvere et nube ex Eleusine ortis prætervolantem Græcos ad Salaminem, *Nub.* 303. Iacchus invocatur ab initiatis in Ranis 316 sq., 320, 324—336, 340—352, φιλοχορευτής, in astu Eleusinem, 395—413. Nam canebatur a descendentibus ex astu Eleusinem, *ib.* 320. In Lenaico agone daducho clamanti, Invocate deum, præsentis

ut ducat lætam pompam Chori longa via, ex Ceramico respondent, Σμελέτῃ Ἰακχε πλουτοδότῃ, *Ran.* 479. Iacchus secundum nonnullos idem qui Bacchus, *ib.* 404, 324.

Iades utuntur βροχίστιν (calceamenti specie), *fr.* 311.

Iambici trimetri: eo metro comprehensa nonnunquam oracula fuisse probatur *Nub.* 144.

Iambographi qui, quales, unde dicti, *Prol. X, b,* 156—165.

Ianicus, filius Æsculapii et Lampetiæ, *Pl.* 701.

Iapetus, Titan, ex diis ante Saturnum, dicterium in senem delirum, *Nub.* 998.

Iaso in templo Æsculapii, ejus dei filia ex Lampetia, Solis filia, secundum Hermippum, *Pl.* 701, sch. 639. Alibi Aristophani Iaso est Amphiarai filia, (quia in Amphiarai templo incubabatur, ut alias in Æsculapii, ad illum Æsculapii comites poeta transtulit), sch. *Pl.* 701, *Amph.*, *fr.* 83.

Iason, *Pl.* 1127, ἠνδραπόδισε Medeam, *Pl.* 521. Iason apud Simonidem et Pherecyden coquendo a Medea in juventutem restituitur, *Eq.* 1321.

Iberes Aristarchi (unius triginta tyrannorum, cum τοξόταις βαρβαρικωτάτοις ΟΕνοεν profecti), *Triphal.*, *fr.* 467.

Ibycus, Rheginus, lyricorum carminum poeta, mollis, *Thesm.* 161, 163.

Icarius recipit Bacchum qui Pentheum fugit, et donum hospitii ab eo accipit, *Eq.* 700.

Icarus: ejus fabula a tragicis poetis tractata, *Pac.* 141. Icarus in Cretensibus Euripidis μονοδῶν, criticis visus πρόσωπον θρασύτερον, *Ran.* 849.

Icarus insula cyclas, etiam Macris dicta, not. *Nub.* 212.

Ida. Idæ filii Cretenses: nam et Cretæ et Troadis Ida mons erat, *Ran.* 1355.

Idas, frater Lyncei, *Pl.* 210.

Idmon (al. Idmon) χοφός in libertatem vindicavit Æsopum olim servum, *Av.* 471.

Ido et Idothea idem nomen, *Eq.* 1068.

Ié Pæon, ephymnium in Apollinem, *Pac.* 453, *Thesm.* 311. Ἰηπαυονίαι, *Eq.* 408.

Ieius Pæan, *Vesp.* 874.

Ilissus. Vide Helisson.

Ilithia invocatur a parturientibus, *Lys.* 742, *Eccl.* 369, hoc loco per jocum a difficulter eacante.

Illices aves cæcate, *Av.* 1083.

Illyri circa Thraciam absonum strident, *Av.* 1521.

Illyri non agrum colendo, sed de raptu vivunt. Persidis gentem esse nonnulli dicunt, *ibid.*

Immortalitas, ἄθνησία; eam habens Minerva Tydeo (uxorem) dare vult apud Bacchylidem, *Av.* 1356.

Inachus, fluvius Argivus: ejus filia βρόδοροι Nymphæ, Æschylus, *Ran.* 1344.

Inaros, rex Ægyptiorum, a Xerxe defecit, adjutus ab Atheniensibus, *Pl.* 178.

Indi: apud eos Nyses dictus Bacchus, *Ran.* 216.

Induciæ tricennales vere initæ mortuis Cleone et Brasida, *Eq.* 1392. In qua fabula prodeunt et Populo traduntur ab Agoracrito, a Cleone dudum domi absconsa, 1388—1395.

Infantes: eorum nomina decima post partum die epulis celebrantur, secundum Aristotelem septima die, *Av.* 494, 922 sq., quæ vocabantur Amphidromia, *Lys.* 757. Infantes recens natos ἐν σελίνοις ponebant, *Vesp.* 480. Infantibus recens natis mel lingendum datur ante lac; quam rem non advertit Menander, *Thesm.* 506. Infantes in urceis expositi, *Vesp.* 289, *Thesm.* 505, *Ran.* 1190.

- Infantes septimo anno dentes omnes habent*, Ran. 418.
- Initiici: ab iis quæ utilia discamus, Av. 375—382.
- Initiari cupiebant morituri, ob felicem conditionem initiatorum apud inferos, Pac. 374. Dum initiabantur, porcum mactabant, *ibid.* Vide *Mysteria*.
- Initiati, myrti corona cingebantur, non hederæ, ut quidam putant, Ran. 330. Meliore conditione sunt post mortem, Ran. 324, Pac. 374. Initiatorum sedes apud inferos describitur Ran. 154—158. In qua fabula Initiatorum chorus cum tibiis et tædis in prato ante portas Plutonis Iacchum canit, 316 sq., 324—336, 340—352. Linguis favere et indignos, quos recenset, cedere jubet, 354—371. Minervam Σώταρον, Cererem, Iacchum saltantes invocant, 372—413. Archedemum, Clisthenem, Calliam σκώπτουσι, 416—430. In florida prata choreas ducunt, 440—459. Theramenem ironice laudant, 534—541. Xanthiam servum monent ut dignum se Herculeo habitu præstet, 590—597. Musam invocant et Cleophontem barbarum rident, 675—685. Populum monent ut exæquet cives cum civibus, neminem lege ab honoribus excludat, terrorem adimat, ignoscat deceptis a Phrynicho, 686—705. Cligeni mala augurantur, 706—716. Civitatem animadvertunt malis civibus uti, indigne negligere probos, in palaestris et musica educatos: rem invertendam esse, 718—737. Certamen poetarum quale futurum sit præsagiunt eorum ingenio, 814—829, 895—904. Musas invocant, 875—882. Æschylum, auctorem tragicæ grandiloquentiæ, alloquuntur et ut moderatus contractis velis uti velit monent, 992—1005. Certamen subtiliter agi jubent, ut apud exercitatos et ingeniosos spectatores, 1109—1118. Mirantur lance examinari tragicam poesin, 1370—1377. Æschylo et civitati reditum poetæ gratulantur, 1482—1499. Redeunti prælucent, magnorum bonorum bonas excogitationes et pacem civitati augurantur, Cleophontem valere jubentes, 1528—1533.
- Ino pannosa in scenam producta ab Euripide, Ach. 434.
- Ino Euripidis a pedibus pendens et pallida ob miseriam, Vesp. 1414, ubi v. ejus fabulam in nota.
- Inquilini, μέτοκοι, sibi προστάτας προγράφουσι, Pac. 684.
- Inspector, ἐπίσκοπος, quales Athenis in urbes socias mittuntur, in Avibus Nubicuculiam vixum conditam advenit, et Pisthetarum calumniatur, vi abigitur, 1022—1055. Est magistratus fictus, qui non exstabat Athenis, sch. 1022, 1020.
- Insule: earum incolæ in judicium Athenas evocabantur ακλητήρι, Av. 1422.
- Insule, Νῆσοι, fabula Aristophanis (de qua critici veteres quidam dubitabant an esset ejus): v. fr. 343—353, p. 493 sq.
- Io custodia ab Argo, Av. 102, Eccl. 80.
- Iocaste, secundum nonnullos mater Agamedis ex Jove, Nub. 508.
- Iolaus, per quem Bœotus jurat, heros Thebis cultus, Ach. 867. Cum Hercule celebratur, ἀχιμητὰ ἔδω, ab Archilcho, Av. 1764. Adde Hercules.
- Iolcus: eo confugit ad Acastum Peleus, Nub. 1063.
- Ion, Creusæ Erechthei et Apollinis filius, Nub. 1468, Av. 1527, antiquus Atheniensis, Pac. 46, πολέμαρχος Atheniensium, Av. 1527. Sacrificium Ionis, in quo corvus pernam victimæ rapit, Nub. 52.
- Ion Chius, poeta lyricus et tragicus, qui multa diversi generis, etiam prosa oratione scripsit quæ recensentur, valde probatus et celebris, fecerat canticum Eoum, incipiens verbis Ἄοιον ἀεροφοίταν ἀστέρα, etc.: mortuum in aere vocant omnes Eoum Sidus Pac. 835—837. Dithyrambo et tragœdia vicit Athenis, inde benevolus misit Atheniensibus Chium vinum gratis. Socratis (Platonis) dialogus ejus nomine inscriptus, 835.
- Iones dicti Atheniensis, ob Ionem Xuthi filium; a barbaris ita dicuntur Græci universi; χωνόπρωκτοι, Ach. 104, 106. Iones in Attica, Pac. 215. Iones omnes mollissimi et luxuriosi, Pac. 171, 1227, Eccl. 883, 918.
- Ionicus, Atheniensis, ab Ione qui erat Atheniensis, Pac. 46. Ionica mollities et mitrarum gestatio, Thesm. 163. Ionica cantiuncula, libidinosa, Eccl. 883. Ionico more pruriens, *ib.* 918 sq. Ionica dialectus, Pac. 930. Ionice, 933. De Ionica dialecto v. Nub. 5, 694, 741, Vesp. 1397, Av. 839, Thesm. 1214, Ran. 138, Pl. 77, 696, 709.
- Iophon, filius Sophoclis, ex Nicostrata genitus, Ran. 78, patre vivente tragœdias docuerat et vicerat splendide, *ib.* 73. Tum solus bonus tragœdiarum poeta supererat, sed suspicabantur a patre fuisse adjutum, *ib.* 73—79. Perstringitur patris tragœdiis suum nomen inscripsisse, ipse frigidus et laxus, 78.
- Iphicrates, dux Atheniensium Persis auxilia ferentium contra Ægyptios, Pl. 178; dux mercenariorum in bello Corinthiaco, *ibid.* 173.
- Iphigenia Agamemnonis filia ab nonnullis, ut Euphorie, non Aulide, sed Braurone a patre mactata, et ursa, non cerva, ei ab dea supposita narratur, Lys. 645.
- [Ira: eam Græci quinque vocibus designant, ὀργή, θυμός, κότος, μῆνις, χόλος: quarum vocum differentia et definitiones traduntur, Ran. 868 (844). Irati labra mordere solent, Vesp. 1078, Kest.]
- Iresia petra, in insula Salamine, per nomen quodammodo tropæum Atheniensium, Eq. 785.
- Iresionæ, rami in parietibus suspensi, Vesp. 398 sq. Iresione describitur; famis tempore oraculum præcepit ut Athenienses eas ante portas suspenderent. Puer ἀμφιθλής quid in eam canat. Pyanepsis et Thargelii Athenienses Soli et Horis sacrificant; tum pueri ramos illos ferunt, Pl. 1054, Eq. 729.
- Iris alata, Av. 1177, 1179 sqq. et sch. 1203. Iris apud Homerum similis τρήρωνι πελαίῳ, Av. 575; quod falsum, nam de Minerva et Junone Homerus dicit; nisi ex aliis carminibus ejus, ut hymnis, hoc sumptum, *ibid.* In Avibus Iris per Nubicuculiam tanquam per inane volat; comprehensa et ad Pisthetarum ducta, se nescire dicit quas portas, quam urbem dicat ille, et quærit satisne sanus sit; monet ne deos contemnat; tandem obscœnis minis virgo abigitur, 1202—1261. — Irides (plurali), Av. 1222 et sch.
- Isarchus archon, Nub. Arg. V, 549, Vesp. 210, 718, Pac. 990.
- Isiciarius. Vide Agoracritus.
- Ismenia, nobilis Thebanæ nomen, Lys. 697.
- Ismenichus (servus hominis Bœoti), Ach. 861, 954. Priore loco Ismenias legit scholiastes.
- Isocrates: ejus discipulus Theramenes, Ran. 541.
- Isthmia, Pac. 879. Ea gymnico certamine Corinthii celebrant Palæmoni et Neptuno, Eq. 609. [Adde not. Vesp. 1413.] Quia Isthmici certaminis locus angustus, ad celebritatem Isthmiorum multo ante a peregrinis tentoria occupantur, Pac. 879.
- Isthmiaca corona, fr. 414.
- Isthmus. Vide Corinthii. — Isthmus Pallenes, Eq. 438.
- Istrianae (stigmatæ notatæ) frontes servorum, Babyl., fr., 44.
- Ithacus Apodrasippidæ (quasi dicas Fugaciæ) filius,

fictum nomen Philocleonis sub asino fugientis ut Ulixes sub ariete, Vesp. 185.
Itylus Homero, qui reliquis Ilys, Av. 212.
 Ilys, lacrimabilis filius Terei et Procnæ, a matre luscinia usque comploratus, *quæ eum patri dissectum apposuerat, Av. 212, ubi plura schol. rec. Memorat etiam sch. Ran. 681.*
Ixion, cognomen Demetrii grammatici, Av. 1569 et not.

J.

Jejunium, alter dies Thesmophoriorum, duodecimus Pyanepsionis, Thesm. 80. Vide Thesmophoria.
 Judices Athenienses sexies mille, non plures, *Vesp. 662. Quomodo e tribubus electi, quomodo in decurias divisi tribunalia sortirentur, multis expositum Pl. 277 c. notis, 972, 1166, Vesp. 389. Adde Thesmothetæ. Nemo ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ judicare poterat, qui non sexagesimum ætatis annum ingressus esset, Pl. 330. Judices in multis literis, tribunalibus litera signatis, inscribi se curant, Pl. 1166 sq. et sch. Judicium sortitio, quinam in tribunal B, Θ, K abeant, Eccl. 681—686. Baculos accipiebant eodem colore quo tribunal in quo judicaturi erant, Vesp. 1110, de qua re uberius expositum cum testimonio Aristotelis Pl. 277, 278 et nott. Vide Tribunalia. Judices convocantur a stratego, Vesp. 242. Numeratis suffragiis albis quæ absolvebant; nigris quæ condemnabant, judices ungue ducebant in cerata tabula lineam longam, quando damnandus; brevem, quando absolvendus reus erat, Vesp. 106, 167, Lys. 676. Paribus iudicum sententiis reus absolvebatur, Ran. 685. Adde Calculi, Lupini, Χοιρίνα. Ad judices magnas causas et difficiles publico decreto rejiciunt senatus et populus, Vesp. 590 sq. Judices sacrificabant et ex judiciaria mercede aliquid consecrabant Lyco heroi, cujus fanum prope tribunal, Vesp. 389. Vide Merces. Judices sero, post signum datum, advenientes, mercedem non accipiebant, Vesp. 690. — Judices quinque in certamine poetarum comitorum, Av. 445.*

Judicia de rebus intra certos annos aguntur, vetustiora rejiciuntur, Eccl. 982 sqq., sch. 984. Judicia inter peregrinos aguntur Athenis Munychione mense, Av. 1478. Judiciorum in debitis modis, Nub. 758.

Julii filius, senex *προσπίπτης* dictus a Cratino, panes in prytaneum præbens; ut pæderasta perstringitur, Eq. 407.

Julius, apud Libanium, Pl. 147.

Juno, Ἥρα, Av. 1633; uxor Jovis, Lys. 1286; Olympia: ejus nuptiæ cum Jove describuntur, Av. 1731—1741. Juno τελεία, præses nuptiarum, in nuptiis culta, Thesm. 973. Nuptiarum claves servat, 976. Juno Ζῳγία, Γαμηλία, Lys. 217. Juno a Plutone reditum Semeles impetravit; sed illo per myrtum a Baccho datam circumvento, eam plantam in Samium templum inferri vetabat; testis Iophon, Ran. 330. Juno infantes Jovis ex Lamia perdit, Vesp. 1035, pellicem ulta, Pac. 758. Junonis festum Pellenæ, Av. 1421, sed v. not.

Juppiter, Ζεύς. Jovem, ὀψιμέδοντα θεῶν τύραννον, venerantur Nubes, Nub. 564 sqq. Juppiter βασιλεύς dictus ex oraculo, Nub. 2. Ζεὺ βασιλεῦ, Pl. 1095, al. Παγκρατής, Thesm. 369; μεγαλώνυμος, Thesm. 315. Est παντεσόπτης (unde ab Aristophane mirandi formulæ ὦ Ζεῦ facete additum διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῶ, visu vestis vehementer lacerae), Ach. 435. Juppiter sceptrum habet, Av. 480. Jovis habitatio, Æther, Euripides Thesm. 272, Ran. 100. Jovis aula, Pac. 161. Juppiter

nubes obducit et detergit, Av. 1502. Jovis imber, Ran. 246. Juppiter igni coruscus, Lys. 1285; κεραυνοβρόντης, Pac. 376; altifremens, Lys. 773. De ejus fulmine et tonitru multa Av. 1714, 1745—1751. Add. sch. Eq. 696. Juppiter Καταβάτης apud Athenienses, fulmina demittens, Pac. 42. Vide Fulmen. Jovis vultus, Sophocles Lys. 8. Jovis ligone injustos evertens Justitia, secundum Sophoclem, Av. 1240. Juppiter, depone scopas, ne verre, habitatoribus inani, Græciam, precatur Trygæus Pac. 59. Jovis currus, Pac. 722. Jove intrante bonorum plena omnia fiunt in Inacho Sophoclis, Pl. 806. Ab Jove oracula accipit Apollo, fr. 299. Juppiter Forensis, ἀγοραῖος, in foro et concione positus: ejus sacra (σπλάγγνα), Eq. 410, 500. Juppiter Ἐλλάδιος, Eq. 1253. Eum colebant in Ægina, ex eo tempore quò in siccitate Æacus cum collectis Panhellenibus Jovem venerabatur, ibid. Juppiter Hercæus: ejus ara cum ollis dedicata, Danaïd., fr. 245. Juppiter ἑταιρεῖος, ὀμόγνητος, ἱκεσιος, ξένιος: sic etiam δοῦλιος, hic comice ὀμομαστιγίας ad ὀμόγνητος respiciendo, Ran. 756. Juppiter Ὀμόγνητος, Ran. 750. Juppiter Milichius: ejus festum Athenis, secundum nonnullos Diasia tertio ante finem Anthesterionis die celebrata, Nub. 408, Eq. 500. Juppiter Olympius, Nub. 366, 817 sq. Ejus statua Eleis a Phidia structa, Pac. 605. Juppiter patrius, πατρῷος, Athenis colitur, quia post educationem in Arcadia vel in Creta Athenis primum apparuit patribus, qui soli Græcorum ei sacrificia per tribus, pagos, gentes ei instruxerunt, Nub. 1468; πάτριος, sch. Eq. 255. Juppiter Πολιεύς, cui sacrificabant Athenienses Diipoliis, Nub. 984, Pac. 420. Juppiter φίλιος, Ach. 730, Eq. 500. Juppiter φράτριος, cui sacra fiunt Apaturiis, Ach. 146, Eq. 255. Juppiter σωτήρ, Ran. 738, Pl. 877, 1186, 1189, Thesm. 1009, Eccl. 79, 761, 1045, 1103. Ejus σωτήρος sacerdos, Pl. 1175. Templum Jovis σωτήρος in astu, ibid. Eum nonnulli Ἐλευθέριον vocant, ibid. et nota. Jovis σωτήρος poculum bibebant discessuri ex convivio, Pac. 300. Juppiter στάμνος (fictus ex Ran. 22), Pl. 545. Juppiter τελείος in nuptiis cum Junone τελεία cultus ut præses, Thesm. 973. Juppiter ξένος, Eq. 500. — Jovis (infantis) custodes Corybantes, quos nonnulli ex lacrimis Jovis ortos dicebant, Vesp. 9. Ejus altores et custodes Curetes vel Corybantes, Lys. 558. Juppiter patrem suum vinxit, Nub. 904 sq. Vestæ permittit honores quos sit electura, ex mytho Aristocriti, Vesp. 846. Cum Junone congressus Elymnii in Eubæa: unde νομφιζὼν Ἐλύμνιον, Pac. 1126. Jovis et Junonis nuptiæ describuntur Av. 1731—1741. Juppiter amore mulierum victus, Nub. 1080 sq., sch. Av. 568. Ex Lamia Beli liberos gignit, quos occidit Juno; illam Juppiter ex Libya in Italiam transfert; quomodo ultionem Junonis infirmaverit, Pac. 758, Vesp. 1035. Per ignem cum Semele congressus, Nub. 605. Cur Ceycem Trachiniorem regem mari demerserit et uxorem ejus mutaverit in alcedinem, Av. 250. Juppiter aquilam contra cantharum tuitus malo eventu, in fabula Æsopica, Pac. 130. Ad Jovis aram immolandus Athamas, Nub. 257. Jovi aries mactatur, Av. 568, ubi perstringitur ob libidinem et adulteria. Jovis lucus ἀρλοδέστρος (de Olympia, ut videtur), Simonides Nub. 1356. Jovi sacra quercus, Av. 480. Jovis filii genuini Mars et Vulcanus, Av. 1653. Ejus filia Hecate, Ran. 1361; filiae Musæ novem, Ran. 875. Jovis Corinthus, proverbium, a Corintho, Jovis filio, qui Corinthum urbem condidit, usque inculcato ab legalis Corinthiis, Ran. 439, Eccl. 828. Juppiter se-

eundem nonnullos est pater Agamedis ex Iocaste, Nub. 508. *Ab Jove poemata incipiunt poetae*, Nub. 566. Juppiter. . . , *initium Menalippæ σοφῆς*; Euripidis, Ran. 1244. Juppiter in *Dædalo* Aristophanis representatur in multas formas se mutans, divitiarum et fraudum plenus, fr. 233. *Est adulter apud Eupolin*, Pac. 741. *In Pluto* Juppiter Plutus excæcavit, minatum se ad solos justos, sapientes, modestos iturum, 87—92, *quare, exponitur* 88. Jovis imperium periturum demonstratur, si Plutus visum recuperet, *ib.* 119 sqq. Juppiter divitias omnes possidet, *ib.* 580; imo pauper est, 582 sqq.

Jurandi formulæ inchoatæ apud veteres, omissio nomine dei, Ran. 1374. *Jurantes tangunt victimam*, Lys. 202.

[*Jusjurandum Laconum*, καὶ τὸ σιῶ, Atheniensium, καὶ τὸ θεῶ, Lys. 81, 148; mulierum, καὶ τὸ θεῶ, Eccl. 155. *Jusjurandum litigantium*, ἀνωμοσία, διωμοσία et ἔξωμοσία, Vesp. 1036. *Jusjurandum Rhadamanthi*, Av. 521. KUST.]

Justitia, Δίκη, Jovis ligone funditus evertens injustos, *ex Sophocle*, Av. 1240.

L.

Labes canis, qua imagine luditur Laches dux (ubi vide), in culina rapuerat casum Siculum, et in iudicium trahitur, ut Labes ENONENSIS, cui dicam scripsit alius canis Labes (quasi dicas Rapax) Cydathenæensis (Cleon, quod significat ut conjecturam scholiasta v. 991). Post sacrificia, caussa vocata, judex sedet Philocleo, Vesp. 835 sqq., eum damnare certus et laudans canem accusatorem, 900 sqq. Accusatoris Labetis vices agit Xanthias, id urgens quod nihil ipsi consorti de præda impertiverit, 907—930. Testes citat Bdelycleo et invito patre Labetem accusatum defendit, ut in expeditione multa passum, dum alter domi manserit, 936—978. Philocleo, quanquam misericordia tactus, condemnaturus est, sed fallitur et insciens absolvit, 979 sqq.

Labra mordere est iratorum, Vesp. 1083.

Lac gallinarum, prov. de summa felicitate, Vesp. 508.

Lacæna, Lys. 78, etc. Lacænarum puellarum certamina ad Enrotam, chori duce Diana, Lys. 1308—1315. Lacænae (καλαίκες), fr. 3.

Lacedæmon, Av. 813, Lys. 995, 1231, fr. 354. Lacedæmone peregrini expelluntur; *de qua ξενηλασία frumenti deficientis tempore instituta multis Theopompus*, Av. 1012 sq. Lacedæmon ab Aristophane Seriphus dicta (ob difficilem vitam), fr. 676. — Λακεδαιμόνιον, *Babyl.*, fr. 68.

Lacedæmonii barbati trahentes, Lys. 1072. *In omni re agenda plenitunum observant*, Ach. 84. *Lacedæmoniorum κατάρρα*: Οἰχοδομὰ σε λάθοι καὶ ἀμβολὰ ὅ τε ἴππος, καὶ ἄ γυνὰ τοι μοιχὸν ἔχοι, Nub. 12. *Eorum κρύπτειν* (cod. κρύπτει) *apud Platonem et Euripidem*, Thesm. 600. *Eorum ξενηλασία, ex Theopompo*, Av. 1014. *Lacedæmoniorum φοινικίς*, Lys. 1140. *Cur purpureis sagis in bello utantur, ex Aristotele*, Ach. 320, Pac. 1173. *Eorum λόχοι quattuor sub rege; ab aliis quinque recensentur; Thucydides septem refert, præter Sciritas*, Lys. 453, Ach. 1074. *Lacedæmonii non erant sagittarii*, Pac. 443. — Lacedæmonii liberabant Athenienses a tyrannide Hippie, Lys. 1150—1156, *oraculo post Hipparchi mortem sæpius moniti: primo mari miserunt Archimolium; quo victo Cleomenem regem, qui Pisistratidas in Pelargico muro inclusos cepit; ex Aristotele*, 1153. *Adde sch.* 619. *Lacedæmoniorum sacra bella, alterum contra Phocenses, alterum pro Phocensibus*

contra Athenienses, ex historicis memorata Av. 556. *Lacedæmonii piaculares habiti ob necem supplicum Helotarum in templo Neptuni Tænarii*, Ach. 510. *A Themistocle circumventi, quum Athenas muris firmari nollent, Eq.* 814. *Pausaniam regem suum occidunt ob prodicionem; Themistocli irascuntur ob muros Athenarum, quos fraude ipsorum condiderat, Eq.* 84. *Duces suos Cleandridam morte et publicatione bonorum, Plistoanactem quindecim talentis mullant, ut corruptos a Pericle, quo Atticis agris excederent, Nub.* 859. *Lacedæmonii, quos adierant Megareses, ab Atheniensibus impetrare student ut Pericleum decretum in illos antiquetur; frustra: hinc bellum, Ach.* 535—539. *Lacedæmoniorum irruptio in Atticam, Pac.* 701. *Lacedæmonii 57 naves perdidérant in pugna navali contra Phormionem Atheniensem, Eq.* 562, *a quo bis victi sunt, Pac.* 347. *Eginam postulant ab Atheniensibus, Ach.* 653. *Lacedæmoniorum legatio ad Persarum regem, Ach.* 647. *Eorum socii Argivi, Eq.* 467. *Lacedæmonii vincuntur a Demosthene in Pylo; qui in Sphacteriam perferunt, a Cleone victi Athenas ducuntur, Eq.* 55, *trecenti, ib.* 469, 1053, *Pac.* 479. *Lacedæmoniorum victi ex Pylo, Eq.* 1053, *miserabili specie Athenas ducti, Nub.* 186 *et schol.* *Lacedæmonii post res in Pylo gestas primi pacem offerunt Atheniensibus, et redditionem sexaginta trirerum captivarum, Cleone suadente rejecti, Pac.* 665 sqq., *sch.* 219, 638, *biennio ante Vespas doctas, Vesp.* 41. *Lacedæmoniorum et Atheniensium legati mutui octavo belli anno missi ad inducias pangendas; eorum nomina (ex Thucyd.* 4, 119), *Eq.* 794. *Lacedæmonii et Athenienses, utri vincebant, nolebant pacem componere, Pac.* 211—219. *Quinquaginta annorum induciæ cum Atheniensibus Alceo archonte pactæ, Pac.* 466. *Lacedæmonii in bello Peloponnesiaco a Persis adjuti, Pac.* 107. *Barbaris sociis utebantur, Lys.* 1133. *Sic a Cyro minore pecuniis adjuti adversus Athenienses, Eq.* 969. *Lacedæmoniorum et Argivorum pugna ad Orneas, Av.* 399. *Lacedæmonii Pylum sibi reddi cupiunt, Lys.* 1163 sq. *In ea fabula fingitur Lacedæmoniorum caduceator arrecta scytala Athenas venire de pace componenda acturus, 980—1013. Inde legati ex arrecta civitate; quos ad pacem compellit Lysistrata communium sacrorum et mutuorum beneficiorum commemoratione, quædam sibi invicem concedentes, 1072—1188. Hymni Laconum in Leonidæ facinus, Spartam, deos et heroes suos, 1242—1272, 1297—1320. — Lacedæmonii Pellenen (Achaïa) urbem affectant, Lys.* 996. *Victi ad Arginusam, Ran.* 698. *Post eam pugnam, Callia archonte, decedere Declea volebant; pacem ea conditione quominus accipiant Athenienses impedit Cleophon, nisi ceteras quoque urbes Atheniensium omnes illi reddant; narrat Aristoteles, Ran.* 1532. *Lacedæmoniorum legatio Athenas de induciis, cui respondere debebat Thrasybulus, Eccl.* 355. *Lacedæmonii a Conone victi, Pl.* 173. *Bellum sociorum vel Corinthiacum contra eos constat tribus vel quattuor annis ante Antipatrum (archontem ol.* 97, 4); *stativa habebant Sicyone, socii Corinthi, ibid.* — *Lacedæmonii sunt infidi et perjuri, Ach.* 308 c. *schol.* Lys. 628 sq. *Ut dolosi perstringuntur in comædiis. Pac.* 1068, *et ut perfidi, 1082. Lacedæmonii ἀλαστοκέρδεις, διερωτόξενοι, Pac.* 623 *et sch.* *Ut sordidi, ἠσπύωντες, ἀπαράτιτοι, perstringantur Lys.* 279 sq. *Proverbium de Lacedæmoniis, ab expeditione eorum in Asiam ductum, αἰχοὶ λόντες, ἐν Ἐφέσῳ ὁ ἀλώπεκος, Pac.* 1189. *Adde infra Lacones. — Lacedæmoniorum*

- mulieres in furorem coniectas expiavit Bacis, κα-
θαρτῆς Lacedæmonii ab Apolline datus, ex Theo-
pompo, Pac. 1071, Av. 962.
- Laches, dux Atheniensis tribus annis ante Vespas do-
ctam, Euclæ archonte, secundum Demetrium, in Si-
ciliam missus auxilio Leontinis, nunc a Cleone in
iudicium agitur: ad quem iudicandum properant Vespæ
240—245: divitem enim esse, ex publica pecunia
abstracta, 241. Nam corrumpi se passus erat et
publicas opes avertit in expeditione Sicula, ib. 836.
Laches (male legitur Chares) fortasse etiam in so-
cios navales injurius, ib. 909. Siceliotas omnes rapi-
nis vexabat (ubi iterum Chares), ib. 924, 963. Laches
in expeditione, non domi, 968. Perstringitur etiam
ut calvus, ib. 241. Laches, dux Atheniensium, cecidit
Mantineæ (ol. 90, 3), ex Androtione, Av. 13. — La-
chetes (in κχζέτας latent, secundum conjecturam
Bergkii), Georg., fr. 177, b. Laches (vitiose pro
Demosthene positus), Nub. 186.
- Laches, unus in choro senum, in Lys. 303.
- Lacon dictus Cillicon, Sami proditor, secundum Am-
monium, Pac. 363.
- Lacones, Lys. 1074, 1097, 1100 etc. Bello Messeniaco
et terræ motu pressi auxilia flagitant ab Atheniensibus
et obtinent, Lys. 1138—1145. Lacones pacis studiosi,
Pac. 478. Lacones τυραννικοί, μισόδημοι, Georg., fr.
164; fortitudine sua superbientes, Vesp. 466. Longa
κράσπεδα (vestium fimbrias) gerebant, Vesp. 475.
Ἐλύμφ (palustri herba) cocto vesciebantur, fr. 351. La-
conas imitandi studio insaniebant Athenienses, Av.
1281, et eorum σκντάλια, scipiones graves, gestabant,
1283. Λακωνίζειν (i. q. παιδαγωγός χρῆσθαι), fr. 322. Adde
Lacedæmonii.
- Laconica vita: eam imitabantur Athenienses quidam,
Pl. 84. Laconicæ claves quales, Thesm. 421—423, sch.
423. Laconicæ, calceamenta delicatiora, Vesp. 1158;
quas ob eam caussam et propter nomen induere non
vult Philocleo μισολάκων, 1159 sqq. Memorantur hi
calcei viriles, Thesm. 142, Eccl. 74, 269, 345, 508,
542. Laconica σκντάλη quid, Av. 1283. Laconica ficus,
pusilla, fr. 164. Laconicus lithymallus in magna fa-
ma, Eccl. 405. Laconica dialectus, Lys. 81, 983 in
nota, 1247.
- Lacratides, vetus archon Atheniensis tempore Darii,
sub quo nix ingens et frigus incidit: quare frigida
omnia dici Λακρατείδου, Ach. 220.
- Laertes, pater Ulixis, Pl. 312.
- Laespodias deformibus tibiis erat, quare pallium ad
femora usque demittebat; dicitur etiam dux belli
fuisse, et bellicosus; notatur ut litium cupidus, Av.
1569, ubi de his loci Comicorum.
- Læstrygones: eorum urbs Lamus, Pac. 758. In eorum
insula vixit Circe, Pl. 303.
- Lais, filia Timandree, ex Hycaris Sicilia oppidulo a
Nicia capto septennis Corinthum missa, celeberrima
meretrix: evasit, postremo in Thessaliam abiit; ubi
quomodo a mulieribus in templo Veneris occisa,
ultionem obtinuerit a dea, Pl. 179 et nott. Diogeni
philosopho dicta Tropæum libidinis Græcæ, ibid.
Memoratur etiam sch. 7, 149, Lys. 91. Laidis et
Philonidæ Melitensis amorem Aristophanes per-
stringit imagine Circe et Ulixis, in Pluto 302 sqq.
- Laius ebrius genuit filium, Ach. 242. Laii filius esse
fingitur Meletus poeta in Pelargis, fr. 376.
- Lamachus, Xenophanis filius, dux Atheniensium in
bello Siculo, jam ante ut belli amantissimus sæpe ab
Aristophane memoratus, Ach. 270. Lamachi mater:
ejus nomen non inventum a grammaticis, Thesm.
841, 840. Ejus pater Xenophantus, 840. In Achar-
nensibus Lamachum advocant Acharnenses senes con-
tra Dicaeopolidem, cum laude bellicæ virtutis ejus, 566
sqq. Prodit cum scuto gorgoneo et cristis, 572 sqq., et
sugillatur a Dicaeopole, 575 sqq. Abit flagrans odium
in Peloponnesios, Megarenses et Bœotos professus, 622.
Deinde Lamachi famulus ad Dicaeopolidem venit emptu-
rus turdos et anguillæ Copaicæ partem ad Choas: ab-
igitur, 959—968. Lamachus ipse a prætoribus Choum
et Chytrorum festo, dum ningit, in expeditionem con-
tra Bœotos vocatur, et armat se, singula a famulo sibi
afferri jubens, dum Dicaeopolis eum deridens singula
ad suavissimi convivii apparatus apportanda succiniit,
1071—1142. Paulo post Lamachus affertur vulneratus
et medico egens; irridetur a Dicaeopole, in pace sua
cum amicibus compotante, 1174—1227. Λαμαχίπιον,
1206. Ταλαύρινος, cum Gorgone in clypeo, et tribus
cristis, 964 sq. Vide Gorgo. In Pace Lamachus impedit
cum sua Gorgone in clypeo deæ liberationem, 473
sq.: dies μισολάμχος de pace exoriente, ib. 304. Lama-
chi puer bellicæ carmina cantat in Trygæi nuptiis; quare
abigitur, ib. 1270—1294. Lamachus, vir βουλόμαχος
et κλαυσίμαχος, 1293. Lamachus (de quovis bellum
cupiente), Ach. 722. Jam mortuus quum Aves age-
bantur, Av. Arg. I. Occidit in Sicilia quarto anno
ante Thesmophoriazusas editam, Th. 841. Lamachus
heros, dux optimus in bello, qui ex Homeri disciplina
processit, Ran. 1039. Lamachi (in μαλακός latere vide-
tur, docente Bergkio), Georg., fr. 177, b.
- Lamia: eo nomine Duris narrat fuisse pulchram mu-
lieraem, ex Jovis congressu liberos peperisse, quos
Juno perdidit: hinc Lamiam, præ tristitia mon-
strosam factam, aliarum infantes raptos occidere,
Vesp. 1035, Pac. 758. Fuisse filiam Beli et Libyæ,
quam amatam Juppiter ex Africa in Italiam tra-
duxerit, unde urbs ibi Lamia. Nutrices territuræ
infantes eam vocant. Narratur etiam insomnia
reddita esse a Junone, sed ab Jove exemptiles oculos
nacta; secundum alios facultatem in omnes se for-
mas permutandi ab eo accepit. Erat ferum et male
olens monstrum, Pac. 758. Terriculamentum erat,
Eq. 693. Lamia capta pepedit, fabula, Vesp. 1177.
Lamia scytlalam habens pedebat, Crates in Lamia,
quo respicitur v. 78, Eccl. 77. Memoratur in fr. ap.
Plutarch. Comp. Aristoph. et Menandri init.
- Lamia, urbs Italiae, appellata de Lamia virgine Li-
byca ab Jove in Italiam traducta, Pac. 758.
- Lamias; ejus baculum: erat enim Lamius vel Lamias
pauper, lignis bajulandis victitans. Perstringitur
etiam ut θεσμοφύλαξ, Eccl. 77, coll. 79—81.
- Lamo, femina stupida, Eq. 62.
- Lampadedromia, res honorifica, Vesp. 1203. Tribus fe-
stis agebatur, Prometheus, Panathenæis, Hephæsteis,
Ran. 1087, in Ceramico, ib. 1093, ubi v. schol. et ad
131. Cursorum ultimi palmis percutiuntur (a Ceramen-
sibus), fr. 105.
- Lampetia, Solis filia: ex ea secundum Hermippum
quinque, secundum alios septem liberos genuit
Æsculapius, Pl. 701.
- Lampito, in Lysistrata Lacæna vegeta, venit in concio-
nem a Lysistrata indictam, ad ejusque consilia prom-
ptior est ceteris mulieribus, 78 sqq. In arcem abit,
253.
- Lampo vates, Av. 998, per anserem jurabat, in aliqua re
decepturus, Av. 521. Vates et oraculorum interpres,
ἐξηγητής dictus, sæpe egit in rebus publicis et Thu-
rium coloniam deducendam continenter suasit; ad
quam rem delectus est cum novem aliis Atheniensi-

- bus, eique tribuitur a nonnullis laus Sybaris condita, *Nub.* 332, *Av.* 521. In Prytaneo publice alebatur, *Av.* 521, *Pac.* 1084. Memoratur in Cratini Nemesi. Nonnulli superstitem fuisse credunt, quum *Aves agerentur*, *Av.* 521.
- Lamprocles, Midonis vel filius vel discipulus: ejus carmen Παλλάδα περιέπολον memorat Phrynichus, *Nub.* 967.
- Lampsacus: eam urbem Themistocli largitus est Artaxerxes ad vinum, *Eq.* 84.
- Lamptreus (ex Lampris, pago Erechtheidis tribus), *fr.* 93.
- Lamus, urbs Læstrygonum, *Pac.* 758.
- Lanae a vendentibus ad fraudem madefactae, *Ran.* 1386 sq. et sch. Lanae ope paucillum olei instillant auri egrotae, *Vesp.* 701.
- Lanificii et texturae descriptio, *Lys.* 567—587, coll. schol.
- Laomedon: ei mercede muros struxit Apollo, *Av.* 584.
- Lapides tres apponunt cacantes, *Pac.* 1230 et sch.
- Lapithæ cum Hippocentauris intemperanter libidinosi pugnant, *Nub.* 349.
- Larinus bubulcus accepit ab Hercule boves Geryonæ abductos et bene nutrit: hinc dicti λαρινοὶ βόες, secundum Lycum Rheginum, *Pac.* 925. Larinus bubulcus quidam magnus: a quo magni boves appellati, pascentes τὴν ἑπειρὸν (Epirum?) de prosapia boum Geryonis, *Av.* 465.
- Larissa, urbs Thesprotica: ibi magni boves, *Av.* 465.
- Lasus Hermionensis, poeta lyricus, carmine certabat cum Simonide et dixit, Nilil moror, *Vesp.* 1410 sq. Primus cyclicos choros instituit secundum veteres scholiastas, *Av.* 1403.
- Latona, *Thesm.* 117, 120, 123, 129, χρυσώπις, *ib.* 321. Latona ὄρνυγομήτρα (ad Ortygiam insulam respiciendo) invocatur in consecranda urbe avium, *Av.* 870.
- Laureotica noctuae, tetradrachma, *Av.* 1106, sch. *Eq.* 1093.
- Laurium, in Attica: ibi metalla, *Eq.* 362, argentifodinae, *Av.* 1106, aurifodinae et noctuae, *Eq.* 1093.
- Laurus Pythica, prope tripodem Delphicum, quam quatit Apollo vel Pythia reddens oracula, *Pl.* 213. Lauro coronati vates et sacerdotae, *Pac.* 1044. Laurum tenentes caneabant Homeri carmina, *Nub.* 1364.
- Latruculorum ludi lex, *Eccl.* 987.
- Leæna, Corinthia meretrix, *Pl.* 149.
- Leænae vel leones eburnei conquiscentes sculpti in manubiis cultrorum, *Lys.* 231 et sch.
- Lebadea Bœotiae: eo confugit Trophonius et celebre antrum condidit, *Nub.* 508.
- Lechaëum, in Eubœa, *Eq.* 561.
- Lecti veterum pedes habebant ὠφθαλμισμένους carbunculis et electro, ut nunc argento vel cassitero, *Eq.* 532.
- Ledaë filia, *Lys.* 1314.
- Legati Athenienses quibus modis cives suos frustrarentur, *Ach.* 65—171.
- Lemnia vitis, *Pac.* 1162 et sch. Lemnius ignis, proverb. a Vulcani officina ibi sita, ut Lemnium malum a mulieribus Lemniis, quæ meretrices sunt, *Lys.* 299, 298.
- Lemniæ, fabula Aristophanis: v. *fr.* 324—341, p. 491 sq.
- Lemnus fabarum tenerarum ferax, *fr.* 325.
- Lenæa, sive Dionysia rustica, *Ach.* 504, 202, celebrata ἐν μεσοπόρῳ, sch. 378. Iis ludi scenici præbebantur, *Ach.* 1155, Baccho sacri, 202. Ὁσπὶ Ἀργείοις ἀγῶν, *Ach.* 504, sch. 202, *Ran.* 404, *Prol.* III, 8. In Lenæico agone Bacchi daduchus cum lampade dicit: Invoce deum! præsentēs respondēt, Σεμελίη! Ἰακχε πλουτοδότα, *Ran.* 479. Lenæis etiam metæci choragi erant; quare in Lenæicis choris peregrini saltare poterant, quod non licebat in urbanis Dionysiis, *Pl.* 953 c. nota. Lenæis suo etiam tempore a poetis certari carminibus ad risum compositis scribit schol. *Eq.* 547.
- Lenæum, templum Bacchi in agris, quare, *Ach.* 202.
- Leogoras, pater Andocidæ oratoris, luxuriosus, equos alens, secundum Eupolidem bona perdidit per Myrrhinam meretricem, *Nub.* 109. Amynias cœnans cum Leogora, *Vesp.* 1269.
- Leonidas animose pugnabat in Persas arena non pauciores, *Lys.* 1254—1261, Thermopylis, *Eq.* 55. Quid responderit nuncianti cælum tegi sagittis Persarum, *Vesp.* 1084.
- Leontini: iis Athenienses auxilio mittunt Lachetem ducem cum navibus; quo revocato, Sophoclem et Pythodorum, exilio tandem multatos, *Vesp.* 240.
- Leontis tribus, *Vesp.* 81, *Av.* 496.
- Leotrophides (choragus), *Av.* 1406. Perstringitur ut vehementer gracilis, levis, mortuina facie; loci Comicorum, *ibid.*
- Leprea, urbs Peloponnesi, olim Cauconum, ubi lora valida fiebant, *Ach.* 724. Lepreus Eleus, τὸν Λέπρεον, vulgo τὸ Λέπρεον, in Peloponneso, prope Triphyliam; unde Lepreum dictum Didymi sententia, *Av.* 149, 151.
- Lepreotæ, urbis Leprei incolæ, *Av.* 149.
- Leprus, locus extra urbem, ubi coriariorum officinæ erant, *Ach.* 724.
- Lesbii: eorum λαϊκασμός, *Eccl.* 920 et sch. Lesbii invenerunt τὸ αἰσχροῦργεῖν τῷ στόματι: loci Comicorum, *Vesp.* 1346. Λεσθιάζειν: nam Lesbii perstringuntur ἐπὶ τῷ παρανόμως πλησιάζειν, *Ran.* 1308. Lesbiiε λαϊκὰ στρατα, Pherecrates, *ibid.*
- Lesbus: ibi Napæus Apollo, *Nub.* 144. Ibi dux Agyrrius, *Eccl.* 102.
- Lethes campus in Orco, *Ran.* 186.
- Letoides (Apollo), *Eq.* 1081.
- Leucolophas (homo contemptus), *Eccl.* 645.
- Leucolophides. Vide Leucolophus.
- Leucolophus, pater Adimanti, aliis Leucolophides, *Ran.* 1513. Leucolophides, Porthaonis filius, Adimanti pater, apud Eupolidem et Platonem philosophum, *Ran.* 1513.
- Leuconoensis, *Av.* 997.
- Leucophrys Diana, cui Magnesiæ sacra fecit Themistocles, *Eq.* 84.
- Leucothea, *not.* *Vesp.* 1413.
- Levis armatura minimi habita, et hostibus prima obicitur, *Thesm.* 232.
- Lex Attica de ἐπικληροῦσι filiabus, *Av.* 1653; de spuriis filiis, 1656. Lex erat Athenis, nemini licere antetresimum ætatis annum ut vel fabulam in scena exhibeat vel ad populum oret, *Nub.* 510. V. *not.* ad 530. [Lex de non oppignerandis armis, *Pl.* 451. Lex Eleusinia de vestibus, in quibus quis initiatus fuerat, deo consecrandis, *Pl.* 846. Lex de peregrinis Athenas habitantibus, *Ran.* 419. Lex de Archonte fabulis Comicorum non exagitando, *Nub.* 31. Adde Antimachus. Lex ξένον μὴ χορεύειν, *Pl.* 954. Lex ξένον μὴ μνεῖν, *Pl.* 1014. Lex Cineæ et Phrini de compe-scendo juvenum luxu, *Eq.* 577. Lex ne quis ultra medimum cum femina de re aliqua contractum ineat, *Eccl.* 1017. Lex Solonis etiam eos puniebat,

- qui sterces bovinum furati essent, *Eq.* 655. *Kusr.*] In Avibus Legum vel decretorum populi venditor, *φρ-φισματοπώλης*, Nubicuculiam vixdum conditam advenit, quem cito Pisthelaerus abigit, 1035—1052.
- Lexiarchici libelli*, *λεξιαρχικά γράμματα*, apud demarchos, *Nub.* 37.
- Libanus mons*, *Pl.* 703.
- Libatio*. Libantes dicebant adesse πολλούς κάθαθούς, quo abirent qui mali facinoris sibi conscii essent, *Pac.* 968. Post libationes dicebant, Έκκέχεται, κάλει θεόν, *Ran.* 479.
- Liberi homines olim brassica et alliis flagellabantur*, *Ran.* 621.
- Libya*: ibi multae aves et mirae formae animalia, *Av.* 65, ubi Libya avis. Libya, patria gruum, *Av.* 1136, qui eo quotannis migrant, *ib.* 710. In Libya laserpitium, *Av.* 534. Memoratur Libya sch. *Av.* 1467, *Eq.* 894, 1189. Libya σπολιάς, *Sophocles Av.* 933. Libya dialectus, *Av.* 122.
- Libya, mater Lamiae ex Belo*, *Pac.* 758.
- Libyes quo honore affecerint Battum Cyrenes apud ipsos conditorem*, *Pl.* 925.
- Libystica fabula de aquila suis pennis (in sagitta) percussa*, apud *Aeschylum* in *Myrmidombus*, *Av.* 807, 808.
- Lictores*, *βαδδοῦχοι*, *βαδδοφόροι*, in thymele, curantes εὐχοσμίαν spectatorem, *Pac.* 734.
- Licymnius a Tlepolemo occisus esse narratur ab Alcmena in fabula Xenoclis tragici*, *Nub.* 1264. *Licymnius, fabula Euripidis, in Didascalii non memoratur*, *Av.* 1242. *Licymnii fulminis jactus, qualis in Licymnio Euripidis aliquem urit*, *Av.* 1242.
- Ligna et picem exportare Athenis vetitum*, *Eq.* 279.
- Lilæum, urbs Doridis*, *not.* *Pl.* 385.
- Limnae, locus Atticae sacer Baccho, qui templum ibi habebat, lucum et festa cum choris ibi celebrata, ut testatur Callimachus*, *Ran.* 216, 217, 219.
- Lindus, Rhodi urbs*, *Prol. XI, 31; XIV, 1.*
- Linea longa*, *Vesp.* 106, de qua vide in *Judices*.
- Lingua victimarum seorsum a ceteris extis secabatur in sacrificiis*, *Av.* 1705 et sch., *Pac.* 1060, sch. 1109. In publicis sacrificiis exciditur et Mercurio consecratur, sermonis domino, *Pl.* 1110. Lingua praëconi fit, i. e. datur; nam praëconibus victimarum linguae dabantur; sic *Callistratus*, *ibid.*
- Lipsydrium, locus Atticae circa vel super Parnethem (v. not.): in id muro cinctum ab Alcmaeonidis in bello contra Pisistratidas civium pars collecta*, *Lys.* 665.
- Liturgia, Eq.* 912.
- Lochus, λόχος*, quot militum cohors fuerit apud Athenienses et Lacedaemonios, variae sententiae, *Ach.* 1074. Adde Lacedaemonii.
- Loeris, Av.* 152.
- Locustae quare τετραπερυλλίδες dictae*, *Ach.* 871. *Locustis vescebantur olim tenuiores*, *Ach.* 1116.
- Λόγοι duo in Nubibus introducuntur, ut scholiastes ad v. 889 dicit, in caveis textilibus, velut aves, pugnant inter se, Justus et Injustus, uter instituturus sit Phidippiden. Post altercationes, in quibus utriusque mos apparet, 889—933, monentur a Choro, ut antiquam et novam disciplinam ordine exponant, 934—960. Antiquam et venerabilem educationem, ex qua Marathonomachae Atheniensibus orti, ut suam cum novae disciplinae nequitia comparans egregie describit Justus, 961—1023, laudatus a Choro, illius aevi homines felices praedicante, 1024—1029 Justo insolenter illudit et argutis eum, dialectice fallaciarum imperi-*
- tum, rationibus convincit Injustus et novam disciplinam non solum bona praebere ostendit, sed obtinere etiam apud omnes invicto modo, 1034—1101. Quare victum se fatetur Justus, et ad spectatores cinædos transfugit, 1102—1104.*
- Loricæ, aliae ἀλυσειδωτοί, aliae στατοί, Pac.* 1228.
- Loxias, Eq.* 1047, 1072, *Pl.* 8. Quare ita dictus Apollo, *Pl.* 8.
- Lucernas gestantes incurvi, Lys.* 1003.
- Lucifera, Φωσφόρος*: per eam jurat mulier *Lys.* 738. Vide *Diana*.
- Luctantes a ventre vestes rejiciunt, quare, Lys.* 1083 et sch. *Luctatorum fraudes, Ran.* 1400.
- Ludus ἄρτια καὶ περισσά, Pl.* 816. *Ludus de nucibus qualis, Pl.* 1057. *Ludi χύτρινοι, Chytrorum festo celebrati, Ran.* 218.
- Luna, mater Musæi vatis ex Eumolpo, Ran.* 1033. *Luna, Diana, Hecate eadem, Pl.* 594. *Conf. Diana, Hecate. Græci lunam observabant in omni re agenda, maxime omnium Lacedæmonii, ut ante pugnam Marathoniam, Ach.* 84. *Lunæ eclipsis facta Boedromione anni quo Stratoctes archon erat, Cleone duce creato, Nub.* 584. *Lunæ sedem speculantur philosophi, Nub.* 1507. *In eadem fabula Luna introducitur querens de turbatis nova temporum computatione festis, quæ lunæ vicissitudinibus respondere debebant, 607—626. Adde Speculum.*
- Lunulæ status impositæ, quare, Av.* 1114 sq. et schol.
- Lupini: eis pro calculis suffragiorum utebantur judices, ante χοίρνας, Vesp.* 333. *Lupinos rodere et allia, de judicibus, Lys.* 690 coll. *Eq.* 41.
- Lupus. In Attica olim lex jubebat lupos cædi cum magno præmio cadentis: inde Apollo λύκειος et λυκοκτόνος, Av.* 369.
- Lusciniæ: ejus invocatio et laus eximia, Av.* 209—222.
- Lusciniæ, socia hynnorum Chori, Av.* 676 sqq. Adde *ib.* 1381 et schol. *Verno tempore in Attica apparent lusciniæ, ib.* 683.
- Lustrator, ὁ περιστίαχος, concionis, Eccl.* 128. *Populus Atheniensis quum in concionem convenerat, lustrabatur porcello, qui κάθαγμα vocabatur, Ach.* 44.
- Lusus. Vide Ludus.*
- Lycabetti apud Aeschylum; Lycabettus, mons Atticae, Ran.* 1056.
- Lyceas, πύργος, Phrynichus Av.* 11.
- Lyceum, gymnasium Athenis, intrant et exeunt cum armis militantes: nam in eo ut proxime urbem sito ἐξοπλίσεις et probationes militum fiebant, Pac.* 355.
- Lychnus: ejus origo a figuli rota et munus, Eccl.* 1—17.
- Lychnus, lychnuchus, fr.* 274. *Lychnorum fungi scintillant pluviam significant, Vesp.* 260—263 et schol.
- Lycinus, (fictus) filius Celei, pater Amphithei, Ach.* 50.
- Lycis poeta comicus, qui ut frigidus perstringitur; nihil ejus supererat grammaticorum tempore, Ran.* 14. *Vocatur etiam Lycus, ibid.*
- Lycius Apollo, Eq.* 1240.
- Lycio, filius Autolyçi, homo mollis; alii memorant Lycionem (vel Lycum) quinquertionem, nam ἐκλυκώ-νισσιν legebant nonnulli Vesp.* 1169.
- Lycio, conviva, in Vespis* 1301.
- Lycio. Lyconis uxor, Rhodia, mater Autolyçi, ob turpes mores in comædiis notata, velut ab Eupolide, Lys.* 270.
- Lycomedes, rex Scyri, dolo necat Theseum exulem, deinde ab Atheniensibus occisus, Pl.* 627
- Lycophron Chalcidensis, impellente Ptolemæo Philadelpho, Alexandriae veteres comadias διώρρωσε, Prol. IX, a, 14 sqq., 36, p. XIX; X, a, 4 sqq.*

- Lycopodes dicti satellites tyrannorum (Pisistratidarum), quare, ex Aristotele, Lys. 665.*
- Lycurgea Æschyli tetralogia, Edoni, Bassarides, Neanisci, Lycurgus satyricus, Thesm. 135.*
- Lycurgus Bacchum fugat, vile vincitur, ex ejusque lacrimis crambe oritur, Eq. 539.*
- Lycurgus, Pedicorum præses, Vesp. 1223.*
- Lycurgus Atheniensis Ibis dictus, vel quia Ægyptius origine, vel quia longis cruribus, Av. 1296. Certe a Pherecrate Ægyptii dicuntur ejus παρῳάται, a Cratino ipse dicitur gestare καλάστριν, ib. 1294. Perstringitur hic vel ut peregrinus vel ut improbus, ibid.*
- Lycus, Pandionis filius, a patre in divisione imperii Diacriam accepit, Vesp. 1223, Lys. 58. Lycus calumniis effecit ut Theseus ostracismo Athenis ejiceretur, Pl. 627 cum nota Hemsterhusii.*
- Lycus, heros vicinus tribunali, ad quod positum ejus fanum viminibus cinctum: ei judices aliquid consecrabant ex mercede sua, Vesp. 389—394. In eadem fabula effertur Lycus heros et ejus heroum, male pictus, ut Cleonymo similis aspectu sit, deformis et armis nudus, 819—823. Lyci decas, ib. 389, not. Pl. 627.*
- Lycus, quinquertio, Vesp. 1169.*
- Lycus, pater Thrasybuli (Stiriensis), Pl. 550.*
- Lycus idem qui Lycis, Ran. 14.*
- Lydi. Lydorum cœnæ, fr. 413. Lydæ puellæ Dianam venerantur, Nub. 600. Lydiæ tincturæ celebres, Pac. 1174. Lydia harmonia, Eq. 989.*
- Lydia: ejus satrapa Cyrus minor, Eq. 969.*
- Lydus (de homine contempto), Av. 1244.*
- Lygdamis, pater Artemisæ, Lys. 675.*
- Lynceus acutissimo visu, Apharei filius, Laco, frater Idæ; de quo fabulæ poetarum afferuntur et earum explicatio (Palæphati), Pl. 210.*
- Lynceus, filius Ægypti (quem Hypermnestra servavit), Danaid., fr. 258 cum nota, sch. Pl. 210 cum nota.*
- Lyra: in ea olim calamus erat pro cornu, teste Sophocle, Ran. 230. Arundo lyræ idonea, ib. 232 sq. In convivio canebat lyra, quam convivator κύκλιον convivantibus dabat, Nub. 1355. Lyra convivis non deinceps, sed ἐναλλάξ tradebatur: hinc scolia, δὲ τὴν σχολίαν τῆς λύρας περιφορὰν dicta, Vesp. 1239.*
- Lyrica carmina: cycelia, parthenia, et alia, Av. 918 sq. et sch. Lyrici poetæ choris, libiis, lyra canebant poemata, Nub. 333. Eorum carmina in pompas ad festa deorum προσόδια, Av. 853. Lyricorum poetarum δεκάς, Prol. X, b, 18—22.*
- Lysander a Cyro accipiebat mutuam pecuniam ad bellum, Ran. 365. Vicit classem Alcibiadis, ipso absente Antiocho gubernatori commissam, Ran. 1422.*
- Lysias, dux ad Arginusam, supplicio affectus, Ran. 1196.*
- Lysicles, ovium venditor, Eq. 765, coriorum consutor et sector, demagogus, ib. 739 sq., ubi et v. 132 ejus non nominati administratio reipublicæ Atheniensis tangitur.*
- Lysicrates, Atheniensium dux improbus et peculator; perstringitur ut corrumpi se patiens. Sunt qui tragicorum poetarum plagiarium obscurum hic intelligi putent, Av. 513.*
- Lysicrates: ejus nasus: erat enim homo simus et deformis, Eccl. 630. Lysicrates pigmento sibi capillos tingit atros, ibid. 736.*
- Lysilla, nomen muliebre, Nub. 684. Mulier, in Thesm. 374.*
- Lysimacha (bellum solvens, nomen muliebre, ad significationem respiciendo positum) Lys. 554. Lysimacha dicenda est Pax, Pac. 992.*
- Lysimachides archon, Vesp. 718.*
- Lysistrata fabula docta Callia archonte (Ol. 92, 1), per Callistratum, Arg. I, 173. In ea Lysistrata, persona ficta ἀπὸ τοῦ λύειν τὸν στρατόν, a solvendo exercitu, consilium cepit viros ad pacem in eundem vi cogendi et Græciam totam hoc modo servandi: quare mulieres ex Bœotia, Peloponneso et Attica convocavit: quæ initio fabulæ tarde adveniunt, indignante Lysistrata; tandem collectas fateri cogit se male ferre absentiam virorum et pacem cupere unanimes: quam uno modo confieri exponit, si ad unam omnes viris negent concubitus, vel, verberatæ, præbeant maligne et insuaviter. Nolunt mulieres, sed tandem ut in eam rem conjurent a Lysistrata compelluntur; arcem, in qua thesaurus civitatis, interea a provectoribus ætate sacrificiorum specie occupatum iri, 1—239. Audito clamore cum mulieribus abit in arcem, 240—253. Quum in eo sint senes et Provisor, πρόβουλος, ut vectes admoveant arci, Lysistrata egreditur rem sana mente compositura; ad minas illorum mulierum multitudinem evocat et audientiam sibi parat, 431—485. Hinc arcem a mulieribus occupatam dicit, quo pecunia publica salva præstetur neque geratur bellum, 488 sqq., et pluribus explicat mulieres diu tacitas ingemuisse malis consiliis virorum; nunc vicissim tacendum esse viris, si forte mulieres restituere rem possint, 507—538; ac sane ridiculos esse bellatores in foro versantes; se res turbatas ita esse explicaturas ut glomerem lanæ, 551—586; neque indignas esse quibus res publica committatur, quum ipsæ pariant bellatores; præterea summa cum injuria per bellum virgines consenescere, 588 sqq. Interea mulieres arcem quovis modo deserere tentant ob pruriginem, et ægerrime retinentur a Lysistrata, 708—780. Cinesia accedente cupidinis pleno, uxorem ejus commonefacit jurisjurandi et maritum quovis modo ludificare jubet, ipsa majorem viro ardorem injiciens, 831—864. Tentigine compulsus Græciæ populi de pace legatos mittunt, qui Lysistratæ, potentissimæ feminae, querelas dijudicandas committunt, 1073 sqq. Διαλλαγὴν adducere jubet legatos populorum eadem aqua lustrali aras conspergentium Olympiæ, Pylis, Delphis, et Lacones primum commonefacit beneficiorum olim ab Atheniensibus in ipsos collatorum, deinde Athenienses tyrannorum ab Laconibus ejectorum; cui bono igitur bellum mutuam? 1112—1161; hinc utrisque persuadet ut sibi invicem aliquid concedant; concessis quæ vult, epulo eos excipit, 1163—1187 sqq., et uxores inter choreas iis reddit, 1273 sqq.*
- Lysistratus (Cholargensis), verborum novator, Dædal., fr. 1. Lysistratus, opprobrium Cholargensium, cognomine χολωλόπηξ, ut mollis, apud alios Comicos ut pauper et aleator perstringitur, scelestus, algens et esuriens, Ach. 855—859. Perstringitur ut adulator, Eq. 1265, ubi cum Thumanti jungitur. — Lysistratus scurra lepide fallit Philocleonem, in Vespis 787—795, fortasse ille qui Χολαργέων ὄνειδος in Acharn. 855. Alius Lysistratus, Macaræi filius, perstringitur ut cinædus, 787. Lysistratus inter convivas est in Vespis, 1302, 1308.*
- Lysistratus, de Lysistrata dictum Lys. 1105.*

M.

Macareus, filius Æoli, subigit uterinam sororem

- Canachen in Æolo fabula Euripidis, Nub. 1371, Ran. 849.*
- Macareus, pater Lysistrati cinædi, Vesp. 787.*
- Macaria, Hercules filia, pro Heraclidis et Atheniensibus se morti dedit: hinc Athenienses sepulcrum ejus floreis sertis coronabant et proverbio nomen ejus celebrabant, Eq. 1151. Nonnulli Macariam locum in Orco esse statuebant, ibid.*
- Macco, mulier stupida, Eq. 62, 396.*
- Machaon, filius Æsculapii, Pl. 639, ex Lampetia, ib. 701.*
- Machine scenicæ sunt ἡγεῖον et βρονταῖον: hoc amphora lapillorum plena constat, qui contra lebetem æneum jaclantur, ad tonitru imitandum, Nub. 292, 294; et εὐρημα, qua deos in scenam demittabant et confabulantes in aere exhibebant, Pac. 78.*
- Machinarum (theatri) artifex, μηχανοποιός, Pac. 174, fr. 234.*
- Macris dicta Eubœa ob formam longam, Nub. 212.*
- Mænacterion mensis δικάσιμος, secundum Philetærum: eo ξῆνοι ex urbibus in judicium evocabantur, Av. 1046.*
- Mænades cum Baccho, Lys. 1283.*
- Mæotis palus, in Scythia secundum Herodotum, Nub. 275.*
- Magistratum rapacitas tangitur Av. 1111 sq.*
- Magnes, veteris poeta comædiæ excellens, fabulis ingeniose fictis (quarum quinque ab Aristophane significantur) victorias multas adeptus, senex ab Atheniensibus negligitur, Eq. 520—525. Atheniensis, undecies vicit; ejus fabulæ perierunt, quanquam novem ei tribuantur, Prol. III, 24—26.*
- Magnes Megenetus, alii Manes, Ran. 965.*
- Magnesia: eam urbem Themistocles ab Artaxerxe accepit ad frumentum; ibidem est sepultus, ejusque ossa per dolum Magnetibus auferunt Athenienses, Eq. 84.*
- Malia promontorium, Ran. 33.*
- Maliensis sinus, Lacedæmoniorum, Lys. 1169.*
- Mála in arcas recondere cum vestibus solebant, ob odoris suavitate, Vesp. 1056 sq. Mâlo petere, ad rem veneream excitare: nam sacrum Veneri matum, Nub. 997.*
- Mammacythi, stolidi, a Mammacytho quodam stolido; sic Didymus; alii aliter, Ran. 990. Platonis comici fabula ita inscripta, ib.*
- Manes servus, Pac. 1146, Lys. 908, 1212, Av. 1311, 1329. Plurali ib. Av. 523, ubi sch.: frequens nomen servorum.—Quid sit Manes in cottabi ludo, Pac. 1244.*
- Mania, servæ nomen, Thesm. 728, 739, 754, Ran. 1345.*
- Manodorus servus, Av. 657.*
- Mantinea: ibi male pugnarunt Athenienses (ol. 90, 3), Av. 13.*
- Marathon, locus palustris, ubi frequens planta φῆλωξ, Ran. 1296, in Tetrapoli Attica, Lys. 285. Pratum amœnum Marathonis, Av. 246. Ibi attagen, 250. Marathonis pugna: in ea Persæ victi ab Atheniensibus solis, dum Lucedæmonii plenilunium præstolabantur, Ach. 696 sq., sch. 84, Eq. 781 et sch., 1334. Ibi dux Persarum Datis, Pac. 289. Votum Callimachi in Marathonis pugna, Eq. 660. Marathone iropeum, fr. 363, Eq. 1334, Vesp. 711, Lys. 285.*
- Marathonomachæ, Ach. 181, Nub. 986. (Marathonomachæ) magni et quadricubiales, Vesp. 553.*
- Marc. Ad mare veteres lustrabantur, Pl. 656.*
- Maricas Vide Eupolis.*
- Marilades, nomen senis Acharnensis, fictum a μερῶν, Ach. 609.*
- Marsias orator ut loquax, contentionis et turbarum amans perstringitur in comædiis, Ach. 701.*
- Mars, Ἄρης, Pac. 457, fr. 471, etc. Est genuinus filius Jovis, Av. 1653, non idem qui Enyalios, Pac. 457. Adde Enyalios. Martem spectare, de audacia, Pl. 328. Martis pullus de forti et bellicoso, Av. 835. Martis plenum drama Æschyli, Septem adversus Thebas, Ran. 1021. Marti arielem aureo vellere immolat in Colchis Phryxus, Nub. 257. Ei sacra est Thracia, Av. 1369. Mars famulum jussit custodiam agere in Vulcani domo, quum ipse Venerem haberet; negligentem Mars deprehensus in gallum gallinaceum mutavit, mane canentem ex memoria pristini status, Av. 835. Martis filius Cycnus, Ran. 963.*
- Marsyas, magister Olympi, Eq. 9. De musicæ scientia cum Apolline certavit, Ran. Arg. IV.*
- Masyntias, servus, Vesp. 433.*
- Mater montana, Rhea, Av. 746. Mater magna deorum et hominum, Cybele, Rhea, Av. 875, 876. Adde Phryx.*
- Medea, ab Iasone rapta, Pl. 521. Coquendo Æsonem in juventutem restituit, apud Nostorum poetam; Simonide et Pherecyde auctore, Iasonem, Eq. 1321. Eadem apud Æschylum Bacchi nutrices coquendo in juventutem restituit, ibid. In fuga cistam pharmacorum in Thessaliam eiecit, quæ pullularunt et Thessaliam venenis replerunt, Nub. 749. Medi mater ex Ægeo, Pac. 289.—Medea Melanthii tragicæ, Pac. 1011.*
- Medi, Eq. 478, Thesm. 337, 365, etc. Vide Persæ. Medorum regio irrigua optimam et celebratam herbam emittebat, Eq. 606. Ibi Medica herba, egregia, etiam τριφυλλος dicta, ib. Ex Medicis spoliis constructum in arce Athenarum templum Minervæ χρυσολεπνίνης, Eq. 1169. Medicus lochus (?), Eq. 606, ubi v. nol.*
- Medicamenta: eorum genera, κατάπλαστα, χρυστά, ποτά, Pl. 717.*
- Medici Athenis perstringuntur Pl. 407 sq.*
- Medimnus quæ mensura, Nub. 643.*
- Medus sine camelo, res mira: nam Medi plerumque camelis vehi solent in expeditionibus, Av. 278, 277. Medus somnus, pro infesto, Vesp. 12.*
- Medus avis, Av. 277; dubitatur an eo nomine avis exstiterit; erat Περσικός ὄρνις Ecbatanorum; ib. et sch. 485, 833.*
- Medus, Medæ et Ægei filius, ex quo Datis, Atticam ideo ut suam deposcens, Pac. 289.*
- Megabazus, satrapa Darii regis, qui Ægyptum cepit et ex Memphide Græcos abegit, Av. 484. Quomodo exciderit Athenienses in Ægypto, Pl. 178.*
- Megacles, Eretriensis, filius Cæsyræ, Nub. 46, 64, divitias hereditate acceptas comedis, postea ex republica administranda alias adeptus esse fertur, Ach. 614. Paratiorum præses, Vesp. 1223. Megacles ξυστά, purpureo pallio, amictus Urbem curru intra vit, Nub. 69 sq. Ter vicit Olympia; in exilium eiectus a Pisistrato, rediit δι' ἰπποτροχίαν, et cum Pisistrato, qui victoria præconium concesserat, jungitur, ib. Megacelis columnæ, id est domus Megacelis lapides, soli opum reliqui ex ejus voracitate, Nub. 815. Megacles (plurali), Georg., fr. 177, b.*
- Megænetus Magnes. Vide Phormisius.*
- Megallus (Siceliota vel Atheniensis) μύρου speciei inventor, Telmess., fr. 451.*
- Megara: risus Megaris ablatus, de inficeto, quia Megarensis in vitis Musis comædiam et risum tentabant, Vesp. 57. Megara memorantur sch. 191. In Pace Megara in mortarium conterenda mittit Bellum, 246 sq.,*

- allium scilicet injiciens, cujus feracissima erat Megaris*
- Megareses. Eorum commercia cum Atheniensibus per sycophantas premuntur, deinde, ob furtum (ut fingitur) ancillarum duarum Aspasie, Megareses per Periclis decretum abiguntur terra marique ditione Attica: hinc illi Lacedaemonios implorarunt, ut ad antiquandum hoc decretum cogere Athenienses, *Ach.* 517—538, *add. sch. Pac.* 609, ubi Periclis decretum in Megareses, *sch. Nub.* 302, *Pac.* 246. Incusabantur a Pericle sacrum deabus agrum exercuisse, *Ach.* 532, *Pac.* 605, et post decretum Periclis accusant Athenienses apud Lacedaemonios, *ibid.*, quorum erant socii, *Pac.* 246. In Acharnensibus Megarensis venit in forum Dicaeopolidis, filias suas pro suis venditurus, ob summam famem et egestatem, in quam conjecti erant Megareses decreto Periclis: Megarensium miserrima conditio ea ἤρξει graphice describitur, 729—835. In Pace Megareses pacem cupiunt, fame quippe pereuntes, 481—483, edicto impeditis commercii cum Attica; etiam ob expeditiones Atheniensium vastantium regionem ipsorum, et Nisæam emporium eorum obstruentium. Athenienses eos vehementer oderunt et pacem pertinaciter negarunt, *Pac.* 482: nam belli causa esse credebantur, ob iram Periclis excitatam, 502, ubi Mercurius: Odit vos dea (Pax), quam primi iuxistis alio vestro. Nimirum Megareses vendebant melopepones, lepores, porcos, allia (*conf. Megaris*), sal, *Ach.* 520 sq., *sch.* 525. — Megareses, Corinthiis olim tributarii, nulla passi ab iis desciverant; quare advenientem legatum Corinthiam, non ferentes ad naveam inculcantem Διὸς Κόρινθον, verberabant acclamantes sibi πᾶσι πᾶσι τὸν Διὸς Κόρινθον, *Ran.* 439. Megareses leprosi, *Ach.* 724; male audiebant ut perfidi, ficti, astuti, *ib.* 738. Ostracismus apud eos, *Eg.* 855. Megarensium dialectus, *Ach.* 732, 757, 763. — Megareses Susarion, Tripodiscus, *Prolog.* IX, a, 30; b, 46.
- Megareus: ejus et Danaes, secundum nonnullos, germanorum concubitus in *Eolo* Euripidis, *Ran.* 849.
- Megarica Crura, locus Megaridis, Lacedaemoniorum, *Lys.* 1170. Megarica fabrica, fraus: nam Megareses perstringebantur ut alia agentes, alia profitentes, *Ach.* 738. Megarica vasa, *Nub.* 1203.
- Megaris a Pandione rege Atticæ adjuncta; in divisione regni Niso filio data, *Lys.* 58, *Vesp.* 1223. Ad Megaridem pertinebat Salamis, *Lys.* 59. Megaris allii feracissima, *Pac.* 246, *Ach.* 525. Inde igitur allia, *Pac.* 1000, et ficus in Atticam apportabantur, *ib.* 1001.
- Melanon adolescens, fugiens nuptiarum, solus in montibus degebat, *Lys.* 785—796, 807. Scholiastæ hoc ad Milanionem referunt, quem Atalanta potius fugiebat, 785.
- Melanippe ab Neptuno in scapha subacta, *Lys.* 139. Melanippæ Euripidis, *Thesm.* 547.
- Melanthius Messenius, ex Periclymeno Nelei filio oriundus, *Ach.* 146, Arcas in Attica habitans Xanthum Baotum, qui regem Atheniensium ad singulare certamen provocaverat, hoc accepto vincit fraude, ἄπειρα, a Baccho Μελαγχόδι adjutus: unde Apaturiorum festum, *Pac.* 890, *Ach.* 146.
- Melanthius ab Ulyse suspensus, *Pl.* 312.
- Melanthius, poeta tragicus, acerba voce, et frater ejus, ipse quoque tragicus poeta alibi non memoratus, sunt foedi, impuri, lurcones, digni quos magno screatu Musa despuat, *Pac.* 804—816. Melanthis tragicus perstringitur ut mollis, cinadus, leprosus, turco; loci Comitorum, 804, 807. In eadem fabula idem Melanthis, ὄψοράτος, optatur ut sero veniat in forum, divenditis jam piscibus, et ejulans abeat, canens monodiam ex Medea sua, 1008—1014. Idem Melanthis ut leprosus perstringitur *Av.* 151; alibi ut improbus, summæ mollitiæ, helluo, loquax, *ibid.*
- [Μένη διερρημα et τριερρημα, *Ach.* 203; τριερρημα et τετραερρημα, *ib.* 665. Μένη chorica, alia παραδικά, alia στάσιμα, alia μεσφδικά, alia προφδικά, alia ξεφδικά, *Vesp.* 270. KUST.]
- Meleager: ejus res a venatione Calydonia narrantur, *Ran.* 1238. Meleager, tragedia Euripidis, *Ran.* 864.
- Meles, Pisicæ filius, citharædus pessimus, *Pherecrates Av.* 858.
- Melesias, nomen virile, *Nub.* 686. Melesias, pater Thucydidis, *Atopencensis, Ach.* 702, *Vesp.* 947.
- Melesippus legatus ab Lacedaemoniis Athenas missus initio belli Peloponnesiaci: ubi nihil ab Atheniensibus impetraverat, discedens in finibus dicebat eum diem magnorum initium malorum fore Græcis, *Pac.* 435.
- Meletidae, stolidi, a Meletide quodam stolido; alii a melle derivant, *Ran.* 991.
- Meletus, tragicus poeta, *Geryt.*, fr. 198, idem qui Socratem accusavit, perstringitur ut frigidus in poesi et improbis moribus, *Ran.* 1302, ubi Meleti scolia. Meletus, tragœdiarum poeta, Laii filius (ab Aristophane dictus in *Pelargis*, quod eodem anno Oedipodiam Meletus doceret; veriolem rationem v. in not.), fr. 376. Meletus Calliam subigit, *Georg.*, fr. 176.
- (Melissæ, sacerdos Dianæ: quibus præsumt) Μελισσονόμοι, *Ran.* 1274.
- Melistiche, uxor Smicythionis, *Ecl.* 46.
- Melite, pagus Atticæ, dictus a Melite nympha, quacum concubuit Hercules; ibi clarissimum templum Herculis ἄλεξιπύκου, qui ibi parvis mysteriis initiabatur, *Ran.* 501. In eo pago habitabat Callias Hipponici, *ibid.* Partem ejus pagi vulgo falso Colonum dicunt, *Av.* 997.
- Melitensis caper, (Eucrates,) *Senect.*, fr. 193. Melitensium aedes, fr. 170 (ubi v. Nam recte Μελιτέων restitutum). Melitensis Philonides, *Pl.* 179, 303.
- Melius. Melia fames, a Melo, urbe Thessaliæ (imo insula *Ægæi* maris), ab Atheniensibus ductu Niciæ (v. not.) obsessa et fame ad deditionem coacta, *Av.* 186. Melii fame perdit a Nicia, *Av.* 363. Melius positum pro atheo *Nub.* 830: nam Melii ob Aristagoram et Diagoram ut impii exhibentur in comædiis. Melius Diagoras, *Av.* 1073, *sch. Ran.* 320.
- Mellita placenta mortuis data Cerbero objicienda, *Lys.* 601.
- Melus insula: eam de Diagora indignati ἐκίωσαν Athenienses, *Nub.* 830. Melus expugnata, *Av.* 1073.
- Memno, filius Jovis, qui ad Trojam cecidit; eum patris jussu certis diebus lugent dii, *Nub.* 622. Memnones κωδωνοραζάρπωλοι (pro singulari) apud Æschylum, *Ran.* 963.
- Memphis. Eam urbem *Ægypti* diripuit et Græcos inde abegit Megabazus satrapa Darii, *Av.* 484.
- Menander, Diopithis filius, Atheniensis, genere et vita splendidus, amicus Alexidis, a quo institutus dicitur, ξεφθος primum Philocle archonte (Orgen) docuit. Obiit 52 annos natus, scriptis 108 fabulis, *Prolog.* III, 78—83. Personæ (larvæ) in ejus comædiis quales, *Prolog.* I, 89 sqq.
- Menelaus rex, *Av.* 509, maritus Helenæ, *Thesm.* 866 sq. Menelaus (post Trojam captam ulturus injuriam uxoris consuecta Helena nuda abjecit ense, ex *Ibyco* et

- Lesche, Lys. 155 sq., et apud Euripidem, sch. Vesp. 714. In Thesmothiazusis ejus in erratione Aegyptum appellentis, Helenam invenientis et abrepturi partes ex Helena fabula sua expressas agit Euripides, 871—924.*
- Menippus Atheniensis Hirundo vocatus, quia equo utebatur inusto insigni, Av. 1293.*
- Mensa tripes, Telm., fr. 447. Ferens mensam, in qua sunt myrtil Archontibus, Georg., fr. 175. Mensæ in templis, Pl. 678.*
- Mensis in tres δεκάδας divisus, Nub. 1134. Mensium suorum dies qua ratione Athenienses numerent, ib. 1131. Mensis lunaris ultima dies, τριχιάς, novilunium, quare dicta sit ἐνὶ καὶ νέξ, ib. 1134. Eadem Δημητριάζ dicta, ib. Ea solventæ erant usuræ et pecunie multo sumptæ, ib., et prytanea deponenda, 1180. De ἐνὶ καὶ νέξ ut de biduo argutatur Phidippides, 1179 sqq.*
- Merces judicialis, ecclesiastica, theorica, Ran. 1465, Eq. 51, 1352. Merces ecclesiastica, pessimum institutum Agyrrhii, Eccl. 183—188, sch. 102, 284, olim obolus, ib. 302, nunc triobolus, ib. 308, 293, 380, 392, etc., sch. 547; nulla autem prorsus erat Myronidæ tempore, ib. 303 sqq. Merces ecclesiastica, diobolus, al. triobolus (sed schol. male hic et 330 confundit cum judiciali mercede), Pl. 171, triobolus est, 329. Merces judicum varia, prout demagogi statuebant, ut Aristoteles dicit in Politis, Vesp. 684, Pl. 329. Olim duo oboli, deinde ducum populo blandientium beneficio tres oboli, Ran. 140, Av. 1541, auctore Cleone, flagrante bello cum Lacedæmoniis, Vesp. 88, 300. Aristophanis tempore adeo ad drachmam evectam fuisse addit sch. Ran. 140 (haud dubie errans). Triobolus est Vesp. 609, 684, Hor., fr. 483, Av. 1541, sch. Eq. 51, 255, etc. Merces judicum Atheniensibus non paucis reditus unicus, Vesp. 300 sqq. Appendebatur a colagreta, ib. 695. Bini drachmam accipiebant moneta permutanda et dividenda, Vesp. 788 et sch. Triobolus in ore domum reportabant, ib. 609. Ex ea mercede aliquid consecrabant Lyco heroi, Vesp. 389. Magna pars redituum civitatis in eam insumpta, Ran. 1466.—Merces patronorum reipublicæ, τὸ συνηγορικόν, drachma, Vesp. 691. Merces legatorum diurna, duæ drachmæ, Ach. 66, 90. Mercedem poetarum diminuit Agyrrhii, Eccl. 102.*
- Mercurius, Ἑρμῆς, Nub. 1234, volat et alas gerit, Av. 573, ut nuncius deorum, cum petaso alato, Av. 1203. Per eum dii gladium mittunt Peleo feris objecto, Nub. 1063. Mercurius δίακτωρ, apud Homerum, Pl. 1170. Ei lingua victimarum datur in publicis sacrificiis, Pl. 1110. Mercurius intento membro, ut Priapus, Lys. 1079. Adde Hermæ, Hermula. In Cylene, monte Arcadiæ, colitur, Ran. 1266. Mercurio sacræ sunt sortes, Pac. 365. Ἑρμῆν vocandum dicunt eum qui in sortiendi primus exit, ibid. Eidem τετράδες mensium sacræ, Pl. 1126. Eidem sacer est βροχίων animalium irrationalium, Pl. 1128. Mercurio porci immolabantur, Pac. 386. Ei secundum nonnullos arietem aureo vellere immolavit in Colchis Phryxus, Nub. 257. In libationibus Mercurio diluto vino libatur, ceteris diis mero, Pl. 1132. Mercurii festum Pellene in Achaia, ubi agones, quorum præmium læna, Av. 1421. Mercurius μεγαλοδωρότατος deus, Pac. 394. Mercurii cognomina multa, στραφαίος, ἐμπολαίος, δόλιος, ἡγεμόνιος, ἐναγώνιος, Pl. 1153—1165 cum scholiis, ubi hæc explicantur. Mercurius forensis, cuius statua in medio foro, Eq. 297. Mercurius ἐμπολαίος, Ach. 816. Mercurius δόλιος, fraudum patronus, Thesm. 1202, sch. Ran. 1144. Ipse furtis se coli significat in Pace 402. Ei furum ars sacra, Pl. 1134. Fures capti ὡς εἰδ' Ἑρμῆ dicebant Mercurio, opinantes se non rite ei sacrificasse, Nub. 1478. Mercurius erat χθόνιος et καταβάτης apud Rhodios et Athenienses, Pac. 650. Mercurio Infero sacra fiunt Chytris, decimo tertio die Anthesterionis, πικροπεριάζ cocta in olla (χύτρα), quam nemo gustat, Ach. 1076. Nam ei sacrificatum erat soli a servatis ex diluvio, ut placarent deum in mortuos illa calamitate; narrat Theopompus (grammaticus), Ran. 218. Mercurius Inferum, paterna inspectans imperia, invocatur in Choephoris, Ran. 1126 sq., 1138; quæ explicantur ab Æschilo de Eriunio, 1143 sqq., contra veram mentem Æschyli, ut Aristarchus statuit, 1144. Mercurius Νόμιος, gregum ἑφορος, Thesm. 977. Mercurium πρόγονον veneramur paludis accolæ, Arcades ad Stymphalidem paludem, Æschylus in Psychagogis, Ran. 1266. Mercurius Strepsæus (ab oppido Thracico Strepsa), fr. 174 (παρὰ τὸ διεστράφηαι τὰς ὄψεις gramm. Cramerii Anecd. Ox. vol. II, p. 53, 14, ubi idem fr.). Mercurius triceps (lusus in quadricipitem Mercurium in trivio Ceramici positum), Triphal., fr. 468. Per Mercurium jurant viri Eccl. 445, Ran. 1169, al. Mercurius invocatur in Thesmothoriis, Thesm. 299.—In Pace Mercurius solus in cælo restat vasa servans, quum dii in ultimum recessum fugerint: Trygæum advenientem primum truculente excipit, mox carnibus oblati placatus narrat cur dii Græcis usque belligerantibus irati cælum Bello cesserint, qui Pacem in profundo antro concluderit. Bello tumultuante et cum mortario exeunte abit, 180—233. Trygæum ut videt cum agricolis Pacem extrahere tentantem, cum clamore impedit, Jove mortem denunciante ei qui Pacem effodiens deprehendatur: sed tandem precibus per carnes oblatas, detecta a Trygæo conjuratione Solis et Lunæ in deos, promisso principatu in festis plurimis aliorum deorum, mitigatur, et operatus ipse incitat, 362—427, indicans et impellens populos qui malignam operam præstant, 459 sqq., 475 sqq., 500 sqq. Educta Pace civitates amice confabulantes inter se et pacis instrumentorum opifices lætos monstrat; agricolas rus suum abire jubet, et alacritatem eorum admiratur, 538—565. Explicatur absentiam diutinam Pacis, narrat ortum et progressum belli, et quibus artificibus oratores, quorum Cleo, Pacem sæpius accedentem abegerint, 603—648. Pacis, quæ cum spectatoribus colloqui non vult irata, est interpres, 657—702. Deinde Oporam dat Trygæo in matrimonium, Theoriam tradit ad senatum abducendam; valedicit Trygæo, quem cum ea descendere de cælo jubet, quum cantharus Jovi jam fulmen gerat, 706—726.—In Pluto Mercurius ad Chremylum accurrit nuncians Jovem domum et totam familiam in barathrum abjecturum, quia post visum Pluto reparatum nemo amplius diis sacrificet, 1079—1118; sibi quoque pereundum esse, nisi Cario cibum det: cui sua tot ministeria offert; at ea jam, acutum cernente Pluto, inutilia esse omnia demonstrat Cario, nisi forte certaminum festorum præsidium, Pluto convenientissimum. Ita acceptus, exta lavatum mittitur ad puteum, 1119—1170.—Mercurii ἀπόγονος Colænus, Av. 874.*
- Meretrices nobiles Corinthi recensentur Pl. 149.*
- Merops, pater Achæi cognomine Cillicontis, Milesius, Pac. 363.*
- Merula: quare pennæ iis in nares inserantur quærit sch. Av. 1081.*
- Meson, locus tribunalis, Vesp. 120.*

Messene urgebat Lacedaemonem (post defectionem Helotarum), *Lys.* 1141 sq. Messeniorum defectio ab Lacedaemoniis et bellum, *Lys.* 1144.
 Messoages, lochus Lacedaemoniorum, *Lys.* 453.
 Methymnaeus Arion, *Av.* 1403.
 Metentium accurate instrumenta recensentur *Ran.* 799—801, *explicantur in scholl.*
 Meteci tanquam civium gluma, *Ach.* 508. Adde Inquilini.
 Meton, optimus astronomus et geometra, in Avibus advenit Nubicuculiam aerem dimensurus et jugera dirimpturus: post ridiculam demonstrationem artis suae cum verberibus abigitur a Pisthetaro, 992—1020. Erat pago Leuconensis; struxit fontem vel fontes, memorante Phrynicho in *Monotropo*; in *Colono*, vel secundum Philochorum in *Pnyce ad murum*, consecravit heliotropium archonte Apseude. Metonis annus, 997.
 [Metra. Ἰππονόακτειον, *Pl.* 253, *Nub.* 1032; δῆμετρον Ἀνακρέοντειον, *Pl.* 253; ἐφθήμερες, *Pl.* 302, 598; anapesticum tetrametrum, *Pl.* 487. Idem metrum dicitur Aristophaneum, *Pl.* 487. Βάσις ἀναπαιστική, sive μονόμετρον, vel παρατέλειον, *Pl.* 598, *Eq.* 504. Metrum παροισμακόν, *Pl.* 598; δακτυλικόν πενθήμερες sive Archilochium, *Nub.* 274; δακτυλικόν ἑξατάληκτον, quod itidem Archilochium dicitur, *ibid.* Pherecrateum, sive τροχαϊκόν δῆμετρον βραχυκατάληκτον, *Nub.* 457. Ἀλκμάνειον, sive δακτυλικόν ἐφθήμερες, *ibid.* Εὐπολίδειον quate, *Nub.* 518; Γλυκόνειον, *Nub.* 563, *Ran.* 326, 1282; Φερεκράτειον ἐφθήμερες, *Nub.* 563; Ἀλκαϊκόν, *Ran.* 326; Δολικόν, *Ran.* 1295; τροχαϊκόν Ἰθυραλλικόν, τὸ καλούμενον Ἀρχιλόγειον, *Eq.* 753; ἄσυνάρτητον Εὐριπίδειον, *ibid.*; Ἰθυραλλικόν, *Vesp.* 248; κατ' ἐνόστιον, *Nub.* 651, 652. Κῶλον προσοδικόν καλούμενον, *Av.* 738. De spondæo in metro trochaico *Nub.* 518 (falso traditur). *Kust.*]
 Metrophon (non est fabula Aristophanis), *p.* 446, *b.*
 Mica, nomen mulieris, *Thesm.* 760.
 Mico, pictor Amazonum pugnantium in *Pœcile*, Phanochi filius, Atheniensis, *Lys.* 679. In comædiis memoratur etiam alius Mico, ob paupertatem notatus, *ibid.*
 Midas, rex Phrygiæ ditissimus, auribus asininis, cuius rei varias explicationes afferunt scholl. Dicebatur ipse in asinum versus, quia Bacchum contempsisset, vel Bacchi asinos; quare iratus deus asininas ei aures addiderit, *Pl.* 287, ubi plur. Midae.
 Midas (Midias?) μῶμαξ, ex poeta comico, *Prol.* VI, 8, μῆμαξ, *IX*, a, 3, *p.* xviii.
 Midas, servus, *Vesp.* 433.
 Midias Atheniensis Coturnix nominatus, similis coturnici ab alia pugnace in caput ictæ, *Av.* 1297—99. Erat ὀρνυχοκόπος, aleator, gallorum pugnis studens, improbus, sycophanta, peculator, et aliorum plenus vitiorum, quæ omnia confirmantur allatis locis *Comicorum*, 1297.
 Midon, pater vel magister Lamproclis, *Nub.* 967.
 Milanion. Vide Melanion.
 Milesia lana pulcherrima, *Lys.* 729. Milesia stragula, pulchra, mollia, varia, *Ran.* 543.
 Milesii, coloni Atheniensium, *Eq.* 932. Milesii olim fuerunt fortes, oraculum respondit Polyerati Samio eos socios cupienti; secundum Demonem hoc responsum erat Caribus eorum vicinis; quibuscum nihilominus Persas adorti, prope omnes perierunt; est etiam apud Anacreontem (v. not.), *Pl.* 1002. Idem proverbium *Pl.* 1075. Milesii (suspecti Cleoni), *Eq.* 361. In societatem vocant Athenienses, et Samum

utrique conjunctis viribus subjiciunt, *Vesp.* 283. Milesii prodiderant Athenienses (auctore Alcibiade), *Lys.* 108. Perstringuntur ut adulteri, 107, et luxuriosi, *Ran.* 543, Milesiæ ut vehementer libidinosæ, veretris coriaceis utentes, *Lys.* 109. Ostracismus apud Milesios, *Eq.* 855.
 Miletus, cur olim Pityusa dicta, *Pl.* 586. Lupis piscibus abundabat, qua causa, *Eq.* 361. Ibi a piscatoribus inventus tripus postea Delphicus, *Pl.* 9. Miletus Apollinis, apud Ananiam, *Ran.* 661. *Conf.* *Lys.* 1281. Mileti expugnatio a Phrynicho tragico coram Atheniensibus acta, *Vesp.* 1490. Miletum Prieniensibus prodidit Cillicon Milesius, *Pac.* 363.
 Milichius. Vide Juppiter.
 Milites trium dierum cibaria secum ferre tenebantur, *Ach.* 197, *Vesp.* 243, *Eq.* 1079. Milites in expeditionem discedentes farinam et caseum emebant, *Pac.* 368; cibaria in vase vimineo, γυλίω, portabant, *Ach.* 1097. Eorum vicus vilis, *Eq.* 600. Adde Catalogus.
 Milo Crotoniates: de eo not. *Ran.* 55.
 Miltiades, *Eq.* 1325. Dux Atheniensium Persas vincit Marathone, *Eq.* 781.
 Milvus, λυτίος: Græci conspectis milvis in genua procumbunt, *Av.* 499—502. Nimirum ver significat adventus milvi in Græciam; quare pauperes presertim, hiemis malis liberati, adventantem adorabant, 501. Milvus verno tempore apparens in Græcia quid fieri jubeat, *Av.* 713 sq. Milvus totus oculus rapax, *fr.* 525.
 Mimas, Thraciæ mons, nivosus, *Nub.* 273.
 Minerva, Ἀθηνᾶ, filia Jovis, ex *Simoneide*, *Pac.* 736. Minerva ἐπικληρος Jovi, *Av.* 1653 et schol. Nata ad Tritonem, fluvium Libyæ, *Eq.* 1189. Occidit Enceledum gigantem, *Eq.* 566. Minerva cum Neptuno certat de Atheniensibus, *Eq.* 562. Victrix illa in hoc certamine de possessione Atticæ, hoc dedit Atheniensibus, ut mala consilia, quæ Neptunus iis erat imprecatus, forte fortuna aut per deos in bonum eventum convertantur, *Eccl.* 473, *Nub.* 587. Oliva donum Minervæ, *Pac.* 578. Minerva Theropylis calidas aquas Herculi fatigato scaturire jussit, auctore Pisandro, *Nub.* 1051. Minerva habet Ἀθηνάσιον, quam dare (uxorem) vult Tydeo apud Bacchylidem, *Av.* 1536. Favet Ulyssi in judicio armorum, *Eq.* 1056. Læsa piaculo Cyloneo, *Eq.* 445. Minervæ ἀγελείης urbs Athenæ, in oraculo *Eq.* 1013. Minerva Polias, *Av.* 828. Ei Panathenæis pepulum acu varie pictum in pompa offerebant, 827. De quo peplo, pompa et nave Panathenæica pluribus narratur *Eq.* 566. (Minerva) Athenas tenens celebratur *Thesm.* 317—319; invocatur, virgo, Athenarum præses, κληροῦχος, *ibid.* 1136—1147. Minerva πολιοῦχος cum ægide, Athenarum dea, *Nub.* 601 sq.; πολιοῦχος, preces ad eam, *Lys.* 341—349; præses urbis, θεόποινα, *Eq.* 763. Ejus duo templa erant in Arce Athenarum, πολιάνδος et χρυσελεφαντίνης; hoc ex Medicis spoliis constructum et signum in eo a Phidia fictum, *Eq.* 1169. Ea statua quum tota aurea esse deberet, (chryselephantina struitur, Pericle et Phidia lucrum facientibus ex sumptu publico, *Nub.* 859. Erat autem Minerva chryselephantina Phidiæ 44 talentorum auri pondere, in magno templo posita, *Pac.* 605. Virgines duæ statuæ Minervæ λουστρίδες vel πλυστρίδες, *fr.* 642. Pone eam tres Gratia a Socrate sculptæ, *Nub.* 773. Minervæ draco sacer, templum ejus in arce custodiens, *Lys.* 759. Thesaurus in æde Minervæ, *Lys.* 174 et sch. Pone templum Poliadis thesaurophylacium, *Pl.* 1191, 1193, opisthodomus

- deae. Minerva noctuam habet in capite, *Av.* 516. *Archegetidis Minervæ statua noctuam in manu tenebat, ibid.* Ipsa Minerva noctua dicta *Vesp.* 1086. Minerva habet integram armaturam, *Av.* 830. *Ei in Arrhephoris virgines septem cistas sacras ferebant, Lys.* 641. *Eidem ἀρχηγέτι virgines nobiles decenes erant moletrices, popana in sacrificium molentes, ib.* 644. *Ei sacra fiunt altera die Apaturiorum, Ach.* 146. *Ei aguntur Buphonia sec. scholium Venetum Nub.* 985. *Ei fiebat lampadedomia in Ceramic, Ran.* 131. *Minervæ facies in tetradrachmis cusa, Av.* 1106. *Ei cedebat decima ex bonis publicatis, Lys.* 313. *Minerva Chalciæcos Spartæ culta, Lys.* 1300, hymnis celebratur, 1320. *Minerva Pandrosos, Lys.* 439. *Minerva Sciras, vel in Sciro, cui Scira celebrantur duodecimo Scirophorionis, Eccl.* 18, *Thesm.* 834; *Scirrhæ dicta, quia albo lila, Vesp.* 926. *Minerva Σώτειρα, cui sacra fiebant Athenis, Ran.* 378. *Minerva Tauropolis nonnunquam dicta, secundum Xenomedem, Lys.* 447. *De Minerva intelligunt hæc Pac.* 726 *παρ' ἀντήν τήν θεόν*: nam statua ejus in theatro erat. Hymnus antiquus in Minervam *Phryniæ sive potius Lamproclis, Nub.* 967. *V. Pallas. Minos persequitur Dædalum, Nub.* 508. *Minax diversum alicujus cum Minoe in Theseo Euripidis, Ran.* 465.
- Minotauro obijciendi pueri in Theseo Euripidis, Vesp.* 312.
- Misericordiæ ara, in quam confugiebant Heraclidæ Athenis, Eq.* 1151.
- Mna, centum drachmæ, Pl.* 194.
- Mnamona, Mnemosyne Laconice, Lys.* 1248.
- Mnesargus, pater Euripidis, Prol. X, b, 89.*
- Mnesilochus, socer Euripidis, secundum nonnullos Phrynonde filius, sch.* 861, *in Thesmothiazusis* ab genero ambages dialecticas fundente ad Agathonis domum ducitur, 1—34. *Famulum delicatum Agathonis ridet, 45 sqq.* *Ei narrat Euripides quo in periculo versetur ob judicium Thesmothiazusarum hoc ipso die sibi subeundum, 72—94.* *Mnesilochus cantum Agathonis et speciem muliebrem carminibus ipsis accommodatam ridet, 97—100, 130—175.* *Indignatur Agathonem resistere precibus generi, seque ei tradit ipsum; tum ut mulier exornatur Agathonis novacula et indumentis, 209—276, et ancilla sequente, muliebribus precibus, Thesmothorium intrat, 279—294.* *Oratione Euripidem defendit ita, ut eum probet scelera innumera quæ patrent mulieres nunquam dixisse, paucula tantum dixisse eaque nimis quam vera, 466—519.* *Ab irruentibus in eum mulieribus ægre se defendit, nova usque earum facinora memorans, 540—570.* *Sed Clisthene rem denunciante acrior in Mnesilochum quæstio instituit, et vir esse delegitur; quod prytanibus nunciatum abijt Clisthenes, 592—654.* *Infante rapto Mnesilochus ad aram confugit, necaturus nisi dimittatur; sed uter vini esse invenitur, 689—759.* *Tabulas pictas a parietibus abripit et, sicut in Palamede Euripidis palmulis, sic tabulis sua mala inscripta mandat, et genero nuncias projicit, 765—784.* *Diu frustra expectato Euripide, recentem Helenam in fabula ejus in Egypto degentem agit, 846—916; sed adveniente prytani fugere cogitur Euripides. Mnesilochus a prytani nudus asserti astringi et a Scythia custodiri jubetur, 929—946.* *A quo quum precibus nihil obtineat, Andromedam scopulo affixam ex Euripidis fabula agit, 1002—1134.* *Hæc fraus quum non magis processerit, Euripides eum, induciis cum mulieribus factis, ut lena per meretriculam decipiens barbarum custodem abducit, 1209.*
- Mnesitheus archon, Ach.* 10.
- Mæcharum mores, Pac.* 980—985. *Mæchorum pæna, Nub.* 1083 *et sch., Pl.* 168 *et sch.*
- Mola vino et oleo aspersa in sacrificiis, Pac.* 1040.
- Molæ sacræ, μολῶδες, Athenis, Lys.* 644.
- Molgi, gens ultra Scythiam, Eq.* 963.
- Molo.* *Parvus ut Molo, Ran.* 55, *per ironiam, quia Molo magnus. Duos Molones Didymus novit, histrionem et grassatorem; quorum posteriorem dici quia parvus erat; Timachidas histrionem dici putat.*
- Molossi canes, Thesm.* 416.
- Momax (?) Midas (Midias?), ex poeta comico, Prol. VI, 8; IX, a, 3, p. XVIII.*
- Monodia quid sit, Prol. X, b, 133—140.* *Monodiæ, fr.* 202; *Euripidis, Ran.* 849, 944; earum modus representatur ab Æschilo *ib.* 1330 *sqq.*
- Moria. Vide Oleæ.*
- Mormo, i. e. Gorgo, insigne clypei Lamachi, Pac.* 474.
- Mors sola deorum dona non appetit, Æschylus in Niobe, Ran.* 1392.
- Morsimus, filius Philoclis poetæ tragici, Eq.* 401, *Pac.* 801, *Philoclis majoris, Av.* 281, *pater Astydamanthis, poeta tragicus subfrigidus, bonus oculorum medicus, parvo corpore, Ran.* 151, *Eq.* 401, *tragicus malus et ἀμετρος, Pac.* 801, *ubi: Morsimus quando chorum non nanciscitur, felix tempus.*
- Mortuos componendi ritus, Eccl.* 1030—1036. *Eis datur mellita placenta ad placandum Cerberum, obolus Charoni, corolla ut vitam διαγωνισμένους, Lys.* 601 *sq.* *Iis in os inseruntur duo oboli ad vecturam, Ran.* 140. *Iis mittuntur vittæ ab amicis, Lys.* 603. *Mortui collocabantur, προῦρίθεντο, ante januas et plangebantur, Lys.* 611; *tertio die summo mane efferebatur eorum jentaculum, τὰ τρίτα, 612 sq.* *Mortui ampullæ pinguntur in monumentis, Eccl.* 996. *Mortuorum pro republica publica sepultura, Ran.* 423. *In qua fabula mortuus effertur et litigat, 170—177.*
- Morychides archon (ol. 85, 1), sub quo factum ψήφισμα περί τοῦ μὴ κωμωδεῖν, Ach.* 67, *Vesp.* 283.
- Morychus, ὀψογάγος, Ach.* 887, *Pac.* 1008. *Legatus Atheniensium ad regem Persarum, legatione ad luxum abutens, Ach.* 61. *Morychus vitam vivebat splendidam prorsus alienus ab rebus publicis: erat nobilis, luxuriosus, obsonator, Vesp.* 506. *Morychus habebat villosum sagum, homo mollis et pallidus, Vesp.* 1142. *Memoratur in loco Platonis comici Περαλγῆ, Nub.* 109. *A schol. Ach.* 887 *poeta tragicus dicitur*
- Moschus, citharædus Agrigentinus, malus, πολλὰ ἀπνευστὶ ἔδων, Ach.* 13.
- Mossynica μάζονομεῖα, Holc., fr.* 367.
- Mothon, saltationis genus rude et plebeium, Eq.* 697, 635.
- Mothones, famuli Lacedæmoniorum, Eq.* 635. *Quam sint apud Lacedæmonios; et alii apud Athenienses, qua origine et unde dicti, Pl.* 279.
- Mulier inexpugnabilior rebus omnibus, Lys.* 1014 *sq.* *De iis proverbium, 1038 sq. et sch.* *Mulieres domi penum dispensant, Lys.* 495. *Mulieres ex vetusta disciplina curant viros et patres, quibus pedes abluunt et ungunt, Vesp.* 606, 608. *Mulieres quibus rebus occupentur nunc ut olim, omni tempore, Eccl.* 221 *sqq.* *Mulieres Athenienses carpentis Eleusinem vehuntur ad magna mysteria, Pl.* 1014. *Mulierum luxuria et earum festa Rheæ, Bacchi, Adonidis, Lys.* 387—389. *Præter publica festa celebrabant multa privatim coeuntes, Lys.* 1, *deos celebrantes non publicos nec legibus agnitos, Lys.* 389. *Mulierum ornatus, Lys.* 43

- 48. Muliebris mundus plurimus recensetur fr. 309. Mulierum tenticulæ (de ornatu earum), fr. 663. *Mulieres* περιτέλλοντο, præsertim novæ nuptæ, Ran. 516. *Mulieribus ultra modii pretium pacisci per legem non licebat*, Eccl. 1025. *Mulieres semina, pullem, ova, olera, allia, panes vendunt, cauponæ*, Lys. 457 sq. Inter molendum hordea canunt, Nub. 1358. *Mulieres malæ*, fr. 116; *mœchæ*, fr. 236. *Frequentissime perstringuntur ut bibaces et ebriosæ*, Thesm. 630 sqq., 688 sqq., 735 sqq., Eccl. 132 sqq., Lys. 197, 466, Pl. 645, 737, 972, etc. — In *Lysistrata* Mulierum Chorus ingreditur cum urnis aquæ plenis opitulatum mulieribus in arce contra senes eam per ignem recepturos, 319—351. Pugnans cum senibus, 354—386. Senibus Provisorem, πρόβουλον, incitantibus, se quieturas dicunt, 471—475, omne tamen periculum adituras pro republica cum mulieribus, 539—550. Civibus narrant quibus honoribus affectæ sint a republica; cui vicissim utiles sint viros ex se natos symbolam conferendo, dum viri symbolam avorum e Medicis absumpserint, 636—657. Irritate a senibus, acriter minafitur, ut qui mala decreta faciant, 683—707. Fausto oraculo confirmantur a Lysistrata, 769—780. Fabulam de Timone virorum osore, mulierum amatore narrant, 805—820. Officiis et blanditiis animos senum capiunt, 1016—1072. Inducis factis, se promptas esse dicunt sua omnia intransibibus dare, sed caveant canem, 1188—1215.
- Multa*. Multarum species aliquot, Eccl. 655 sqq. *Multa gravis eorum qui accusantes alios causam suam non probarent iudicibus*, Nub. 776.
- Munychia* Diana apud Piræenses, Av. 874. *Εὐρυκτεῖον* τὰ: *virgines Atticæ*, Lys. 645.
- Munychion* mensis, Av. 1046. *Eo mense verno iudicantur Athenis lites inter peregrinos*, Av. 1478.
- Muri longi Athenis, a Piræeo in astu*, Eq. 815, a *Themistocle exstructi*, ib. 886.
- Musæ*, Av. 783, Eccl. 882, novem Jovis sacrae virgines, invocantur Ran. 874—882. *Musæ* ἑλακοδόστρυχοι, fr. 314; εὐλογοί, Ran. 229. *Musæ* vates, Av. 724 (apud schol.: *Musæ*, vates). *Musarum fama celeris*, Av. 924. Earum θίασος, chorus sacer, Thesm. 41; orgia, Ran. 356; pratum, Ran. 1300. *Musarum famuli poetæ*, secundum Homerum, Av. 909, 913. *Musæ* Aristophanis, Vesp. 1022, 1028. *Cum Musis certavit Thamyris*, Arg. Ran. IV. *Singulari* Musa, Av. 905, 937, Thesm. 107, Ran. 1306, 1308. *Musa dea*, Av. 1719. *In Pace* Musa implorat ut pacis festivitati propitia adsit, nuptias deorum et beatorum epulas celebrans, respuens malos et impuros poetas, filios Carcini, Morsimum, Melanthium, 775—816. *Musa silvestris*, λοχμυζία, invocatur, quacum lusciniæ canit, Av. 737 sqq. *Musa Lacæna* quæ canat, Lys. 1298 sqq. coll. 1249. *Musæ* apicula, blandimentum, Eccl. 974.
- Musæus*, *Lunæ* et *Eumolpi* filius secundum *Philochozum*, monstravit remedia morborum et vaticinia et expiationes, a *Sophocle* χρησμολόγος dictus, Ran. 1033.
- Musicæ* lex severa apud antiquos Athenienses, Nub. 970—972. *Musice*, i. e. ἐγκύλιος παιδεία, Eq. 188.
- Myrmex*: ei ποριστῆ restem mittit Pluto cum minis; ob improbitatem perstringitur, alio etiam magistratu functus, Ran. 1506.
- Myrmidonas* alea ludentes introduxerat *Æschylus*, Ran. 1400.
- Myronides*, dux generosus; eo archonte nemo ausus fuisset mercedem ferre ex reipublicæ administratione, Eccl. 303 sqq.
- Myronides* hispidus, nigro podice, hostibus timendus, Lys. 801—803. *Intelligitur victor Ctenophytis; nam erat etiam alius, de quo ad Eccles.*, 801.
- Myrrhine*, uxor *Pisistrati*, *Hippiæ* et *Hipparchi* mater, quam *Pisistratus* redux pro *Minerva* in curru Atheniensibus ostenderit, Eq. 449.
- Myrrhina meretrix*, secundum *Eupolidem*, bonis exiit *Leogoram*, Nub. 109. *Meretrix Corinthia*, Pl. 149.
- Myrrhina* mulier in *Lysistrata* venit in concionem *Lysistratæ*, 69 sqq. Post iusjurandum cum ceteris in arce abijt, 253. Ibi, monente *Lysistrata*, *Cinesiam* maritum, qui advenit pruriens, infinitis modis ludificat, 837—951.
- Myrrhinus*, pagus *Atticus*, a *myrtis* dictus, Pl. 586. *Myrrhinusiorum* *Diana* *Colænis*, Av. 874.
- Myrsina* (*myrti* ramo) abigebant muscas, Eq. 59.
- Myrtia*, *panaria*, *Ancylionis* et *Sostratæ* filia, a *Philocone* læsa, in *Vespis* 1396.
- Myrtus* sacra *Cereri* et *inferis*: ea coronabantur initiati et *thesmothetæ*, teste *Apollodoro*, Ran. 330. *Myrtis* coronabantur *Archontes*, *Vesp.* 861. *Myrti* *Archontibus* in mensa, fr. 175. *In Samiæ Junonis templum inferri nefas erat; quia quum illa a Plutone impetrasset ut Semele redderet Baccho, si dilectissimum ejus loco ipsi demitteret, Bacchus myrtum caram sibi plantam Plutoni dolose misit; testatur Iophon tragicus. Hinc myrtus sacra inferis*, Ran. 330. *Myrti* virginæ hæcæ, quæ a mulieribus et virginibus studiose eduntur, Av. 1099. *Myrti* ramo sumpto in conviviis recitabant *Æschyli* carmina, Nub. 1364 sq. *Myrtorum* forum, αὐ μυρρίνας, Thesm. 448.
- Myscellus* oraculum accepit urbem ei condendam esse ubi de sereno cælo cadat imber: de qua re quum desperasset, urbem in Italia condidit eo loco ubi pellicem suam lacrimas fundentem vidit, Nub. 371. *In Crotone urbe condenda quum oraculum ei proposuisset vel divitias vel valetudinem bonam, hanc protulit urbi suæ conciliandam*, Eq. 1091.
- Mysia*: eam vastant *Græci* *Trojam* esse opinati, Nub. 922.
- Mysius* pileolus *Telephi* *Mysi*, Ach. 439.
- Mystæ* anno post initiationem ad ἐποπτεῖαν admittuntur, Ran. 745 et not. Vide *Initiati*, *Mysteria*.
- Mysteria* *Cereri* et *Proserpinæ* *Eleusine*, magna et parva (*Agris*: v. not.), hæc *Herculis* causa instituta ab Atheniensibus, quum lex veteret peregrinum initiari, Pl. 845, 1013, ubi *Mysteria* magna. *Ad ea mulieres carpentis vehuntur Eleusinem*, Pl. 1014. *Mysteria* vehens asinus ex urbe *Eleusinem*, Ran. 159. *Mysteria* *Cereri* et *Proserpinæ* *Eleusinia* respiciuntur Nub. 302—304. *Mysteria* *Dionysiis* celebrabantur, noctu, cum facibus, Ran. 343. *In mysteriis Bacchi et Cereri cur immoletur sus*, Ran. 338. *Initiandi in mysteria vestem ponebant*, Nub. 497, et variis modis terrebantur ab initiatis, Vesp. 1361, 1363. *Vestis* in qua quis magna mysteria initiatus erat, ut deabus consecraretur patrius mos erat, teste *Melanthio* *De mysteriis*, Pl. 845. *Mysteriis initiati apud inferos inter beatos fore credebantur*, Pac. 374. Vide *Initiati*. *Mystici* sumptus, Nub. 17, ubi vide notam. *Mysteria* *Cabirorum* in *Samothracia*, Pac. 278, 277.
- Mysus*, Ach. 430. *Mysus* *Sacas* vel *Acestor*, poeta tragicus, Vesp. 1221, Av. 31.
- Mylène*, urbs *Lesbi* insulæ, ab Atheniensibus desciverat: victæ ab *Charete* duce incolas occidi decreverunt Athenienses suadente *Cleone*, sed paullo post

eos tantae crudelitatis pœnituit, miseruntque Di-
doto auctore qui diversa imperarent Chareti: sic
servata urbs, a qua Cleon plus quam quadraginta mi-
nas dono accepisse accusatur *Eq.* 834 sq.
Myus: eam urbem Themistocles ab Artaxerxe accepit
ad ὄψα, *Eq.* 84.

N.

Nais meretrix, *Geryt.*, fr. 230, a.
Nani, fr. 134.
Napæus Apollo Lesbi, *Nub.* 144.
Nasturtium: ejus vis et usus apud Persas, *Thesm.* 616.
Natare supinum docebatur, fr. 654.
Nates olim abstergebant tribus lapillis, *Pac.* 1230.
Nauclicerice pecuniæ: ex iis theori Delphos euntes
viaticum accipiebant, *Av.* 1541.
Naucrari: in eorum locum Clisthene vel Solone au-
ctore succedunt demarchi, *Nub.* 37.
Naufragus, vel Bis *Naufragus* (fabula spuria Aristophanis),
p. 493.
Naupactii: eorum *Dionysia*, *Ach.* 195.
Nauphante, filia *Nausonis*, fictum nomen *triremis a*
ναῦς, *Eq.* 1309.
Nauplius, pater Palamedis et Cæcis, *Thesm.* 771.
Nausicydes, vel ipse *farinæ venditor*, vel iis inimicus,
vel pauper, *Eccl.* 426.
Nausimache, nomen muliebre, *Thesm.* 804. *Erat mere-*
trix eo nomine, ibid.
Nauso. Vide *Nauphante*.
Nautidica, fr. 16.
Navis ut gubernetur in vehementi vento, *Ran.* 999 sqq.,
sch. 1000. Vide *Panathenaica*, *Paralus*, *Salaminia*.
Naulum Charontis. Vide *Charon*.
Naxus, insula ex Cycladibus, ab Atheniensibus capta est
sub *Pisistrato*, *Vesp.* 355. *Naxus Apollinis*, apud
Ananiam, *Ran.* 661. *Ναξιουργής* cantharus, quibus
olim *Naxii* utebantur mari potentissimi; erant
etiam lembi *Ναξιουργής*, *structura ab Naxiis inven-*
ta, *Pac.* 143.
Nebula: per *Nebulam* jurat *Strepsides uti jam mystes*
philosophorum, *Nub.* 814.
Neleus, Neptuni et Tyræ filius, *Lys.* 139.
Neocles orator, Pelarg., fr. 387, lippus, *perstringitur*
ut sycophanta, fur, peculator, peregrinus, et erat
læsis oculis, *Eccl.* 254, sch. *Pl.* 665, 716. *Neocles*
lippus in concione oraturus abigitur, *Eccl.* 398—407.
Neocles cæcus, at in furando videntes superans, *Pl.*
665 sq. *In qua fabula* narratur *Esculapius Neoclidem*
prouti merebatur curasse, nimirum cruciatus ejus et
cæcitatem augens, quo ejurare posset concionem, 716
—725, et cæciorem etiam quam erat ante reddens, 747.
Neottus, pulcher puer: talem fingit *Didymus ad ex-*
plicandum locum *Av.* 835.
Nephele, dea, uxor Athamantis, ex eo mater Phryxi
et Helles: contempta a marito in calum avolavit,
et regioni ejus immisit ariditatem, *Nub.* 257.
Neptunus, Ποσειδών, *Av.* 586, *Nub.* 1234, etc. *Jove*
junior erat secundum Homerum, *Nub.* 566. *Neptu-*
nus ἑλωτός, *Marinus*: alii sic ab urbe *Peloponnesiaca*
dictum putant *Alyco*, ubi colitur, *Lys.* 403. *Neptu-*
nus Egæum promontorium tenens, sali moderator, ex
Sophocle, *Ran.* 664—666. *Neptunus, rector maris,*
advocatur ex profundo *Thesm.* 322—324. *Eum Nubes*
venerantur, tridentis dominum, terræ et maris moto-
rem, *Nub.* 566 sq. *Item simpliciter dictus Terram*
quatiens, *Lys.* 1142; *Marinus deus*, *Ran.* 1341. *Ὁ*
Ποντοπόσειδον, *Pl.* 1050. *Neptunus cum Minerva*

certans de possessione urbis Athenarum, *Eq.* 562,
quum in eo certamine inferior discessisset, id Athe-
niensibus inflixit, ut mala consilia capiant, *Nub.*
587, *Eccl.* 473. *Postea Atheniensibus principatum*
in mari dedit, *Nub.* 304. *Neptunus dictus Σουινάρα-*
τος, in Sunio promontorio cultus, rex Pelargicus, pro
Pelasgicus, *Av.* 869. *Hymnus in Neptunum, mare,*
equos, curricula certamina moderantem, Sunii adora-
tum, Geræstium, canitur ab Equitibus, *Eq.* 551—554,
ubi v. scholl. *Neptuni Equestris signum, per quod jurat*
Phidippides, *Nub.* 83. *Neptuno ovis, alii « bos », ma-*
ctatur, *Av.* 566. *A Corinthiis colitur, qui ei Isthmia*
celebrant, *Eq.* 609. *Non est ἐπίδημος in Isthmo*,
fr. 348. *Neptunus in Tænaro, ubi erat tem-*
plum Neptuni Ἀσφαλείου, Ach. 510. *In Tænarii*
Neptuni templo Helotas, qui salutem ibi quærebant,
occiderant Lacedæmonii, ibid. *Neptunum coronant*
Helotæ (in dramate), *Eq.* 1225. *Neptunus ἀσφαλείου*
apud Athenienses colitur, ἕνα ἀσφαλῶς πλέωσιν, Ach.
682. *Per Neptunum jurant viri* *Nub.* 665, 723, *Lys.*
1165, *Thesm.* 86, *Ran.* 183, 276, 295, 1430, *Eccl.* 339,
etc., *mulier Eccl.* 568. *Ὁ Πόσειδον* in admiratione
Pac. 564. *In Avibus Neptunus legatus a diis venit*
Nubicuculiam cum Hercule et Triballo deo, cujus in-
decentem habitum agre fert: sed utroque *Pisthetari*
artibus decepto, jam Neptuni nulla potestas est; inde
cum indignatione silet et abit, 1565—1692.—*Neptunus*
secundum nonnullos cum Melanippe in scapha con-
gressus, *Lys.* 139. *Pater Nelei et Pelicæ ex Tyrone*
virginæ, ibid. *Ex Alope genuit Hippothoontem*, *Av.*
559. *Ejus filius Halirrhothius*, *Nub.* 1005, et *Cy-*
cnus, *Ran.* 963.

Nereus, Nerei marini filia, *Thesm.* 326.

Nestor et alii sapientes apud Homerum ἀγορηταί, *Nub.*
1057. *Nestoris navis δεκέμβολος apud Æschylum*,
Av. 1256.

Nicarchus a Comicis perstringitur ut sycophanta; in
Achærensibus prodit *Boeotum delaturus, ridicula fin-*
gens; sed *Dicæopolis* eum arreptum pro vase fictili
sarmentis illigat et Boeoto venditum domum auferen-
dum tradit, 908—958.

Niceratus, pater Nicias, *Eq.* 358, 609.

Nicias dux, filius Nicerati, pater Stratippi, δυσσιώνι-
στος, *Eq.* 358. *Nicias mille drachmas dederat, quo ne*
imperium ei demandaretur (in expeditione Sphacteriam
suscepta), *Georg.*, fr. 156. *Nicias cum ducentis equi-*
tibus, deinde hoplitis et navibus vincit ad Corin-
thum et Cenchreas, *Eq.* 609. *In qua fabula Nicias*
introducitur ut servus Populi, male habitus ab alio
servo Cleone: timide proponit *Demostheni* ut transfu-
giant ad Lacedæmonios, 1—29; deinde ut diis suppli-
cent, 31; vel ut moriantur, 80 sqq. *Tandem Demosthene*
suadente stertenti Cleoni rapit oracula clam habita, 110
sqq. *Abit Cleonem quid agat speculaturus*, 154. *Nicias*
ab Atheniensibus ad Melum expugnandam missus,
Av. 186, *ubi v. notam.* *Melios per famem perdidit*,
ib. 363. *Erat cunctator ob prudentiam, vel ut ca-*
lumniantes dicebant, lentus per negligentiam:
unde μελλονικῆν *Av.* 639. *Niciam superas machinis*,
Av. 363, *de quibus v. Suidam in nota.* *In Sicilia*
Nicias Hycara occupat, *Pl.* 179. *Mortuus erat quum*
Aves agebantur, *Av. Arg. I.* *Niciæ amicus Diopithes*,
Eq. 1085.

Nicias, homo γυναικώδης, *Eccl.* 428.

Nicodice, nomen mulieris, *Lys.* 321.

Nicomachus: ei *ποριστῆ restem* mittit *Pluto* cum minis:
notatur enim ob improbitatem, sed non erat inter

- ποροστᾶς : erat vel tragicus histrio, vel ὁ πολίτης (?), de quibus alibi dictum, *Ran.* 1506.
- Nicostrata, mater Iophonis ex Sophocle, *Ran.* 78.
- Nicostratus Scambonides, ex pago tribus Leontidis, superstitiosus, sacrificiorum, divinationum, hospitem excipiendorum studiosus, *Vesp.* 81 sq.
- Nicostratus, dux Atheniensium, cecidit ad Mantineam, *Av.* 13.
- Nicostratus, filius Aristophanis, *Prol.* XI, 79; XII, 43, tertius, Nicostratus appellatus ab Apollodoro, Philetærus a Dicæarcho, *Prol.* XIII, 17 sq.
- Nilus : in eo Nubes aureis gutturniis aquam hauriunt, *Nub.* 272. Nili fluente celebrata ex Euripide, in *Helenæ*, *Thesm.* 855—857. Nilus etesiis impletur et abundat, *Av.* 1695. Nili ostia, *Pl.* 178.
- Ninus urbs Persici regni, *Av.* 1021.
- Niobe : ejus liberi mares septem, puellæ septem, *Dram.*, fr. 272. Niobe ab Æschilo diu silens introducit, *Ran.* 911 sqq., 920. Niobe fabula Æschyli aut Sophoclis, quam præclare egit Oeagrus, *Vesp.* 580.
- Niobus. Vide *Dramata*.
- Nisæa Megaridis, obnoxia Atheniensibus [at v. notam]: ibi sal excoquebatur, *Ach.* 760. Nisæa, emporium Megarensium non procul ab urbe, ab Atheniensibus inessum, *Pac.* 483.
- Nisus, Pandionis regis filius, in divisione regni a patre Megaridem accepit, *Vesp.* 1223, *Lys.* 58.
- Nitarius, homo ob mollitiem notatus, aliis leno (sed v. not.), *Pl.* 1011.
- Noctua volavit per exercitum Atheniensem Marathone, victoriam prænuncians; quod vere factum nonnulli narrant, *Vesp.* 1086. Ejus volatus pro victoriæ signo habebatur, *Eq.* 1093. Noctua Atheniensibus favens, *Av.* 358 et *schol.* Noctuae in arce Athenarum, *Lys.* 760, frequentes in Attica, *Av.* 261, 301, ubi de re superflua proverbium, noctuam Athenas deportare. Noctua, avis Minervæ, cusa in aureis numis Atheniensium, *Eq.* 1093, et in argenteis et teneis, *Av.* 301, 261. Noctuae Laureoticæ, tetradrachma in quibus noctua cusa et Minervæ facies, quum olim in didrachmis bos esset, *Av.* 1106. Noctuum tenet Minerva in capite aut manu, *Av.* 516. Noctua esse ab nonnullis putatur avis ab Homero *Iliad.* Ξ, 291, memorata, *Av.* 261.
- Nomades Scythæ, *Av.* 941
- Nomina amasiorum parietibus, januis etc. inscribantur, addito καλός, *Vesp.* 98 sq.
- Nominalia. Vide *Infantes*.
- Νόμος. Vide *Mercurius*.
- Nonacriensis (ex urbe Arcadiæ), fr. 655.
- Notæ quibus grammatici fabularum partes distinguere solebant, *Pl.* 253 et *not.*
- Nothi. Vide *Spurii*.
- Novilunia festa, *Ach.* 999. Novilunio thus offerebatur status deorum, *Vesp.* 96. Novilunio vendere solebant Athenis, *Vesp.* 171. Adde *Mensis*.
- Nox sacra, stelligera, curru Olympum emetiens, *Thesm.* 1065—1069. Noctis κελαινοφαγῆς ὄρνις, Euripideum, *Ran.* 1331 sq. et *sch.* Nox atris alis a principio erat; in Erebi gremio peperit ovum, unde Amor exivit, *Av.* 693—696. Noctis filius somnium, *Ran.* 1335, *sch.* 1331.
- Nubes, Νεφέλας, optimam fabularum suarum, præmium non tulisse a spectatoribus non recte intelligentibus queritur Aristophanes *Vesp.* 1015 sqq., 1043—1050. Nubes priores ab Aristophane doctæ erant Dionysiis urbanis archonte Isarcho, *Arg. Nub.* V, *sch.* 549, biennio ante mortem Cleonis, 549, anno ante *Vespas*

- actas, *Vesp.* 1012. *Alleras eum docuisse opinabantur Aminia archonte (ol. 89, 2), et iis multo etiam magis excidisse, Arg. Nub. V. (De qua re veriora habes Arg. VI.) Nubes priores memorantur sch. Nub.* 520, 524, 543, 581, 591, 624. *Ad Nubium argumentum referuntur, secundum scholl., versus 1037—1042 Vespasium.*—Nubes, deæ philosophorum, 252 sq., σεμναὶ θεαὶ βροντησιζέραννοι, 265, ab Socrate solemni carmine ex locis, ubi commorari solent, in conspectum advocantur, 263—274. Adveniunt ab Oceano, decussa caligine faciem Nympharum ostendentes, *varia veste, 275 sqq.*, et salutant celebrantque Athenas, 299—313. Sunt magna numina hominibus otiosis et præstigiatoribus, quos abunde alunt, 316 sqq., 331 sqq. Lepidum commentum de forma earum adeo mutabili, 341—355. Salutant Strepsiadem et Socratem, cui cur maxime faveant exponunt, 358—363. Eas solas esse numina, cetera nugæ, ostendit Socrates, 365—424. Strepsiadæ præcepta dant, et totum se iis permittenti gratiam et potentiam in civitate beatissimamque vitam promittunt, 412—475. Socratem docere senem jubent, 476 sq. In phrontisterium ingredientem Strepsiadem votis prosequuntur, 510—517. Jovem, Neplunum, patrem suum Ætherem alium, mageum Solem venerantur, 563—574. In Parabasi dicunt se invitit Cleonem a civibus ducem esse creatum, et consilium dant ut voracem furem capistrent nervoque constringant, 575—594. Hymno venerantur Apollinem, Dianam Ephesiam, Minervam, Bacchum Delphicum, 595—606. Lunæ mandata ad Athenienses perferunt, 607—626. Strepsiadem adhortationibus confirmant, 700—705, 716; et quum Socrates de eo desperavit, filium mittere jubent, cui bonam mentem injecerint, 794 sqq. Socrati autem sua beneficia ostendunt et suadent ne hominem mentis adeo attonitæ dimittat quin attendeat, 805—813. Λόγους duos movent ut missis conviciis exponant antiquam et novam disciplinam, 934—960. Justum vehementer probant, Injusto subtilitate multa opus esse dicunt, 1024—1035. Angurantur fore ut pœniteat Strepsiadæ hujus institutionis filii, 1114. Exponunt quid lucri ex se sint facturi iudices fabulæ propiti; damna minantur improbantibus, 1115—1130. Conspicua improbitate nequissima et insolentia Strepsiadæ mala angurantur, 1303—1320. Quæ evenerunt. Quomodo venerint, scire cupiunt, suadentes interim Strepsiadæ ut colibeat filium, 1345—1352. Male futurum esse senioribus, si juniores suam disciplinam confirmaverint, 1391—1398. Exprobratur ipsis a Strepsiade, quod rusticum se et senem spe extulerint : respondent hoc se facitare omnibus qui fraudes adament, usquedum in malum aliquod concitiant, ut deos discant revereri, 1453—1461. Exeunt, 1510.
- Nubicuculia, *Av.* 819 sqq., 904, 1035, 1565. Vide *Aves*.
- Numellæ collum insertum, *Lys.* 680 sq.
- Numi antiqui et novi Athenis comparati, *Ran.* 720—726. Vide in *Noctua*, *Bos*. Numos aureos cuderunt Athenienses Antigene archonte, teste *Hellanico*, ex aureis Victoriis, addit *Philochorus*, *Ran.* 720. *Ænei numi sub Callia cudebantur*, 725. Numi ærei decreto aboliti; argenteis utendum esse, *Eccl.* 815—822. Vide *Os*. Numi adulterini, *Pl.* 862, *Av.* 158. De numis Byzantium et Cyrenensium vide *Byzantium*, *Cyrene*.
- Nunciū. Vide *Plateæ*.
- Nupti novi : in eos bellaria conjiciebantur, καταχύματα; locus *Theopompi com.*, *Pl.* 768. Nuptiarum προσέλευς, *Thesm.* 973. Earum præsides Juppiter et Juno τέλειοι, *ibid.* Nuptias deorum et heroum veteres poetæ canere amant, *Pac.* 779.

Nuptiale balneum, de quo Menander, *Lys.* 378.
 Nymphæ cum Pane, *Thesm.* 978. Nymphæ montium, *Av.* 1098, montivagæ, *Thesm.* 326. Nymphæ ὄρεσιγγονοί, ut Euripideum, quod Asclepiades in *Xantriis Æschyli* invenit: *Inachi filie βρόδωροι*, *Æschylus*, *Ran.* 1344. Nymphæ cum Baccho, *Thesm.* 993. Nymphæ in Oceani patris hortis choreas agunt, *Nub.* 271. Nymphæ quæ divinationi præsent, *Pac.* 1070 sq.
 Nymphicum Elymnium, *Sophocles Pac.* 1126, ubi v. *Nysa*, locus Arabiæ vel Æthiopiæ, ubi natus Bacchus, *Ran.* 216.
 Nyses dictus Bacchus apud Indos et ceteros populos orientales, *Ran.* 216.
 Nysius Bacchus cum Maenadibus, *Lys.* 1282 sq. Nyseius Bacchus, *Ran.* 216.

O.

Oboli argentei erant, atque adeo etiam χαλκοί, *Vesp.* 795.
 Oceanus pater: in ejus hortis Nubes cum Nymphis sacras choreas instituunt, *Nub.* 271. Βαρυαχίς, 278. Ab Oceano veniunt aves penelopes, *Alcæus Av.* 1410.
 Oculus humanus Soli ἀντίμμος, Euripides *Thesm.* 17. Oculus regis (Persarum), *satrapa επίσκοπος*, *Ach.* 92, 94, 124. Oculus triremis, *remi*, *Ach.* 95, 97.
 Odeum: in eo etiam jus dicebatur; ceterum poemata in eo recitabantur, antequam theatro darentur, *Vesp.* 1109. Odeum Sparte terræ motu concussum, *Lys.* 1144.
 Odomantes, gens Thracica, ab nonnullis pro Judæis habita, *Ach.* 156 sqq., 164. In qua fabula pene mutilati et aliis per agros raptis in concionem Atheniensium producuntur ab legato, qui tales socios ab Sitalcæ impetraverit.
 Odyrsa, id est Thracica, *Ach.* 1226.
 Oeax, frater Palamedis. Vide Palamedes.
 Oeagrus, tragicus actor Æschyli, Niobam egit incertum Æschyli an Sophoclis, *Vesp.* 579 coll. 566 cum not.
 Oedipus ab initio beatus, deinde miserimus mortalium, Euripides in prologo *Antigonæ*: sed Æschylus probat Oedipum nunquam desisse esse miserimum, vel antequam nasceretur, *Ran.* 1182—1195. Oedipi filii duo singulari certamine decertant, *Phaniss.*, fr. 471. Oedipodes (plurali), *Eccl.* 1042, ubi memoratur ob matrimonium cum matre.
 Oeneis tribus, *Av.* 645, *Thesm.* 620.
 Oeneus ex arvis frugum primitias non obtulit Dianæ, Euripides *Meleagro*; hinc irata dea aprum immisit in agros ejus, *Ran.* 1238, 1240 sq. Oeneus, fabula Euripidis, *Ach.* 418, 420; a quo rex ille pannosus introducitur, *Ran.* 1063. Mortuo Tydeo et Diomede contra Thraces profecto, Agrii filii Oeneo seni regnum ademerunt, quod ei restituit Diomedes redux, occiso Agrio, *Ach.* 418,
 Oenoe in Tetrapoli, *Lys.* 285.
 Onomaus: ejus filiam ducit Pelops Pisæ, Euripides *Ran.* 1233.
 Oenophyta: ibi victor Myronides, *Lys.* 801.
 Oenichus, turpissimarum libidinum homo, sodalis Ariphradis, *Eq.* 1287.
 Oeus, pagus, *Ran.* 501.
 Olea in arce Athenarum πάχυρος, fr. 664. Oleæ sacræ Minervæ, μορία, in Academia et in Arce, ex quibus oleum Panathenæis (victoribus datum), *Nub.* 1005. Quid acciderit Halirrhothio Neptuni filio eas excidere tentanti, *ibid.* Oleæ in termino curricula σιχηρῶν positæ ut meta; alii, in hippodromio extremo,

et sub eas portabantur decedentes in cursu; unde proverbium ἐκτός διαῶν, *Ran.* 995. Oleæ ramum lana velatum supplices præferre solebant, *Pl.* 383. Senes in pompa Panathenæica ramos oleæ gestabant, *Vesp.* 544. Rami oleæ lana circumvoluti, appensis fructibus variis, erant Iresionce, quam voc. vide.
 Oleastri ramo coronantur victores Olympici, *Pl.* 586, ubi vide scholia.
 Oleum in balneis, *Nub.* 449. Oleo cur ungantur veteres, *Pl.* 616 et not. Oleo infuso politur clypeus. Sunt qui in oleum spectantes vaticinentur, *Ach.* 1128.
 Oliva καλλιστέφανος, in Pantheo (Olympiæ), ab Aristotele describitur; qui tradit ab Hercule Olympiæ esse plantatam ad Helissonem (Ilissum falso legitur) fluvium, sacrosanctam et ædificio cinctam, a qua petant Elei coronas athletarum victorum, *Pl.* 586. Oliva Minervæ donum, *Pac.* 578.
 Olivantes mercede conducti, *Vesp.* 712.
 Olla. Ollis, in quibus ὄσπρια cocta, dedicabant statuas aut aras deorum; ex illis, quas mulieres vario vestitu et venerabiles in capite portabant, libabant χαριστήρια, *Pl.* 1197—1199. His ollis positis dedicabant Hermas et aras Jovis Hercei, *Pac.* 922 sq. et schol., *Danaid.*, fr. 245. Ollam ad sacrificium in condenda urbe peragendum ferunt Pisthetherus et Euelpides, *Av.* 43. Vide Chytri.
 Olophixii, incolæ Olophixii oppidi sub monte Atho; ab Atheniensibus jussa accipiebant, *Av.* 1041.
 Olympia communia sunt Græcorum omnium ut cognatorum, *Lys.* 1129 sqq. Olympiis festo Cyto aggressus est Atheniensis, *Eq.* 445.
 Olympicum certamen quinto quoque anno a Græcis collectis Jovi celebratum; præmium oleastri ramus, *Pl.* 583—586, 592, sive potius olive καλλιστέφανου, quam in Pantheo plantatam Olympiæ ab Hercule, describit Aristoteles, 586. Olympici Iudi, *Vesp.* 1382 sq. Olympicus stadii cursor, *Av.* 1121. Olympicus (vel Olympicus) Psacas, *Ach.* 1150.
 Olympicum (templum), fr. 659.
 Olympii et Olympiæ cuncti et cunctæ, in formula precum, *Av.* 866. Olympii dii, Olympiæ deæ, *Thesm.* 331 sq.; dii, *Av.* 1202, 1231, *Thesm.* 960. Ὀλύμπιοι, tertiaetas deorum sub Jove, *Nub.* 247.
 Olympus, *Av.* 780, 1372, et Anacreon ap. schol. ad hunc versum; venerandus, *Thesm.* 1068 sq. In Olympi sacris verticibus nive tectis morantur nubes, *Nub.* 270.
 Olympus, musicus vetus, Marsyæ discipulus, qui tibicinos et flebiles modos scripserat, tandem infelix ob musicam, *Eq.* 9. Silenum cum eo confabulantem introducit Pindarus, *Nub.* 223.
 Omnia ex quam multis rebus ceperint Græci, *Av.* 719 sqq.
 Onocindius Pisander, *Eupolis Av.* 1556, 1559, *Lys.* 490.
 Onomacritus Atheniensis, Homeri διορθωτής sub Pistrato, *Prol. IX*, a, 44, p. XIX; X, a, 36.
 Onónis (merces an herba), fr. 537.
 Ophion et Eurynome, vetustissimi dii, *Nub.* 247.
 Opora, Ὀπόρα, Pacis comes, *Pac.* 523. In ea fabula Oporam Mercurius in matrimonium dat Trygæo, 706—711, quocum de cælo abijt, 728. Habebat meretriculæ formam; quare servus πορνοβοσκῆϊν dicit deos, 849. Opora Trygæo sponsa procedit, 1316 sq.; qua se fructuosos esse ficus colligentes agricolæ gaudent, 1337 sqq.
 Opuntii Locridis, *Av.* 152. Opuntius tibicen Bacchylides

- apud Platonem com., *Nub.* 331. — Opuntios vocabant cecos, ab Opuntio aliquo ἑτεροφθαλμο, *Av.* 153.
- Opuntius, sycophanta improbus, uno oculo, *Av.* 153.
- Opuntius Atheniensis dictus Corvus luscus, quia luscus erat et μέγα ῥύγχος ἔχων, ut est apud poetam *Atalantarum*, *Av.* 1294. Aliis videtur corvus dictus ut rapax et impudens, 1292.
- Oraculum Delphicum quo ritu consulebatur, *Pl.* 39. Ejus oraculi antiquitates narrantur, *Pl.* 9 et *nott.*
- Oraculum Telepho redditum, *Nub.* 922. Oraculum Myscello et Archiae urbes, *Crotonem et Syracusas*, condituris redditum, *Eq.* 1091. Oraculum olim Atheniensibus redditum, vaticinans Athenas urbem futuram velut aquilam in nubibus, *Eq.* 1013 et *schol.*, 1087, *Av.* 978. Oraculum Atheniensibus redditum ante pugnam Salaminiam, intellectum a Themistocle, *Eq.* 1040. Oraculum de Pylo, sive Pylis potius, *Eq.* 1059. Oraculum Spartanis redditum de salute urbis ipsorum, *Pac.* 623. Oraculum Aesopo redditum, *Av.* 968. Alia oracula sunt *Lys.* 645, 1153, *Pl.* 604, 925, 1002, 1054, 1159, et cetera quae citantur in *Indice scriptorum v. Χρησμοί.* Vetera oracula ἐξηγήτο *Stilbides*, *Pac.* 1032; item *Hierocles*, *ib.* 1046. Oracula Pythica nonnunquam iambicis trimetris, postremo prosa oratione edita fuisse exemplis probatur *Nub.* 144. Oracula (ficta) in *Equilibus pluribus locis*, *Vesp.* 800—804, *Av.* 967 sqq., *Lys.* 767 sqq., *fr.* 157 (et 123).
- Oratores. Oratorum sortitio, *Pl.* 972, *Vesp.* 691, ex *Aristotele.* Orator in concione coronam sumit verba facturus, *Eccl.* 131 et *sch.*, 133, 148, 163, 171. Oratores exserant, antequam verba faciant, *Thesm.* 381 sq. Ad clepsydram verba faciebant in judiciis, *Vesp.* 93. Oratorum nova verba, *Dactyl.*, *fr.* 1. Merces oratorum patrocinantium, τὸ συνηγορικόν, drachma, quando causam reipublicae vel alius cujusdam defendebant, *Vesp.* 691. Oratores pauperes reipublicae ntilles; ditati, popularis status inimici, *Pl.* 567—571. Oratorum os numis obturare, *Pl.* 379 et *schol.* Oratores perstringuntur *Vesp.* 1114—1121, populi bona comedentes otiosi, sine bellica opera. A nonnullis perstringi putantur verbis Ἄνδρες κοπρολόγοι in *Pac.* 9. Oratores corrupti artificibus suis Pacem abegerunt, *Pac.* 632—647. Oratores εὐρύπρωκτοι, *Nub.* 1089 sq., *Eccl.* 112 sq. Oratores legislatorum nomina pronuntiabant, leges ipsas ignorantes, *Nub.* 1187.
- Orchestra, *fr.* 710.
- Orchomenus: eo confugiunt Trophonius et Cercyon, *Nub.* 508.
- Orci minister, Ἄδου πρόπολος, somnium, *Ran.* 1333. Orci galea, σκοτοδαστυκιννόρηξ, *Ach.* 390. Orci lessus lacrimosus, *Thesm.* 1041. Orcus hoc dijudicabit, ex *Euripide*, *Vesp.* 763.— In Orco cœnum spissum et stercus, in quo malefici, *Ran.* 145—151.
- Oreos, urbs Eubœæ ab Homero *Histiæa dicta*; inde Hierocles vates, *Pac.* 1047, 1125.
- Oresteia Eschylî tetralogia, *Agamemno*, *Choephoræ*, *Eumenides*, *Proteus satyricus*; secundum *Aristarchum et Apollonium trilogia*, sine *satyris*, *Ran.* 1124. Oresteæ, *Choephororum*, prologus examinatur, *ib.* 1126—1176.
- Orestes: eum corripuerat Telephus, occisurus nisi veniam obtineret a Græcis, apud *Eschylum*, *Ach.* 332. Orestes in tumultu patris invocat Mercurium apud *Eschylum*, *Ran.* 1139 sqq., qui reedit exul, 1163 sqq. Orestes post cædem matris Athenas venit festo *Bacchi Lenæi*: quomodo Pandion rex Athenarum, propinquus illius, instituerit ut matricida festi par-
- ticeps fieret sine piaculo; institutio Choum festi, *Ach.* 961, *Eq.* 95. Orestæ judicium in Areopago, *Ran.* 685.
- Orestes, filius Timocratis, heros dictus ob cognominem filium Agamemnonis, perstringitur ut noctu obvius percutiens et vestibus exuens, *Av.* 1482—1493. Orestes grassator Athenis insanus dictus ob alterum Oresten, *Ach.* 1166, vel quia insaniam simulans noctu homines læna exuebat, *Av.* 712.
- Ornæ, Argivorum urbs, ubi pugna commissa inter Lacedæmonios et Argivos, *Av.* 399. Laconicæ oppidum dicitur *Av.* 13.
- Orpheus initiationes docuit et a cædibus abstinere, *Ran.* 1032.
- Orpheus Crotoniata, Homeri διορθωτής sub *Pisistrato*, *Prolog.* IX, a, 43, p. XIX; X, a, 37.
- Orsilochus, ut leno, adulter et homo effeminatus perstringitur, *Lys.* 725.
- Orthagoras juvenis, *Eccl.* 916.
- Orthius, modus tibicinus ob intentionem ita dictus, *Ach.* 16.
- Os. Athenienses ori insertos ferre solent numos, *fr.* 111, *Vesp.* 791, *Av.* 503.
- Oscula μανθλιωτά et κατεγλωτισμένα quæ, *Ach.* 1201, *Nub.* 51.
- Osphyon, homo pessimus, apud *Cratinum*, *Av.* 766.
- Ostracismus: qua ratione perageretur in concione populi Atheniensis, qui optimos cives per eum eiciebant usque ad Hyperbolum, in quo soltebatur usus ostracismi, *Eq.* 855. Eo utebantur etiam Argivi, Milesii et Megarenses, *ibid.* Ostracismi et exilii differentia, *Vesp.* 947. Ostracismo ejectus Theseus, *Pl.* 627.
- Ostreum scopulo adherens, *Pl.* 1096 et *schol.*
- Ototyxii nomen fictum ab ὀτοξύειν, in similitudinem nominis Olophyziorum, *Av.* 1043.
- Ovis in Apaturiiis a parentibus pro filiis oblata phœtoribus, cur μέσιον vel κορυβειὸν dicitur, *Ran.* 798.
- Ὀρεάντιονες Homero dicti dū sub Saturno et Rhea, *Nub.* 247.

P.

- Pactolus aurum ruens, *Pl.* 287. Ad eum militabat *Pisander*, *Eupolis* *Av.* 1556.
- Pæan: ei hymnum canunt ad mala avertenda, *Vesp.* 874, ubi Ἴηρος. Ἰὼ ἰὼ Παϊῶν Παϊῶν dolentis *Ach.* 1212. Ἰῆ Παϊῶν gaudentium *Av.* 1763. Pæan, hymnus in *Apollinem*, *Pl.* 636. Pæan nuptialis, *Thesm.* 1034 sq.
- Pæderastia apud Athenienses, *Pl.* 153.
- Pæonia, festum Athenis, fortasse *Apollinis*, *Ach.* 1213.
- Pæonides Cinesias, *Lys.* 852. Perstringitur ut peregrinus et Thracæ, *ibid.*
- Pæti, Thracica gens, *Eccl.* 987.
- Pagaseticus sinus in Thessalia: ibi corvi *Apollinis*; ibidem *Bæoti* a Thracibus ejecti sedes ponebant, *Nub.* 133, *Pl.* 604.
- Palæmon: huic et Neptuno Corinthii celebrant *Isthmia*, *Eq.* 609.
- Palæscæpsis: eam urbem *Arlaxerxes*, secundum *Neanthen*, largitus est *Themistocli* ad vestem, *Eq.* 84.
- Palamedes, μηχανικός et inventor, quare O Palamedes! exclamatio admirantis callidum inventum, *Ran.* 1451. Palamedes Euripidis: in ea fabula *Cæx*, frater *Palamedis*, navigii tabulis inscripsit mortem suam, easque in mare projecit ut ad patrem *Naupium* deferrentur nuntiae, *Thesm.* 770 sqq. Palamedis fortasse ut frigidae pudet *Euripidem*, *ibid.* 848.

- Palladia, imagines Minervæ in proris trirremium, quæ deaurabantur quando deducenda navis erat, Ach. 547. Palladium Trojanum qua via pelierit Ulixes, Vesp. 351.
- Palladium, tribunal Athenis, fr. 533.
- Pallas, Nub. 1265, Eccl. 476, Thesm. 1136; πολυδύχος, Eq. 581, ubi v. schol. Hymnus in eam, quo advocatur ab Equitibus, 581—594. Palladis σεμνῆς πέδον, Athenæ, Pl. 772. Pallas κούρη in oraculo Eq. 1040. Pallas Πυλαμάχος a Cleone ficta, Eq. 1172; φοβεσιστράτη, 1177; ὀβριμοπάτρα, 1178; γοργολόφα, 1181; Τριτογενής, 1189. Vide Minerva.
- Pallas, filius Pandionis, a patre in divisione regni accepit Paraliam regionem, Lys. 58, Vesp. 1223.
- Pallene, pagus Atticus, in quo pugna inter Pisistratum et Athenienses commissa, Ach. 324, Eq. 438.
- Pallium, τριβώνιον, gestabant iudices, Vesp. 116 et sch.; in qua fabula τριβώνα cum κωνάκη permutare jubetur Philocleo, 1122 sqq. Pallium exiit ad fugæ velocitatem, Nub. 1103 sq.
- Palmarum Babyloniarum natura singularis, not. Vesp. 170.
- Paludes Ægypti, Pl. 178 et not. Hemsterhusii.
- Pambotadæ (pagus Erechtheidis tribus), fr. 665.
- Pamphilus pictor Heraclidæ supplices pinxit, magister, ut aiunt, Apellis, Atheniensis; pictura ejus argumenti Athenis non Pamphili, sed Apollodori esse dicebatur; et Pamphilus erat recentior Aristophane. Alii igitur Pamphilum tragicum poetam intelligunt, qui Heraclidæ docuerit: at usque ad hoc tempus didascalie tragicum nullum Pamphilum ostendunt, Pl. 385.
- Pamphilus plorabit propter pecuniam; erat demagogus, sycophanta, peculatus convictus, quod testatur etiam Plato, publicatis bonis in exilium ejectus; secundum alios fenerator, Pl. 174. Recens schol. assentatorem ejus dixit βελονοπάτην sequentis versus, ibid.
- Pan, Thesm. 978; κερκόβιας i. e. cornipes, alibi αἰγοκόβιας, τραγοκόβιας, αἰγίππου, vocalibus calamis, syringe, Indens, Ran. 230. Alii κερκόβιας a cornubus, i. e. fastigiis, montium derivant, ib. Pani, deo montano et νομίω, luscina sacros modos canit, Av. 745. Pan, auctor libidinis erectæ, Lys. 998. Deus juvenum, Pl. 1050. Panis sacellum in arce Athenarum, Lys. 721, 911. Panis festum mulieres celebrabant cum tumultu: nam cum silentio ad hunc deum accedi non poterat, teste Menandro, Lys. 2. Panes! exclamatio, Eccl. 1069.
- Panacea, Pl. 702, 730, filia Æsculapii ex Lampetia, secundum Hermippum, 701, 639.
- Panætius, eques, in Equitibus 243, scholiastæ ἵππαρχος, μέγας τῶν ἵππέων.
- Panætius in Insulis Aristophanis, fr. 347, memoratur ut simius, πῆθραος, lanionis (vel coqui), μαγείρου, filius, homo parvus, ad quem referunt nonnulli locum Avium, ubi de ensium fabro: perstringi dicitur ut magnæ uxoris parvus maritus, imperio subjectus uxoris, quam in adulterio deprehenderit, Av. 440.
- Panathenæa magna, quinto quoque anno Minervæ ab Atheniensibus celebrata, ἕτε καὶ ἡ ναὺς ἐπὶ γῆς πλέει παρ' αὐτοῦ, Pac. 418. Vide Panathenæica navis. In festa pompa senes gestabant thallos, more inde ab Erichthonio tradito; anus quoque tum θαλλοφορεῖν auctor est Dicæarchus, refragantibus reliquis scriptoribus, Vesp. 544. In pompa Panathenæica a Ceramicò ad Eleusinium ducta, Eq. 566, Minervæ
- peplus acu varie pictus offerrebat, ibid., Av. 827. Panathenæis saltatio armata cum clypeis agebatur, Nub. 988 sq., et lampadedromia, Ran. 1089—1096, sch. 1087, et citharadorum certamina, Av. 11, in quibus cithara vicit Phrynus, Nub. 971. (Victoribus dabatur) oleum ex sacris oleis Minervæ, Nub. 1005. Ceterum quivis oleas possidens olei partem ad hoc festum dare cogebatur, ibid. Panathenæis, maximo festo Atheniensium, carnibus publice vesceretur populus: nam eo festo Atticæ urbes omnes et coloniæ bovem quæque ad sacrificandum Athenas mittebant: quare carniis iis diebus copia, Nub. 386. Panathenæorum festa regebant demarchi, Nub. 37.
- Panathenæica navis: eam quarto quoque anno redeunte exornabant Athenienses, Eq. 566.
- Pandeletus, sycophanta improbus, psephismata scripsit, a Cratino memoratus: Pandeletæ sententia pro improbis, Nub. 922, 924.
- Pandion, rex Athenarum, Oresten matricidam sibi genere propinquum excipit festo Bacchi Lenæi et χοῶς vini singulis convivis Orestæque ponit: ita Χόος festum ab eo institutum, Ach. 961, Eq. 95. Cecropis successor, Megaridem Atticæ adjunxit et in quattuor partes divisam Atticam filii quattuor reliquit, quorum singulorum sortes referuntur, Lys. 58, Vesp. 1223. Filiam Procnen in matrimonium dat regi Thracum Tereo, Av. 212, 368. Pandionis statua, ad prytaneum, inter duodecim statuas heroum eponymorum tribuum, Pac. 1183. Pandionis filius Tithras, heros eponymus Tithrasiarum, Ran. 477.
- Pandionis tribus, Vesp. 233, 895, Prol. XI, 3; ibid. XV, 3.
- Pandionis, tetralogia Philoclii majoris tragicæ, cujus meminit Aristoteles in Didascalio, Av. 281.
- Pandora, de terra exponunt scholl. Av. 971.
- Pandrosos, Cecropis filia; per eam jurat mulier: nam est etiam Minerva Pandrosos, Lys. 439. Per illam rarius quam per Aglaurum jurant mulieres, Thesm. 533.
- Panhellenes, Pac. 302. Panhellenes in Ægina ab Æaco collecti, Eq. 1253.
- Panes quot fiant ex chænice (farinæ), Vesp. 440.
- Panificium describitur fr. 267.
- Panoptes (totus Oculens), Argus, Eccl. 80.
- Pantacles ineptissimo modo arma sibi induit, Ran. 1036—1038. Pantacelis ut lævi meminit etiam Eupolis, 1036.
- Pantænus, pater Thucydidis adversarii Periclis secundum Theopompum, qui alius Melesius, Vesp. 947.
- Pantheum (Olympiæ), ubi oliva καλλιστέφανος, Pl. 586 et nota.
- Paphia Venus, Lys. 556.
- Paphlago, de Cleone, Eq. 2 et sæpissime. — Paphlagonum cum Phrygiis certamen de antiquitate gentis, not. Nub. 397 extr.
- Paphos. Paphi regina Venus, Lys. 833.
- Parabasis: in comœdia quid sit, unde nomen ducat, quibus partibus constet, quo statu et quibus motibus pronuncietur a choro, exponitur Pac. 734, Eq. 508, Nub. 510, Ran. 675, 686, Prol. I, 44—57, 76 sq.; IX, a, 3—27, 69 sqq. p. XX; X, c, 19—68, cum scholio ad v. 55, Nub. 1115. Parabasis non plena, Av. 1058. Ejus epirrhema quot versuum esse soleat, Vesp. 1071. Quid in epirrhemate fiat, Ran. 354.
- Parabyston, locus dicasterii, Vesp. 120.
- Parachoregema quid, Ran. 209, Pac. 114.
- Paragraphe (id est duo puncta, quibus ad distinguen-

- das personas in comœdiis manu exaratis utebantur), not. ad Nub. 653.
- Paragraphus, grammaticorum signum in distinguendis partibus comœdiarum, Pl. 253 et not., Nub. 518.
- Paralii, ex Paralia, parte Atticæ olim Pallanti filio data a patre Pandione, Lys. 58, Vesp. 1223. Τάξις Atheniensium tempore Solonis, quorum præses Megacles, Vesp. 1223.
- Paralus, Av. 1204, navis publica Atheniensium, ibid., Ran. 204, Eccl. 38, sacra, Ach. 1159, ad theorias sive sacrificia publica mittenda, Av. 147; navis εἰρηναρχική, Ran. 1071; celeris, Av. 1204.
- Parcæ, Μοῦσαι ἑλθεῖν, cogunt chorum mysticum, Ran. 453. Parcæ dominae, Thesm. 700.
- Pardocas, servus vel τοξότης barbarus, Ran. 608.
- Pardus unde dictus, Pl. 699.
- Paræ angues in templis Æsculapii, Bacchi; ejusmodi species serpentum etiam Alexandriæ, Pl. 690.
- Paris. Dona Alexandri a Venere, Av. 1104. Πάρι ἐξόρουσον (secundum Hom. Il. Γ, 325 conjecit Dindorfius) fr. 442.
- Parmeno, servus, Eccl. 868. Parmeno, pater Sosie, Vesp. 78.
- Parium, urbs Ponti, in qua, secundum proverbium, ψυχρόν μὲν ὕδωρ, καλὰ δὲ γυναῖκες, Vesp. 1189.
- Parnassus, Phocidis mons Apollini et Baccho sacer, Ach. 348, Ran. 1057. Parnassium rupem tenet cum facibus Bacchus, Nub. 603—606; in Parnasso saltat, Ran. 1212.
- Parnes, ἡ Πάρνης, mons Atticæ, Nub. 323, schol. Lys. 665 cum nota; silvovos, Ach. 348, ubi carbones Parnethii. Parnethium altitudinis, apud Æschylum, Ran. 1057.
- Paros insula, Vesp. 1189, ubi nonnulli crediderunt per jocum comicum dictam esse τὴν Πάρον (?). A Parisi inventoriibus dicta navigia πάριωνες, Pac. 143. Paris vicit Archilochus, Av. 1764.
- Pasias, in Nubibus ἱπποτρόφος, creditor Strepsiadæ, 21 sq., 30, cum teste citationis advenit: eum Strepsiades multis modis insultat, insane confusa quæ a Socrate didicerat in eum conjiciens, 1214—1258.
- Pasiphae tauro mixta in Cretensibus Euripidis, Ran. 849.
- Passer, libidinosus avis, Lys. 723.
- Patricia (patrem verberans), πατραλοῖας, in Avibus Nubiculiam adveniens, ad meliorem frugem redigitur a Pisthetæro, 1337—1371.
- Patrocles, qui non lavit ex quo natus est, homo dives et præpareus, male vivens, Laconum vitam imitans, de quo in Pelargis (fr. 386); poetam tragicum fuisse adjicitur, Pl. 84 sq.
- Patroclides cacaturiens, cognominatus χεσῆς, cetera fertur fuisse disertus et rem publicam agens, Av. 790.
- Patrocli Æschyli, Ran. 1041.
- Patroni publici, συνήγοροι, accipiebant drachmam; erant etiam sorte ducti συνήγοροι, Vesp. 691.
- Paupertas, ἡ Πενία, in Pluto inhihet Chremylum et Blepsidemum, qui cum Pluto a cæcitate liberando ad Æsculapium properant, dicens infandum eos facinus audere; nam Plutus si de integro oernat, neminem se laboribus esse daturum et omnem vitæ commoditatem, cujus ipsa sola sit auctor, prorsus deletum iri, 414—534. Quæ objicit Chremylus, ea Paupertas ostendit non pauperum, sed mendicorum vitam tangere, quod longe diversum sit; pauperes homines fieri meliores, divites pejores; ipsum Jovem pauperem esse, qui Olympiis oleastri ramum pro summo præmio det, non aurum, 548—591. Quibus dictis insolenti violentia abigitur,
- certa se aliquando illis ultro accessitum iri, 592—609.
- Pausanias, rex Lacedæmoniorum, filius Cleombroti et Alcatheæ, ut proditor a Lacedæmonis occiditur, Eq. 84.
- Παυσανική, quale instrumentum, Pac. 14.
- Pauso ὁ παμπόνηρος, dicax, pictor pauper, Ach. 854. (Haud dubie diversus est a pictore.)
- Pauso, pictor, ob inopiam notatus, esurit et Thesmorphoros per totum annum jejuniu veneratur, Thesm. 949—952. Pauso pauper, Pl. 602, ubi sch. eadem.
- Pavo, avis ex Perside Athenas abducta; pavonum pennæ in tiaris Persarum, Ach. 63.
- Pax, Εἰρήνη, non gaudet cæde nec cruentatur ejus ara, Pac. 1019 sq. In συνοικισίων festo, sexto decimo die Hecalombæonis, sacrificium fit Paci non cruentata ara, ibid. Pax βυθόπλοτος, fr. 163. Ejus laudes, et preces ut usque propitia sit, Pac. 974—1016. Pax, Διλλογή, amica Veneri et Gratii, Ach. 989. — Pax fabula Aristophanis Alcæo archonte (ol. 89, 3) acta in Dionysiis urbanis, per Apollodorum histrionem; secundus erat Aristophanes, Arg. I. Duæ fabulæ Aristophanis eodem inscriptæ nomine in Didascalis feruntur, quas exstitisse aliis quoque argumentis colligitur; nescitur autem διασκευήνε sit altera an diversa fabula, Arg. III. In hac Pax, quum dii cælo cesserint, a Bello in antrum profundum lapidibus superingestis concluditur, 221—226. Ad eam liberandam Trygeus agricolas, mercatores, fabros, opifices, omnes belli malis pressos convocat, 292 sqq., qui deæ maximæ et φιλαμπελοπάτης desiderio cupide adveniunt. Sed mortem Juppiter denunciaverat ei qui Pacem effoderet, 371 sqq. Ægre Mercurius opus permittit, et ipse sollerter adjuvat, 426 sqq. Variam operam præstant populi, prout res eorum ferebat; Megarenses abiguntur, quos oderit dea ut primos auctores belli, 500 sqq. Tandem agricola soli magno nisu eam educunt, 508—519. Lætissime salutatur ab omnibus, progressa cum Opora ac Theoria comitibus, et bona ejus multis recensentur, 520—600. Cur, quanquam propitia civitati et sæpius accedens, adeo sero tamen advenerit, ante prohibita ab oratoribus et Cleone, explicat Mercurius, 601—648. Ita sæpe rejecta, iræ retinens non ipsa alloquitur spectatores, sed ex Mercurio rogat quæ scire cupit: quis sit pacis maxime amans; quis suggestum in Pnyce obtineat, et audito, Hyperbolum, avertit vultum; deinde alia multa interrogat, de Sophocle, quid agat, de Cratino, 657—703. In terram descendit, assidente Trygeo, 726. — Pacis ἀγάλμα κλοσσικόν ἔφηρεν Aristophanes, quod riserunt Eupolis et Plato, Prol. XIII, 20 sq.
- Pediei, τάξις Atheniensium tempore Solonis, quorum præses erat Lycurgus, Vesp. 1223.
- Pegasus aliger equus, Pac. 135, 154. Pegasus alatus, quo vultus Bellerophon in cælum ascendere cupiebat apud Euripidem, Pac. 76, ubi ὑπομοριστικὸν Πηγάσιον. Ab eo decidit Bellerophon apud Euripidem, Pac. 147, eoque casu claudum heroem induxerat poeta, Ach. 427. Præti uxorem Bellerophon a Pegaso in mare præcipitasse fertur, Pac. 141.
- Pegasus Eleutheris Bacchi imaginem in Atticam detulit, Ach. 243.
- Pelargicum, murus arcis Athenarum, Tyrrenorum vocatum a Callimacho, Av. 832, sch. Lys. 1153, in saxo situm, Av. 836 et sch. Adde voc. seq.
- Pelargicus, pro Pelasgicus vel pelagicus, rex Neptunus, Av. 869. Pelasgicum murum advenæ ex Tyrrenia crexerunt, Av. 1139.
- Peleus ob castitatem ab diis accepit gladium, Nub. 1063, ubi scholia narrant eadem Phoci fratris, fugam in

- Phthiam ad Eurytum, qui eum expiat, venationem Calydonii apris, Euryti caedem ab improvido Peleo, qui Iolcum ad Acastum fugit: hic eum expiat et per calumnias uxoris, quæ Peleum frustra tentaverat, belluis in Pelio objicit: sed accepto per Mercurium gladio ἡρασιστοπέδω servatur; gladium ab Acasto occultatum ei reddit Chiron. Peleus Thetidem in matrimonium accepit ob castitatem; sed relictus ab ea est, indignata quod interveniente Peleo Achillem filium in igne immortalem facere non poterat, ut usserat alios multos ex Peleo, Nub. 1067 sq. — Peleus, tragedia Euripidis, Ran. 863.*
- Pelias, Neptuni et Tyrus filius, Lys. 139. A nonnullis Peleus in ludis (funebribus) Peliae gladium a Vulcanico confectum ob castitatem accepisse traditur, Nub. 1063.*
- Pelium: in eo bestiis ab Acasto exponitur Peleus, Nub. 1063.*
- Pellanenses decreto adversus Diagoram Melium comprehensi ut ἐκδιδόντες (? an, quod evadere eum siverint?) Av. 1073.*
- Pellene, urbs (Achaïa), quam affectabant Lacedæmonii, nominata respiciendo ad meretricem Pellenen, Lys. 996. An Pellenen volare cogitas? quaerit Pisthetærus ex homine male amicto Av. 1421: nam Pellenæ, Achaïæ urbe, in certaminibus Mercurii festo actis pro præmio est lena, quæ ibi præstantes sunt, ibid.*
- Pelopie terræ Calydon, Euripides Ran. 1238.*
- Peloponnesiaci belli causæ et initia (comica fictione) exponuntur Ach. 515—556. Hoc bellum incepit ab anno Pythodori archontis, secundum Philochorum, Pac. 990.*
- Peloponnesii, Eq. 279, Lys. 33, 40, etc. Peloponnesii Diagora in caput præmia proponebant, teste Cratæro Συναρχωγῆ ψηφισμάτων, Ran. 320. Peloponnesius Siceiota Alcæus, Eupolis Thesm. 162. Peloponnesiorum dialectus, Nub. 402, Av. 1203.*
- Pelops Tantali filius Pisam venit et Enomai filiam ducit, Euripides Iphigenia Taurica, Ran. 1232 sq. Oraculum Pelopi datum ab Apolline Νάτω Lesbî de agno aureo vovendo, Nub. 144. Ejus filius Alcathus, Ach. 774.*
- Penelope, castam feminam, nunquam fecit Euripides, Thesm. 547 sqq.*
- Penelopes aves, ab Oceano telluris finibus, etc., Alcæus Av. 1410.*
- Penestæ, τὸ θετικὸν apud Thessalos: erat olim populus dictus a Penesta, qui genus deduxit a Thessalo Herculis filio, Vesp. 1271, 1273 sq.*
- Pentacosimedimni, quæ classis populi Atheniensis, Eq. 627.*
- Pentapolis Ægypti, not. Plut. 925 extr.*
- Pentheus violentus in Bacchum, Eq. 700.*
- Pentiliitha (quinque lapillorum ludus muliebris), fr. 335.*
- Peparethium vinum, fr. 301.*
- Peplus Minervæ acu pictus, proprie velum navis Panathenæicæ, Eq. 566 et sch., Av. 827 et sch., sch. Eq. 1180. Add. Panathenæa.*
- Percole: eam urbem Artaxerxes, secundum Neanthen, largitus est Themistocli ad stragula, Eq. 84.*
- Perdix, caupo, nonnullis μάγειρος, claudus Athenis, alibi quoque memoratus; ab eo derivant proverbiale Πέρδικος σκέλος, Av. 1292. Perdix claudus, Anag., fr. 148.*
- Perdix: ἐκπερδικίσει ab dolo perdicum quo venatores aufugiunt, descripto Av. 768, 767.*
- Peregrini Athenas citantur in iudicium, Av. 1454 sq.*
- Adde Judicia. Peregrinorum, τῶν ξένων, nomina εἰς τοὺς πίνακας, Atheniensium εἰς τοὺς φράτορας inscribentur, Av. 1669. Quare peregrinitatis accusati demonstrare debebant avos suos ex phratrisse, Av. 765. Peregrini qui se cives mentiebantur, quando, qua causa, quo numero Athenis pulsi, Vesp. 718.*
- Pergasæ, pagus Atticus, Eq. 321.*
- Pericles, Xanthippi filius, Nub. 64. Pericles Eubœam prostravit, Atheniensibus per victoriam de Abantibus tributariam fecit, Nub. 213. Samios bis domat, Vesp. 283. Pericles in republica adversarius Thucydides Melesii, secundum Theopompum Pantani, Vesp. 947. Pericles ædificavit stoam ἀφαιστοπώδωζα ad Piræeum, Ach. 548. Nihil ex Prytæneo, i. e. reipublicæ administratione, lucralus est, Eq. 283. De Periclis eloquentia eximia locus Eupolidis, Ach. 530. Aspasia ejus magistra eloquentiæ et σοφίστρια, ib. 527, postea uxor, ibid., Eq. 969. Pericles viginti talenta ad necessarios u. s. ἀπόδωσεν (pro ἀνώωσεν), secundum nonnullos, velut Ephorum, Cleandridæ Lacedæmoniorum harmostæ et Plistoanacti, quo Attico solo pareerent, ea largitus; secundum alios in struenda statua chryselephantina Minervæ una cum Phidias ea sibi lucrificæ, populo autem in ratione reddenda dixit, Eic τὸ θεόν ἀνήλωσα, Nub. 859. Pericles metuens ne in partem veniret Phidias infortunii, bello incendit Athenas per scintillam decreti Megarici, Pac. 606—611. Nimirum Pericle de populi jussu moderante Phidias Minervæ statuam fecerat, confecta furti damnatus, cujus conscius fuerit Pericles: is ne pœnas daret cum artifice, administrationis rationem non reddidit; sed Megarenses, qui sacram deabus terram moverant, sollicitavit decreto, Attico eos solo prorsus arcente, 605, 606. De decreto et hac causa decreti adde sch. Ach. 532, Pac. 246, 502, 609; sed suspicionem illam de causa decreti vanam esse temporum ratione evincitur: nam Phidias septem annis ante belli exortum ejectus, Pac. 605, 606. Alii dicunt Megarenses ab ipso fuisse accusatos rapuisse mulieres Atticæ festo, ib. 609. In Acharnensibus Pericles ὁ Ὀλύμπιος, iratus ob ancillas duas Aspasiæ amicæ raptas a Megarensibus, decreta scribit in eos scoliorem modo, ut Timocreon Rhodius in scolio cecinerat Plutum non debere μήτε γῆ μήτε ἐν θαλάσση μήτε ἐν ἡπείρῳ φανήναι, « Megarensibus non licere in regione Attica neque in terra neque in mari manere, » Ach. 530—534. Periclis sententia de invasionibus Lacedæmoniorum in Atticam non curandis et invadendo navibus Peloponneso suam facit Æschylus in Ranis 1463—1465.*
- Pericles, Hippocratis filius, Nub. 1001.*
- Pericles, dux ad Arginusas, supplicio affectus, Ran. 1196.*
- Periclidæ, dux Lacedæmonius, supplex ab Atheniensibus copias petebat ad bellum Messeniæ, Lys. 1138 — 1142.*
- Periclymenus, Nelei filius, ex quo oriundus Melanthus, Ach. 146.*
- Persæ, Av. 484. In certamine de gentis antiquitate a Phrygibus victi, Nub. 398. Eorum braccæ, θύλακας, Vesp. 1087. Nasturtium (κάρδαμα) apud eos, Nub. 236; quo quare utantur, Thesm. 616. Aurifodinae in eorum terra, Ach. 82. Inter vina consultare solent Persæ, Eq. 91. Persæ in Asia potentissimi, sub Dario Hystaspæ Caras et Milesios vincunt, Pl. 1002. Rex Persarum κατ' ἐξοχήν dictus μέγας βασιλεύς, Pl. 170; sedet sub aurea platano, Ach. 82. Persæ quum tiaram vel plicatam vel in frontem*

- nutantem gestarent, auctore Clitarcho, soli regi licebat eam erectam ferre, *Av.* 487. Regis oculi, aures, ministri ejus, *Ach.* 92. Persæ in magna expeditione cur pepercerint Delo et Epheso, *Pac.* 410. Persæ (Thermopylis), *Lys.* 1261. Ex bello, quod Græci in Persas gesserant, eranus avitus, *Lys.* 651. Persarum urbes multas ceperunt Athenienses, *Vesp.* 1098. Ad Persarum regem defecturi Samii, *Vesp.* 283. In Pace Jovem ut Persis Græciam prodentem accusare vult Trygæus, quia tum Persæ auxilium ferrebant Lacedæmoniis in bello Peloponnesiaco, 107 sq. Atheniensium transfugæ ad Persas correpti et puniti, *ibid.* Persarum duces in bello contra Ægyptios prius impugnati ab Atheniensibus, postea adjuvi duce Iphicrate, *Pl.* 178. Persarum rex de Aristophane sciscitatus (fingitur) ex legalis Lacedæmoniorum, ab utrorum partibus stet poeta, *Ach.* 647 sq.; *Prol.* XI, 58 sqq.; XII, 30 sqq.
- Persæ, fabula Æschyli de facinore gloriosissimo, docta ante *Septem adversus Thebas*, secundum Didascalias, *Ran.* 1026 sq., sch. 1021, secundum Eratosthenem Syracusis ab Æschilo docta, cupiente Hierone, 1028. In ea Darii mors choro plangenti nunciatur, 1028 sq. Quare duas editiones hujus fabulæ statuit Herodicus, in quarum altera etiam Plataensis pugna narrata fuerit; alii corrigunt Xerxæ mors, quod nec ipsum argumento congruit, alii denique contortas explanationes tentant, 1028.
- Perseus evolat Andromedam erepturus, *Theesm.* 1011 sq. Cujus personam sustinet Euripides *ib.* 1015—1021. Perseus alatus Argos advenit Gorgonis caput ferens; ejus partes ex tragædia sua *Andromeda expressas* agit Euripides, *ibid.* 1098—1134.
- Persicæ, mulierum calcei, *Eccl.* 319, *Lys.* 229, *Nub.* 151 et *Theesm.* 734 c. scholl.
- Persicus ales vocatur gallus gallinaceus, *Av.* 485. Persicus ales, vel avis proprie ita dicta, vel gallus, vel pavo, *Av.* 707. Persici generis avis fortissima; gallum gallinaceum esse putant, *Av.* 833—835, ubi v. sch., ciconiam sch. 836. Persica vocantur magnifica omnia, quibus rex solus utebatur, *Av.* 707. Persica aula, in quibus monstrose formæ pictæ, *Ran.* 938. Persica vestis *ἰωνία*, etiam Persis dicta, *Vesp.* 1122. Veneunt ex vestes Sardibus, *ib.* 1139. Persicum baculum (elegantiorum) pro incurvo (sive Laconico rusticorum), *Senect.*, ap. *Pollucem* X, § 173. — Persicum, Persica saltatio *ὄκλασμα*, de qua dixerunt Juba et Seleucus, *Theesm.* 1175.
- Persis, vestis Persica, eadem quæ *ἰωνία*, *Vesp.* 1137, sch. 1122. Ecbatanis fit lana texta, 1143 sqq., et Sardibus venalis prostat, 1139.
- Persis. In Perside habitant Illyrii secundum nonnullos, *Av.* 1521.
- Personæ fabularum et earum genera, *Prol.* IX, a, 42—56, p. XX. Personæ (larvæ) in veteri comædia hominibus qui perstringebantur similes, in nova monstrore, ne cui forte potentiorum similes reperirentur, *Prol.* I, 80—91.
- Pes veli quando laxetur, *Eq.* 436.
- Petosiris Ægyptius (mathematicus), *Danaid.*, fr. 253.
- Petra Agelasus, quod voc. vide.
- Peusin, olim rempublicam administrans, instituit Scythas sive *Τοζόρα*, ministros publicos, ab eo Peusinos dictos, *Ach.* 54.
- Peusini, iidem qui *Τοζόρα*, quod vide.
- Phæax, orator; ejus laudes, *Eq.* 377—1380. Orator tam sollers, ut capitis causam effugeret in re ipsa deprehensus, *ibid.*
- Phædra, *Theesm.* 153, *Thesei* uxor, *Cretensis* erat, *Hippolytum* privignum amans, *Ran.* 849. Phædra uxor datur (Polyido, ut videtur), *Polyid.*, fr. 389. Phædra Euripidis, *Theesm.* 497, *Ran.* 1052, plurali *Theesm.* 547, impudicæ, *Ran.* 1043, (pro adulteris dictæ) *Theesm.* 550.
- Phædras, nomen senis, *Lys.* 356.
- Phænareta, (ficta) uxor Celei, mater Lycini, avia Amphitheii, *Ach.* 49.
- Phænippus, pater Calliæ, equestri cursu vicit Olympia ol. 54, *Av.* 283.
- Phænippus perstringitur ut homo impurissimis libidinibus deditus, *Ach.* 603.
- Phalenium (locus fictus a *φάληρι*): ἐπὶ Φαληγίου natus Alcibiades (ut pathicus), *Triphal.* p. 508, a.
- Phalereus, portus Atticæ, *Av.* 76, not. *Eq.* 649.
- Phalericæ apuæ, ex Phalereo, portu Atticæ, *Av.* 76, *Ach.* 901, minutæ, fr. 422.
- Phalericum: ibi visa phiala in Clepsydram fontem arcis 20 stadiis dissitum demissa, *Av.* 1695. Phalericus murus, fr. 469, a.
- Phales ex phallo fictus sodalis Bacchi, *Ach.* 265, 271 276.
- Phallicum carmen Dionysiis cantatum, *Ach.* 261—279.
- Phallus in Dionysiis erigitur, ex mysterio aliquo; quid sit et quare in dei honorem gestetur, *Ach.* 243, 260, Lucianus in not. *Nub.* 71.
- Phanæ est locus Chii: in hoc versu locus judiciorum ficto a *φαίνειν* et *συκοφαντεῖν* nomine, *Av.* 1694.
- Phanochus, pater Miconis pictoris, *Lys.* 679.
- Phanus *ὑπογραφεὺς δικῶν*, raro memoratur, et narratur fuisse malarum litium amans scriba populi, *Eq.* 1256. — Phanus, conviva in Vespis 1220.
- Pharnabazes; ejus filius Pharnaces, *Av.* 1028.
- Pharnaces, Pharnabazæ filius, dux Persarum, *Av.* 1028, 1030.
- Pharsalus, Thessaliæ urbs, quo legatus ivit Amynias, *Vesp.* 1271.
- Phasianicus homo dicitur ut de patria; sed est pro sycophanta, a *φαίω*, *Av.* 68.
- Phasianus, i. e. sycophanta, *Ach.* 726. Phasianus (ex Phaside urbe Ææ; haud dubie hic quoque de sycophanta), *Holc.*, fr. 374. — Phasiani, equi an aves? *Nub.* 109.
- Phasis, Scythiæ fluvius, ubi pulchri equi, *Nub.* 109. Fl. et urbs Sythiæ, *Ach.* 726.
- Phayllus, optimus cursor, olympionica, ceber cursu armato, etiam pentathlus; epigramma in eum, *Ach.* 215. Alius Phayllus, athleta, vicit olympiadem 8; tertius erat grassator, *ibid.* Phayllus cursor optimus ob maledicta condemnatus (quod fictum), *Vesp.* 1206.
- Phelleus, mons Atticæ, *Ach.* 273; pagus a monte Atticæ *φέλιος* (*φέλιω*) pleno dictus, *Ran.* 244. In Phelleo, loco aspero, capræ pascunt, *Nub.* 71.
- Phenaces (ficti dæmones fraudis), *Eq.* 634.
- Pheræ: inde exul Admetus, *Vesp.* 1239.
- Pherecrates, Atheniensis, comædiarum poeta: ejus tempus et merita, *Prol.* III, 38—41, cum not. Ejus fabulæ 18, *Prol.* VIII. Pherecratis comici dictum proverbiale, quod non legebatur in comædiis scholiastarum tempore superstitionibus, *Lys.* 158.
- Pheredippus, senex iudex in Vespis 401.
- Phibalis, ficus genus, ut putant, dictum ab loco Megaridis, vel Atticæ secundum alios, *Ach.* 803.
- Phidias mala fortuna usus caussa prima fuit belli Peloponnesiaci, *Pac.* 605. Theodoro (codd. Pythodoro) archonte, secundum Philochorum, Minercam chrys-

- elephantinen* 44 talentorum auri pondere in magno templo arcis Athenarum posuit, sub Pericle: in eo opere ut ebur vel aurum furatus damnatur, *ibid.*, sch. Eq. 1169, Nub. 859. Deinde in *Elidem* abit. Ibi Jovis Olympii statuam quum postisset, *peculatus damnatus ab Eleis occiditur, Pythodoro archonte, Pac.* 605. Pax pulchra, utpote Phidiæ affinis (rebus Phidiæ immixta), *ib.* 617 sq. *Phidiæ discipulus, Ran.* 501.
- Phidonides, nomen patris Strepsiadæ, *Nub.* 65, (sive potius) Phidon, ut est 134.
- Phidippides, in *Nubibus* Strepsiadæ filius et nobilis matris, patrem suo rei equestris studio maximo aeri alieno obnoxium reddiderat; somniat equos et curricula, 25 sqq. Expergetus a patre rogatur ut philosophis se præbeat docendum artem sophisticam; sed spernit pallidos illos, ad Megaclem avunculum abiturus, si a patre equis privetur, 80—125. Phidippides a patre evocatus stupet insanientem superbiam ejus de novis doctrinis, quas apud Socratem hauserat: sed precibus ejus cedit et docendum se præbet, præfatus olim hæc patri in malum cessura, 814—865, et Socrati maledicens, 870. Ingenium ejus laudat pater, 877—881. Audit Justum et Injustum λέγοντες decertantes, uter ipsum utilius sit instituturus, 889—1104. Prodit injusto λόγῳ probe institutus, pallidus, impudenti obtutu, 1165—1177, et statim de ἐνῆ καὶ νέξ die ut diabus, non una, argutatur et legem favere patri exponit, 1178—1200; quare ille cum immoderata lætitia filium domum ducit ad cœnam, 1212. In qua jussus a patre canere Simonidis carmen, hunc morem ridet; tum Æschyli carmen, eum poetam ut inflatum contemnit et Euripidis versus incesti plenos canit: hinc jurgium cum patre, quem verberat et suffocat, 1354—1376. Prodit, certus se recte egisse et gaudens conviciis patris, 1325—1343. Injusto λόγῳ persuadet patri juste et æquo modo a filiis patres senes verberari, 1339—1439; at de matre idem probaturo, exardescit Strepsiades, 1440—1447. Cui ne auxilio sit in exurendo phrontisterio, causatur pietatem in præceptorem, et irridet patrem, 1466—1471.
- Philadelphus. Vide Ptolemæus.*
- Philæneta, mulier, *Eccl.* 42.
- Philaidæ: eorum Diana Brauronia, Av.* 874.
- Philemon ut peregrinus perstringitur, *Av.* 763, 762.
- Philemon, novæ comediæ poeta, filius Damonis, *Syracusius Athenis in civitatem receptus, docuit ante olymp.* 113. *Superstites fabulæ ejus* 97, *Prol. III,* 75—78.
- Philepsius fabulas narrat pecuniæ causa, *historias ludicras, pauper; perstringitur a Platone ut loquax et prodigiosa narrans; et ut improbus, Pl.* 177.
- Philetærus tertius filius Aristophanis dictus a Dicæarcho (quem Suidas sequitur, XIV, 6), ab aliis Nicostratus, Prol. XIII,* 18.
- Philinna, nomen muliebri, *Nub.* 684.
- Philinus, pater Susarionis, Prol. IX, a, 30; b, 46.*
- Philippides, novæ comediæ poeta, Prol. III,* 74.
- Philippus orator, *Georg., fr.* 177, a. (Plurali numero)
- Philippi barbari, *orator loquax, Av.* 1701, 1703.
- Philippus, Gorgiæ filius, in judicio condemnatus *Vesp.*, 421.
- Philippus, pater Aristophanis, Prol. III, 47; XI, 1, 34; XII, 1; XIV, 3; XV, 2.*
- Philippus, filius Aristophanis, Prol. XI, 78; XII, 42; XV, 20; comicus, XIV, 6. Eubuli fabulis certavit, Prol. XIII, 15.*
- Philiste, mulieris nomen, *Thesm.* 568.
- Philo, juvenis, quocum equorum cursu se certare somniat Phidippides in *Nubibus* 25.
- Philocleo senex in *Vespis* laborat insano judicandi furore, qui graphice describitur, et a filio Bdelycleone servisque custoditur ægerrime in domo obstructa et retibus cincta, 67—135. Novas machinas impigerrime et per omnes domus partes tentat effugiendi, summa difficultate a filio et servis tandem coercitus, 136—210. Quod non jam proderit, mirantur senes collegæ, 266 sqq., et cantilena eum vocant, 273 sqq., in qua patet facinorosum quam acer et vehemens sit iudex. Philocleo, qui per foramen eos audivit, queritur de custodia et desperantis vota edit, 317—332; deinde narrat *Vespis* se nolle convivia filii, et adjuvantibus iis elabi tentat, vota faciens Lyco heroi, 336—394. Sed a servis, quos advocat Bdelycleo, ægerrime impeditur, 395—452. Filio tandem demonstraturum se promittente, derideri iudices a demagogis, quibus inscientes servitum serviant, arbitrium permittit Choro, gladium arripiens in quem incumbat victus, 488—525. Deinde exponit quam potentes sint iudices, quantopere omnes ipsis blandiantur, vel oratores et Cleo, quanta sit suavitas in mercede judiciaria, quantum denique sint Jovi ipsi similes, 548—630. Deinde minax audit filium, sed mox stupet ne decimam quidem partem reddituum civitatis audiens iudicibus cedere mercedem, 664, multo etiam magis, quum docetur instrumenta ipsos esse demagogorum, qui si vellent, viginti millia civium in deliciis vivere posse, non tribus obolis pasci ne ipsis quidem diurnis, 696 sq., 713 sq. Nihilominus iudicandi furor Philocleonem non dimittit, 750—759. Quare filius ei domi parvum tribunal cum cancellis, mercede et simulacro Lyci herois instituit, ut satur, ad ignem, febrietas adeo, nec unquam, ut fuerat aliquando ab Lysistrato, fraudatus triobolo iudicare possit quantum velit de rebus domesticis, ut servorum delictis, 760—834. Ecce Labes canis Siculum caseum furatus (*vide dicta in Laches*) adducitur, ad quem illico iudicandum Philocleo proptere se comparat, 835—859. Post sacrificia et preces audit canem accusatorem, cito sibi persuadens rei delicta indubitata, 891—935, et condemnare properat: Bdelycleo ægerrime impetrat ut testes et defensionem audire velit, 936—974. Quibus pater misericordia tactus, nihilominus condemnaturus est et mollitiem suam accusat, nec nisi dolo filii insciens absolvit, 975—994. Quare deliquium patitur et deos petit ut tantum flagitium sibi ignoscant. A filio abducitur ad festam cœnam et reliquum vitæ tempus jucunde agendum, 995—1008. Pallium et calceos, cogente filio, diu reluctans tandem permutat gaunaco molli et Laconicis baxeis, 1122—1173. Deinde docetur a Bdelycleone sermones qui tum lepidi habebantur et erant elegantiorum hominum, et morem novorum conviviatorum, 1174—1249. Hinc ad convivium iturus, mala memorat Philocleo et pœnas rerum ex ebrietate designatarum: sed filius hæc eum docet facillime componi inter honestos et bonos viros, et facietis sermonibus et fabulis in risum jucundum verti. Hos igitur discendos sibi esse videt Philocleo, ne malis patris puniatur, 1250—1264. At in convivio summa protervia omnes lacessit, verberat, fabulis ineptis rustice cavillans, 1299—1325; redit ebrius cum tæda, omnes in via lædens, tibicinam ex convivio abductam impudenter attrahens, indignante Bdelycleone, quem irridet illis ipsis elegantiss, quas ab eo scilicet didicerat, 1326—1387. Iisdem fabulis illudit panariæ, cui panes venum expositos dejecerat, 1388—1414, et alii

- homini qui injuriarum eum postulat, 1415—1441, donec a filio usque irriso domum sublimis rapitur, 1442—1449. Ibi tota nocte saltat tragicas choreas Thespidis, et prodit canens et saltans; inde ad certamen provocat novos, qui inepti videntur ipsi, Tragicos: adveniunt Carcini filii immundi tres χορευτζί, quos irridet saltando cum ipsis certans, 1474—1534.
- Philocles, poeta tragicus, Morsimi tragici pater, Eq. 401, Pac. 801, Ran. 151. Philopithis filius ex sorore Eschylī, ab nonnullis Halmion dictus, adjective putant, ab acerbitate ejus velut ἄμης. Erat etiam junior Philocles, item tragicus poeta, illius abnepos: Philoclis filius Morsimus; hujus Astydamas; hujus Philocles et alius cœvus (sec. Bœckhium: illius nepos: Philoclis erat Morsimus; hujus Philocles junior et Astydamas tragicus, æqualis Philocli juniore), Av. 281. Philoclis carmina, qui erat ἄγριος ἐν μελοποιίᾳ, ut Sophocles dulcis, Vesp. 462. Philoclis Epops nepos Sophoclei; nam ille post Sophoclem in Pandionide tetralogia scripsit tragœdiam: Τηρέως ἢ Ἐποψ, Av. 281. Tetralogiam etiam Aristoteles refert in Didascalīis, ibid. Philocles parvus, simus, turpis forma, turpis poeta tragœdiarum, Thesm. 168; de eo locus Teleclidæ, ib. et not.**
- Philocles Atheniensis Alauda dictus, fortasse quia acuto capite erat; certe ut turpis facie alibi notatur, Av. 1295. Ad cujus fabulæ v. 281 hæc schol.: Alii putant Philoclem quendam ὀρνιθόλογον vel προκήραλον ab Aristophane tangi, sed ejusmodi homo in aliis comœdiis non memoratur.**
- Philocles archon, Pl. 179, Prol. III, 81 (ubi libri Diocles).**
- Philocrates, avium venditor Athenis, Av. 14, ὁ Στρούθιος per jocum dictus, quibus malis afficiat aves, ib. 1077—1083.**
- Philoclemon, homo luxuriosissimus et assiduus conviator, Vesp. 1250.**
- Philocletes, in Lemno inops et mendicus ab Euripide exhibebatur, Ach. 424. De eodem Philoclete Euripidis sch. Pac. 147.**
- Philodoretus, vir, Eccl. 51.**
- Philomela, soror Procnæ, ab hujus marito stuprata, etc.: narrat fabulam ejus recens schol. Av. 212.**
- Philonides, ob pecuniam amatus a Laide, Melitensis, dives, magnus, deformis, stolidus: quod probatur locis Comicozum, Pl. 179. Secundum alios dicitur quidam Corinthius, ibid. Philonidis socios Corinthi Circe in suos mutavit, Pl. 303, nimirum Lais quæ amabat Philonidem Melitensem, qui perstringitur ut dives, cum multis parasitis Corinthi vivens ob amorem Laidis, ut οὐδῶς, rudis, magno corpore; velut a Nicochare, ibid.**
- Philonides: per eum docebat Aristophanes fabulas in Euripidem et Socratem scriptas, Prol. III, 52. Philonidis et Callistrati nominibus fabulas quasdam docuit Aristophanes, Vesp. 1018, ante tricesimum annum ætatis, Nub. 510, ut Dætalenses, ib. 531. Philonides (Aristophanis nomine) agit Vespas, suo Proagonem (Aristophanis) Lencæis ol. 89, 2, Arg. Vesp. I. Aristophanes per eum docuit Amphiarœum eodem quo Aves per Callistratum anno, Arg. Av. II. Per eum docta Rancæ, Arg. Ran. I. Philonides inscriptus fabulis Aristophanis, Pl. 179.**
- Philopithes, pater Philoclis majoris tragici, ex sorore Eschylī, Av. 281.**
- Philosophi: quedam a Comico in eos scripta in Nub. 96. Philosophorum subtilitates obscure perstrin-**
- guntur Ran. 1496—1499. Conf. Nubes, Socrates. Philostratus, cognomine ἡ κωνιάων περὶ, Ieno, καλλιπαιστῆς, Eq. 1069, sch. Lys. 957.**
- Philotesius chorus (sodalium convivantium), fr. 564.**
- Philoxenus, virile nomen, Nub. 686.**
- Philoxenus Cytherius dithyrambi inventor, Prol. X, b, 154 sq. Dithyramborum poeta, alius tragicus, Pl. 290, cui Dionysius tyrannus Timandram dono dedit, Pl. 179; apud quem quum viveret, pellicem ejus offendit Galateam; hinc in lautunias missus aufugit in montes Cytherorum, ubi drama Galateam fecit, in quo Dionysium tangens Polyphemum Cyclopem cithara tudentem exhibuit, Pl. 290, cum pera, in qua olera campestria gestaret, 298. Perstringi in Nub. 333, 335, creditur a scholiastis; ab Hesychio, quedam ejus de utribus τραγωδῶν (imo παρωδῶν) Aristophanem, fr. 648. Philoxenus in cyclicos choros μελῆ intulit, Aristophanes ap. Plutarch. De mus. p. 1146.**
- Philoxeni Eryxis, Ran. 934.**
- Philoxenus ex Diomeis, cinædus, Vesp. 84, etiam apud alios Comicos.**
- Philurgus, nomen senis, Lys. 259.**
- Philyllius faces in comica scena produxerat, ut Strattis testatur, Pl. 1194.**
- Φιλέσιον (pro Φιλίσσιον παιδίον), fr. 701.**
- Phlegræ campus in Thracia, ubi dii Gigantas vicerunt jactantis, Av. 824 sq.**
- Φλεγρω... δῆρον (nomen corruptum): eo exit Clepsydra fons post subterraneum fluxum, Lys. 913.**
- Philya, pagus Atticus Ptolemaidis tribus, Vesp. 234.**
- Phocæ, male olentes. Vesp. 1035.**
- Phocenses: sacra bella, alterum contra eos, alterum pro iis, ex historicis memorata Av. 556.**
- Phocis, Vesp. 1446.**
- Phocus, Pelei frater ex patre, a Peleo et Telamone occiditur, Nub. 1063.**
- Phæbus, Eq. 1024, 1084, Thesm. 128, Pl. 39, 213, etc. Phæbus Apollo, Pl. 81, etc.; vates, Av. 716; Pythius, Vesp. 869. Phæbus Apollo! (exclamatio) Ran. 754. Phæbus aureo arcu, qui mœnia Trojæ condidit, Thesm. 108—110, præses honorum et munerum in musicis certaminibus, ib. 111—113. Phæbus χρυσόμας eburnea cithara elegis lusciniæ ἀντιψάλλει, Av. 217 sqq. Phœbi citharæ cantus masculus, Thesm. 125 et sch. Phæbus Delphis plurimos cultros acuens et ministros suos instituens, fr. 551. Adde Apollo.**
- Phœnice (terra), Av. 504.**
- Phœnices messem incipiunt canente cuculo, Av. 505 sq. et schol. Sunt mari potentes, Pac. 303.**
- Phœnicia naves ab rege Persarum Samiis missæ, Vesp. 283. Phœnicia scapha, γαῖλος, Av. 598.**
- Phœnicopterus, avis palustris, describitur Av. 268—273.**
- Phœnissæ, fabula Aristophanis; v. fr. 470—475, p. 510, sq. Phœnissæ Phrynichi tragici, Vesp. 220.**
- Phœnix fio: altera manu do, accipio altera (nam Phœnices erant παλιγγαπίτοι), fr. 709.**
- Phœnix, filius Anyntoris, cæcus, fabula Euripidis, Ach. 421.**
- Phormio, Babyl., fr. 73; cui favet Neptunus; erat dux Atheniensium, navalis rei peritissimus, sæpe victor, in una pugna Lacedæmoniorum naves 57 destruxerat, Eq. 562. Filius Asopii, dux austerus, sobrius, militari ingenio, quare dixit Aristophanes stramenta quæ venerant Phormioni ad decumbendum humi, Pac. 347. Duabus pugnis navalibus Lacedæmonios vicisse fertur: pauper mansit. Centum mi-**

- nas εὐδύνης quum solvere non posset, ἄτιμος iudicatus in agrum concessit, unde Acarnanes eum sibi ducem expetebant, renuentem. Hinc populus Atheniensis eum liberavit ἄτιμος, *ibid.* ex Androtione. Phormio, similis Myronidae, de eodem duce clarissimo, Asopii filio: in comædiis notatur ut hispidus et nigris natibus, *Lys.* 804. — Erant quinque Phormiones: 1. is de quo dictum. 2. homo κωικός. 3. adulter. 4. vetus, Crotoniata. 5. vetus, Atheniensis, post Solonem magistratum gereñs. De his omnibus loci Comicozum, *Pac.* 347.
- Phormisus et Megænetus Magnes, σαλπυγγολογχοπηγάδι, σαρκασμοπιτροκάμπται, ex disciplina Æschyli, *Ran.* 965 sq. Phormisus homo audax, comam et barbam alens, pro tremendo habitus. Perstringitur etiam ut munerum acceptor. Megænetus homo confidens et audax, præturam affectans, rudis et inuenustus. Alii Manes, servile nomen scripserunt pro Magnes, *ibid.* Phormisus pilis densus hoc loco vocatur membrum muliebri, *Eccl.* 97.
- Phosphoros Diana, faces gestans, *Lys.* 443.
- Phratores Athenis qui fuerint, *Eq.* 255. Phratores multam exigunt Apaturiis ab eo qui μέσων nimis leve adducit, *fr.* 277. Vide Apaturia. Juppiter Phratruius, *Eq.* 255.
- Phratrria, tertia pars tribus, τριττός, *Av.* 765. In phratrria vel inter phratores inscriptum esse, genuinæ originis signum Atheniensibus, *Av.* 1669.
- Phreatense tribunal, τὸ ἐν Φρεαττοῖ, litera Δ signatum, *Pl.* 1166.
- Phrinus. Vide Cineas.
- Phrixus. Vide Phryxus. Phrixus, non Athamas, in eo erat ut immolaretur, *Nub.* 257 fine, *sch. Rav.* Phrixus Euripidei dictum aliquod, *Ran.* 1082.
- Phrontisterium. Vide Socrates.
- Phryges. Vide Phryx.
- Phrygia dicta a Phryxo, Athamantis filio, *Nub.* 257. Phrygiæ vicus Ὠρεά ὄρου, *Pl.* 287.
- Phrygia harmonia, *Thesm.* 121, *sch. Eq.* 989. Phrygia lana mollis et pulchra, *Av.* 493.
- Phryne, anus, *Eccl.* 1101.
- Phrynichi quattuor erant, *Ran.* 13: 1. poeta tragicus, Polyphradmonis filius. 2. Choroclis filius, histrio. 3. poeta comicus, quem Hermippus rivalis aliena carmina sibi subicere narrat. 4. Atheniensis dux in expeditione Samica Astyocho addictus, et popularis status eversionem tentans, *Av.* 750.
- Phrynichus, Stratonide filius, dux in expeditione Samum suscepta turpiter fefellit populum: quare bona ejus publicabant, decima decæ data, alia multa in eum in columna ænea proponebant, *Lys.* 313. In illa expeditione in Samum, sec. alium schol. in expeditione in Thraciam, collega Phrynichi erat Charminus, *Thesm.* 804. Phrynichus res publicas tractabat cum Theramene et Pisandro, *Lys.* 490. Phrynichi machinis deceptus si quis peccavit, facultas danda diluendi ea peccata, *Ran.* 689—691. Nam hoc duce detrimento Atheniensium bellum deserente prætores multi peccarunt, ἄτιμοι ideo facti, 688. Adde Phrynichi n. 4.
- Phrynichus, Polyphradmonis filius (conf. ad *Prol.* III, 42), tragicus poeta, quem in μελοποιίᾳ admirabantur, immortalium carminum suavitatem ex lusciniæ cantu collegit, *Av.* 750. Phrynichi tragici Atheniensis pulchræ vestes, pulchra poemata, *Thesm.* 164—166. A Phrynicho educatos spectatores fatuos accepisse Æschylum dicit Euripides, *Ran.* 910. Adde 1299.
- Poeta ἀρελής, *ib.* 910, in melicis carminibus suavis et ab omnibus probatus, *ibid.* et 1288, 1299. Ejus carmina canunt senes iudices, *Vesp.* 269. Phrynichus trepidat, proverbialiter dictum de iis quibus mali quid accidit, quia Phrynichum Mileti expugnationem agentem Athenienses ad lacrimas redacti ejecerint trepidantem, *Vesp.* 1490. Phrynichi carmen Ηαλλῶδα περισπόλον celebratur, quod tamen ipse Lamproclis esse significat, *Nub.* 967. In Phrynichi Phænisiss erat carmen celeberrimum, Σιδώνιον ἄστυ λιπόντες etc. *Vesp.* 220. Phrynichus in Antæo fabula multa de luctatione disseruerat, *Ran.* 688. Mortuus est in Sicilia, *Prol.* III, 42.
- Phrynichus, tragicus χορευτής, ut mollis perstringebatur propter varietatem figurarum: quare nonnulli ad eum referebant *Nub.* 1091 sq. Phrynichus mos saltandi, qui crura sursum jactantur, *Vesp.* 1524 sq. coll. 1490, 1492, 1530. Phrynichus, poeta, adulator; secundum Symmachum, actor tragædiarum inter convivas in *Vespis* 1302. Adde Phrynichi n. 2.
- Phrynichus comicus Apollodoro archonte docebat, *Prol.* III, 44. Phrynichus in comædiis suis φορτικεῦόμενος notatur *Ran.* 13. Erat filius Eumoniæ; perstringebatur ut peregrinus, poeta malus, metrum non curans, aliorum dicta sua faciens, *ibid.* Adde Phrynichi n. 3. Dicitur chorus in motu et luctantes produxisse, *Ran.* 688. Annum induxit quæ a ceto vorabatur, imitatione Andromedæ, *Nub.* 556. Ejus fabula Monotropus Chabria archonte docta, *Av.* 997. Fabulæ ejus erant decem, *Prol.* VIII.
- Phrynys, citharædus Mytilenæus, discipulus Androclidæ, qui aulædum prius docuit citharam; cithara vicit in Panathenæis Callia archonte; in harmoniam molestas et frigidias flexiones inexit, *Nub.* 971. Refutatur Istri de eo narratio, *ibid.*
- Phrynondam, qui de malis moribus notatur, nonnulli patrem Mnesitochi fuisse tradunt, *Thesm.* 861. Phrynonda (in convicio pro, homo impurissime), *fr.* 92.
- Phryx, *Av.* 762. Phryx deus Sabazius, *fr.* 478. Phrygem Matris Deum ut insanientem Athenienses in barathrum coniecerant, qui eam venturam prædixerat quæsitum filiam: dea irata regioni immisit ἀεζοπίων: caussa cognita barathrum implerunt et deam placarunt, *Pl.* 431. Phryx, in fragm. corrupto poetæ *Av.* 1283. Phryx, servus, *Vesp.* 433. Phryx (pro homine contempto dictum) *Av.* 1244.—Phryges quomodo inventi sint a Psanmiticho rege Egypti esse populus omnium antiquissimus, ex Herodoto, *Nub.* 398. Cum Paphlagonibus de antiquitate gentis certabant, *not.* *Nub.* 397 extr. Phryges (Æschyli), qui (ad Achillem) veniebant Priamo filium redempturi, *fr.* apud *Athen.* I, p. 21, F.
- Phryxus et Helle, Athamanti ex Nephele dea natæ, novercæ insidiis circumventi, ariete, qui humana voce harum illos admonuerat, recti in Asiam avfugunt; ab Helle, qui ad Abydum in mare decidit, dictus Hellespontus; a Phryxo Phrygia; qui in Colchos pervenit et Marti vel Mercurio immolavit arietem a diis χρυσόμαλλον factum, *Nub.* 257.
- Phthia: eo confugit ad Eurytium Peleus, *Nub.* 1663. Phthiote Achilles, Æschylus in Myrmidonibus, *Ran.* 1264. Phylarchus, equitum tribunus, *Lys.* 561.
- Phylasius, *Ach.* 1028. Phylasii albas vestes gestabant, *ib.* 1024.
- Phyle, pagus Atticus, unde Bœotii boves rapuisse narratur *Ach.* 1023. Phyle occupata a Thrasybulo, *Pl.* 1146, 550; ex quo triginta tyrannos evertit; inde

- oblivionis decretum perlaturum *Euclide rempublicam regente*, 1146.
- Phyromachus olim decretum proposuerat ut viri et mulieres (in theatro) diversis locis sederent, et meretrices segregatae ab ingenuis; Sphyromachus scholia; scribitur etiam Cleomachus, *Eccl.* 22 sq.
- Piacula, καθάρματα, homines immolandi ad lustrandam et expiandam civitatem, avertendam pestem et alia mala, etiam apud Romanos, *Pl.* 454; etiam φαρμακοὶ dicti, *Eq.* 1136, *Ran.* 733, et δημόσιοι, *Av.* 1136.
- Pignora debitorum, *Eccl.* 567, *Nub.* 34.
- Pindarus Πίνδαρος, *Ach.* 720. Pindarei versus, *Av.* 939, sunt v. 941—944 paulum immutati; vide schol. 941.
- Pindus, urbs tetrapoleos Eubaeae, *not.* *Pl.* 385.
- Pinnoteres, *Vesp.* 1510 et schol.
- Pinsentes Πανσιναίη, καρδοπέριω collum cincti, *fr.* 286, 287. Pinsentium mulierum cantilena, *fr.* 323.
- Piræenses: eorum Diana Munchia, *Av.* 874.
- Piræus, *Ach.* 548, *fr.* apud Pollucem VI, 31, *cod. Jungerm.* Piræus emporium, 35 [imo 40] stadiis ab astu distans, a Themistocle longis muris cum urbe iungitur, *Eq.* 815, 885. Piræus habebat tres portus celebres: Canthari portum, Aphrodisium, quinque stoa circumcirca; ex Callistrate vel Menele, *Pac.* 145. In Piræeo lupanar, et forum, *Pac.* 165, et Δείγμα, *Eq.* 979, et templum Esculapii, *Pl.* 621. Ex Piræeo via in Zosterem et Sunium, *Lys.* 808. In Piræeo pugna sociorum Thrasybuli, qua Critias occisus, *Pl.* 1146. Inde oriundus Theagenes, *Pac.* 928.
- Pirithous rapturus Proserpinam in Orcum descendit cum Theseo, *Ran.* 142.
- Pisa. Pisam venit Pelops, Euripides *Ran.* 1232. Urbs Elidis pisis abundans, *not.* *Pl.* 427.
- Pisander, dona captans, *Babyl.*, *fr.* 50. Pisandri cristae et supercilia nominantur ironice: a multis enim perstringitur ut timidus: erat magnus, pulchris armis triplicique crista utens, ut videretur fortis; bello autem ob lucra modo inde capienda favebat; cognomine Όνοκίδιος, *Pac.* 395; πειθρος, timidus, apud Phrynichum, *Av.* 11. Pisander ad Sciapodum lacum, ubi Socrates animas ex Orco evocat, venit animam suam, quae viventem deseruerat, visurus: immolato camelo-agnone, exit Charephon Vespertilio, *Av.* 1553—1564. Ubique perstringitur ut meticulosus; erat magno corpore, 1556, ubi loci Comicozum adduntur. Ceterum erant tur Pisandri, noster ό μέγας ό Όνοκίδιος, alter ό απειλιός, apud Eupolidem et Platonem, *ibid.* (De qua re levius dixit sch. *Lys.* 490 in fine, nisi vocabula quaedam exciderunt.) Pisander depeculator tum rempublicam administrabat cum Theramene et Phrynicho, munerum captator, timidus, *Lys.* 490.
- Piscatores quomodo thynnos speculantur, *Eq.* 313.
- Pisias. Pisias filius si portas prodere infamibus voluerit, perdis fiat ut pater, quippe quibus non turpe έκπερδικίαι, *Av.* 766—768. Pisias ex Hermocopidis fuisse putatur; ut homo pessimus notatur sapius a Cratino, velut in Chironibus ut κριόδαλον άνειδές, 766.
- Pisias, pater Meletis citharædi, *Av.* 858.
- Pisistratidæ secundum nonnullos quattuor, quorum ætate maximus Hippias tyrannidem adeptus est, durior patre, quanquam Pisistratidæ omnes tyranni vocati, *Vesp.* 502. Hujus domus tyrannis quanto tempore obtinuerit, diversæ sententiæ exponuntur, *ibid.* In Pisistratidas bellum Alcmaeonidarum, *Lys.* 665. *Conf.* Lycopodes. Pisistratidarum et Hippiæ fiebat devotio publica, *Thesm.* 339.
- Pisistratus, Diacriorum præses, *Vesp.* 1223, tyrannidem affectans in matrimonium duxit Casyram, *Nub.* 48, et cum Atheniensibus eum repellentibus pugnat in Pallene pago, *Ach.* 234. Inimicitia ejus cum Megacle ut compositæ, *Nub.* 64. Ejus uxor Myrrhine, mater Hippiæ et Hipparchi, quam pro Minerva in curru suo posuerat Athenas rediens, *Eq.* 449. Ab Eupolide βασιλεύς dictus, *Ach.* 61. Ejus epitheton Bacis, *Pac.* 1071. Sub eo capta Naxus ab Atheniensibus, *Vesp.* 355. Sub eo Homericæ carmina, sparsa prius, collecta et disposita; quæ opera refertur ad Orpheum Crotoniatam, Zopyrum Heraacleotam, Onomacritum Atheniensem, Concytum, *Prol. IX*, a, 37—45, p. XIX; X, a, 31—39; quibus græcus scriptor (Heliodorus) addit Aristarchum et Zenodotum, diversos ab iis qui sub Ptolemæo Homerum correxerunt, 40 sq.; refutatus X, a, 44 sqq.
- Pisthetærus et Euelpides, in Avibus, cives Athenienses, emigrant Athenis, quarum leges et mores oderunt, molliorem sibi sedem quaesituri: de ea inveniendi ut consulant Epopem (Upupam) ex Tereo avem, qui regiones plurimas pervolaverit, auspices aves in manu tenentes, canistrum, ollam et verbenas, petrosa loca ascendunt, 1—53. Advenientibus puer Epopis, Trochilus, audientiam parat, quum se aves esse dicant, 54—91. Epopi, et ipsi olim homini, exponunt qualem cupiant sedem, nihil agentibus jucunda omnia ultro oblaturam; sed displicent quas ille proponit, Arabia Felix, Lepreum Eleum, Opuntii; magis placet avium vita, 92—161. Hinc subito magnum consilium incidit Pisthetæro: ut missa inconstantia aves urbem condant in immenso aere; qua condita et hominibus sint imperaturi, et deos fame perempturi, 162—193. Admiratus Epops aves, quas humanam linguam docuerat, lusciniæ uxoris ope convocat; advenientes singulas mirantur et varia de iis observant Pisthetærus et Euelpides, 194—309. A choro Avium pro inimicis et aucupibus eos habentium agre se defendunt; adjutore Epope, tandem induciæ et audientia ipsis paratur, 310—461. Jam Pisthetærus demonstrat Avibus incredulis: ipsas antiquiores esse Saturno et terra; ad ipsas imperium rerum omnium pertinere, non ad deos, qui injuste usurpent; perdidisse eas imperium ignavia patrum, quod urbe condita tandem restitui possit: homines autem mox intellecturos Aves esse veros deos, 462—625. Pisthetærus rei administrandæ perficetur. Alas sumpturi abeunt, admirati lusciniam, 638—675. Prodeunt alati, de alis suis jocantes. Pisthetærus nomen urbis Nubiculiam ponit, custodiam urbanam statuit, legatos ad deos et ad homines mittit, 801—847; hinc celebre inaugurandæ urbis sacrificium auspicatur, 848 sqq. Poetam pauperem, qui advenit novam urbem cantaturus, sago et tunica donatum dimittit, 904—951; vanum et mendicium fatidicum, ficta oracula blaterantem, irrisum et verberatum abigit, 959—991; Metonem geometram urbem mensurum, item verberatum ejicit, 992—1020; inspectorem sycophantam item verberat et abigit, 1021—1055: item decretorum populi venditorem leges ipsis obtrudentem, 1037—1055. Sacrificio perfecto nuncius narrat Pisthetæro qua celeritate Aves exædificarint murum immensæ magnitudinis et longitudinis, ipso mirante et falsis commentis simile judicante, 1118—1167. Alio nunciante deum clam excubiis in urbem involasse, armari aves jubet; advenit Iris dea, quæ nullam se urbem videre confitetur, minas et amentium Pisthetæri miratur; tandem cum spurcis dictis abigitur, 1168—1261. Venit præco ab Atheniensibus aurea corona decorans Pisthetærum,

- nunciatus quanto favore omnes avium moribus se ad dixerint : innumeros adventuros alas sibi expetitur, 1269—1307. Pisthetærus alarum copiam parari jubet, 1308 sqq. : primus advenit patricida, cui ex ciconiarum patres alentium tabulis meliora persuadet Pisthetærus et in Thracicum bellum cristis et calcibus eum armat, 1337—1371; inde Cinesias dithyramborum poeta, quem irridet, 1372—1409; inde sycophanta, citator insulanus, quo alatus pluribus lites concitare possit; quem quum Pisthetærus ad honestiora negotia perducere nequeat, scutica verberatum abigit, 1410—1468. Prometheus clam Jove de cælo veniens Pisthetæro narrat fame urgeri deos et seditione barbarorum deorum : quare ne ille pacta ineat cum diis, nisi Avibus sceptrum reddat Juppiter et Basileam (potentiam regiam) uxorem det Pisthetæro, 1494—1552. A diis veniunt legati Neptunus, Hercules et deus barbarus Triballus : quorum Herculem Pisthetærus et cœnæ quam parat lenociniis et persuasione ad suas partes ducit; Hercules vicissim Triballum terrore, ut silere oporteat Neptunum : conceditur igitur regnum et Basilea Pisthetæro, nuptiali habitu ad ducendam sponsam in cælum abeunt, 1565—1693. Adducitur cum Basilea, Choro hymenæum cantante, 1718—1764.
- Pitho, Gratiarum una, Nub. 773. Adde Suada.*
Pithægia, pars festi Bacchici Anthesteriorum, Ach. 961.
Pittalus, medicus Athenis, Ach. 1032, ubi οἱ Πιττάλου (μαθηταί). Idem memoratur ib. 1222, Vesp. 1432.
Pityusa olim dicta Miletus a nullis pinubus, Pl. 586. Pityusius, ibid. c. nota.
Pix. Vide Ligna.
Placenta mellita, παραμῶς, præmium eorum quos (in convivio) aurora vigiles videt, Thesm. 94.
Plateenses soli auxilia mittunt Atheniensibus Marathone, viros mille, Eq. 781. Plateensis pugna, Lys. 1144. Victoria Plateensis non Atheniensium, sed totius Græciæ opus habebatur, Eq. 1334. (De civitatis Atheniensis specie) Plateenses facti servi qui prælio navali interfuerant, pares Plateensibus, qui Xercis exercitum pedestrem vicerant, Ran. 694; ac si Plateenses manumiserint qui Salaminicæ pugnae interfuerant, 692.
Platanus aurea regum Persarum, Ach. 82.
Plateæ. In plateis sacrificant diis ἀγροικίαις quando boni nuncii afferuntur; vel in incertis nunciis, ut omnia ex sacrificio capiant, Eq. 1320.
Plathane ancilla, Ran. 549.
Plato comicus comædiam integram scripsit in Hyperbolum, Nub. 558. Ejus fabulae novem et viginti recensentur alphabetica serie Prol. X, 9—15. Octo et viginti memorantur Prol. VIII. Ad mediam comædiam refertur Prol. IV, 21; IX, a, 52; b, 72; X, 7 sq. In Phaone meminit Laidis tanquam mortuæ, docta archonte Philocle (ol. 97, 1), Pl. 179.
Plato philosophus Dionysio tyranno quare Aristophanis comædias miserit, Prol. XI, 60 sqq. Ejus Convivium in cæna apud Agathonem scriptum, Ran. 84. Ejus epigramma in Aristophanem, Prol. XII, 47, sqq.; XV, 21 sqq.
Plaustra. De plaustris olim poemata cantata, Eq. 547.
Plautus, Prol. X, 17 sqq.
Plistoanax, ut corruptus a Pericle, quo Attico solo parceret, ab Lacedæmoniis quindecim talentis multatur, Nub. 859.
Plures, i. e. mortui, Eccl. 1073.
Plutarchus philosophus poetas (Homerum) explicat, Prol. IX, a, 48, p. XIX.
- Pluto, Πλούτων, Ran. 432, quia meliorem quam Juppiter sortem nactus, ita dictus est, fr. 445, a. Plutonis ostia, Ran. 163. Pluto rapuit Proserpinam, Eq. 785, in Sicilia; fabula ab nonnullis allegorice accepta, Vesp. 1438. Pluto Semelæ reditum ab inferis concessit precibus Junonis, si Bacchus quod carissimum sibi esset ipsi rependeret; is dolose dedit plantam sibi caram myrtum, inde sacram inferis; testis Iophon, Ran. 330. In hac fabula Pluto præest judicio poetarum et permittit Baccho ut alterutrum ad superos adducat, 1414 sqq.; auditis poetis eum sententiam ferre jubet; tum hospitali epulo cum Æschulo excipit, 1467—1480. Redeuntem Æschulum jubet utilibus præceptis servare urbem, et restem tradere malis magistratibus, quo statim superos linquant, 1500 sqq., initiatos autem, ut tædis et carminibus poetam prosequantur, 1524 sqq.—Pluto per jocum dictus Plutus, quanquam ita etiam diminutive Plutum dixit Sophocles in Inacho, Pl. 727 c. not.*
Plutus deus : in eum scolium Timocreonis Rhodii, Ach. 532. Plutus invocatur in Thesmorphoriis, ut maritus Proserpine, Thesm. 297.
Plutus fabula Aristophanis docta Antipatro archonte (ol. 97, 4), ultima quam suo nomine docuerit Aristophanes; æmuli ejus Nicochares, Aristomenes, Nicophon, Alcæus, Pl. Arg. IV, 173. Sed ejusdem poetæ Plutus prior viginti annos ante alteram docta, Pl. 173. Ejus fragmenta, p. 462, fr. 105—108, c. Altera novæ comædiæ similis, Prol. V, 27 sqq. In ea Plutus, cæcus senex et morosus, offenditur a Chremylo, qui eum sequitur oraculo monitus, 56—75. Se Plutum esse fatetur, misero quidem habitu, quia e domo Patroclis triparci veniat; cæcatus esse ab Jove probis invidente, quia ad justos, sapientes, modestos solos ire voluerit; visu recuperato, se probos solos aditurum; petit ut dimittatur, 76—100. Sed retinetur a Chremylo, qui multis ei persuadet potentiam ipsius majorem esse potentia Jovis, nihili futuri si ipse visum recipiat; se omni opera hoc moliturum. Consentit Plutus, qui se natura non timidum esse dicit, et promissis Chremyli moderate ipso usuri fidens domum ejus intrat, 101—251. In Æsculapii fanum ducitur incubaturus, 620 sqq. Ejus sanatio narratur 659 sqq. Redit videns, Solem, Palladem, Athenas salutat, nunc ostensurus, quam invitatus ante male egerit; intrat ad focum, 771—801. Mercurius et Jovis Servatoris sacerdos ad eum transfugiunt; dedicatur in ἑπιθεοδόμῳ Minervæ, ubi ærarium urbis, 1097—1209.
Pnyx, locus editus Athenis in quo conciones agunt Athenienses, Ach. 20, Eq. 42, etc. Pnyx rupes, Eq. 754. Dubitatur an comprehendatur pago dicto Colono, diverso a μισθίῳ Colono, Av. 997. In Pnyce σκηναὶ erant, Thesm. 658 c. not. Lapis (suggestum) in Pnyce, Pac. 680. Ibidem heliotropium Metonis, Av. 997.
Poculum boni Genii. Vide Boni genii.
Podalirius, filius Æsculapii, Pl. 639, ex Lampelia, ib. 701. Unde dictus, ibid. 589.
Pœcile stoa Athenis, ob picturas dicta, Lys. 679. Ibi πρόδρομοις ἱεροφάντου καὶ θαλούχου, Ran. 369.
Poesis : ejus partes, Prol. X, d.
Poesis, fabula Aristophanis (a quibusdam Archippo tributa); v. fr. 388, p. 499.
Poetæ adultos, magistri puerulos docent, Ran. 1055. Poetæ antiquiores sæpe ponunt duo verba idem significantia; ejus rei exempla, Ran. 1159, Vesp. 710. Poetarum mercedem diminuit Agyrrhius, Eccl. 102. Poetæ superstites ad poetas mortuos in Orcum legatos mittere finguntur in Gerytade, fr. 198. In

- Avibus* Poeta famelicus accurrit novam urbem Nubi-
cuculliam celebrans; tunica et sago donatus dimitti-
tur, 904—957.—*Vide* Comici, Lyrici, etc.
- Polemarchus archon*, ad quem confugiebant *injuria*
pressi parentes: nam ἐπι γονέων κακώσεως *judica-*
bant; et *causae peregrinorum ab iis instruebantur*,
Vesp. 1042. *Adde* Archon.
- Πόλεμος*. *Vide* Bellum.
- Polias* Minerva, *Av.* 828. *Vide* Minerva.
- Πόλις*: a poetis dictum nonnunquam de insula; *exem-*
pla, *Pac.* 251.
- Polybus*, ad quem delatus *Oedipus*, *Ran.* 1192.
- Polycrates Samius*, Milesios socios sibi cupiens, quod
de iis responsum ab oraculo tulerit, *Pl.* 1002.—*De*
Polycrate quodam Atheniensi, *not. Eq.* 756.
- Polyidus*, fabula Aristophanis; *v. fr.* 389—396, p. 500.
- Polymnestus*, Colophonius, citharædus; unde *Pol-*
ymnestea carmina; erat turpissimis libidinibus
deditus, *Eq.* 1287.
- Polyphradmon*, pater *Phrynichi tragici*, *Av.* 750.
- Polystratus*, dux mercenariorum Atheniensium in
bello Corinthiaco, *Pl.* 173.
- Pompam ducebant purpurea et varia veste indut*,
Pl. 1199. *Vide* Panathenaica.
- Pontus* (Euxinus), *Vesp.* 700.
- Populus*, ὁ Δῆμος, Atheniensis in Pnyce collectus in
Equilibus morosus senex, surdaster, lupinos esitans ob
judiciorum, in quibus lupinis suffragia feruntur,
insanum amorem, cerebrus, ferus, a Cleone servo
blanditiis deceptus, eum solum audiens, soli favens,
ceteris vapulantibus, ut Demosthene, 40—70. Quam
abjectis blanditiis ei illodat Cleo, 710—720. Prodit eum
iresione appensa: Cleo et Agoracritus certant ut ama-
tores rivales ejus, et a Populo in pnycem venire jubentur,
domi sapientissimo, in rupe ista desipiente, 728
—755. Statim in Agoracriti partes trahitur callido
blandimento, quum hic pulvinar ei supponat, ne cu-
lum, qui Salamine laboraverat, in dura rupe sedendo
deterat, 781—787. Cleonis fraudes intelligere incipit,
821 sq. Prorsus capitur ab Agoracrito calceos et vestem
utrimque manicateam donante, et Cleonis munera co-
rium olentia respuit, 870—901. Deinde laudato Ago-
racrito Cleonem jubet anulum publicum dare, qui falsus
et Cleonymi rapacis esse deprehenditur, 943—959.
Instante Cleone, oracula recitari sinit, 970 sq. Ea au-
dit et explorat, 1002 sqq.; denique Agoracritea ve-
riora judicat et isiciario suam senectutem committit,
1097—1099. Petente Cleone, tandem hoc exploraturus
est uter ei plus benefaciat, 1100—1110. Choro exponit
se sponte desipuisse, et ulcisci tandem malos reipu-
blicæ ministros, 1121—1150. Ei Cleo et Agoracritus
certatim afferunt lautitias; tandem conspecta Cleonis
plena, Agoracriti vacua arca, agnoscit se deceptum
esse a Cleone; eum coronam deponere jubet, quam Ago-
racrito cum rerum publicarum cura tradit, 1151—1259.
Medeæ arte recoctus ab Agoracrito prodit, antiquo et
Marathenio splendore insignis et honestissimis utilis-
simisque consiliis imbutus, deliramentorum suorum
oblitus, 1316—1387, summaque voluptate venustissi-
mas Inducias tricennales aspicit, Cleonem in infamam
plebeculam detrudit, Agoracritum in prytaneum invi-
tat et prima sede donat, 1388—1408.—*Adde* Athie-
nienses.
- Porcelli* in sacrificio oblati Mercurio, *Pac.* 386. *Porcel-*
lorum mactatorum pili adurebantur, ut laves fie-
rent, *Thesm.* 236.
- Porcus* immolabatur *Cereri* ab initiandis, *Pac.* 374 sq.,
sch. Ach. 747, 764, etc. *Item* *Baccho*, quare, *Ran.*
338. Non immolatur *Veneri*, quare, *Ach.* 793. *Porci*
cæsi sanguine Athenis sedilia concionis aspergebantur
et populus in ea collectus lustrabatur, *Ach.* 44.
- Portenta impediunt acta publica, *Eccl.* 791—793.
- Porphyrio*, gigas θεράγος, *Av.* 553, Jovi negotium
exhibuit, et victus est a *Venere*, (*ib.*) 1252.
- Porphyrius philosophus poetas (Homerum) interpre-*
tatur, *Prol. IX, a*, 48, p. XIX.
- Porthaon*, pater *Leucolophidae*, *Ran.* 1513.
- Porticus magna Athenis in Melite pago*, *Av.* 997.
- Portitores praterentes cogunt in suas scaphas intrare*,
Eccl. 1086.
- Posidippus*, novæ comædiæ poeta, *Prol. III*, 74.
- Potidæa urbs*, in isthmo Pallenes sita, Corinthiorum
colonia, Atheniensium socia et tributaria; eam Athe-
nienses post longam obsidionem ceperunt et incolae
vendiderunt; ex ea Cleo decem talenta habebat, *Eq.*
438.
- Πόσις*, *Av.* 1320. *Adde* Cupido.
- Præco* in Judiciis judices suffragia ferre jubet, nonnun-
quam ipse τὴν κληρωτρίδα iis offert, *Vesp.* 752. *Adde*
sch. Pl. 277. *Adest cum bacillo, ministris indicans*
condemnatum abduendum, *Vesp.* 991. In *Vespis*
præconem in judicio patris agit *Bdelycleo*, 891 sqq.—
Præco femina *Thesmophoriazusarum*, *Thesm.* 295—
311, 331—351. 372—382. *Præcones in exercitibus*,
Vesp. 618.
- Pramnium vinum*, *fr.* 301, urum, supercilium et ven-
trem contrahens, *fr.* 563, ubi plur. *Adde* seq.
- Pramnius* genius: ejus poculum dictum pro *Boni genii*
poculo, ab optimo vino *Pramnio*, ex *petra Pra-*
mnia ad Thraciam, *Eq.* 107.
- Πράξ*, *Πραξιός*, nomen oppidi, *not. Ran.* 329.
- Prasiæ, urbs Laconica*: in *Pace* eam in mortarium
conterendam mittit bellum, 242. *Erat etiam ἐπίτευον*
Atticæ eo nomine, apud Thucydidem et Philochor-
um, quod ad illum locum non pertinet, ibid.
- Pratinas*, solus satyricorum dramatum scriptor,
Prol. X, b, 91 cum schol.
- Praxagora in Ecclesiastis* de nocte egreditur cum
lychno fictili, quem secretorum muliebrum conscium
alloquitur, viri habitu barbaque assuta in concionem
populi itura, et socias mulieres exspectat, 1—29. Cum
convenientibus sermones necit, easque instruit quibus
modis viros in concione fallant, 32—168. Quod quum
non satis procedat, ipsa orationem habet tanquam vir
in concione: ab omni parte male administrari rem-
publicam; neque ullam salutem esse nisi mulieribus
summa rerum tradatur, veterum morum tenacibus,
divitias parantibus, amantibus pacem, 169—240. Ad-
mirantur *Praxagoram*, quæ fugæ rusticorum in ur-
bem tempore in pnyce habitans concionari didicerat,
241 sqq. Deinde exponit quomodo sit oratores rejectura,
et viros simulandi modum mulieribus monstrat, 248—
279. Abeunt in concionem, 284. In qua mulieribus, ob
mulierum suffragia ferentium multitudinem, res pu-
blica traditur. Redit cum sociis *Praxagora*, quas viri-
lem habitum deponere jubet, 504 sqq. *Blepyri* mariti
de exitu uxoris intempesto suspiciones commentis dis-
cutit, et beatam civitatem prædicat, quam a viro se
discere simulat traditam esse mulieribus, 520—570.
Jam exponit, quo salvetur civitas, bona omnia com-
munia esse debere: in publicum igitur deponenda esse,
ut ex communi omnes vivant; etiam mulieres et viros
communes esse debere, de quibus legem habendi omnibus
a quam proponit; ita neque rapinas neque lites futuras,
neque meretrices; viros pro judiciis convivia acturos.
In forum abit ad recipienda bona in commune depo-

- sita, 583—727 Lex ejus de communi usu mulierum et virorum aetatibus distincto vetulas audacissimas reddit, 877—1111. Felix praedicatur populus Atheniensis, et Praxagora, 1112 sqq., virum et Ecclesiazusas ad coenam lautam invitans, 1125 sqq.
- Prepis, εὐρύπρωκτος, cinædus, Ach. 843.
- Priamus in tragœdiis cum sceptro et insidenti ave prodit, Av. 512. Vide Phryges
- Prienienses: his Miletum prodidit Cillicon, secundum nonnullos Samum, Pac. 363.
- Prinides, nomen senis Acharnensis, fictum a πρίνος, Ach. 612.
- Proagon, fabula Aristophanis: v. fr. 74—82, p. 457 sqq.
- Probalinthus in Tetrapoli Atticae, Lys. 285.
- Probulus, πρόβουλος, magistratus post Siculum infortunium viginti viris auctus ut de reipublicae salute consultarent, Lys. 421, collegium (συναρχαί), ib. 609, προβούλευμα dictum ib. 387. (Senes fuisse apparet ex 599 sqq.) Vide Prövisor.
- Proclus philosophus poetas (Homerum) interpretatur, Prol. IX, a, 48, p. XIX.
- Procné Attica, Pandionis filia, Av. 368. Ejushistoriam narrat recens schol. Av. 212. Olim uxor Terei, in lusciniam mutata (aliis in hirundinem), Av. 203, ubi v. not. In qua fabula Procné lusciniā evocatur a marito Epope; meretricula auro ornata, duobus veribus pro rostro, 665—674.
- Procrustes, obsceno lusu a προκρούειν, Eccl. 1021.
- Prodicus Ceius, tempore Socratis florens, sophista cui Nubes favent ob ingenium et doctrinam, Nub. 361. Eum alibi etiam perstringit Aristophanes. Erat Theramēnis Colhurni dicti magister, primus quinquaginta drachmarum ἐπίδειξιν exhibuit, et librum scripsit Horas, in quo Hercules ostenditur Virtuti prae Vitiositate blanda accedens, ibid. Prodicus philosophus; male a Callimacho inter oratores e censetur, Av. 692. Prodicus hunc virum corruptit, Tegen., fr. 418.
- Προσδρία quid fuerit, Eq. 575.
- Prælus calumnia uxoris Sthenebææ Bellerophontem ad socerum misit quo periret, Ran. 1043. Præti uxor a Bellerophonte Corinthum reduce dolose Pegaso imposita et in mare dejecta, Pac. 141.
- Prologus, prima pars tragœdiæ: prologi Æschyli examinantur ab Euripide, Ran. 1119—1176; Euripidis ab Æschilo, 1177—1247.
- Promethea, festum: iis ἀγὼν λαμπράδος, Ran. 1087.
- Prometheus: ei fiebat lampadedromia in Ceramico, Ran. 131. In Avibus Prometheus, hominum amicus, clam Jove sub umbella timidus venit ad Pisthæterum, certum facturus famem et seditionem esse inter deos et legatos esse venturos de pactis; quæ ne ineat, nisi Juppiter Avibus regnum et ipsi Basileam uxorem det; quam quum non nosset Pisthæterus, deum osor ipsi describit, et usque timens Jovem umbella tectus tanquam canistrifera abit, 1494—1552.
- Pronapes, pater Amyniæ, Vesp. 74, sch. Nub. 31.
- Pronomus, tibicen magnam barbam alens, Eccl. 102.
- Proemia dithyramborum plerumque inconcinna sunt et ad rem non pertinent, Pac. 831.
- Propylæa arcis Athenarum, Lys. 265.
- Προπόλης (vendentibus προξενῶν), fr. 669. Add. fr. 704.
- Proserpina, Φερσέραττα, Thesm. 287, uxor Plutonis, 671, sch. Ran. Eq. 785. Eam ex Orco rapturus Pirithous, Ran. 142. Proserpina mortuam pro marito Alectidē ad superos dimisit, Vesp. 1239. Invocatur Thesm. 287; Κόρη, 296. Adde Ceres. Per Proserpinam juratur a Siculis præsertim, quod ibi a Plutone demersa est; fabula Proserpine ab nonnullis allegorice accepta, Vesp. 1438. Proserpine filius ab nonnullis dicitur Iacchus, Ran. 324. In Ranis Proserpine ancilla invitat Herculem fratrem ad lautas epulas, 503—518.
- Prosōdiacus rhythmus, Nub. 651.
- Protagoras Abderita invenit λόγον ἀδικον, Nub. 112.
- Proteas Atheniensis, mortuus decem abhinc annis, Thesm. 876, 883.
- Προτέθειν emebant cibos antequam in foro exponerentur, et vendebant pluris, postea μεταθῶλοι, Nub. 1198.
- Proteus, rex Egypti, Thesm. 874, 881. In mortui sepulcro sedet Helena, nolens cum filio ejus nuptiis jungi, ex Euripidis Helena, Thesm. 885—891. Ejus filia Theonoe, ib. 897.
- Proverbium vetus, ex carminibus ad Praxillam relatis, Thesm. 528 sq. Proverbia epico et iambico metro, Pl. 598. Proverbia habes his locis: Eq. 984, 1031, 1068, 1091, 1093, 1151; Nub. 1273; Vesp. 175, 191, 239, 279, ubi plura, 352, 436, fort. 440, 480, 508, 604, 634, 643, 675, 846, 928, 959, 1060, 1189, 1291, 1431, 1490; Pac. 123, 344, 669, 699, 898, 1060, 1088, 1189, 1230, 1310; Lys. 68, 110, 139, 158, 298, 629, 695, 928, 1038; Av. 82, 134, 301, 369, 507, 601, 733, 807, 902, 1147, 1292, 1365, 1392, 1417, 1432, 1620; Thesm. 702 (?), 928; Ran. 93, 159, 186, 303, 418, 439, 536, 736, 970, 995, 1159, Eccl. 109, 255; Plut. Arg. V, v. 48, 190, 287, 308, 369, 521, 581, 604, 925, 1002, 1127, 1151; fragm. (61), 62, 63, 81, 104, 131, 143, 150, 170, 238, 266, 268, 318, 319, 346, 389, 407, 434, 442, 601, 711, 712, fr. apud Suidam in v. Δεξιόν. [Proverbia: Ἄρας ἀπίτουν, οἱ δ' ἀπηνούοντο σκάρας, Pac. 288. Ἐπὶ σκύτῃ βλέπει, ib. 668. Ἀρχομένον σικίων καὶ ληγουσῶν κολοκυνθῶν, ib. 1001. Ἡ κύων σπυδαύουσα τυφλά τίχτει, ib. 1078. Οἰκοὶ λέοντες, ἐν Ἐφέσῳ δὲ Λάκωνες, ib. 1189. Τρεῖς εἰσὶν ἱκανοὶ πρῶκτον ἐκμάξει λίθοι, ib. 1229. Ὁκ' ἀργύριον ἦ, πάντα θεῖ κάλαύνεται, Eccl. 109. Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον, Lys. 62. Κακὸν Λήμνον, ib. 298. Μία λόχη δύο ἐρήθικους οὐ τρέφει, Vesp. 922. Βαδίζω' νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι, ib. 953, Av. 1432. Ἐν δὲ Πάρῳ ψυχρὸν μὲν ὕδωρ, καλαὶ δὲ γυναῖκες, Vesp. 1184. Μὴ μοι τότ' εἴληθς, ὅταν ἐγὼ πράττω καλῶς, Av. 134. Τί ὄητα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίται; ib. 1147. Καὶ δεινὰ μῦθων νοῦν ἔχεις ἑλάττωνα, ib. 1392. Κέπρος ὀδίνει, Pac. 1067. Τυφλῶ ὄηλα τὰ μαρτύρια, Pl. 48. Ἐκ τραγημάτων τὴν εὐωχίαν, ib. 190. Ἐπεσθε μητρὶ χοῖροι, ib. 314. Σὺ μὲν οἶδ' ὁ κρώζεις, ib. 369. Σύνιη ἐπικουρία, ib. 947. Ὡς ἐξ ἀμάξης λαλεῖ, Nub. 295. Ἐς Τραφωνίου μεμάντευται, ib. 508. Ἀπὸ νοῦ πεσεῖν, ib. 1276. Ἐξ ἀξίου γούν τοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι, Ran. 748. Οὐ Χίος, ἀλλὰ Κίος, ib. 1001. Ἐκεῖ βλέπουσα δεῦρ' ἀνίει τάγαθά, ib. 1510. Κακὰ ἐρ' ἐαυτὸν ἔλκει ὡς ὁ καικίας νέφος, Eq. 436. Βολίτου δίκην, ib. 655. Πάντα κάλων κινεῖν, ib. 753. Πάντα λίθον κινεῖν, ib. Δαῖδ' αὖθει, ib. 980. Σαίνεις δάκνουσα, ib. 1028, 1065. Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἔχθινος ἐν μέγα, ib. 1065. Κρότωνος ὑγιέστερος, ib. 1089. Γλαύκιος ἐς Ἀθήνας, ib. 1091. Γλαύκιος Λαυριωτικαί, ib. Ὅστις οἶδε τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν, ib. 1275, 1276. Ἄνος τὸν χρίθανον, Ach. 86. Οὐδέποσ' ἴσχει ἡ θύρα, ib. 127. Ἐπ' ἀκρων ὀνύχων βαδίζειν, ib. 638. Ἀρτέμιον περιφόρητος, ib. 850. Κόρκος ἐν λαγάνοισι, Vesp. 239. Λίθον εἰς, χύτραν ποικίλλεις, etc., ib. 279. Ἐνεστι κἂν μύρμηκι, κἂν σέρφῳ γολή, ib. 351. Πολλῶν ἐγὼ θρίων φόφος ἀχέκοια, ib. 434. Οὐδ' ἐν σελίνοισι εἰσι, ib. 478. KUST.]
- Provisor, πρόβουλος, in Lysistrata advenit pecunias collecturus in remiges; is bacchatione mulierum, quibus

- nimis indulgeant viri, conspecta, senes ad recuperandam arcem incitat, ipse manum admoventes, 387—430. Prodeuntem Lysistratam vinciri jubet, sed terretur mulierum audaci multitudine, 433—466, et invitus audit Lysistratam; pauca incredulus respondet et a mulieribus tandem ut mortuus vittis et corona exornatur; quo habitu abit ad collegas, 486—610. Caduceatorem Lacedaemonium excipit; et conjuratione mulierum perspecta, eum renunciare jubet ut legatos plena potestate mittant Lacedaemonii, suo senatui dicturus ut et ipsi mittant, 982—1012.
- Proxeni hospites ex aliis urbibus advenientes excipiendi munus habent, *Av.* 1021.
- Proxenes, πρωξενίδης, quales ab Atheniensibus dicuntur κοπινοί, *Vesp.* 325; ὁ Κορυπσεύς, ut de pago patrio, *sententia quasi κοπινοίς*: nam erat fumus et nihil nisi promissor, *Av.* 1126. Teleclides eum ut dissoluto corpore hominem perstringit, *ib.*
- Prytanea sunt decimae pecuniarum debitarum apud prytanes pignori deponendae in lite, *Nub.* 1136 et not., etiam παρακαταβολή dicta, 1256, ultima die mensis deponenda, 1180, ἔτη καὶ νέη, non novilunio, 1196 sq. *Erat drachme*, 1191, sed v. notam. Prytanea in re ditibus Atheniensium quid, *Vesp.* 659.
- Prytanes, *Lys.* 981, *Thesm.* 764, 1084, etc. Prytanes senatus quingentorum erant decem, secundum alios octo, *Pac.* 887. *Conf. not. Eccl.* 395. Prytanes in senatum introducebant eos qui petebant aliquid vel res de quibus consultandum, non gratis, sed muneribus; aliter vacationem praetendentes, *Pac.* 905—908 et *schol.* Manum porrigunt ad numos accipiendos, *Thesm.* 936 sq. Eorum sedes in concione, *Eccl.* 87. In quam sero adveniunt, deinde certant de primo subsellio, *Ach.* 23—26, 40—42. Prytanes accipiebant decimam ex victimis *Eq.* 301. In Thesmophoriazusis Prytanis cum Scythia in Thesmophorium venit et Mnesilochum asseri astringi custodiri que jubet, 923—944.
- Prytaneum: in eo cibus publice praebatur hominibus de republica egregie meritis, *Eq.* 167, 281, 535, 574, 709 cum *schol.*; et iis qui in artibus quibusque elegantioribus eminebant, *Ran.* 792—764. Sic ibi etiam vates publice caenabant, ut *Lampo*, *Pac.* 1084; praeter vates et divinatores nonnulli etiam poetae dithyramborum, *Nub.* 339. Σίτησαν in prytaneo prohibet rogatio Cephisophontis, *Ran.* 944.
- Psacas, pater Antimachi, ita dictus quia in sermonibus praesentes sputo aspergebat vel ob parcimoniam (quasi guttatim praebens), *Ach.* 1150. *Erat etiam Olympicus aliquis Psacas cognominatus, quia sputator, ibid.*
- Psammitichus, rex Aegypti, quomodo invenerit Phryges esse populum omnium vetustissimum, ex *Herodoto*, *Nub.* 398. Idem, rex Libyae, triginta millia medimnorum frumenti Atheniensibus miserat archonte Lysimachide (ol. 83, 4), qui distribuebantur post acrem inquisitionem in peregrinos παρεγγεγραμμένους, *Vesp.* 718. De frumento Athenas misso narrat etiam *scholl.* *Pl.* 178 (alia plura addentes inter se pugnantia).
- Pseudartabas, in Acharnensibus (fictus) legatus regis Persarum ad Athenienses, 91 sqq.
- Ψυχά: ejus tria genera, *Nub.* 711.
- Ptolemæus Ascalonita, poetarum (Homeri) interpretes *Proth.* IX, a 47, p. XIX.
- Ptolemæus Philadelphus rex φιλολογώτατος: ejus cura in bibliothecis Alexandrinis colligendis et philologorum studiis excitandis exponitur *Proth.* IX, a, 14—49, p. XIX; X, a.
- Ptolemæus Philopator tragediam Adonidem composuit, in qua ad Euripidis exemplum exhibuit Echo; de ea scripsit amasius ejus Agathocles, frater Agathocleae regis amicae, *Thesm.* 1059.
- Ptolemæis tribus, *Vesp.* 233, 234.
- Publicae pecuniae a sociis vel de expeditione redeuntis fures, *Thesm.* 811, 814, sqq.
- Publicata bona, δημόπρατα, *Vesp.* 659.
- Pueri. Versiculus quem canunt pueri (hieme), *fr.* 346. Pueri quid invicem dicant conspicientes aviculas, *Av.* 54. Puerorum probatio, quae fit pubem spectando, per judices, an non sint minores duodeviginti annis ὁ ἐγγεγραμμένοι, et an admittendi ad gymnicos ludos (puberum), *Vesp.* 578 et not.
- Pulegii potus, κικεύων βλαχωνίας, sumebatur ab iis qui multas fruges comederant, ne male ipsis esset, *Pac.* 712.
- Puls: ea vescuntur robusti in pugnis, ad robur comparandum utili, *Ran.* 63.
- Purpura Sardianica, *Ach.* 112 et *sch.*
- Pyaneptia, festum Athenis Soli et Horis agi solitum, in quo irersionem ferunt, *Eq.* 729, *Pl.* 1054.
- Pygmarion lochagus ex cantharis majoribus Aetnae, Epicharmus *Pac.* 73.
- Pylades, primus in Amphictyonum concilio judicatus ob caedem Clytaemnestrae, *Nub.* 623.
- Pylae, i. e. Thermopylae: ibi panegyris Pylaica communis Graecorum omnium velut cognatorum, eo mittentium ἱερομνήμονας, *Lys.* 1131. In Pylaea concione convenere Amphictyones, dicta a Pylade, qui primus ibi judicatus ob caedem Clytaemnestrae, *Nub.* 623.
- Pylagorae, *fr.* 306; legati a civitatibus Graeciae missi ad concilium Amphictyonum, *Nub.* 623.
- Pylus: erant duae Pyli, Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο, *Eq.* 1059. Pylus, Laconica pars, etiam Coryphasium et Sphaeria dicta (sed v. not.), *Nub.* 186. Ibi, captis trecentis Lacedaemoniis in Sphaeria, castellum ponebant Athenienses, *Pac.* 219. Duces Atheniensium ibi dimicantes vexat et supplantat Cleo, Demosthenis victoriam sibi arrogat et gestis suis in Pylo se magnifice effert, *Eq.* 55 seqq., 355, 702, 742, 846, 1201, *sch.* 55, 392, 1053, sq., 1056, 1167, 1172, *Pac.* 638. Trecenti captivi Lacedaemonii ex Pylo Athenas adducti a Cleone, miserrima specie, *Nub.* 186 (ubi *scholl.* pluribus eam rem narrat, falsis admixtis); *sch.* *Eq.* 469. Pylo capta pacem ab Atheniensibus petebant Lacedaemonii, *Pac.* 219. In Pylo sunt milites Athenienses, *Lys.* 104. Pylus ut sibi reddatur cupiunt Lacedaemonii, *ib.* 1683 sq.
- Pyramus, πυραμοῦς, placenta ex melle cocto et tritico, praemium eorum qui in conviviis non obdormierant, *Eq.* 277.
- Pyrilampus filius Demus, adolescens pulcherrimus, *Vesp.* 98.
- Pyrrhander ut malus et sycophanta perstringitur, *Eq.* 901.
- Pyrrhæus Lesches, *Lys.* 155.
- Pyrrhias, servile nomen, *Ran.* 730; unde, *ib.* 308.
- Pyrrhiche, saltatio in armis, *Av.* 1169.
- Pyrrhine vel Pyrene, meretrix Corinthia (in aliis libris hujus scholii Myrrhine dicta), *Pl.* 149 et not.
- Pythis, pater (?) Sosiae, *Vesp.* 78.
- Pythagorae lusus, speculo plenae lunae obverso aliquid sanguine inscribendi, quod tanquam in lunae orbe scriptum cernatur, *Nub.* 752.

- Pythagorei* ὑγιαίνειν *praeponunt epistolis*, *Nub.* 609. *Qua figura geometrica salutem designarint*, (ex *Luciano*) *ibid.* *Forum* αὐτὸς ἔφα, *Nub.* 195.
- Pythangelus*, poeta tragicus *pravus et ignobilis*, *Ran.* 87.
- Pythia* communia *Græcorum omnium ut cognatorum*, *Lys.* 1129 *sqq.*
- Pythia sacerdos oracula reddit lauro coronata*, *Pl.* 39. *Quomodo tripodi insidens divino spiritu impleatur*, *ibid.* et 9.
- Pythicum* (substant.), *Eq.* 220. *Pythicum oraculum*, *Eq.* 1229. *Pythici* (οἱ Πυθῶδες) θεῶν viaticum accipiebant a colagreta ex *naulericis*, *Av.* 1541.—*Adde* *Laurus*.
- Pythii* dii, *Pythiæ* deæ, *Thesm.* 332 *sq.* *Pythius* *Apollo*, *Vesp.* 869. *Pythius clamor*, *Pythium carmen*, a quo πυθολῆς, *pean*, *Av.* 857. *Pythius cyncus* (ab *Apol-line*), *Av.* 870.
- Pythium*, finis regionis *Ægeæ datæ*, *Lys.* 58. *Pythium*, *Stratlis* *Pl.* 1194, ubi vide notam *Homsterhusii*.
- Pytho* *Apollinis*, *Ran.* 659; ὄνα, *Eq.* 1273. *Πυθῶδε* (*Delphos*), *Av.* 189. *Πυθῶς*, *Lys.* 1131.
- Pythodorus cum Sophocle successor Lacheti in Siciliam missus, tandem exilio multatur*, *Vesp.* 240.
- Pythodorus archon*, *Pac.* 605, 990, *Av.* 997.
- Pytina*, fabula *Cratini*: ejus argumentum, *Eq.* 400.
- Q.
- Quadragesima* ab *Euripide* proposita, quo tributo ex opibus privatorum ad rempublicam quingenta talenta reditura erant, *Eccl.* 823—829. *Eo respicitur* 1007.
- Quæsturam agere*, ταμειρεῖν, *Vesp.* 964.
- Quercus Jovi sacra*, *Av.* 480.
- R.
- Ranæ*, pulchre et φιλόλογος composita fabula, ab *Aristophane Callia archonte* (ol. 93, 3) docta per *Philoniden Leneis*. *Vicit Aristophanes*. *Fabula iterum docta*, ob *parabasin*, *Arg. I.* *Thebis* scenam poni sibi persuasit *grammaticus*, ob *Bacchum et Herculem Thebis degentes*, *ibid.* *Ranarum σκοπός* exponitur (ab *recenti grammatico*), *Arg. IV.* *Ranæ ipse non conspiciuntur*, sed sub scena sunt in palude, *Ran.* 257. *Ranarum chorus* (παρὰχορήγημα) in *Limnis* canit, in *κόμῳ* ebriæ turbæ festo *Chytrorum*, *Musas* et *Apolinem* invocat, indignante mala carmina et certatim oppedente *Baccho*: qua re tandem eos silere cogit, 207—268.
- Remiges*: tria eorum genera sive tres ordines, ῥαχινῆται, ζυγῆται, θαλάμιοι, *Ach.* 161, *Ran.* 1074. *Remigum merces trierarchis publice data*, *Pac.* 1134. *Remigum celeusma*, *Av.* 1395.
- Remus*. *Remi undeni*, *Eq.* 546, coll. *schol.*
- Respiratio*, Ἀναπνοή: per eam ut numen jurat *Socrates* *Nub.* 627.
- Rex magnus*, *Persarum*, toti *Asiæ imperans*, *Pl.* 170.
- Rex* (archon) *convivis in fano Herculis, Daetalensibus*, dat ἐπιδείπνιον θέαν, *fr.* apud *Suidam* in *Δαταλάεις*. *Adde* *Archon rex*.
- Rhadamanthus*, justissimus hominum, regnum adeptus primus jurajuranda per deos vetuit, per bestias fieri jussit; auctor *Socrates*, *Av.* 521.
- Rhamnüs*, a ῥάμνους, dictus pagus (*Atticæ*); incola *Rhamnustus*, *Pl.* 586.
- Rhapsodus*, apud *Eupolidem*, *Av.* 42.
- Rhea*, Mater montana, *Av.* 746. *Ejus χορεύματα*, *ibid.*
- Rhea dicta Cybele a Cybelis montibus*, magna Mater

- deorum et hominum, *leonibus vehitur*, *Av.* 877. *In ejus mysteriis evirati adsunt*, *ibid.* *Rhea et Saturnus, altera ætas deorum*, Οὐρανίωτες, *Nub.* 247. *Eorum filius Enyalios, secundum nonnullos*, *Pac.* 457. *Rheæ filii Corybantes*, *Lys.* 558, sive *pedissequi*, *Vesp.* 9.
- Rhetorice quibus rebus constet*, *Nub.* 318
- Rhodia*, uxor *Lyconis*, *Lys.* 278.
- Rhodium unguentum*, *Lys.* 944.
- Rhodi*: apud eos Ἐρμῆς χθόνιος καὶ καταβάτης, *Pac.* 650.
- Rhodippe*, nomen mulieris, *Lys.* 370.
- Rhodope*, mons *Thraciæ*, unde *Hebrus fluvius* oritur, *Av.* 774.
- Rhypparæ*, acclamatio *nautarum*: hinc *socios navales ita vocat poeta*, τὸ ῥυππαρᾶ, *Vesp.* 909.
- Rhythmus*. *Vide* *Metra*.
- Romani*, *Vesp.* 737, *Nub.* 52. *Romani cur θύρας vocent Ostiæ*, *Pl.* 330.
- Rota, pæna servorum, qui rotæ illigati verberabantur*, *Pl.* 875, *Pac.* 452.
- Rubrica, qua infecto fune per forum in concionem agebantur morantes Athenienses*, *Eccl.* 378, *Ach.* 22.
- Rubrum mare*: ad hoc mare est beata civitas, *Arabia felix*, *Av.* 145.
- Rudentes torquendi modus*, *Pac.* 36.
- Rusticæ vitæ descriptio*, *fr.* 344. *In Pluto est Rusticorum senum chorus*: amici et populares *Chremyli* a servo ejus *Carione* advocantur, ut *Pluti sanationem* adjuvent et *divitiarum participes* fiant; *Carioni* eos ridenti *Cyclopem* et *Circen* saltando paria rependunt, 253—315. *Se de Pluto animosos fore affirmant*, quum ob tres obolos se trudent invicem in concione, 328—331. *Hortantur Chremylum et Blesidemum ut disputando vincant Paupertatem*, 487 *sq.* *Cupide audiunt narrationem de sanato Pluto*, 631 *sqq.* *Sequuntur pompam*, qua *Plutus* in ὀπισθοδόμῳ *Minervæ* dedicatur, 1208 *sq.*—*Adde* *Agricolæ*.
- S.
- Sabazius*, ex quo *sopor*, *Vesp.* 9, 10. *Sic Thracæ appellabant Bacchum, sacros ei, Sabos*, *ib.* *Sabazius est Phrygum Bacchus*: de eo locus *Nymphidis Heracloteæ*, *Av.* 875. *Sabos Phryges appellant et locos huic deo sacros et bacchos ejus*, *ibid.* *Sabazii de bacchationibus*, *Lys.* 388, ubi *schol.*: *Sabazium et Bacchum eundem esse multi Comici testantur*.—*In Horis Aristophanis Sabazius, Phryx, tibicen, judicatus civitate* ejicitur, *fr.* 478.
- Sabi*. *Vide* *Sabazius*.
- Sacæ*, gens *Thracica*, *Av.* 31.
- Sacas peregrinus* se in civitatem intrudit, *Av.* 31. *Est Acestor poeta tragicus, Sacas cognomine dictus*, *ibid.*, *Vesp.* 1221, a gente *Thracica*: *Theopompus comicus etiam patrem ipsius Tisamenum Sacam dicit, ipsum alibi Mysum*. *Tragædias ejus acerbè reprehendunt Comici*, *Av.* 31.
- Sacerdotes*: eos adveniunt miserè, ut preces pro ipsis faciant, *Ran.* 297. *Litantes sacerdotem invitabant ad cœnam*, *Pl.* 1181 *sq.* *Sacerdos sacrificii reliquias accipit*, *Pl.* 1180, *nimirum pelles, coxas*, 1185. *In Avibus Sacerdos urbem Nubicenliam initiatur et novis diis avibus sacra facit*, 862—902, 959, 1056 *sq.* *In Pluto Sacerdos Jovis Servatoris, qui jam post visum Pluto reparatum fame laborat, ad Plutum confugit, et dedicando in ὀπισθοδόμῳ Minervæ operam dat*, 1171—1196.—*Adde* *Bacchus*.

- Sacrificium.** Sacrificiis atque precibus res graviore
auspicari solebant, Vesp. 862. Sacrificium ἐντε-
λέξ, ἄρπυξ dictum, sus, aries, caper, Pl. 819.
Per triduum bubus, deinde pecoribus sacra fieri
senatus jussit (in mittenda theoria), Pac. 716.
Sumptus in sacrificia faciendos curabant cola-
gretæ, Av. 1540, Vesp. 695. In sacrificiis mola vino
et oleo aspergebatur, Pac. 1040. Quo ordine inte-
stina in sacrificiis spectentur, Vesp. 831. Ex cauda
victimæ igni imposita conficere solebant an sacrifi-
cium diis gratum esset, Pac. 1054. Sacrificantes car-
nis frustum domum portabant, Pl. 227 et sch. In
nonnullis sacrificiis dictum, ὄξ ἐκφορά, Pl. 1138
Reliquias sacrificiorum sacerdotes accipiebant, Pl.
1180, 1185, Vesp. 695. Adde Victima.
- Sacrificium dedicatorium** agitur et ritus per singula me-
morantur Pac. 922 sqq.
- Sadocus** filius Sitalcis, regis Thracum, ab Atheniensibus
civitate donatus, Ach. 145.
- Sagittarius.** Vide Scytha.
- Sagittatio inhonesta,** Ach. 710.
- Saii,** populus Thraciæ, apud quos parmam abjecerat
Archiloachus, Pac. 1298.
- Sal:** salis usus varius, Nub. 1237. De sale factum
decretum, ut villore pretio veneat, antiquatum,
Eccl. 814. Sales θυμητῖδα, cum thymo triti, Ach.
772.
- Salabaccho,** nomen muliebri: erat famosa meretrix
Athenis, Thesm. 805, 804, Eq. 765, sch. Pac. 755.
- Salaco** quidam, homo luxuriosus, Vesp. 1169.
- Salaminia** navis publica Atheniensium, quæ mittebatur
ad accessendos reos peccatorum in rempublicam, ut
Alcibiadem, Av. 147, coll. Arg. II, sch. Ran. 204,
Eccl. 38; ceteris, Av. 1204, navis εἰρηναρχική, Ran.
1071.—Salaminia pugna: quæ ad eam Græcis auxi-
lium tulerint Ceres et Proserpina ex Eleusine, Nub.
303. Salaminiæ victoria, per Themistoclem polissi-
mum reportata, Eq. 84, non Atheniensium, sed to-
tius Græciæ opus habebatur, Eq. 1334.
- Salaminius.** Salamini re nautica et venerea præstan-
tes, Eccl. 38, Lys. 60.
- Salamis,** insula propemodum e regione Eleusinis, Eq.
785, pars Megaridis, quartæ partis Atticæ, Lys.
59, ubi memoratur et v. 411. Salamine sub Themisto-
cle Atheniensis navali pugna vicerunt Persas, Eq.
785. Qui eam pugnam non pugnavit, ἀσλαμίνος,
Ran. 204. De Salamine oraculum, Eq. 1040. In ea
insula est rupes Iresia, Eq. 785.
- Salmoneus** Thessalus fulmina et tonitru imitatus,
Arg. Ran. IV.
- Saltatio** ἀπόκλινο, fr. 269. Saltationis tragicæ imitatio re-
presentatur Vesp. 1484 sqq. Saltationum genera re-
censentur, Nub. 540.
- Satutandi formulæ** variae apud veteres in epistolis
usitatae, Nub. 609; χάρειν quando et a quo inventa,
Pl. 322.
- Samothrace:** ibi mysteria, de quibus narrat schol.,
Pac. 277 sq. Samothracii dii in periculis invocaban-
tur ut auxiliares certi, ibid. Adde Cabiri.
- Samphoras** equus, in cuius crure sigma [san] literæ
signum, Nub. 122, Eq. 603.
- Samii.** Vide Samus.
- Samus** insula a nonnullis dicitur prodita Priensibus
per Cillicontem, qui secundum alios Syrum insulam
prodidit Samiis, Pac. 363. Ibi debebat Theagenes
Syrus post patriam proditam; quomodo eam ultus
in Cilliconte, ibid. Jumo Sami, Ran. 330. Quæ in
Samo gererentur primum se indicasse dicens reus absol-
vitur, Vesp. 283, gesta nimirum undeciesimo ante
hanc fabulam anno, Timocle, inde Morychide ar-
chontibus, quem Samus a Pericle Milesiorum
auxilio Atheniensibus subjecta et δημοκρατούμενη ad
regem Persarum defectura erat, sed Carystione
quodam hoc nunciante, penas dedit, ibid. Samio-
rum populus πολυγράμματος (noctuis inustus notati ab
Atheniensibus captivi), Babyl., fr. 43. In hac insula
post ostracismum Hyperbolus habitabat, Vesp.
1007, et obiit, Pac. 681. Duces Athenienses in Samo
plane infelices; Didymus et Craterus referunt ad
Phrynichum Stratonidæ, quod nomen vide, Lys.
313. De ea expeditione Phrynichi in Samum sch.
Av. 750, Thesm. 804.
- San,** antiquum signum literæ, postea in numeris modo
usurpatum et equis nobilioribus inustum, Nub. 23
c. not., Eq. 603.
- Sannyrion,** comicus poeta, Geryt. fr. 198. Aristophanem
risit quod aliorum (Philonidæ et Callistrati) no-
minibus fabulas doceret, Prol. XIII, 9 sqq. Vide
Susarion.
- Sardanapallus** (dictus homo mollis et imperiosus) Av.
1021. Erat Anacyndaraxi filius, Nini rex, luxurio-
sissimus et mollissimus; una die edificavit Tarsum
et Anchiælen. Inscriptiones monumenti ejus. Duos
fuisse Sardanapallos Hællamici sententia, ibid.
- Sardes,** urbs Lydiæ Persis obediens: ibi Persicæ vestes
veneunt, Vesp. 1139. Inde dicta Sardianica tinctu-
ra, Pac. 1174; nam ibi πικρὰ βάρματα fiunt, Ach.
112 (ubi vitiose Σαρδῶ).
- Sardianica tinctura, rubra,** Ach. 112, Pac. 1174 et schol.
—Sardiana Sibylla, Av. 962.
- Sardinia,** Vesp. 700. Σαρδῶ, insula Italiæ vicina, una
ex septem majoribus insulis, 60 stadiis a Cyrno
(Corsica) distans: in ea (imo Sardibus) splendida
purpura fit, Ach. 112.
- Sarpedon,** Jovis filius, qui ad Trojam cecidit; eum pa-
tris jussu certis diebus lugent dii, Nub. 622.
- Saturnius,** Κρονικός, vetustus, stultus, Pl. 581.
- Saturnus,** Κρόνος, Eq. 561, Av. 469, 586. Vide Cronus
(ubi add. Vesp. 1480), Cronia, Cronides. Saturnus et
Rhea, deorum atas altera, Ὀδρανίωνες, Nub. 247.
Sub Saturno ἀπράγμονες homines, Nub. 821. Ejus
et Rheæ filius Enyalius, secundum nonnullos, Pac.
457. Saturni filia Vesta, Pl. 395.
- Satyricum drama,** quale sit, Prol. X, 6, 53, 112, 125
—132; Prol. IX, a, 75 sqq. p. XIX. Satyrica dra-
mata non advertunt Aristarchus et Apollonius,
trilogiam dicentes verbi causa Oresteiam, non tetra-
logiam, Ran. 1124.
- Satyrus.** Vide Syagrus. Satyri (satyrica dramata),
Thesm. 157.
- Scamandri,** apud Æschylum, Ran. 928. Scamandria
fluenta, Thesm. 864.
- Scamba carmina** (i. e. scolia) quæ sint et quomodo
canantur, Prol. X, c, 82—92.
- Scambonides,** oriundus ex pago tribus Leontidis, Vesp.
81.
- Scarabæus.** Vide Cantharus. — Scarabæum, μηλόσθην,
lino revinctum pueri in aerem dimittunt, Nub. 763.
- Scæblyas,** servus vel τοξότης barbarus, Ran. 608.
- Scellias:** Scellæ filius Aristocrates, Av. 126.
- Scena comica** quomodo sit adornata, Prol. IX, a, 27—
41, p. XX.
- Σκηναὶ καταλαμβάνουσαι** (Mulieres theatri sedilia primo
mane occupantes), fabula Aristophanis: v. fr. 397—
412, p. 500 sqq.
- Scenici poete:** sorte ducebantur quinam primus, secun-

- dus etc. fabulas sint exhibituri, *Eccl.* 1158 sq. *Scenicis poetis apud Athenienses non concedebatur ante annum tricesimum ætatis fabulam in scena exhibere, Nub.* 510. *Vide not. ad 530.*
- Sceptrum. In summo sceptrorum sculpta ciconia ob probitatem hujus avis, inferius hippopotamus, bestia injustissima, Av.* 1354. *Summa sceptrorum avibus sculptis exornare solent, Av.* 510, *ut aquila; quare Sophocles, ὁ σκηπτοβάμων αἰετός, ib.* 515.
- [Schema ἀνακατόδοτον, *Pl.* 469, *Av.* 7. *Schema ἐκ παραλλήλων dictum, Pl.* 25, 493; *παρ' ὑπόνοιαν, Pl.* 27. *KUST.*]
- Schænei Atalanta, Ran.* 1238.
- Sciapodes, gens prope occidentalem Oceanum in zona torrida, τετραποδῶδὴν incedentes, pedibus toto corpore latioribus; quorum sublato uno umbellæ in modum solis calorem arcent, Av.* 1553.
- Scione, Thraciæ oppidum; quod per Brasidam ab Atheniensibus defecerat: eam ægerrime custodiebant Atheniensis muris adversus hostem ductis, Vesp.* 210.
- Scione, Corinthia meretrix, Pl.* 149.
- Scira, festum mulierum, Minervæ in Sciro sive Sciradi celebratum duodecimo die Scirophorionis; secundum alios Cereri et Proserpine, Thesm.* 834, *Eccl.* 18. *In eo festo Erechthei sacerdos albam umbellam, σκῆρον, fert, Eccl.* 18. *Ib.* 59. *De Sciris quedam corrupta leguntur in sch. Thesm.* 750.
- Sciras Minerva, Eccl.* 18; *Scirrhas quare dicta, Vesp.* 926.
- Sciritæ Lacedæmoniorum, Lys.* 453.
- Sciron Epicharmi, in qua fabula φορμός loquitur, Pac.* 185.
- Scirophorion mensis, Eccl.* 18, *Pac.* 419.
- Scirus: Minerva in Sciro, Thesm.* 834.
- Scitali, ficti dæmones improbitatis plebeicæ, a Scitone, Eq.* 634.
- Scito, fullo, ut homo vilis et improbus a comicis memoratur, Eq.* 634.
- Scolia carmina quæ in conviviiς κῶλον cantabantur a convivis, ut Simonidæ et Stesichori carmina, Vesp.* 1222, *Ran.* 1302. *Varie sententiæ de causa hujus nominis, Vesp.* 1239, 1249. *Adde Scamba. Scolii de Harmodio et Aristogitone verba, Lys.* 632. *Vide Admetus, Timocreon, Theorus in fine.*
- Scriba cum Thesmothetis sorte ducebat judices ex quaque tribu, Vesp.* 775, *Pl.* 277. *Scriba dicarum, Nub.* 770. *Scribis, ὑπογραμματοῦσιν, plena civitas, malentibus plurimis φορολογεῖν quam militari, Ran.* 1084
- Scribendi instrumenta ἐν κίστῃ, Vesp.* 529.
- Scyrus; ejus insulæ rex Lycomedes, qui occidit The-seum exulem, Pl.* 627. *Adde Dolopes.*
- Scytala Laconica, Lys.* 991 sq., *quid sit et qui ejus usus, ibid. et Av.* 1283.
- Scythæ Nomades, Av.* 941. *Hieme res suas in currus coniectas alio avehunt. Qui currum non habet, apud eos ἄτιμος est, ibid. Scytharum solitudo, proverb., Ach.* 704, *sch. Av.* 1487. *Apollo ad Scythas profecturus, apud Ananiam, Ran.* 661.
- Scythæ et τοξόται dicti olim ministri publici, Lys.* 184, *custodes Urbis, mille numero, olim in medio foro sub tentoriis degentes, postea in Areopago habitantes, etiam Peusini (Speusimii) dicti, Ach.* 54. *Τοξόται in concione, Eccl.* 143, 258. *Noxiosprehendunt et ligant, Thesm.* 940 *et schol., apud quem locus Cratini. Memorantur Lys.* 433, 441, 445, 451, 455. *In The-smophoriazusis Scythæ, τοξόταις, Mnesilochum asserti*
- astriatum custodiens, 923 sqq., non audit ejus proces 1001 sqq., neque Euripidis fallacias poeticas, 1083—1135. Decipitur tamen ab eodem lenæ habitu ipsi metreticulam producente, 1175—1211. Interea dum cum ea rem habet, aufugiunt Mnesilochus et Euripides; quos quærens a Choro ludificatur, 1211—1226.*
- Scythæna, pro Scythæ, Lys.* 184.
- Scythia, Nub.* 109.
- Sebinus Anaphlystius mortuus plangitur a Clisthene, Ran.* 427. *Fictum nomen putant a βεινέιν: sed est Sebinus apud Platonem comicum, ib.* Anaphlystium quærens. *Quem? Non Sebinum, Eccl.* 979, 980.
- Sellartii, pro Selli, filius Æschines, Vesp.* 459.
- Sellifera, διφοσφόρος, Eccl.* 734, *sch. Av.* 1551. *Conf. Canephorus.*
- Sellus, pater Æschinis, Vesp.* 1243, *qui Selli filius dicitur ib.* 325. *Sellus Amyniæ pater esse fingitur quo perstringatur paupertus Amyniæ, Vesp.* 1267. *Selli vocabantur vani gloriores qui se divites dicebant, pauperes quum essent, a Selli filio Æschine; inde etiam verbum σελλίζειν pro ἀλαζονέεσθαι, Av.* 823.
- Semele: cum ea Jupiter per ignem congressus, Nub.* 605. *Ex Orco reducta a Baccho, quem reditum Juno ei a Plutone impetraverat; testis Iophon, Ran.* 330. *Semelæ filius, Thesm.* 991. *Semelæ (plurali) Av.* 559.
- Semeleius Iacchus, in acclamatione, Ran.* 479
- Semiramis Babylonem condidit, Av.* 552.
- Σεμναὶ θεαί. Vide Furia.*
- Senatus Athenarum, γερουσία, Lys.* 980. *Senatorum sortitio: de ea locus Platonis comici; ad ἐπιλαγχάνοντας senatores referunt verba obscura v.* 809, *βουλευτῆς παραδούς ἐτέρῳ τὴν βουλείαν, Thesm.* 808. *Senatus sacrificia qualia decernebat (in mittenda theoria), Pac.* 716. *Senatui in ὀπτανίῳ parantur carnes post sacrificia, Pac.* 891, 893. *Senatus anno ante actam hanc fabulam (priorem Plutum), Glaucippo archonte (ol. 92, 3), incepit κατὰ γράμματα sedere, et nunc etiam senatores jurant se sessuros in litera quam sortiti sint; Philochorus Pl.* 972.
- Senectus, Ἔγρος, fabula Aristophanis; v. fr.* 178—197, *p.* 471 sqq.
- Senex. Senes bis pueri, multi poetæ dixerunt, Nub.* 1417. *Senes Athenienses omnes duos baculos gestabant, Pl.* 272, *ubi poeta βακτηρίαν. Senes cum scipionibus et palliis in concione, Vesp.* 33. *Ex senibus plerumque viatores, κλητῆρας, sumebant, Vesp.* 1310. *Vide Thalophori. — Senes judices, vide Vespæ. — In Lysistrata Chorus senum. Arce a mulieribus capta, senes adveniunt eam erepturi ut olim Cleomeni Laconi eripuerint, vectes et ollas carbonum plenas portantes, 254—318. Accurrunt mulieres aquam portantes et cum senibus pugnant, 352—386: qua de re hi queruntur Provisori, προβούλω, adveniienti, 399—402, et malas esse bestias narrant, 467—470, 476—485. Audita Lysistrata, tyrannidem odorantur, 614—635; cui resistendum ipsis esse juvenili resumpto robore, 659—681. Narrant de adolescente fugiente mulierum, 781—796. Plangunt Cinesiam ab uxore deceptum, tentigine prope ruptum, 959—979. Officiis et blanditiis favorem et inducias senum expugnant mulieres, 1014—1042. Senes mirantur habitum legatorum arrectorum, 1072 sqq. Salutant Lysistratam et exhortantur cum legatis acturam, 1106—1111. Athenienses dicunt sobrios insanire et madidos potius legationes obire debere, 1228—1238.*
- Sepiæ atrum humorem dimittunt, ne cernantur a persequentibus, Ach.* 351.

- Septem sapientes* : singuli negant se esse sapientes, Pl. 9.
- Sepultura publica in Ceramicorum qui in bello pro patria occubuerant*, Av. 395.
- Serangium* (locus Piræi portus), fr. 173.
- Seriphii*; ex *Seripho*, exilissima insula ditioris Atheniensium, e regione Thraciæ, Ach. 542.
- Seriphus* (ubi difficulter vivitur) dicta Lacedæmon ab Aristophane, fr. 676.
- Serpens ædituus, sacer draco Minervæ, templum ejus in arce custodiens*, Lys. 759.
- Serpillum*, Pac. 168 et schol.
- Servus nuper emptus ferebatur ad focum, ibi sedenti super caput defundebantur bellaria, καταχύσματα, quæ ceteri servi rapiebant*, Pl. 768. Quo respicitur a poeta v. 789 sq., 795. *Servorum* ἔφορος Juppiter δοῦλος, Ran. 756. *Servorum* mores pinguntur Ran. 741 sqq. Inquisitionis in servos per tormenta modi referuntur Ran. 616—622. *Servorum pæna*, Pac. 452. *Asylum servorum templum Thesei et Furiarum*, Eq. 1320. *Servos castigare non licebat domino in bello Peloponnesiaco, ne ad Lacedæmonios transfugerent* Nub 7, 6. *Servi manumissi ob egregiam operam in prælio præstitam, vide Arginusa. Servorum comitorum nomina*, Ach. 243 fin.
- Sesaminum libum nuptiale, ob sesami τὸ πολυγόνον, secundum Menandrum*, Pac. 869. *Sesamidis foliis coronantur sponsi*, ibid.
- Sesonchosis (Sesostris), rex Ægypti, qui sint vetustissimi hominum explorans, not.* Nub. 398.
- Sextus*, Eq. 84.
- Sibylla*, Pac. 1095, 1116. *Erant Sibyllæ tres* : 1. *Apolinina soror, apud Philetam Ephesium*; 2. *Erythræa*; 3. *Sardiana*, Av. 962. *Sibylla Erythræa, longæva*, Eq. 61.
- Sibyrtius, pater Clisthenis*, Ach. 118, sch. Lys. 1092, Ran. 48.
- Sicarii a sacris arcebantur*, Vesp. 654.
- Siceliota Alcæus, Eupolis Thesm.* 162.
- Sicilia*, fr. 527, sch. Vesp. 240. *Sicilia ἀγλαόκαρπος, Pindarus* Pac. 73; *pecorosa est : quare dives casei præstantis*, Vesp. 838, ubi et 897 *Siculus caseus. In Pace fabula Sicilia in mortarium immittitur a bello, caseum injicienti*, Pac. 250. *Nam pars major Siciliæ infesta Atheniensibus, ibid.* Expeditionem in Siciliam intempestive suadet *Demonstratus orator*, Lys. 391 sq. *De Atheniensium expeditione in Siciliam quædam in Argy. Av.*
- Sico, servus*, Eccl. 867. (*Sico* Aristophanis in *Æolosicone*, p. 463, b.)
- Siculi. Eorum inventum cottabi lusus, cui valde studebant*, Pac. 1244.
- Siculum mare*, Vesp. 924. *Siculus caseus*, Vesp. 838, 897, sch. 911.
- Sicyon* : ibi *Lacedæmonii collecti in bello Corinthiaco*, Pl. 173. *Vide Corinthus.*
- Sicyonia*, Ran. 78. *Sicyonia dialectus*, Ran. 507.
- Sidon in Phænice, celebrata suavissimis carminibus Phrynichi in Phænissis*, Vesp. 220. *Ex Sidonia urbe Cadmus Thebas venit*, Euripides *Phrixo altero*, Ran. 1225 sq.
- Sigillis imponebantur conchæ, ad tutandos typos eorum*, Vesp. 589.
- Signum concionis ostensum*, Thesm. 277 sq.
- Silenus*, Nub. 1070, colloquitur cum *Olympo mortali apud Pindarum*, Nub. 223. *Ei facie similis Socrates, ibid.*
- Silphium : usu multiplici pretiosum*, Av. 534, Eq. 835, ubi schol. plura ad 834. *Batu Silphium, Cyrenaicum, proverbio usurpatum de honorifico munere*, Pl. 925. *Vide Battus.*
- Simietha meretrix Megarica* rapitur ab adolescentibus ebriis Atheniensibus, Ach. 524. *Eam Alcibiades amabat, qui raptum illum parasse ferebatur, ibid.*
- Simermon histrio Hermippi comici poetæ*, Nub. 539. *Conf. Hermon, et 542 extr.*
- Simius, Simii, ensium fabri, pactum cum uxore, ex Æsopica quadam vel populari fabula, vel in Pænætiæ, quod nomen v., Av. 440 sqq.*
- Simo, inter Equites in Eq. 242, ἑππαρχος schol.*
- Simo, perjurus*, Nub. 399; *depeculator ærarii, sophista rem publicam administrans, ab Eupolide in fabula Urbibus ex Heraclea argentum abstulisse dictus*, Nub. 351.
- Simoentis terra, Troja, Thesm.* 110.
- Simonidea carmina*, Av. 919.
- Simonides cum Laso Hermionensi carmine certabat, Vesp.* 1410. *Mercede scripsit carmina primus omnium, Xenophani κίμβιξ dictus*, Pac. 697. *Ibidem de duabus ejus cistis, plena altera, altera inani, quod non ex historia esse observatur.* *Simonidis carnei epinicion de Crio luctatore Ægineta, celebre*, Nub. 1356. *Ejus poetæ carmina in conviviis cantata a laurum vel myrtum tenentibus*, Vesp. 1222.
- Simulacra. Vide Dedicatio.*
- Simum, τὸ σ.μόν, fortasse nomen proprium ascensus in arcem Athenarum; loci Comitorum*, Lys. 288. *Conf. fr. 55.*
- Sinis, lochus Lacedæmoniorum*, Lys. 45.
- Sinope, patria Diphili, Prol.* III, 84.
- Sinope, Corinthia meretrix* Pl. 149.
- Siphnus, σιφιάζων, fr.* 558.
- Sirenes : cum iis certavit Thamyras*, Ran. Arg. IV.
- Sisyphus : ejus callidissimi machinæ, Ach.* 391. *De quodam ejus instituto not.* Vesp. 1414.
- Sitalces, rex Thracum; ad eum Athenienses legatos miserant ad auxilia obtinenda*, Ach. 134, 141. *Refertur ab legato deamare Athenienses, ib.* 141 sqq. *Ejus filium civem suum fecerant Athenienses, quum pater eis auxilia misisset. Filius ille ab aliis vocatur Teres, ab aliis Sitalces, a Thucydide Sadocus, ibid.* 145.
- Smicrines nomen*, Ran. 308.
- Smicythes, rex Thracum, æqualis Cyro minori*, Eq. 969.
- Smicythes perstringitur ut cinædus; quare mentioni ejus Aristophanes addit καὶ τὸν κίμβιον (maritum), ut fiebat in seminarum nominibus pro tribunali*, Eq. 969.
- Smicythio, senex judex in Vespis* 401.—*Alius vir*, Eccl. 46.
- Smicythus, nomen senis rustici*, Eccl. 293.
- Smœus equestri pallio indutus mulierum detergit patinas; cunningus, prius inter equites, deinde nautis patinas dividens*, Eccl. 846 sq.
- Smyrnæ obiit Diphilus, Prol.* III, 85.
- Smyrnaicus ὄπις, Eccl.* 404.
- Sociale bellum. Vide Corinthiacum bellum.*
- Socii tributa Athenas ferebant Dionysiis vernis*, Ach. 505 sq., sch. 378.
- Socrates a patre Sophronisco didicerat artem lapides sculpendi, et tres Gratias in muro pone Minervam sculpsit*, Nub. 773. *Erat simus et calvus, Sileni facie*, Nub. 223, 146. *Oraculum de eo Chærephonti datum, ib.* 144. *Ejus ars obstetricia, ib.* 137. *Socrates se nihil scire aiebat : quare ab Apolline sapien-*

- Ussimus dictus est et mercedem nullam a discipulis erogabat, ib. 98. Socratis definitio animæ qualis, ib. 94. Ejus amator Alcibiades, Arg. Nub. II. In opificinis, ad mensas ubique versabatur Socrates cum omnibus colloquens, Ran. 1491. Socratem impie agere dicebant per gallum gallinaceum, per platanum et alia hujusmodi jurantem, Nub. 247. Nova demonia induxit, Ran. 320. Quare Socrates Melius, Nub. 870; nam Diagoras atheus erat Melius, Socrates autem Atheniensis deos esse negaverat, ib. Eupolis contra Socratem paucos, sed ignominiosos versus fecit, furti eum accusans, Nub. 96. In Nubibus Socrates ipse et discipuli pallidi et discalceati, 103. Credebatur mercede docere quomodo quis vincat et justam et injustam causam dicendo, 98 sq., 112 sqq. Ejus *φρονιστήριον*, 94, aperitur et miri meditantium discipulorum habitus, instrumenta et delineationes mathematicæ in eo ostenduntur, 181—217. Discipulus narrat Strepsiadæ lepida et deridicula inventa Socratis, postremo ut in cœnam vestem ex palaestra callide surripuerit, 133—180. Conspicitur ipse sublimis in corbe sedens, in aere puriore solem contemplanis, ne terra humorem meditationis ad se trahat, 218—234. Audito quid velit Strepsiades mercedem ipsi promittens per deos, reprehendit hoc jusjurandum; se res divinas eum vere docturum. Hinc coronatum in sacro grabato farina ex trito pumice inspergit, ut *τρίμμα* et *πιπέδα* fiat. Quo sic initio, venerandas Nubes, deas suas, sollemni carmine advocat, 235—274. Earum potentiam et beneficia in homines otiosos et præstigiatores collata celebrat, 316—334, et formam mutabilem explicat, 340—355. Salutatur ab iis, quæ eximie favent ei ut *βρενθόντι*, *ὀφθαλμούς παραβάλλοντι*, discalceato, in malis gravi et elato, 358—363. Quare solas esse has numina pronunciat, cetera omnia esse nugas ostendit, simul tonitru et fulminis causas aperiens, 365—424. Jussus a Nubibus instituere Strepsiaden, explorat ejus ingenium et in phrontisterium agit nudum, 476—509. De stupiditate et oblivio senis querens ex phrontisterio eum producit et in grabato cimicibus referto sedentem docere tentat de metris, rhythmis, de grammatica substantivorum, in qua multa pro analogiæ severitate novat, 627—694. Quæ quum non intelligantur et rustice accipiantur a Strepsiade, de suis eum negotiis excogitare quippiam jubet, 695, multum urgens, et cogitandi inveniendique subtilia modum præcipiens, 723—745, 757—763. Herum rustica profert Strepsiades: quare Socrates obliuosissimum et stolidum senem abigit et porro docere detrectat, 783—790. Sed Nubes ei suadent ne repudiet, sed utilem sibi reddat hominem adeo mente captum, 805—813. Abducit Phidippiden, qui duos *Λόγους* audiverat, argutorem probum redditurus, 1111. Reddit eum injusto *λόγῳ* bene institutum, et accipit *saccum farinæ*, 1145—1169. At in se ipso quum *ἔσenserit* Strepsiades injusti *λόγου* vim, execratur Socratem, 1448 *seqq.*, 1464 *sqq.*, et tanquam Mercurio suadente cum servis accedit destruens et exurens phrontisterium, 1478 *sqq.* Socrates suffocari timet, 1505. Socratis discipuli tres anxii de incendio, 1493—99.—Socratem amulabantur Athenienses, esurientes et sordentes ut ille, Av. 1282. Socrates ilotus animas ex Orco evocat ad lacum in Sciaposi, Av. 1553—1555, *sch.* 555. Lepidum est non garrive cum Socrate abjecta arte musica, Ran. 1491 *sqq.* Ubi *Panætius* alium Socratem intelligit, τῶν *περὶ σκηνῶν φιλάρων*, 1491.—Socratis (Platonis) dialogus *Ion*, Pac. 835. Socratici primi per anserem jurare soliti, Av. 521.*
- Socraticus Euripides, Ran. 889. Socraticæ scholæ *κωμωδοποιός* Agatho, Ran. 83.
- Sol, *Ἥλιος*. Solem, magnum deum, *ἱππονόμω*, venerantur Nubes, Nub. 571—574. Dicitur *πυρρόρος αἰθέρος ἄστὴρ*, Thesm. 1050. Sol a Tragicis oculus ætheris dictus, a philosophis *Oculus cæli*, Nub. 285. Sol salutatur a cæco qui visum recuperavit Pl. 771. Sol et Luna a Persis sacrificia accipiunt, non a Græcis: quare prodituri Græciam barbaris finguntur a Trygæo in Pace 406—415. Soli et Horis Thargelia et Pyanepsia celebrant Athenienses, Pl. 1054, Eq. 729. Sol et Boreas in fabula certant, uter viatori *σισύραν* sit citius exuturus, Ran. 1459. Sol et Apollo *idem*, Nub. 595. Solis filia Lampetia, uxor *Æsculapii*, Pl. 701. Solis et lunæ defectus multi fiebant per bellum Peloponnesiacum, Pac. 406. Fiunt quando dies et menses pares, ib. 414.
- Solarium, *πόλοι*, fr. 210. Solarii umbra decem pedum, *δεκάπουν τὸ στοιχείον*, quando ad cœnam iri solet, Eccl. 652. Solarii umbra *ἐπτάπους* ad cœnam vocat, fr. 564.
- Solon antiquus erat ingenio populari, Nub. 1187. Solonis tempore tres *τάξεις* Atheniensium: *Paralii*, *Pediei*, *Diacrii*, Vesp. 1223. Solon secundum nonnullos instituit *demarchos* in locum *naucrarorum*, Nub. 37. Rationem *numerandorum dierum mensis*, quæ *fit detrahendo, non addendo*, apud Athenienses introduxit, Nub. 1131. Solonis lex de spuris filiis et successione agnatorum, Av. 1660—1666. Videtur ficta esse, 1661. Solonis lex vel eos puniebat qui *finium clam averterant*, Eq. 658. Glossæ ex *ἄξοι* Solonis, *Daet.*, fr. 1. Post *Solonem* rempublicam regebat *Phormio Atheniensis*, Pac. 347.
- Somnia abluere, Ran. 1340 *sq. et sch.*
- Sophis *Aegyptius fulminum et tonitruum imitatione cum Jove certavit*, Ran. Arg. IV.
- Sophistæ dicti *musici et poetæ a veteribus* [nam *παιδαίω* scribendum videtur pro *μῦλλον*], Thesm. 177. Sophistæ quinam sint, Nub. 331. Plato comicus in fabula *Sophistæ inscripta etiam Bacchyliden Opuntium tibicinem inter eos recenset*, *ibid.*
- Sophocles *εὐχολος*, Ran. 182. Ejus carmina inter bona pacis recensentur in Pace 531. Sunt dulcia; quare *poeta Apis dictus*, Vesp. 462. Sophocles Euripidi præstans poeta, Ran. 76. Sophoclis melle tincti ut cadi os circumlambebat (Euripides *hand dubie*), fr. 231, a. *Sophoclis fabula duplex ex historia Athamantis*, Nub. 257. Sophocles in Helena ab nonnullis falso existimatur memorasse mortem Themistoclis, Eq. 84. Sophocles in tragedia Tereum et Procnem in aves mutatos exhibuit, Av. 100 *sq.* Ejus *Electra satyricum drama*, Prol. IX, a, 76, XIX; *schol. p. XXIV.* Sophocles et Euripidis *συνεμππτώσεις*, vel alius de causis alterius versus alteri tributi, Thesm. 21. *Conf. ad Her. fr. 289.* Sophoclis *tragædiarum actor Tlepolemus*, Nub. 1264. In Pace quærit dea quid agat Sophocles: respondetur senem eum ut olim *Simonidem* lucri causa carmina scribere, Pac. 695—699. Post hanc fabulam vixit septem (ζ', sed legendum videtur ιζ', septendecim) annis, 698. Ex prætura in Samo fertur pecuniam contraxisse, 697. Vide *Iophon*, quem filium habebat ex *Nicostrata*. Dicunt etiam spurium ei fuisse filium *Aristonem* ex *Theoride* quadam *Sicyonia*, Ran. 78.—In *Ranis* Sophocles quum ad inferos descendit, osculatus est *Æschylum*, qui solium tragicum ei concessit, sive potius, ut *Callistratus interpretatur*, cum eo comunicavit; in

- certamine Eschylus cum Euripide ἔπειρος sedere decrevit, 787—794. Sophocles solum tragicum committit Eschylus abiens, ab se secundo, 1515—1519.
- Sophocles cum Pythodoro successor Lacheti in Siciliam missus, tandem exilio multatus, Vesp.* 240.
- Sophoniscus, sculptor lapidarius, pater Socratis, Nub.* 773.
- Soror. Consanguineam, ὁμοπάτριον, sororem apud Athenienses ducere licebat, non licebat uterinam, ὁμομητρῖον, Nub.* 1371.
- Sortitio senatorum, duorum in eundem locum, unus λαχγάνει, alter ἐπιλαχγάνει: locus Platonis comici, Thesm.* 808. *Vide* *Judices.*
- Sosias, nomen servile, Ach.* 243. — Sosias aliquis inter spectatores, *Vesp.* 78, ubi schol.: Duo Sosiae, alter Pythidis, alter Parmenonis.— In *Vespis* Sosias et Xanthias, servi Bdelycleonis quorum Xanthias senex (v. 1297 sq.), patrem ejus Philocleonem, judicandi furore actum, custodiunt in domo obstructa et aula rebus cincta: paululum obdormiscunt, sed domini metu statim expergefacti sibi narrant somnia quae somniarunt de Cleonymo ῥιψόσπιδι, Cleone impurissima balena voce rauca clamante in concione pecudum, *Atheniensium*, Theoro rapaci et adulatore, 1—53. Inde Xanthias argumentum fabulae narrat, et Philocleonis morbum graphice exponit, 54—135. Jam novas machinas evadendi per omnes partes domus tentante Philocleone, coercendo satagunt, domino usque monente, etiam hoc, ut caveant senes iudices accessitum Philocleonem de nocte adventuros, 136—229. Expergefacti ab hero, Philocleonem elabentem deprehendunt, et cum *Vespis* verberibus et fumo pugnant, 395—460. Xanthias adducit canem Labetem Siculum caseum furatum (*vide dicta* in Laches); et, lite introducta, alterius canis Labetis accusatoris (Cleonis ipsius) partes agit, 835—843, 907—930. Xanthias e convivio redit verberibus onustus a Philocleone ebrio, ejus protervitatem et contumelias in omnes conjectas Choro narrat, 1292—1325. Iterum exit exponens quid senex intus gesserit et furorem prodeuntis notans, 1474—1493.
- Sostrata, nomen muliebri, Nub.* 678, ubi recens schol. dicit libidinosum et effeminatum *Sostratum* quendam perstringi.— *Sostrata, mater Myrtiae panariæ, Vesp.* 1397. *Alia, Thesm.* 374. *Alia, Eccl.* 41.
- Σοστράτα, Servatrix, Minerva, Ran.* 378.
- Sparta, Lys.* 984, 999, 1072, 1305, *Thesm.* 860, 919. *Sparta, nomen magnum urbis Lacedaemoniorum, Av.* 813 sq. *Spartæ chori et cursus certamina Dioscuris celebrantur, Lys.* 1306 sqq. *Spartam intrare non licebat peregrinis, nisi statutis diebus, Pac.* 623. *Sparta terræ motu concussa (ol. 78, 1), Lys.* 1144.
- Spartanorum ἑνεργασία, Pac.* 623.
- Spectatores ita alloquitur Aristophanes in Vesp.* 1010: Ὁ μνηστῆς ἀναρίθμητος. *Spectatorum εὐκοσμίας custodes ῥιψόσπιδοι: sunt in thymele, Pac.* 734.
- Speculum. Vide* *Pythagoras.*
- Sperchius fluvius, Eschylus Philoctete, Ran.* 1383.
- Speusipii. Vide* *Scythas.*
- Sphaacteria, parva insula e regione Pyli, in quam ex Pylo fugiebant fusi a Demosthene Lacedaemonii, Eq.* 55, ab eo ibi obsessi, ib. 392, eaque capta a Cleone abducti, *Pl.* 322, *Pac.* 219, 479, *Eq.* 469, 153, *Nub.* 186, ubi dicitur *Sphaacteriæ* nomen fuisse *Pyli* ἐπινομήζην.
- Sphettus, pagus Atticus Acamantidis tribus, Nub.* 144, 156. *Sphettii acerbi et sycophantæ; Sphettium vinum; Sphettium acetum acerrimum, Pl.* 720.
- Sphinx, infortuniorum moderatrix canis, Eschylus Sphinge, Ran.* 1287, *Thebanis exilitiosa, leonis similibus pedibus, 1286.*
- Sphyromachus. Vide* *Phyromachus.*
- Spintharus ut peregrinus, Phryx, perstringitur, Av.* 762.
- Sponsæ vehiculis in domum sponsi deducebantur, Av.* 1737. *Sponsi coronari solebant foliis sesami et sisymbrii, quare, Pac.* 869, *Av.* 159 sq.
- Sporgilus κερύλος (ut videtur) dictus, erat tonsor vilis, apud Platonem comicum diris devotus, Av.* 300, 299.
- Sportam cibariorum milites sumebant in bellum exituri, Ach.* 1097, 1138.
- Sportella, in qua condunt senes lucernam ad servandum ignem, Ach.* 453.
- Sportulæ Romanorum, Nub.* 1136 et not.
- Spurii: lex Solonis, ficta, ut videtur, de spuriorum successione, Av.* 1660—1666. *Adde not. Vesp.* 583 fin. *Lex Attica, ut iis ad quinque minas relinquatur, Av.* 1656. *Νοβεία quid, ibid.*
- Stamnius Juppiter, Pl.* 545 c. nota.
- Staphylus, Bacchi amasius, Thasi, Pl.* 1021 et not.
- Stasimum chori, Ran.* 1281.
- Stater, i. q. didrachmum, habet 36 κερῆα, Pl.* 816.
- Statua. Statuis lunulæ impositæ, ne ab avibus polluantur, Av.* 1114 sq.
- Stellæ fiunt homines post mortem, ex vulgi opinione, Pac.* 833. *Stellæ discurrentes, διέπτουτες, ib.* 838.
- Stenia, festum mulierum celebratum biduo ante Thesmophoria, nono die Pyanepsionis, Thesm.* 834.
- Stephanus, pater Antiphanis comici, Prol. III, 63. Partem ejus comædiarum docuit, ib.* 71.
- Stesichorus. Ejus carmina in convivii cantabantur a laurum vel myrtum tenentibus, Vesp.* 1222. *Stesichori Lyra, Eupolis Nub.* 179.
- Sthenebæa Præti uxor ubi Bellorophontem seducere non poterat, qui castitatem suam probavit, pudore adducta ciculam bibit, Ran.* 1043 et v. 1051. *Ab Homero Antea dicitur, 1043. Sthenebæa Euripidis, Ran.* 1043, 1049.
- Sthenelus, tragicus histrio, male cedens in arte, ob inopiam suppellectilem tragicam vendidit, et in suburbanis locis ridicularia agebat (si verba manca aut corrupta sic sunt intelligenda); de eo Comico- rum loci, Vesp.* 1313. *Stheneli verba aceto tingenda aut salibus, Gerytade, fr.* 205.
- Stilbides, vates ceber eorum qui oracula explicant; comitabatur Athenienses in bello Siculo; memoratur ab Eupolide, Pac.* 1031.
- Stilbo, nomen viri, Av.* 139.
- Stilbonides, Av.* 139 et schol.
- Stiriensis Theramenes, Ran.* 541.
- Stoa vel Stœa ἀρετόπολις, a Pericle condita circa Piræcum, Ach.* 548. *Stoæ quinque circa Piræcum, Pac.* 145.
- Stratippus, filius Nicæ, Eq.* 358.
- Strato inter Scythas Nomades palatur, etc., Av.* 941—943, ex Pindaro, sed immutatum. *Strato ab Hierone postquam acceperat mulos, postulavit etiam currum, 941.*
- Strato, homo mollis, effeminatus, et corpus totum lavigans, Ach.* 122, *Eq.* 1374. *Strato et [Clisthenes] παῖδες ἀγένοι, Holc., fr.* 361.
- Stratocles archon, Nub.* 584, *Eq. Arg. II.*
- Stratonice, nomen muliebri, Thesm.* 807.
- Stratonidas, pater Phrynichi, Lys.* 313.
- Strattis, poeta comicus; ejus fabulæ 16, Prol. VIII.*

- Stratidis Atalanta multo post Ranas docta, Ran.* 146.
- Stratyllis, nomen mulieris, *Lys.* 365.
- Strepsæi (a Thracico oppido Strepsa), *Georg. fr.* 174. Strepsæus Mercurius, *ibid.*
- Strepsiades, nomen a *στρεψιδάσσει ductum, sch. Nub.* 434, in *Nubibus* senex rusticus, Phidonis filius Cicy-nensis, olim dives, qui uxorem urbanam, luxuriosam de Megacelis prosapia duxerat, per Phidippidæ filii *ἰππο-τροφίαν* aere alieno obrutus. Hæc sigillatim narrat per insomniam nocte ejus diei quo creditores pignora capturos expectat; filius interim dormiens equos et curricula somniat; expergefactus a patre rogatur ut philosophis se docendum præbeat artem sophisticam, quæ patrem nihil debere ostendat; frustra; quare Strepsiades ipse ad Socratis scholam pergit, sermonis sophisticæ subtilitates, quamquam senex, assecuturus, 1—132. Prodit ex phrontisterio discipulus Socratis: quo narrante callida ejus inventa Strepsiades vehementer admiratur et intrare discipit, 133—183. Aperto phrontisterio miratur meditantium discipulorum habitus et mathematica instrumenta et terræ descriptionem, rustica et indocta de iis dicta proferens, 184—217. Socratem precatur ut se oppressum aere alieno doceat sermonem nihil reddentem, mercedem se soluturum jurans per deos, 218—246; ob hoc jusjurandum vituperatus a Socrate, ei se docendum præbet res divinas, et coronatus inspersa farina initiatur, 247—262. Terretur adventu Nubium, 293 sq. Eas veneratur, et vim earum sentit, jam voltante ipsi anima, 314—322. Conspectarum potentiam discit, et cur, quando volunt, mutetur earum figura, 327—355. Salutatur ab iis, 358. Ei persuadetur a Socrate Jovem non esse, neque alios deos ullos præter Chaos, Nubes et Linguam; simul discit fulmen et tonitru quid sit, 365—426. Nubibus totum se dedit, et hæc vicissim gratiam et potentiam in civitate ac vitam beatissimam ipsi se tributuras pollicentur, 413—477. Socrates explorat ejus ingenium et in phrontisterium ingredi jubet nudum, 478—509. Unde Strepsiades procedit et grabato cimicibus referto insidens docetur de metris, rhythmis, de grammatica substantivorum, sed omnia Socratis rustice et ridicule accipit: quare de suis negotiis aliquid excogitare jubetur, 627—695. In ea meditatione de cimicibus et de iis quæ in phrontisterio ipsi perierint vehementer queritur, ab Nubibus aliquatenus erectus, ab Socrate meditantanti præcepta accipiens, 696—745. Debitores evadendi modos tres satis rusticos excogitat; quare docendi tædium capit Socratem, qui senem stolidum et obliviosum in malam rem abire jubet, 746—790. Quare ab Nubibus consilium petit. Quæ filium docendum mittere jubent; ipse adducturus eum abit, 791—804. Convenit Phidippiden et nova quæ didicerit de Jove a Turbine (*Διὸς ὑπὸ Δίνου*) exacto et de genere substantivorum superbus exponit philosophosque dilaudat; inde per amorem suum ab infantia filium precatur ut Socratem adeat, 814—865, cui eum ut scitissimi ingenii commendat et ut injustum saltem *λόγον* doceatur supplicat, 877—888. Iterum monet Socratem, ut filium sibi bene exacuat, 1107—1110. Redit dies numerans ad eum quo creditores se perdituros malum debitorem jurarunt; sed in filio spem ponit, 1131—1143, quem bene didicisse fraudem ut a Socrate percipit, ei *saccum farinæ* dat, 1146 sq. et immaniter triumphat, 1154—1164, obtutu-que ejus impudenti lætatur, 1169—1177; deinde ubi de ultima die mensis, qua pignora ad litem deponenda sunt, *ἔνῃ καὶ νέῃ*, vetere et nova, argutantem audivit, 1178—1200, multo etiam magis triumphat et felicissimum se prædicat, 1201—1212, filium ad cœnam domum
- ducens. Pasiam, creditorem duodecim minarum, cum teste advenientem, impudentem insultat, absurde com-
 mistis quæ ab Socrate didicerat, 1221—1258. Advenit alius creditor Amynias infelicissimus; cui item insolenter illudit nugis Socraticis, quæ in phrontisterio, non in scena didicerat, ac tandem velut equum stimulo admoto abigit, 1259—1302; domum redit, mala ex improbitate ista augurante Choro. Exit vapulans a filio, 1321—1324. Is autem patri ex injusto *λόγῳ*, quem didicerat, probaturum se pollicetur justissimum esse facinus, 1325—1344. Hinc Choro cupiente narrat Strepsiades, ut in cœna jussus Phidippides canere venerabilia carmina Simonidis et Æschyli, ea contempserit et Euripidis versus piaculars inchoarit: hinc jurgium et verbera patri inflictæ, 1354—1376. At Phidippides patri, quamquam beneficia et educationis molestiam exponenti, tandem persuadet justum et æquum esse a filio patrem verberari, 1380—1439. Verum de matre idem se demonstraturum pollicito, exardescit Strepsiades, et a Nubibus audit se ideo in mala conjectum ab ipsis esse, quia mala et fraudem adamarit et divina contempserit, 1440—1461. Jam igitur quam graviter errarit cognoscere incipit, quamquam irrisus a filio, et tanquam Mercurio suadente, improborum philosophorum phrontisterium exurit, 1462—1509.
- Strymodorus, nomen Acharnensis, in *Acharn.* 273. — Strymodorus ex Conthyle pago, senex judex in *Yespis* 233. — Strymodorus, nomen senis, in *Lysistr.* 259.
- Stymphalis palus in Arcadia, Ran.* 1266.
- Stymphalus in Arcadia: ibi rex Agamedes, Nub.* 508.
- Slyx. Stygis petra *μελανοκάρδιος, Ran.* 470.
- Suada, *Ἡεβὸς*, domina invocatur *Lys.* 203. Suadæ templum, Euripides *Antigone, Ran.* 1391.
- Suffragia paria absolvent, inde a judicio *Orestæ, Ran.* 685.
- Sunium, promontorium Athenarum, in *Attalide tribu, Nub.* 401. Ibi Neptunus adoratur, *Σουνιάρατος, Eq.* 560. *Adde schol. Av.* 869, *Lys.* 808.
- Supellex domestica recensetur *Eccl.* 728—745. Supellex ditiorum et inopum comparatur *Pl.* 540—546.
- Supplicum ramus olivæ, *Pl.* 383 et *schol.* 385.
- Sus. Sues Cereri in mysteriis immolantur, *Ach.* 764, et *Baccho, quare, Ran.* 338. Sus non immolatur Veneri, *Ach.* 793. *Suile erat ad focum, prope Vestam, Vesp.* 844.
- Susa, regis Persarum sedes per æstatem, Eq.* 1089.
- Susarion, Philini filius, Megarensis, Tripodiscius, *Prol. IX, a, 30; b, 46, comediæ inventor, Prol. III, 1; V, 16 (ubi libri Sannyrion); IX, a, 83; metricæ quidem comediæ, cujus tres versus iambici ætatem tulerant, Prol. IX, a, 25—32; b, 40—48; X, b, 80.*
- Syagrus (vitiose dictum Satyrus) inferior certavit cum Homero, Ran. Arg. IV.*
- Sybarcæ epiphthegmata, apud Epicharmum, Pac.* 344.
- Sybaris, *Vesp.* 1435. Colonia Atheniensium Sybarin deducta auctore Lamponem vate, ipso profecto cum novem aliis Atheniensibus, *Av.* 521. Sybari destructa, *Thurium ibi conditum, Nub.* 332.
- Sybariticæ epulæ, *fr.* 3. Sybariticæ fabulæ, *Συβαρικῶν γέλοιον: erant politicæ et hominum res tractabant, ut in Æsopicis bestię exhibentur, Vesp.* 1259, *sch. Av.* 471. Alii, ut *Mnesimachus comicus, breves et succinctas fabulas Συβαρικῶν vocant, Av.* 471. (Ex his fabulis Sybariticis haud dubie hæc petita:) Sybarita quidam imperitus rei equestris quid ab amico audierit

- de curru cum vulnere decussus, *Vesp.* 1427—1431. Sybaritis mulier quid responderit ollae fractae se in iudicium vocanti, *ib.* 1435—1440.
- Sybarizare, de Sybariticis deliciis quae proverbio ferebantur, *Pac.* 344.
- Sycophantae unde dicti, *Pl.* 31, 873, 879. Sycophantae frequentes Athenis, *Ach.* 829, 904. Sycophantae ut Englottogastorum natio describuntur et devoventur *Av.* 1694—1705. In Acharnensibus Sycophanta prodit et ex foro Diceopolidis loro abigitur, *Ach.* 818—828. — In *Acibus* Sycophanta, citator insulanus et litium investigator, alas ad hoc utiles sibi putans, Nubicuculiam advenit: quem quum monitis ad meliorem frugem reducere non potnerit Pisthetærus, Corcyraeis alis, id est flagellis, oneratum abigit, 1410—1468. — In *Pluto* Sycophanta subito pauper, quoniam Plutus visum recuperavit, quum a Chremylo ad utilem operam reduci non possit, contumeliose vexatur, 850—958.
- Syleus: apud eum Hercules in dramate satyrico Euripidis, cuius argumentum ibi narratur, *Prol.* IX, a, 78—90, p. XIX.
- Symbolum (numi species), *fr.* 145. — Symbolum (ad concionem), *Eccl.* 296.
- Συνολοκιστίων festum sexto decimo die Hecatombæonis celebratur: quo sacrificium fit Paci, non cruentata ara, *Pac.* 1019, 1020.
- Syra ancilla, *Pac.* 1146.
- Syracosius Atheniensis dictus Pica, *Av.* 1297. Erat orator, qui ab Eupolide perstringitur ut loquax, in rostris latrans et circumcurrrens. Fertur decretum tulisse ne nominatim Comici tangerent quenquam, quod efficiunt ex devotione ejus apud Phrynichum in *Monotropo*, *ibid.*
- Syracusæ, ab Archia conditæ, divitias bonæ valetudini præoptante, quum utraque in oraculo offerrentur, civitas opulentissima, cuius vel decima ut maxima proverbio celebratur, *Eq.* 1091. Syracusis docta Persæ fabula ab Æschylo, secundum Eratosthenem, *Ran.* 1028.
- Syracusani vicerunt Athenienses ob humiles navium suarum proras, *Av.* 379.
- Syracusia mensa, *fr.* 3. Syracusiorum dialectus, *Ach.* 581.
- Syrium unguentum, *Lys.* 944.
- Syrnæa Egyptiorum ad deiciendam alvum, quid sit, *Pac.* 1254, *Thesm.* 857.
- Syrus insula prodita Samiis a Cilliconte; quem quomodo ultus sit Theagenes Syrius Sami, secundum Theophrastum, *Pac.* 363.
- [Ἔσθημα κατὰ περικοπήν ἀνομοιομερές, *Nub.* 1103. *Kust.*]
- T.
- Tabellæ programmatum, quibus tribuum præfecti inscribent nomina civium sub signa vocandorum, *Av.* 450.
- Tabula damnatoria, in qua lineas ducebant iudices, longas aut breves, *Vesp.* 167, 848, 850. Vide *Judices*. — Tabulæ (pictæ) in templo, ἀγάλματα sic intelligenda, *Thesm.* 773.
- Tabulata, ἔγραφα, pro theatro, quia olim ex lignis junctis spectabant, antequam theatra ædificarentur, *Thesm.* 395.
- Tænarum, *Ran.* 187, Laconicæ promontorium cum descendens in Orcum: ibi templum Neptuni Ἀσφαλείου, *Ach.* 510.
- Tagenistæ, fabula Aristophanis; v. *fr.* 413—445, p. 502 sqq.
- Talentum, 80 minæ, *Pl.* 194.
- Tantalæus (Tantali filius) Pelops, Euripides *Ran.* 1232.
- Tantalus. Tantali talenta, *fr.* 711.
- Tarsus: eam urbem et Anchialen in Cilicia uno die condidit Sardanapallus, *Av.* 1021.
- Tartarus, *Nub.* 192. Tartarus amplus in principio erat, *Av.* 693, 698.
- Tartesia muræna, de Echidna, vel magna, ut Ταρτησία γαλή, vel tremenda, διὰ τὸ ἐκτετοπισμένον, *Ran.* 475.
- Tartésus, Iberica urbs prope Aornum lacum, *Ran.* 475.
- Taupopolis Diana: nominis ratio apud Apollodorum. Xenomedes refert etiam Minervam dici ταυροπόλον, *Lys.* 447.
- Taurus præmium poetarum dithyrambicorum; ταυροπόρος Bacchus, *Ran.* 357.
- Taxiarchorum, in bello timidorum, iniquitas in delectu militum pingitur *Pac.* 1172—1190. Taxiarchi per præcones militibus jussa deferebant, ut quando sit exeundum, quot dierum commeatus providendus, *Av.* 450.
- Taygetus, (altissimus) mons Laconicæ, *Lys.* 117, 1297. Ejus montis pars dirupta terræ motu, *Lys.* 1144.
- Telamon et Peleus dolo occidunt fratrem Phocum, *Nub.* 1063. Telamonis canere scolion, cuius initium: Παῖ Τελαμώνος αἰχμητά, Pindari, *Lys.* 1237. Telamonis carmen, *Ach.* 980.
- Teles ὄλοζαγος, *Pac.* 1008. Teleas inconstans graviter notat *Av.* 168—170, ipse cinædus, timidus, helluo, improbus, peculator, erro, et de aliis vitiiis perstringitur, 167, 168. Nonnullis, homo dieax, 167. Teleas πύθηκος, Phrynichus, *Av.* 11. Teleas libello vili inspector Nubicuculiam missus, *Av.* 1025.
- Telectides, poeta comicus; ejus fabulæ sex, *Prol.* VIII.
- Telectylus, pater Diagoræ athei, *Ran.* 320.
- Telegonus, Ulixis filius ex Circe, patrem imprudens occidit, *Pl.* 303.
- Telemisæis (Telmessenses), *fr.* 450.
- Telephus, Mysorum rex, *Ran.* 842, apud Æschylum, ut salutem impetraret a Græcis, Orestem corripuerat occisurus, *Ach.* 332. Telephus Mysus, laceris vestibus ab Euripide in tragedia inductus, *Ach.* 430—432, 446, *sch.* *Ran.* 842, et claudus, *ibid.* 846. Telephus Mysus pro mendico ponitur, quia talem illum cum pera in scena exhibuerat Euripides, *Nub.* 922, ubi hujus regis Mysiæ historia paucis narratur. Telephus, Euripidis fabula, *Ran.* 835, 864, *sch.* *Ach.* 415.
- Telesippus, Hippocratis filius, *Nub.* 1001
- Tellis, pater Brasidæ, *Pac.* 282.
- Tellus. Vide Terra.
- Telmessenses, fabula Aristophanis: v. *fr.* 446—457, p. 506 sqq.
- Tempestas subita, ἐνοσσημίξ, apud Athenienses comitia dirimebat, *Ach.* 170.
- Templum vetus (Minervæ?), *Lys.* 274. Templorum ἀετώματα, *Av.* 1110.
- Tênella, imitatio soni ejusdam tibicæ, ex ephymnio Archilochi in Herculem, *Av.* 1764.
- Tênellus, modus lyricus, *Eq.* 276.
- Tenia allia, *Pl.* 718. Vide Tenos.
- Tenos, insula ex Cycladibus, ferax serpentum et scorpionum, apud Eupolidem et Antimachum, et allii acerrimi, *Pl.* 718.
- Tentoria in Phryce, *Thesm.* 658 et not.
- Teos, urbs Ionice, *Thesm.* 161.
- Terédôn, tibicina, *Thesm.* 1175.
- Terentius, *Prol.* X, 17 sqq.
- Teres. Vide Sitalces.
- Tereus (bellico habitu timendus), *Lys.* 563. Terei regis

- Thracum historia in sch. rec.* Av. 212. Tereus upupa factus ex homine, Av. 15 sq., 46. Tereus Sophoclis ex tragedia, in avem mutatus, Av. 100 sq. — Tereus (non est fabula Aristophanis), p. 446, b.
- Terpander invenit Baotium et Phrygium, modos musicos*, Ach. 13. *Terpandri proœmiorum modum imitatur Aristophanes* Nub. 595. (Terpandri νόμον ὄρθιον canere dictum) ἀμφιαννατίζειν, fr. 151. *Ex Terpandri genere erat Aristocles citharædus*, Nub. 971.
- Terpsichore*, Ran. 675.
- Terra*. Terræ descriptio in tabula, Nub. 206 sqq. Terra dea, Tellus, Γῆ, Av. 586, invocatur in Thesmophoriis, Thesm. 299. *Telluri sacrificant ante Jovem*, ibid. *Ei sacra avis est alauda*, Av. 471. Per eam juratur Nub. 366, Pac. 188. Ὡ γῆ admirandi formula, Nub. 364. *A terra derivant terribilia omnia: hinc γῆναι βρονταί* Av. 1475.
- Terrigenæ, Γηγενεῖς, Gigantes, a diis superati*, Av. 824 sq.
- Testa*. Testis crepans anus: *testis et conchyliis crepantes circumforanei moderantur saltationem*, Ran. 1305 sq.
- Testem*, κλήτορα sch., secum ducit sycophanta, Pl. 891 cum schol. et not., 933, sch. Nub. 1214, etc.
- Testudines firmiter tectæ*, Vesp. 1292—1295.
- Tetradrachma Atheniensium noctuam et Minervæ faciem incusas habebant*, Av. 1106.
- Tetrapolis Attica: Marathon, Cœnoe, Probalinthus, Tricorythus: ibi tropæum Marathonium*, Lys. 285.
- Tetrapolis Eubœæ*, not. Pl. 385.
- Teucer*. Teuceri θυμολέοντες Æschyli, Ran. 1041.
- Thales*, quem vulgo admirabantur, Nub. 180, Milesius, septem sapientium unus, ibid., geometriæ scientia celeberrimus, Av. 1009. Homo Thales, i. e. Thaletis instar sapiens, Av. 1009.
- Thalia, Gratiarum una*, Nub. 773.
- Thalophori dicti senes, quia thallos gestabant in pompa Panathenæica, ad nihil aliud utiles*, Vesp. 544.
- Thamyris furiosus cum Sirenibus et Musis certavit*, Ran. Arg. IV.
- Thargelia, festum Athenis Soli et Horis agi solitum, in quo iresionen ferunt*, Eq. 729, Pl. 1054.
- Tharrhelidæ graculus? aut filius? quem putant parvum et graculo similem perstringi* Av. 17. *Symmachus Asopodorum esse dixit, cujus parvo corpori Telectides illusit*, ibid.
- Thasia muria*, Ach. 671, etiam apud Cratinum. In sch. Θασία βρασανίδες, Θάσιον βάρμα, Θασία ζωμάλη, cui intingebant tostos pisces. *Thasium vinum illo tempore nondum celebre fuisse Athenis*. Thasiæ (Thasii vini) amphore, Eccl. 1119. *Thasius urceus vini*, Lys. 196 et schol. *Thasium vinum*, Pl. 1021, fr. 301. *Thasium nigrum (vinum)*, fr. 128. *Thasius pictor Aglaophon*, Av. 574.
- Thasus insula*, Pl. 1021. *Ibi magistratus κρόπτει*, Thesm. 600. c. nota.
- Thaulo securi percussit bovem qui Diipoliis sacrum libum devorarat, secundum Androtonem; inde origo festi Buphonorium*, Nub. 985.
- Theagenes Megarensis, socer Cylonis, quem opibus suis adjuvabat*, Eq. 445.
- Theagenes, civis Syrius, Syro insula a Cilliconte prodita, migravit in Samum et Ianiam exercebat: ibi Cilliconti carnem ementi manum abscidit, dicens hac certe eum aliam urbem non proditurum*, Pac. 363.
- Theagenes*. Vide Theogenes.
- Theagenides archon*, Lys. 1144.
- Thearion, (clari pistoris) pistoria taberna, Ceryt. et Æolo-sic.*, fr. 199.
- Theatrum: in eo statua Minervæ*, Pac. 726. *In eo προεδρίαν habebat Bacchi sacerdos*, Ran. 297. *In eo locus βουλευτικόν, senatoribus assignatus; alius ephebis, ἐφηβιονόν*, Av. 794. *De sedibus virorum, mulierum, meretricum segregandis in teatro decretum Phylomachi*, Eccl. 22. *In tabulatis, ἐκρίσις, qui spectabant, duos obolos pendebant architectis*, Vesp. 1189. Θεατροπόλης (spectationem elocans), fr. 475. Adde Dionysia.
- Thebæ*, Ach. 862, 868, 911. Ran. Arg. I, IV. *Septem adversus Thebas, Æschyli fabula, post Persas docta*, Ran. 1021.
- Thebani hostes Atheniensibus*, Ran. 1023 sq. *Thebanorum deus Hercules*, Eq. 481. *Thebana*, Lys. 697. *Thebanus Cinesias*, Ran. 153.
- Themis oracula olim edebat Delphis*, Pl. 9.
- Themistocles quid Atheniensibus præstiterit*, Eq. 813—816. *Themistocles sapientissimus habitus, quod Atheniensibus explicavit oraculum de ligneis muris*, Eq. 884, 1040. *Dux qui Salamine Persas vicit*, Eq. 785. *Quomodo Lacedæmonios circumvenerit condens muros Athenarum*, Eq. 814. *Piræeum cum urbe conjunxit longis muris exstructis*, ib. 815, 885. *Eum accusant ut proditoris Pausaniæ participem Lacedæmonii, ob muros Athenarum conditos ei infensi*, Eq. 84. *Ficta merita ejus in Xerzem*, ibid. *Themistocles ostracismo ejiciebatur*, Eq. 855. *Themistocles mors per sanguinem taurinum*, Eq. 84, ubi nulla scholiastes de Themistocles exilio apud Artaxerzem. *Symmachus falsam esse narrationem de ejus morte per sanguinem taurinum dicit, quia neque Herodotus nec Thucydides ejus mentionem faciunt*, ibid. *Themistocles ossa, dum peste premuntur Athenienses, oraculum in patriam deportari jubet; ea quo dolo a Magnetibus impetrarunt Athenienses*, ibid. *Ad ejus mortem nonnulli respexisse dicunt Sophoclem in Helena*, ibid. *Themistocles in loco corrupto Hermippi* Av. 303.
- Theodorus, ex Diomeensium demo, gloriosus, mollis, ex servo oriundus*, Ach. 605, 604.
- Theodorus (pater Isocratis, qui tibiarum opifices apud se alebat) de tibiis perstringitur*, fr. 566.
- Theodorus archon*, Ach. 67, Pac. 605 ex correctione, Prol. III, 38 not.
- Theogenes (al. Theagenes)*. Ejus ὄνηξις, porcina spurcitia, Pac. 928. *Theagenes ex Piræeo, obeso corpore, perstringitur ut mollis (v. in fine), stultus et porcinus*. *Theogenes Acharnensis cum stercorario colloquens: perstringitur etiam alibi ἐπὶ τῷ μεγάλῳ ἀποπατεῖν*, Vesp. 1183, *Horis* fr. 486, b. *Theogenes Atheniensis Vulpanser, χηνάλωπης, dictus, quia πανούργος, ἀνάσθητος [sic], invidus et improbus*, Av. 1295. *Theogenis magnæ opes sunt in Nubicuculia; nam pauper divitem se dicebat et μεγαλέμπορον*. *Etiā καπνός (Fumus) vocabatur ob promissorum vanitatem, apud Eupolidem*, Av. 822, 1126, 1127, κομπαστῆς Acharnensis Lys. 63. *Erant alii duo Theagenes, alter de Homero scripsit; alter ob mollitiem notatus*, Av. 822. (Postremus fortasse Piræensis: nam) schol. Pac. 928: *Præter illum Theagenem (Acharnensem, quem Piræensem et mollem dicit) erat alius qui in Homerum scripsit et ipse quoque de mollitie perstringebatur; et alii multi*.
- Theognis, tragicus poeta valde frigidus, hinc Χιών (Nix) dictus, inter triginta tyrannos*, Ach. 11. In frigus

- ejus illuditur *Ach.* 140. Theognis, frigidus homo, frigidus poeta, *Thesm.* 170.
- Theogonia et cosmogonia ludicra in *Avibus* 690 sqq.
- Theomantis. *Vide* Thumantis.
- Theon e, Protei filia, *Thesm.* 897, ab Homero *Eidothea dicta*, *ibid.*
- Theophanes, *adulator*, homo *fraudulentus*, a quo populus saepe deceptus, *Eq.* 1103.
- Theophrastus, conviva in *Vespis* 1302, scitus scilicet, 1315, perstringitur ut superbus, venustus, adulator divitum, 1317 sq.
- Theopompus, *poeta comicus*; *ejus fabulae* 17, *Prol. VIII.*
- Theoria dulcissima, vacationem militiae et unguentum spirans, Pacis comes, in *Pace* 523—526. Eam ad senatum Atheniensem abduci jubet Mercurius, 713—717. Coelo descendit cum Trygaeo, 728. *Ut meretricula exhibebatur*; quare servus dicit *προβοσσκέν* deos, 849.
- Theoria Prytanibus et senatui traditur a Trygaeo, 871—908.
- Theoricum argentum, *Eq.* 1078.
- Theoris Sicynia; *ex ea Sophocles genuisse fertur spurium filium Aristonem*, *Ran.* 78.
- Theorus in Acharnensibus legatus ad Sitalcen, Thracum regem, missus ab Atheniensibus, redux inania de auxiliis velut magna refert, 134—173. *Hic Theorus in Nubibus ut perjurus, in Vespis ut adulator notatur, sch.* 134. Theorus perjurus, *Nub.* 400. *In Vespis* Theorus in somnio conspicitur coracis caput habens, sive colacis, ut balbutit Alcibiades: quo laetantur servi, ut actutum ad corvos abituro, 42—51. *Perstringebatur autem ut rapax, improbus, adulator, machus*, 42, 43. Theorus deorum osor *προστάτης*, *ib.* 418. Theorus, Euphemio *adulatore nequissimo* non inferior, iudicibus abjecte blanditur, *ib.* 599 sq. Inter convivas est *ib.* 1220, 1236. *In Theorum adulatorem jacitur scotio* *ib.* 1241 sq., quod falso Alcei aut Sapphis putant: est enim Praxille.
- Theorus, *poeta*, perstringitur a Comicis ut *improbus, adulator, piscium vorax*; notatur commentum ejus carcinum alloqui Neptunum facientis, *Eq.* 608.
- Thera, insula prope Cretam; inde Cyrenen coloniam deduxit Battus, *Pl.* 925. *Ex ea insula Theræa vestimenta*, *Lys.* 150.
- Theramenes, Hagnonis filius, *adoptivus quidem, ut Eupolis testatur, Stiriensis, secundum nonnullos ex insula Co, secundum alios Chius, rursus aliis, ut Demetrio, Cius; discipulus Isocratis, dux mutabilis, versutus et tempori fortunæque serviens, cujus culpa duces ad Arginusam occisi et triginta tyranni instituti*, *Ran.* 541, 970. *Discipulus Prodicis sophistæ*, *Nub.* 361. *In bello Chiorum et Ciorum eorum se esse dicebat, apud quos morabatur*, *Ran.* 541. Theramenis tria (tres pœnarum modi ab eo perlati psephismate), *Triphalel. fr.* 466. *Res publicas tractabat cum Phrynicho et Pisandro*, *Lys.* 490. *Erat inter triginta tyrannos; quare Cothurnus dictus*, *Nub.* 361, *Ran.* 47, 541. Theramenes mutabilis ironice laudatur ob dexteritatem *Ran.* 534—541; scitus, argutus, ex disciplina Euripidis; iterum ironica laus sollertiae ejus, *ibid.* 967—970. *A triginta tyrannis mortis damnatus; quomodo mortuus; a Thucydide laudatus*, *Ran.* 541.
- Thermopylae*: ibi calidae aquae jussu Minervæ Herculi fesso emergunt; *Pisander Nub.* 1051. *Ibi pugna Leonidæ et Xerxis*, *Eq.* 55.
- Thesauriophylacium Athenis pone templum Minervæ Poliadis in arce*, *Pl.* 1191, 1193.
- Thesaurus in arce Minervæ mille talentorum, Callia archonte primum motus, teste Philochoro, *Lys.* 173. *Adde voc. præced.*
- Thesea, festum in Thesei herois honorem, qui vicitim habitantes in urbem collegit, octavis mensium celebratum, quo plebs pane jusculum hauriebat, *Pl.* 627.
- Theseis tribus, *Pac.* 1183.
- Theseum, templum Thesei: ibi asylum, quo confugebant servi, *Eq.* 1320. Unde *θησειότριψ, θησειομύζειν, fr.* 394. Eo currunt servi, expectantes ibi dum emptorem inveniant, *fr.* 477. *Ibidem conveniunt θήτες et mercenarii*, *Eccl.* 685.
- Theseus vicitim habitantes in urbem collegit; deinde Atheniensibus concessit democratiam; quare calumniis Lyci ejectus per ostracismum, in Scyro vixit apud Lycomedem regem, qui dolo Theseum necavit. At pestis vel fanis tempore jussi Athenienses ulcisci Theseum, Lycomedem interfecerunt, et relatis Thesei ossibus templum ei condiderunt et heroicos honores tribuerunt, *Pl.* 627. *Thesei votum antequam Minotaurum occideret, not.* *Eq.* 729. Theseus in Orco versatus, cum Pirithoo rapturo Proserpinam, *Ran.* 142. *Tenuibus natibus erat, parte earum in saxo relicta, a quo Hercules eum (in Orco) abstraxit*, *Eq.* 1368. *Theseus inventor erat curruum bellicorum, in quibus vir armatus cum παραβάτη, Nub.* 28. *Ex Hippolyta Amazone genuit Hippolytum*, *Ran.* 849. *Ad Theseum venit exul Admetus cum uxore et filio*, *Vesp.* 1239. *Theseo sacrae sunt octavae mensium*, *Pl.* 627, 628, 1126. — *Theseus, Euripidis fabula, in qua pueri Minotauri objiciendi et Hippolytus*, *Vesp.* 312.
- Thesmophoria, *Thesm.* 182, etc. Ea agunt mulieres, *Eccl.* 223; *vid.* Thesmophoriazuse. Thesmophoriorum dies tertius medius, quum medius sit secundus dies hujus festi per triduum, 11, 12 et 13 Pyanepsione, soliti agi: quam difficultatem expedire studet schol., *Thesm.* 80. *Primus dies festi, undecimus Pyanepsionis, vocatur Ἄνοδος; alter, 12, Jejunium; tertius, 13, Calligenia, ibid.* Ἄνοδος eorum dies primus dicitur, ob situm templi in alto loco, apud nonnullos *κόθοδος* ob diversum situm, *ibid.* 585. *Halimunte decimo die Pyanepsionis aguntur Thesmophoria, ib.* 80. *Iis Cereri et Proserpinæ immolatur sus*, *Ran.* 338. Thesmophoriis jejunium agitur, *Av.* 1519; et est justitium, *Thesm.* 78—80. *Thesmophoria biduo præcedunt Stenia festum*, *Thesm.* 834.
- Thesmophoriazuse, in fabula eo vocabulo inscripta, Thesmophoriorum festi die media, Jejunio, collectæ in templo dearum, ut vota faciant numinibus suis, moventur a præcone, 295—311. Numina sua canunt, 312—330. Preces faciendas præit præco, 331—351. Precantur pro Urbe, 352—371. Decretum concionis promulgat et verba facturam evocat præco, 372—382. Prima mulier multis exponit mala ab Euripide per calumnias ipsis illata, et quaqua ratione necandum esse suadet, 383—432; altera, neminem corollas, quibus nectendis se et quinque liberos patre orbos sustentaverit, desiderare, quia deos non esse viris persuaserit Euripides, 443—458, utramque admirante Choro, 434—442, 459—465. Idem audaciam et impudentiam teritiæ, Mnesilochi, pro Euripide locuta damnat, 520—532. Una mulier acriter insistit ut hæc puniatur, 533—570. A Clisthene rem quæ sit cognoscunt, et virum esse Mnesilochum deprehendunt, 582—654. Saltando discurrunt scrutantes si forte alius vir in Thesmophorio

- lateat, 655—686. Persequuntur et ustulaturæ sunt Mnesilochum, qui infantem unius mulieris abreptum, utrem quidem vini, ad aram immolare minatur; 689—764. In parabasi ex ipsis virorum verbis factisque ostendunt se non esse malum; et rem suam melius administrasse quam viros rempublicam, 785—829. Distinguendos esse mulierum honores proponunt, prout forlem aut timidum et inutilem virum quæque pepererit, 830—845. Una mulier redarguit Mnesilochum Helenam, et Euripidem Menelaum agentes, 852—923. Victo Mnesilocho, omnes festis choreis et hymnis ludunt, 947—1000. Palladem tyrannim inimicam et suas deas canunt, 1136—1158. Cum Euripide pacem facientem se non ultra ipsas conviciis lacessiturum, 1160—1171. Scytham deceptum ludificant, 1217—1231.
- Thesmophoriazuse alteræ, fabula Aristophanis (plane diversa fabula a Thesmophoriazuse superstitionibus, cui Demetrius Trazenius Θεσμοφορίασσαί inscribendum esse putavit, *fr.* 301, quippe actione Καλλιγείας die fieri ficta, quæ Νηστείαν sequitur); *v. fr.* 300—323, p. 487 sqq.
- Thesmophorium, templum Θεσμοφόρον, *Thesm.* 278, 880.
- Thesmophorω (duali), *Ceres et Proserpina, Thesm.* 83, 89, 282, 295, 1230. Invocantur *ib.* 1148—1159. Ex Θεσμοφόρον (templo) arcana non efferunt mulieres, *Eccl.* 442 sq.
- Thesmothete myrto coronabantur, *Cereri et inferis sacra, teste Apollodoro, Ran.* 330. Thesmotheta convocat ecclesiam cum minis in sero advenientes, *Eccl.* 290 sq., ubi *conf. not. Thesmothete cum scriba sortiantur ex sua quique tribu iudices et decreto suo constituunt, Vesp.* 775, *Pl.* 277; et excludendi iudices jus habent, *Vesp.* 775. Thesmotheta in iudicio appellatur a iudice *Vesp.* 935. Aderat enim thesmotheta in iudicio cum bacillo, indicans condemnatum abducendum, *Vesp.* 991.
- Thespis: antiquæ saltationes quibus Thespis certabat in choris; *citharædum, non tragicum, intelligit schol., Vesp.* 1479.
- Thesproti, *Eq.* 78. *Thesprotia, Av.* 465.
- Thessala. *Vide Thessalus.*
- Thessalia, *Nub.* 133. *In eam venit Telephus et sanatur (ab Achille), Nub.* 922. In Thessalia plurimi ἀνδροποδοιστῆαι, plagiarii, *Pl.* 521. Perstringuntur Thessali ut plagiarii, turpitudinibus, raptores, infidi; locus Euripidis, *ibid.*
- Thessalus. Thessalorum penestæ, *Vesp.* 1273 sq., *sch.* 1271. Thessalorum cænæ copiosissimæ, *fr.* 413. Thessali, socii Hippiae tyranni in bello contra Athenienses, a Laconibus cæsi, *Lys.* 1152, *sch.* 1153, *Vesp.* 1245. Thessali multi amabant Laidem; quare occisa a mulieribus Thessalis: hinc pestis invasit Thessaliam, usque dum Nefarise Veneris templum conderetur, *Pl.* 179 et *not.* Adde Thessalia. *Thessalus Thucydides, Vesp.* 947. Thessala mulier venefica, lunam deducens, *Nub.* 749, 750; nam Thessali venefici credebantur, etiam scholiastarum tempore, quia Medea in fuga pharmacorum cistam ibi deiecerit, quæ pullulaverint, 749.
- Thessalus, Hercules filius, a quo genus deduxit Penesta, *Vesp.* 1271.
- Θηρες, quenam classis civium Atheniensium, *Eq.* 627; non militabant, *Dædal.* *fr.* 41.
- Thetis uxor data Peleo ob modestiam, deinde ab eo discessit non satis libidinoso, ut *Comicus dicit; ut fabula, quia Peleus clamorem extulit Achillem in igne videns, cui Thetis eum admoventem immortalæ factura, Nub.* 1067—1069. Thetidem multos filios ex Peleo susceptos sic immortales reddere voluisse, *ibid.*
- Thoas rex, pater Hypsipyles, hominum tardissimus, *Lemn., fr.* 324.
- Thorycion res velitas exportari, coria, lintea, picem, ad naves utilia, ex Ægina emporio Epidaurum mittit Laconibus deditam, vicesimarum exactor perditissimus, *Ran.* 362—364. Erat ταξίαρχος in bello Peloponnesiaco, ob proditorem notatus a Comicis, 362. Thorycione invito patriam servavit Minerva, *Ran.* 381.
- Thorycius pater Carcini, *Pherecrates Vesp.* 1509.
- Thracæ, *Ach.* 153 sqq. In sinistrum latus rejiciunt pallium, *Av.* 1567. Τὰ αἰδοῦσα ἀπετίλλοντο καὶ ἀποσσομένην εἶχον, *sch. Ach.* 157. Aliis vehementer delectantur, quare, *Ach.* 162. Eorum Bacchus Sabazius, *Vesp.* 9. Thracæ Bæotos patria ejecerant, *Nub.* 133, *Pl.* 604.
- Thracia, *Ach.* 136 sqq., *Lys.* 103. Terra Marti sacra, *Av.* 1369. Ibi duces Atheniensium Cleo et Thucydides, *Vesp.* 947. Proditores τῶν ἐπὶ Θράκης, *Vesp.* 288. Atheniensis pugnam in Thraciam volare jubetur *Av.* 1369: nam eo frequentes expeditiones faciebant Athenienses, *ib.* In Thracia pugnant Phrynichus et Charminus collegæ, *Thesm.* 804.
- Thracia hirundo super barbaro folio sessitans in labris Cleophontis, qui Thrax et loquax, *Ran.* 681.
- Thracophœta, *Geryt., fr.* 198.
- Thrasa, vel Thracia mulier, vel proprium nomen matris Cleophontis, *Ran.* 679, 681. *Conf. Thratta.*
- Thrasylbulus non advocatur (vir utilis tum peregre degens), *Eccl.* 203. Erat imperiosus, munera captator, superbus contemptor populi, qui omnia per se agi vellet, *ib.* Thrasylbulus Laconicis legatis, qui de induciis tractatum venerant, respondere debebat: sed muneribus corruptus dixit se puros, ἀγράδας, comedisse nec posse loqui, *Eccl.* 355. Thrasylbulus dissimillimus Dionysio: Lyci filius (Stiriensis), patrie amantissimus, vir egregius, qui triginta tyrannos evertit Phyle occupata, in Piræeo, ubi Critias periiit, *Pl.* 550, 1146; vel is, de quo Strattis in Cinesia, ἀξιωματικὸς καὶ αὐθόσῳης; vel Collytensis, cujus fortasse frater aut propinquus Dionysius, 550.
- Thrasyllus, dux ad Arginusam, supplicio affectus, *Ran.* 1196.
- Thrasymachus (filii improbi nomen), *Dædal., fr.* 1.
- Thratta, nomen ancillæ de patria Thracia, *Ach.* 273, *Vesp.* 828, *Pac.* 1138, *Thesm.* 279, 280, 284, 293. Thratta tibicina, *Vesp.* 1373.
- Thrax miles, *Lys.* 563. *Vide Thracæ.*
- Thrette, barbaricum vocabulum, *Eq.* 17.
- Θρήθεν alii legunt pro Κρήθεν in *Av.* 645, qui pagus est Æneidis tribus.
- Θρόνον, cibus Atheniensis, quali modo paretur, *Ach.* 1101, *Eq.* 954.
- Thucydides, Melesice filius, fortissimus, in senectute a Cephisodemo accusatur et a Scythia abducitur, *Ach.* 702—712. Thucydides ostracismo ejiciebatur, *Eq.* 855. Thucydides in iudicio, quum defendere se deberet, subito obmutuit, *Vesp.* 947 sq. Putant esse Melesice filium Alopecensem, in decennium ostracismo ejectum: quanquam Idomeneus exilio eum dicit multatum et bona publicata, ut proditoris, et ad Artaxerxem eum fugisse. Periclis erat in republica adversarius, quanquam Theopompus hunc Pantani

- jūm dicit, non Melesiae. Erant autem quattuor Athenienses Thucydidis nomine: historiographus, qui non memoratur a Comicis, quia exiguo tempore dux in Thracia cum Cleone multabatur exilio; Gargettius; Thessalus; Melesiae filius hic memoratus, orator optimus, sed in hac caussa linguam quasi vinctam habens, damnatus et per ostracismum ejectus, *ibid.*, sch. Ach. 702.
- Thucydides (historicus) laudavit Theramenem, Ran. 541. Adde paullo ante dicta.
- Thamantis perstringitur ut inops et vates, Eq. 1269. Supplex tangit Delphis pharetram Apollinis, ne summa labore inopia, *ib.* 1270 sqq. Thamantis ut valde gracilis perstringitur ab Hermippo, Av. 1406.
- Thunorum piscatores speculantes, Eq. 313 et schol. Eorum piscatio quae fit tridentibus, Vesp. 1087.
- Thuria scaturigo, a qua Thuriarum urbs dicta, Nub. 332.
- Thuriarum, a Thuria scaturigine dictum, colonia in locum destructae Sybaris deducta a decemviris, quorum Lampo vates erat; quare θυρομαχίαις, Nub. 332. Thuri Alcibiades aufugit legatis qui cum Salaminia eum petunt advenerant, Av. Arg. II.
- Thyestei panni, ex tragodia Euripidis, Ach. 433.
- Thymætis, fortasse Thymætis, ex pago tribus Hippochoontidis, a Thymæta heroe dicta; Iodix Thymætis, Vesp. 1138.
- Thymele: in ea ἐξέδοξοι morabantur, εὐκροσμίαις spectatorum custodes, Pac. 734.
- Thymætas heros, a quo dictus pagus tribus Hippochoontidis, Vesp. 1138. Thymætes, rex Atheniensium, in horum et Bætorum de Celanis bello ad singularem pugnam a Xantho provocatus, non accipit ob senectutem, Pac. 890, Ach. 146.
- Θύμος. Vide Allium.
- Thyrsus: Thyrsi (tibicinis uxorem meretricem habentis) κυνή (γυνή Bergk.), de ramis et foliis (ob dittographiam γυνή. Bergk.), Insulis, fr. 353.
- Tiaræ Persarum cum pennis pavonum, Ach. 63. Tiarum, τὴν κρηβασίαν, solus rex magnus erectam gestabat, ceteri Persæ vel plicatam vel in frontem nutantem, secundum Clitarchum, Av. 487.
- Tibicæ olim ex ossibus cervorum confici solebant, Ach. 863. Earum olim frequentissimus usus in conviviis, Pac. 531. Est instrumentum πένθιμον, secundum Didymum, Av. 217.
- Tibicen, Eccl. 891. Tibicinum φορβευαί, Vesp. 582 et schol., item sch. Av. 861. Tibicines in choris Dionysiorum, Pac. 531.
- Tibius, nomen servile, Ach. 243, not. Ran. 965.
- Timandra, mater Laidis, ex Hycaris Siciliae, a Dionysio tyranno dono data Philoxeno dithyramborum poete; quocum Corinthum venit, et a multis amabatur, nobilis meretrix, quæ etiam cum Alexandro in Persas abiisse fertur, Pl. 179 cum nott.
- Timo (pro θεομισθίς ponitur) Av. 1549. Timo implacabilis, Furiarum propago, improbus usque exosus, mulierum amans, Lys. 808—820. Quid de eo Neanthes narret. Conditus est in inaccesso sepulcro in via ex Piræeo ad Zosterem et Sunium ducente, 808.
- Timoclea epistatis Thesmophoriazusarum in Thesmoph. 373.
- Timocles archon, Vesp. 283.
- Timocrates, pater Orestæ grassatoris, Av. 1487.
- Timocreon Rhodius, poeta lyricus: ejus scolon in Plutum, Ach. 532, not. Ran. 1302.
- Timotheus, dux Atheniensium ditissimus, ædes altissimas sive turrem sibi condiderat, ob felicitatem vanus et superbus, postea infelix, Pl. 180. Quomodo pictores ejus victoriis illuserint, *ibid.* Multi Timothei in comædiis notantur, *ib.*
- Tintinnabula ferunt inspectores custodum sive circuitores, Av. 842 et schol. Tintinnabulis explorantur non solum custodes, an vigilent, sed etiam equi et coturnices, an sint pugnaces, Lys. 485, Ran. 78.
- Tiphys, dæmon, Vesp. 1038.
- Tiryns, urbs Argiva, Ran. Arg. IV.
- Tisamenus a Comicis perstringitur ut peregrinus et verbero, Ach. 603. Tisamenum Theopompus appellavit Sacam, barbarum ex Sacarum gente Thracica, patrem Acestoris Sacæ tragici, Av. 31.
- Tisamenus, pater Agathonis, Ran. 83.
- Tisiades, senex judex in Vespis 401.
- Titanes, Av. 469. Titanibus dejectis Jupiter regnat, Vesp. 846. Titan Iapetus, Nub. 998.
- Tithonus (de sene dictum), summa senecta in cicadam versus, Ach. 688.
- Tithras, filius Pandionis, a quo Tithrasii, Ran. 477.
- Tithrasiae Gorgones, a demo Attico cujus populares ut improbi notantur, Ran. 477.
- Tithrasii, pagus Atticus Ægeidi tribui accensus, a Tithrante Pandionis filio: notantur ut improbi, Ran. 477.
- Tlepolemus, Nub. 1266, in Licymnio, fabula Xenoclis tragici, in qua Alcmena dicit Licymnium occisum esse a Tlepolemo. Alii Tlepolemum histrionem tragicum dicunt Sophocli addictum, 1264.
- Tonstrina: in tonstrinis desidentium otiosorum sermones, Pl. 338 et schol.
- Tonsuræ species duæ, σκάριον, κῆπος, Av. 806. Tonsura σκάριον dicta servilis, Thesm. 838, fr. 195.
- Τοξόται. Vide Seythæ.
- Trachiniorum rex Ceyx, Av. 250.
- Tragelaphi (Capricervi) apud Eschylum, quales in aulaeis Persicis pingi solent, Ran. 937 sq.
- Tragicæ saltationis imitatio in Vespis 1484 sqq. Tragicorum τραγωδία, Av. Arg. II.
- Tragodia quare dicta, varice sententiæ, Prol. X, b, 119—124. Tragodia quomodo differat a comædia, Prol. IV, 27 sq.; IX, a, 62 sqq.; p. XIX, 73 sqq.; IX, b, 11 sqq.; X, b, 57—75, 108—112. Chori tragicæ personarum ἐν ταῖς ἐξόδοις præcedit et comitatur tibicen, Vesp. 582. Reges in tragodia ἑστῆσι: amici procedunt, Nub. 70.
- Tranquillitas, Ἡσυχία ἀγαθῶν, Av. 1321.
- Trias epodica quid, Av. 1731.
- Triballi dii, Av. 1529, ultra ceteros habitantes, ut populus Triballorum habitat ultra Græciam, 1553, sch. 1520.
- Triballus deus in Avibus indecoro et Thracico habitu Nubiculium advenit legatus a diis cum Neptuno et Hercule, 1567 sqq. Loquitur ut intelligi non possit, 1617, 1628 coll. 1680 sq. Herculi astipulator, 1678 sq.
- Tribunalia Athenis φρονικῶν et δημοτικῶν, Pl. 277 cum nota. Tribunalia diversi coloris, Vesp. 1110, Pl. 277, ex Aristotele, 278, cum nota. In tribunalibus duo cadi ponebantur, æneus et ligneus, quorum hic ἄκρος, in illum solum suffragia demittebantur, χοίρειαι, concharum species, Eq. 1150.
- Tribus Atheniensium, φιλί. Tribuum heroes eponymi duodecim et eorum statuæ ad prytaneum, Pac. 1183. Adde Archagelæ, Eponymi. Tribuum præfecti in tabellis proscribunt nomina civium tribus suæ sub signa vocatorum, Av. 450. Judices ex quaque tribu delecti sorte, a thesmotheta et scriba, Vesp. 775. Tribus Athenarum certatim sibi expetunt præstantem

- κυκλοδιδάσκαλον; nam quæque, ait schol., alit διδραμοποιόν Διονύσου (ad Dionysia²), Av. 1404. Ex tribu chorus (dithyrambicus) docetur, ib. 1406 sq.
- Tricorysius culex, Lys. 1032. Vide Tricorythus. Tricorysii improbi, ibid.
- Tricorythus in Tetrapoli, Lys. 285, pagus nemorosus, humidus, multos culices atens, ib. 1032.
- Trichides vel thrissæ tussim excitant, Eccl. 56
- Tridualia mortuorum, Lys. 612 sq. et schol.
- Trierarchi ut fallant paupertate simulata, Ran. 1065—1068. Alia fraus trierarchorum in foraminibus remorum quibusdam obturandis, ut remigum mercedem publice datam lucrifacerent, Pac. 1134.
- Trierarchia quam onerosa sit et injuriis potentum obnoxia, Eq. 912—918. Conf. sch. Pl. 172.
- Triginta tyranni: decretum de eorum oligarchia scripsit Dracontides, Vesp. 157. A Thrasybulo eversi, quomodo, Pl. 550, 1146.
- Trigónon, locus tribunalis, Vesp. 120.
- Triobolus ecclesiasticum, Pl. 329 sq. Triobolum, merces judicium, Hor., fr. 483. Vide Merces.
- Triphales, fabula Aristophanis; v. fr. 458—469, p. 508 sqq.
- Triphylia in Peloponneso, Av. 149.
- Tripodiscus Megarensis Susarion, Prol. IX, a, 30; b, 46.
- Triptolemus, Celei filius, non pater, cujus ex Cerere filius (singitur) Amphithens, ejus sacerdos, Ach. 46, 47, 55.
- Tripus aureus Apollinis Delphicus: ejus historia multis narratur, Pl. 9, not. Eq. 1016. Lauro coronatus, Pl. 39.
- Triremis. Vide Navis. Triremes ἱππαγωγοί, Eq. 599. Triremium colloquium de salute Urbis in Equilibus 1300—1315.
- Triticum coctum ad venerem excitat; quare Veneri offerebatur, Av. 565. Tritici sextarius triobolo venit, Eccl. 547.
- Tritogenia, Minerva a τριτώ, caput, unde nata, Nub. 989, Lys. 347. Ei sallatio ἐνόπιος quomodo fiat, Nub. 989.
- Tritogenes Minerva, cur, Eq. 1189. Tritogenes de Athenarum urbe in oraculo, Eq. 884, 1040.
- Triton, Libyæ fluvius, ad quem nata Minerva, Eq. 1189.
- Tritostatis (femininum, a tritostate histrione), fr. 411.
- Trochaicum metrum adhibent tragici et comici poetae, quando chorus cursu introducunt, Ach. 204. Adde Metra.
- Trochilus avis, in Avibus famulus Epopis, Pistheta-ro et Euelpidæ audientiam parat apud herum, 60—84.
- Troja, Thesm. 901.
- Trojane virgines de Ajacis et Ulixis virtute judicant in parva Iliade, Eq. 1056.
- Trophonii antrum sacrum, ad Lebadeam Βωοτιæ: in cujus ore sedent initiandi et spirituum flatu intro sub terram auferuntur: ob daemones, serpentes et reptantia alia, quæ ibi obvia fiunt, intrantes placentam mellitam tenent, et illis obijciunt: post initiationem per aliud os emergunt, Nub. 508. Erat autem Trophonius cælator, filius spurius Epicastæ: obtruncato Agamede fugit primum Orchomenum, deinde Lebadeam, ubi domum subterraneam condit; post ejus mortem fame pressi Bœoti oraculo jubentur ipsum ut deum colere. Exponitur quomodo ejus antrum detexerint, quo ritu, habitu, tempore consultantibus intrandum sit, etc., ibid. Reliquit filium Alcandrum, ibid.
- Trygæus in Pace, Athmonensis, agricola vinitor, de rebus

Græcorum vehementer sollicitus et Jovis de patria consilia scire cupiens, post vana tentamina ingentem cantharum sive scarabæum sibi comparat, eo tanquam Pegaso in cælum escensurus, ut Æsopi scarabæus fecerat, et Jovem conventurus. Duo servi ejus cantharum stercore nutriunt et de hac insania heri narrant, inde querentem et exeuntem audiunt, 1—78. In cantharo cælum versus evehitur, servis et filiabus frustra retinere cupientibus, 79—176. Ad januam Jovis auscultat Mercurius, primum truculentus, sed oblati carnibus mox placatus, 177—194. Ab hoc audit Trygæus iratos Græcis usque belligerantibus deos cælum cecidisse Bello, qui Pacem in antrum profundum superingestis lapidibus concluserit, 195—226. Exit Bellum ut urbes in mortario contundat; sed quum pistillum neque Athenis neque Lacedæmone ipsi afferatur, Cleone et Brasida mortuis, ipse novum sibi facturus intrat: hoc tempus auspiciatus Trygæus convocat agricolas, mercatores, fabros, opifices, omnes denique belli malis pressos ut Pacem ex antro lignonibus et vectibus eruant, 227—300. Exsultans advenit Chorus Agricolarum, quem Trygæus ægerrime continet ne clamando et saltando excitet Bellum intus, 301—345. Trygæus opus parans Mercurii minis arcetur, qui Jovem morte multaturum narrat quemprehenderit Pacem effodientem: tandem precibus per carnes oblatas, conjuratione Solis Lunæque in deos revelata, et premiis festorum promissis a Trygæo placatur, 361—427. Libationem facit cum Choro et bene precatur pacem cupientibus, male fugientibus; deinde cum Mercurio incumbunt operi, populis, prout res ipsorum ferebat, bene aut male trahentibus, 431—511, ubi tandem agricolæ soli Pacem erunt. Eam lætus salutatur Trygæus et agricolæ cantato pæane ad desideratum nimis diu opus et rus gratum abire jubet, 520—581. Ab Mercurio belli in longum extracti causas discit, Cleoni potissimum tribuendas, sed de eo utpote mortuo multa dici vetat, 615—656. Mercurio respondet ad ea quæ Pax per eum interrogabat, 657—705, et cum Opora, comite Pacis, quam in matrimonium accipit, et cum Theoria senatui tradenda de celo descendit, 706—728. Fessus in terram advenit, et famulo sciscitanti narrat quæ in aere viderit, Oporam et Theoriam ejus curis commendans, a Choro salutatus, 819—885. Prynianibus et senatui tradit Theoriam, 886—908. Iterum felix prædicatus a Choro, parat sacrificium Paci et ut usque propitia sit precatur, 909—1043. Intervenit Hierocles vates famelicus, oracula paci adversa crepans: cui illudit Trygæus et exta pellesque furantem cum verberibus abigi jubet, 1044—1126. Conspicitur nuptias epulans, galea mensam detergi jubens. Adveniunt falcarius et cadorum fabricator de pace et lucro ex pacis instrumentis ei gratulantes et dona offerentes, 1191—1208. Invitantur ad cœnam. At cristarius, loricarius, tubarum, galearum, hastarum fabri, qui superveniunt de rebus suis desperantes, contumeliose accepti dimittuntur, 1209—1264. Veniunt pueri cantatum: unus bellica inchoat, ægre correctus a Trygæo; qui quum rescivit esse Lamacli puerum, abigit, 1265—1294. Advocat Cleonymi puerum, qui Archilochea de clypeo abjecto canit, 1295—1304. Jam agricolæ invitatur ut, postquam diu esurierunt, nunc se lautis epulis ingurgitent, 1305—1315. Sponsa inter tadas procedit: Trygæus a Choro hymenæum canente rus suum humeris asportatur, 1316—1356.

Trygædia quare dicta sit comædia, Prol. III, 7—10; IV, 24; IX, a, 58; sch. Ach. 398 extr., 499; imo tota scenica poesis, Prol. X, b, 57, tragædia, ib. 119 sqq. Τρωτῆς facies blandimentum, Eccl. 974.

Tryphon, poetarum (Homeri) interpres, *Prolog.* IX, a, 46, p. XIX.

Tuba, Tyrrhenorum inventum, *Ran.* 133.

Tumultus, *κυδομός*, in *Pace* famulus Belli, Πολέμου, ab hero Athenas et Spartam missus ad pistillum petendum, vacuus redit, 225—284.

Turbo, Δῖνος, regnat, qui Jovem, τὸν Δία, expulit, *Nub.* 828, 1471.

Turunda, γογγύλιον, panis rotundus: quem cur mulieres praeferant, *Pac.* 28.

Tydeus, *Ach.* 418. Ei Minerva Ἀθηνᾶσιον (uxorem) dare vult apud Bacchyliden, *Av.* 1536.

Tyndarea filia, Helena, *Thesm.* 919.

Tyndareus, pater Helena, *Thesm.* 860.

Tyndaridæ fortes, qui ad Eurotam ludunt, *Lys.* 1300 sq.

Typhos, Terræ filius, venti vel ignis vortex, *Eq.* 511.

Typhonis centipitius cirri, ex dithyrambo, *Nub.* 336.

Typhone exoriente aqua nigra immolatur, *Ran.* 847 sq.

Tyrannis: proclives ad tyrannidem alicui obijciendam Athenienses, *Vesp.* 474, 483, 487—502.

Tyrannus et rex quid differant; usus vocabuli τῆρανος apud poetas, *Ach.* 61. Tyrannorum (Pisistratidarum) satellites quare dicti lycopodes, ex Aristotele, *Lys.* 665. Triginta tyrannorum Athenis dominatio a Thrasybulo eversa, *Pl.* 550, 1146.

Tyro, fr. 536, ex Neptuno peperit Neleum et Peliam, quos infantes in scapha exposuit; fabula Sophoclis, *Lys.* 138 sq.

Tyrrheni piratæ, *Nub.* 52. Tyrrhenorum murus Pelargicus sive Pelasgicus, in arce Athenarum, a Tyrrhenis advenis exstructus, *Callimachus Av.* 832, ibi 1139. Tyrrhenorum inventum tuba, *Ran.* 133.

U.

Ulixes, callidus, pannis tectus per δὲρορρόαν (Trojam) intravit ad palladium petendum, *Vesp.* 351. De ejus et Ajacis virtute judicant virgines Trojanæ in parva *Iliade*, *Eq.* 1056. Ulixes Laertis filius, Circeam comprehendit, *Pl.* 312. Ulixes sub ariete Cycloperum fugit, cui se Utin appellari dixerat, *Vesp.* 181 sq., 184, 186. Ulixes (ejus sacrificium in Νεξυῖα respicitur) *Av.* 1561. Ejus filius erat Telegonus ex Circe, a quo imprudenter occiditur, *Pl.* 303.

Umbella mulieres Athenienses in theoriis utebantur, *Eq.* 1348. Puella umbellam ferens sequebatur canephoros, *Av.* 1551, sch. 1508.

Umbra solis, cujus mensura horas numerabant; vide Solarium.

Undecimviri, scholiastæ tempore thesmophylaces (v. not.) dicti: quale fuerit eorum munus apud Athenienses, *Vesp.* 1108.

Urbes navibus comparare solent poetas, *Vesp.* 29.

Urnæ judiciales ad suffragia recipienda, *Vesp.* 321, 853, 987, ubi schol.: Duæ erant, quarum in priorem, æneam, conjiciebant calculum χύρον, in posteriorem, ligneam, calculum ἀκρον: deinde numerabantur calculi in æneam conjecti. Secundum schol. 991 duæ urnæ illæ erant altera ἑλέου, altera θανάτου. Urnæ duæ suffragiorum, *Av.* 1032, 1053.

Ursa cæur sacra Dianæ famis vel pestis tempore occisa ab homine Atheniensi: hinc irata Diana omnes virgines festo suo Brauronii jussit semel ἀρκεύεσθαι, quinto ad decimum ætatis annum, *Lys.* 645. Conf. Ἀρκτος.

Usuræ fine mensis pendebantur, *Nub.* 17, 1134.

Uter inflatus, in quo stantes Choum festo bibebant certatim; victor eum accepit, *Ach.* 1002.

Utis, Ulixes apud Cycloperum, *Vesp.* 184, 186.

V.

Vates nonnulli in Prytaneo publice alebantur, *Nub.* 339, *Pac.* 1084. Vates rebus perfectis dicere solent se prævidisse eventura, *Pac.* 1101.

Vellus aureum Phryxi: ejus historia, *Nub.* 257.

Venatores partem prædæ arboribus in silva clavo affigere solebant in honorem Dianæ, *Pl.* 943.

Vendentium species quinque recensentur, *Pl.* 1155, ubi lege notam.

Venus, Ἀφροδίτη, *Ach.* 989, *Pac.* 40, *Av.* 565, etc. — Veneris orgia, *Lys.* 832, 898. Venus regina Cypri, Cytherorum, Paphi, ibi 833; Κυπρογένεια, ibi 551; Paphia, ibi 556. Venus subegit Porphyriionem gigantem, *Av.* 1252; vicit Cebrionem gigantem, *Av.* 553. Venus adultera cum Marte, *Av.* 835. Venus μυχίς, not. *Thesm.* 392. Veneri sacrum est mdtum, *Nub.* 997. Venus Ἄνοσιος, Nefaria: eo nomine templum Veneri conditum in Thessalia, quum cædem Laidis pestilentia insecta esset, *Pl.* 179 et not. Venus Colias, *Lys.* 2, de qua multa sch., *Nub.* 52. Veneris comes Genetyllis, *Thesm.* 130, *Lys.* 2. Venus Genitrix Romanorum, *Nub.* 52. Veneri multi Græcorum non immolabant suam, ut exosa hoc animal propter mortem Adonidis, *Ach.* 793. Veneri quoque aguntur Adonia, *Pac.* 420. Veneris templum Athenis, in quo Amor a Zeuxide pictus, *Ach.* 992. Veneri votum fit ad liberandam Pacem, in *Pace* 456. Per Venerem jusjurandum muliebri, *Eccl.* 189—191. Per eam juratur *Lys.* 208, 252, 749, 858, etc.; a viro *Thesm.* 254. Nihil Veneris inest Eschylo, *Ran.* 1045; sed multa insidet Euripidi et suis, 1046. Veneris lac vinum, fr. 490. Veneris figuræ, *Eccl.* 8. Venus muliebris (puerili opposita), *Thesm.* 205.

Verecundia, Αἰδώς. Per Verecundiam obsecro, *Thesm.* 1019. Verecundiæ imago, *Nub.* 995.

Vespæ fabula docta per Philoniden, Aminia archonte (ol. 89, 2), Lenæis; tota ficta, composita in Atheniensium studium ardentissimum rei judicariæ. Secundus Aristophanes, victus a Philonide, *Arg. I.* In ea fabula chorum agunt Vespæ, senes judices habitu vesparum, aculeum ex lumbis prominentem gerentes, de nocte adventuri cum lucernis evocatum sodalem Philocleonem, dulcia carmina Phrynichis cantantes, 214—227. Adveniunt se nomine invicem exhortantes, Lachetem divitem judicaturi jussu Cleonis, 230—247. Unius puer præluet et castigatur, ut olei non parvus, 238—265. Mirantur Philocleonem sodalem non exire, et blando cantu evocare student, 266—290. Unus cum filiolo ficus petente colloquitur de miserrimo reditu ex mercede judiciaria, 291—316. Audiunt Philocleonem conclusum et irascuntur filio ejus, eum Cleoni delaturi, 317—345. Consilia evadendi dant seni et adjuvant, 346—388. Bdelycleone conatus illos irritos reddente, clamant, ut Cleo accurrat, pugnant, pugnant, sed arcentur, 395—470, et ægre tandem audientiam præbent Bdelycleoni, quem populi osorem, tyrannidis cupidum, laconizantem, conjuratum esse clamant, 471—487. Hortantur Philocleonem ut rem suam probe agat et imperium judicum audacter defendat, 526—547. Postquam audiverunt, admirantur, et iram præsentem minantur Bdelycleoni, nisi illa refutet, 631—649. Præter expectationem agnoscunt se falli a demagogis et servos eorum esse, et bene de patre suo agere Bdelycleonem

intelligunt, 725—736, hortanturque senem ut ad sanam mentem redeat et mores mutet, 743—749. In sacrificio gratulantur patri et filio quod in gratiam redierint, et Apollinem orant ut iudicium de Labele prospere cedat ipsis ab errore liberatis, 863—874, et jam agnoscentibus vere amari populum a Bdelycleone, 885—890. Spectatores hortantur ut verbis poetae attendant, 1009—1014. Se fortes olim fuisse et florentes in choreis, in pugnis: nunc canos, debiles, nihilominus præstantiores multorum adolescentum cincinnis impudicis, 1060—1070. Vesperum formam et aculeum explicant, nimirum ita se favos Atticos contra Persam fortissime et felicissime defendisse, 1071—1090. Nam illo tempore se navali bello, non orationi et calumniæ studuisse: quare multas se urbes Persis abstulisse, unde tributa redeant quæ nunc juniores depeculentur, 1091—1100. Similitudinem suam cum vespis exponunt: sunt iracundi, si irriterentur; per alvearia (tribunalia) collecti pungunt quemlibet et victum inde parant: sed oderunt fucos tributa comedentes, quum sint sine aculeo neque hostes unquam pupugerint: hi igitur triobolium ne accipiunt, 1101—1121. Philocleo dum dexter conviva esse docetur, Chorus narrat se visum sibi esse urbanum et lepidum, nunquam inscitum, ut sit Amynias, cum Leogora cœnans, famelicus, legatus in Thessalia cum solis penestis versatus, penesta ipse, 1265—1274. Deinde Autonenem (ironice) felicem prædicant ob filios artifices sollertissimos, citharœdum, histrionem, Aripheaden suo ingenio cunnilingum, 1275—1283. Laudant fortunas Philocleonis tam eleganter docti, tam molliter curati, videntes tamen difficile esse ut ingenium aliquis exuat, 1450—1461. Summis præconiis ornant pietatem et comem animum Bdelycleonis, 1462—1473. Saltando certantibus Philocleoni et Carcini filiis tribus accinunt, 1516—1534, et quum illi saltantes exeant, novo modo Chorus et ipse saltans orchestram relinquit, 1535 sqq.

Vesta, Ἐστία, Saturni filia, quæ domos invenit et earum habitantiumque custos est, Pl. 395. Vestæ suile: nam ad focum erat suile, Vesp. 844. A Vesta incipere, proverbium, quia libationes a Vesta incipiebant, cui primitias dabant, Vesp. 846. Quare πρῶτα λοιπῆς a Sophocle dicta. Mythus est ab Aristocrito compositus: Titanibus dejectis ubi Jupiter imperium sumpserit, permisisse Vestæ ut honores quos vellet optaret: elegisse virginitatem et primitias sacrificiorum, ut sibi primæ ab hominibus offerrentur, ibid. A Vesta auspiciantur sacrificia omnia, vel ante Jovem ei facientes, Av. 865, Thesm. 299. Per Vestam jurat vir Pl. 395.

Viator, κλητήρ, Vesp. 189, 1310, ubi schol.: hoc officio senes plerumque fungebantur.

Vicesimæ ex portubus et insulis exigebantur ab εἰκοστόλογοις et ducibus, Ran. 363.

Victimæ sine cauda diis offerri non poterant, Ach. 785 et sch. Victimæ caput concutiebatur, ut annuere sacrificio videretur, Pac. 960. Victimarum pelles sacerdotibus dabantur, Thesm. 758 et schol. Adde Sacrificium.

Victoria volat aureis alis, quod recens artificum inventum, Archemi aut Aglaophontis, Av. 574. Victoria domina invocatur Lys. 317; χορικῶν ἑταίρα, Eq. 589. Ex aureis Victoriis numi custi Antigene archonte; testatur Philochorus, Ran. 720.

Vigiles cantant, φρουρᾶς sive φρουρὰς ᾄδων, Nub. 721 et schol.

Vigilia urbius describitur Av. 1159—1162.

Vinum. Vini laudes, Eq. 90—100. Vini duæ partes, tres aquæ, temperatura optima, Eq. 1187. Vinum πολυφόρον, quod multum aquæ admixtum ferre posset;

διεγοφόρον, quod parum, Pl. 853. Vide Capnias, Thiasium, etc.

Violarum color varius, Pac. 577.

Vir. Viris inaccessa orgia Thesmophoræων, Thesm. 1150 sq.

Virgo. Virginum nobilium munia sacra Athenis recensentur Lys. 641—647 coll. schol.

Vitam priscam descripsit Aristophanes in Tagenistis, fr. 444. Conf. Athenienses, Λόγοι.

Vites: ex earum sarmentis faces fiebant, Lys. 308 et sch.

Vittæ mortuorum, Lys. 603. Vide Mortui.

Vitululus, præmium citharædorum, Ach. 13.

Vulcanus, Ἡφαιστος, genuinus filius Jovis, Av. 1653.

Vulcani imago figulina ad focos vel caminos posita, ut igni præfecti, ἐπιστάτου, Av. 436. Vulcani officina Lemni, Lys. 299. Vulcani flamma, Pl. 661. Vulcanus Martem in adulterio deprehendit, Av. 835.

Vulcanus calidas aquas terra emisit in Herculis gratiam, secundum Ibycum, Nub. 1051. A Vulcano fabricatum gladium quod dū Peleo donarunt, Nub. 1063. Vulcano fiebat lampadromia in Ceramico, Ran. 131. Conf. Hephæstea.

X.

Xanthias, nomen servile, Ach. 243, 259, Nub. 1485, Av. 656. In Ranis Xanthias, servus Bacchi ad inferos descendens, sarcinas portat asino insidens, et verniliter de onere queritur, 1 sqq. Irascitur de mortuo qui novem obolis sarcinas vehere non vult, 178 sqq. Quum prælio navali ad Arginusam non interfuerit, non receptus in cymbam Charonis, paludem circumcurrit et ad Auæni lapidem herum exspectat, 190 sqq. Metu heri delectatur, 271 sqq., 478 sqq. Precibus heri Herculis habitum assumit; ab ancilla Proserpinæ nomine ad lautas epulas invitatus deponit, 498—533. Iterum assumit per blanditias heri a cauponis in iudicium tracti, 579—604. Ab Æaco ut Hercules prehenditur, nunquam se huc venisse testatus; ex servo, Baccho, tormentis quæstionem fieri posse; sed hoc deum immortalem se esse affirmante, utrumque Æacus verberibus tentat, quæ strenue fert Xanthias, 605—664. Servile colloquium cum Æaco, quem petit ut narret tumultus et clamoris in Plutonis ædibus quæ caussa sit, nimirum certamen multitudinis de Euripide et Æschylo iudicium flagitantis, 723—813. Ἐκθίδιον, Ran. 582. — Adde Sosias.

Xanthippus. Xanthippus erat ex Alcæonidarum gente, pater Periclis, Nub. 64, Vesp. 283.

Xanthus Bæotus in bello Atheniensium et Bæotorum de Cælenis illorum regem Thymætam jam senem ad certamen singulare provocavit: hoc non accipiente ob senectutem, Melanthius fraude vincit Xanthum, a Baccho adjutus, et occidit, Pac. 890, Ach. 146.

Xanthus, herus Æsopi olim servi, Av. 471.

Xenarchus, filius Carcini, χορευτής, Pac. 782.

Xenocles, Carcini filiorum natu minimus, poeta tragicus, pinniores, quo perstringitur ut vorax, Vesp. 1510 sq., sch. 1515, 1502, Nub. 1261, Ran. 86. Machinas fertur et τραπειᾶς in tragædiis suis exhibuisse; quare δωδεκαμύχανος dictus a Platone comico, Pac. 782.

Xenocles Carcini filius, Thesm. 441, malus homo, malus poeta, ib. 169, tragicus, Ran. 86. Notatur ut in poesi ἀπυής, ἄξεστος, allegoricus, Ran. 86, Thesm. 441. Ejus fratres recensentur Ran. 86. Secundum nonnullos duo poetae tragici eo nomine erant; præterea tertius Xenocles Cholargensis, rempublicam administrans, mali patris, ibid. Xenoclis drama Licymnius, Nub. 1264; aliud Μῦσος? Pac. 791. Victus

in *tragædia*, de qua multum gloriatus erat, *Pac.* 795.

Xenoclitus, filius *Carcini*, *Ran.* 86.

Xenophantes: ejus filius *Hieronymus* inter ἀγρίους, id est *pædicones*, et hirsutos relatus, *Nub.* 349.

Xenophantus (v. not.), pater *Lamachi*, *Thesm.* 840.

Xenotimus, *Carcini* filius, γορευτής, *Nub.* 1261, *Pac.* 782, *Ran.* 86.

Xenylla, nomen mulieris, *Thesm.* 633.

Xerxes: ejus pons inter *Sestum* et *Abydum*, quem servare suaserat *Themistocles*, *Eq.* 84. *Xerxes* *Thermopylis*, *Eq.* 55. In expeditione contra *Athenienses* sub aurea platano dormiebat, *Ach.* 82. Ejus socia *Artemisia*, *Lys.* 675. *Xerxis* expeditiones in *Ægyptum*, *Pl.* 178. Ejus filius *Artaxerxes*, *Eq.* 84.

Xuthus *Creusæ* (maritus), *Av.* 1527.

Z.

Zacynthii in *Cephalenia*, socii *Atheniensium*, milites postulanti ad expeditionem *Siculam*, *Lys.* 394.

Zenodora, mater *Aristophanis*, *Prol.* XV, 2, ubi v. not.

Zenodotus *Ephesius* *Homeri* poemata et reliquorum illustrium poetarum διώρθευσεν, impellente *Ptolemæo Philadelpho*, *Prol.* X, a, 5 sqq., ab *Heliodoro* male relatus ad *Pisistrati* tempora, *ib.* 44 sqq. coll. *Prol.* IX, a, 40 sq., p. XIX.

Zerinthum antrum in *Samothrace*, ubi agebantur *Hecatæ* orgia, initiationes, sacrificia canum, *Pac.* 277.

Zeuxis pictor *Athenis* in templo *Veneris* pinxerat *Amorem* rosis coronatum, *Ach.* 992.

Zopyrus *Heracleota*, *Homeri* διωρθεύτης sub *Pisistrato*, *Prol.* IX, a, 44, p. XIX; X, a, 37

Zoster *Atticæ*, *Lys.* 808.

INDEX SCRIPTORUM.

- Ἀγαθοκλῆς περὶ Ἀδωνίδος τραγωδίας
 Πτολεμαίου Thesm. 1059.
 Ἀγάθων Ran. 83. Eccl. 1. Thesm. 31.
 Ἄδηλοι. ὁ τὰς Ἀταλάντας γράψας Av.
 1294.
 Ἰλιάς μικρά Eq. 1056. Lys. 155.
 Κωμικὴ λέξις Pl. 313. Pac. 959.
 Νόστοι Eq. 1321.
 Ὅρισμοὶ πόλεως (Ἀθηνῶν) Av. 997.
 Scriptorum ignotorum loci Pl. 204.
 Nub. 531. Ran. 272. Ach. 1182.
 Vesp. 710. 725. 1529 (?). Pac.
 1076. Av. 1283.
 Ἀθήναιος Pac. 1244.
 Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου Nub.
 446. Ach. 44.
 Αἰσχύλος Pl. 423. Nub. 534. 1130.
 1364. Ran. 704. 886. 928. 1057.
 Eq. 362. 1321. Ach. 75. 332. Vesp.
 18. Av. 807. 1680. Lys. 1259.
 Ἀγαμέμνων Ran. 1124. 1264. 1276.
 1285. 1286. Eq. 589.
 Βασσαρίδες Thesm. 135.
 Γλαύκος Ποσειδῆς Ran. 1400. 1528.
 Ἐπιτάφια Θήβας Ran. 1021. Lys. 188.
 Εὐμένιδες Ran. 1124.
 Ἡδωνοὶ Av. 276. Thesm. 135.
 Θρηῖσαι Ran. 1294.
 Ἰέρειαι Ran. 1274.
 Ἰριγένεια Ran. 1270.
 Λυκούργεια Thesm. 135.
 Λαῖος Vesp. 289.
 Λυκούργος Eq. 1150. Thesm. 135.
 Μυρμιδόνες Ran. 911. 932. 992. 1264.
 1400. Pac. 1177. Av. 799. 807.
 808. 1256. 1420. Eccl. 392.
 Νεανίσκοι Thesm. 135.
 Νύβη Ran. 1386. Vesp. 579. Av. 1247.
 Ξάνθρια Ran. 1344.
 Ὅπλων κρίσις Ach. 883.
 Ὅρεσταια Ran. 1124.
 Πέρσαι Ran. 1021. 1026. 1028.
 Προμηθεύς Pl. 1099. Ran. 814. Eq.
 759. Vesp. 270.
 Πρωτεύς σατυρικός Ran. 1124.
 Σίσυφος πετροκυλιστής Pac. 73.
 Σφίγξ Ran. 1286.
 Τήλεφος Ran. 1270.
 Φιλοκτήτης Ran. 1383.
 Φρύγες, ἢ Ἐκτορος λύτρα Ran. 911.
 Χοηφόροι Nub. 534. Ran. 1124.
 Ψυχαγωγοὶ Ran. 1266.
 Αἰσωπος Pl. 1124. Pac. 129. Av. 15.
 440. 471. 651. Vesp. 1251. 1437.
 Ἀλεξανδρίδης Pl. 925.
 Ἀλέξανδρος Ran. 839. Thesm. 682.
 Ἀλεξίς Nub. 790. Eccl. 355.
 Ἀλκαῖος (ὁ κωμικός).
 Ἐνδυμίων Av. 1701.
 Παισιφῆ Pl. in argumento.
 Ἀλκαῖος (ὁ λυρικός) Pl. 302. Vesp. 1234.
 1239. Av. 1410. 1648. Thesm. 161.
 Ἀλκίμαν Pac. 457. Av. 250. 300 *not.*
 Ἀμειβίας Ran. 14. Vesp. 1489.
 Κόννος Nub. in argumento. Av. 988.
 Κωμασταί Av. in argumento.
 Ἀμμόνιος Vesp. 947. (ubi Ἄ. τοῦ Σε-
 φάνου.) 1238. Pac. 363. Av. 1297.
 Ἀνακρέων Pl. 302. 1002. Ran. 384.
 Ach. 850. 1133. Av. 1372.
 Ἀνανίας Ran. 661.
 Ἀνδοκίδης Vesp. 1007.
 Ἀνδρέας Av. 266.
 Ἀνδρῶτων Nub. 549. 985. Ach. 234.
 Vesp. 947. Av. 13. 1541.
 — ἐν γ' Ἀττικῶν Pac. 347.
 — ἐν τῷ γεωργικῷ Pac. 1162.
 Ἄνδρων Ran. 1422.
 Ἀντίγονος Av. 299.
 Ἀντικλισίδης Nub. 144.
 Ἀντίμαχος Pl. 33. 718.
 Ἐπίγονοι Pac. 1270.
 Ἀντίμαχος ιστοριογράφος Nub. 1022.
 Ἀντίμαχος ὁ Ψακάδος Nub. 1022. Ach.
 1150.
 Ἀντίπατρος ἐν ὑπομνήμασι Av. 1403.
 Ἀντισθένης Thesm. 21.
 Ἀντιφῶν Nub. 1417. Pac. 1165.
 Ἀπίων Eq. 580. ὁ μύθος Pac. 778.
 Ἀπολλόδορος Pl. 535. Ran. 330. Ach.
 961. Av. 1021. 1354.
 — ἐν τῷ περὶ Σώφρονος Vesp. 525.
 — ἐν τῷ περὶ θεῶν Lys. 447.
 Ἀπολλόδορος ὁ Ταρσεύς Ran. 320.
 Ἀπολλοφάνης Ἰριγένροντι Pac. 542.
 Ἀπολλώνιος ὁ Ἀχαρνέυς Nub. 408.
 Ἀπολλώνιος (ὁ Δύσκολος) Pl. 103. Ran.
 357. 420. 501. 791. 826. 849. 963.
 1124. 1270. 1294. 1338. 1437. Eq.
 22. Pac. 363. 1126. Av. 1242.
 Ἀπολλώνιος ὁ Μόλων Nub. 144.
 Ἀπολλώνιος ὁ Ρόδιος ἐν τοῖς Ἀργοναυ-
 τικοῖς Pl. 63. 210. Pac. 240 (?).
 Ἀπολλώνιος ὁ Χαίριδος Vesp. 1239.
 Ἀρατος Ach. 877. Vesp. 262. Pac. 778.
 1067.
 Ἀρίσταρχος Pl. 3. Nub. 109. Ran. 134.
 191. 308. 320. 353. 357. 372. 970.
 990. 1124. 1144. 1149. 1206. 1270.
 1400. 1413. 1422. 1437. Eq. 487. 755.
 1279. Vesp. 220. Pac. 1159. 1210.
 Av. 76. Thesm. 31.
 Ἀριστοκράτης Nub. 971.
 Ἀριστόκριτος Vesp. 846.
 Ἀριστομένης.
 Ἄδμητος Pl. in argumento.
 Βοηθοὶ Ach. 3.
 Γόγτες Thesm. 258.
 Ἰγλόφοι Eq. in argumento.
 Ἀριστότενος ὁ Σελινόωντιος Pl. 487.
 Ἀριστοτέλης Pl. 586. Nub. 37. Ran.
 404. 1532. Eq. 422. 1150. Ach.
 108. Vesp. 578. 691. 1292. 1436.
 Pac. 1178. Av. 302. 494. 1463.
 Lys. 665.
 Διδασκαλία Av. 281. 1379
 Περί ζώων ἱστορία Nub. 947. Eq. 422.
 Ἡθικῶν β'. Nub. 910.
 Πολιτεία Vesp. 157. 684.
 Ἀθηναίων πολιτεία Pl. 278. Ach. 234.
 Vesp. 502. Av. 1354. Lys. 666.
 1153.
 Κυρηναίων πολιτεία Pl. 925.
 Λακεδαιμονίων πολιτεία Ach. 320.
 Σαμίων πολιτεία Av. 471.
 Τεγεατῶν πολιτεία Nub. 397. *not.*
 Προβλήματα Vesp. 145.
 Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς Nub. 967.
 1007. 1150. Ran. 153. Av. 1342.
 1541. 1620. Ejus ἀμετροὶ παροιμίαι
 Av. 1292. Eidem tribuntur fabularum
 Comici argumenta metrica.
 Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός Ran. 775. Eq.
 137. 254. Ach. 772. 961. 1074.
 Vesp. 289. 502. 924. 1348. Pac.
 1081. Av. 538. Eccl. 595. Thesm.
 68. 658. 760.
 Αἰολοσίμων Pl. in argumento. 1 ac.
 741.
 Ἀχαρνῆς Ran. 1039. 1302. Ach. 740.
 772. 866. Vesp. 61. 90. 592. 787.
 1195. 1206. 1407. Pac. 502. 628.
 990. 1001. 1003. 1005. 1007. 1008.
 1204. Lys. 376.
 Ἀμφίραρος Nub. 663. Ran. 224. Pac.
 474. Av. in arg.
 Ἀνάγυρος Av. 1292.
 Βαθυλόνοι Ach. 377. 502. Av. 1556.
 Pac. in arg. 347. Lys. 282. 288.
 490.
 Βάτραχοι Nub. 32. 1370. Ran. 819.
 1532. Eq. 1136. Ach. 243. 245.
 Vesp. 649. 1203. Pac. 374. 741.
 749. 1196. Av. 750. 1133. 1379.
 Eccl. 332. Lys. 313.
 Γεωργοὶ Nub. 1001. Eq. 963. Av.
 1701.
 Γῆρας Eq. 580. 955.
 Γηρυτιάδης Ran. 436. Vesp. 1312.
 Δαιτυλεῖς Nub. 510. 529. 531. Eq.
 580. 1013. Ach. 272. Vesp. 823.
 Δαναΐδες Pl. 210. 1198. Pac. 923.
 Lys. 1237.
 Δράματα Ran. 798.
 Εἰρήνη. Duo hujus nominis drama-
 ta arg. Pac. Citatur Nub. 239.
 542. Ran. 323. Eq. 245. 442 (?).

650. Ach. 444. 894. Vesp. 506.
525. 1025. 1446. Pac. 48. 448.
Av. 43. 873. Thesm. 1033. Lys.
695.
Ἐκκλησιάζουσαι Pl. 314. 1194. Ran.
1459. Eq. 662. Ach. 863. Vesp.
1294. Lys. 801.
Ἡρώες Pac. 14. Av. 798. Thesm. 21.
Θεσμοφορίζουσαι Pl. 159. 453. Nub.
623. Ran. 3. Ach. 332. Vesp. 61.
175. 1038. 1158. Av. 1295.
Ἰππῆς Nub. in arg. et 14. 120. 549.
554. 559. 591. 1238. Eq. 494. Ach.
8. 165. 380. 478. 604. Vesp. 34.
332. 496. 1018. 1031. 1038. 1281.
Pac. 92. 347. 755. 756. Av. 869.
978. 1058. Lys. 690.
Κώκαλος Pl. in arg.
Λήμναι Ran. 516. Ach. 3.
Λυσιστράτη Pl. 427. Nub. 52. 173.
542. Ran. 223. Ach. 279. Vesp.
502. 590 (?). 844. Pac. 347.
Νεφέλαι Pl. 469. 581. Nub. 542. 754.
773. 1146. Ran. arg. iv et 854.
892. Eq. 1099. 1372. Ach. 134.
273. Vesp. 75. 270. 445. 1038.
1429. Pac. 7. 65. 83. 92. 451.
797. 1055. Av. 7. 122. 692. 737.
Νεφέλαι πρότεροι Nub. 520. 543.
580. 591. Vesp. 1044.
Νῆσαι Av. 296. 440.
Ὀλλιάδες Nub. 699. Ach. 122. 710.
Vesp. 592. Pac. arg. i. Av. 1283.
Lys. 722.
Ὀρνίθες Pl. 63. 589. Nub. 361. 542.
Eq. 589. 1013. Ach. 724. Vesp.
325. 352. Pac. 741. 803. 869.
Thesm. 162. 168. 1214.
Πελαργοί. Pl. 84. 665. Vesp. 1238.
Πλούτος Nub. 773. Ran. arg. iv. et
490. Ach. 394. 468. Vesp. 270.
676. 1074. Pac. 923. 1182. Av.
533. Eccl. 378.
Πλούτος πρῶτος Ran. 1093.
Πλούτος δεύτερος Pl. 115. 119. 173.
1147.
Προαγών Vesp. 61.
Σκηναὶ καταλαμβάνουσαι Eq. 424.
Σφήκες Pl. 797. Nub. 31. 353. 542.
691. Ran. 1308. Eq. 954. Ach.
20. 134. 144. Pac. 432. 446. 741.
Thesm. 162.
Ταγμησταί Nub. 361. Ran. 293.
Ach. 640. Pac. 1165.
Τριτάτης Nub. 1001. Vesp. 1348.
Φοίνισσαι Vesp. 884.
Ὅροι Vesp. 1183. 1187. Av. 874.
Ἀρίστων ὁ Χίος ἐν ταῖς θέσει Nub. 397
not.
Ἀρριανός Ach. 86.
Ἀρτεμίδωρος Vesp. 1144. 1239. Pac.
344. Ejus Συναγωγὴ Vesp. 1169.
Ἀρχιδωχος Pl. 476. Nub. 275. 641.
Ran. 384. 704. Ach. 120. 279. 687.
1230. Pac. 603. 1148. 1298. Av.
651. 1426. 1620 (?). 1764. Lys. 1257.
Ἀρχιππος Eq. 424. Vesp. 481.
Πλούτος Vesp. 418. Av. 1648.
Ἀσκληπιάδης Ran. 1270. 1276. 1331.
1344. Av. 348. 567.
Ἀσκληπιάδης ὁ Ἀλεξανδρεὺς Nub. 37.
Ἀτθίδες. οἱ τὰς Ἀτθίδας συντεταχότες
Lys. 1138.
Ἀρθόνιος Ran. 800.
Ἀγαθός Thesm. 162.
Αἰθων Ran. 184.
Αἴνος Pac. 1244.
Μῶμος Vesp. 1081. Pac. 353.
Φλοκότης Av. 364.
Βακχυλίδης Ach. 47. Av. 1536.
(Γρηγόριος ὁ Ναζιάνζου) Eq. 542.
Δημήτριος Ran. 78. 184. 308. 970. 990.
1196. Vesp. 240. Av. 1569. Idem est
Ἰξίων Ran. 308. Ἰξίων ἐν ταῖς Ἀττι-
καῖς λέξεσι Av. 1569.
Δημήτριος ὁ Ζηνοδότειος Pac. 123.
Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς Nub. 37.
Δημοσθένης Pl. 690. Nub. 208. 218.
Eq. 547. Ach. 60. 285. 334. Vesp.
191. 709. 1436. Av. 126. 850.
— ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος Nub.
776. 995. Ach. 172.
— ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου περὶ τῆς πα-
ραπροσθείας Ach. 320.
— ἐν τῷ κατὰ Μειδίου Ach. 206.
Pac. 530.
— ἐν τῷ περὶ στεφάνου Nub. 260.
448. Ran. 1084 not. Eq. 765.
— ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους Ach. 297.
— ἐν α' Φιλιππικῶν Pl. 173. Ach.
206. 338 ἐν Φιλιππικῶν Eq. 526.
Δήμων Pl. 1003. Av. 301.
Διδασκαλία Pl. 385. Nub. 549. 552.
Ran. 67. 1124. Vesp. 1031. Pac. arg.
iii.
Δίδυμος Pl. 1011. 1129. Nub. 133 not.
Ran. 13. 41. 55. 104. 186. 223. 230.
704. 775. 965. 970. 990. 1028. 1305.
Ach. 1076. 1101. Vesp. 772. 1038.
1063. 1178. 1309. 1388. Pac. 758.
831. 932. 1254. 1313 (?). Av. 13.
43. 58. 149. 217. 299. 304. 440.
530. 704. 737. 768. 816. 824. 835.
836. 877. 878 (?). 994. 1001. 1112.
1113. 1121. 1273. 1283. 1294. 1295.
1297. 1363. 1379. 1521. 1678. 1681.
1705. Thesm. 41. 162. Lys. 313.
— ἐν τῷ περὶ διεσθορίας λέξεως Pl.
388. Av. 768.
Διευχίδας Vesp. 875.
Δικαίαρχος Ran. in arg.
— ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου. Pac. 1244.
— ἐν τῷ περὶ Διονυσιακῶν ἀγώνων
Av. 1403.
— ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων
Nub. 1364. Ran. 1302. Vesp. 1239
not.
— ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Vesp. 541.
Δικαιογένης Eccl. 1.
Διόδωρος (Δίδυμος? Ἀπολλόδορος?)
Thesm. 389.
Διονύσιος. μονόβιβλον περὶ τοῦ χαίρειν
Pl. 322.
Διονύσιος (ἦ) Ζώπυρος Av. 1297.
(Διονύσιος) ὁ περιηγητὴς Pl. 586.
Διφίλου ποιήματα εἰς Βοῖαν Nub. 96.
Δούρις ἐν β' Διθυκῶν Vesp. 1035.
Εἰρηναῖος Pl. 75. Vesp. 900.
Ἐκραντιδῆς Vesp. 151. 1187.
Ἐλλάνιος Ran. 694. 720. Pac. 70. Av.
873.
— ἐν τοῖς Βοιωτιακοῖς Ach. 36.
— ἐν τοῖς Κραναικοῖς Av. 1403.
— ἐν τοῖς Περσικοῖς Av. 1021.
Ἐπαρρόδιτος ἐν ταῖς λέξεσι Eq. 1150.
Vesp. 332.
Ἐπιγράμματα Pl. 1129. Ach. 214.
Ἐπίχαρμος Pac. 344.
Ἡρακλῆς ὁ ἐπὶ τὸν ζωστήρα Pac. 73.
Σκεῖρων Pac. 185.
Ἐρατοσθένης Pl. 707. 1194. Nub. 552.
967. Ran. 1263. Eq. 963. Vesp. 239.
502. 704. 1032. Pac. in arg. et 48.
70. 199. 702. 755. Av. 11. 122. 556.
Thesm. 516.
— ἐν γ' περὶ κωμικῶν Ran. 1028.
Ἐρμιππος Vesp. 361.
Ἄρτοπόλιδες Nub. 557. Av. 1556.
Δίμετροι Vesp. 1169.
Θεοὶ Vesp. 674. Av. 1551.
Κέρκυρες Av. 1406.
Μοῖραι Ran. 320.
Στρατιῶται Pac. 1242.
Τετράμετροι Av. 303.
Τρίμετροι Pl. 701. Av. 1150.
Φορμοφόροι Av. 750.
Εὐβούλος. Ἀμαλθεία Pl. 1129.
Διονύσιος Thesm. 137.
Εὐπολις Nub. 96. 179. 587. 691. Ran.
1068. 1409. Eq. 941. 1085. 1291.
Vesp. 1492. 1524. Pac. 740. 741.
763. 812. 1158. Av. 78. 1379.
Thesm. 828.
Αἴγες Ran. 308. Vesp. 902. Pac.
790 (?).
Ἀστράτευτοι Pac. 347. 808. Av. 1556.
Αὐτόλυκος Nub. 253. Vesp. 1025.
Pac. 1164.
Αὐτόλυκος δεύτερος Nub. 109. Thesm.
941.
Βάπτει Pl. 884. Nub. 540. 554. Ran.
418. Vesp. 687. Pac. 1244. Av. 129.
Δῆμοι Nub. 1001. 1022. Ach. 18 (?).
61. 539. Pac. 347. 1203. Av. 822.
877. 1569. Lys. 397.
Κόλακες Nub. 52. Ran. 407. Pac.
arg. et 803. Av. 283. 877. Lys.
1189.
Μαριχᾶς Pl. 1037. Nub. 549. 552.
591. Ran. 569. Av. 1556. Lys.
490.
Νουμηγία Ach. in arg.
Πόλις Pl. 718. Nub. 350. Ran. 970
1513. Ach. 504. Vesp. 82. 98
1271. Pac. 1031. 1046. 1176. Av.
880. 1297. Lys. 270.
Προσπάτιος Nub. 541. Av. 839.
Vesp. 58.
Ταξίαρχοι Pac. 347. Av. 1294.
Φίλοι Ach. 127.
Χρυσούν γένος Ran. 1036. Ach. 3.

- Vesp. 643. 926. 1278. 1310. Av. 42. Thesm. 162.
- Εὐριπίδης Pl. 87. 203. 423. 447. Nub. 30. 106. 138. 531. Ran. 64. 75. *no!* 91. 357. 470. 564. 840. 1206. Eq. 756. 1181. Ach. 246. 332. 394. 396 (?). 398. 401. 416. 443. Vesp. 61. 714. 1120. 1239. 1413. Pac. 251. 909. 1068. Av. 588. Thesm. 21. 190. 600. Lys. 155. 368.
- Αίγεύς Av. 494.
- Αίολος Nub. 1371. Ran. 849. 1475. Pac. 114. 119.
- Ἀλκίτις Nub. 1415. Eq. 1251. Thesm. 191.
- Ἀλκμαίων Ran. 67. Eq. 1302.
- Ἀλκμήνη Ran. 93. 536.
- Ἀλεξάνδρα Ran. 100.
- Ἀνδρομάχη Ran. 105. Ach. 307.
- Ἀνδρομέδα Ran. 53. Av. 348. Thesm. 1012. 1015. 1018. 1022. 1030. 1034. 1040. 1060. 1065. 1070. 1098. 1105. Lys. 963.
- Ἀντιγόνη Ran. 1182. 1386.
- Ἀντίπη Ran. 53.
- Ἀργέλαος Ran. 1206.
- Βάκχαι Pl. 907. Ran. 67. 103.
- Βελεροφόντης Eq. 1249. Vesp. 757. Pac. 76. 125. 136. 147. 154. 722.
- Ἐκάβη Nub. 1165. Ran. 1331. Eq. 566. *no!*
- Ἑλένη Thesm. 855. 1012.
- Ἐρχεύς Pac. 97. Lys. 1130.
- Ἡλέκτρα Ran. 1315.
- Ἡρακλείδα Eq. 214. 1151.
- Ἡρακλῆς Pac. 959.
- Θησεύς Ran. 467. 473. 475. Vesp. 313.
- Ἰνώ Pl. 521.
- Ἰππόλυτος Ran. 102. 314. 931. 1082. 1471. Eq. 16. 1290. Vesp. 751.
- Ἰριγένεια ἐν Αὐλίδι Ran. 67. 1310. 1400.
- Ἰριγένεια ἐν Τυροίς Ran. 685. 1284. Ach. 47.
- Κρήσσαι Ran. 849. Ach. 433. Vesp. 763.
- Κρήτες Ran. 849. 1356.
- Λικύμνιος Av. 1242.
- Μελανίπη Ran. 100. 1244. Thesm. 272. Lys. 1125.
- Μελέαγρος Ran. 1238. 1315. 1400.
- Μηδεία Nub. 41. 81. Ran. 1380. Eq. 809. Ach. 119. Vesp. 1413. Pac. 1012.
- Οἰνεύς Ran. 72. Ach. 418. 472.
- Ὀρέστης Pl. 639. Ran. 303.
- Παλαμήδης Ran. 1451. Av. 842. Thesm. 771.
- Πειρίθους Av. 179.
- Πηλεύς Nub. 1153.
- Πολύδης Ran. 367 (?). 1478. Thesm. 870.
- Σθενέβοια Ran. 1219. Vesp. 111. 1074. Pac. 125. Thesm. 404.
- Τήλεφος Pl. 601. Nub. 891. 922. Ran. 1400. Eq. 809. 1240. Ach. 8. 415. 440. 446. 454. 472. 497. 540. 543. 555. 577. Pac. 528. Thesm. 519. Lys. 706.
- Τημενίδα Ran. 1338.
- Τρωάδες Vesp. 1326. Av. 1720.
- Υψιπύλη Nub. 604. Ran. 53. 64. 1211. 1305. 1320. 1328.
- Φαίδρα Ran. 1043.
- Φιλοκτήτης Ran. 282. 1400. Pac. 147.
- Φοίνισσαι Pl. 601. Ran. 53. 399. *no!* 1185. Ach. 243. 263. 443. Av. 348. 424.
- Φρίξος Ran. 1082. 1478.
- Φρίξος δευτέρως Ran. 1225.
- Euripidis filius mortuo patre docuit Athenis Iphigeniam in Aulide, Alcaemonem et Bacchas, Ran. 67.
- Εὐφορίων Lys. 645.
- Εὐφρόνιος Pl. 385. 904. Nub. 1264. Ran. 1093. Vesp. 604. 606. 674. 675. 696. 1005. 1086. 1144. 1530. Av. 266. 299. 358. 765. 798. 873. 933. 997. 1378. 1379. 1403. 1536. 1563. 1745.
- Ἐρριος Nub. 859.
- Ἡλιόδωρος Vesp. 1282. Pac. 1353.
- Ἡρόδικος Ran. 1028. ἐν τοῖς κωμικοῦ μένοις Vesp. 1238.
- Ἡρόδοτος Pl. 388. 488. Nub. 151. 273. 304. 397. 1130. Eq. 84. 91. 963. Vesp. 502. 1257. Pac. 410. Lys. 619.
- Ἡρωδιανός Nub. 451. Ran. 222. 926. Eq. 22. 1150. Vesp. 610. Pac. 62. 153.
- ἐν Ἐπιμερισμοῖς Av. 877.
- ἐν τῇ καθόλου Eq. 1185. Vesp. 234. Pac. 70. 415. 925. 1150. Av. 877. 1680.
- ἐν Ἀττικῇ προσφῶδι Eq. 487.
- ἐν Ὀδυσσειᾷ προσφῶδι Av. 861.
- Ἡρωδιανός ἐν τῇ Ὀμηρικῇ προσφῶδι Pl. 990.
- ἐν τῷ περὶ παθῶν Lys. 995.
- Ἡσίοδος Pl. 90. 727. Ran. in arg. Eq. 416. 963. Ach. 172. 180. 279. 740. 1021. Vesp. 238. 1114. Pac. 1009. 1159. 1170. 1325. Av. 505. 609. 693. 709. 711. 1426. Lys. 1038.
- ἐν Ἀσπίδι Ran. 963.
- Ἡσύχιος ὁ Πλούστιος Nub. 540.
- Ἡραστίων (Nub. 563.) Ran. 1264.
- Θεαγένης ὁ περὶ Ὀμήρου γράφας Pac. 928. Av. 822.
- Θεόκριτος Pl. 192. 210. Nub. 1007. 1368. Ran. 542. Ach. 219. 774. Vesp. 1413. 1487. Av. 71. Lys. 472.
- ἐν Ἀδωνιαζούσαις Nub. 1130.
- ἐν τῷ εἰς Διοσκόρους ὕμνῳ Pl. 210.
- Θεόπομπος ὁ ἱστορικός Ran. 218. Ach. 6. 1076. Vesp. 525. 947. 1007.
- ἐν τῷ γ' τῶν ἱστοριῶν Pac. 363.
- ἐν τῷ θ' τῶν Φιλίππων Av. 962. Pac. 1071.
- ἐν τῇ ι' τῶν Φιλ. Eq. 226.
- ἐν τῇ ιβ' τῶν Φιλ. Av. 880.
- ἐν τῇ κς' Av. 556.
- ἐν τῇ λς' Av. 1013.
- Θεόπομπος ὁ κωμικός Pl. 1138. Nub. 663. 1417. Av. 31.
- Ἄφροδίσι Pl. 179.
- Βατύλη Pl. 1011.
- Ἦδυχάρης Pl. 768.
- Καπηλίδης Ach. 1021. Av. 1406.
- Ὀδυσσεύς Vesp. 1346.
- Παῖδες Av. 1569.
- Σειρήνας Lys. 45.
- Τισαμενός Vesp. 1221. Av. 31.
- Θεόφραστος Pl. 720. Ran. 244. Eq. 1021 (?). 1064. Pac. 168. 199. 1154. Thesm. 516.
- ἐν τῷ περὶ εὐσεβείας Av. 1354.
- Θουκυδίδης Pl. 72. 445. 469. 1193. Nub. 608. 984. Eq. 55. 84. 762. 793. 1054. 1331. Ach. 1. 12. 145. 394. Vesp. 502. Pac. 450. 479. 482. 990. Av. 556. Lys. 619. 1094.
- ἐν τῇ πρώτῃ Ran. 541 (?). Pac. 212. 242. 270. Av. 147. 484. Thesm. 697.
- ἐν τῇ πέμπτῃ Av. 186.
- ἐν τῇ ἑκτῇ Ach. 270.
- ἐν τῇ ὀγδόῃ Av. 1569.
- Θρασύμαχος ἐν τῇ μεγάλῃ τέχνῃ Av. 880.
- Ἴδουκος Nub. 1050. Vesp. 714. Av. 192. 1302. Thesm. 161. Lys. 155.
- Ἴδουμανεύς Vesp. 947.
- Ἰλιάς μικρά. V. Ἄδελφοι.
- Ἰλίον. V. Δημήτριος.
- Ἰθάκας ἐν θεατρικῇ ἱστορίᾳ Thesm. 1175.
- Ἰσφών Ran. 330.
- Ἰπποκράτης περὶ ἀέρων, τόπων καὶ ὑδάτων Nub. 332.
- Ἰππώναξ Ran. 661. Pac. 482. Av. 267. *no!* 705. *no!*
- Ἰσοκράτης ἐν ταῖς παλαιύσαις Ach. 206.
- Ἰστρος Nub. 971. Av. 1694. Lys. 643.
- Ἴων ὁ Χίος Pac. 835.
- Ἰγαμέμνων Av. 1110.
- Ἰομῶλη Av. 1680.
- Φοῖνις ἡ Καινεύς Ran. 706.
- Φρουροί Ran. 1489.
- Καλλίας Vesp. 1489.
- ἐν Πεδότηταις Av. 31. 151.
- Καλλικράτης ἡ Μενεκλῆς περὶ Ἀθηναίων Pac. 145. Av. 395.
- Καλλίμαχος Pl. 388. 677. Nub. 41. 232. 508. 552. Ran. 53. 1297. Eq. 821. Ach. 144. 927. Vesp. 62. 262. 836. Pac. 28. 259. 363. 453. 637. 1244. Av. 261. 302. 303. 598. 692. 765. 832. 873. 884. 1181. 1242. Vesp. 80.
- ἐν Ἐκάλῃ Ran. 213(?) 216. Ach. 127.
- ἐν τοῖς Ἰάμβοις Pac. 1067.
- ἐν ὕμνοις Ach. 724.
- ἐν γωλιάμβοις Pac. 835.
- Καλλίστρατος Pl. 179. 385. 718. 1111. Ran. 92. 223. 270. 567. 588. 694. 790. 791. 826. 1422. Ach. 654. Vesp. 157. 213. 604. 675. 772. 804. Pac. 344. 1060. 1126. 1165. Av. 436. 440.

530. 933. 997. 1337. 1378.
 Καρπίσιος ὁ Περγαμηνός Av. 574.
 Κηρισόδημος Av. 1294.
 Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ γρίφων Vesp. 20.
 Κλείταρχος ἐν τῇ δεκάτῃ Av. 487.
 Κόρινθα. Ejus Παρθένια Ach. 720.
 Κρατερός Av. 1073. Eccl. 1089. Lys. 313.
 — ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ψηφισμάτων Ran. 320.
 Κράτης ὁ γραμματικός Ran. 294. Vesp. 352. 884. Pac. in arg.
 Κράτης ὁ κωμικός Eq. 537. 793.
 Λάμια Eccl. 77.
 Κρατίνος Pl. 66. 487. Eq. 407. 529. 534. 1287. Ach. 3. 671. Vesp. 151. Pac. 741 bis. Av. 365. 1536. Thesm. 940.
 Ἀρχιλογοί Pac. 143.
 Δηλιάδες Vesp. 544. Av. 1294.
 Διονυσολέξανδρος Lys. 575.
 Ἐπιλήσιμων Nub. 790.
 Εὐμενίδες Eq. 530.
 Θορῆται Vesp. 592.
 Ἰθαίοι Eccl. 1121. Thesm. 215.
 Κλεοβουλῖνα Av. 31. Thesm. 389.
 Νέμεσις Pac. 1244. Av. 521. 858.
 Νόμοι Eq. 1150.
 Ὀδυσσεύς Vesp. 710 *not.*
 Πανόπται Nub. 96. 985.
 Πλούτοι Lys. 1243.
 Πυλαία Pac. 733. Av. 121. 766.
 Πυτινή Nub. arg. et 355. Eq. 400. 526. 531. Pac. 603. 692. 702. 1081.
 Σάτυροι Eq. in arg.
 Σερίφιοι Nub. 691. Vesp. 74. 1187.
 Τροφώνιος Pac. 347.
 Χείρωνες Nub. 922. Vesp. 1239. Av. 766.
 Χειμαζόμενοι Ach. in arg.
 Ὅρα Av. 766.
 Κρέων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Κυπριακῶν Nub. 10.
 Κριτίας Pac. 1244.
 Κυδίας ὁ Ἑρμιονεύς Nub. 967.
 κύκλος ὁ ἐπικός Eq. 1056.
 Λαμπροκλής Nub. 967.
 Λάσος ὁ Ἑρμιονεύς Av. 1403.
 Λέανδρος ἐν δευτέρῳ Μιλησιακῶν Pac. 363.
 Λεύκων. Πρέσβεις Vesp. in arg.
 Φράτορες Pac. in arg.
 Λιθάνιος Ach. 144.
 Λουκιανός ἐν τῷ πρὸς ἀπαίδευστον Nub. 327.
 — ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ πταισίματος Nub. 609.
 Λύκος ὁ Ῥηγίνος Pac. 925.
 Λυκοῦργος Av. 1294.
 Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Δημάδου Pl. 690.
 — ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους Pl. 182.
 Λυκόφρων Pl. 1194. Vesp. 91. 103. 239. 704. Pac. 199. 702. Thesm. 567.
 Ἀλεξάνδρα Ran. 1356. Pac. 277.
 Μάγνης. Ejus dramata, Βαρδισταί, Βάτραχοι, Λυδοί, Ὀρνίθες, Ψῆγες, Eq. 519.

Μελάνθιος ὁ τραγικός Pac. 808. Av. 151. Μῆδεα Pac. 1011.
 Μελάνθιος ἐν τῷ περὶ μυστηρίων Pl. 845. Av. 1073.
 Μενάνδρος Pl. 689. Nub. 132. Ran. 280. Eq. 51. 650. Ach. 202. Pac. 59. 869. Av. 374. 1258. Thesm. 506. 572. 870 Τὰ Μενάνδρεια (scholia in Menandrum) Av. 1736.
 Ἄλιεύς Pac. 1165.
 Ἄσπις Ach. 284.
 Γεωργός Pl. 652.
 Δάρδανος Av. 1563.
 Δημιουργός Eq. 650.
 Δύσκαλος Ach. 1023. Lys. 2.
 Ἐπιτροπεύς Ach. 1115.
 Θεττάλη Nub. 749.
 Καρχηδόνιος Vesp. 1502.
 Κρητί Lys. 378.
 Λευκαδία Ach. 284.
 Μισοῦμενος Thesm. 423.
 Ναύκληρος Pac. 143.
 Συνέφρητοι Av. 1490.
 Ὑποβολιμαῖος Lys. 378.
 Μενεκλῆς ἢ Κολλίστρατος ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων συγγράμματι Pac. 145. Av. 395.
 Μεταγένης. Αὔραι Av. 873.
 Ὅμηρος Av. 1297.
 Φιλοθύτης Vesp. 1221.
 Μνησίμαχος ἐν Φαρμακοπόλῃ Av. 471.
 Μυρτίδος ἐν Τιτανόπαισι Av. 1490.
 Νεάνθης Eq. 84. Lys. 808.
 Νίκανδρος Pac. 1067.
 — περὶ γλωσσῶν Eq. 408.
 Νικοχάρης ἐν Γαλατείᾳ Pl. 179. 303.
 — ἐν Λάκωσι Pl. arg.
 Νικοφῶν. Ἄδωνις Pl. arg.
 Ρογαί Ἀφροδίτης Av. 82. 1283.
 Ἐγγερογάστρες Av. 1551.
 Νόστοι. V. Ἀθλοί.
 (Νύμφη) ὁ Ἡρακλειώτης ἐν τῷ β' περὶ Ἡρακλείας Av. 874.
 Ξενοκλῆς Nub. 1264. Ran. 86.
 Αἰκύμνος Nub. 1264.
 Μῦς Pac. 749.
 Ξενομήδης Lys. 447.
 Ξενοφάνης Pac. 697.
 Σιλλοί Eq. 408.
 Ξενοφῶν Nub. 144. 361. 740. Ran. 1422. Eccl. 1089.
 — ἐν Ἀπομνημονεύμασι Nub. 247. 361.
 — ἐν Ἑλληνικοῖς Ran. 47.
 — ἐν τοῖς περὶ Ἰππικῆς Eq. 1150.
 — ἐν Παιδείᾳ (Κύρου) Ach. 811.
 — ἐν Συμποσίῳ Vesp. 544.
 Ὅμηρος Pl. 1. 5. 9. 27. 48. 77. 109. 166. 189. 301. 322. 379. 469. 545. 590. 635. 656. 696. 753. 797. 808. 1110. 1170. 1184. Nub. 41. 52. 81. 178. 191. 195. 247. 261. 270. 273. 297. 308. 336. 336 *not.* 354. 378. 400 *not.* 459. 538. 585. 623. 633. 644. 729. 755. 768. 811. 965. 1115. 1191 (?) Ran. 1. 18. 106. 121. 175. 187. 223. 226. 345. 346. 388. 578. 775. 800. 822. 823. 1038. 1043.

1159. 1499. Eq. 91. 137. 152. 159. 160. 255. 330. 414. 485. 663. 696. 703. 771. 791. 1327. 1344. Ach. 1. 3. 7. 16. 17. 24. 26. 68. 81. 86. 106. 114. 142. 204. 211. 217. 230. 236. 239. 263. 265. 266. 279. 285. 295. 308. 330. 332. 345. 391. 398. 410. 411. 415. 479. 549. 559. 681. 739. 771. 961. 995. 997. 1086. 1128. 1158. 1211. Vesp. 36. 85. 92. 128. 184. 338. 369. 502. 544. 555. 606. 648. 730. 855. 1035. 1294. 1348. 1361. 1467. 1478. Pac. 1. 7. 52. 83. 85. 97. 212. 251. 303. 380. 386. 733. 755. 758. 764. 778. 830. 981. 1024. 1047. 1060. 1090. 1167. 1174. 1210. 1216. Av. 13. 42. 152. 167. 212. 261. 336. 382. 399. 402. 575. 581. 598. 685. 877. 1177. 1310. 1379. 1427. 1473. 1636. 1647. 1705 bis. Eccl. 378. Thesm. 365. 754. 947. Lys. 8. 380. 477. 520. 549. 923.
 Ejus poema Μαργίτης Av. 913.
 Παλαμῆδης Pac. 916. Vesp. 710. 1108. 1122.
 Παναίτιος Ran. 1491.
 Πείσανδρος Nub. 1050.
 Πίνδαρος Pl. 9. 210. Nub. 107. 223. 299. 740. Ran. 320. 439. 953. Eq. 624. 1263. 1329. Ach. 61. 127. 637. Vesp. 306. Pac. 73. 153. 251. 313. 697. 1298. Av. 515. 929. 941. 1121.
 Ὑπορχήματα Av. 926.
 Πλάτων ὁ κωμικός Pl. 177. 179. Nub. 1419. Ran. 303. 427. Ach. 22. 332. Pac. 313. Eccl. 71.
 Ἄδωνις Vesp. 1310.
 Ἀμφίρατος Pl. 174.
 Δαίδαλος Nub. 663.
 Ἐορταί Ach. 352. Pac. 73. Av. 798.
 Ζεύς κακοῦμενος Pac. 1244.
 Κλεοφῶν Ran. in arg. et 303. 679. 681.
 Λάκωνες Av. 471.
 Μαμμάκωθοι Ran. 990.
 Νίκαι Av. 1297. Lys. 288.
 Παιδάριον Ran. 308. Pac. 733. 948.
 Πείσανδρος Nub. 249. Vesp. 592. Av. 1556.
 Περιαλγῆς Nub. 109. Av. 1297.
 Ποιητής Ran. 1159.
 Σκευαί Ran. 367. Vesp. 1312. Av. 151.
 Σοφισταί Nub. 331. Vesp. 157. Pac. 792. Av. 299.
 Σόρραξ Av. 168.
 Ὑπέρολος Nub. 558. Av. 121. Thesm. 808.
 Φάων Pl. 179.
 Πλάτων ὁ φιλόσοφος Pl. 362. 388. Nub. 360. 699. 1417. Ran. 1374. Eq. 634. Vesp. 730. 795. Av. 475. 1701. Thesm. 21. 500.
 — ἐν Νόμοις Pl. 55. Eccl. 355.
 — ἐν τρίτῳ Νόμῳ Nub. 1273.
 — ἐν Εὐθυδήμῳ Ran. 202.

- Πλάτων ἐν Εὐθύφρονι Vesp. 846.
 — ἐν Θεαίτητῳ AV. 695.
 — ἐν Ἴωνι Pac. 835.
 — ἐν Μενεξένῳ Pl. 823.
 — ἐν Πρωταγόρᾳ Nub. 361. Ran. 1513.
 — ἐν Συμπόσιῳ Ran. 84.
 — ἐν Φαίδρῳ Nub. 94 (?). Vesp. 1182.
 — ἐν Φαίδρῳ Pl. 362.
 Πλούταρχος Pl. 385.
 Πολέμων AV. 645.
 — ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἐρατοσθένους ἐπιδημίας AV. 11.
 Πολύκλῆς Pl. 550.
 Πράξιλα Vesp. 1240. Thesm. 529.
 Προδικίου Ὄραι Nub. 361.
 Πτολεμαίου Φιλοπάτορος τραγωδία Ἄδωνις Thesm. 1059.
 Ῥιανός Ran. 651.
 Σαλούστιος Pl. 725.
 Σκηνορίων Δανάη Ran. 367.
 Σαπφῶ Pl. 729. Vesp. 1240. Pac. 1174. Thesm. 401.
 Σαρδαναπάλλου ἐπίγραμμα AV. 1021.
 Σέλευκος ἐν τῷ πρὸς Ζήνωντα προτατικῷ Thesm. 1175.
 — ἐν τῷ πρὸς Πολύβιον προτατικῷ Thesm. 840.
 Σέβυλλα Pac. 1095.
 Σιμωνίδης ὁ Ἀμόργιος Pac. 1148.
 Σιμωνίδης (ὁ Κεῖος) Nub. 1356. Eq. 1321. Ach. 740. Pac. 117. 697. 736. AV. 1410. Ejus μέλη Vesp. 1222. AV. 1301. τέθριπποι Eq. 405.
 Σολιά Ach. 977. Vesp. 1239. Lys. 1237.
 (Σουσαρίων) Lys. 1038.
 Σοφοκλῆς ὁ γραμματικός Ran. 1033.
 Σοφοκλῆς ὁ τραγικός Pl. 72. 355. 493. 524 (?). 541. Nub. 1163. Ran. 73. 75. 191. 344. Ach. 75. 638. 710. 961. Vesp. 29. 462. Pac. 531. 697. 1126. 1164. AV. 275. 515. 1240. Lys. 8. 1257.
 Ἀθάμας Nub. 257.
 Αἴας Λοκρῆς AV. 933. Thesm. 21.
 Αἴας μαστιγοφόρος Nub. 616.
 Λιχμυλοπίδες Ran. 231.
 Ἀμφιάραος Ran. 481. Vesp. 1510.
 Ἀντιγόνη Ran. 368.
 Δαίδαλος Pac. 73.
 Ἐλένη Eq. 84.
 Ἠλέκτρα Pl. 935.
 Ἰναχος Pl. 727. 807. Eq. 1150. Pac. 73. AV. 1203. Eccl. 80.
 Λαοκόων Ran. 665.
 Μάντις Ran. 588.
 Μῶμος Pac. 353.
 Ναύπλιος Pac. 1126.
 Νύβη Vesp. 579.
 Οἰδίπους Ran. 73 *not*.
 Οἰκλῆς Eq. 498.
 Οἰνόμαχος AV. 1337.
 Πηλεΐδης Nub. 1417. Eq. 1099. AV. 851. 857. Thesm. 870.
 Ποιμένες Eq. 1150.
 Πρίαμος Vesp. 289.
 Τεύκρος Nub. 583.
 Τηρέυς AV. 100. 281.
 Τριπόλεμος Ach. 217.
 Τυρώ Ran. 357. Lys. 138.
 Τυρώ δεύτερα AV. 275.
 Φινεύς Pl. 635.
 Χρῦσης Ran. 191. Vesp. 846.
 Στράσιχορος AV. 1302. Pac. 775. 800.
 Ejus μέλη Vesp. 1222. Ὀρέστεια Pac. 797.
 Στράβων Nub. 331 *not*. Eq. 1091.
 Στράτις.
 Ἀταλάντη Ran. 146. Pac. 347.
 Κωνσίας Pl. 550. Ran. 404. AV. 1569.
 Ποτάμιοι Pl. 1194.
 Πύτισος (?) Vesp. 1346.
 Τρώϊλος Vesp. 1346.
 Σύμμαχος Pl. 682. 1011. Nub. 817. 864. Lan. 745. 1227. Eq. 84. 755. 963. 979. 1126. 1256. Ach. 472. 877. 1128. Vesp. 2. 1302. Pac. 916. AV. 17. 58. 168. 303. 362. in annot. 440. 704. 877. 988. 994. 1001. 1121. 1273. 1283. 1294. 1297. 1363. 1379. 1681. 1705. Thesm. 393. 710.
 Συνέσιος Pl. 7. 42. 621.
 Σωκράτης (ὁ γραμματικός) Eq. 963.
 Σωσικράτης ἐν τῷ β' τῶν Κρητικῶν AV. 521.
 Σώφρων Pl. 1050. Nub. 756. Ach. 3. 204. 263. Pac. 28. 526. Thesm. 846. Lys. 17.
 Τέρπανδρος Nub. 595. Ach. 13.
 Τηλεκλειδῆς Ach. 860. AV. 17.
 Ἀμφικτύονες AV. 988.
 Ἡσίοδοι Vesp. 1187. AV. 1126. Thesm. 168.
 Πρωτάνειες Vesp. 836.
 Στερροί Pac. 1040.
 Τήλεφος Pl. 725.
 Τιμαχίδας Ran. 55. 223. 611. 638 (?). 849. 1211. 1270. 1282. 1296.
 Τιμόθεος (Τιμαχίδας ?) Ran. 1453.
 Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος Vesp. 1063. Ach. 532.
 Τραγωδία Ach. 3. 330. Eq. 221.
 Τρύφων ἐν β' περὶ Ἀττικῆς προσφθίας AV. 877.
 Ὑπερίδης Pl. 725.
 — ἐν τῷ Δηλιακῷ AV. 880.
 Ὑπομνήματα (scholia in Aristophanem) Pl. 385. 1037. Ran. 1248. Vesp. 544. 968. Pac. 758. AV. 283. 556. 1075. 1242. (ubi σχολικά ὑπομνήματα.) 1403.
 Ὑπομνηματισταί Lys. 485.
 Φαινός Eq. 963. 1129. 1150. 1220. 1256.
 Φάλαρις Pl. 142.
 Φανόδημος Vesp. 1239. AV. 873.
 Φερεκράτης Ran. 1308. Ach. 86. Vesp. 289. 1502. Lys. 158.
 Ἄγριοι Eq. 762. Vesp. 1509. AV. 858. 1294. Eccl. 355.
 Αὐτόμολοι Pac. 477.
 Ἐπιλήσμονες Vesp. 544. 968. 1034.
 Κραπάταλοι Pl. 388. Pac. 749.
 Παννυχίς Pac. 1242.
 Πέρσαι Ran. 362.
 Χείρων Ran. 1308
 Φερεκίδης Eq. 1321.
 Φιλέταυρος. Μῆνες AV. 1047.
 Φιλήμων AV. 39.
 Φιλιππῆς ὁ Ἐφέσιος Pac. 1071. AV. 962.
 Φιλκλῆς. Πανδιονίς τετραλογία AV. 281.
 Τηρέυς ἡ Ἐποφ AV. 281.
 Φιλόξενος ἐν Γαλατείᾳ Pl. 290.
 — ἐν Κύκλωπι Pl. 290. 298. 301.
 Φιλόστρατος ἐν τῷ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανεύος βίῳ Ran. 216.
 Φιλόχορος Pl. 972. 1146. Nub. 213. Ran. 720. 1033. 1196. Ach. 220. 1076. Vesp. 210. 240. 544. 718. 947. Pac. 145. 242. 466. 475. 477. 605. 665. 990. 1031. AV. 721. 766. 997. 1106. Eccl. 193. Lys. 1138.
 — ἐν Ἀθίδι Lys. 173. 1094.
 — ἐν τῇ τετάρτῃ AV. 556.
 — ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν Ἀθίδων Ran. 218. Lys. 835.
 Φιλόλλιος Pl. 179.
 Πλύντριαι AV. 1569.
 Φρόνιχος (ὁ γραμματικός) Nub. 756. 967. Pac. 618.
 — ἐν τῇ σοριστικῇ προπαρασκευῇ Pac. 415.
 Φρόνιχος (ὁ κομικός) Nub. 556. Ran. 13. 838. Vesp. 300. 380. Pac. 341. AV. 750.
 Ἐφάλτης Vesp. 1348. AV. 1297.
 Κομμασταί AV. 1566.
 Μονότροπος AV. arg. et 11. 997. 1297.
 Μοῦσαι Ran. arg.
 Ποάστραι AV. 1297.
 Σάτυροι Nub. 1154. Vesp. 82. AV. 1463.
 Φρόνιχος (ὁ τραγικός) Ran. 910. AV. 750.
 Ἄνταῖος Ran. 688.
 Κρόνος AV. 988.
 Μιλήτου ἄλωσις Vesp. 1490.
 Φοίνισσαι Vesp. 220.
 Φωκυλίδης Nub. 240.
 Χαῖρις Ran. 1028. Vesp. 672
 Χάραξ ἐν τῷ δ' Nub. 508.
 Χάρης Ay. 877.
 Χρησμοί Pl. 9. 1002. 1159. Nub. 133. 144. 371. 922. Eq. 729. 886. 1013. 1040. 1659. 1091. Ach. 3. 1153. Pac. 622. AV. 968. 978.

INDEX GRÆCUS IN SCHOLIA.

Vocabula Græcobarbara asterisco notavimus.

*ἀδύνα ad Eq. 767.
 Ἀγάθων Τισσαμενοῦ Ran. 83.
 ἀγαπούσα pro ἀγαπῶσα Plut. 642.
 Ἀγέλαστος πέτρα Eq. 785, 36.
 ἀγελοῖος Ran. Arg. I, 19.
 ἀγιότης Plut. 682, 34.
 ἀγκιστροειδής Nub. 178.
 ἀγκύρωμα Eq. 762, 21.
 ἀγκῶν i. q. νεώστικοι Ach. 96.
 ἀγνωτος Ran. 926.
 ἀγορά. significaciones tres Ach. 21.
 ἀγρευτικὸν σύκων σκευὸς Eq. 262, 20.
 ἀγρευτής Vesp. 368.
 ἀγριελία Pl. 943.
 ἀγριελιασ Pl. 586, 31.
 ἀγριοκρόμμυον Pl. 253, 1; 283, 11.
 ἀγριοπηγός Eq. 464, 31.
 ἀγριόχοιρος Pl. 304.
 ἀγροικος ἀγροίκος Nub. 43.
 ἀγροτέρα Ἄρτεμις Eq. 660.
 ἀγριεύς Ἀπόλλων Vesp. 875.
 Ἀγχιμόλος Ἀγχιμόλος Lys. 1153, 23.
 ἀγχόνη et ἀγχόνη Ach. 125.
 ἀγωνίσματα ἄνω AV. 292, 8.
 ἄδεια ποιητική Nub. 1238, 36.
 ἄδεται διπλῶς ἡ ἱστορία Pl. 173, 52.
 ἀδμονία ad Ach. 31, 28.
 ἀδιάθετος Nub. 1367, 20; Eq. 345, 19.
 ἀδιανοητεύεσθαι AV. 1377.
 ἀδιάφοροι γελῶτες Nub. 1073.
 ἀδολασχία. οἱ Ἄττικοι ἐκτείνουσι τὸ α
 Nub. 1480.
 ἀδολιέντος Pl. 1158.
 ἀδροντέρως διαλέγεσθαι Eq. Arg. I, 15.
 ἀερόποδες AV. 1354, 8.
 ἄζυμος Eq. 1181.
 ἀηδίζεν Eq. 946. ἀηδίζεσθαι ib. 892.
 AV. 961.
 ἀθήρα Eq. 103, 17. ἀθήρας ἀθήρας Pl.
 673.
 ἀθέσμιος Nub. 1371, 52.
 *ἄθη ad Pl. 1206, 42.
 Ἀθηναῖ σῶπειρα Ran. 378.
 Ἀθηναία πόλις AV. 828.
 Ἀθηναίων correpto ai Polyzelus Pl.
 550, 35.
 Ἀθηναῖ νοαὶ δύο ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως
 Eq. 1169.
 Ἀθηνί AV. 574.
 Ἀθμονεύς cuius tribus sit Pac. 190.
 ἄθροος Ach. 26.
 ἄθυρογλωττία Eq. 436, 5.
 αἰγίπους Ran. 230, 17.

Αἴγλη Pl. 701, 30.
 αἰγοβάτης Ran. 230, 9.
 αἰθαλοκομπία Eq. 696, 51.
 αἰθρία producto i Nub. 371, 18.
 αἰματοδεκτικός Th. 754.
 αἰματοποτεῖν Eq. 198, 1.
 αἰσθάνεσθαι. αἰσθανθείς Ran. 644.
 αἰσθονταί Lys. 1089.
 Αἰτναῖοι ἵπποι Pac. 73, 37.
 Αἰτναῖοι κάνθαροι Pac. 73.
 αἰχμαλωτισμός Nub. 186, 37.
 αἰφνής Nub. 1225.
 ἀκαλήφη Eq. 422, 19.
 ἀκαρδίας AV. 1473, 19.
 ἀκαρεῖ Pl. 244, 16.
 ἀκαρῶς Pl. 244, 23.
 ἀκατάμακτος Lys. 656.
 ἀκναπτος Lys. 933.
 ἀκολος Eq. 51; 263; 404, 46.
 ἀκολουθητικός Ach. 977.
 ἀκριβολογεῖσθαι i. q. φεῖδεσθαι Pl. 588.
 ἀκρόδρον Eq. 675, 47.
 ἀκροθώραξ Ach. 1133, 25.
 ἀκροκνήρατος. de accentu Ach. 142.
 ἀκρομήθος Ach. 1133, 25.
 ἀκροχολία Ach. 211, 5.
 ἀκρόχολος Eq. 41, 46.
 ἀκροτηριάζειν Lys. 1093, 1094.
 ἀκτίον Nub. 1131, 19.
 ἀλαζονικός Vesp. 325.
 ἀλαζονικός AV. 1028.
 ἀλέα Ran. 246.
 ἀλειπτικός Eq. 492.
 ἀλεκτρονίος ad Nub. 226, 51.
 Ἀλεξήνωρ Pl. 701, 31.
 ἀλέπιστος Lys. 735, 737.
 ἀλετρεύειν Nub. 1360.
 ἀλετριθάνος ἀλετριθάνος Pac. 259.
 ἀλεώρα Ran. Arg. I, 21.
 ἀληθείας, ταῖς, Ach. 654, 10.
 ἀληθες ἀληθές Eq. 89; Pac. 1071, 31.
 ἀλίθαντες Ran. 186, 15; 194, 21.
 ἄλιχα (alica) Vesp. 737.
 Ἄλιμος Ἀεοντίδος φυλῆς AV. 496.
 ἀλίσκειν Nub. 167.
 Ἄλκιστις Vesp. 1239, 43.
 Ἄλκιβιάδα τέσσαρες Ran. 1422, 35.
 ἀλκωνίτιδες s. ἀλκωνίδες ἡμέραι, Ran.
 1309; AV. 250, 41; 1594.
 ἀλλὰ δὴ Ran. 1506.
 ἀλλακτόν Ran. Arg. IV, 7.
 ἀλλαντοποιός Eq. 490.
 ἀλλ' ἢ Ran. 506, 8.

ἀλληλοκτονία Pac. Arg. I, 6.
 ἄλλος. καὶ ὁ Χαιρεφῶν δὲ τοιοῦτος ἄλλος
 εἶκοι θαλίᾳ Vesp. 1413, 35.
 ἀλλόχρους Pl. 530.
 ἄλλως τε δὲ καὶ— Vesp. 41.
 Ἄλιμιον AV. 281, 28.
 ἄλουτιαν Nub. 442.
 ἄλυειν Ach. 31, 30.
 Ἄλυκος Lys. 403.
 ἄλυσειδιωτός ad Pac. 1224.
 ἀλφίτοποτεῖν ex ἀλφίτοπωλεῖν corru-
 ptum Pl. 1037.
 ἄλωσιν, ἄλωσ Eq. 392, 39.
 ἀμαλδύνειν Pac. 380.
 ἀμάξιον Nub. 864.
 ἀμαρτῆσαι Eq. 445, 19. διαμαρτῆσαι
 Eq. 694.
 ἀμειλώθριον (ἀμειλωθρίδιον) Nub. 137,
 38.
 ἀμελητής AV. 639.
 ἀμνημόνευτοι χρόνοι Ran. 1266, 31.
 ἄμνιον Thesm. 754.
 ἀμαλγός Eq. 963, 16.
 ἄμοργις Lys. 735.
 Ἄμοργου, Ἄμοργούτος Lys. 150.
 Ἄμπελίτη, Ἄμπελιώτης Pl. 925, 32.
 ἀμπελόπρασον Eq. 677.
 Ἄμπρακιώται s. Ἀμπρακιώται Pl. 1002,
 14.
 ἀμπρεύειν et ἀμπρον Lys. 289.
 ἀμύλατος Pac. 1195.
 ἀμψιανακτίζειν Nub. 595, 26.
 ἀμψιβάλλειν *ambigere* Ran. 73.
 ἀμψικαντις Eq. 1236.
 ἀμψικόλιος Ran. 8; Eccl. 833.
 ἀμψιμάσχαλος ad Eq. 882.
 ἀμψιπλίξ Ach. 217.
 ἀμφορικὸς κάδος AV. 1032.
 ἀναβάτης *tilio* Ach. 321.
 ἀνάδελφις Pl. 748.
 ἀναγκαῖα, τὰ, sensu obsceno, Pac. 1176.
 ἀναγκασιότερα ἐξήγησις Pac. 1230.
 ἀναγραφαὶ τῶν λέξεων Vesp. 496.
 ἀνάζημα AV. 1243.
 ἀναζυγούν Nub. 744.
 ἀναθυμιᾶν κόπρον Ran. 186.
 ἀνακτεῖσθαι ἐν συμποσίῳ Vesp. 1214.
 ἀνακνεῖν Ran. 320, 25.
 ἀνεκρέμων Pl. 1054, 2.
 ἀναλύειν Ach. Arg. I, ad calc.
 ἀναμάττειν Pl. 669.
 ἀναμωκᾶσθαι Ran. 1323.
 Ἀναξαγορικὸς Ἀναξαγόρειος Nub. 380.

- ἀνάγκαια ἀναγκαιτικά Ran. 354, 19, 27.
 ἀναπόδοτον Ran. 1285, 8, 20.
 ἀναποιεῖν ἱμάτια Pl. 1063.
 ἀναπολεῖν Vesp. 1284.
 ἀνάπτειν τὸν μοῖρῶν δαλὸν Ran. 1238, 35.
 ἀναπτερόσσειν Eq. 1344, 46.
 ἀναρχῆσθαι Pac. 70.
 ἀναρρῦειν Pac. 890, 37.
 Ἀνάρρυσις Apaturiorum dies Pac. 890.
 ἀναστολή Lys. Arg. I, 9.
 ἀνασχῆσθαι εἰ ἀνεξομαι Ach. 297.
 ἀνάτασις Ach. 16.
 ἀνατεταμένως Ran. 1282.
 ἀνατρορά Av. 13, 52.
 ἀνατρορά τοῦ οἴνου Ach. 179.
 ἀνατρορᾶν Pl. 669.
 ἀνάχουσα Eq. 527, 49.
 ἀνδραχνοῦ ἀνδρόγῃ Av. 122, 47.
 ἀνδριάντες φυλῶν Pac. 1183, 42 sqq.
 ἀνδρῶν Ran. 47, 29.
 ἀνεῖδος Ran. 1497.
 ἀνελευθερίως Pl. 590, 51.
 ἀνένδοτος Ach. 180, 7.
 ἀνεόχλητος Av. Arg. III, 1.
 ἀνεπιωλύτως Nub. 25, 8; Eq. 379; adject. Eq. 527, 48.
 ἀνεπίτατος Pl. 83.
 ἀνέρχεται ἀνέλης i. q. ἀνελεύση Pac. 125.
 ἀνησιδώρα Av. 971.
 Ἀνησιδώρα Ach. 961.
 ἀνθόσμιος εἰ ἀνθοσμία Ran. 1150.
 ἀνθρακακάστης Ach. 326.
 ἀνθυποφέρειν Ran. 1418.
 ἀνιμᾶν Eq. 772.
 ἀνίσχυρος Pl. 946, 5.
 Ἄνιος κρίθανον Ach. 86, 43.
 ἀνοδος ἡλίου Av. 835, 52.
 ἀνοδος Thesmothiorum dies primus Thesm. 80.
 ἀνοηταίνειν Av. 1003.
 ἀνάρτης ad Eq. 452.
 ἀντεμπαίζειν Pac. 1112.
 ἀντεμφαίνειν v. l. ad Pac. 476.
 ἀντεστραμμένως Vesp. 1365.
 ἀντενοποιεῖν Pl. 1030.
 Ἄντιζα Pl. 784, 12.
 ἀντιθάτης Vesp. 201.
 ἀντικατάλλάσσειν Nub. 640.
 ἀντικολακεῖν Eq. 725, 52.
 ἀντιλύπησις Ran. 844.
 ἀντιπρόσωπος Thesm. 902.
 ἀντίπτωσις Vesp. 135.
 ἀντίσιγμα Ran. 153, 40.
 ἀντιστρέφειν *antistropham esse*, Ach. 1037. ἀντιστρέφουσα, ἦ, *antistrophā*, Pac. 383, 21.
 ἀντιστροφή Nub. 595, 27 sqq., 949; Ran. 440, 24; Eq. 616, 49, 7.
 ἀντίστροφος i. q. ἀπόστροφος Pl. 3, 21.
 ἀντίστροφος, ἦ, Nub. 333, 16; 518, 49; 595, 39, 3; Eq. 503, 2; 683; Pac. 485, 797, 53 sqq.
 ἀντίστροφος, ὁ, Ran. 970, 31.
 ἀντιστρόφος Pl. 1131.
 ἀντιφάρμακος βοτάνη Pl. 303, 38.
 ἀντίφορος Ach. Arg. I, 29.
 ἀντίχειρ Ach. 217.
 ἀντίφυγος Ran. 330, 44.
 ἀντιφωμίζειν Eq. Arg. I, 25.
 ἀντροβίς Pac. 313, 27.
 ἀνυπόκριτος Av. 798, 46.
 ἀνυπότακτος Ran. 1344, 10.
 ἀνύειν ἀνύειν Pl. 229; Vesp. 30.
 ἄξιστος ἐν ποιήσει Ran. 83.
 ἀξιόλογοι τὸν τρόπον ἵπποι Pac. 73, 38.
 ἀξιοπιστεύσθαι Nub. 876.
 ἀξιοματικός Pl. 550, 28.
 ἀπαγγέλλειν ποιήματα, ἀπαγγελία ποιημάτων εἰς τὸ θέατρον Vesp. 1109.
 ἀπάγειν τὸν ἑαυτοῦ βίον Pac. 363, 37.
 ἀπαίδη ἀπαίδη Nub. 1150.
 ἀπαυτεῖν i. q. ἀποδέχεσθαι Eq. 408, 17.
 ἀπαίτησις ἀπάτησις Eq. 924.
 ἀπαυρεῖσθαι Pl. 590, 47, 49.
 ἀπαυρησις Pl. 590, 46.
 ἀπαλέξιν Nub. 1063, 14.
 ἀπαναίχυντεῖν Nub. 1216.
 ἀπαρασκευάστος Av. 392.
 Ἀπατορία Ἀπατορία Ach. 146, 16 sqq.
 Ἀπατούρια Pac. 890.
 ἀπατουσῶν Pl. 271, 5.
 ἀπεμφαίνειν Pac. 476.
 ἀπεριέρως Pac. 25.
 ἀπερίσκεπτος Ach. 630.
 ἀπνέστερον Nub. 123.
 ἀπισχυοῦν Pac. 482, 35.
 ἀπισχυρίζεσθαι Pl. 1096, 24.
 ἀπλοικός Ran. 82.
 ἀπλοικῶς Nub. 627, 35.
 ἀπλοῖς Ran. 1459; Vesp. 738; Av. 122, 44.
 ἀπλωμα Av. 1218.
 ἀπόβρεγμα Vesp. 968, 53.
 ἀπογλύφειν Pac. 483, 5.
 ἀπόδεικτος λέξις Ach. 272.
 ἀποδιοπομπεῖσθαι Ran. 1340.
 ἀποδυσπετεῖν Pl. 361; Vesp. 1; Eq. 608, 16.
 ἀποθεραπεῖν Eq. 776.
 ἄποθερον Pl. 1121, 28.
 ἀπόθεσις τοῦ λόγου Nub. 176, 1075.
 ἀποθετικὸν σχῆμα Pl. 8.
 ἀποκερῆσαι Pac. 1094.
 ἀπόκινος Eq. 20.
 ἀποκοπή χοροῦ Lys. 1189.
 ἀπολεπίζειν Nub. 811, 47.
 ἀπολέπισμα Ach. 469.
 Ἀπολλώνια, τὰ, Nub. 134.
 ἀπολογίζεσθαι Pl. 902.
 ἀπόλυμα Eq. 1401.
 ἀπόλυτρον Eq. 1401.
 ἀπόλυτος Av. 63.
 ἄπομαζίζειν Eq. 373, 6.
 ἀπομέμψεσθαι Nub. Arg. V, 32.
 ἀπομεινόμενον (ἀπομασσόμενον Valck.) Eq. 814, 39.
 ἀπομισθοῦν Pac. 347, 37.
 ἀπομύζειν Pl. 293, 41.
 ἀπονοεῖσθαι Ran. 833.
 ἀπόψυγμα v. l. ad Pac. 48.
 ἀποπέμπειν εἰκόνα Nub. 346, 11.
 ἀποπίσμα (ἀποπίσμα V.) ἐλαίων Nub. 45; Eq. 806, 40.
 ἀποπλάγημα Nub. 729.
 ἀποπνευματίζειν Pac. 891, 18; 892.
 ἀπορνώσις Av. 212.
 ἀπορνηθῆσθαι Av. 654.
 ἀπορραφανίδωσις Pl. 168, 37.
 ἀπορρηγῆ Ran. 362, 11 sq. et ad Thesm. 363.
 ἀποσκεπτεσθαι Nub. 1200, 42.
 ἀποσκήρωμα Ach. 553.
 ἀποσοθητής Pl. 359.
 ἀποσπογγίζειν Eq. 909, 1 et Pl. 817.
 ἀποστάλαγμα Pac. 1184.
 ἀπόστροφον ποιεῖσθαι Proleg. I, 47.
 ἀποσυγχωρεῖν Nub. 107, 35.
 ἀποσχεδιάζειν Vesp. 544, 35; 1169, 42; Pac. 990, 18.
 ἀπότασις Av. Arg. II, 1.
 ἀποτάσσειν Av. 705.
 ἀποτινάσσειν χιτῶνα Ach. 346.
 ἀποτυμπανίζεσθαι Av. 1017.
 ἀπράνσις ἀπράσις Ran. 1150, 2.
 ἀποφαντικός ἀποφαντικός ad Pl. 505, 9.
 ἀποφαντικῶς Pac. 1290. ἀποφαντικῶς ἀποφαντικῶς Ran. 1150, 2; Av. 1329.
 ἀποφυλλίζειν Ach. 158; Pac. 1147.
 ἀπραγμοσύνη Nub. 1007.
 ἀπρόσλογος Vesp. 1311; Eccl. 126.
 ἀπροσλόγως Vesp. 1172.
 ἀπρόσπλοκος Ran. 1340, 1.
 ἀπταίστως Pl. 579, 41.
 ἀραχνᾶσθαι Pac. 70, 4.
 ἀραχνῶ Pac. 70, 7.
 Ἄργεννοῦσα Ran. 541, 7.
 Ἄργεννοῦσαι ad Nub. 6, 22.
 Ἄργινοῦσα Ran. 33, 35, 40; 191. Ἄργινοῦσα ib. 35, 7.
 ἀργύρια Nub. 756.
 ἀρόδιον Eccl. 1033.
 ἀρέσκειν cum accusat. Ran. 103.
 Ἄρης καὶ Ἐνυάλιος Pac. 57.
 ἀριδῆλος Pl. 948.
 Ἄριμαξ Lys. 453, 36.
 Ἄριονος μῦθος Ran. 1315, 16.
 Ἄριστόνικος Laidis amator, Pl. 179, 19.
 ἀριστοποιεῖν Vesp. 613.
 Ἄριστων Ran. 78, 12.
 ἀρκετός Pl. 483, 1093, 1.
 ἀρκετεύσθαι Lys. 645, 30. ἀρκετεύειν ibid. 33.
 ἀρματωλία Pac. 415.
 ἀρμωτόντως ἀρμωζόντως Nub. 253, 25.
 ἀρνοῦ Nub. 730.
 ἀροσίμη γῆ Lys. 1174.
 ἀροστρία Pac. 1158.
 Ἄρουλλα Ach. 888.
 ἀρρητοποιός Pac. 883, 24.
 ἀρρητορία Lys. 642.
 ἀρρηγος, ἦ, ἀρρήγη Av. 1309.
 ἀρρηνοκίται Pl. 153, 36.
 ἄρρις Thesm. 274.
 ἀρτάθη Ach. 91.
 Ἄρτεμις χαλκίκοις Lys. 1300.
 Ἄρτεμιον περιφόρητος Ach. 850.
 ἀρτίσκος Pac. 1196.
 ἀρτοθήκη Pl. 763.
 ἀρτοπόλιν ἀρτοπόλιδα Vesp. 1403.
 ἀρτυκὴ ῥίζα Eq. 894.

- ἄρχενος ad Av. 574.
 ἀρχιλήστης Nub. 52, 28.
 ἀρχιτεκτονία Pac. 143, 11.
 ἀργοντιῶν Vesp. 342.
 ἀσβεστος Ach. 18.
 ἀσελγεῖν Pl. 1093.
 ἀσήμιος Ach. 472.
 ἄσκληπιοὶ δύο Pl. 621, 35.
 Ἀσכולία, ἀσכולιάζειν Pl. 1129.
 ἀσπάλαι σπάλαι ad Ach. 879.
 ἀσπίς i. q. τάξις Lys. 282.
 ἀστιτεύεσθαι Ach. 1058, 19.
 ἀστείζεσθαι Nub. 800, 53. Eq. 434, 30, 1203.
 ἀστεισμός Eq. 345, 22.
 ἀστυον Thesm. 224.
 ἀστυπαθής Pl. 424, 32.
 ἀστυνάτης Ran. 1316, 1340, 2.
 ἀστυνοποῖός Ran. 1286.
 ἀστυφρόνως Pl. 560.
 ἀτεχνός ἀτέχνως Pl. 109, 13, 22.
 ἀτονεῖν Pac. 482, 21.
 ἀτόπημα Vesp. 1001.
 ἀτρεμίζειν Nub. 740.
 ἀτταγήν Vesp. 257.
 ἀττελαβος s. ἀττελεβος Ran. 932, 21; Ach. 150.
 Ἄττική διήρητο εἰς ὄμεριδας Lys. 58.
 αἰθήρ Pac. 831, 30.
 αἰλλώδης Ach. 16.
 αἰσός γέγονα περιμένων Ran. 194, 18.
 αἰσα πον αἰρα Ran. 314.
 αἰροφόρητος Ran. 1437, 25.
 αἰταρκεῖν Av. 893.
 αἰτοὶ i. q. οἱ Ἄττικοί Nub. 315, 30; 928; Ran. 990, 13; Av. 695, 36.
 αἰτόκλητος Pl. 1190.
 αἰτοκλήτως Av. 1562.
 αἰτοπροαίρετος Pl. 1190.
 αἰτοπροσώπως Nub. 146.
 αἰτοπόλης Pl. 1155, 34.
 αἰτοσχεδός Eq. 539.
 αἰτοσχεδῶς Ran. 303, 29.
 αἰτουργεῖν Av. 893.
 αἰχένιον Pac. 142.
 ἀφαιρετέον Eq. 921, 37.
 ἀφαιρία Eq. 1159, 33.
 ἀφήγησις (διήγησις V.) Nub. 1364, 11.
 ἀφιδρυμα Nub. 83, 32.
 ἀφιέρωται ἀνιέρωται Pl. 733, 17.
 ἀρρόδευμα Pac. 137.
 ἀροδευτήριον Pl. 1184, 8.
 ἀφορίζεν Ran. 1465, 6.
 ἀφοσίωσις Eq. 1151, 11.
 Ἄφροδίσιον in Piræo Pac. 145, 24.
 Ἄφροδίτη ἀνοσία Pl. 179, 27.
 Ἀγαῖος, Μέροπος υἱός Pac. 363, 54.
 ἀχάνη Ach. 108.
 ἀχαρίτως ἀχαρίστως Ach. Arg. I, 14.
 Ἀχεροῦς Ἰπποβοωντιδῶς φυλῆς Eccl. 362.
 ἀχυρός Vesp. 1310.
 ἀχυρών Vesp. 1310.
 ἀλίκορος Eq. 518.
 Accentus diminutivorum in ἰον, ad Plut. 1097, 39 sq.
 βαδίζεν. βαδίσσεται (βαδίσετε R.) Pac. 500, 34.
 βάθριον Thesm. 261.
 βαθύς (barbatus) Ran. 965, 50.
 βαθύς τοῖς κακοῖς Ach. 856.
 βαίτα Vesp. 1138. Nub. 10, 7.
 βαίτη Ran. 1459, 26; Vesp. 738; Av. 122, 46, 51.
 Βάκιδες τρεῖς Pac. 1071.
 *βάκλα Pl. 476, 47.
 Βάκχος Eq. 408.
 βάκκος scirionis Pl. 278, 29.
 βαλβίς Eq. 1159.
 βαλλαντιστόμος Vesp. 1187, 32.
 *βαλσαμέλαιον Pl. 925, 34.
 βαρβαρώδης Pac. 753.
 *μπαριπερεῖον Pl. 338, 45.
 βαυρρημίον Ran. 839.
 βασιλεύς, ἀρχή τις Ach. 1224.
 βασιλεύς et τύραννος differunt Ach. 61, 52.
 βασιλικός θῦρις Pac. 1078, 54, 1.
 βάσις metrica Nub. 651, 39.
 βάταλος Pl. 1011, 21.
 βατηρία βακτηρία Pl. 272, 10.
 βάτος Pl. 1011, 24.
 βατραχίον Eq. 522, 16.
 βατραχίς Eq. 522, 17.
 βατώλη Pl. 1011, 15.
 βαυκισμός Eq. 20.
 βαῦνος Ach. 86, 38.
 βδέειν Ach. 256; βδέσης Pac. 87.
 βδέλυγμα Pl. 454, 28.
 βέκκος Nub. 397, 37; βέκ *ibid.* 1.
 Βελλεροφόντης ἀπατήσας τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα Pac. 141, 50.
 βελονοθήκη Pl. 175, 1.
 βηλόθυρον Ran. 938.
 βῆλον Ran. 938.
 βινεῖν etymologia Ran. 740.
 βινεῖν, κινεῖν ad Pl. 193, 1.
 βλεφαρίζεν Eq. 292.
 βλήχων γλήχων Pac. 712.
 βλιμάζειν Av. 530.
 βλίττειν Eq. 794.
 βόημα Ran. 249, 36.
 βοήσεται Ach. 744.
 βόλιτος βόλιτος Eq. 658, 3; Ach. 1026.
 βολίτου δίχη Eq. 658, 5.
 βομβόκια Nub. 158, 42.
 βορός. de accentu Pac. 38.
 βοσῆς Nub. 71.
 βόσκημα Ach. 811.
 βοσκός Av. 465, 3.
 βότουλος Eq. 490, 8.
 βουγάιος Pl. 873, 47.
 βούγλωσσος Pl. 873, 47.
 βουκεφάλαιος Nub. 23, 47.
 Βουκεφάλαιος Nub. 23, 50.
 βούλευμα, βούλημα Pl. 493.
 βούλειται δηλώσει vel δηλώσει Ach. 850, 11.
 βούλης εἶναι Thesm. 808, 29.
 Βούβαλος Av. 574.
 βούπεινα Pl. 873, 46.
 *βουρδωνάριος Thesm. 491.
 βούς. βόας Ach. 1018, 1027, 1031.
 Βουταλίον Ran. 990, 17.
 βούτομον Ran. 244.
 Βρασιδάς Τελλιδῶς παῖς Pac. 282.

βραχυπαραλήκτος Pl. 253, 11.
 βρενθῆσθαι etymologia Pac. 25, 49.
 Βριτόμαρτις Ran. 1356, 29.
 βροντεῖον Nub. 292, 294.
 βροντώδης Ran. 814, 16.
 *βρούλα Pl. 663, 7.
 *βρόλον Pl. 720, 36.
 βυθός βυσσός Ran. 138.
 *βυκνικοκονταρογένης Ran. 966, 21.
 βυρσεῖον Ach. 724, 37.
 βυρσεύς Eq. 44, 369, 40.
 βυρσοδέψης Ἀσιανόν, στυτοδέψης Ἄττικόν Pac. 259, 14.
 βύρσον Pac. 965.
 βολοκοπεῖν Pac. 566, 1148.
 γάλα succus Pl. 719.
 γαλακτώδης πλακοῦς Pl. 999.
 γαμειν. ἐγάμησε ἔγρημε Eccl. 1042.
 γαμειν sensu obsceno Pl. 1081, 49.
 γαμηλία Ἦρα Lys. 217.
 γαμητής Nub. 1068, 35.
 γαργαῖρεν Ach. 3, 16.
 γάργαρα Ach. 3, 15.
 γαργαρέων Eq. 374.
 Γαργητῶς Αἰγυθῶς φυλῆς Thesm. 893.
 γαῦλος et γαυλός Av. 598.
 γεγονόσθαι τῶ θανάτῳ Nub. 846.
 Γελάδας i. q. Ἀγέλαδας Ran. 501, 23.
 γελάστρια Thesm. 1059.
 γελιάζειν Vesp. 58, 368.
 γελιοποιεῖν v. l. ad Vesp. Arg. I, 29.
 γέλοιος γελῶς Ran. 6.
 γελιωδῆς Vesp. 566.
 γελιωδῶς Pl. 681, 17.
 γελωτοποιεῖν Pl. 1129, 42; Ran. Arg. I, 12; Vesp. Arg. I, 29.
 γελωτοποιοὶ βήσεις Pac. Arg. I, 35.
 γεμίζεν Ran. 244, 14.
 γενάρχης Nub. 571, 3.
 Γενετυλλίς Nub. 52, 48; Thesm. 130; Lys. 2, 19.
 γενήσονται v. l. ad Eq. 926.
 γενῆται σελήνη Nub. 1134, 39.
 Γερασιτός Eq. 561.
 Γέτας Ach. 243, 25.
 γεωπονία γεηπονία Nub. 5, 17.
 γεωργεῖν καὶ καρποῦσθαι ἀλλοτρίους πότους Eq. 392.
 γεωργικῶς Ach. 275.
 γήινος Ran. 1149.
 Γηρυνεύς Eq. 416.
 γήρως γήρους Nub. 855.
 γίγαρτον Ach. 275.
 γλάνις Eq. 1004.
 γλαῦξ et γλαῦξ Vesp. 1086.
 γλαῦξ, γλαῦκα γλαῦκαν Av. 515, 14.
 γληγῶ et γλήχων Ach. 861.
 γλισχρία, γλίσχρον Pac. 193, 4.
 γλουτός Eq. 484.
 γλυκίδιον Eccl. 1174.
 γλύκυσμα Pl. 660, 28.
 γλωσσηματικῶν Av. 1083.
 γναρσεῖν κναρσεῖν Pl. 166.
 γνάψις Pl. 166.
 γνώμη. κατὰ γνώμην ἐμὴν et κατὰ γνώμας τὰς ἐμάς Pac. 232.
 γογγίζεν Ran. 745, 21.
 γογγυλώδης Pac. 788, 16.

- γοητευτικά περίπτα Pl. 590, 45.
 γόνος ὀνήθων Ach. Arg. I, 26.
 γόνυ. γόνυος Ach. 1174, 39.
 γονυπετεῖν Eq. 142.
 γονυπετεῖσθαι Av. 501, 26.
 γοργός καὶ εὐκίνητος Pl. 561, 7.
 γοργῶς Pl. 325, 24.
 γούνα Nub. 72.
 γραῖδας, γραῖσι Pac. 812; Eccl. 896.
 γραβίλος Pac. 812, 50.
 γραπτός λόγος Vesp. 961.
 γρύ. οὐδὲ γρύ φέγγεσθαι Pl. 17, 21.
 γρυλισμός Pl. 17, 5; 133, 23.
 γρυτάρης Pl. 17, 9.
 γρύτη, γρυτοπώλης Pl. 17, 7.
 γύλιος Pac. 527, 788, 15.
 γυμνασμά μονοφιδόν Ran. 943.
 γυμνῆ τῆ κεφαλῆ κατὰ τὴν παροιμίαν
 Prol. II, 6.
 γυναικωδῶς Thesm. 575.
 γωνιαῖος Pl. 1059.
 γωνιακός Pl. 1059.
 δαιμονιώδης Ran. 293.
 δαίμων ad Pl. 883, 27.
 Δάκης Vesp. 836, 6.
 δαλιόν Pac. 959, 22, 24
 δαλός, ἀνάπτειν τὸν μοιρῶν δαλόν Ran.
 1238, 35.
 δαμάλη Nub. 749, 12.
 Δᾶος Ach. 243, 25.
 δειλιάτης Eq. 1151, 23.
 δεῖν i. q. δεῖν Nub. 1065.
 δεκάτη infantim Av. 494.
 δεκέμβολος Av. 1256.
 δεκτέον, accipiendum, intelligendum,
 Pac. 143, 8.
 δέλφαξ Ach. 739, 786.
 δελφίς ὄργανόν ναυτικόν Eq. 762.
 δερμύλλειν Nub. 733, 1.
 δηκτικῶς Vesp. 943.
 δημάζειν Lys. 601, 54
 δημαρχοῖ Nub. 37.
 Δημήτηρ χοιροκτόνος Pac. 374.
 Δημήτραν Pac. 214, 298.
 Δημήτρας Thesm. 948.
 Δημήτρια, τά, Ran. 338.
 δῆμος δῆμον Σφῆττιος Nub. 144, 22.
 τῶν δῆμων Prol. XI, 2; XII, 2;
 Ran. 86, 49; 541, 5; 886; 997, 19,
 38. τὸν δῆμον Ach. 603, 3. v. l. ad
 Ran. 997, 19. τῷ δῆμῳ ad Ran.
 997, 38.
 δημούσθαι Lys. 601, 1.
 δημοφιλής Pl. 550, 37.
 δημοδεστέρος Ran. Arg. IV, 7.
 διὰ. Θουκυδίδης διὰ τῆς ε' ἱστορεῖ Ach.
 270.
 διὰ producto α Nub. 817.
 διαβάλλειν διαβολὴν Nub. 247.
 διαβατικός Nub. 449, 20.
 διάγλυμμα Ran. 819, 44.
 διαγρυνθητής Eq. 277, 24.
 διαγωνίζεσθαι τὸν βίον Lys. 601.
 διαγωνισθείς Nub. Arg. III, 8.
 διακηρύττειν Ran. 79.
 διακόπτειν *interpellare* Vesp. 652.
 διακόρησις Pl. 21, 38.
 διακρατεῖν Lys. Arg. II, 6.
 Διακρία Vesp. 1233, 14.
 διαλακωνίζειν Vesp. 1169, 41.
 διαλαμπρός Pac. 774.
 διαλείπειν Ran. 257, 6.
 διάλεκτος et διάλεξις Nub. 317, 46;
 318, 11
 διαλελυμένως, *oratione soluta*, Eq.
 941, 10.
 διαλογίζεσθαι Vesp. 783.
 διαλυκωνίζειν Vesp. 1169, 40.
 διαμαρτῆσαι Eq. 694.
 διαπανυχίζειν Thesm. 94.
 διαπεραίνεσθαι συζυγίαν ὁμοιομερῆ Pac.
 1127, 13.
 διάπλημα Vesp. 616.
 διαπληκτίζεσθαι Av. 440, 27.
 διαπόμπησις Pl. 651.
 διαπρυσίως Pac. 482, 29.
 διαρβρῶν, *definire*, Nub. 549, 26.
 διαρρινᾶσθαι Eq. 1150, 19.
 διαρτίζειν Vesp. 440.
 Διάσια Nub. 408.
 διασκενὴ Ran. 1090. *Apparatus scenicus*
 Prol. II, 9.
 διασκορπίζειν Nub. 287.
 διασκορπίζειν τῆ λαμπάδι Lys. 1239.
 διασυρμός Pl. 407, 22; 797; Nub. 140,
 6; 320, 39; Eq. 344.
 διὰ ταχέων, διαταχέως Pac. 1, 33.
 διατιθέναι. εἰς τί με διαθήσεις Vesp. 697
 δίαυλος Av. 292, 2.
 διατιθέναι τὴν μητέρα Vesp. 1178.
 διατίθεσθαι τὴν ῥῆσιν Nub. 1352.
 διατίθεσθαι ἐφ' ἑαυτὸν Ach. 31, 30.
 διατυποῦν χωρίον Ran. 186, 13; Eq.
 1151, 14.
 διατύπτεσθαι Eccl. 964.
 διαυγάειν Pl. 744.
 διαύλιον δίαυλον Ran. 1264.
 διαυλοδρομεῖν Av. 292, 2.
 διαφάρως διαφερόντως Nub. 361, 48.
 διαφλευάζειν Ran. 320, 26.
 διάγχις καὶ διαρότης Ach. 265.
 διάγχυσον Vesp. 1211.
 διαψήφισις 855, 16.
 διδάσκαλοι cur dicantur poetae Pac.
 Argum. I, 8.
 διδοῦσιν Eq. 490; διδόσιν 494, 21.
 Διδυμῆος Ἀπόλλων Lys. 1281.
 διελεγκτικός Nub. 50, 39.
 διελευσμός Ach. Arg. I, 19.
 διευριπιδίζειν Eq. 19.
 διέχεια, Pac. 939, 9.
 διήρες ὑπερφῶν Ran. 1159, 13.
 διηγεῖν Pac. 1159, 23.
 διθύραμβος i. q. διθυραμβοποιός Ran.
 357, 12.
 διτυπεύει χρόνος Pac. Arg. II, 16.
 διυθμονίζειν Thesm. 648.
 δικαιολογίζεσθαι Ach. 362.
 δικαιολόγος Av. 1705, 28.
 δικαιοπραγής Av. 1354, 11.
 δίκασις Pl. 277, 7.
 δικαστήριον i. q. ἐκκλησιαστήριον Eq.
 42, 10; Pac. 680.
 δικαστικός μισθός Ran. 140, 4, 10; Eq.
 51, 12; Vesp. 88, 13 sq.; 300, 684.
 δικλῆς Eq. 641, 12.
 διοκροραεῖν Ran. 1465, 14.
 διοκροραρία Nub. 1019; Ran. 1025, 40.
 διοκροσσοῦ Pl. 729.
 διοκτυώδης Vesp. 99.
 δίνησις Nub. 380, 5.
 διέεστον Thesm. 347.
 διοικήτρια Eccl. 212.
 διολισθαίνειν, διολισθάνειν ad Nub. 449,
 25.
 Διονυσιακὸν δράμα Nub. 337.
 Διόνυσος μελάναιγις Ach. 146, 35.
 διορατικώτερον Pl. 1048, 44.
 διορθωταί Ran. 1286.
 Διὸς Κόρινθος Ran. 439.
 διοσφραίνειν Ran. 1075.
 διπενθημιμερής Pac. 775, 35.
 διπλώσις Av. 122, 53.
 διπλοσήμαντος Nub. 225, 39.
 διπῶδία Lys. 1243.
 Διπώλεια Pac. 420.
 διαταγμός Eq. 22, 31.
 διατακτικός Pl. 147, 2.
 διστιχα τετράμετρα Eq. 284, 9.
 διστιχεῖς περίοδοι Ach. 929.
 διστιχία Nub. 476, 54; 1345, 5; Pac.
 346, 7.
 διστιχον Nub. 476, 50, 52.
 δισυλλαβία, δισυλλαβον Eq. 1263, 35.
 διυλιστήρ Pac. 535.
 διφρίδιον Ran. 121.
 διχοραία Ran. 354, 22; Lys. Arg. I,
 29.
 διχῶς de duplici lectione Eq. 1285;
 Thesm. 1051, 1176; Lys. 493,
 1300.
 διώβολον δικαστικόν Ran. 140, 4.
 διώβολον ἐκκλησιαστικόν Pl. 171, 6.
 διῶδῶς Pac. 259.
 διῶδῶς αὖξει proverbium Eq. 984.
 δολιότης Eq. 331. δολιότητες Pl. 1154,
 26.
 δολιχοδρόμος Av. 292, 4.
 δορίαλος Ran. 516, 38.
 δόρπεια 890, 39.
 δούλοι ἐν ταῖς νομηγίαις ἐπωλοῦντο
 Eq. 43.
 δουροδόχη Thesm. 220.
 δογματικός Av. 936, 44.
 δογμὸς συζυγία Ach. 284, 47.
 δράμα τραγωδίας Ran. 95.
 δράματα, τά, *actio*, Ran. 569.
 δρεπανομάχαιρα Thesm. 1127.
 δριμύται Eq. 946; Vesp. 62, 6.
 δρόμοι τρεῖς Nub. 28, 29.
 δρυόρακτος Eq. 675.
 δρῦς, ὅ, ἡ, Nub. 402.
 δρῦς, πᾶν δένδρον, Eq. 675, 46; Av.
 480, 37.
 δυαδικός Pac. 1127, 15.
 δύο, οἱ, Pl. 884, 39; Nub. 653, 42;
 Ran. 499; Eq. 240, 1067, 45.
 δύο genitivus Ach. 115, 36.
 δύο ποιεῖν, *novam personam loqui*
facere, ad Ran. 314, 11.
 δυσαποσπάτως Pl. 1096, 4.
 δυσμεής Ach. 584.
 δυσνεργητος Pl. 313, 54.
 δύσεργος γῆ Pl. 224.

δύσκαμπτος Thesm. 68.
 δυσκαταμάχητος Eq. 269, 43.
 δυσκοινομήτης Pl. 47.
 δυσκοινώσιμος Eq. 358, 44; Lys. 506.
 δυσόργητος Av. 1490.
 δυσπαρακολούθητος Nub. 359, 629.
 δυσπόριστος Pl. 253, 53.
 δυστροπικός Ran. 826, 37.
 δυσφράστως Av. 1680.
 δυσωπητικῶς δυσωπικῶς Plut. 21, 42.
 δωδεκάστημος ad Nub. 456.
 δωρεάν adverbialiter Eq. 435.
 δωροδοκεῖν Eq. 834.
 εἶν δέρματα εἰς τὸ φάρμακον Eq. 44, 23.
 εἶν παρ' ἐκνῶν ad Av. 1283, 32.
 εἶν τινα οὐδαμῶς Ach. Arg. II, 5.
 ἐγγαστήριον Vesp. 1019, 38.
 ἐγγεγύρηται Pl. Arg. II, 30.
 ἐγγλωττον φίλημα Thesm. 131.
 ἐγγυμιάζεσθαι Pac. 7.
 ἐγκαρσίως Eq. 1159, 33.
 ἐγκατα Eq. 294, 40.
 ἐγκατώδης Eq. 1179.
 ἐγκείσθαι. ἐν τισι δὲ οἱ δύο στίχοι οὐκ ἐγκαινται Eq. 240.
 ἐγκέλαδος Nub. 158, 35.
 ἐγκέλευσμα Vesp. 909, 25.
 ἐγκεντροῦν Vesp. 1074.
 ἐγκοιλια ξύλα Eq. 1185.
 ἐγκρυφίας ἄρτος Eq. 822.
 ἐγκύκλιμα Nub. 184, 31. v. l. ad Ach. 408.
 ἐγκύκλιος παιδεία Eq. 188, 189.
 ἐγκύλισμα Nub. 32, 5.
 ἐγκυρεῖν. ἐγκυρητικῶς Av. 430.
 ἐγκωμολογικός Pac. 775, 34.
 Ἐγγελεῖς Lys. 36.
 ἐγγυλις ἐγγυλις Ach. 889.
 ἐγγύριον Ach. 1029, 1032, 27.
 ἐγγυρώματος Pl. 530, 45.
 ἐγγυματικῶν Pl. 720, 37.
 ἐγγυτρίστρια Vesp. 289, 6.
 ἐγώτατος Pl. 83, 46.
 Ἐδωλος Lys. 453, 36.
 Ἐθίμος Pl. 1185, 24; Ran. 1; Eq. 756, 43.
 εἰδικός ἰδικός Pl. 277, 1.
 Εἰδῶ Eq. 1068, 2.
 εἶθε πεσεῖται Pl. 180, 5.
 εἰκακέναι Vesp. 151, 8.
 εἰκασμός Pl. 267, 26.
 εἰκοστάκιος Nub. 1154.
 εἰκοσίμετρος Eq. 824, 27.
 εἰκότως, εἰκός Nub. 344, 53.
 εἰλέος Ach. 581.
 εἰλη. κατὰ εἰλας Pac. 1007, 6.
 εἰλησις et εἰλητός Ran. 339.
 εἰλιγγῶ Ach. 581.
 εἰλυσπᾶσθαι Lys. 722.
 εἰμάτιον Pl. 985.
 εἶνα. ἤμην Eq. 32, 14. Thesm. 173.
 εἰπάτω εἰπέτω Ran. 1243.
 εἰπαῖν δράμα Ach. 378, 19.
 εἰρεσία πέτρα Eq. 782, 34.
 εἰρεσιώνη Pl. 1054; Eq. 729.
 εἰρηναρχικός Ran. 1071, 51.
 εἰρηκτόν Vesp. 772, 32.

εἰρῆαι εἰρῆαι Ach. 330.
 εἰς. φορμίδες ἀγγεῖα πλεκτὰ εἰς σῦκα Vesp. 58.
 εἰς αὐτὴν pro ἐν αὐτῇ Nub. 410. Sic εἰς τὰς Nub. 557 et similia Eq. 44, 23; 793, 20.
 εἰσάγειν δράματα Ran. 395. εἰσῆχται τὸ δράμα Pac. 270; Lys. Arg. I, 36; Lys. 173, 45.
 εἰσβολὴ δράματος Ran. init. 27; Ran. 1219.
 εἰσβολὴ προλόγου ad Thesm. 1065.
 εἰσέτι καὶ νῦν Eq. 729, 3, 15.
 εἰσηγήσεις τῶν δραμάτων Prol. II, 12.
 εἰσοδιάζεσθαι Vesp. 659.
 ἐκ Μελίτης, ἐξ Οἴου, ἐκ Κοθωκιδῶν Ran. 501, 42.
 Ἐκατεῖον Ἐκάτειον Vesp. 804.
 ἐκατηβόλος σελάνα Thesm. 80, 46.
 Ἐκατῆς δαίτηνον Pl. 594.
 Ἐκατήσιον Vesp. 804.
 ἐκβαλον imperativus Av. 661.
 ἐκδερματικῶν Nub. 441.
 ἐκδερματῶν Thesm. 758.
 ἐκδεδητημένη τροφή Ach. 81.
 ἐκδοτικός Thesm. 458.
 ἐκεῖ ἐν τῇ Μιλήτῳ Ran. 542.
 ἐκεχειρία Pac. 907, 8; 908, 16.
 ἐκθειασμός Vesp. 8.
 ἐκθεσις ad Nub. init. 7.
 ἐκκαίδεκα ἐκαίδεκα Pl. 195.
 ἐκκαύλημα Ran. 621, 20.
 ἐκκαγάειν ἐκκαγάζειν Nub. 1240, 43.
 ἐκκεῖσθαι. ἰσῆμος τριμέτρον ἐκκειμένου Ach. 1214. στίχος τροχαϊκός ἐκκειμένου Pac. 346, 51. διστιχία ἐκκειμένη Pac. 346, 7.
 ἐκκλᾶν Ach. 1179.
 ἐκκλησιαί κύρια et πρόσκλητοι Ach. 19.
 ἐκκλησιαστικόν i. q. δικαστικόν Nub. 862.
 ἐκκλησιαστικὸς μισθός Eq. 51, 13.
 ἐκκορίζειν Pac. 1176, 19.
 ἐκκορούειν Ach. 38.
 ἐκκυλεῖσθαι Thesm. 277.
 ἐκύκλιμα Ach. 408; Thesm. 96.
 ἐκλαμπρόνειν Pac. 1309.
 ἐκλογαί Pac. 1242, 42.
 ἐκμειλίσσεσθαι Lys. 645, 15.
 ἐκμήμησις Av. Arg. II, 28.
 ἐκμύζειν Thesm. 393, 38.
 ἐκνικᾶν εἰς παροιμίαν φέρεσθαι Pac. 344, 40.
 ἐκπανουργῆσαι Eq. 270.
 ἐκπεριέρχεσθαι Eq. 263.
 ἐκπέταλος Ach. 1110; Vesp. 674, 10.
 ἐκπικραίνειν Vesp. 62, 6.
 ἐκποινιζέσθαι Ran. 578, 32.
 ἐκπρησμός Av. 1243.
 ἐκπυρῶσθαι Eq. 24.
 ἐκπυρῶτερος Eq. 382, 3.
 *ἐκσκέπτωρ Nub. 770.
 ἐκσκαυός Av. 95, 41.
 ἐκταῖος i. q. ἐκκαίδεκαταῖος Thesm. 80, 46.
 ἐκταμα Nub. 2, 30.
 ἐκτείνειν φόρους Nub. 213, 42.

ἐκτεῖος Nub. 643.
 ἐκτινάσσειν Ach. 519.
 ἐκτινύειν Nub. 776, 21.
 ἐκτοπίζεσθαι Ran. 475, 47.
 ἐκτράπελος Av. 65.
 ἐκτρούγειν Pac. Arg. II, 23.
 ἐκφάναι Ach. 255.
 ἐκφραντικῶς Eq. 1293.
 ἐκφλαυρεῖν et ἐκφλαυρίζειν in ἐκφλαυρεῖν et ἐκφλαυρίζειν corrupta, ad Pl. 884, 39.
 ἐκφρόθητρον Pac. 474.
 ἐκφορος κάλιος Eq. 440.
 ἐκφυλον τὸ ἀνασχέσθαι Ach. 297.
 ἐκχύνω Nub. 838, 40.
 ἐλάτινος Pl. 586, 5.
 Ἐλασμα χρυσοῦν Eq. 580, 39.
 Ἐλατήρ Ach. 246.
 Ἐλατικόν ἐπίφθεγμα Ran. 180.
 ἐλαύνειν. τὸν μέσον ἐλάκαε τῶν ἀνδρῶν χαρακτήρα Prol. II, 19.
 ἐλεᾶς, ἐλείας Av. 202, 7.
 ἐλευθέριος Juppiter ad Pl. 1175.
 ἐλεφαντόκιος Av. 1463, 36.
 Ἐλη Aegyptia ad Pl. 178, 28.
 Ἐλη εἰλη Vesp. 772.
 Ἐλισσῶν ad Pl. 586, 25.
 Ἐλλεβοριᾶν, Ἐλλεβορίζειν Vesp. 1489, 41.
 Ἐλειπέος Nub. 268, 38.
 ἐλλιμενίζειν Ran. 188.
 ἐλλόγιμος Pac. 43, 37.
 ἐλπίτικος Vesp. 1346, 12.
 Ἐλύμιον Pac. 1126.
 Ἐλυτρον Thesm. 509, 2.
 ἐμβατή Eq. 1060.
 ἐμβολος, ὁ, Eq. 554.
 ἐμβραδύνειν Eccl. 795.
 ἐμβραχυ Vesp. 1120.
 ἐμμέλια Nub. 540, 12; Vesp. 1503.
 Ἐμμοτον Ach. 1174.
 ἐμπαθῆς Ach. 9.
 ἐμπαγμός Eq. 859, 22.
 ἐμπαρασκευάζεσθαι Nub. 289.
 Ἐμπεδῶ Vesp. 857; Lys. 913.
 ἐμπεριπατεῖν Ran. 952.
 ἐμπλέκτρια Eccl. 737.
 ἐμπλοκή Thesm. 567.
 ἐμπνευματοῦσθαι Pl. 699, 13.
 ἐμπνοικίλλειν Vesp. 1312.
 ἐμπολίτης v. l. ad Pac. 909, 26.
 ἐμπορος Pl. 1155, 33.
 *Ἐμπουσα Ran. 293.
 ἐμπροθέσμιος Eq. 393, 44.
 ἐμπρόσθιοι ὀδόντες Pac. 34, 41. ἐμπρόσθιοι πόδες Pac. 36, 3.
 ἐμπυρισμός Nub. Arg. IV, 27.
 ἐμπυρούσθαι Eq. 511, 40.
 ἐμφαντικὴ λέξις ad Pac. 70, 15.
 ἐμφαντικῶς Eq. 1293.
 ἐμφασίς Eq. 624, 28.
 ἐμφιλόσοφος Nub. 1110.
 ἐμφιλογωρεῖν Vesp. 1438, 18.
 ἐμφραγνύνα. ἐμπερρακῶτων Nub. 1238, 26, 30.
 ἐμφωλεῖν Eq. 822.
 ἐναπομάττειν Ach. 843.
 ἐναποφᾶν Ach. 843.

- ἐναργής λέξις ad Pac. 70, 15.
 ἐναφίεμαι Av. 66, 45; Lys. 1259.
 ἐνδιασκηνάζεσθαι Ran. 1440, 38.
 ἐνδομυχεῖν Vesp. 970.
 ἐνδόσιμον Pac. 990, 10.
 ἐνη Ach. 172, 38.
 ἐνίπους Ran. 293.
 ἐνίστασθαι ad Pl. 1081, 6.
 ἐνεκακατριακοντάμετρος Pac. 82, 18.
 ἐνήχουσαι Pac. 141.
 ἐνόπλιος βύθμος Nub. 651, 36.
 ἐνορμῶν Eq. 781, 8.
 ἐνουρητής Eq. 400.
 ἐνοκίρου Vesp. 925, 5.
 ἐνσύζυγος Ran. 354, 21.
 ἐνταφιασμός Pl. 1008.
 ἐντερινος Ran. 231, 22.
 ἐντεριώνη Eq. 1185, 35.
 ἐντερόνια Eq. 1185.
 ἐντεροπράτης Eq. 155.
 ἐντευγμα Av. 430.
 ἐντομα ἐντόμα Nub. 158, 42.
 ἐντραγεῖν Eq. 51.
 ἐντριβεῖν πληγᾶς Ach. 112, 19.
 ἐντριβος (ἐντριβής) Nub. 260, 2.
 Ἐνυάλιος καὶ Ἄρης Pac. 457.
 ἐξάβραχος Av. 737, 10.
 ἐξάγειν. περί τούτων ἐξήκται ἐν ταῖς ἐκλογαῖς Pac. 1242, 42.
 ἐξαιμελεῖν Eq. 963, 23.
 ἐξανακλύπτουσαι Nub. 3, 43.
 ἐξανύειν Lys. 367.
 ἐκαπάτη Eq. 859, 22.
 ἐξάπινα Pl. 336.
 ἐκαπλοῦσθαι Ran. 543.
 ἐκάρτημα Eq. 762, 21.
 ἐκαρχος πολέμου Eq. 794, 53.
 ἐκασκίσθαι τὰ πολεμικά Pac. 347, 27.
 *ἐξεματισμένος Pl. 266, 16.
 ἐξεργαστικός Eq. 35.
 ἐξευτελλεῖν Ran. 902.
 ἐξῆς. εἰς τὸ ἐξῆς ad Pl. 780.
 ἐξιγχοῦν Pac. 482.
 ἐξισχέειν Nub. 763, 12; Ran. 260.
 ἐκκαίτεσσαρακοντάμετρος Pac. 974.
 ἐξοδιάζειν ad Pl. 381.
 ἐξόδιον Ran. 168.
 ἐξολοβρεῖν Pl. 418.
 ἐξολοθρευτικός Pl. 443.
 ἐξόπλις Pac. 353, 4.
 ἐξοπλος Av. 390, 21.
 ἐξοστρακισμός Eq. 855, 46.
 ἐξουθενίσω ἐξουθενήσω Ach. 444.
 ἐξουσιαστικῶς Pl. 200.
 ἐξυπηρετῆσθαι Lys. 1114.
 ἐξυπνος Pl. 744.
 ἐξωνεῖσθαι Ran. 1229.
 ἐξωνεῖσθαι τὸν δῆμον Eq. 103, 26.
 ἐξωνεῖσθαι τοὺς θεατάς Eq. 534, 1.
 ἐορακέναι διὰ τὸ οὐ διὰ τὸ μέτρον Pl. 1045.
 ἐπανέντης Ach. 94.
 ἐπανέτοι τὰ ζεύγη ἵππων Pac. 73, 38.
 ἐπ' ἄκρων τῶν ὄνυχων proverbium Ach. 638.
 ἐπαμφοτερίζοντος Pac. 854.
 ἐπαναδιπλώσις Pac. 1, 22.
 ἐπαναβροίζεσθαι Pl. 173, 36.
 ἐπαναιρεῖσθαι ἔχθραν Eq. 509, 31.
 ἐπανακάμπτειν Av. 648.
 ἐπανάστημα ὕδατος Ran. 249, 35.
 ἐπανάστημα χειρός Ran. 236.
 ἐπαναφορικὸν σχῆμα Pl. 545, 40.
 ἐπεγγεῖν Pl. 261.
 ἐπέσθεσις Eq. 328, 382, 941; Pac. 1320, 1329.
 ἐπέκθεσις Nub. 456, 476, 53; Pac. 426, 21; 459, 32; 1316.
 ἐπεκτείνειν. ἐπεκτεταμένα μελῆ Av. 918.
 ἐπεξεργάζεσθαι τὸ λεγόμενον Ran. 1432, 15.
 ἐπέρχεται ὑποκριτής ad Pl. 1042, 7.
 *ἐπεύχων Pl. 528, 28.
 ἐπιβαρές Eccl. 888.
 ἐπιβολαὶ τῶν δραμάτων Prol. II, 8.
 ἐπιβριμάσθαι Ran. 562.
 ἐπιγνώμαι et καταγνώμαι Eq. 46.
 ἐπιγράφεσθαι τραγῳδίαις Ran. 78, 10.
 ἐπιγράφεσθαι τῷ κατορθώματι Eq. 392, 37.
 ἐπιδοφιλεῖν Ran. 4.
 ἐπιδιασφύρειν Pac. 202.
 ἐπιδιπλώσις (?) Pl. 1065.
 ἐπιήλα Vesp. 1343.
 ἐπιθεῖσθαι, θεᾶσθαι Nub. 499, 48.
 ἐπιθεμα Eq. 1150, 20.
 ἐπιθυμητικῶς Pl. 380.
 ἐπικαθεῖσθαι τὸ βαροῦν λέγομεν Pl. 185.
 ἐπίκαυμα ad Pl. 535, 7.
 ἐπικοινωνεῖν Nub. 96, 42.
 ἐπικρατεῖν εἰς παροιμίαν Ran. 995, 48.
 ἐπικωμάζειν Lys. 5.
 ἐπιλαγγάνειν τοῖς βουλευταῖς Thesm. 808.
 ἐπιλήναιος ἀγών Ach. 202.
 ἐπιλήση Nub. 790.
 ἐπιλησμένη Nub. 790.
 ἐπιμάττειν ad Pac. 14, 17.
 ἐπιμονή τοῦ σχήματος Pl. 545, 43.
 ἐπίνικιον Vesp. 804, 8.
 ἐπίνικος ad Nub. 1356, 32.
 ἐπινόηματα τῶν δραμάτων Vesp. 1050, 37.
 ἐπιπορούμενον Pl. 725, 26.
 ἐπὶ πλησίον Ran. 475, 51.
 ἐπιπολάζειν Thesm. 162, 42, 50.
 ἐπιποματικῶς ad Pl. 614, 4.
 ἐπίσχημα Nub. 450, 45.
 ἐπίσσειν Nub. 450, 43.
 ἐπισεσυρμένος Ran. 1497, 14.
 ἐπισίζει Vesp. 704.
 ἐπισιτισμός Ach. 108, 548.
 ἐπισκενή Nub. 1005, 25.
 ἐπιστάτης, γαλκοῦς τρίπους Av. 436.
 ἐπιστήσαι ἄξιον Pac. 443, 18.
 ἐπιστομηθεῖς ἐπιστομηθεῖς ad Pl. 592.
 ἐπισυνεσταλμένη κοιλία Pl. 301, 40.
 ἐπισφίγγειν Thesm. 1003.
 ἐπίτευγμα Av. 430.
 ἐπιτηδεύειν Pl. 923.
 ἐπιτηδεῖω i. q. δαιμονίως Pl. 675.
 ἐπιτηδευτὴ κόμη Pl. 271, 3.
 ἐπιτηδευτὴ λέξις v. i. Pl. 301.
 ἐπιτιθένα. ἐπίθω et περίθω Thesm. 380.
 ἐπιφορίζεσθαι Nub. 213, 35.
 ἐπιφυλλίδες Ran. 92.
 ἐπιχειλῆς Eq. 814, 38.
 ἐποπιστί Av. 58.
 ἔπος i. q. λαμβεῖον Ran. 947.
 ἔπος quodvis metrum Eq. 39, 508; Thesm. 412.
 ἐπτακαϊκάμετρος Pac. 1320.
 ἔπω ἄπυον Pl. 1, 32.
 ἐπφῶδος Nub. 333, 16.
 ἐπωμοσία Pl. 725.
 ἔρα terra Ach. 341; Av. 1142.
 ἐργεπιστατεῖν Pac. 606, 10.
 ἐρεῖν significatione presentis Nub. 390, 50; 653, 49; 872; Ran. 173.
 Ἐρετριακὸν ὄνομα Nub. 46, 4; 48, 29.
 ἔρημος. etymologia Pl. 447.
 ἐρίγη, ἐριγμός Ran. 505, 2.
 ἐρίδιον Ach. 1174.
 ἐρίθευς ἐρίθυλος ἐρίθωκος Vesp. 927, 19.
 Ἐρινύς, Εὐμενίδες Nub. 265, 2.
 ἐρσάλπιγξ Av. 884, 39 et not.
 Ἐρμιον ὑποκριτής Nub. 542.
 ἔρξας ἔρξας Ach. 330.
 ἔρπυλλος Pac. 168.
 ἔρσφορία Lys. 642, 1.
 Ἐρυθραὶ τῆς Ἰωνίας Ran. 712.
 ἐρύθημα, ἐρεῦθημα Pl. 535, 6.
 ἐρωμανῆς Nub. 348, 24.
 ἐρωτομανῆς Pl. 1024.
 ἔστιαν cum dativo Thesm. 941.
 ἐσχατόγηρος Nub. 908.
 ἔταιρειον, τὸ, Eq. 877, 41.
 ἔταιριδίον Av. 667, 1261.
 ἔταιρίζειν Thesm. 254.
 ἔταιρίς Pl. 179, 15.
 ἔτερομάσχαλος Eq. 882.
 ἔτερος, *alter, alius*, Pac. 11.
 ἔτι μὴ Ach. 22, 36.
 ἔτοιμότης Ach. 375.
 ἔτοιμα Av. 778.
 Εὐαῖος Av. 874, 33.
 εὐαπόφυκτος Ran. 826, 35.
 εὐάφομος Eq. 759.
 εὐγενεῖν Nub. 800, 4.
 εὐεκτής Av. 1556, 27.
 εὐεπεία Eq. 533, 35.
 εὐεργετεῖν τινα ἀγαθὸν τι Eq. 766, 45.
 εὐετηρία Pac. 595, 19; 1325.
 εὐθεσία Nub. 44, 39.
 Εὐθύνοσ ἀρχων (olymp. 88, 3) Ach. Arg. I fin.
 εὐθυρρήμων et derivata ad Pl. 1081, 6.
 εὐθύς καὶ παραχρῆμα Eq. 474.
 εὐάνητον ἔργον Pl. 415, 52.
 εὐκόλος εἰς ἄργην Eq. 41, 47.
 εὐκαρρησίαστος Pac. 774.
 εὐπεδιάς Lys. 88.
 εὐπρόσδεκτος Pac. 1054.
 εὐρετής Nub. 121; Av. 580.
 Εὐρωπαϊκὴ παροφία Eq. 1290.
 Εὐρωπαϊκῶς Eq. 18.
 Εὐρυκλεῖδα Vesp. 1019, 39.
 Εὐρύλογος Laidis amator Pl. 179, 19.
 εὐσαρκεῖν Pl. 561, 12.
 εὐτεχνία Nub. 508, 26.
 εὐτονία Ran. 352.

- εὐχαρισμὸς Eq. 1154, 1; Ach. 200, 1143, 39.
 εὐφραντόν Pl. 806.
 εὐφραντοπαίς Pac. 520, 46.
 εὐχαριστήρια ad Pl. 1198.
 εὐχαριστήριος γὰρ Nub. 52, 42.
 ἐραπτον δερμάτινον Av. 933, 26.
 ἐφάδραστοι Nub. 264, 45.
 ἐρεκτικὸν ἐπίρρημα Pl. 1052.
 ἐρευρητής Ran. 1451.
 ἐρεξίς Vesp. 338.
 ἐρηθικός τόπος θεάτρον Av. 794.
 ἐρύθριστος Pl. 1061.
 ἔγεν. ἴνα παρέξη Av. 1522.
 ἔχει παρα Δημοσθένει, i. e. *legitur apud Demosthenem*, Ach. 334. Simmliter Ach. 352, 21.
 ἔγιος Vesp. 1436.
 ἔγιος τῶν μηρυκίζοντων ζώων Eq. 356.
 ἔλησις Eq. 954, 46.
 ἐπιμυθισμένως Pl. 1063, 51.
 ἐψόν Nub. 1046.
 ἐώρημα *machina scenica* Pac. 80.
 ἔως ὅταν Pac. 7, 20.
 ἔως τοσούτου ἔως ἤλθε Pac. 130, 27.
 Ζαχραῦς Ἰακχος Ran. 398, 17.
 *Ζαρομάγυλος Pl. 266, 16.
 *Ζάρωμα Pl. 1051.
 Ζάς, Ζαντός, ad Ran. 329.
 Ζεμα Eq. 921, 38.
 Ζεστός Ran. 549, 14; Eq. 772.
 Ζεῦξις Ἐρωτα ἔγραψεν Ach. 992.
 Ζηνοδόρα Prol. XV, 2.
 Ζήρηνθον ἄντρον Pac. 277, 2.
 Ζητεῖν *petere* ad Pl. 982.
 Ζίνα Nub. 763, 9.
 Ζυγὰ ἢ ἄζυγα Pl. 816.
 *Ζυγὰ μονὰ Pl. 816, 6.
 Ζυγία Ἦρα Lys. 217.
 Ζυγίτης Ran. 1074, 11; Ach. 162.
 Ζυγοστατεῖν Ran. 795.
 Ζύθος Pac. 1254.
 Ζύμη Pac. 741.
 Ζυμοῦσθαι Pl. 545, 34; 1126, 3; 1136; 1142.
 Ζωμάλη Ach. 671, 1.
 Ζωμάρυστρος, ἢ, Ach. 245.
 Ζωνάριον Thesm. 139; Lys. 113.
 Ζωπύρημα Lys. 107.
 Ζωστήρ Lys. 808, 12.
 ἢ i. q. ἦν Vesp. 1074, 1091, 8.
 ἠδύβιος Vesp. 506, 13.
 ἠδύσομον Ran. 1075.
 ἠδύσομος Pl. 313; Eq. 894.
 ἠδύτατα Pl. 849.
 ἠδύτατος Pl. 1020.
 ἠδυτάτως Av. 1381.
 ἠθικὴ ἐρώτησις Nub. 1421.
 ἠθμώδης Vesp. 99.
 ἠθος. ἐν ἦθει Pl. 652; 884, 39; Nub. 1299, 14; Ran. 177, 35; 621, 16; Eq. 994; Ach. 295; Vesp. 690; Pac. 968, 40; Av. 63, 24; 142; Thesm. 1, 9. ἐν τοιούτῳ ἦθει Ran. 712, 37.
 ἠλεκτρος, ἢ, Eq. 532.
 ἠλιοτρόπιον Av. 997, 24.
 ἡμέρα. μεθ' ἡμέραν, non ἐν ἡμέρᾳ, Pl. 930.
 ἡμερόβιος Av. 685, 12.
 ἡμεροφύλαξ Av. 1212.
 ἡμίδραχμον Eq. 255, 20.
 ἡμικεταῖον ἡμικετόν Nub. 643, 7.
 ἡμέκτον Nub. 643, 51.
 ἡμιμαθής Nub. 504, 6.
 ἡμίξεστον 314, 10. Pl. 436, 45; 737; 1054, 32.
 ἡμισυ. μίαν ἡμισυ δραχμῆν Ran. 177.
 ἡμιτριβής Pl. 729.
 ἡμιφάριον Pl. 729.
 ἡμιγόρια Eq. 589, 6.
 ἡμιωδύλιον Ran. 549, 8.
 ἡμιώβολον Ran. 549, 12.
 ἦνεγκον et ἦνεγα Ran. 1299.
 ἦνυστρον Eq. 356.
 Ἡρακλῆν Ran. 51, 52; Pac. 752.
 Ἡρακλείως Av. Arg. II, 38.
 Ἡρισάλλιγξ Av. 884, 39.
 Ἡχεῖον theatri Nub. 292.
 Ἰάκος Ἰάκος Nub. 993.
 Ἰαλαμία Ran. 1074, 13; Pac. 1232.
 Ἰαλάμιος Ran. 1074, 13; Ach. 162.
 Ἰαλαμίτης Ran. 1074, 11.
 Ἰαλάς, Ἰάλης Nub. 180, 24.
 Ἰαλάς Ἰάλης, Θαλοῦ Ἰάλητος Av. 1009.
 Ἰάλλινος Av. 798, 1.
 Ἰαργήλια Pl. 1054, 49.
 Ἰάρρος Pl. 1188.
 Ἰάσιος οἶνος Ach. 671.
 Ἰαυμασμός Pl. 1, 123; Thesm. 45.
 Ἰεαγινίδης archon Lys. 1145.
 ἰεῖν ad Pl. 1014, 52.
 ἰεατροειδής Vesp. 1109.
 ἰελοὺ δηλώσαι vel δηλώσειν v. l. Eq. 1277.
 ἰεοσχερία Ran. 549, 11.
 ἰεομιστήρια Vesp. 418.
 ἰεός. τῶ θεῷ, non ταῖν θεοῖν, sed ταῖν θεῶν, ad Thesm. 566.
 ἰεοσχερία Vesp. 418.
 ἰεραπεῦειν κόπρω τὰς βύρσας Eq. 295.
 ἰερίστριον Av. 715.
 ἰεριστότις Ach. 671, 53.
 ἰερισπρωκτος Vesp. 1035, 38.
 ἰερός. ἰερέων εἰσβολαὶ Pac. 990, 7.
 ἰεσμοθέται μυρσίνε στέφονται Ran. 330, 35.
 ἰεσμοφύλακες Vesp. 1108.
 ἰεσπίσις Pl. 11, 11, 15.
 ἰεττάλη Nub. 749.
 ἰεωρίς Σικυωνία Ran. 78, 13.
 ἰηλυπρεπής Pl. 1101, 24.
 ἰηραία, τὰ, Lys. 150.
 ἰηριδίον Vesp. 352.
 ἰησειά Pl. 627, 34.
 ἰης, ὁ, Vesp. 696.
 ἰηλομάζειν Av. 530, 49.
 ἰηλίσις Pac. 353.
 ἰησημαῖα κρέα Av. 538.
 ἰησκειν. τευνήσομαι Ach. 590.
 ἰουκυδίαι τέσσαρες Ach. 703, 33; Vesp. 947, 4.
 ἰουαντίον θρανίον Ran. 121.
 ἰουαντής Ran. 1074, 11; Ach. 162.
 ἰουάνος, θρανίτης Pl. 545.
 ἰουα τῆς Οἰνιγίδος et ἰουαθην Av. 645.
 ἰουάσιον Ach. 1101.
 ἰουάσσα Eq. 662; Ach. 551; Eccl. 56.
 ἰουατέρος ἰουατέρος Vesp. 1397.
 ἰουμέλη Eq. 149, 34; 482; 519.
 ἰουμοφόρος Pl. 283, 12.
 ἰουσοκός Eq. 62, 21; Lys. 205.
 ἰουρίον, non θυρίον, Pl. 1097, 38.
 ἰούτης Av. 521, 26.
 ἰούσις Ach. 321.
 ἰούραξ. etymologia Vesp. 1195.
 ἰαμβεῖα ἰαμβία Ran. 1130.
 ἰαμβέλεγον Pac. 775, 31.
 Ἰανίσκος Pl. 701, 31.
 Ἰασώ ad Pl. 701.
 ἰατρύειν Av. 584.
 ἰατρυνικός Ach. 1213, 49.
 ἰατρόσ correpto ι, Pl. 407.
 ἰγῖον Pl. 710; 1108, 31.
 ἰδαλίμος Pac. 85.
 ἰδιοπράγμων Eq. 262, 8.
 ἰδιώτατα ἰδιαιτάτα Ran. 855.
 ἰδιότης Ran. 459.
 ἰδρόντειν Ran. 236, 39.
 ἰή et ἰή Ran. 1275.
 ἰκετικὴ κλάδος Pl. 383.
 Ἰκιγος Ach. 581.
 Ἰλλωπεῖν Ἰλλώπειν Ἰλλωπίζειν Eq. 292.
 Ἰμαῖον Ran. 1297.
 Ἰμαντάριον Av. 798.
 Ἰμαντώδης Nub. 449; Pac. 699.
 Ἰνα pro ἰάν Ran. 174.
 Ἰννος Pac. 790.
 Ἰζαλῆ Ἰσαλῆ ad Nub. 72.
 ἰού ἰού Nub. 1170; Pac. 317.
 Ἰουδαῖοι Ὀδόμαντες Ach. 156.
 Ἰπνια Vesp. 836, 9.
 Ἰπαλεκτρύων ζῶον θαλάσσιον Ran. 932, 22.
 Ἰππᾶς Eq. 627, 1.
 Ἰπποθῶων Av. 559.
 Ἰππόπορος Ran. 429.
 ἰσόμετρος Pac. 1159; Av. 1088.
 ἰστάμενοι χοροὶ Pac. 531.
 Ἰστασθαι de mercede iudicium ad Pl. 329.
 Ἰστουργεῖν Pl. 528.
 ἰχθυῖς Eq. 816.
 ἰχθυοπώλιον Ran. 1068; Vesp. 789.
 ἰωτογραφεῖν Vesp. 926, 12.
 *καβάλιον s. καβάλλιον Ran. 507, 19.
 κάγκελον Eq. 641, 675, 45.
 *καγκελωτή Vesp. 124, 2.
 καδοπαίς Pac. 1202.
 καθαγνίζεσθαι Pl. 661.
 καθαπτός κάθαπτος Ran. 1211.
 καθαρθεῖς τὸν φόνον Eq. 95, 4.
 καθάριον ὄνομα Ach. 245.
 καθαρισμός Pl. 454, 26.
 κάθαυμα (χοιρίδιον) Ach. 44, 5.
 καθαροποιεῖν Ach. 507.
 καθαρός. ἀστεία καὶ καθαρὰ ἢ σύνταξις Ach. 207.
 καθαρός στρατηγεῖν Pac. 347, 32.
 καθεσθῆ Eq. 755, 10.
 καθεσθῆγας Ach. 510, 19.
 κάθεσις i. q. διδασκαλία Ran. 1028, 10.
 καθήμενοι, οἱ, *spectatores* Ran. 308, 38.
 καθιέρωσις Pac. 925.

κάθισμα Eq. 784, 25; 786, 51.
 καθιστάνα. κατασταθῆναι (καταστρα-
 φῆναι V.) ἐπὶ ὁμολογίᾳ Nub. 213, 31.
 καθιστήριον Eccl. 734.
 καθομιλεῖν τοῖς καιροῖς Ran. 47, 24;
 541, 15.
 καθομιλεῖν τοὺς καιροὺς vel τοῖς καιροῖς
 ad Ran. 970, 38.
 καθοπλισμοὶ Ach. 368.
 καθυπερφηρανεῖν Ach. Argum. I, 21.
 καθωπλισμένως Pl. 325.
 καικίας Eq. 437, 13.
 Καινόν Vesp. 120.
 καινοποιεῖσθαι Pl. 407, 21.
 κακέμφατον Ach. 259; Av. 1258; Lys.
 410, 732, 739, 1170.
 κακεμφάτως Ran. 48, 38; 423, 9; Eq.
 1386; Vesp. 1348, 27; Eccl. 1048;
 Lys. 60, 720, 773, 956, Adject. Pac.
 965.
 κακεντρεχῆς Nub. 260, 42
 κακίστως Pl. 456, 38.
 κάκκη Pac. 162.
 κακοβίωτος Pl. 969.
 κακοβουλεῖν Ran. 970, 32.
 κακοδιδασκαλεῖν Nub. Arg. I, 2.
 κακοθεύεσθαι Lys. 313, 1.
 κακόνημος Av. 1569, 23.
 κακόξενος Ran. 791.
 κακοπραγμανεῖν Av. Arg. I. 19.
 κακοπράγμων Ran. 477.
 κακοστένακτος Thesm. 1059.
 κακοσύνδετος Vesp. 822.
 κακοσχόλιος Ach. 398, 25.
 κακοτεχνεῖν Thesm. 852.
 κακοτεχνία Eq. 331.
 κακούργημα Eq. 901.
 κακουχία Pac. Arg. IV, 6.
 *καλάμιον Pl. 784, 13.
 καλίγιον Pl. 847.
 κάλιος Av. 1283, 27.
 καλίος ad Pl. 476, 50.
 Καλλιγένεια Thesmophoriorum dies
 tertius Thesm. 80.
 καλλιλεξία Thesm. 383.
 καλλιστέφανος ἐλαία Pl. 586.
 κάλλοψ κάλλοψ Vesp. 574, 6.
 καλλωπιστής Eq. 1069.
 καλοϊώνιστος Av. 721, 28.
 καλοκαγαθία Ran. 549, 11.
 καλόποδες Av. 721, 28.
 καλός. ὦ κάλλιστε i. q. ὦ βέλτιστε Pl.
 1172.
 κάλυψις Pl. 22.
 καματηραὶ φάλαγγες Ran. 1314, 5.
 *καμελαύκιον Ach. 439.
 *καμηλαύκιον Nub. 268.
 κάμιλος Vesp. 1035, 39.
 καμίνιον Pac. 536, 15.
 κάμνειν. καμηῶτας Pac. Arg. II, 14.
 κάμπιος δρόμος Pac. 904.
 *κανάριον Nub. 157.
 κἀνδύλος Pac. 123, 1.
 κανθαρίας Pac. 73, 35.
 κἀνθαρος etymologia Pac. 82, 37.
 Κἀνθαρος ἥρωες Pac. 145, 23.
 κἀνθαρος navis et poculum Pac. 143,
 15.

Κανθάρου λιμὴν Pac. 145, 20.
 κἀνθαρος Pac. 82, 38.
 κἀνων Pac. 82, 24.
 κανισκώδης Vesp. 674.
 καννάβινος Eq. 129.
 κἀνναβος Eq. 954, 45.
 καννωτός Vesp. 844, 23, 30.
 κανοὺν ἀπὸ τοῦ κἀννειν Pac. 948.
 κἀπηλις Pl. 426.
 κἀπηλις et κἀπηλις Pl. 1120, 435.
 κἀπήλισσα Pl. 426, 46.
 κἀπηλιος Pl. 1155 et not.
 καπνοποιός Vesp. 145.
 καπυρώδης Ach. 1092.
 καρθαρίτης Pl. 808, 18.
 καρκαίρειν Ach. 3, 18.
 καρκίνιον Vesp. 1510.
 καρκίνος. etymologia Ach. 3, 20.
 Καρκίνος Καρκίνος Pac. 778, 48.
 κάρπασος Lys. 735, 52.
 Καρτάγεσσα Eq. 174.
 κάρταλος Vesp. 674, 25.
 καρτερεῖν *exspectare* ad Pl. 1100.
 καρτερεῖν i. q. μένειν Pl. 822.
 *καρτέρουλα, καρτέλουρα ad Pl. 737,
 46; 436, 46.
 *καρυδᾶν καριδᾶν Nub. 540, 14, 16.
 καρυκεύειν ζωμόν Pl. 627, 36.
 Καρυστίων Vesp. 283, 31.
 κάρφος Ran. 647.
 καρφοῦν κεκαρφομένα σάνιδες Ran.
 824.
 κασάλβιον Eq. 1285.
 κάστωρ Ach. 880.
 κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ad Nub. 710.
 κατὰ κοινοῦ Vesp. 1267, 5; Lys. 343,
 795.
 κατὰ τινα, *similiter alicui*, ad Pl.
 951.
 καταβρογχίζειν Ran. 576, 25.
 κατάγειν τὸ γένος Eq. 1055.
 καταγλώττισμα Nub. 51.
 καταγνώνα et ἐπιγνώνα Eq. 46.
 καταγωγὰι πληγῶν Pl. 22.
 καταδακτυλίζειν Pac. 549.
 καταδάρθειν, καταδαρθεῖν Nub. 38.
 καταδιδόνα Vesp. 544, 45.
 καταδικαστικός Vesp. 167.
 καταδυναστεύειν Pl. 372.
 καταθάλλω, καταθέλω Eq. 210.
 καταθέατης Pac. 42.
 καταθέατης Ἑρμῆς Pac. 650.
 κατακαλεῖν Nub. Arg. III, 1; Ran.
 698, 48, 3.
 κατακλιθεῖς κατακλινεῖς Nub. 694.
 κατακλισμός Pl. 974.
 κατακόλλαν Ran. 406.
 κατακροῦειν Eq. 371, 51.
 κατακυπτάξειν Ach. 263, 19.
 κατάλαβρος Vesp. 1278.
 καταλείψαι Nub. 1005.
 καταλείψας Charax Nub. 508, 29.
 καταλήγον i. q. καταληκτικόν Thesm.
 531.
 καταλιπέεις Pac. 1127, 13.
 καταλοχίζειν Ach. 1074, 49.
 καταμάσσειν Eq. 909, 1.
 καταμηλοῦν Eq. 1150, 38.

καταμηχανᾶσθαι Av. 997, 36.
 καταμωκάσθαι Pl. 872.
 κατόνημα Ran. 995, 45.
 κατόνητος Ran. 127.
 καταπέιθεσθαι Pl. 507.
 κατάπλαστος καταπλαστός Pl. 717.
 καταπλήττειν. καταπλαγεῖς (καταπλη-
 γεῖς R.) τοῦ θράσσους Lys. Arg. I, 17.
 καταπονεῖν τὸν βίον Nub. 419, 25.
 κατάπυκνος Av. 94.
 καταρρητορεύειν Pl. 586, 32.
 κατασκελετεύειν. κατεσκελετωκῶς Ran
 153, 43.
 κατάσπασμα Lys. 583.
 καταστολὴ δράματος Pac. 1204, 45
 καταστομώλλειν Ran. 104.
 κατασχετός Ach. 259.
 κατασχημονεῖν Ran. 153, 43; Pac.
 1176, 20.
 κατασχημονεῖν τῶν στρωμάτων Av.
 790.
 κατατελεῖν Pac. 493.
 κατάτεγνος Av. 918, 39.
 κατατεθεῖσθαι τὸν πόλεμον Pac. 1081,
 15.
 κατᾶτρησις Vesp. 1111, 43; Pac. 199.
 κατάφορος v. l. ad Eq. 877, 40.
 καταφρονεῖν cum accusat. Ran. 103,
 51.
 κατάχυμα Pl. 660, 28.
 κατενόπλιον Nub. 651.
 κατμαζευμένως Pac. 750.
 κάτισος Pac. 729, 47; 856, 44.
 κατοπτᾶν Lys. 376.
 κατουρεῖν Eq. 400, 2.
 *κάττα Pl. 693.
 καττυμάτιον Eq. 49, 52.
 κάτωθε κάτωθεν Pac. 313, 25
 κατωκάρα cum i subscripto Pac. 153,
 51.
 κατωκάρα ὑφ' ἔν Ach. 945; Pac. 153,
 49.
 κατωμοτικός Pl. 202.
 κατωρυχὴ Nub. 508, 43.
 καυνάκης Vesp. 1122, 10.
 καῦνος Pac. 1081.
 καυστικός ὁ πόλεμος Pac. 310, 11.
 καυτηρία Av. 1293.
 καυχηματίας Ran. 40.
 καυχητιᾶν Pl. 572, 7.
 Καρύη Pac. 1071, 31.
 κέβλη Av. 303.
 κέγγρος κέγγρα Vesp. 91.
 κείρυλος κηρύλος Av. 299.
 Κέκροψ et Κεχροπίδα Pl. 773.
 κεκρύφαλος Eq. 356.
 κελουστής κελυθῆς Av. 1273.
 κενοδοξεῖν Ran. 282.
 κεντροτύπος Nub. 450.
 κεντρώδης Vesp. 224.
 κέντρων Nub. 450, 43.
 κέπρος Pl. 912; Pac. 1067.
 Κεραμεικαὶ πληγαὶ Ran. 1093, 16.
 Κεραμεικοὶ δύο Eq. 772, 36.
 Κεραμεικός Av. 395.
 κεράμιος Vesp. 676.
 κεράτιον Pl. 884, 52; Ran. 231.
 κερατοβάτης Ran. 230, 10.

κερατοῦν Ran. 230, 15.
 κερατοφυεῖν Eq. 1344, 4.
 κερανοφόρος Av. 1248.
 κεραυνῶν γένη τρία Eq. 696, 4.
 κέρδω Eq. 1068, 1.
 κέρκυρος Pac. 143, 13.
 κερκώπη Av. 1095.
 κέρχνη Av. 304.
 κεστρέαι Nub. 339.
 κεστρέυς Nub. 339, 25.
 Κεστρίνος βοῶς Pac. 925, 26.
 Κεφαλῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς Av. 476.
 κέφαλος Nub. 339, 25.
 κεχαρισμένως Ach. 867, 20.
 κεχαριτωμένως Ach. 867, 20.
 κηδεστῆς καὶ ὁ ἐκδιδούς καὶ ὁ λαμβάνων Thesm. 74.
 κηθάριον Vesp. 674.
 κήθων Vesp. 674, 14.
 κηλήτης Pl. 267, 26.
 κημός Eq. 1150.
 κημοῦν Eq. 1150, 35.
 κηροποιὸν κηροποιῶν Vesp. 1080.
 κηριοματιστής Eq. 492.
 κηρών Eccl. 742.
 Κηρισσοῶν Ran. 944.
 Κηρισσοῶν an correpto t, Ran. 1048, 9.
 κιδόγλος Av. 158.
 κιδάριον Nub. 10, 50.
 κίδαραι Av. 487, 53.
 κίθαροειδέτατος Vesp. 1278.
 κίθαρίζειν Nub. 971.
 κικιάθη Av. 261.
 κικυμῖς Av. 261.
 Κικυνῆς Nub. 134.
 Κίλισσα τροφός Pac. 363, 2.
 Κιλικίων Pac. 363, 27.
 κίμβεια κίμβια κίμβικια κίμβικία κίμβει ad Pl. 590, 53.
 Κιμβερικά ἢ Κιμβερνά Lys. 45.
 κίναδος Nub. 448, 2.
 κιναιδῶδης Ach. 849.
 κινδυνῶδης Ran. 819.
 Κινέας Eq. 580, 28.
 κινεῖν ἀνάγυρον Lys. 68.
 κινήτηριον Eq. 984.
 κίστιδις Av. 1181.
 κισσηρώδης Nub. 71, 38.
 κίστις Ach. Ach. 961, 53; 1138.
 κυχρᾶν Nub. 1214, 12; Eccl. 446.
 κλαδεύειν Eq. 166, 24.
 κῶαν ἄμπελον ad Eq. 166, 22.
 *κλάνειν Pl. 176, 45.
 *κλάπη Pl. 276, 37.
 κλαστήριον Eq. 166, 24.
 κλειδοῦν Av. 1159; Eccl. 361.
 κλειδῶσις Vesp. 155, 18; Av. 1159.
 κλεις τροχαίχη Pac. 1127, 19.
 κλειστός λιμήν Pac. 145, 21.
 Κλειτός Nub. 348.
 Κλειτώ Ach. 457; Thesm. init., 6, 810.
 κλέπτον, non κλεπτόν Vesp. 900.
 Κλεψύδρα Av. 1604, 1.
 κληρωτρίς, non κληρωτίς, ad Vesp. 752, 2; 674, 7.
 κλήτωρ et κλητήρ ad Pl. 891.
 κληθῆναι κληθῆναι Av. 122, 1.
 κλονίς Thesm. 261.

*κλωζοκοπεῖν Nub. 552, 52.
 *κλωμάτιον vox nihili, ad Pl. 590, 49.
 κλώζειν Vesp. 1524, 12.
 κλωῶς Vesp. 897, 48.
 *κλωσμάτιον ad Pl. 590, 49.
 κναφεῖν γναφεῖν Pl. 166.
 κναρικόν ἐργαλεῖον Eq. 386, 19.
 κνάφος Pl. 166.
 κνηστῖαν Vesp. 884.
 Κνιδουργῆς Pac. 143, 13.
 κνιπία ad Pl. 590, 53.
 κνιπός ad Pl. 590, 53.
 κνυζηθμός κνυζησμός Vesp. 977.
 κογχύλια, κογχάρια Ran. 1305, 29.
 κόθορος Ran. 541, 17.
 Κοθωκίδα Οἰνητίδος φυλῆς Thesm. 620.
 κοίλασθέντες Pl. 627, 9 b.
 κοινή συνήθεια Pl. 27, 30.
 κοινόβουλος Thesm. 921.
 κοινοποιεῖν τὰ μυστήρια Av. 1073, 17.
 κοισυρέσθαι Nub. 46, 4.
 Κοισυρόπολις Nub. 48, 28.
 κοϊτόνιον Lys. 160.
 κόκκινος Pl. 731, Pac. 1173.
 κόκκινον βάμμα Ach. 22, 41.
 Κολαινίς Ἄρτεμις Av. 873.
 κολακευτικός Nub. 68.
 κολιάνδρος Eq. 682.
 κολλαβίζειν Pac. 1196.
 κόλλαθος Ran. 507, 12, 19.
 *κολλάριον Vesp. 897, 50.
 κολποδιώκτης ad Nub. 348.
 κόλλυθα Pl. 768, 36.
 κολλυθίζεσθαι Ran. 507, 15.
 κόλλυρα Pac. 123.
 κόλλυροις Pl. 1054.
 κολοθὸν κύμα Eq. 692.
 κολοθὸς λόγος Ran. 343, 30.
 κολοιδῶδης Av. 17, 26.
 κολοκτρῶν ad Ran. 932, 21.
 κόλος κρός Av. 873, 48.
 κολοῦειν Eq. 456.
 *κολουράδης Nub. 158, 2.
 κολποῦν Pac. 536.
 Κολωνός duplex Av. 997, 27.
 κόμαρος, ἦ, Av. 620.
 κομίζειν τὴν ἡλικίαν Ran. 740.
 κομιστικός Pl. 853, 20.
 κομμάτιον ἀπὸ παροιμίας ἐστίν Ach. 863, 52.
 κομμωτικός ad Pl. 1063, 54.
 κομμωτικός Pl. 1063, 51.
 κομπαστικός Ran. 282, 10.
 κομπαστής Vesp. 1246; Av. 1126; Lys. 62.
 κομπηρός Ach. 1182.
 κομπῶδης Av. 276.
 κόνδυλος Nub. 10, 47.
 Κονθύλη τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς ἢ Πανδιονίδος Vesp. 233.
 κονιατής Av. 1150, 37.
 κονιορτοῦν Nub. 1376.
 *κοντομετρεῖν Pl. 436.
 κοππατίας Nub. 23.
 κόπρια Pl. 1024, 34; Ran. 573.
 κοπρολόγος Eq. 899.
 κόπρον ἀναθυμῶν Ran. 186, 18.
 Κόπρος et Κόπριος ad Eq. 899.

κοπροφάγος Pac. 24.
 κόπτειν et φοφεῖν τὴν θύραν Nub. 132, 7.
 κοράκειος συκῆ Pac. 628.
 κοράμβλη Eq. 539, 13.
 κόρδαξ Nub. 540, 14.
 κορδύλη Nub. 10, 47; Pac. 541.
 κορεῖν Nub. 44, 32.
 κορένυσθαι Pl. 628, 16; Vesp. 1306.
 Κόρη, κατὰ Κόρης ὀνόμασιν οἱ περὶ Σικελίαν Vesp. 1438.
 κόρκορος Vesp. 239.
 Κορκυραία μάστιξ Av. 1463.
 Κόροιβος Ran. 990, 17.
 Κορύβαι Vesp. 9.
 κορυδός, ὁ et ἡ, Av. 475.
 κορυζᾶν Av. 1081, 46.
 κορνηφόρος Eq. 270, 1.
 Κορυφάσιον ad Nub. 186, 43.
 κορυφοῦσθαι Av. 1354, 4.
 κοσκινόγυρος ad Pl. 1037, 39.
 κόσκυμα Eq. 49, 51.
 κοσμητήριος v. l. ad Pac. 59.
 κόσμητρον Pac. 59.
 κοσμικαὶ ὀχλήσεις Ran. 185.
 κότινος, ὁ, Av. 620.
 κότταθος Pac. 343, 17, 1242 et 1244.
 κοτυλίσκος Vesp. 855, 17.
 *κουκινόν Pl. 266, 16.
 *κουρελός Pl. 812, 37.
 κουρεύεσθαι Av. 713.
 κουρεῶτις Pac. 890, 39.
 Κουρητικός Nub. 651.
 κουριᾶν Ach. 388, 46.
 κουρίς Eccl. 737.
 *κουρκούτη Pl. 673, 34.
 *κουτάλη Eq. 984, 24.
 κουρίζειν τινὰ τῆς εἰσφορᾶς Ach. 6, 1.
 κοφινῶδης Ach. 333.
 *κοχλίριον Pl. 711; Ach. 1053.
 κοχώνη Eq. 424.
 κράβατος Nub. 254; 633, 16.
 κράββατον Eq. 532, 28, 533.
 κραχόν Eq. 487.
 κραδᾶν Ach. 21.
 κράδη Pac. 627.
 κραπαλίη Ach. 277.
 κρακτικός Vesp. 34, 27.
 κράμθη Eq. 539, 12.
 κρατεῖν, κεκράτητο ἢ τιμωρία Pl. 153.
 κρατεῖν *retinere* Ran. 512, 522.
 κραυγαστικός Pac. 1078.
 κραυγαστικός Eq. 487.
 κρέα correpto et producto α Pac. 192.
 κρεάγρα i. q. ζωμήρσις ad Eq. 922.
 κρέας, κρεῶν perispomenon Ran. 338, 11.
 κραιτῶνος Pl. 938.
 κρεμάθρα i. q. ὀψοθήκη Nub. 218, 9; 226.
 κρεμάστρα Nub. 226, 53; 870.
 κρέβανον κρέβανον Ach. 86.
 κρίγη Av. 1521, 52.
 κριθῆ sensu obsceno Pac. 965.
 κριθοφάγος Av. 231.
 κρίμμα Nub. 965, 23.
 κρίμων Eq. 806.
 Κρίος τῆς Ἀντιοχίδος et Κριῶθεν Av. 645.

- κροκύφαντος Vesp. 1142, 1.
 κροτεισθαί (poetam scenicum) Ach. 388, 44.
 κρότρησις v. 1 ad Pl. 725, 22.
 κρουμίτιον ἐπινίκιον Eq. 276.
 κρουσιμετρέιν ad Eq. 859.
 κρουσιμέτρης Nub. 451, 3.
 *κρύον Nub. 768, 37.
 κρύπται Thesm. 600.
 κρύπτειν. κρυθῶμεν Thesm. 36.
 κρυφιαίως Pac. 730.
 κρώθυλον (κρώθυλος?) Nub. 10, 50.
 κρώθυλος Nub. 984.
 Κρωμνίτης Eq. 561.
 Κρωπίδα Eq. 79.
 κτέννειν ad Av. 369.
 κτηνοβάτης Ran. 429, 26; 934.
 κυμαστρώξ κυμαστρώξ Eq. 41, 48.
 κυβέτον Nub. 355, 5.
 κυβευτής Ach. 855; Av. 1297, 46; Eccl. 672.
 Κύδας 1071, 31.
 κύκλος nomen loci Athenis Eq. 137, 49.
 Κύκνοι δύο Ran. 963.
 κυλίστρα Ran. 904.
 κυμβείον Pac. 1242, 27, 33, 40.
 κυμνοπρίστης Pl. 590, 53.
 κυνέα s. κυνή Av. 1203, 53.
 κυνώδης Vesp. 841, 21; 916.
 κυοφορία Nub. 137, 37.
 κύπτειν. κεχυμμένος Pl. 266, 19.
 κύρβεις Av. 1354.
 κύρβις Nub. 448.
 κυρηθασία, κυρηθασίς Eq. 272, 7, 9.
 Κυρηναϊκός ὄπις Eccl. 404.
 κύριος, ὁ, *maritus*, Eq. 969, 40.
 κυτίς Pac. 666.
 κύτταρος Vesp. 1111; Pac. 199.
 κύφων κυφών Pl. 606.
 κυφονισμός Pl. 476, 52.
 κυψελίς Pac. 631, 48.
 κυψέλη. etymologia Pac. 631, 46.
 κῶδα συνήθειαι ad Nub. 456, 12.
 κωλακρέτης Av. 1541.
 κωλάριον Pac. 180, 8.
 κώληκος, τοῦ, Pl. 1128.
 κωληγάριον Pl. 1128, 30.
 Κωλίας Nub. 52, 24.
 Κωλιάς, Κώλιοι Lys. 2, 17, 19.
 κωλίζειν praef. fine.
 κωμική λέξις ad Pl. 313.
 κωμωδεῖν τινα εἰς κῶλακα Vesp. 42.
 κωμωδίακή (κωμωδική?) χάρις Ach. 381.
 κωμωδικῶς Ach. 388, 46.
 κωνιοπόδης Vesp. 532, 15.
 κώνωψ Nub. 157.
 κωπηλασία Ran. 269, 29.
 κωπίον Ran. 269, 34.
 λαγαρός Eq. 269, 44.
 λαγαρώδης Ach. 246, 40.
 λαϊγάζειν Eccl. 920.
 λαῖμα Av. 1563.
 λακάνη λέκάνη Av. 1142.
 Λακωνική κατάρα Nub. 12, 32.
 *λαλάγγιον Pl. 677, 2; 1115.
 *λαλάγγιον Pl. 138.
 λαλεῖν τινα ad Pl. 740.
 Λάμα Eq. 693, 37; Pac. 758, 15.
 Λάμα λαίμα Vesp. 1035, 30.
 Λάμος Pac. 758, 14.
 λαμπαδίζειν Ran. 131, 17.
 λαμπαδοσταί ἀγῶνες Ran. 131.
 λαμπάς et ὄξ Thesm. 917.
 Λαμπετία Pl. 701, 28.
 Λαμῶ Eq. 62.
 λαρινός βούς Pac. 925, 20; Av. 465, 1.
 λάρος Pl. 912, 13.
 λαρυγγιστής Eq. scholl. imit., 11.
 λάσταρος Ran. 507, 16.
 λαρυγγός, λαρύσειν Nub. 52.
 λαχανοπώλιον Lys. 556.
 λέγειν i. q. αἰεῖν Eq. 9, 12.
 λέγω ὅχ Ach. 549, 653, 739; Pac. 1, 30; 218, 31.
 λειαινειν τὸ σῶμα Ach. 122.
 λείκτης Pac. 883.
 λείμμα τοῦ ποτηρίου Pac. 343, 15.
 λεικιδῶδες Ach. 1101, 14.
 λεξείδιον Vesp. 1169, 41.
 λεοντόδης Ran. 1286, 31.
 λεπίς λopic Vesp. 789.
 λέπισμα Ach. 526.
 Λέπρεον Λέπρειον Ach. 724, 30 et 33.
 Λέπρεον Av. 149, 54.
 λεπρόν Pac. 803, 25.
 Λεπρός Ach. 724, 37.
 λεπτόθυρος Eq. 316.
 λεπτόδερος Vesp. 1292.
 λεπτοκάλαμος Ran. 231, 28.
 λεπτόπους Av. 1292, 4.
 λεπτόπυγος Eq. 1368, 45.
 λεπτός *pauper* Vesp. 197, 286; 515, 37.
 λεπύριον Vesp. 545, 3.
 λεσβίζειν Vesp. 1346.
 λευκόπυγος Lys. 802.
 λευκόφρος Ἄρτεμις Eq. 84, 33.
 λευχειμονεῖν Ach. 1024.
 Λέχαιον Eq. 561.
 λῆμμα Pac. 741, 45.
 λημότης Nub. 327, 19.
 ληρότης Nub. 783.
 ληρώδης Nub. 1357, 48.
 λίθανος et λιθανωτός Pl. 703.
 λιθολευστεῖν Ach. 324, 25.
 λιθοδόξος Nub. 508.
 λίκιγξ Ach. 1035.
 λιμαγχοεῖσθαι Nub. 508, 14. λιμαγχοεῖν ad Pl. 287, 39.
 λιμός, ἡ, Ach. 742.
 λινοκλάμη Lys. 735.
 λινόπτης Pac. 1178.
 λίσπη λισπή Ran. 826.
 λίσποι ἀστράγαλοι Ran. 826, 35.
 λιστόπυγος Eq. 1368.
 λιταργισμός Nub. 1253.
 *λογαριάζειν Pl. 381; Nub. 20; Ran. 1263.
 λογάριον Eq. 49.
 λογιέον Ran. 181, 297; Eq. 149.
 λογισταί i. q. ἀγοράνομοι Ach. 721, 896.
 λογοποιεῖν κατὰ τῶν ἵππων Eq. 628.
 λοστρόν Pl. 616, 7; 952.
 *λοιπάζω, λοιπασμός Pl. 227, 6.
 λοιπόν Nub. 223, 22, 30; 404, 25; 508, 19; 1142; Eq. 441, 3; 814, 24; Ach. 266, 504, 1, 9; 786; Vesp. 544, 51; 1271, 21; 1335, 1367; Pac. 435, 47, 49; 619, 11; 819; 1031, 21; Av. 386, 13; 1591; Eccl. 148, 810; Thesm. 1098; Lys. 1274.
 λοζῶς Eq. 196.
 λοπαδίσκος Vesp. 968, 1.
 *λούβω Pl. 534.
 *λουρίκη (*lorica*) Pl. 450.
 λοχμῖς Av. 737, 25.
 λόχος quot virorum Ach. 1074. λόχος. Λακωνικοί Lys. 453, 35.
 λώω Pl. 657.
 Λυγαῖς Λυγαῖς ad Pl. 210, 50.
 λύνει κηρὸν ἐν ἡλίῳ Thesm. 68.
 λυκοκτονεῖν Av. 369, 36.
 Λυκόποδες Lys. 665.
 λυκόφρος Ran. 1344, 17.
 λυμαντικός Ran. 338, 15.
 λυμένων Pl. 726.
 λύριον Ran. 1302, 19.
 λυρισμός Pl. 242.
 λύσις (ζητήματος) Thesm. 80, 47.
 λύχνομα Ach. 1174.
 λώπος Pl. 165.
 λῶρος Ach. 724, 40.
 λωροτομῖν Eq. 767, 54.
 μάγγανον Av. 1159; Eccl. 361; ad Vesp. 155, 16.
 μαγδαλιά Eq. 444.
 μαγειρεῖο μαγειρεῖο Vesp. 936.
 μαγίδιον Nub. 1248.
 μαγίς Nub. 669.
 *μαδίζειν ad Eq. 373, 6.
 μαδιστήριον Eq. 1936, 39.
 μάζεσθαι Pac. 1, 26.
 μάκελλος Eq. 137, 49.
 Μακκῶ Eq. 62.
 μακρολογεῖν Lys. 1132.
 μακροσκελής Av. 1296.
 μακροστράχηλος Pac. 788, 11.
 μάκτρα Pl. 545, 31.
 μαλακογνώμιον Ran. 82.
 μάλ' αὐτίκα Vesp. 1313, 12.
 Μαλία ἄκρα Ran. 33, 41.
 μάλλια crasis Ran. 103, 2; 611, 745, 17.
 μάλλωτός Eccl. 840; Vesp. 675, 1142, 1144.
 μάμμας μάμας Ach. 49.
 μαμμόθρεπτος Ran. 990, 15; Ach. 49. Pl. 729, 48.
 μανία, αἰ, Nub. 832; Pac. 65.
 μαστίχη Pl. 720, 33.
 μαστροποῖσι (corr. μαστροποι) Vesp. 1028.
 ματαιάζειν ματαίζειν ματαίζειν Pl. 575, 28.
 ματαιόκομος Ach. 589.
 ματαιοποιεῖν Pl. 575, 22.
 μάτιον Nub. 461, 3.
 μαυλίζειν Nub. 980.
 μαυλίστρια Nub. 980.
 μεγαλέμπορος Av. 822, 7.

μεγαλόσωμος Ran. 55.
 μεγαλοφρόνος Ach. 296.
 μεγαλόφροτος Nub. 284.
 μεγαρικά Nub. 1205.
 μεγαρικά μαγαρικά ad Pl. 808, 20.
 μέδμιος Nub. 643, 52.
 μεθερμηνευτικός Nub. 1233.
 μέθεσθε vel μέθεσθε Pl. 75.
 μεθυστής Vesp. 78, 80.
 μειαγωγός Ran. 798, 6.
 μειδασμός Pl. 165.
 μειδαστικόν Pl. 27, 24.
 μειλικτικῶς Pl. 233.
 μείον, τό, Ran. 798.
 μειρακείεσθαι Ran. 40.
 μελανοκάρδιος Ran. 470.
 ὦ μέλα Eq. 671.
 μελικριδές Thesm. 516, 9.
 Μελίτη Ran. 501.
 μελλοθάνατος Pl. 277, 46.
 μελλόνυμφος, ἡ, Ran. 516, 44.
 μεμεριμνημένος Eq. 100.
 μεμετρημένη ἔνδεια Pl. 548.
 μεμνητό Pl. 991.
 μερικά ἀνάπαιστα Ran. 354.
 μεσαίτατον τῆς νεῶς Eq. 1185, 36.
 μέστος et Μέστος ad Vesp. 1502.
 μεσόδομος, ἡ, Ran. 566.
 Μίσον Vesp. 120.
 μεσπύγιον Pl. 122.
 Μεσοσάγης (Μεσοσάτης?) Lys. 543, 37.
 μεταβολεύς Pl. 1155, 34.
 μεταβολή τόπου in theatro Ach. 394.
 μεταβολικόν μέλος Ach. 204, 24.
 μετάβολος, ὁ, Pac. 447.
 μεταγραφή Pac. 123, 3.
 μετακαθίζειν Vesp. 398, 11.
 μετακωμικός Pac. 117, 31.
 μέταξα Ran. 578, 34.
 μέταξα μάταξα Ran. 46.
 μεταπράτης Pl. 1156.
 μεταρρυθμίεσθαι Eq. 542, 40.
 μεταρτυλοσχεῖν Nub. 320, 39.
 μεταστολίζεσθαι Ran. 521.
 μετατροπή Ach. 239.
 μεταφοραὶ τῶν μέτρων Pl. 436.
 μετεωρολέαχης Nub. 223, 32; Pac. 92, 18.
 μετεωροφρονεῖν Eq. 824.
 μετρώρησαι Av. 433.
 μετριάζειν Vesp. 64.
 μετροποιία Ach. 300.
 μέγρις ἂν ἀνέπεμψεν Ach. 1239, 47.
 μή pro οὐ Ran. 103, 6.
 μῆδεν τι Pac. 123, 50.
 μηλοβολεῖν Nub. 997.
 μηλολόβιον Vesp. 1344, 51.
 μηλωτή Vesp. 72.
 μηρυκίζειν μηρυκάζειν Eq. 356.
 μήτι γε δὴ Nub. 1273, 26.
 μήτρα pars navis Eq. 1185, 37.
 μηχανητής Ach. 850, 13.
 μία λόχη δύο ἐριθάκους Vesp. 927, 17.
 μικροθύμαστος Eq. 680.
 μικροκλέπτης Vesp. 968, 4.
 μικρομετρεῖν v. l. Pl. 436.
 μικροφυῆς Av. 440, 37.
 μινθη Rau. 1075.

SCHOL. ARISTOPH.

μισθάριον Ran. 140, 7.
 μισοδίκος Av. 109, 21.
 μόδιον ad Pl. 980.
 Μόδων Pl. 279, 38; Eq. 634, 41.
 μοι δοκεῖ Eq. 400, 3.
 μόλγης Eq. 963, 19.
 μολγός Eq. 963, 16.
 *μονὰ ἢ ζυγά Pl. 816, 8.
 μονάτορες Pac. 900.
 μονοβλεπτή Eq. 343, 11.
 μονοβάλλανος Thesm. 423.
 μονοκλήρονόμος Vesp. 583.
 μονόκωλος Ran. Arg. 1, 25.
 μονομάχιον Pac. 890, 45.
 μόνως Av. 946, 20.
 μορία Nub. 1005, 31.
 *μοσχάτον Pl. 808, 21.
 μόσχευμα Ach. 995.
 μοσχοφάγος Διόνυσος Ran. 357, 42.
 *μουγγίζειν Nub. 963.
 Μουνογία Ἄρτεμις Av. 873, 1.
 *μουςτόπιττα ad Pl. 1121.
 (*μπαρμπερεῖον v. s. Ἰβ. β.)
 μυγάλη Pl. 693.
 μύζην Thesm. 231.
 μυθάριον Vesp. 1182, 22.
 μυθεύονται i. q. μυθεύουσι Pl. 287, 41.
 μυθπλαστεῖν Pl. 177, 51.
 μυκτηρίζειν Nub. 1163.
 μυκτηρισμός Pl. 1061, 40.
 μύλλειν Lys. 126.
 μυλωνάρχη Eq. 253, 50, 52.
 μυρία βέλτιον Eccl. Arg. II, 18.
 μυρμηκίαις Vesp. 713.
 μυρμηκώδης Av. 82, 568, 44.
 μυροβήχη Ach. 1051.
 μυροβάν Vesp. 861.
 Μυρρίνη ἑταῖρα Nub. 109, 4.
 μυροσμή Eq. 59.
 μύρον ad Pac. 965.
 μύρον, pudendum muliebri, Eq. 964.
 μουάπτεσθαι Eq. 892.
 Μύσκελλος Nub. 371, 30; Eq. 1091, 12.
 μυστήρια. etymologia Ran. 456.
 μυστήρια μικρά Pl. 1013.
 μυστηριακός Ran. 343.
 μυστηριακώτατος Pl. 27, 30.
 μυστιλῆ Eq. 827.
 μυστίον Pl. 627, 42.
 μύστριον Pl. 627, 41.
 μυραίνειν Nub. 417.
 ναπαῖος Ἀπόλλιον Nub. 144, 39.
 ναρθηκίζειν Ach. 1174.
 νάρθηξ ἱατρῶν Ach. 1174.
 ναύλλος ναύλλον Ran. 270, 40.
 ναύλος, ὁ et ἡ, ναύλον, τό, Ran. 270.
 Ναυπάκτιοι ἦγον τὰ Δανούσια Ach. 195.
 νεαροποτεῖν v. l. ad Pl. 272, 10.
 νεκρικά ἱμάτια Ran. 1333.
 νεκροβάπτης Nub. 846, 13.
 νεκροποιός Pl. 263.
 νεκροφόρος Ran. 174.
 νέμησις Pac. 697, 16.
 νεοκατασκευάστος Vesp. 648; Av. 1035.
 νεόνυμφος, ἡ, Ran. 516, 41.
 νεοπάρακτος Eq. 345, 20.
 νεοτερικῶς Pl. 963.

νηκτικός Ran. 245.
 νῆξις Ran. 247.
 νησίς Eq. 55, 41.
 νηστεία Thesmophoriorum dies secundus Thesm. 80.
 Νικοστράτη Ran. 78, 11.
 νιτροποιός Ran. 712.
 νιφός Pac. 121.
 νοθεία Av. 1656, 49.
 νομισμάτιον Vesp. 213.
 νομορήτωρ Av. 1037.
 νοσσία Av. 640.
 νοσφιστής Vesp. 836, 2.
 νοσηνία, νοσηνία Eq. 43.
 νυκτερίς ὁ Χαίρεφών Nub. 504, 1.
 *νυμφίτζα Nub. 169, 9.
 νῦνθη conjunctim scriptum, Pac. 1, 37.
 νῶν (i. e. νῶν) Ran. 146, 25.
 ξενοδόχος, ἡ, Pl. 426, 46.
 ξέσμα Ran. 819.
 ξεγγεώργος, non ξεγγεωργός, Pl. 223.
 ξυλῆριον Nub. 763, 12.
 ξυλφῆρος v. l. ad Ach. 272.
 ξυλοφορία Eccl. 77.
 *ξυράριον Ach. 849.
 ξύσμα Pac. 48, 1.
 ξύστις, non ξυστίς Nub. 70.
 ξύστρα Eq. 580, 34.
 ὀδελισμός Pl. 797, 9.
 ὀγκινειοδής v. l. ad Nub. 178.
 *ὀγκίνος Pl. 431.
 ὀδόμετρον Ach. 214.
 ὀζυρός Nub. 655.
 ὀθεν adverbiorum accentus Vesp. 1382, 50.
 οἰδαλέος Ran. 200.
 οἶμοι ἐπὶ λύπης καὶ χαρῆς Nub. 773, 7.
 οἰνοπίπης Thesm. 393, 35.
 οἶος Ran. 64; Eq. 703; Ach. 321; Vesp. 1329.
 ὀκλάζειν Lys. 231, 50.
 ὀκλασμα Thesm. 1175.
 ὀκνηρία Vesp. 713.
 ὀκτωκαιριακοντάμετρος Pac. 154, 9.
 ὀλέκρον Pac. 443, 20.
 ὀλιγοφραγία Pac. 28, 2.
 ὀλιγόφροτος Pl. 853, 19.
 ὀλισθάνειν ὀλισθαίνειν Ran. 3; Vesp. 99.
 ὀλμειός Vesp. 238, 1.
 ὄλμος Pythiae Pl. 9.
 Ὀλυμπίασιν προπαροξύνεται Vesp. 1382.
 ὄλιθος Pac. 1165.
 ὀμάδελφος Ran. 756, 48.
 ὀμαλίζειν ταῖς χερσίν Pac. 75.
 ὀμαλισμός apud grammaticos ad Pl. 414; Ran. 487, 45.
 ὀμαυλία Eq. 9.
 ὀμηροὶ καὶ ὀμηρα Ach. 327.
 ὀμματόφυλλον Pl. 730.
 ὀμνύει εἰς τι Vesp. 83.
 ὀμοειδίαν Ran. 1219.
 ὀμοιολεπτομερής Nub. 230, 16.
 ὀμομαστιγίων (ὀμομαστιγιῶν) Pl. 631.
 Ὀμοπατόρια Ach. 146, 40.
 ὀμότροπος Eq. 416, 3.
 ὀμοφρονεῖν Eq. 468.

- ὁμοφωνεῖν Eq. 10.
 ὁμόχροσι Vesp. 1110, 35.
 ὁμραξί, ὁ εἰ ζ', Ach. 352, 21.
 ὁνειδισμός Eq. 100.
 ὁνειροπολεῖν εἰ ὁνειρώττειν Nub. 16, 2.
 ὁνειροπολούμενος Nub. 32, 35.
 ὀνθυλεύειν ad Pl. 1063.
 ὀνοκίνδιος Pac. 394, 36.
 ὀνόκωλος Ran. 294.
 ὀνοματοποιεῖν, ὀνοματοπεποιησθαι Ran. 990.
 ὄνος εἰς ἀχυρώνα ἀπέδρα Vesp. 1310, 54.
 ὄνοσελῖς Eccl. 1056. ad Ran. 294.
 ὄνηχον Ran. 230, 16.
 ὄσηρὸν ἀγγεῖον Vesp. 1509.
 ὄξυθαρος Ran. 1440.
 ὄξυκέφαλος Av. 1295.
 ὄξυπους Ran. 128.
 ὄξυτάται πορφύραι Ach. 112, 18.
 ὄπιας Vesp. 353.
 ὄπισθεν, *supra*, Pl. 1166, 45; Nub. 740, 12; Ran. 1440, 46.
 ὄπισω *supra* Ran. 501, 36.
 ὄπισω πάλιν ἔλθειν Eq. 814, 33.
 ὄπλαϊ γοίρων Ach. 740.
 ὄπλον, *lorica*, Pl. 450.
 ὄπου γε καί Ach. 279, 26.
 ὄργανα τῶν σχοινίων Pac. 36, 52.
 ὄρβριζεν Ach. 40.
 ὄρκομοτικός Pl. 608.
 ὄρνεόμνις Av. 717.
 ὄρνεοπόλιον Av. 13.
 ὄρνηθαρευτής Nub. 733, 52.
 ὄρνηθάζειν Av. 1678.
 ὄρνηθοθρευτής Av. 526.
 ὄρνηθοτρόφος Pac. 1003.
 ὄρνηθούσθαι Av. 1310.
 ὄρνηθώδης Av. 1295.
 ὄρνης producto ι, Av. 70.
 ὄρος ἢ ζμίς Ach. 82.
 ὄρος Pac. 82, 33.
 ὄρρος, non ὄρρος Ran. 222, 20.
 ὄρρωδεῖν, etymologia Ran. 223, 25.
 ὄρταλίζειν Eq. 1344, 45.
 ὄρτυγοτρόφος Pl. 1037, 36.
 ὄρτυξ, de mensura vocalis υ in casibus obliquis Pac. 788, 7.
 ὄρυζα Eq. 954, 41.
 ὄρως Vesp. 493.
 ὄρχήστρα Ran. 181, 297, 38; Eq. 508, 24; Pac. 727.
 ὄσπριόπολιν Plut. 427, 52; ὄσπριόπολιδα *ibid.* 2.
 ὄσπριώδης lectio vitiosa ad Ach. 275, 13.
 ὄστράκινος Nub. 1474.
 ὄστρακισμός Vesp. 947, 45.
 ὄστρακόδερμα Vesp. 1292, 29.
 ὄστώδης Ach. 275, 13.
 οἶκος νεῶς Ach. 96, 38.
 οὐ γὰρ ἀλλά Nub. 232; Ran. 58.
 οὐδέν i. q. οὐ Vesp. 1478.
 οὐρητής Ran. 542, 36; Vesp. 807.
 οὐτε δὲ Nub. 1214, 12.
 οὐτοι i. q. οἱ κωμικοί Eq. 963, 17.
 ὀφθαλμιζεσθαι ἀνθραξί καὶ ἡλέκτροις; Eq. 532, 23.
 ὀφθαλμοὶ τριήρων Ach. 95, 21.
 ὀφθαλμὸς βασιλείως Ach. 92.
 ὀφρῖεσσα producta syllaba prima apud Antimachum ad Pl. 718, 21.
 ὀχάνη Eq. 849.
 ὀψινόν Eccl. 652.
 πάγουρος Vesp. 1507.
 παιγιωδῶς Pl. 298, 12; 590, 3.
 παιδιὰ παιδιὰ ad Pl. 1056.
 παιδοκτόνος Nub. 905.
 παιώνιον (παιωνεῖον) Ach. 1213, 47.
 παλαιούσθαι Pl. 1081, 2.
 παλαιώσεις Ran. 844.
 παλιγκάπηλος Pl. 1155, 34.
 παλινόρμητος Ach. 1179.
 παλίστροφος παλίντροφος Nub. 298, 37.
 Παλλήναδε Παλληναῖαδε Ach. 234.
 Παλληνεῖς Ach. 234.
 Παλληνικός Ach. 234, 15.
 *πάλος Pl. 301, 47.
 παμπλούσιος Eq. 1091, 26.
 παμπούκιλος Av. 827.
 παμφηφεῖ Eq. 528.
 Πανεῖον Lys. 911.
 πανθοῖνία Vesp. 1005.
 πανόμοιος, de accentu Ach. 142, 48.
 πανός φανός Pac. 841.
 πανούργημα πανούργημα Eq. 803, 31.
 πανουργικῶς Pl. 1063, 48; *ib.*, 1.
 πανούργος Ran. 35.
 πανσπερμία Ach. 1076.
 *παντέκτης Pl. 711.
 παντεπόπτης Ζεύς Ach. 435.
 πάντες, *omnes interpretes*, Av. 1569, 32.
 πάντοτε Pl. 184.
 πάνυ κωμικώτατα Ach. 332, 1. πάνυ φαυλότατος Ran. 1328, 34.
 πάπυρος Eq. 954, 45.
 παραβάλλειν κώπην Pac. 34, 42.
 παραβασία Ach. 308, 49.
 παράβασις Ran. 686; Eq. 508, 22. Pac. 733.
 παράβασις τελεία Eq. 498, 37.
 παράβασις improprie Pl. 487, 16.
 παραβάσεων εἶδη ἑπτὰ Nub. 518, 43.
 παραβατικά μελῶδρια Vesp. 1265.
 Παράβυστον Vesp. 120.
 παραγραμματοῦσιν ad Eq. 78.
 παραγραμματισμός Eq. 59.
 παραγραμμίζειν Pac. 867.
 παραγράφειν, παράγειν Pac. 1012.
 παραγραφῆ mutata personae nota, ad Nub. 653.
 παραγραφῆ ad Ran. 1432, 11.
 παραδειγματισμός Eq. Arg. I, 32.
 παραιτεῖσθαι *reprehendere* Pac. 854.
 παρακατάσσειν Pac. 36, 50.
 παρακατιέναι Ach. 1213, 49.
 παρακυστικός lectio vitiosa, Pac. 85.
 παρακρούσασθαι Eq. 859.
 παράκρουσις Eq. 859.
 παρακωμωδεῖν Vesp. 688, 18.
 παραλαγγάνειν Av. 568.
 παραλλήλως Vesp. 710, 24.
 Πάραλος Av. 147, 49.
 πάραλος, ἢ, πάραλοι, οἱ, Ran. 1071.
 παραλύσεις περιλύσεις Ran. 1033.
 παραμυθία Ran. 545, 50.
 παράνομος Av. 1737.
 παράψυτον Av. 1150, 39.
 παραπέμπεσθαι τὸν κάματον Nub. 1357.
 παραπέτασμα Pl. 159, 13.
 παράπικρος Vesp. 878.
 παραπλανᾶν Eq. 809.
 παραπροσθευτής Nub. 691, 23.
 παράσχημος ῥήτωρ Ach. 517, 27.
 παρασπονδεῖν Av. 461.
 παρατείνειν βοήν Ran. 252.
 παρατρεῖν Pac. 71, 162, 252, 35; 259, 12.
 παρατήρησις Ran. 1227, 2.
 παρατηρητέον Pac. 32, 380, 7; 413, 578, 865.
 παρατιμὸς Pl. 168, 37.
 παρατραγκιεύεσθαι Vesp. 1482.
 παρατροπή Nub. 653.
 παράτυπος Ach. 517.
 παραυτά Vesp. 833.
 παραφέρειν, παρήνεγκε (παρήγαγε M.) *introduxit* Ran. 963, 44.
 παραχοράκτης Ach. 517.
 παραχορήγημα Ran. 209; Pac. 114, 20.
 παράχρησις Pl. 447, 39.
 παραχρηστικῶς ad Pl. 313, 45.
 παραδακός Pac. 1148.
 πάροδος Pl. 699.
 παρεγκύκλημα Nub. 18, 22, 132, 218, 6.
 παρείας Pl. 690.
 παρεικάζειν Ran. 501, 35.
 παρείς τοῦ ἀποσκώφαι Prol. I, 37.
 παρεισθατικός Ach. 971, 41.
 παρέκβασις (parabasis) Pac. 735.
 παρέκθεσις metrica Ach. 1008, 27; Pac. 459.
 παρέκτασις τοῦ μορίου Pl. 266, 11.
 παρεκτρέπεσθαι Ach. 81.
 παρελκεῖ Eq. 671, 1139; Av. 1514; Eccl. 124, 209; Thesm. 852; Lys. 654.
 παρελκεται Ach. 815; Eccl. 853, 1151.
 παρεμβάλλειν Ran. 415.
 παρεμφέρειν Nub. 223, 24.
 παρεμφερής Nub. 394.
 παρενθεσις Pac. 894.
 παρεπιγραφή Nub. 3, 42; 11, 18, 82, 255, 696, 707, 734, 1240; Ran. 269, 312, 1264; Eq. 1, 21; 157, 272, 13; 373, 432, 451, 493, 710, 784, 883, 891, 959; Ach. *init.*, 112, 26; Pac. 2, 30, 250, 256, 424, 879, 10; 1066, 1103, 17; 1118, 1258; Av. 222; Thesm. 129, 277; Lys. 294.
 παρεπιγράφεται Thesm. 100.
 παρετυμολογεῖν Thesm. 567.
 παρευθῆς Pl. 1170.
 παρβενεῖα Av. 918, 42.
 Πάρβιον Vesp. 1189.
 Πάρνηθος, ἢ, Nub. 323; Lys. 666.
 παρό i. q. ἦ, Pl. 1172.
 παρό ad Pl. 959.
 πάροδος Eq. 149.
 παρολική Eq. 32.

παρονεύειν Eq. 51, 8.
 πάρορος Pl. 182.
 παρώδηται πεπαρώδηται Pl. 253, 6 b.
 παρωδία Ach. 8.
 πάρων Pac. 142, 14.
 πάρωρος Pac. 1165.
 πάσμα Eq. 906.
 πασπάλη Vesp. 91.
 πασσαλίσκος κιθάρας Vesp. 574, 7.
 πάσχειν. οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὅ τι παθόντες
 Thesm. 21, 27.
 πασχητιῶν Ran. 48, 36.
 *πατελῖς ad Pl. 1096, 15.
 πατραλοῖας πατραλώας Nub. 1327.
 πατριδίων Eq. 1215.
 πατροσύτης Nub. 911.
 παυσικάπη Pac. 14, 20.
 πάπλα Eq. 919, 32.
 παχύδερμος Vesp. 1292.
 πεινάσεις Pl. 539.
 πειράζειν τὰς πτέρυγας Pl. 575.
 Πειραιῶς λιμένες τρεῖς Pac. 145.
 Πεισιστράτου ἐπίθετον Βάκις Pac. 1071,
 36.
 Πηλαργικὸν πείρος Av. 832, 836.
 πελεκὸν πελέκος πελεκᾶς Av. 883.
 Πενέσται Vesp. 1271, 15.
 πένης τοῖς κατορθώμασιν Eq. 76.
 πενταστῶς Pac. 879, 13; πενταετηροῦς
 Pac. 876.
 πεντεκαετριακοντάμετρος Pac. 974.
 πεντηκοντόδραχμος ἐπίδειξις Nub. 361,
 28.
 πέπανος Ach. 353, 20.
 πέπανος Pac. 1165.
 πεπληρωμένος Vesp. 1294.
 πέπλος Παναθηναϊκός Eq. 566.
 περαίνεσθαι sensu obsceno Ran. 427,
 14.
 περαίτης Av. 822, 7.
 Πέρδικος σκέλος Av. 1292, 3.
 περιαίρεμα Eq. 770.
 περιάματα ad Pl. 590, 50.
 περιάπτα ad Pl. 590, 50.
 περιδύεσθαι signif. activa Lys. 1202.
 περιγεγραμμένος Pac. 419.
 περιδίνης Nub. 380.
 περιπέειν Eq. 448.
 περισταλμένος Eq. 18; Pac. 1137.
 περιθεμα Pl. 22.
 περιθερμος Nub. 144, 18.
 περιθετον πρόσωπον Thesm. 258.
 Περιθους Ran. 142.
 περικαυστικός lectio vitiosa, Pac. 85.
 περικήποις Vesp. 480, 48.
 περικοπή metrica Pac. 1127, 20.
 περικορδακίζειν Eq. 697, 17.
 περικυλεύειν Ran. 193.
 περιλεπίζειν Lys. 735.
 περιλιμπάνεσθαι Pl. 554.
 περινοεῖν Nub. 16; Pac. 92, 18.
 περίσμος Pl. 808, 17.
 περιπέτασμα Pl. 159, 13.
 περιποιεῖν Eq. 1071.
 περιποιεῖν χάριν Pac. 76, 1.
 περιποιητικός Pac. 85.
 περιποιητικῶς Pl. 717, 9.
 περίπτισμα ad Nub. 45, 47.

περίπτισμα ἀμπέλου Eq. 806, 40.
 περιπρογγάζειν Eq. 697, 20.
 περισκεπάζειν Pl. 731.
 περισπογγίζειν Pl. 730.
 περισπουδάστως Pac. 33, 32.
 περιστεριδεῖς Ach. 866, 12.
 περισφαιρίζειν v. l. ad Pl. 816, 2.
 τὸ περιττόν τοῦ κρέως Pac. 363, 23, 41.
 περιφόρητος Ach. 850, 7, 17.
 περίφηρος Pl. 237.
 περιφθαί Nub. 333, 28.
 πεσός ad Pl. 1166, 37.
 *πεύκιον Pl. 528, 20.
 Πευσίνιοι Ach. 54, 37.
 περαισμένως Eq. 436, 5.
 πῆ μὲν—πῆ δέ Pac. 565, 33; 990 10.
 *πηγαδί Pl. 1169.
 *πηγάδιον Pl. 810.
 πηδητικός Ran. 248.
 πηλικότης et ποσότης Pl. 377.
 πηλοπατεῖν Pac. 1145.
 πήγη Ran. 46, 578, 30.
 πιθανολόγος Ran. 91.
 πιθοκοίτη Eq. 792.
 πικραίνειν Eq. 946.
 πικραία καὶ σκληρότης poetæ Vesp. 462,
 15.
 *πίνα i. q. πείνα Pl. 1174.
 πινάκιον πινακίδιον Pl. 277, 8, 10.
 πίννα Vesp. 1510, 36.
 πιπίζειν Thesm. 393.
 πίπτειν. ἔπεσα et πέσον Av. 840.
 πίσινον ἔφημα Eq. 103.
 πίσινον ὄσπριον Ran. 63.
 πίσος Pl. 427.
 πισσιζων οἶνος Ach. 190.
 πλαγιάζεσθαι Av. 1075, 32.
 πλαγιασμός Ran. 956.
 πλαγίως τῆ λέξει χρῆσθαι Eq. 343.
 πλακουντικός Pl. 1054.
 πλαταγωνίον Eq. 830, 53.
 Πλειστονάος Πλεισιτιάναξ Nub. 859, 33.
 πλευρικά, τά, Eq. 362.
 πληθωρία (πληθώρα?) Ach. 30, 17.
 πλῆν Ran. 1021; Vesp. 718, 51; Pac.
 218, 697, 6.
 πληροσέληνος Nub. 752, 20.
 πλίγμα Ach. 217.
 πλίξ Ach. 217, 24, 29.
 Πλοῦς Lys. 453, 36.
 πλοκαμῖς Thesm. 567.
 Πλούτων i. q. Πλούτος Pl. 727.
 πλύνος πλύνος Pl. 1061.
 πνύξ Eq. 42, 7.
 πνύξ de genitivo Eq. 165.
 ποδαργῶν Pl. 559.
 ποδαργεῖν Pl. 559.
 ποδαργία Pl. 559, 47.
 ποδαργία ποδαργία Pl. 1, 30.
 ποδαρίζειν Eq. 697.
 ποδεῶν Vesp. 672.
 ποδοκάχη Eq. 367, 707, 1049.
 ποδοστράβη Eq. 367.
 ποῖ, πῆ Pl. 447.
 ποιεῖν τινα ἐξ ἀνθρώπων Eq. 694, 46.
 ποιεῖσθαι τὰς ἀπαρχὰς Vesp. 846, 38.
 ποιήμα i. q. δράμα Eq. 497.
 ποιάζειν Av. 713.

πόκις ὄνου Ran. 186, 16.
 πολεμοποιεῖν Ach. Arg. 1, 2; Pac. 477,
 39.
 πολεμοποιός Pac. 394.
 πόλις de insula dictum Pac. 251.
 πόλις. τῶ πόλι: Ran. 1374, 17.
 πολυτετής Eq. 161, 7.
 πολίχην Pl. 545, 38; 546.
 πολλάκις εἶπον s. εἶπομεν, πολλάκις εἴ-
 ρηται et similia in annotationibus
 scholiastarum, ad Thesm. 840.
 πόλος Av. 179, 32.
 πολυάνθηραες Ach. 34.
 πολυγνώμων Nub. 449.
 πολυδάπανος Nub. 243, 28.
 πολύχως Ran. 448.
 πολύγαλος Nub. 1360.
 πολυλογίζειν Pl. 575, 27.
 πολυμαθίας ἕνεκεν Eq. 400, 13.
 πολυμετρία Prol. V, 12.
 πρλυπληθής Pac. 520, 50.
 πολυποσία Eq. 527, 51.
 πολυπραγμονεῖν i. q. σκέπτεσθαι Eq.
 379.
 πολύριζος Pac. 168, 34.
 πόλις ταῖς τροπαῖς τυγχάνει Prol. II, 7.
 πολύφορος Pl. 853.
 πολυχρονιότης Av. 603.
 πόντος ἀγαθῶν Pl. 1050, 54.
 ποπύζειν Eq. 680, 8.
 Πορθῶν Ran. 1513, 5.
 πορισμός Vesp. 306.
 πορνεῖον Pac. 165.
 πορνοδοσκεῖον Vesp. 1353.
 πορνοκοπία Av. 285.
 πόρνος, ὁ, ἡ, πόρνον, τό, Pl. 155.
 ποσούθει Pl. 194, 5.
 πότημα Thesm. 857.
 πούς navis Eq. 436, 2.
 πούς i. q. βύθμος Ran. 1323.
 πραγματευτής Pl. 1155, 44; 1179.
 πραγματευτικός Pl. 521, 1155, 45.
 παιδεύειν Vesp. 924.
 Πράμνος Πράμνεως Eq. 107, 42.
 πρέσβεις non πρεσβείες Ach. 93.
 πριονώδης Av. 1138.
 πρίστης Vesp. 1357, 47.
 προάγειν κατὰ γεννήματα Ran. 1422,
 38.
 προάγω. προήκται (πρότερον εἰσῆκται?)
 δράμα Ran. 53, 5.
 προάγεσθαι παρά τινι περιττότερον Eq.
 Arg. I, 3.
 προάγνευσις Pl. 845, 31.
 προαβραΐζειν Av. 1113.
 προαναρωεῖν Eq. 1070, 15.
 προαναφώνημα Pac. init., 16.
 προαναφώνησις v. l. ad Pac. 1191.
 προανύειν Eq. 1056, 31.
 προαπειλεῖν Eq. 692, 32.
 προαροτριεῖν Pac. 1158.
 Προβάλινθος Lys. 285.
 προβατοκάπηλος Eq. 765, 39.
 προγαστωρ Ran. 200.
 προδεσμεύειν (προσδ—?) Vesp. 897,
 51.
 προδιασκέπτεσθαι Nub. Arg. II, 7.
 προεγκέσθαι Ran. 1310.

- προεισάγειν Ran. 53.
 προεισέλθειν Av. 685, 47.
 προηγγητικός Ach. 971, 41.
 προηρόσιον Eq. 729, 8.
 προηέλιμνος Pac. 1210.
 προίξιν Pac. 1242, 29.
 προϊστάναι. προστάντος αὐτῷ τοῦ πνεύματος Ran. 303.
 προκάθαρισί Pl. 845, 31.
 προκαθίζεσθαι Nub. 53, 14.
 προκατασκευάζειν Av. 654.
 προκατάστασι Pl. 649.
 προκόμιον Pl. 271.
 προλαβέν, *prævenire*, Eq. 935; Pac. 876, 49.
 προλαμβάνειν. τοὺς μελλόντας μυσθεῖσθαι προλαβόντες δεδιττονται Vesp. 1361, 6.
 προλαμβάνειν. ἐν τοῖς προλαβοῦσι, *in præcedentibus*, Pac. 252, 36.
 προλιγνέσθαι Nub. 1200.
 πρόλοθος Av. 1113.
 προμούσσειν Vesp. 250.
 πρόξενον νόσον Nub. 243, 27.
 προξενήτρια Nub. 41, 18.
 προσδοκοῦσθαι Pl. 299, 1195, 1197, 52.
 προσδοκοῦσθαι Pl. 1159, 3.
 προσπαροξυντέον Pac. 956.
 προσπομπή Pl. 759.
 πρὸς τὸ ἔθος Ran. 685; Av. 922; Thesm. 401; πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος σεσημειώται Eccl. 306; πρὸς τοὺς χρόνους Ran. 33; πρὸς τοὺς περὶ Ἄρισταρχον Ran. 357 et similia Ran. 362, 1144, 1459, 24; Ach. 439; Pac. 457; Av. 933, 1177, 1215, 1418, 1705, 1717; Lys. 632, 730.
 προσανάπτειν Av. 567.
 προσβάλλειν γυναῖκα περὶ ἀρροδίτης Eq. 517.
 προσβάλλειν ἑταίρα Vesp. 1341.
 προσδεσμεῖν Vesp. 1201, 1291, 18.
 προσδεσμεύεσθαι Vesp. 582.
 προσδοκᾶσθαι προσδοκᾶσθαι ad Ach. 31, 29.
 προσεγγίζειν Nub. 17.
 προσεῖλημα Nub. 10, 49.
 προσεῖζειν Pl. 841.
 προσέφημα ad Vesp. 968, 1.
 προσθετὴ κόμη Pl. 271, 3; Eq. 633.
 προσυλᾶν Pac. 542.
 πρόσκακρον ῥήμα Ach. 275.
 πρόσκακρος ἡδονή Nub. 361, 46.
 προσκαρτερεῖν i. q. μένειν Pl. 1148.
 προσκαρροῦν ad Pl. 943, 47.
 προσκαταλαλεῖσθαι Nub. Arg. III, 14.
 προσκαταρᾶσθαι Pac. 249.
 προσκλίνειν et πρόσκλισι ad Pl. 1026.
 πρόσκνισμα Av. 1582, 51.
 προσκολλᾶν (τὸν νοῦν) Pl. 151.
 προσκορῆς Eq. 1058.
 προσκορίζεσθαι Vesp. 1341, 47.
 προσκοροῦν ἐν τῇ τύχῃ Ran. 1185, 8.
 προσκοροστικός Ach. 317.
 προσνέμειν, παρανέμειν Ran. 51, 50.
 προσοδικῶς ῥυθμός Nub. 651, 36.
 προσόδιον Eq. 1263.
 προσόφημα Vesp. 968, 1; Eccl. 874.
 προσποιεῖσθαι ad Av. 301.
 προσπορίζειν v. l. ad Eq. 392, 40.
 προσραντίζειν Nub. 411.
 προσρίπτειν. τοῦτο οὐχ ὡς ἔτυχεν αὐτῷ προσέρριπται Av. 695.
 προστίθεσθαι τινι ad Pl. 1002.
 πρόστιμον Pl. 480, 26; 482, 42.
 προσφάγιον i. q. ὄψον Eq. 905; Vesp. 1214; Pac. 565, 33.
 προσφῶρος Eq. 430.
 πρόσφυξ Nub. 436.
 πρότασι Σελεύκου Thesm. 1175.
 προτείνειν, *quæstionem proponere*, Thesm. 1175.
 προτέλεια Thesm. 973.
 προφασίσσασθαι Eccl. 1027.
 προφθάνειν Eq. 1089, 5.
 πρόχλωρος Pl. 204, 6.
 πρόχυμα Pl. 660, 28.
 πρωτάνεις octo vel decem Pac. 887.
 πρωὶ πρῶ Av. 129.
 πρωκτός κυνός Ach. 863, 1.
 πρωρεῦς Ach. 554.
 πρωτόγονοι οἱ Ἀθηναῖοι Eq. 42, 11.
 πρώτος. ἐν πρώτοις Pl. 768, 31.
 πρώτως Pl. 768.
 πτερόφυτον Eq. 1344, 5.
 πτητικός Av. 1681, 35.
 πτισάνη Ach. 507.
 πτυδίον Av. 1150, 37.
 πτωγαλαζών Vesp. 325, Av. 1297, 54.
 Πυναξία Pl. 1054, 49.
 πυγαρίζειν Eq. 697.
 πυδαρίζειν Eq. 697.
 Πυθαγόρας Av. 857.
 Πύθιον ad Pl. 1194, 30.
 Πυθίς Vesp. 78.
 πυθόρηστον Nub. 2.
 Πυλαϊκὴ πανήγυρις Lys. 1130.
 πυξίδιον Eq. 906.
 πύθινος Χαιραφῶν Nub. 504; Vesp. 1408.
 πυνός, non πυνός Pac. 1150.
 πύππαξ Eq. 680, 7.
 πυράμη Pac. 299.
 πυριάτης Vesp. 710.
 πυρίεσθον Vesp. 710.
 πυριστάτης Av. 436, 13.
 Πυρριάς Ran. 308, 37.
 πωλάριον Vesp. 195.
 πωλούντων διαφοραὶ πέντε Pl. 1155.
 πώρινος Nub. 260, 37.
 ῥακοφορεῖν Pac. 740.
 ῥέγειν ῥέγειν Nub. 5, 10.
 ῥέφανος Pl. 544.
 ῥιγούρετος Ach. 1164.
 ῥιγῶν pro ῥιγούν Vesp. 446.
 ῥιζοβολεῖν Vesp. 1291, 18.
 ῥιπίδιον Ach. 669.
 ῥίψ Pac. 699.
 ῥοδάνη Vesp. 1142, 1.
 ῥόδιον, ῥόδιον Lys. 944.
 *ῥοδόσταγμα Pl. 529.
 ῥοδωνία Pac. 577.
 ῥόπτρον Ach. 687, 51.
 *ῥοχαλίζειν Nub. 5, 14.
 ῥυθμός πατῆρ μέτρον Nub. 638.
 ῥυπαρία Eq. 428, 49.
 ῥυποπόλης (ῥωποπόλης) Pl. 17, 9.
 ῥυποῦν. ἔρρυπωμένα Ach. 426.
 ῥυποφοροῦντες Av. 1555.
 ῥυτιδίωμα Pl. 1051, 1065.
 σαβάζειν Av. 874, 27; Lys. 388, 7.
 Σαβάζιος Av. 874, 20; Lys. 388, 8.
 σάβανον ad Pl. 818.
 σαβαμῶς Av. 874, 28.
 σάβος Av. 874, 31.
 Σαβοί Vesp. 9, 19.
 σάγον Vesp. 1142.
 σάθη Lys. 1179.
 *σακελίζειν Pl. 1087, 37.
 *σακελιστήριον 1087, 34.
 σακκινος Pl. 1087.
 σακκίον Nub. 450, 44.
 σάκος σάκος Ach. 822, 53.
 *σακούλιον Pl. 298, 21.
 σάκας Pl. 681.
 σαλακωνεύεσθαι Vesp. 1169, 38.
 Σαλαμινία navis Av. 147.
 σαλός Nub. 397, 21.
 *σαλιζάριον Ran. 985.
 Σαμιακὸς τρόπος Pac. 143, 6.
 σανιδίωμα Ach. 95, 24.
 Σαρδῶ Ach. 112, 17, 20.
 σαρκασμός Ran. 966, 15.
 σάρον Pac. 59.
 σαῦλον Vesp. 1169, 52.
 σέλαος Vesp. 459, 9.
 σεληνόβλητος Nub. 397, 21.
 σεληνόπληκτος Nub. 397, 20.
 σελλίειν Av. 823.
 σελλίον Eccl. 734.
 Σεμελίη *Ιακχιε πλουτοδότα Ran. 479, 14.
 Σεμελίη ψυχὴν ab inferis repetivit Juno Ran. 330, 40.
 σεμιδάλις Pl. 673, 32.
 *σενδόσκη s. σενδοῦκι Pl. 711. σενδοῦκιον Pl. 809.
 σεύς et σῆς Lys. 730.
 σήκισ Pac. 185, 27.
 σήλια Pl. 1037, 34.
 σημαία Ran. 932, 26.
 σημαντικῶς Eq. 262, 12.
 σημεῖον, *milliare*, Eq. 815, 1.
 σημεῖον, τό, i. q. σημειώσαι vel σημειωτέον Thesm. 74.
 σημειώδης Vesp. 1524.
 σημερινός Nub. 699.
 σησάμη, σησαμῆς, σησαμῶς Ach. 1092.
 σησαμῆ, σησαμῶς, σησαμῆς, Pac. 689, 29.
 Σιβύλλεια ἔτη Pac. 1095.
 σίγιον γένος τεττίγιον Av. 1095.
 σίγμα. τὸ ἀντίσημα καὶ τὸ σίγμα Ran. 153, 40.
 σικιννίς Nub. 540, 13.
 σικύαι πρώιμοι Pac. 1001.
 σιχαίνεσθαι Ran. 439, 39.
 σίψη Ach. 920; Pac. 1, 36; 143, 5; 1077.
 σίψηριον Eq. 894.
 Σιμέριον ad Nub. 542, 41.
 Σίμων Nub. 351, 34.
 σινάμωρος Nub. 1070, 41.
 σίνηπι Eq. 631.
 Σίνις Lys. 453, 36.

σινοῦσθαι τὰς χεῖρας Eq. 1085.
 σισύρα Vesp. 738.
 σισύρα σισύρα σισύρη σίσυς Av. 122.
 σισύρα σισύρα σίσυς Ran. 1459, 25.
 σισύρα Vesp. 738, 44.
 σιτησίς σίτισις Ran. 944, 5.
 σιτοθύη Eq. 1293, 3.
 σίτη Av. 704.
 σιφωνίζεν Thesm. 557.
 σιωπηλός Nub. 265, 4.
 σκαιώδης v. l. ad Vesp. 841, 21.
 σκαιώρημα Vesp. 283, 35.
 *σκάλα Nub. 169.
 Σκαμβωνίδα Λεοντίδος φυλῆς Vesp.
 81.
 σκανδάληθρον Ach. 687, 49.
 σκαρδαμυκτεῖν Eq. 292.
 σκαρισμός Ran. 1497.
 σκάρφος, κάρφος Ran. 1497, 18.
 σκατά Pl. 706.
 σκάτον Pl. 305. σκάτοις Pac. 42, 32.
 σκατοφάγος Eq. Arg. III, 41, 5.
 σκαφίδιον Nub. 669. Nub. 1248.
 σκέμμα γυμνάειον Pl. 487, 16.
 σκέμμα, σκῶμμα Eq. 92.
 σκέπας Pl. 22.
 σκεπαστήριον Pac. 546.
 σκῆψαθε apud scholiast Eq. 979.
 σκηνοποιεῖσθαι Ach. 54, 35.
 σκυλλητικὸν δῆρος Pl. 719.
 σκυμαλίζεν Ach. 444.
 σκυμβάζειν Nub. 254.
 σκυμνοὶ πόδες Nub. 254, 33.
 σκυμπόδιον Nub. 254.
 σκινδαλμός Nub. 130, 47; Ran. 819.
 σκιπός σκιρός ad Pl. 590, 54.
 Σκίρα Eccl. 18; Thesm. 834.
 Σκιρταί Lys. 453, 38.
 σκίρον Vesp. 925; Eccl. 18.
 Σκιρράς Ἀθηνᾶ Vesp. 926.
 σκιρράς γῆ Vesp. 926.
 Σκίτων Eq. 634, 38.
 σκληρολέκτης Nub. 1367, 28.
 σκνιπός κνιπός Pl. 84.
 σκνιπός ad Pl. 590, 54.
 σκόλιον Vesp. 1239, 1.
 σκολύπτειν. ἐσκολύφθαι τὸ αἰδοῖον Eq.
 964.
 σκορδινᾶσθαι Ach. 30.
 σκόρδον Pl. 718, 21.
 σκοροδοπώλης Vesp. 680, 52.
 σκοροδοφόρος Pl. 718, 19; Pac. 246.
 *σκουτάριον Pl. 450.
 *σκουτέλιον Pl. 813.
 Σκύθαι τοξόται Ach. 54, 37.
 σκυθρωπῶς Pl. 756.
 *σκύλα s. σκύλη ad Pl. 719.
 *σκυλαχρόμμον Pl. 283, 11.
 σκυτάλη Av. 1283.
 σκυτάλιον Av. 1283.
 σκύθη βλέπειν Vesp. 643. ἐπὶ σκ. βλ.
 Pac. 669.
 σκυληκώδης Av. 82.
 σκώπτειν Vesp. 542.
 σκυωπικῶς Vesp. 839.
 σκυωπολόγος Ach. 854.
 σκῶρ Ran. 146.
 σμηγμα Ran. 710.

Σμηκρῖνης Ran. 308, 37.
 Σμυρναϊκός ὄπος Eccl. 404.
 σοβάς Pac. 812.
 σολοικίζεν. σεσολοικίσθαι Ran. 1263,
 40.
 *σουδάριον Pl. 729.
 Σούσιον τῆς Ἀτταλίδος φυλῆς Nub. 401.
 *σουσάνιον Pl. 450.
 σοφιστής, *artifex musicus*, Nub. 331,
 33.
 σοφίστρια Ach. 527, 4.
 σπάδων Eq. 1385.
 σπαθῆν Nub. 53, 10.
 σπαθῆν τὴν οὐσίαν Ran. 429.
 σπάλαξ ἀσπάλαξ ad Ach. 879.
 σπατίλη σπάτος Pac. 48, 7.
 σπεκλῶν et σπέλωμα Pl. 1081, 51;
 1082, 12.
 Σπευσίνιοι et Σπευσίνος Ach. 54, 37.
 σπινθηρίζεν Pac. 839.
 σποδεῖον Nub. 355, 5.
 σποδοῦν Nub. 1376.
 σπονδοποιεῖσθαι Ran. 479, 15.
 *σπόρτουλα Nub. 1136.
 σπουδαιολογέσθαι Pl. 557.
 σπυριδώδης Ach. 1097.
 *σταβλίτης Thesm. 491.
 στενόστομος Pac. 798, 15.
 στερισκόμενος Pl. 22.
 στεφανίς Ach. 1182, 4.
 στεφανοπλοκεῖν Thesm. 401.
 στεφανωτός Pac. 1154.
 στηλιτεύειν Av. 766, 28.
 Στήνια Thesm. 834.
 *στειλῖς Pl. 535, 13.
 στικτέον ἐπὶ τοῦ vel εἰς τὸ Ran. 756,
 48.
 στιχηδῶν Ran. 995, 45.
 στιχικαὶ περίοδοι Ach. 971, 40.
 στιχικός Pac. 1127, 16.
 στυγγίς Eq. 580, 34.
 στοιχεῖν Ran. 807. στοιχεῖν μᾶ Pl. 773,
 20.
 στοῖχος. κατὰ στοῖχον chorus Eq. 508,
 24.
 στοργή Pac. 629.
 στορεννῆς στρωννῆς Ach. 877.
 στραγγεῦειν Lys. 17.
 στραγγεῦσθαι στραγγεῦσθαι ad Nub.
 509.
 στραγγίζω et στραγγίξ Nub. 131.
 στρατεία et στρατιά Thesm. 828.
 στρατηγιᾶν Ran. 965, 54.
 στρατηγοὶ ἐν ταῖς νομηγίαις ἐχειροστο-
 νοῦντο Eq. 43.
 στρηγιᾶν Pl. 176, 40.
 στρίβος Ach. 1035.
 στροβεύς Eq. 386, 19.
 στροβίλιον Vesp. 1111, 43.
 στροβιλόδης Ran. 847.
 στρουθός et στρουθός Av. 877, 2.
 στρόρος Pl. 1153, 6.
 στρυφνοὶ ἀστράγαλοι Ran. 826, 36.
 στυπαξ Eq. 129, 254, 4.
 στυπτική ἄμμος Ran. 712.
 Σύαγρος ad Ran. Arg. IV, 36.
 Συβάρεια ἐπιθῆγματα Pac. 344, 35.
 συδαρισμός συδαρισμός Pac. 344, 38.

Συδαριτικοὶ μῦθοι Av. 471, 14.
 συγθάθερος Ran. 1074, 14.
 συγκατηγόρησις lectio vitiosa, Eq. 829.
 συγχεῖσθαι ἀπὸ— Pl. 768, 32.
 συγκληρονομεῖν Av. 1656, 51.
 συγκληρονόμος Av. 1653.
 συγκροτεῖν ἐκκλησίαν Eq. 42.
 συγκρότημα Pl. 325, 19.
 *συγχαρίκια συχαρίκια ad Pl. 765, 12.
 συγχορευτής Pl. 508; Ran. 327.
 συγχορευτρία Av. 679.
 συγχορηστῆριάζεσθαι Eq. 1091, 27.
 συζήτησις Nub. 703, 23.
 συκάμιμος (ulcus) Ran. 1247, 52.
 συκαστής Pl. 873, 40.
 συκίνη ἐπικουρίζ Lys. 110.
 συκόβιος Pl. 873, 41.
 συκόλογος Pl. 873, 41.
 σύκον (ulcus) Ran. 1247, 50.
 συκοσπαδίας Pl. 873, 42.
 συκοφάντης Pl. 31.
 συκοφαντητέον Ran. 1012.
 συκοφαντητός Ran. 53.
 συκόδης Pl. 873, 42.
 σύκωμα Ran. 1247.
 συκωρός Pl. 873, 41.
 συμβολικός Av. 721, 29.
 συμπανηγυρίζεν Pac. 342.
 συμπαρρηλωματικός Ach. 1.
 συμπατριώτης Av. 368.
 συμπέρασμα εἰρωνικόν Pl. 546, 6.
 συμπίσσεσθαι Eq. 533.
 συμπλήρωμα Av. 1302.
 συμπίγειν Nub. 96.
 συμπολίτης Pac. 909, 26.
 συμπράκτωρ Nub. 1006.
 συμπρέσθεις Eq. 814, 26, 34.
 συμπρεσθευτής Eq. 814, 14.
 συμπρόβουλος Lys. Arg. I, 17.
 συμπτώσις Thesm. 21, 39.
 συνάθροισις Pl. 71, 10; 584; 725, 27;
 874; 950.
 συναλοιφή elisio Ran. 1035, 1248.
 συναρμονιᾶν συναρμονίζεν Eq. 463.
 συναρχία Lys. 609.
 συνδημότης Pac. 909, 26.
 συνδιατητής Pl. 602.
 συνδίαυτος Thesm. 624.
 σύνεγγυς Nub. 449, 35.
 συνειδέναι. συνίδοιεν (συνειδοῖεν) ἑαυτοῖς
 ἀδικούσι Nub. 1192.
 συνεκτικώτατον τῆς νεώς Eq. 1185, 36.
 συνέπτωσις Thesm. 21, 30.
 συνέπεια Ran. 1286, 29.
 συνήγορος δέκα Vesp. 691.
 συνηγορεῖν Nub. 25, 6.
 συνθηκοποιεῖν Pl. 1059.
 συνθιασώτης Ran. 327.
 συνθλίβειν Ach. 42.
 συνοδευτής Ran. 396.
 συνοδέσιον Eq. 400, 8.
 συνοικέσια Pac. 1019.
 σύνολος. οὐδὲ τὸ σύνολον Nub. 96, 42.
 σύνολως Ran. 106.
 συνομνονομεῖν Ran. 494.
 συνοουσιάζειν τινὰ ad Pl. 1067.
 συνοφρώμα Ran. 813, 12.
 συνοφρυσθῆναι Nub. 508, 20.

- συντέλεια Eq. 924.
 συντηρεῖν Pac. 254, 1.
 συντιμᾶν Vesp. 847.
 συντομία Vesp. 718, 9.
 συντομία συντομία Av. 530.
 συντριβὴν τῆς κεφαλῆς Pac. 71.
 σνωρός Av. 1075, 35.
 σνρίγμα, σνρίκτης, σνρίξαι Pl. 689.
 σνρμαλία Pac. 1254.
 σνρμαλίζεσθαι Thesm. 857.
 σνρραφεύς Nub. 446, 43.
 σνρτοὶ χιτῶνες Lys. 45.
 σνρρετώδης Ach. 927; Vesp. 674.
 σνσθενύνειν Lys. 349.
 σνστάδην μάχη Pac. 443, 20.
 σύστασις Av. 697.
 σνσσύρειν. σννεστημμένον Ran. 1497.
 σνώδης Pl. 303, 16.
 σνράκος Nub. 234, 37.
 σνφένδαμνος Ach. 181.
 σνρησίκοσ Pl. 301.
 σνρηκίκοσ τῆς εἰσόδου Pl. 278, 26.
 Σρηττοί Pl. 720, 44.
 Σρηττός Pl. 720, 42; Nub. 156.
 σνρητάζειν Nub. 971, 24; ad Ran. 78, 21; Av. 556, 5.
 σνχέδιον ad Nub. 971, 24.
 σνχέσις apud grammaticos ad Pl. 2, 12.
 σνχοινιστρός Ran. 1297.
 σνχοινισύμβολοσ Pac. 37.
 σνχοινισυνδέτης Pac. 37.
 σνχοινοπλόκοσ Pac. 36, 48.
 σνχόνοσ, ὁ, Ach. 229.
 σνκρατίζειν Nub. Arg. IV, 21.
 σνλληνοειδής Vesp. 143.
 σνματέμποροσ Eq. 1030.
 σνματσειδῶσ Nub. 275, 43.
 σνματσοποιεῖν Ach. 977, 990.
 σνώρακοσ Av. 1309.
 *σνσάνιον Nub. 70, 30.
 Σωσία δύο Vesp. 78.
 Σωσίας Ach. 243, 25.
 *τάβλωμα Eq. 675, 44; Vesp. 386, 38.
 *τάβλωτόν Vesp. 349, 5; 386, 37.
 τάλαντον Pl. 194.
 ταξίαρχοσ ταξίαρχησ Ran. 362, 21.
 ταρακτός Ran. 1211.
 ταριχεύειν σῦκα Nub. 50, 50.
 ταριχοπωλεῖον Eq. 1247.
 τάρχοσ, τό, non ὁ, Ran. 558.
 ταρρόσ Nub. 226, 51.
 Ταρτησός Ran. 475, 48.
 *ταρχανά ad Pl. 999.
 τᾶτες Ach. 15.
 τᾶυροσ i. q. ὄροσ Ran. 223, 28.
 ταυτοποδία Nub. 1154, 40; Ran. 346, 50.
 ταχνόσ Nub. 88, 45.
 τεβαρρημότωσ Ach. 309.
 τεβριπποτρόφοσ Nub. Arg. II, 18.
 τειχοδομία Av. 584.
 τέλεσμα Ach. 615.
 τέλεστικόσ Thesm. 329.
 τέλος ἐξαχῶσ λέγεται Ran. 368.
 τελώνιον Eq. 307.
 τέμαχοσ Nub. 339, 28.
 τεμαχίτησ ἰχθύσ Eq. 283.
 τένθειν τένθειν Pac. 1009.
 τερατεῦεσθαι οὐκ ἀνεκτά Ran. 303, 30.
 τερματίζειν Ran. 324, 9.
 τετράγωνοσ Ἀπόλλων Thesm. 489.
 τετραλογία Ran. 1124.
 τετράπολισ Ἀττικῆ Lys. 285.
 τέτρασιν Pl. 173, 34.
 τετρωβολιαίωσ Pac. 254.
 τεττίγων τρία γένη Av. 1095.
 τέχνησ definitio Nub. 318, 25.
 τεχνίον Nub. 508, 50.
 τέωσ ἕωσ Pac. 32.
 *τζαλαπατεῖν Nub. 552, 52.
 *τζίμβλα Pl. 581, 2.
 *τζυκάλιον Pl. 683; 1197, 49; 1203.
 *τζυμβλώττειν Pl. 581, 4.
 τῆ et τῆ Ach. 204, 17, 21.
 τηγανίζειν Ach. 1158.
 τήγανον τάγγηον Eq. 926, 49.
 τῆδεσ et τῆτεσ Ach. 15.
 τηθελάσ Ach. 49.
 τῆθῆ et τηθίσ Lys. 549.
 Τηλέκλυτοσ Ran. 320, 31.
 τηλία ad Pl. 309, 1; Vesp. 147, 51.
 τημελία Vesp. 606.
 τημερινόσ Nub. 699.
 τῆμι, τῆ Av. 1310, 35.
 τηγάλλωσ Ach. 114, 32.
 τήγελωσ Eq. 276.
 τῆτε Ach. 204, 22.
 τιθέναι. ἀναθῆσαι Pl. 1089.
 Τίθρασ et Τιδράσιοσ Ran. 477.
 Τιδίωσ Ach. 243, 25.
 τιτανώδης Nub. 1176, 41.
 τίψη Ach. 920.
 τληπαθῆσ Av. 687.
 τοκετόσ Thesm. 130; Lys. 743.
 τοξόται δημόσιοι ὑπῆρταί Ach. 54, 33.
 τραγκίκοσ i. q. τραγκίκοσ ὑποκριτήσ Vesp. 1312, 6.
 τραγοθάμιον Ran. 230, 9.
 τραγοδοδιδάσκαλοσ, τραγοδοδι—, τραγοδι— Pl. 290, 14.
 τράμισ Ran. 223, 24.
 τράπεζα δημοσία Ran. 367.
 τραπέζιον Eq. 152, 707.
 τραχίλιον Vesp. 968, 51.
 τριαδικῆ συζυγία Pac. 1127, 13.
 τριβακόν ἱμάτιον ad Pl. 714, 882.
 τρίβεσθαι, frequentari, Ach. 75.
 Τρίγωνον Vesp. 120.
 *τρίσιον Nub. 53, 8.
 Τρικόρυθοσ Lys. 285.
 τριλογία Ran. 1124.
 τριποδία ἀνακαιστικῆ Nub. 651, 39.
 τρισκαιδεκάμετροσ Ach. 1143.
 τρισμόσ Av. 1521, 53.
 τριστιχία, τριστοιχία ad Ran. 324, 8.
 *τριτζέριον Pl. 172, 16.
 τριττός ad Pl. 819, 33; Av. 765, 22.
 τριτώ Nub. 989, 1.
 τρίφυλλοσ Eq. 606, 1.
 τριχόδρωσ τριχόδρωσ Ach. 1111.
 τροπαῖον, τρόποιον Pl. 453; Thesm. 697.
 τροπόσ Ach. 95, 23.
 τροποφορεῖν Ran. 1432, 10.
 τροχάζω Ran. 379.
 τροχίλια Pac. 36, 49.
 τρόχιλοσ τροχίλοσ Av. 79.
 τροχοειδῆσ Pac. 14, 21.
 τροχόσ τυροῦ Vesp. 838.
 Τρύγαιοσ Τρυγαίωσ Pac. 62.
 τρυγία Eq. 230, 25.
 τρύγοποσ, non τρυγοίτησ, Pac. 535.
 τρύπανον Nub. 448, 10.
 τρυφερωθείσ Vesp. 688.
 τρυφήλοσ Ran. 38, 1.
 τρύφημα Pl. 550, 34.
 τρυφητήσ Nub. 1068, 35.
 τρώγλη Pl. 714.
 τυγγάνειν. τετύγγηα Av. 873, 44.
 τύλοσ et τύλα Ach. 860, 40.
 τύπτειν. τυπτήσαι Nub. 1426; τυπτήσαι Av. 1671. ἐτυπτήθησ Vesp. 258.
 τυπτηθείσ Eq. 411, 34; Vesp. 1292.
 τυροδόλιον Ran. 560.
 τυροπολικῶσ Ran. 1369.
 τυτθόν Ran. 139.
 τύχη, *conditio*, ad Pl. 1, 26.
 τῶ articulus Attice pro τᾶ Ran. 1378, 17; 1263, 37.
 ὕαλοσ, ἡ, Nub. 768, 30.
 ὕδρελιον Vesp. 1211, 29.
 ὕδρια et ὕδρεία Vesp. 926, 12.
 ὕλιστήρ Pl. 1087.
 ὑπάγεσθαι, *dolis capere*, Pl. 179, 6.
 ὑπάρχειν. ὑπῆρχεν ὑπῆρχθη Pl. 566, 39.
 ὑπερφαίνειν Vesp. 1513.
 ὑπεράγαν Nub. 291, 12.
 ὑπερασπίζειν Eq. 1174.
 ὑπεραύξεσθαι Vesp. 1291, 19.
 ὑπερβολίμοσ Vesp. 592, 18.
 ὑπερεξέχειν Nub. 10, 46.
 ὑπερπαίνει Eq. 470.
 ὑπερήθεσθαι Ran. 745, 19.
 ὑπερηρεθεῖν Nub. 223, 22, 30; 1400; Ran. 833.
 ὑπερηφανήσῃσ ὑπερηφανεύση Pl. 572.
 ὑπερμερᾶν Pac. 17, 31.
 ὑπεροπτικῶσ Nub. 362, 4.
 ὑπεροσπευδειν Ran. 1149, 49.
 ὑπέρωροσ Nub. 1134, 41.
 ὑπετυμολογεῖν, ὑφετυμολογεῖν Av. 181.
 ὑπνῶν et ὑπνοῦν Lys. 143.
 ὑποβολή προσώπων Pac. 407.
 ὑπογραμματούσ Eq. 1103, 1.
 ὑπογραμμόσ Ran. 874.
 ὑπογραφή Pl. 269.
 ὑπόγυιον adverb. Nub. 312, 253, 46.
 ὑπόδειγμα Pac. 32.
 ὑπόδεσισ Ran. 541, 18.
 ὑποζώματα Eq. 279.
 ὑποκρούαν Ach. 38.
 ὑπόκρυφοσ Ach. 96, 39.
 ὑπόκνυνοσ ad Vesp. 191, 27.
 ὑπομανιώδης Av. 988, 45.
 ὑπόμνημα τοῦ πάθοσ Ach. 243, 17.
 ὑπομονητόσ Pl. 419, 898.
 ὑπονυμιάσ Eq. 650.
 ὑποποδίζειν Av. 383, 2.
 ὑπορρώξ Nub. 508, 2.
 ὑπεσπληνησμένη Pl. 1081, 54.
 ὑποστίζειν Nub. 298, 25.
 ὑπότρομοσ Ach. 683.
 ὑπότροχοσ Vesp. 617.
 ὑπόυλοσ Eq. 459.

- ὑποφθίρειν Pl. 725, 19.
 ὑπογαλῶν Ran. 1219.
 ὑπογθόνιος καταγθόνιος Ran. 1146.
 ὑποψιαστικῶς Vesp. 643, 51.
 ὑπωμοσία ad Pl. 725, 1.
 ὑσπληγᾶ Eq. 1159, 36.
 ὑστριχίς Pac. 746.
 ὑφάντρια Ran. 1315.
 ὑψοῦν ἐπαίνοις Ran. 378.
 Ὑψώ Eq. 1068, 2.
 *ὑάβα Ran. 506.
 φαβί vel φάβη Eq. 22, 33.
 *φακίθλιον Pl. 729.
 φαλάγγιον Vesp. 1509.
 φάλαγγ Ran. 1314.
 Φαλῆς, Φάλης Ach. 263, 17.
 φάλιον Lys. 191.
 φαλλός Ach. 243.
 *φανάριον Pl. 815, 45.
 φανερόν τι, *certum quid*, Pl. 330, 1.
 φανεροποιεῖν Eq. 1256.
 φανίσω Eq. 299.
 *φανόπται Eq. 1001, 1.
 Φανός vel φανός Eq. 1256, 14, 22.
 Φάνοχος Lys. 679.
 φαρρετροῶν Thesm. 1197.
 φαρμακοί Eq. 1136.
 φαρμάκιον ἐμβρέγεται τὰ δέρματα Eq. 44.
 *φαρυτοῦν Ran. 149.
 φασήλιον Eccl. 844.
 *φασκία Pl. 586, 4.
 φατρία Av. 1669.
 φατρία φατρία Av. 765, 19.
 φατρια, φάτριος Ζεύς Eq. 255, 15, 19.
 φειδωλῶς Nub. 421.
 φελεύς Ran. 244, 12.
 Φελλεῖται Nub. 71, 37.
 Φελλεύς Ach. 273.
 φενάκη Eq. 633.
 φενακιστής Ach. 88.
 φέρει Nub. 218, 2.
 φέρειν μετενήνεται μετήνεγκται Pl. 173, 33.
 φέρειν μετενήνεται, μετήνεγκται, μετήνεγκται ad Ran. 357, 46; Vesp. 62, 6. ἐξήνεγκται ad Eq. 203.
 φέρεσθαι ἐπὶ τὸ σαφές s. ἐπὶ τὰ πρόχειρα ad Pl. 718, 19.
 φήληξ Pac. 1165, 39.
 φηλητής leg. Ran. Arg. IV, 43.
 φηλός Pac. 1165, 40.
 φήλωμα Pac. 1165, 41.
 φθάνειν πεφθασκός Ran. Arg. IV, 15.
 φθειρω. ἐφθάρηκα Pl. 1174.
 φθοῖς Pl. 677.
 φιαλίον Vesp. 1348.
 φιαλίση Ran. 1360.
 φιάλλειν Pac. 432, 36.
 φιαλώδης Ach. 1229.
 φίβαλις Ach. 802.
 φιδάκη Eq. 792.
 φιλαθῆναιος, de accentu Ach. 142.
 Φιλιάδαι Av. 873, 1.
 φιλανθρωπεύσασθαι Eq. 755, 12.
 φιλάργαιος, de accentu Ach. 142, 49.
 φιλεργλήμων Pl. 873, 40.
 φιλεργκόμος Pl. 773.
 φιλεριστικός Pac. 788.
 φιλοδικαίος φιλόδικος Nub. 919, 52.
 φιλοδικαστής Vesp. 88, 103, 189, 1310, 1364.
 φιλοδικεῖν Vesp. Arg. I, 32.
 φιλοδικία Pl. 171.
 φιλόλογος σύστασις Ran. Arg. I, 25.
 φιλόλογος Ran. Arg. I, 39.
 φιλονεικεῖσθαι Nub. 66.
 φιλονεικῆμα Ran. 819, 45.
 φιλόπατρις ἐὶ φιλόπολις Pl. 900.
 φιλόσοφος Pl. 873, 41.
 Φιλοῦργος, φιλουργός Lys. 266.
 φισοῦν Eq. 1150, 37.
 φῆτυ Pac. 1164.
 *φλαψία ad Pl. 999, 53.
 Φλεγρωδῆς λειμών Lys. 913.
 *φλεψία Pl. 999, 53.
 φλέως Ran. 244.
 φλογίστρα Eq. 1236.
 φλόμος Ran. 1296, 45.
 φλυάριος Vesp. 859.
 Φλύη Πτολεμαῖδος φυλῆς Vesp. 234.
 φλυκταινώδης Ran. 249.
 φοινικίς Ach. 320, 20.
 φοινικιστής Pac. 883, 22.
 φολλίς Pac. 605, 35.
 φοράδην Thesm. 274.
 φορβεία Vesp. 582; Av. 861, 15.
 φόρβιον Av. 861.
 φορεῖν. φορέσομεν Lys. 632.
 φορέσαι Nub. 152; Ran. 404, 43.
 φόρεσις Av. 156.
 φόρημα φόρημα Ran. 46; Vesp. 1137.
 φορμῆς Pl. 797, 51.
 Φορμίονες πέντε Pac. 347.
 φορμός Pac. 185, 27.
 φορτικεῖσθαι Ran. 13.
 φόρτιμος Av. 598, 37.
 φορυτός Ach. 72, 927.
 *φουρνέτιον Pl. 815, 45.
 φούρνος Vesp. 836, 8.
 *φούσκα Pl. 735, 12.
 *φραγγέλη Ach. 724, 40.
 *φραγγέλιον ad Ach. 724, 40.
 φρατορία Av. 765, 21.
 φρεατώδης γάσμα Pl. 431.
 φρενήρης Eq. 1121.
 φρικτός Nub. 450.
 φρίνος Eq. 580, 29.
 φροντιστής Pl. 907.
 φρυγανώδης Ach. 927.
 φυγαί i. q. φεύζεται Pl. 496.
 Φυλάσιοι Pl. 1146, 4.
 φυλλεῖον Ach. 469, 10.
 φυσίγγη Ach. 526.
 φυσικοί δακτύλιοι Pl. 883, 26.
 φύσις i. q. αἰδοῖον Lys. 92.
 φύσκαν Vesp. 1119.
 φυστή Vesp. 610.
 φυτάριον Eq. 894, 26; Pac. 168, 34.
 *φυτίλιον Nub. 53.
 χ in codicibus appositum Pl. 862, 53; 1097, 32; Nub. 518, 23; 562, 768, 31; 817, 928, 965, 1176; Ran. 35, 549, 13; 567; 616, 3; Vesp. 1177, 9; 1191, 45; 1489, 38; Pac. 775, 16; 990, 1, 14; Av. 76, 6; 107, 13; 204, 32; 301, 44; 1309, 19; 1372, 1; Lys. 499, 27; 701, 15.
 *χάβος ad Eq. 1150, 34.
 χαιρεῖν in initio epistolarum positum Pl. 322, 45; Nub. 609, 1.
 χαιρετώ Pl. 1042, 13.
 χαιρετᾶν Pl. 323.
 χαιρετεῖν et χαιρετίζειν Pl. 752.
 χαιρῶ χαιρήσω κεχάρηκα Vesp. 764.
 χάλαια πάθος τῶν χαιρῶν Eq. 376, 18; 381, 32.
 χαλᾶν κώπην Pac. 34, 42.
 χαλέβη Av. 539, 25.
 χαλκευτικῶς Eq. 470.
 χαλκίονος ἵππος Eq. 552.
 χαλκώδης Av. 261, 10.
 χαμαιδιδάσκαλος Eccl. 809.
 χαμαιτύπος Av. 1258.
 χαμενίς Pac. 347.
 χανδόν Eq. 84, 34.
 Χαόνες Eq. 78.
 χάραγμα, *moneta*, Pl. 862, 7.
 χαράριος χαράριος Av. 266.
 χαρακτηριστικός Ran. 928.
 χάραξ, ὁ ἐτ ἡ, Vesp. 1201.
 χαράξεις ἵππων Nub. 23, 40.
 χάρειν χαιρέν Pl. 145.
 χαριέντισμα Ach. 381, 32.
 χαριστήρια Pac. 923, 51; ad Pl. 1198, 3.
 χαριστήριον Eq. 729, 10.
 χαριστήριος ναός Nub. 35.
 χαρμόσυνα Ach. 1190.
 χάρτης Nub. 773, 49.
 χείμαρρος ποταμοῦ Ach. 381, 33.
 χεῖν. συγγεῶ ἐὶ ἐκγεῶ futura Ran. 473.
 χεῖρ. τὸ ἀνὰ χεῖρα Nub. 1174, 31.
 χεῖρ. τὸ χεῖρε Ran. 1378, 17.
 χεῖρίζειν Eq. 825.
 χειρόμακτρον Eq. 414, 43.
 χελώνη ad Pl. 179, 24.
 χέρνιθα χερνίδα Pac. 956.
 χηνάλωπηξ Ach. 855.
 χίβδηλος Av. 158, 42.
 χίδρον Pac. 595.
 χίμετλον, χίμετλα Vesp. 1167, 32.
 χιτών et χιτώνιον Av. 946, 20.
 χλανίδιον (?) edulium Pl. 191.
 χλιῶν perispomenon Ach. 1055; Eq. 660, 16.
 χλιδῶν Pl. 550, 34.
 χλοῶν χλοάζειν χροῶν χροάζειν Nub. 409, 47.
 χόανον Thesm. 62.
 Χόες, οἱ Eq. 95.
 χροεύς Nub. 1238, 32; Aen. 961, 46.
 χροῖνιξ τεσσάρων μεγάλων ἄρτων, μικρῶν δὲ ὀκτώ Vesp. 440.
 χοιράδες χοιρίδες Vesp. 332, 24.
 Χοιρίνη Χοιρίνη Thesm. init., 6.
 χοιρίνη Eq. 1150, 21.
 χοιρογρόμιος Pac. 527, 16.
 χοιροκτόνος Pac. 374.
 χοιροσπαθῆν Ran. 338, 13.
 χοιρώδης Pac. 928, 39.
 χοιρώδεια Eq. 984.
 χολάδες Vesp. 1144, 6.

- Χολαργεῖς Ἀκαμαντίδος φυλῆς Ach. 855.
 χόλιξ Eq. 1179; Pac. 717.
 Χολλίδαι Αἰγυπτίου φυλῆς Ach. 406.
 χορευταὶ δημοσίᾳ ἐσιτοῦντο Ach. 886.
 χορηγεῖν σύνδου Ran. 404, 37.
 χορηγίαν ξύλων ἔχον ὄρος Ach. 348.
 χορικά, τὰ, Nub. 333, 17; 344, 1; 595, 38.
 χορικῶν μελῶν genera Vesp. 270.
 χοροκτόνος Κινησίας Ran. 404, 42.
 χορὸς διαιρεῖται εἰς δύο μέρη Ach. 557.
 χορὸν μεμερίσθαι εἰς μερικὰ ἀνάπαιστα Ran. 354, 22; οἱ τοῦ χοροῦ Nub. 344, 1; Vesp. 230, 401; οἱ κατὰ τὸν χορὸν Ran. 440, 36; οἱ περὶ τὸν χορὸν Ran. 372, 26.
 χορὸς κωμικός καὶ τραγικός Eq. 589, 1.
 χοροῦ loco carminis choricī adscriptum, Prol. XI, 74; Pl. 619, 15; ad 800, 26; Nub. 814, 10; 889, 19.
 χοῦς μέτρον Ἀττικόν Eq. 95.
 χοῦς δύο ἔσται, χοῦς δὲ ἕξ Thesm. 347.
 χρεῖα, τὰ εἰς τὴν χρεῖαν, *utilensilia*, Ran. 159.
 χρεῖαι, *utilensilia*, ad Pl. 839, 54.
 τὰ χρεῖωδη, *utilensilia*, Ran. 566, 1; τὰ τῶν νεῶν χρεῖωδη Eq. 279.
 χρωματικὴ ζημία Nub. 776.
 χρῆσις *locus scriptoris*, ad Pl. 681, 15.
 χρῆσμοι διὰ τριμέτρων Nub. 144, 31.
 χρῆστης Nub. 240.
 χρηστηριάζεσθαι Nub. 508, 6.
 χροῖα Nub. 1171.
 χροῖζειν Ach. 1047.
 χρόνος, *annus*, Pl. 1083.
 χρονοτριβεῖν Ach. 66.
 χρύπος Ach. 17, 8.
 χρυσελεφαντίνη Ἀθηνᾶ Eq. 1169; Pac. 605, 2.
 χρυσεῖν Vesp. 1341, 51.
 χρυσοκάνθαρος Nub. 763, 6, 14.
 χρυσομήλον Vesp. 1341, 52.
 χρυσόξυλον Vesp. 1413, 38.
 χρυσοπόλης Pl. 883, 25.
 χρυσοφορεῖν Lys. 1194.
 χρυσοχοικὴ Pl. 160.
 χρωματίζεσθαι Nub. 516.
 χρωματισμός Nub. 516.
 χυδαῖος οἶνος Pl. 808, 18.
 χύδρα Eq. 806, 36.
 χύτραν ποικίλλειν Ran. 186, 18.
 χυτρίζειν Ran. 1190; Vesp. 289, 5.
 Χύτρινοι ἀγῶνες Ran. 218, 7.
 χυτρίτης Pac. 1150.
 χυτρόπους Ran. 506, 6; Pac. 893.
 χυτροπόλιον Av. 13, 52; Lys. 556.
 χυτρομοεῖν Lys. Arg. I, 23.
 χυτροφόρος Av. 448.
 χυλοκραβᾶτιον χυλοκραβάτον Nub. 254.
 χυλοποῖός Pac. 147.
 χυρογραφία Nub. 200, 207, 215.
 Ψακᾶς Ach. 1150.
 ψάλλειν. ψάλλαι Ran. 1302, 19.
 ψαμμακόσια Ach. 3.
 ψελίξειν Nub. 862.
 ψευδαττικοί Ran. 1263.
 ψευδοπλάστης Nub. 446.
 ψευδοπλοῦτος Vesp. 459, 8.
 ψευδοπτῶμα Eq. 571.
 ψευδοτύπος Ran. Arg. IV, 30.
 ψεύστρια Pl. 970, 49.
 ψήριζειν Vesp. 656.
 ψήρισμα, *tessera*, Pl. 277, 49.
 ψήρισμα Μεγαρέων, *contra Megarenses*, ad Nub. 302.
 ψηρισματογράφος Av. Arg. II, 13.
 ψηρίσω Nub. 20.
 ψηροθήκη Thesm. 1031.
 ψηροφορεῖν. ἐψηροφορηκῶς Vesp. 752, 6.
 ψιάθιον ad Pl. 542, 1.
 ψιάθος, ὁ, ἡ, Ran. 567.
 ψιαθώδης Ach. 72, 333, 927.
 ψιλὴ τάξις Thesm. 232.
 ψίχιον Eq. 1168.
 ψυγμός Pl. 313, 45.
 φύλλα et φύλλος Pl. 538, 31; Nub. 145, 50.
 ψυχρεῦσθαι Thesm. 80, 44.
 ψυχρία Nub. 907.
 ψυλώεις (sic) Ran. 490, 3.
 ψνήσασθαι, πρίσθαι Pl. 7.
 ὠπόλις Pl. 427.
 ὠραϊσμός Pl. 963.
 ὠρακίαν Ran. 481.
 ὠρεύειν Av. 1161.
 ὠρικός, ὠρικῶς Ach. 272.
 ὠριμακότα Eq. 259, 48.
 ὠρίμη κριθή Eq. 1236, 42.
 ὠρισμένως Nub. 508, 7.
 ὠρονομικός Av. 1694, 13.
 ὠς ὅτι Pac. 507.
 ὠστία, ὠστιάριος Pl. 330, 6.
 ὠτακουστὴν Eq. 1056, 15.
 ὠτακουστής Ran. 750, 34; Ach. 92.